

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2116 (2021. gada 2. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013 187
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2117 (2021. gada 2. decembris), ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem 262

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2021/2115

(2021. gada 2. decembris),

ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. pantu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā 1979. gada Pievienošanās aktu un jo īpaši 6. punktu tam pievienotajā 4. protokolā par kokvilnu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Komisijas 2017. gada 29. novembra paziņojumā "Pārtikas un lauksaimniecības nākotne" ir izklāstīta kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) nākotnes problemātika, mērķi un virzieni pēc 2020. gada. Minētie mērķi ietver arī to, ka KLP vairāk jāorientējas uz konkrētiem rezultātiem un uz tirgu, veicinot lauksaimniecības, mežsaimniecības un lauku apvidu modernizāciju un ilgtspēju, tostarp ekonomisko, sociālo, vides un klimata ilgtspēju, un palīdzot mazināt ar Savienības tiesību aktiem saistīto administratīvo slogu labuma guvējiem.
- (2) Lai pievērstos KLP globālajai dimensijai un ietekmei, Komisijai būtu jānodrošina saskaņotība ar Savienības ārējām rīcībpolitikām un instrumentiem, jo īpaši attīstības sadarbības un tirdzniecības jomā. Savienības apņemšanās panākt saskaņotu attīstības politiku prasa, lai, izstrādājot rīcībpolitikas, tiktu ņemti vērā attīstības mērķi un principi.

⁽¹⁾ OV C 41, 1.2.2019., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 62, 15.2.2019., 214. lpp.

⁽³⁾ OV C 86, 7.3.2019., 173. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2021. gada 2. decembra lēmums.

- (3) Tā kā KLP ir labāk jāreaģē uz problēmām un iespējām, kas rodas starptautiskā, Savienības, valstu, reģionu, vietējā un lauku saimniecību līmenī, ir jāracionalizē KLP pārvaldība un jāuzlabo tās rezultāti Savienības mērķu sasniegšanā, un ievērojami jāsamazina administratīvais slogs. KLP pamatā vajadzētu būt snieguma īstenošanai ("īstenošanas modelis"). Tāpēc Savienībai būtu jāparedz politikas pamatparametri, piemēram, KLP mērķi un tās pamatprasības, bet dalībvalstīm būtu jāuzņemas lielāka atbildība par minēto mērķu un mērķrādītāju sasniegšanu. Lielāka subsidiaritāte ļauj labāk ņemt vērā vietējos apstākļus un vajadzības un jo īpaši lauksaimnieciskās darbības īpatnības, ko rada lauksaimniecības sociālā struktūra un dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirības, pielāgojot atbalstu tā, lai tas sniegtu pēc iespējas lielāku devumu Savienības mērķu sasniegšanā.
- (4) Šai regulai piemēro horizontālos finanšu noteikumus, ko pieņem Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 322. pantu. Minētie noteikumi ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾ ("Finanšu regula") un jo īpaši nosaka procedūru budžeta izveidei un izpildei ar dotācijām, iepirkumu, godalgām un netiešo izpildi, kā arī paredz finanšu dalībnieku atbildības pārbaudes. Noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD 322. pantu, iekļauj arī vispārēja nosacījuma mehānisma režīmu Savienības budžeta aizsardzībai.
- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1060 ⁽⁶⁾ paredzētie noteikumi par pasākumiem, kas fondu efektivitāti saista ar pareizu ekonomikas pārvaldību, par teritoriālo attīstību un par Savienības fondu sniegtā atbalsta redzamību būtu jāpiemēro arī lauku attīstības atbalstam, kas paredzēts šajā regulā, lai attiecībā uz šiem aspektiem nodrošinātu saskaņību ar attiecīgajiem Savienības fondiem.
- (6) ELFLA un programmas "Apvārsnis Eiropa", kas ir izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/695 ⁽⁷⁾, sinerģijām būtu jāiedrošina ELFLA pēc iespējas labāk izmantot pētniecības un inovācijas rezultātus, jo sevišķi programmas "Apvārsnis Eiropa" un Eiropas inovācijas partnerības "Lauksaimniecības ražīgums un ilgtspēja" (EIP) finansēto projektu rezultātus, un tādejādi jāsekmē inovācija lauksaimniecības nozarē un lauku apvidos.
- (7) Ņemot vērā to, cik svarīgi ir novērst dramatisko bioloģiskās daudzveidības zudumu, atbalstam saskaņā ar šo regulu būtu jāpalīdz integrēt bioloģiskās daudzveidības pasākumus Savienības politikas virzienos un sasniegt vispārējo mērķi, proti, 2024. gadā 7,5 % un 2026. un 2027. gadā 10 % no gada izdevumiem saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu (DFS) atvēlēt bioloģiskās daudzveidības mērķiem.
- (8) Būtu jānodrošina brīvība dalībvalstīm pašām noteikt dažas definīcijas un dažus nosacījumus savos KLP stratēģiskajos plānos. Lai nodrošinātu kopīgus vienlīdzīgus konkurences apstākļus, Savienības līmenī tomēr būtu jāparedz zināma sistēma un tās nepieciešamie kopīgie elementi, kuri jāiestrādā minētajās definīcijās un nosacījumos ("pamatdefinīcijas").
- (9) Lai stiprinātu lauksaimniecības lomu sabiedrisko labumu radīšanā, ir jāizveido pienācīga lauksaimnieciskās darbības pamatdefinīcija. Turklāt, lai nodrošinātu to, ka Savienība spēj ievērot savas PTO Lauksaimniecības nolīgumā noteiktās starptautiskās saistības par iekšējo atbalstu, un jo īpaši to, lai ilgtspēju sekmējošais ienākumu pamatatbalsts un ar to saistītās intervences arī turpmāk varētu tikt paziņotas kā tā saucamais zaļās grupas atbalsts,

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1060 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/695 (2021. gada 28. aprīlis), ar ko izveido pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis Eiropa", nosaka tās dalības un rezultātu izplatīšanas noteikumus un atceļ Regulas (ES) Nr. 1290/2013 un (ES) Nr. 1291/2013 (OV L 170, 12.5.2021., 1. lpp.).

kuram nav vai gandrīz nav tirgu kropļojošas ietekmes vai ietekmes uz ražošanu, "lauksaimnieciskās darbības" pamatdefinīcijā būtu jāparedz gan lauksaimniecības produktu ražošana, gan lauksaimniecības platības apsaimniekošana, atstājot lauksaimniekiem iespēju izvēlēties starp abiem minētajiem darbības veidiem. Dalībvalstīm savos KLP stratēģiskajos plānos būtu jānosaka lauksaimnieciskās darbības faktiskā definīcija un attiecīgie noteikumi, lai to pielāgotu vietējiem apstākļiem.

- (10) Lai saglabātu Savienības mērogā būtiskuselementus, kas nodrošina dalībvalstu lēmumu salīdzināmību, bet lai neierobežotu dalībvalstu iespējas sasniegt Savienības līmenī nospraustos mērķus, būtu jānosaka "lauksaimniecības platības" pamatdefinīcija. Ar "lauksaimniecības platības" pamatdefinīciju saistītās "aramzemes", "ilggadīgo stādījumu" un "ilggadīgo zālāju" pamatdefinīcijas būtu jāformulē plaši, lai dalībvalstīm ļautu tās vēlāk precīzēt atbilstoši vietējiem apstākļiem.
- (11) "Aramzemes" pamatdefinīcija būtu jāformulē tā, lai ar dalībvalstu definīciju varētu aptvert dažādus ražošanas veidus un lai tiktu prasīts iekļaut papuves, šādi nodrošinot to, ka attiecīgās intervences ir iesaistītas.
- (12) Ar "ilggadīgo stādījumu" pamatdefinīciju būtu jāaptver gan faktiski ražojošas, gan neražojošas platības, kā arī stādaudzētavas un īsirtmeta atvasājs, precīzāku definīciju atstājot dalībvalstu ziņā.
- (13) "Ilggadīgo zālāju" pamatdefinīcija būtu jāformulē tā, lai gadījumos, kad stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi ir dominējoši, netiek izslēgtas citas sugas, ko var izmantot noganīšanai. Tai arī būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja norādīt papildu kritērijus un jāļauj iekļaut dzīvnieku barības iegūšanai izmantojamās sugas, kas nav zāle vai citi lopbarības zālaugi, neatkarīgi no tā, vai tās ir faktiski ražojošas. Tas varētu ietvert sugas, kuru augu daļas, piemēram, lapas, ziedus, saknes vai augļus, var noganīt tieši vai tad, kad tie nokrīt zemē. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai izlemt, vai ierobežot zemi, kurā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi nav dominējoši vai nav sastopami ganību teritorijās, tostarp attiecinot to tikai uz zemi, ko izmanto saskaņā ar iedibināto vietējo praksi.
- (14) Ar "lauksaimniecības platības" pamatdefinīciju būtu jānodrošina, ka dalībvalstis aptver agromežsaimniecības sistēmas, kurās kokus audzē lauksaimniecības zemesgabalos, kuros veic lauksaimnieciskās darbības, lai uzlabotu zemes ilgtspējīgu izmantošanu.
- (15) Lai panāktu juridisko noteiktību par to, ka atbalstu izmaksā par lauksaimnieka rīcībā esošu lauksaimniecības platību, kurā notiek lauksaimnieciska darbība, būtu jānosaka atbalsttiesīgā hektāra pamatdefinīcija, kura ietver šā jēdziena būtiskos elementus. Jo īpaši, dalībvalstīm būtu jānosaka, ar kādiem nosacījumiem zemi atzīst par lauksaimnieka rīcībā esošu zemi. Pastāvot varbūtībai, ka lauksaimniecības zemi reizumis uz īsu laiku var izmantot darbībām, kas nav izteikti lauksaimnieciskas, un to vidū ir nelauksaimnieciskas darbības, kuras spēj dažādot lauku saimniecību ienākumus, dalībvalstīm būtu jānosaka, ar kādiem nosacījumiem par atbalsttiesīgiem hektāriem var atzīt platības, kuras tiek izmantotas arī nelauksaimnieciskai darbībai.
- (16) Ņemot vērā KLP vērienīgos ar vidi saistītos mērķus, atbalsttiesīgā platība nebūtu jāsamazina dažu noteikumu par nosacījumu sistēmu un klimata, vides un dzīvnieku labturību shēmu ("ekoshēmas") piemērošanas rezultātā tiešo maksājumu ietvaros. Lauksaimniecības platībām nevajadzētu zaudēt tiesības saņemt tiešos maksājumus, ja tajās audzē nelauksaimnieciskus produktus, izmantojot paludikultūru saskaņā ar Savienības vai valsts shēmām, kuras veicina viena vai vairāku ar vidi vai klimatu saistītu Savienības mērķu sasniegšanu. Turklāt lauksaimniecības platībām arī turpmāk vajadzētu būt tiesīgām saņemt tiešos maksājumus, ja uz tām attiecas konkrēti Savienības noteikumi par vides aizsardzību vai tās ir apmežotas saskaņā ar lauku attīstības pasākumiem, tostarp tām, kas apmežotas saskaņā ar attiecīgajām valsts shēmām, vai platībām, uz kurām attiecas konkrētas saistības atstāt zemi atmatā.
- (17) Ņemot vērā nepieciešamību vienkāršot, būtu jāļauj dalībvalstīm pieņemt lēmumu, ka ainavas elementi, kas būtiski nekavē lauksaimnieciskās darbības veikšanu zemesgabalā, paliek daļa no atbalsttiesīgās platības. Aprēķinot atbalsttiesīgo ilggadīgo zālāju platību, lai atskaitītu platības, ko aizņem neattiecināmi elementi, būtu jāļauj dalībvalstīm piemērot vienkāršotu metodiku.

- (18) Lai aizsargātu sabiedrības veselību un nodrošinātu saskaņotību ar pārējo tiesisko regulējumu, “atbalsttiesīgā hektāra” definīcijā attiecībā uz kaņepju audzēšanas platībām būtu jāiekļauj kaņepju šķirņu sēklas, kurām tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz 0,3 %.
- (19) Lai turpinātu uzlabot KLP sniegumu, ienākumu atbalsts būtu jāorientē uz aktīviem lauksaimniekiem. Lai Savienības līmenī nodrošinātu vienotu pieeju, būtu jānosaka “aktīva lauksaimnieka” pamatdefinīcija, kura ietver šā jēdziena būtiskos elementus. Dalībvalstīm savos KLP stratēģiskajos plānos, pamatojoties uz objektīviem nosacījumiem, būtu jānosaka tas, kādi lauksaimnieki uzskatāmi par aktīviem. Lai samazinātu administratīvo slogu, būtu jāļauj dalībvalstīm piešķirt maksājumus mazākiem lauksaimniekiem, kuri arī sekmē lauku apvidu vitalitāti, un izveidot negatīvu sarakstu ar neluksaimnieciskām darbībām, salīdzinājumā ar kurām lauksaimnieciskas darbības parasti ir niecīgas. Negatīvajam sarakstam nevajadzētu būt vienīgajam veidam, kā nosaka definīciju, bet tas būtu jāizmanto kā papildu instruments, lai palīdzētu identificēt šādas neluksaimnieciskas darbības, neskarot to, ka attiecīgās personas var pierādīt, ka tās atbilst aktīva lauksaimnieka definīcijas kritērijiem. Lai nodrošinātu labākus ienākumus, stiprinātu lauku apvidu sociālekonomisko struktūru vai censtos sasniegt saistītus mērķus, aktīva lauksaimnieka definīcijai nebūtu jāliedz atbalsta piešķiršanu daudzozaru vai nepilna darba laika lauksaimniekiem, kuri papildus lauksaimniecībai veic arī neluksaimnieciskas darbības.
- (20) Lai ar paaudžu maiņu saistītā mērķa kontekstā nodrošinātu konsekvenci starp tiešo maksājumu intervenču veidiem un lauku attīstības intervenču veidiem, Savienības līmenī būtu jānosaka “gados jauna lauksaimnieka” pamatdefinīcija, kura ietver šā jēdziena būtiskos elementus.
- (21) Lai, tuvinot mērķi sekmēt darījumdarbības attīstību lauku apvidos, nodrošinātu konsekvenci starp tiešo maksājumu intervenču veidiem un lauku attīstības intervenču veidiem, Savienības līmenī būtu jānosaka “jaunpienācēja” pamatdefinīcija, kura ietver kopīgos šā jēdziena elementus.
- (22) Lai saturiski papildītu LESD 39. pantā nospraustos KLP mērķus un nodrošinātu to, ka Savienība pienācīgi stājas pretī jaunākajiem izaicinājumiem, ir lietderīgi izvirzīt vispārīgu mērķu kopumu, kas atspoguļotu paziņojumā “Pārtikas un lauksaimniecības nākotne” doto ievirzi. Turpinājumā Savienības līmenī būtu jānosaka konkrētu mērķu kopums, un dalībvalstīm tie būtu jāpiemēro savos KLP stratēģiskajos plānos, ņemot vērā to, ka dalībvalstīs lauksaimniecība ir nozare, kas ir cieši saistīta ar ekonomiku kopumā. Ar šiem konkrētajiem mērķiem, kuri nodrošina attīstības ilgtspējīguma dažādo dimensiju līdzsvaru un ir saskaņā ar ietekmes novērtējumu, KLP vispārīgie mērķi būtu jāpārveido konkrētākās prioritātēs, kurās ņemti vērā attiecīgie Savienības tiesību akti, jo īpaši klimata, enerģētikas un vides jomā.
- (23) Lai spētu atbilst Savienības lauksaimniecības, mežsaimniecības un pārtikas sistēmu daudzfunkcionalitātei, KLP ir jāklūst gudrākai, modernākai un ilgtspējīgākai un, ieguldot spēkus tehnoloģiju izstrādē un digitalizācijā un uzlabojot tehnoloģiju, jo īpaši digitālo tehnoloģiju apguvi un efektīvu izmantošanu un piekļuvi objektīvām, pamatotām, būtiskām un jaunām zināšanām un tās arvien vairāk koplietojot, jāizmanto pētniecības un inovācijas iespējas.
- (24) Savienībai ir jāveicina mūsdienīga, konkurētspējīga, noturīga un daudzveidīga lauksaimniecības nozare, kas izmanto augstas kvalitātes ražošanas un resursu efektīvas izmantošanas priekšrocības un kas nodrošina ilgtermiņa uzturdošību kā daļu no konkurētspējīgas un produktīvas lauksaimniecības pārtikas nozares, vienlaikus aizsargājot ģimenes lauku saimniecības modeli.
- (25) Lai atbalstītu lauku saimniecību ienākumu pietiekamību un lauksaimniecības nozares noturību visā Savienībā nolūkā stiprināt uzturdošību ilgtermiņā, ir jāuzlabo lauksaimnieku stāvoklis pievienotās vērtības veidošanas ķēdē, jo īpaši rosinot tādas sadarbības veidus, kuros lauksaimnieki ir iesaistīti un gūst labumu, kā arī veicinot īsas piegādes ķēdes un uzlabojot tirgus pārredzamību.

- (26) Savienībai ir jāuzlabo reaģēšana uz sabiedrības prasībām pārtikas un veselības jomā, tostarp uz prasībām par augstas kvalitātes, nekaitīgu, uzturvielām bagātu un ilgtspējīgi ražotu pārtiku. Lai virzītos uz priekšu šajā virzienā, būs jāveicina īpaša ilgtspējīgas lauksaimniecības prakse, piemēram, bioloģiskā lauksaimniecība, integrētā augu aizsardzība, agroekoloģija, agromežsaimniecība vai precīzā lauksaimniecība. Tāpat būtu jārosina arī darbības, kuru mērķis ir veicināt augstāku dzīvnieku labturības līmeni, un iniciatīvas, kas vērstas uz rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem apkarošanu.
- (27) Īstenošanas modelis nedrīkstētu radīt situāciju, kurā pastāv 27 atšķirīgas nacionālās lauksaimniecības rīcībpolitikas, tādējādi apdraudot KLP un iekšējā tirgus kopējo raksturu. Tomēr stingra kopējā regulējuma satvarā dalībvalstīm būtu jānodrošina zināma elastība. Tādēļ ar šo regulu būtu jānosprauz Savienības mērķi un jānosaka intervenču veidi, kā arī dalībvalstīm piemērojamās Savienības kopīgās pamatprasības, tādējādi nodrošinot KLP kopējo raksturu. Dalībvalstīm šis Savienības regulatīvais satvars būtu jāpārveido atbalsta kārtībā, kuru piemēro labuma guvējiem, izmantojot palielinātu elastību. Šajā kontekstā dalībvalstīm būtu jārikojas saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un vispārējiem Savienības tiesību principiem un jānodrošina, lai to tiesiskais regulējums par Savienības atbalsta piešķiršanu labuma guvējiem pamatotos uz to KLP stratēģiskajiem plāniem un būtu saskaņā ar šīs regulas un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/2116⁽⁸⁾ principiem un prasībām. Tām būtu arī jāīsteno savi KLP stratēģiskie plāni, ko apstiprinājusi Komisija.
- (28) Lai attīstītu viedu un noturīgu lauksaimniecības nozari un garantētu taisnīgu atbalstu lauksaimnieku ienākumiem, savu lielo nozīmi saglabā tiešie maksājumi. Līdzīgā kārtā, lai uzlabotos lauksaimnieku saņemtā tirgus atlidzība, ir jāinvestē lauku saimniecību pārstrukturēšanā, modernizācijā, inovācijā, dažādošanā un jaunas prakses un tehnoloģiju ieviešanā.
- (29) Saistībā ar lielāku KLP orientēšanos uz tirgu, kas iezīmēta paziņojumā "Pārtikas un lauksaimniecības nākotne", tirgus riski, klimata pārmaiņas un to radīto ekstrēmo laikapstākļu notikumu pieaugošais biežums un intensitāte, kā arī sanitārās un fitosanitārās krīzes var radīt cenu nestabilitātes riskus un pastiprināt spiedienu uz ienākumiem, īpaši primāro ražotāju ienākumiem. Tāpēc, lai arī galīgie atbildīgie par savu saimniekošanas stratēģiju izstrādāšanu un par savu lauku saimniecību noturības uzlabošanu ir paši lauksaimnieki, būtu jāizveido stabila sistēma, kas nodrošina pienācīgu riska pārvaldību.
- (30) Vides aizsardzības un klimatrīcības atbalstīšanai un uzlabošanai un ieguldījumam Savienības vides un klimata mērķu sasniegšanā ir ļoti augsta prioritāte Savienības lauksaimniecības un mežsaimniecības nākotnes ainā. KLP vajadzētu palīdzēt samazināt negatīvo ietekmi uz vidi un klimatu, tostarp bioloģisko daudzveidību, un palielināt vides sabiedrisko labumu nodrošināšanu – visu veidu lauksaimniecības zemēs un meža zemēs (tostarp vērtīgos dabas apvidos) un lauku apvidos kopumā. Tāpēc KLP struktūrai būtu jāatspoguļo izlēmīgāka virzība uz minēto mērķu sasniegšanu. Tajā būtu jāiekļauj elementi, kas atbalsta vai citādi veicina plašu darbību klāstu, kuras vērstas uz mērķu sasniegšanu lauksaimniecībā, pārtikas ražošanā, mežsaimniecībā un lauku apvidos kopumā.
- (31) Šo mērķu sasniegšanai piemērotākais darbības veidu apvienojums dažādās dalībvalstīs atšķirsies. Līdztekus vajadzībai palielināt centienus saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, gan siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, gan oglekļa piesaistes uzlabošanai ir svarīga nozīme klimata pārmaiņu mazināšanā. KLP atbalstītai enerģijas ražošanai un izmantošanai būtu jāattiecas uz enerģiju, kas skaidri atspoguļo ilgtspējas iezīmes, tostarp attiecībā uz siltumnīcefekta gāzēm. Attiecībā uz dabas resursu apsaimniekošanu – īpaši noderīga var būt mazāka atkarība no ķīmikālijām, piemēram, mākslīgā mēslojuma un pesticīdiem, tostarp bioloģiskās daudzveidības aizsardzības kontekstā, jo daudzviet Savienībā pašlaik ir vajadzīga mazāka atkarība no pesticīdiem un rīcība nolūkā apturēt apputeksnētāju populāciju iznīkšanu un vērst šo tendenci pretējā virzienā.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2116 (2021. gada 2. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 atcelšanu (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 187. lpp.).

- (32) Daudzus lauku apvidus Savienībā vajā tādas strukturālas problēmas kā pievilcīgu darba iespēju trūkums, prasmju deficīts un nepietiekamas investīcijas platjoslā un savienojamībā, digitālajā un citā infrastruktūrā un pamatpakalpojumos, kā arī jaunatnes aizplūšana, tāpēc ir būtiski nostiprināt šo apvidu sociālekonomisko struktūru saskaņā ar Korkas 2.0 deklarāciju "Labāka dzīve lauku apgabalos", jo īpaši radot darbvietas un nodrošinot paaudžu maiņu, iedzīvinot lauku apvidos Komisijas programmu par nodarbinātību un izaugsmi, veicinot sociālo iekļaušanu, atbalstu jauniešiem, paaudžu maiņu un "Viedo ciematu" veidošanos visās Eiropas lauku teritorijās, un tādējādi sekmējot depopulācijas mazināšanu.
- (33) Sieviešu un vīriešu līdztiesība ir viens no Savienības pamatprincipiem, un dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana ir svarīgs instruments, ar ko šo principu iestrādāt KLP. Tādēļ īpaša uzmanība būtu jāpievērš sieviešu līdzdalības veicināšanai lauku apvidu sociālekonomiskajā attīstībā ar īpašu uzsvāru uz lauksaimniecību, atbalstot sieviešu būtisko lomu. Būtu jānosaka prasība dalībvalstīm savos KLP stratēģiskajos plānos novērtēt sieviešu stāvokli lauksaimniecībā un risināt problemātiskos aspektus. Dzimumu līdztiesībai vajadzētu būt neatņemamai daļai no KLP intervencu sagatavošanas, īstenošanas un izvērtēšanas. Dalībvalstīm būtu arī jāstiprina savas spējas dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanā un pēc dzimuma sadalītu datu vākšanā.
- (34) Lai stabilizētu un dažādotu lauku ekonomiku, būtu jāatbalsta arī nelauksaimniecisku uzņēmumu attīstība, iedibināšana un saglabāšana. Kā norādīts paziņojumā "Pārtikas un lauksaimniecības nākotne", labu izaugsmes un nodarbinātības potenciālu lauku apvidiem, vienlaikus saglabājot dabas resursus, sola pievienotās vērtības veidošanas ķēdes tādās laukiem jaunās jomās kā atjaunojamā enerģija, jaunietekmes nozare – bioekonomika, aprites ekonomika un ekotūrisms. Šajā kontekstā finanšu instrumentiem un ES garantijas no *InvestEU*, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/523 ⁽⁹⁾ izmantošanai var būt būtiska nozīme finansējuma pieejamības nodrošināšanā lauku saimniecībām un uzņēmumiem un to izaugsmes spējas vairošanā. Lauku apvidos potenciāli ir iespējams nodarbināt trešo valstu valstspiederīgos, kas dalībvalstī uzturas likumīgi, un tādējādi veicināt viņu sociālo un ekonomisko integrāciju, it sevišķi sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju satvarā.
- (35) KLP vajadzētu turpināt gādāt par uzturdrošību, kas būtu jāsaprot kā jebkurā laikā iespējama piekļuve pietiekamam daudzumam nekaitīga un uzturvielām bagāta ēdiena. Turklāt tai būtu jāpalīdz uzlabot Savienības lauksaimniecības spēja reaģēt uz jaunām sabiedrības prasībām pārtikas un veselības jomā, arī par ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu, veselīgāku uzturu, dzīvnieku labturību un pārtikas atkritumu samazināšanu. KLP arī turpmāk būtu jāveicina tādas produkcijas noiets, kurai piemīt konkrētas vērtīgas īpašības, un jāpalīdz lauksaimniekiem aktīvi pielāgot ražošanu tirgus signāliem un patērētāju pieprasījumam.
- (36) Nosprausto mērķu sasniegšanai un pausto problēmjautājumu risināšanai vajadzīgo pārkārtojumu apjoms ir tik liels, ka ir lietderīgi paredzēt jaunu tiesisko regulējumu, kurš vienā regulā aptvertu Savienības atbalstu, ko finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un kurš aizstāj pašreizējo kārtību, kas noteikta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁰⁾ un ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹¹⁾.
- (37) Ar šo regulu būtu jānosaka noteikumi, ko piemēro Savienības atbalstam, kuru finansē no ELGF un ELFLA un piešķir kā ikvienas dalībvalsts izstrādātajos un Komisijas apstiprinātajos KLP stratēģiskajos plānos norādītos intervencu veidus.
- (38) Lai nodrošinātu to, ka Savienība spēj ievērot savas PTO Lauksaimniecības nolīgumā noteiktās starptautiskās saistības par iekšējo atbalstu, daži šajā regulā paredzētie intervencu veidi arī turpmāk būtu jāpaziņo kā t. s. zaļās grupas atbalstu, kuram nav vai gandrīz nav tirgu kropļojošas ietekmes vai ietekmes uz ražošanu, vai kā t. s. zilās grupas atbalstu, kas ir saistīts ar produkciju ierobežojošām programmām un tāpēc ir atbrīvots no samazināšanas pienākuma. Lai gan šīs regulas noteikumi par minētajiem intervencu veidiem jau tagad ir saskaņā ar PTO

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/523 (2021. gada 24. marts), ar ko izveido programmu *InvestEU* un groza Regulu (ES) 2015/1017 (OV L 107, 26.3.2021., 30. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma prasībām par zaļo grupu vai ar tā paša nolīguma 6. panta 5. punkta prasībām par zilo grupu, būtu jānodrošina, lai minētajām prasībām atbilstu arī šo veidu intervences, ko savos KLP stratēģiskajos plānos iekļāvušas dalībvalstis. Jo īpaši kultūratkarīgajam maksājumam par kokvilnu saskaņā ar šo regulu vajadzētu būt izstrādātam tā, lai ievērotu zilās grupas noteikumus.

- (39) Būtu jānodrošina intervenču, tostarp saistītā ienākumu atbalsta, atbilstība Savienības starptautiskajām saistībām. Tas attiecas uz prasībām, kas noteiktas VTT satvarā noslēgtajā Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu Saprašanās memorandā par eļļas augiem ⁽¹²⁾, kāds tas ir piemērojams pēc Savienības atsevišķās eļļas augu bāzes platības izmaiņām sakarā ar Savienības sastāva izmaiņām.
- (40) Informāciju un novērtējumu par KLP sniegumu, pamatojoties uz KLP stratēģisko plānu īstenošanu, ņems vērā Komisijas regulārajās novērtējumos par politikas saskaņotību ilgtspējīgai attīstībai, kas izveidota pamatojoties uz ilgtspējīgas attīstības programmu 2030.
- (41) Turpinot darbu, kas iesākts ar iepriekšējo, līdz 2022. gadam īstenojamo savstarpējās atbilstības sistēmu, jaunā nosacījumu sistēma KLP pilnā mērā atbalsta saņemšanu saista ar lauksaimnieku un citu labuma guvēju atbilstību vides, klimata pārmaiņu, sabiedrības veselības, augu veselības un dzīvnieku labturības pamatstandartiem. Šajos pamatstandartos vienkāršotā veidā pārņemta virkne tiesību aktos noteikto pārvaldības prasību (SMR) un standartu labam zemes lauksaimnieciskajam un vidiskajam stāvoklim (LLVS standarti). Ar minētajiem pamatstandartiem būtu jālabāk jārisina vides un klimata jomas problemātika un jālabāk jāņem vērā KLP jaunā vidiskā struktūra, tādējādi paplašinot vidisko un klimatisko vērienu, kā Komisija to ir izklāstījusi paziņojumā "Par pārtikas un lauksaimniecības nākotni" un MF 2021.–2027. gadam, kas noteikta ar Padomes Regulu (ES, Euratom) 2020/2093 ⁽¹³⁾.
- (42) Nosacījumu sistēmas mērķis ir veicināt ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību, panākot to, ka labuma guvēji labāk izprot nepieciešamību ievērot pamatstandartus. Vēl viens mērķis ir padarīt KLP vairāk atbilstošu tam, ko gaida sabiedrība, un tālab uzlabot KLP saskaņotību ar vidiskajiem, sabiedrības veselības, augu veselības un dzīvnieku labturības konkrētajiem mērķiem. Nosacījumu sistēmai būtu organiski jāiekļaujas KLP vidiskajā struktūrā, kļūstot par pamatscenārija daļu virzībā uz tālejošākām vides un klimata saistībām, un šī sistēma būtu vispārēji jāpiemēro visā Savienībā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai attiecībā uz šādām prasībām neatbilstošiem lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem saskaņā ar Regulu (ES) 2021/2116 tiktu piemērotas samērīgas, efektīvas un preventīvas sankcijas.
- (43) LLVS standartu sistēmas mērķis ir palīdzēt mazināt klimata pārmaiņas un tām pielāgoties, risināt ar ūdens resursiem saistītās problēmas, gādāt par augsnes aizsardzību un kvalitāti un par bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un kvalitāti. Šī sistēma ir jāstiprina, lai ņemtu vērā jo īpaši līdz 2022. gadam pieņemto praksi, kas saistīta ar tiešo maksājumu zaļināšanu, klimata pārmaiņu mazināšanu un vajadzību uzlabot lauku saimniecību ilgtspēju un ieguldījumu bioloģiskajā daudzveidībā. Ir atzīts, ka ikviens LLVS standarts veicina vairāku mērķu sasniegšanu. Lai minēto standartu sistēmu īstenotu, dalībvalstīm attiecībā uz katru no Savienības līmenī noteiktajiem standartiem būtu jānosaka savs nacionālais standarts, kurā ņemta vērā attiecīgās teritorijas specifika, tostarp augsnes un klimatiskie apstākļi, pastāvošie lauksaimniecības apstākļi, lauksaimniecības prakse, lauku saimniecību izmērs, lauku saimniecību struktūra, zemes izmantojums un tālāko reģionu īpatnības. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt citus nacionālos standartus, kas attiecas uz LLVS standartu pamatmērķiem, lai uzlabotu vidisko un klimatisko LLVS standartu sniegumu. Ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības sistēmā pastāvošo praksi, bioloģiskajiem lauksaimniekiem nebūtu jāpiemēro nekādas papildu prasības attiecībā uz augmaiņu. Turklāt attiecībā uz augmaiņas un bioloģiskajai daudzveidībai nepieciešamās minimālās aramzemes daļas standartiem dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai apsvērt dažus izņēmumus, lai izvairītos no pārmērīga sloga mazākām lauku saimniecībām vai lai izslēgtu dažas lauku saimniecības, kuras jau atbilst LLVS standartu mērķim, jo tās lielā mērā ir klātas ar zālājiem, papuvē esošu zemi vai pākšaugiem. Izņēmums būtu jāparedz arī attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības prasību par minimālo aramzemes daļu galvenokārt mežiem bagātu dalībvalstu gadījumā.

⁽¹²⁾ OV L 147, 18.6.1993., 26. lpp.

⁽¹³⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) 2020/2093 (2020. gada 17. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam (OV L 433I, 22.12.2020., 11. lpp.).

- (44) Dalībvalstīm ir pilnībā jāīsteno SMR, lai tās sāktu darboties lauku saimniecību līmenī un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem. Lai nodrošinātu to, ka nosacījumu sistēma konsekventi stiprina politikas ilgtspējību, ar SMR būtu jāaptver galvenie Savienības tiesību akti tādās jomās kā vide, sabiedrības veselība, augu veselība un dzīvnieku labturība, kā īstenots valsts līmenī, kas individuāliem lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem uzliek precīzi noteiktus pienākumus, tostarp pienākumus, ko paredz Padomes Direktīva 92/43/EEK⁽¹⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK⁽¹⁵⁾ vai Padomes Direktīva 91/676/EEK⁽¹⁶⁾. Lai ņemtu vērā Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pievienots Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1306/2013⁽¹⁷⁾, nosacījumu sistēmas jomā kā SMR būtu jāiekļauj Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK⁽¹⁸⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/128/EK⁽¹⁹⁾ attiecīgie noteikumi un būtu atbilstoši jākorrigē laba lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa standartu saraksts.
- (45) Lai veicinātu sociāli ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību, panākot to, ka labuma guvēji no KLP atbalsta labāk izprot nodarbinātības un sociālos standartus, būtu jāievieš jauns mehānisms, kas integrē sociālos problēmjautājumus.
- (46) Šādam mehānismam pilnīga KLP tiešo maksājumu saņemšana, kā arī maksājumu saistībā ar vides, klimata un citām pārvaldības saistībām, dabas vai citiem platībatkarīgiem ierobežojumiem un maksājumu saistībā ar platībatkarīgiem traucēkļiem, kas izriet no noteiktām obligātajām prasībām, saņemšana būtu jāsaista ar lauksaimnieku un citu labuma guvēju pamatstandartu izpildi attiecībā uz lauku saimniecību darba ņēmēju darba un nodarbinātības apstākļiem un darba drošību un veselības aizsardzību; jo īpaši konkrēti standarti saskaņā ar Padomes Direktīvu 89/391/EEK⁽²⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2009/104/EK⁽²¹⁾ un (ES) 2019/1152⁽²²⁾. Līdz 2025. gadam Komisijai būtu jāizvērtē, vai ir iespējams iekļaut Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011⁽²³⁾ 7. panta 1. punktu, un vajadzības gadījumā būtu jāierosina attiecīgi leģislatīvi akti.
- (47) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem, kas neatbilst minētiem standartiem, piemēro samērīgas, iedarbīgas un atturošas sankcijas saskaņā ar Regulu (ES) 2021/2116. Tiesu neatkarības principa dēļ nav iespējams noteikt tiesu sistēmām konkrētas prasības par to, kā pieņemt lēmumus un notiesājošus spriedumus, izņemot to, kas ir paredzēts saskaņā ar tiesību aktiem, uz kuriem pamatojas minētie lēmumi un notiesājošie spriedumi.
- (48) Veidojot sociālo nosacījumu mehānismu, lai ievērotu dalībvalstu tiesības definēt savu sociālo un darba sistēmu pamatprincipus, būtu pienācīgi jāņem vērā valstu atšķirīgās sistēmas. Tādēļ būtu jāapsver dalībvalsts izvēlētais izpildes metodes, darba koplīguma slēgšanas sarunas un sociālo partneru loma, tostarp attiecīgā gadījumā direktīvu

⁽¹⁴⁾ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

⁽²⁰⁾ Padomes Direktīva 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.).

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/104/EK (2009. gada 16. septembris) par drošības un veselības aizsardzības minimālajām prasībām, darba ņēmējiem lietojot darba aprīkojumu darbā (otrā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 260, 3.10.2009., 5. lpp.).

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1152 (2019. gada 20. jūnijs) par paredzamiem un neparedzamiem darba apstākļiem Eiropas Savienībā (OV L 186, 11.7.2019., 105. lpp.).

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.).

īstenošanā sociālajā un nodarbinātības jomā. Būtu jāievēro nacionālie darba tirgus modeļi un sociālo partneru autonomija. Šai regulai nebūtu jāuzliek nekādi pienākumi sociālajiem partneriem vai dalībvalstīm attiecībā uz izpildi vai kontroli jomās, par kurām saskaņā ar nacionālajiem darba tirgus modeļiem ir atbildīgi sociālie partneri.

- (49) Ņemot vērā to, cik sarežģīti ir valstu līmenī izveidot sistēmas, kurās ievērota valstu sistēmu autonomija un specifika, vajadzētu ļaut dalībvalstīm sociālo nosacījumu īstenošanu uzsākt vēlāk, tomēr jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2025. gada 1. janvārī.
- (50) Lai uzlabotu lauku saimniecību un lauku uzņēmumu ilgtspējīgu pārvaldību un vispārējo sniegumu, dalībvalstīm būtu jānodrošina ekonomiskos, vidiskos un sociālos aspektus aptveroši lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumi, kuri pielāgoti dažādiem ražošanas veidiem un kuru uzdevums būtu noteikt vajadzīgos uzlabojumus attiecībā uz visiem lauku saimniecību līmeņa pasākumiem, kas paredzēti KLP stratēģiskajos plānos, tostarp attiecībā uz digitalizāciju. Lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumiem būtu jāpalīdz lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem no KLP atbalsta kļūt informētākiem par to, kā mijiedarbojas lauku saimniecību pārvaldība un zemes apsaimniekošana, no vienas puses, un konkrēti – tostarp vidiski un klimatiski – standarti, prasības un informācija, no otras puses. Pēdējo skaitā ir KLP stratēģiskajā plānā noteiktie standarti, kurus piemēro vai kuri ir vajadzīgi lauksaimniekiem un citiem KLP labuma guvējiem, tostarp kooperatīviem, kā arī standarti, kas izriet no tiesiskā regulējuma tādās jomās kā ūdens, pesticīdu ilgtspējīga lietošana, barības vielu pārvaldība un iniciatīvas pret antimikrobiālajiem līdzekļiem izveidojušās rezistences apkarošanā. Konsultācijām vajadzētu būt arī pieejamām attiecībā uz risku pārvaldību un inovācijas atbalstu jaunu EIP darbības grupu projektu sagatavošanai un īstenošanai, izmantojot vietējās inovatīvās idejas. Stiprinot šādu konsultāciju kvalitāti un lietderīgumu, dalībvalstīm visi publiskie un privātie konsultanti un konsultāciju tīkli būtu jāintegrē lauksaimniecisko zināšanu un inovācijas sistēmās (AKIS), lai tādējādi būtu iespējams sniegt pētniecības un inovācijas jomā jaunāko tehnisko un zinātnisko informāciju.
- (51) Lai lauku saimniecībās atbalstītu gan agronomisko, gan vidisko sniegumu, informācija par barības vielu pārvaldību ar īpašu uzsvāri uz slāpekli un fosfātu, kas ir barības vielas, kuras no vides viedokļa var radīt īpašas problēmas un kurām tādēļ jāpievērš īpaša uzmanība, būtu jāsniedz, izmantojot īpaši šim nolūkam paredzētu elektronisku Lauku saimniecības ilgtspējas rīku, kuru dalībvalstis darīs pieejamu individuāliem lauksaimniekiem. Lauku saimniecības ilgtspējas rīkam būtu jānodrošina atbalsts lēmumu pieņemšanai lauku saimniecībā. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus lauksaimnieku starpā un visā Savienībā, Komisijai vajadzētu būt iespējai palīdzēt dalībvalstīm Lauku saimniecības ilgtspējas rīka izstrādē.
- (52) Lai lauksaimniekus labāk informētu un konsultētu par viņu pienākumiem pret saviem darba ņēmējiem saistībā ar KLP sociālo dimensiju, lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumiem būtu jāsniedz informācija par prasībām attiecībā uz Direktīvas (ES) 2019/1152 4. pantā minētās informācijas rakstisku sniegšanu un par veselības un drošības standartiem, kas piemērojami lauku saimniecībām.
- (53) Lai ienākumu atbalstu sadalītu taisnīgāk, būtu jāļauj dalībvalstīm noteikt tiešo maksājumu summas maksimumu vai samazināt noteiktu maksimālo apjomu pārsniedzotās tiešo maksājumu summas un iegūtie līdzekļi jāizmanto vai nu atsaistītajiem tiešajiem maksājumiem un prioritāri – ilgtspēju sekmējošajam pārdalošajam ienākumu papildatbalstam, vai jāpārvieta uz ELFLA. Lai tas nekaitētu nodarbinātībai, būtu jāļauj dalībvalstīm šā mehānisma piemērošanā ņemt vērā darbaspēka izmaksas.
- (54) Lai novērstu pārmērīgu administratīvo slogu, kādu rada daudzu sīku maksājumu pārvaldība, un nodrošinātu, ka atbalsts dod vērtīgu ieguldījumu to KLP mērķu sasniegšanā, uz kuriem attiecas tiešie maksājumi, dalībvalstīm savos KLP stratēģiskajos plānos būtu jānosaka prasības par to, kāda ir minimālā platība vai ar atbalstu saistīta minimālā summa, par kuru var saņemt tiešos maksājumus. Ja dalībvalstis nolemj piešķirt ar dzīvniekiem saistītu ienākumu atbalstu, kas maksājams par katru dzīvnieku, tām vienmēr būtu jānosaka minimālās summas robežvērtība, lai neradītu neizdevīgu situāciju lauksaimniekiem, kuri ir tiesīgi saņemt šo atbalstu, bet kuru platība ir mazāka par robežvērtību. Ņemot vērā ļoti specifisko lauksaimniecības struktūru Egejas jūras nelielajās salās, Grieķijai būtu jāvar pieņemt lēmumu par to, vai minētajā apvidū būtu jāpiemēro kāda minimālā robežvērtība.
- (55) Ņemot vērā to, cik svarīga ir lauksaimnieku dalība riska pārvaldības instrumentos, būtu jāļauj dalībvalstīm noteiktu procentuālo daļu no tiešajiem maksājumiem atvēlēt tam, lai atbalstītu lauksaimnieku iemaksas šādos instrumentos.

- (56) Lai garantētu lauksaimnieciskā ienākumu atbalsta minimumu visiem aktīvajiem lauksaimniekiem, kā arī lai ievērotu LESD 39. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto mērķi nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni lauksaimniecībā nodarbinātajiem iedzīvotājiem, būtu jāizveido ikgadējs platībatkarīgs atsaistītais maksājums, kurš būtu piederīgs intervences veidam "ilgtspēju sekmējošs ienākumu pamatatbalsts". Lai šo atbalstu labāk orientētu uz mērķi, vajadzētu būt iespējai maksājuma summas diferencēt atkarībā no teritoriju grupām un pamatojoties uz sociālekonomiskiem vai agronomiskiem apstākļiem, vai samazināt tās, ņemot vērā citas intervences. Lai negatīvi neietekmētu lauksaimnieku ienākumus, dalībvalstīm būtu jāļauj ilgtspēju sekmējošo ienākumu pamatatbalstu īstenot uz maksājumtiesību pamata. Tādā gadījumā maksājumtiesību vērtībai pirms jebkādas turpmākas konverģences vajadzētu būt proporcionālai to vērtībai, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 paredzētajām pamata maksājuma shēmām, ņemot vērā par klimatu un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi paredzētos maksājumus. Lai turpinātu pakāpeniski attālināties no vēsturiskajām vērtībām, dalībvalstīm būtu jāturpina arī konverģēšana.
- (57) Kad dalībvalstis atsaistītos tiešos maksājumus veic, pamatodamās uz maksājumtiesību sistēmu, tām būtu jāturpina pārvaldīt teritoriālām grupām izveidotu valsts rezervi vai rezerves. Šādas rezerves būtu prioritāri jāizmanto gados jaunu lauksaimnieku un jaunpienācēju labā. Lai nodrošinātu netraucētu sistēmas darbību, ir vajadzīgi arī noteikumi par maksājumtiesību izmantošanu un nodošanu.
- (58) Mazās lauku saimniecības ir un paliek Savienības lauksaimniecības stūrkmens, jo tās balsta nodarbinātību laukos un sekmē teritoriālo attīstību. Lai veicinātu līdzsvarotāku atbalsta sadalījumu un samazinātu administratīvo slogu mazo summu saņēmējiem, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izstrādāt īpašu intervenci mazajiem lauksaimniekiem, aizstājot pārējās tiešo maksājumu intervences. Lai nodrošinātu minētā atbalsta labāku orientēšanu uz mērķi, vajadzētu būt iespējai maksājumu diferencēt. Lai mazie lauksaimnieki varētu izvēlēties sistēmu, kas vislabāk atbilst viņu vajadzībām, lauksaimnieku līdzdalībai intervencē vajadzētu būt fakultatīvai.
- (59) Atzīstot nepieciešamību redzamā un izmērāmā veidā veicināt proporcionālāku atbalsta sadalīšanu par labu mazākām un vidēji lielām saimniecībām, dalībvalstīm būtu jāievieš ilgtspēju sekmējošs pārdalošais ienākumu papildatbalsts un šādam papildatbalstam jāatvēr vismaz 10 % no tiešo maksājumu finansējuma. Lai šo papildatbalstu labāk orientētu uz mērķi un ņemot vērā lauku saimniecību strukturālās atšķirības visā Savienībā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmaksāt dažādas papildatbalsta summas par dažādu hektāru diapozoniem, kā arī diferencēt atbalstu pēc reģionālā līmeņa vai pēc tām pašām teritoriju grupām, kā noteikts to KLP stratēģiskajos plānos attiecībā uz ilgtspēju sekmējošo ienākumu pamatatbalstu.
- (60) Dalībvalstu pienākums ir nodrošināt tiešo maksājumu mērķtiecīgu sadali un palielināt ienākumu atbalstu tiem, kam tas visvairāk vajadzīgs. Šā mērķa sasniegšanu var efektīvi sekmēt dažādi instrumenti, kas ir pieejami dalībvalstīm, tostarp maksimuma noteikšana un samazinājumi, kā arī intervences, piemēram, ilgtspēju sekmējošs pārdalošais ienākumu papildatbalsts un mazajiem lauksaimniekiem paredzēts maksājums. Pārskats par dalībvalstu centieniem šajā sakarā tām būtu jāizklāsta savos KLP stratēģiskajos plānos. Pamatojoties uz vajadzībām saistībā ar tiešo maksājumu taisnīgāku sadali, tostarp vajadzībām, kuru pamatā ir specifiska lauku saimniecību struktūra, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties vai nu piemērot obligātu pārdalošo maksājumu un attiecīgu minimālo procentuālo daļu, vai citu piemērotu pasākumu, tostarp pārdalošu maksājumu ar mazāku procentuālo daļu.
- (61) Gados jauniem lauksaimniekiem ir finansiāli sarežģīti aizsākt un attīstīt jaunu saimniecisko darbību lauksaimniecības nozarē, un tas būtu jāņem vērā, izstrādājot intervences stratēģiju tiešo maksājumu iedalīšanā un orientēšanā. Šī attīstība ir svarīga Savienības lauksaimniecības nozares konkurētspējai, tāpēc būtu jāļauj dalībvalstīm gados jauniem lauksaimniekiem paredzēt ienākumu papildatbalstu. Šim intervences veidam būtu jānodrošina gados jauni lauksaimnieki ar ienākumu papildatbalstu pēc saimniekošanas uzsākšanas. Pamatojoties uz vajadzību novērtējumu, dalībvalstīm vajadzētu spēt izlemt par maksājuma aprēķināšanas metodi – vai nu par hektāru vai kā fiksētu summu, un, iespējams, paredzot maksimālā hektāru skaita ierobežojumu. Tā kā tam būtu jāaptver tikai šādas darījumdarbības sākumposms, šāds maksājums būtu jāpiešķir vienīgi maksimāli noteiktu laikposmu pēc atbalsta pieteikuma iesniegšanas un īsi pēc saimniekošanas uzsākšanas. Ja maksājuma laikposms pārsniedz 2027. gadu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka netiek radīta nekāda labuma guvēju tiesiskā paļāvība attiecībā uz laikposmu pēc minētā gada.

- (62) KLP būtu jāgādā, lai sava klimatiskā pienesuma vērtību dalībvalstis palielinātu, ievērojot vietējās vajadzības un lauksaimnieku faktiskos apstākļus. KLP stratēģiskā plāna tiešo maksājumu sadaļā dalībvalstīm būtu jāparedz lauksaimniekiem brīvprātīgas ekoshēmas, kurām vajadzētu būt pilnībā saskaņotām ar citām attiecīgajām intervencēm. Dalībvalstīm šīs shēmas būtu jānosaka vai nu kā maksājums, ko piešķir, lai stimulētu un atlidzinātu par sabiedriskā labuma radīšanu ar videi un klimatam labvēlīgas lauksaimnieciskās prakses starpniecību, vai kā kompensācija par šādas prakses īstenošanu. Abos gadījumos mērķim vajadzētu būt uzlabot KLP vidisko un klimatisko sniegumu, un attiecīgi šīs shēmas būtu jāveido tā, lai pārsniegtu obligātās prasības, kas jau ir paredzētas ar nosacījumu sistēmu.
- (63) Lai nodrošinātu efektivitāti, ekoshēmām būtu parasti jāaptver vismaz divas no rīcības jomām saistībā ar klimatu, vidi, dzīvnieku labturību un rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem apkarošanu. Tādā pašā nolūkā, lai arī kompensācija būtu jābalsta uz izmaksām, kas radušās, zaudētajiem ienākumiem un darījumu izmaksām, kas izriet no piekoptās lauksaimniecības prakses, ņemot vērā saskaņā ar ekoshēmām nospraustos mērķrādītājus, maksājumiem, kuri papildina ienākumu pamatatbalstu, ir jāatspoguļo piekoptās prakses vērienīgums. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai veidot ekoshēmas tādām lauksaimniecības praksēm, ko lauksaimnieki īsteno lauksaimniecības platībās, jo īpaši lauksaimnieciskām praksēm, bet arī dažām praksēm, kas sniedzas ārpus lauksaimnieciskām praksēm. Minētās prakses var iekļaut izvērstāku pastāvīgo ganību un ainavas iezīmju pārvaldību, kūdrāju atjaunošanu, paludikultūru, un bioloģisko lauksaimniecību.
- (64) Bioloģiskā lauksaimniecība, ko regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/848 ⁽²⁴⁾, ir lauksaimniecības sistēma, kurai piemīt potenciāls būtiski palīdzēt sasniegt daudzus KLP konkrētos mērķus un jo īpaši tās konkrētos ar vidi un klimatu saistītos mērķus. Ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības pozitīvo ietekmi uz vidi un klimatu, dalībvalstīm vajadzētu jo īpaši būt iespējai apsvērt bioloģisko lauksaimniecību, veidot lauksaimniecības prakšu ekoshēmas, un šajā kontekstā izvērtēt atbalsta līmeni, kāds vajadzīgs lauksaimniecības zemei, ko apsaimnieko saskaņā ar bioloģiskās lauksaimniecības shēmu.
- (65) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot sākuma līmeņa ekoshēmas, kā priekšnoteikumu lauksaimniekiem pirms tie uzņemas tālejošākas vides, klimata un dzīvnieku labturības saistības saskaņā ar lauku attīstību. Lai nodrošinātu vienkāršošanu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot uzlabotas ekoshēmas. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot ekoshēmas prakses atbalstam dzīvnieku labturības un rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem apkarošanas jomā.
- (66) Lai lauksaimnieku vidū nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus, būtu jānosaka tiešajos maksājumos ietilpstošā saistītā atbalsta maksimālais piešķirums, ko dalībvalstis drīkst piešķirt, lai uzlabotu tādu konkrētu nozaru un produkcijas konkurētspēju, ilgtspēju vai kvalitāti, kuras sociāli, ekonomiski vai vidiski ir īpaši nozīmīgas un saskaras ar zināmām grūtībām. Izstrādājot šīs intervences, dalībvalstīm būtu jāņem vērā to potenciālā ietekme uz iekšējo tirgu.
- (67) Tā kā tiek plaši atzīts, ka proteīnaugu audzēšana Savienībā saskaras ar nopietnām grūtībām, nav nepieciešams pierādīt šādas grūtības saistītā ienākumu atbalsta intervencu gadījumā, kas orientētas uz šīm kultūrām. Būtu arī jāļauj dalībvalstīm papildu daļu no sava maksimālā finansiālā apjoma, kas pieejams tiešajiem maksājumiem, izmantot, lai saistīto ienākumu atbalstu piešķirtu konkrēti proteīnaugu audzēšanas atbalstam, ar mērķi samazināt Savienības atkarību šajā jomā. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ar saistīto ienākumu atbalstu atbalstīt pākšaugu un stiebrzāļu maisījumu, ja vien pākšaugi šajā maisījumā ir dominējošie.
- (68) Saskaņā ar mērķiem, kuri noteikti 4. protokolā par kokvilnu, kas pievienots 1979. gada Pievienošanās aktam, ir jāturpina ar kokvilnas audzēšanu saistītais kultūratkarīgais maksājums par atbalsttiesīgu hektāru, kā arī jāturpina atbalstīt starpnozaru organizācijas kokvilnas audzēšanas reģionos. Tomēr tāpēc, ka budžeta līdzekļu piešķirums attiecībā uz kokvilnu ir fiksēts un to nevar izmantot citiem mērķiem, un tāpēc, ka kultūratkarīgais maksājuma juridiskais pamats ir noteikts Līgumos, maksājumam par kokvilnu nevajadzētu būt vienai no intervencēm, kas apstiprinātas ar KLP stratēģisko plānu, un uz to nebūtu jāattiecināta snieguma noskaidrošana un snieguma izskatīšana. Tādējādi būtu attiecīgi jānosaka konkrēti noteikumi, kā arī atkāpes no šīs regulas un Regulas (ES) 2021/2116. Konsekvences labad ir piemēroti to darīt šajā regulā.

⁽²⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/848 (2018. gada 30. maijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 (OV L 150, 14.6.2018., 1. lpp.).

- (69) Intervencu veidi konkrētās nozarēs ir vajadzīgi, lai palīdzētu sasniegt KLP mērķus un stiprinātu sinerģiju ar pārējiem KLP instrumentiem. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus iekšējā tirgū un novērstu nevienlīdzīgu vai negodīgu konkurenci, saskaņā ar īstenošanas modeli konkrētās nozarēs šādiem intervencu veidiem Savienības līmenī būtu jāizstrādā minimālās prasības attiecībā uz to saturu un mērķiem. Dalībvalstīm būtu jāpamato šo intervencu iekļaušana savos KLP stratēģiskajos plānos un jānodrošina konsekvence ar pārējām attiecīgās nozares intervencēm. Savienības līmenī nosakāmie intervences pamatveidi būtu jānosaka attiecībā uz augļu un dārzeņu, vīna, biškopības produktu, olīveļļas un galda olīvu un apiņu nozarēm, kā arī uz citām nozarēm to nozaru vidū, kas minētas 1. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ⁽²⁵⁾, un nozarēm, kas aptver produktus, kuri uzskaitāmi šīs regulas pielikumā, kuru gadījumā tiek uzskatīts, ka īpašu intervencu izveide labvēlīgi ietekmēs dažu vai visu šīs regulas aptverto KLP vispārīgo un konkrēto mērķu sasniegšanu. Jo īpaši, ņemot vērā Savienībā vērojamo augu proteīna trūkumu un vidiskos ieguvumus, kādus sniedz to ražošana, pākšaugi būtu jāiekļauj starp minētajā pielikumā uzskaitītajiem produktiem, ievērojot ES PTO sarakstu attiecībā uz eļļas augiem, un šie ieguvumi būtu jāpopularizē lauksaimnieku vidū, cita starpā izmantojot lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumus.
- (70) Lai saglabātu intervences specifiskumu un atvieglotu intervencu plānošanu biškopības produktiem, vīnam, olīveļļai un galda olīvām, apiņiem un citām nozarēm, ko paredzēts noteikt šajā regulā, ir vajadzīgs noteikts valsts finansējuma apmērs vai cita veida ierobežojumi maksimālās robežvērtības veidā. Tomēr, lai nemazinātu intervencu veidiem mērķu sasniegšanas iespējas augļu un dārzeņu nozarē, nebūtu jāpiemēro finansēšanas ierobežojumi saskaņā ar pašreizējo pieeju. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos ieviestu atbalstu intervencu veidiem citās nozarēs, atbilstošais finanšu piešķirums būtu jāatskaita no attiecīgās dalībvalsts tiešajiem maksājumiem paredzētajiem piešķirumiem, tādējādi saglabājot finansiālu neitralitāti. Ja dalībvalsts izvēlētos neīstenot īpašas intervences apiņu nozarē vai olīveļļas un galda olīvu nozarē, saistītie piešķirumi būtu jādara attiecīgajai dalībvalstij pieejami tiešo maksājumu intervencēm paredzētu papildpiešķirumu veidā.
- (71) Lauku attīstības intervencu principus nosaka Savienības līmenī, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstu izmantoto atlases kritēriju piemērošanas pamatprasībām. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt lielai rīcības brīvībai atbilstoši savām vajadzībām paredzēt īpašus nosacījumus. Lauku attīstības intervencu veidi ietver maksājumus par vides, klimata un citām pārvaldības saistībām, kuras dalībvalstīm atbilstoši to īpašajām nacionālajām, reģionālajām vai vietējām vajadzībām būtu jāatbalsta visā to teritorijā. Dalībvalstīm vajadzētu piešķirt maksājumus lauksaimniekiem un citiem zemes apsaimniekotājiem, kuri brīvprātīgi uzņemas pārvaldības saistības, kas veicina klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, kā arī vides aizsargāšanu un uzlabošanu, tostarp tādos aspektos kā ūdens kvalitāte un daudzums, gaisa kvalitāte, augsne, bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmu pakalpojumi, tostarp brīvprātīgas saistības par *Natura 2000* teritorijām un atbalsts ģenētiskajai daudzveidībai. Atbalstu pārvaldības saistību maksājumu veidā var piešķirt arī par vietējā līmenī vadītām, integrētām vai sadarbigām pieejām un par intervencēm, kas orientētas uz konkrētu rezultātu.
- (72) Pārvaldības saistību atbalsts jo īpaši var ietvert bioloģiskās lauksaimniecības prēmijas par bioloģiskās saimniekošanas platības uzturēšanu un par pāreju uz to. Pamatojoties uz bioloģiskā sektora padziļinātu analīzi un ņemot vērā mērķus, kādus tās iecerējušas sasniegt attiecībā uz bioloģisko ražošanu, dalībvalstīm būtu jāapsver bioloģiskā lauksaimniecība pārvaldības saistību kontekstā atbilstoši savām konkrētajām teritoriālajām vajadzībām, jāpiešķir atbalsts, lai palielinātu saskaņā ar bioloģiskās lauksaimniecības shēmu apsaimniekotās lauksaimniecības zemes īpatsvaru un jānodrošina, lai piešķirtie budžeti atbilstu paredzamajam bioloģiskās ražošanas pieaugumam. Pārvaldības saistību atbalstā varētu būt iekļauti arī maksājumi par citiem intervencu veidiem, ar kuriem atbalsta videi nekaitīgas ražošanas sistēmas, piemēram, agroekoloģiju, saglabājošo lauksaimniecību un integrēto ražošanu; meža vidiskie un klimatiskie pakalpojumi un meža saglabāšana; prēmijas par mežu un agromežsaimniecības sistēmu ierīkošanu; dzīvnieku labturība; ģenētisko resursu saglabāšana, ilgtspējīga izmantošana un izstrāde, jo īpaši, izmantojot tradicionālās audzēšanas metodes. Būtu jāļauj dalībvalstīm pēc vajadzības izstrādāt citas šāda veida shēmas. Šāda veida maksājumiem vajadzētu segt tikai tās papildu izmaksas un negūtos ienākumus, kas izriet no saistībām, kuras pārsniedz Savienības un valsts tiesību aktos vai – ar zināmiem nosacījumiem – KLP stratēģiskajos plānos noteiktos parastos obligātos standartus un prasības. Vajadzētu būt iespējamam uz šā veida intervencēm attiecošās saistības uzņemt uz iepriekš noteiktu gada vai daudzgadu laikposmu, un pienācīga pamatojuma gadījumā to ilgumam pārsniegt septiņus gadus.

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

- (73) Mežsaimniecības intervencēm būtu jāveicina Komisijas 2021. gada 16. jūlija paziņojuma "Jauna ES Meža stratēģija 2030. gadam" īstenošana un attiecīgā gadījumā agromežsaimniecības sistēmu izmantošanas paplašināšanās. Tām būtu jābalstās uz dalībvalstu nacionālā vai vietējā mēroga meža programmām vai līdzvērtīgiem instrumentiem, kas jāveido, pamatojoties uz saistībām, kuras izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/841⁽²⁶⁾, un saistībām, kuru uzņemšanās notikusi ministru konferencēs par Eiropas mežu aizsardzību. Intervences būtu jābalsta uz ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas plāniem vai līdzvērtīgiem instrumentiem, kuros tiek pienācīgi apsvērta efektīva oglekļa uzglabāšana un piesaiste no gaisa līdztekus bioloģiskās daudzveidības aizsardzības uzlabošanai, un tās var ietvert meža platību paplašināšanu un meža ilgtspējīgu apsaimniekošanu, tostarp apmežojot zemi, novēršot ugunsgrēkus un ierīkojot agromežsaimniecības sistēmas; meža resursu aizsargāšanu, atjaunošanu un uzlabošanu, ņemot vērā adaptācijas vajadzības; investīcijas, ar kurām garantē un veicina mežu saglabāšanu un izturētspēju, un meža ekosistēmas un klimatisko pakalpojumu sniegšanu, un pasākumus un investīcijas par labu atjaunojamai enerģijai un bioekonomikai.
- (74) Lai nodrošinātu taisnīgus ienākumus un lauksaimniecības nozares noturību visā Savienības teritorijā, būtu jāļauj dalībvalstīm piešķirt lauksaimniekiem atbalstu par platībām, kurās ir dabas vai citi platībatkarīgi ierobežojumi, ietverot kalnu un salu reģionus. Attiecībā uz maksājumiem apgabaliem, kuros ir dabas vai citi specifiski ierobežojumi, būtu jāturpina piemērot apzīmējums, kas izveidots, ievērojot 32. pantu Regulā (ES) Nr. 1305/2013.
- (75) Lai KLP dotu lielāku Savienības pievienoto vidisko vērtību un stiprinātu sinerģijas ar investīciju finansēšanu dabas un bioloģiskās daudzveidības jomā, ir jāsauglabā atsevišķs pasākums, kura mērķis ir kompensēt labuma guvējiem ar *Natura 2000* (izveidots ar Direktīvu 92/43/EEK) un Direktīvas 2000/60/EK īstenošanu saistītos traucēkļus. Tāpēc un lai veicinātu *Natura 2000* teritoriju efektīvu pārvaldību, būtu jāturpina piešķirt atbalstu lauksaimniekiem un meža tiesiskajiem valdītājiem un tādējādi palīdzēt tiem novērst konkrētus traucēkļus, kuri izriet no Direktīvu 92/43/EEK un 2009/147/EK īstenošanas. Būtu jādara pieejams atbalsts arī tam, lai lauksaimniekiem upes baseina apgabalos palīdzētu novērst traucēkļus, kas tiem radušies Direktīvas 2000/60/EK īstenošanas rezultātā. Atbalsts būtu jāsaista ar konkrētām prasībām, kas izklāstītas KLP stratēģiskajā plānā un pārsniedz attiecīgos obligātos standartus un prasības. Dalībvalstīm turklāt būtu jānodrošina, lai maksājumi lauksaimniekiem nedublētos ar ekoshēmu maksājumiem, nodrošinot pietiekamu elastīgumu KLP stratēģiskajos plānos, lai sekmētu papildināmību starp dažādām intervencēm. Turklāt dalībvalstīm KLP stratēģisko plānu vispārējā koncepcijā būtu jāņem vērā *Natura 2000* teritoriju īpašās vajadzības.
- (76) Vēl viens veids, kā virzīties uz KLP mērķu sasniegšanu, ir investīciju – kā ienesīgu, tā neienesīgu – atbalstīšana lauku saimniecībās un ārpus tām. Šādas investīcijas var attiekties, piemēram, uz infrastruktūru, kas saistīta ar lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību, modernizāciju vai pielāgošanos klimata pārmaiņām, arī ar piekļuvi lauksaimniecības un meža zemei, zemes konsolidāciju un uzlabošanu, agromežsaimniecības praksi, energoapgādi un energotaupību un ūdensapgādi un ūdens resursu taupību. Tas var attiekties arī uz investīcijām lauksaimnieciskā vai mežsaimnieciskā potenciāla atjaunošanā pēc dabas katastrofām, nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem vai katastrofāliem notikumiem, tostarp ugunsgrēkiem, vētrām, plūdiem, kaitēkļiem un slimībām. Lai KLP stratēģiskos plānus konsekvētāk saskaņotu ar Savienības mērķiem un lai dalībvalstīm radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, šajā regulā būtu jāiekļauj neatbalstāmu investīciju veidu saraksts. Dalībvalstīm būtu pēc iespējas labāk jāizmanto investīcijām pieejamie līdzekļi, saskaņojot atbalstu investīcijām ar attiecīgajiem Savienības noteikumiem vides un dzīvnieku labturības jomā.
- (77) Jo īpaši gados jauniem lauksaimniekiem ir jāmodernizē savas lauku saimniecības, lai padarītu tās dzīvotspējīgas ilgtermiņā. Tomēr viņi bieži saskaras ar zemu apgrozījumu pirmajos darbības gados. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis veicinātu un piešķirtu prioritāti investīciju intervencēm, ko veic gados jaunie lauksaimnieki. Šajā nolūkā būtu jāļauj dalībvalstīm savos KLP stratēģiskajos plānos noteikt augstākas atbalsta likmes un citus preferenciālus nosacījumus investīcijām gados jaunu lauksaimnieku saimniecībām. Būtu arī jāļauj dalībvalstīm piešķirt lielāku investīciju atbalstu mazām lauku saimniecībām.

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (OV L 156, 19.6.2018., 1. lpp.).

- (78) Sniedzot atbalstu investīcijām, dalībvalstīm būtu jāvelta īpaša uzmanība horizontālajam mērķim – modernizēt lauksaimniecību un lauku apvidus, veicinot un kopīgojot zināšanas, inovāciju un digitalizāciju lauksaimniecībā un lauku apvidos un mudinot uz to ieviešanu. KLP stratēģiskajos plānos aprakstā par minēto plānu ieguldījumu horizontālā mērķa sasniegšanā būtu jāiekļauj atbalsts investīcijām digitālo tehnoloģiju uzstādīšanā lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un lauku apvidos, piemēram, investīcijām precīzā lauksaimniecībā, viedajos ciematos, lauku uzņēmumos un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju infrastruktūrās.
- (79) Ņemot vērā Savienības mērķi par labu ūdensobjektu stāvokli un to, ka investīcijām ir jāatbilst minētajam mērķim, ir svarīgi paredzēt noteikumus par atbalstu apūdeņošanas infrastruktūru modernizācijai un attīstībai tā, lai lauksaimnieciska ūdens izmantošana neapdraudētu minēto mērķi.
- (80) Ņemot vērā to, ka ir jānovērš investīciju nepietiekamība Savienības lauksaimniecības nozarē un jāuzlabo piekļuve finansēm attiecībā uz prioritārām grupām, jo īpaši gados jauniem lauksaimniekiem un jaunpienācējiem, kam ir augstāks riska profils, būtu jāveicina ES garantiju saskaņā ar *InvestEU*, kā arī dotāciju un finanšu instrumentu apvienojuma izmantošana. Dažādās dalībvalstīs finanšu instrumentus izmanto visai dažādi, jo atšķiras tas, cik viegli ir piekļūt finansējumam, cik attīstīts ir banku sektors, vai jāņem vērā riska kapitāla faktors, cik ierasti tie ir valsts pārvaldes iestādēm un kāds ir potenciālais labuma guvēju loks, tāpēc dalībvalstīm KLP stratēģiskajos plānos būtu jānosaka attiecīgas mērķvērtības, labuma guvēji un preferenciālie nosacījumi un arī citi iespējamie attiecināmības noteikumi.
- (81) Gados jaunie lauksaimnieki, jaunpienācēji lauksaimnieki un citi jauni pienācēji joprojām saskaras ar ievērojamiem šķēršļiem attiecībā uz piekļuvi zemei, augstajām cenām un kredītu pieejamību. Viņu darījumdarbību, gan ražošanas līdzekļus, gan produkciju, vairāk apdraud cenu svārstības, un viņu vajadzības pēc izglītošanās uzņēmējdarbības, riska novēršanas un riska pārvaldības priekšmetos ir lielas. Tāpēc ir svarīgi turpināt atbalstīt jaunu uzņēmumu un jaunu lauku saimniecību veidošanu. Būtu jāļauj dalībvalstīm savos KLP stratēģiskajos plānos arī paredzēt preferenciālus nosacījumus attiecībā uz finanšu instrumentiem, kas domāti gados jauniem lauksaimniekiem, jaunpienācējiem lauksaimniekiem un citiem jauniem pienācējiem. Maksimālais atbalsts par gados jaunu lauksaimnieku un lauku jaunuzņēmumu darījumdarbības uzsākšanu būtu jāpalielina līdz pat 100 000 EUR; tam vajadzētu būt pieejamam ar finanšu instrumentu veidā sniegta atbalsta starpniecību vai apvienojumā ar šādu atbalstu.
- (82) Ņemot vērā vajadzību nodrošināt piemērotus riska pārvaldības instrumentus, ELFLA ietvaros būtu jā saglabā un jāpaplašina atbalsts, lai palīdzētu lauksaimniekiem pārvaldīt savus ražošanas un ienākumu riskus. Konkrētāk, apdrošināšanas prēmijām un kopfondiem, tostarp ienākumu stabilizācijas instrumentam, arī turpmāk vajadzētu būt iespējamiem, bet atbalsts būtu jā dara pieejams arī citiem riska pārvaldības instrumentiem. Turklāt visu veidu riska pārvaldības instrumentiem būtu jā aptver ražošanas vai ienākumu riski, kā arī vajadzības gadījumā tie būtu jā vērs uz lauksaimniecības nozarēm vai teritoriālajām jomām. Būtu jāļauj dalībvalstīm izmantot procedūras vienkāršojumus, piemēram, paļaušanos uz indeksiem, lai aprēķinātu lauksaimnieka ražošanu un ienākumus, vienlaikus nodrošinot instrumentu atbilstīgu reaģētspēju uz lauksaimnieku individuālo sniegumu un izvairoties no zaudējumu pārmērīgas kompensēšanas.
- (83) Ar atbalstu būtu jā nodrošina iespēja izveidot un īstenot vismaz divu subjektu sadarbību nolūkā sasniegt KLP mērķus. Vajadzētu būt iespējamam ar šādu atbalstu aptvert jebkuru šādas sadarbības aspektu, piemēram, kvalitātes shēmu izveidošana un kvalitātes shēmu informācijas un veicināšanas pasākumi; kolektīvi vidiskie un klimata darbi; īsu piegādes ķēžu un vietējo tirgu izveides veicināšana; izmēģinājuma projekti; darbības grupu projekti plašākā EIP vietējās attīstības projektā, viedo ciematu, pircēju klubu un lauksaimniecības tehnikas apvienību kontekstā; saimniecību partnerības; meža apsaimniekošanas plāni; tīkli un kopas jeb klasteri; sociālā lauksaimniecība; kopienas atbalstīta lauksaimniecība; ar *LEADER* saistītā rīcība; un ražotāju grupu un ražotāju organizāciju dibināšana, kā arī citu veidu sadarbība, ko uzskata par vajadzīgu, lai sasniegtu kādus konkrētus KLP mērķus.
- (84) Ir svarīgi atbalstīt konkrēta sadarbības veida sagatavošanu, jo īpaši attiecībā uz EIP darbības grupām, *LEADER* grupām un viedo ciematu stratēģijām.

- (85) Paziņojumā “Pārtikas un lauksaimniecības nākotne” ir atsauce uz zināšanu apmaiņu un uzmanība koncentrēta uz inovāciju kā uz transversālu jaunās KLP mērķi. Ar KLP vajadzētu turpināt atbalstīt interaktīvo inovācijas modeli, kas uzlabo darbojošos personu sadarbību, lai labāk izmantotu savstarpēji papildinošās zināšanas nolūkā izplatīt praksei gatavus risinājumus. LZIS satvarā būtu jānostiprina lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumi. KLP stratēģiskajā plānā būtu jāsniedz informācija par to, kā mijiedarbosies konsultanti, pētnieki un KLP valsts tīkls. Katrai dalībvalstij vai reģionam attiecīgi, lai stiprinātu savus LZIS un saskaņā ar savu LZIS stratēģisko pieeju, vajadzētu būt iespējai finansēt vairākas darbības, kuru mērķis ir zināšanu apmaiņa un inovācija, kā arī palīdzēt lauksaimniekiem izstrādāt lauku saimniecību līmeņa stratēģijas, lai palielinātu to saimniecību izturētspēju, izmantojot šajā regulā izstrādātos intervences veidus. Turklāt katrai dalībvalstij būtu jāizveido stratēģija digitālo tehnoloģiju izstrādei un šo tehnoloģiju izmantošanai, lai parādītu, kā tiks veicināta digitalizācija lauksaimniecībā un lauku apvidos.
- (86) No ELGF būtu jāturpina finansēt tiešo maksājumu intervences un intervences noteiktās nozarēs, bet no ELFLA būtu jāturpina finansēt lauku attīstības intervences. KLP finanšu pārvaldības noteikumi būtu jānosaka atsevišķi katram no šiem abiem fondiem un to atbalstītajām aktivitātēm, ņemot vērā to, ka attiecībā uz mērķu sasniegšanu jaunais īstenošanas modelis dalībvalstīm nodrošina lielāku elastību un subsidiaritāti. Šīs regulas paredzētajām intervencēm būtu jāaptver laikposms no 2023. gada 1. janvāra līdz 2027. gada 31. decembrim.
- (87) Atbalsts par KLP stratēģiskā plāna paredzētajiem tiešajiem maksājumiem būtu jāpiešķir šīs regulas noteiktu valsts piešķirumu robežās. Šiem valsts piešķirumiem būtu jāatspoguļo turpinošās izmaiņas, kuru gaitā piešķirumi tajās dalībvalstīs, kur atbalsta līmenis par hektāru ir viszemākais, tiek pakāpeniski palielināti, lai izlīdzinātu 50 % no pašreizējās atšķirības un sasniegtu 90 % no Savienības vidējā rādītāja. Lai ņemtu vērā maksājumu samazināšanas mehānismu un to, kā dalībvalsts izmanto šādi iegūtos līdzekļus, būtu jāatļauj dalībvalsts KLP stratēģiskā plāna gada indikatīvo finanšu piešķirumu kopsummai pārsniegt valsts piešķiruma summu.
- (88) Lai atvieglotu ELFLA līdzekļu pārvaldību, attiecībā uz publiskajiem izdevumiem dalībvalstīs būtu jānosaka vienota iemaksas likme atbalstam no ELFLA. Lai ņemtu vērā dažu veidu darbību īpašo nozīmi vai specifiku, tām būtu jānosaka īpašas iemaksu likmes. Lai mazinātu specifiskos ierobežojumus, ko rada attīstības pakāpe, nošķirtība vai atrašanās uz salām, būtu jānosaka piemērota ELFLA iemaksu likme mazāk attīstītajiem reģioniem, tālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām un pārejas reģioniem.
- (89) ELFLA atbalsta saņemšanai būtu jānosaka objektīvi kritēriji reģionu un teritoriju iedalīšanai kategorijās Savienības līmenī. Tālab reģionu un teritoriju apzināšanai Savienības līmenī vajadzētu balstīties uz kopējo reģionu klasifikācijas sistēmu, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 ⁽²⁷⁾. Jaunākās klasifikācijas un dati būtu jāizmanto, lai nodrošinātu pietiekamu atbalstu, jo īpaši atsevišķu reģionu atpalcības novēršanai un reģionu atšķirību mazināšanai dalībvalstu iekšienē.
- (90) No ELFLA nebūtu jāatbalsta videi potenciāli kaitīgas investīcijas. Tādēļ šajā regulā ir jāparedz vairāki izslēgšanas noteikumi. Konkrēti, no ELFLA nebūtu jāfinansē investīcijas apūdeņošanā, kas nav saistītas ar laba attiecīgo ūdensojektu stāvokļa sasniegšanu vai saglabāšanu, un nebūtu jāfinansē investīcijas apmežošanā, kas nav saistītas ar vidisko un klimata mērķu sasniegšanu saskaņā ar ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas principiem.

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi (OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.).

- (91) Lai nodrošinātu atbilstīgu finansējumu dažām konkrētām prioritātēm, ELFLA atbalsta sakarībā būtu jānosaka noteikumi par minimālajiem un maksimālajiem finanšu piešķirumiem šīm prioritātēm. Dalībvalstīm būtu jārezervē summa, kas atbilst vismaz 3 % no to gada tiešo maksājumu finansējuma, pirms jebkāda pārvietojuma intervences pasākumiem, kuri vērsti uz paaudžu maiņu. Šādas intervences var ietvert pastiprinātu ienākumu atbalstu un darbības sākšanas atbalstu. Ņemot vērā to, cik svarīgs ir investīciju atbalsts gados jauniem lauksaimniekiem, lai padarītu viņu saimniecības dzīvotspējīgas ilgtermiņā un palielinātu nozares pievilcību, daļa no investīciju intervencēm paredzētajiem izdevumiem ar augstāku atbalsta likmi gados jauniem lauksaimniekiem arī būtu jāieskaita minimālajā summā, kas jārezervē konkrētā mērķa sasniegšanai: piesaistīt un noturēt gados jaunus lauksaimniekus un jaunpienācējus un veicināt ilgtspējīgu darījumdarbības attīstību lauku apvidos.
- (92) Lai nodrošinātu, ka KLP ir pieejams pietiekams finansējums vides, klimata un dzīvnieku labturības mērķu sasniegšanai saskaņā ar Savienības prioritātēm, šiem nolūkiem būtu jārezervē noteikta ELFLA atbalsta, tostarp investīciju, un tiešo maksājumu daļa. Ņemot vērā to, ka klimata, vides un dzīvnieku labturības shēmas pirmo reizi ievieš tiešo maksājumu ietvaros, būtu jāpiešķir zināma elastība plānošanas un īstenošanas ziņā, jo īpaši pirmajos divos gados, lai dalībvalstis un lauksaimnieki varētu gūt pieredzi un nodrošināt netraucētu un sekmīgu īstenošanu, ņemot vērā arī ELFLA vides un klimata mērķu vērienīgumu. Lai ievērotu vispārējos vides un klimata mērķus, šāda elastība būtu jānosaka un par to būtu jāsaņem kompensācija, ievērojot konkrētus ierobežojumus.
- (93) LEADER pieeja vietējās attīstības jomā ir pierādījusi savu efektivitāti lauku apvidu attīstības veicināšanā, ar augšupējo pieeju pilnībā ņemot vērā daudznozaru vajadzības vietējai lauku attīstībai. Tāpēc LEADER būtu jāturpina arī nākotnē, un tās piemērošanai arī turpmāk vajadzētu būt obligātai ar minimālo piešķiruma ELFLA ietvaros.
- (94) Atspoguļojot to, cik svarīgi ir risināt klimata pārmaiņu problemātiku, saskaņā ar ES apņemšanos īstenot Parīzes nolīgumu un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus KLP būtu jāpalīdz klimata darbus integrēt Savienības rīcībpolitikās un sasniegt vispārējo mērķrādītāju, proti, ar 30 % no Savienības budžeta izdevumiem atbalstīt klimata mērķu sasniegšanu. Sagaidāms, ka ar KLP saistītās rīcības ietekme uz klimata mērķu sasniegšanu izpaudīsies 40 % no KLP kopējā finansējuma. Attiecīgā rīcība būtu jānoformulē KLP stratēģisko plānu sagatavošanas un īstenošanas posmā un jāpārvērtē attiecīgo izvērtējuma un izskatīšanas procesu gaitā.
- (95) Ja summas par vienību nav balstītas uz faktiskajām izmaksām vai negūtajiem ienākumiem, dalībvalstīm būtu jānosaka atbilstošs atbalsta līmenis, pamatojoties uz vajadzību novērtējumu. Atbilstošā summa par vienību varētu būt atbilstošu summu par vienību diapazons, nevis viena vienota vai vidēja summa par vienību. Tādēļ dalībvalstīm būtu arī jāļauj savos KLP stratēģiskajos plānos noteikt pamatotu maksimālo vai minimālo summu par vienību konkrētām intervencēm, neskarot noteikumus, kas attiecas uz maksājumu līmeni attiecīgajām intervencēm.
- (96) Nododot dalībvalstīm atbildību par vajadzību novērtēšanu un mērķrādītāju sasniegšanu, tiek palielināts elastīgums un iespēja veidot tiešo maksājumu intervenču un intervenču noteiktās nozarēs apvienojumus ar lauku attīstības intervencēm. Šī iespēja būtu jāpapildina ar zināmu elastīgumu, kas ļauj koriģēt attiecīgos līdzekļu apjomus, kurus piešķir valsts. Gadījumiem, kad dalībvalstis lēš, ka priekšsadalītais finansējums ir pārāk mazs, lai būtu iespējams īstenot visus iecerētos pasākumus, ir pamatoti paredzēt zināmu elastīgumu, bet vienlaikus nebūtu jāpieļauj, ka tiešais ienākumu atbalsts kādā gadā pārāk krasi atšķiras no ELFLA daudzgadu intervencēm pieejamajām summām.
- (97) Lai palielinātu Savienības pievienoto vērtību un saglabātu funkcionējošu lauksaimniecības iekšējo tirgu, kā arī lai sasniegtu KLP vispārīgos un konkrētos mērķus, dalībvalstīm šajā regulā paredzētos lēmumus nevajadzētu pieņemt izolēti, bet gan strukturētā procesā, kura taustāmā izpausme ir KLP stratēģiskais plāns. Ar lejupejiem Savienības noteikumiem būtu jānosaka KLP konkrētie Savienības mēroga mērķi, galvenie intervences veidi, snieguma satvars un pārvaldības struktūra. Šādas izdevumu sadales mērķis ir panākt, lai ieguldītie finanšu resursi pilnībā atspoguļotos sasniegtajos rezultātos.

- (98) Lai šie KLP stratēģiskie plāni būtu patiesi stratēģiski un lai veicinātu to sasaisti ar citām Savienības rīcībpolitikām un jo īpaši ar valsts ilgtermiņa mērķrādītājiem, kas jau ir noteikti, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem vai uz starptautiskiem nolīgumiem klimata pārmaiņu, meža, bioloģiskās daudzveidības un ūdens resursu jomā, ir lietderīgi, lai katrai dalībvalstij būtu viens vienots KLP stratēģiskais plāns, ņemot vērā savus konstitucionālos un institucionālos noteikumus. Attiecīgā gadījumā KLP stratēģiskajā plānā var iekļaut reģionalizētas intervences.
- (99) KLP stratēģiskā plāna izstrādes gaitā dalībvalstīm būtu jāanalizē sava specifiskā situācija un vajadzības, jānosaka ar KLP mērķu sasniegšanu saistītie mērķrādītāji un jāizstrādā šo mērķrādītāju izpildei vajadzīgās intervences, kas vienlaikus ir atbilstošas valsts un konkrētajam reģionālajam kontekstam; tas attiecas arī uz tālākajiem reģioniem. Šādam procesam būtu jāveicina lielāka subsidiaritāte vienotā Savienības satvarā un vienlaikus būtu nodrošināta vispārējo Savienības tiesību principu un KLP mērķu ievērošana. Tāpēc ir lietderīgi noteikt, kādiem jābūt KLP stratēģisko plānu strukturālajiem un saturiskajiem elementiem.
- (100) Lai nodrošinātu to, ka dalībvalstu noteiktie mērķrādītāji un izstrādātās intervences ir pienācīgas un dod iespējami lielāku ieguldījumu KLP mērķu sasniegšanā, KLP stratēģisko plānu pamatā ir jābūt iepriekšējai vietējo apstākļu analīzei un vajadzību novērtējumam saistībā ar KLP mērķiem. Svarīgi ir arī nodrošināt, ka KLP stratēģiskajos plānos pienācīgi tiek atspoguļotas dalībvalstu apstākļu, struktūru (gan iekšēju, gan ārēju) un tirgus stāvokļa pārmaiņas un ka plāni laika gaitā attiecīgi var tikt pielāgoti, ietverot minētās pārmaiņas.
- (101) Ar KLP stratēģiskajiem plāniem būtu jāaptver gan tiešo maksājumu intervences, gan intervences noteiktās nozarēs, gan lauku attīstības intervences, un tāpēc tiem vajadzētu būt orientētiem uz daudzveidīgo KLP instrumentu savstarpējās saskaņotības stiprināšanu. Tiem būtu arī jānodrošina un jāparāda dalībvalstu izvēļu salāgotība un piemērotība Savienības prioritātēm un mērķiem. Šajā ziņā KLP stratēģiskajos plānos būtu jāiekļauj pārskats un skaidrojums par instrumentiem, kas nodrošina ienākumu atbalsta taisnīgāku sadali un efektīvāku un lietderīgāku mērķplānošanu. Tāpēc ir lietderīgi minētajos plānos ietvert uz rezultātu orientētu intervences stratēģiju, kas strukturēta ar KLP konkrēto mērķu palīdzību, pie kuriem norādīti arī skaitliski mērķrādītāji. Lai būtu iespējama ikgadēja uzraudzība, minētos mērķrādītājus ir lietderīgi pamatot ar rezultātu rādītājiem.
- (102) Intervencu stratēģijā būtu arī jāizceļ KLP instrumentu un citu Savienības rīcībpolitiku savstarpējā papildināmība. Konkrēti katrā KLP stratēģiskajā plānā būtu jāņem vērā attiecīgie vides un klimata jomas tiesību akti, bet no tiem izrietošie valsts plāni būtu jāapraksta nodaļā par pašreizējā stāvokļa analīzi (SVID analīzē). Ir lietderīgi uzskaitīt tiesību aktus, uz kuriem KLP stratēģiskajā plānā būtu konkrēti jāatsaucas.
- (103) Būtu jānodrošina dalībvalstīm izvēles elastīguma iespēja attiecībā uz to, vai KLP stratēģisko plānu izstrāde un īstenošana būtu daļēji deleģējama reģioniem; lai labāk koordinētu reģionu darbu, kad tie risina jautājumus, kuri ir aktuāli visas valsts mērogā, šādi deleģēšanai jānotiek, pamatojoties uz valsts līmeņa sistēmu, un tāpēc ir lietderīgi KLP stratēģiskajos plānos aprakstīt to, kā jānotiek valsts un reģionālā līmeņa intervencu mijiedarbībai.
- (104) KLP stratēģiskajiem plāniem vajadzētu ļaut Komisijai īstenot tās atbildību par Savienības budžeta pārvaldību un sniegt dalībvalstīm juridisko noteiktību attiecībā uz dažiem KLP stratēģiskā plāna elementiem, tāpēc ir lietderīgi, lai KLP stratēģiskajos plānos būtu konkrēti aprakstītas individuālās intervences, tostarp to attiecināmības nosacījumi, budžeta piešķirumi, plānotās izlaides un vienības izmaksas. Lai iegūtu pārskatu par visiem budžeta un katras individuālas intervences aspektiem, ir vajadzīgs finanšu plāns un mērķrādītāju plāns.
- (105) Lai nodrošinātu KLP stratēģisko plānu tūlītēju uzsākšanu un efektīvu īstenošanu, ELGF un ELFLA atbalsta saņemšana būtu jāīsteno labā administratīvā satvarā. Tāpēc katrā KLP stratēģiskajā plānā būtu jānorāda visas šā plāna pārvaldības un koordinācijas sistēmas, tostarp kontroles un sodu sistēmas un uzraudzības un ziņošanas sistēmas.

- (106) Ņemot vērā konkrēto mērķi modernizēt lauksaimniecību un lauku apvidus un atzīmējot tās horizontālo raksturu, ir lietderīgi, lai dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos atsevišķi aprakstītu, kādā mērā minētie KLP stratēģiskie plāni veicinās minētā mērķa sasniegšanu, tostarp to, kā tie veicinās digitālo pārkārtošanu.
- (107) Ņemot vērā bažas par dalītas pārvaldības radīto administratīvo slogu, īpaša uzmanība KLP stratēģiskajā plānā būtu jāvelta vienkāršošanai.
- (108) Nav iederīgi Komisijai apstiprināt informāciju, ko var uzskatīt par paskaidrojošu vai vēsturisku informāciju vai kas ir dalībvalstu atbildībā, tāpēc noteikta informācija būtu jāsniedz KLP stratēģiskā plāna pielikumos.
- (109) Saskaņā ar 22. un 23. punktu 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²⁸⁾ Savienības fondi jāizvērtē, pamatojoties uz informāciju, kas ir konkrētu uzraudzības prasību piemērošanas rezultāts, un vienlaikus jānovērš pārmērīga regulēšana un administratīvais slogs, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm. Minētajās prasībās vajadzības gadījumā var ietvert izmērāmus rādītājus, kuri ļauj izvērtēt, kāda ir fondu ietekme uz vietās.
- (110) Izšķiroši svarīgi ir tas, lai KLP stratēģisko plānu apstiprinātu Komisija, – tas nodrošinātu to, ka politikas īstenošana notiek saskaņā ar kopīgajiem mērķiem. Saskaņā ar subsidiaritātes principu Komisijai būtu jāsniedz dalībvalstīm atbilstošas vadlīnijas, ko caurstrāvo saskaņīga un ambicioza intervences loģika.
- (111) Ir jāparedz KLP stratēģisko plānu pārplānošanas un pārskatīšanas iespēja saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem.
- (112) Valsts vadošajai iestādei vajadzētu būt atbildīgai par katra KLP stratēģiskā plāna pārvaldību un īstenošanu, un tai vajadzētu būt galvenajam Komisijas kontaktpunktam. Tomēr gadījumā, ja ar lauku attīstības politiku saistītos elementus izstrādā reģionālā līmenī, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot reģionālas vadošās iestādes. Vadošajām iestādēm vajadzētu spēt daļu savu pienākumu deleģēt, vienlaikus saglabājot atbildību par pārvaldības efektivitāti un pareizību un nodrošinot KLP stratēģiskā plāna saskaņotību un konsekveni un koordināciju starp valsts vadošo iestādi un reģionālajām pārvaldības iestādēm. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai KLP stratēģisko plānu pārvaldībā un īstenošanā Savienības finansiālās intereses tiktu aizsargātas saskaņā ar Finanšu regulu un Regulu (ES) 2021/2116.
- (113) Atbildība par KLP stratēģiskā plāna uzraudzību būtu jāuzņemas valsts vadošajai iestādei un šajā nolūkā izveidotajai valsts uzraudzības komitejai. Valsts uzraudzības komitejai vajadzētu būt atbildīgai par KLP stratēģiskā plāna īstenošanas efektivitātes uzraudzību. Šajā nolūkā būtu jāprecizē tās pienākumi. Ja KLP stratēģiskajā plānā ir reģionu noteikti elementi, dalībvalstīm un attiecīgajiem reģioniem vajadzētu spēt izveidot un nokomplektēt reģionālās uzraudzības komitejas. Šādā gadījumā būtu jāprecizē noteikumi par koordināciju ar valsts uzraudzības komiteju.
- (114) Ar ELFLA tehnisko palīdzību pēc Komisijas ierosmes būtu jāatbalsta rīcība, kas saistīta ar Regulas (ES) 2021/2116 7. pantā minēto uzdevumu izpildi. Tehnisko palīdzību pēc dalībvalstu ierosmes var sniegt arī tālab, lai izpildītu uzdevumus, kas vajadzīgi pārvaldības efektivitātes nodrošināšanai un atbalsta īstenošanai saistībā ar KLP stratēģisko plānu. Tehniskās palīdzības palielinājums pēc dalībvalstu ierosmes ir pieejams tikai tām dalībvalstīm, kurām ELFLA piešķirums nepārsniedz 1,1 miljardu EUR. ELFLA atbalstā tehniskajai palīdzībai būtu jāņem vērā administratīvo spēju veidošanas palielinājums saistībā ar jaunajām pārvaldības un kontroles sistēmām dalībvalstīs.

⁽²⁸⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (115) Situācijā, kad dalībvalstīm intervenču izstrādē ir dota daudz lielāka elastība un subsidiaritāte, lai sasniegtu kopīgos mērķus, tīkli ir svarīgs līdzeklis, ar kura palīdzību vada un virza politiku un veicina ieinteresēto personu iesaisti, zināšanu kopīgošanu un spēju veidošanu dalībvalstīm un citiem dalībniekiem. Tīklošanās pasākumu darbības joma tiks paplašināta no lauku attīstības, lai aptvertu abus KLP pilārus. Vienotam Savienības mēroga KLP tīklam vajadzētu nodrošināt labāku Savienības, valsts un reģionālā līmeņa tīklošanās pasākumu koordināciju. Eiropas un valstu KLP tīkliem būtu jāaizstāj attiecīgi pašreizējais Eiropas Lauku attīstības tīkls un EIP-AGRI tīkls Savienības līmenī, kā arī valstu lauku tīkli. Eiropas KLP tīklam pēc iespējas būtu jāsniedz ieguldījuma valstu KLP tīklu pasākumos. Tīkliem būtu jānodrošina platformu lielākas zināšanu apmaiņas veicināšanai, lai uzlabotu KLP stratēģisko plānu īstenošanu un apkopotu politikas, tostarp programmas "Apvāršnis Eiropa" politikas un tās daudzaktoru projektu, rezultātus un pievienoto vērtību Savienības līmenī. Šajā pašā zināšanu apmaiņas un inovācijas uzlabošanas kontekstā EIP ar Eiropas un valstu KLP tīklu palīdzību būtu jāatbalsta interaktīvā inovācijas modeļa īstenošana saskaņā ar šajā regulā izklāstīto metodiku.
- (116) Ikviena KLP stratēģiskā plāna īstenošana un virzība uz nospraustajiem mērķrādītājiem būtu regulāri jāuzrauga. Šāda KLP snieguma, uzraudzības un izvērtēšanas sistēma būtu jāizveido, lai uzskatāmi parādītu paveikto un novērtētu politikas īstenošanas ietekmi un efektivitāti.
- (117) Orientēšanās uz rezultātu, kuru ir iedarbinājis jaunais īstenošanas modelis, prasa veidot izteiktu snieguma kultūru, jo sevišķi tāpēc, lai KLP stratēģisko plānu pienesums palīdzētu virzīties arī uz citu dalīti pārvaldīto politiku plašo vispārīgo mērķu sasniegšanu. Sniegumā balstīta politika paredz veikt ikgadēju un daudzgadēju novērtējumu, kura pamatā ir atlasīti izlaides, rezultātu un ietekmes rādītāji, kas definēti snieguma, uzraudzības un izvērtēšanas sistēmā. Tālab būtu jāatlasa apjomā ierobežots un mērķorientēts rādītāju kopums, kurš pēc iespējas ciešāk atspoguļo to, vai atbalstītā interence palīdz sasniegt nospraustos mērķus. Vajadzētu būt iespējama rādītājus attiecībā uz konkrētajiem mērķiem vides un klimata jomā attiecināt uz intervencēm, kas sekmē to saistību izpildi, kuras izriet no attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
- (118) Snieguma, uzraudzības un izvērtēšanas sistēmas satvarā dalībvalstīm būtu jāuzrauga paveiktais un katru gadu jāziņo Komisijai par sasniegtajiem rezultātiem. Uz dalībvalstu sniegtās informācijas pamata Komisijai, izmantojot rādītāju pamatkopumu, būtu jāziņo par to, kas virzībā uz konkrēto mērķu sasniegšanu paveikts visā KLP stratēģiskā plāna periodā.
- (119) Būtu jāievieš mehānismi, kas ļautu aizsargāt Savienības finansiālās intereses gadījumā, ja KLP stratēģisko plānu īstenošana ievērojami attālinātos no noteiktajiem mērķrādītājiem. Tādēļ ievērojama un nepamatota negatīva snieguma gadījumā Komisijai vajadzētu būt iespējai lūgt dalībvalstis iesniegt rīcības plānus. Tas varētu izraisīt maksājumu atlikšanu un pat Savienības līdzekļu piešķiruma samazināšanu, ja plānotos rezultātus sasniegt neizdotos.
- (120) Saskaņā ar dalītās pārvaldības principu dalībvalstīm, attiecīgā gadījumā nodrošinot reģionu iesaistīšanos izvērtēšanas plāna izstrādē un KLP stratēģiskajā plānā paredzēto reģionālo intervenču uzraudzībā un izvērtēšanā, vajadzētu būt atbildīgām par savu KLP stratēģisko plānu izvērtēšanu, savukārt Komisijai vajadzētu būt atbildīgai par dalībvalstu *ex ante* izvērtējumu sintēzes sagatavošanu Savienības līmenī un par Savienības līmeņa starposma un *ex post* izvērtējumu veikšanu.
- (121) Lai nodrošinātu visaptverošu un jēgpilnu KLP izvērtējumu Savienības līmenī, Komisijai būtu jābalstās uz konteksta un ietekmes rādītājiem. Šiem rādītājiem galvenokārt vajadzētu būt balstītiem uz iedibinātiem datu avotiem. Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsadarbības, lai nodrošinātu un vēl vairāk uzlabotu konteksta un ietekmes rādītājiem vajadzīgo datu stabilitāti.
- (122) Novērtējot ierosinātos KLP stratēģiskos plānus Komisijai būtu jānovērtē ierosināto KLP stratēģisko plānu konsekvence un ieguldījums Savienības vides un klimata tiesību aktos un saistībās un jo īpaši to Savienības 2030. gada mērķrādītāju sasniegšanā, kas noteikti Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumā "Stratēģija "No lauka līdz galdam" taisnīgai, veselīgai un videi draudzīgai pārtikas sistēmai" ("stratēģija "No lauka līdz galdam")" un Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumā "ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija 2030. gadam: Atgriezt dabu mūsu dzīvē" ("ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija").

- (123) Dalībvalstīm ar saviem KLP stratēģiskajiem plāniem būtu jāprasa parādīt vērienīgākus vispārējos mērķus salīdzinājumā ar pagātni attiecībā uz KLP konkrētajiem mērķiem, kas saistīti ar vidi un klimatu. Šāds vēriens būtu jāuzskata par tādu, kas sastāv no vairākiem elementiem – cita starpā saistītiem ar ietekmes rādītājiem, mērķrādītājiem, kas noteikti attiecībā pret rezultātu rādītājiem, intervences pasākumu izstrādi, nosacītības sistēmas plānoto īstenošanu un finanšu plānošanu. Būtu jāprasa, lai dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos paskaidro, kā tās parāda prasītos vērienīgākus vispārējos mērķus, atsaucoties uz dažādajiem būtiskajiem elementiem. Minētajā paskaidrojumā būtu jāiekļauj valstu ieguldījums stratēģijā “No lauka līdz galdam” un ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā noteikto Savienības 2030. gada mērķrādītāju sasniegšanā.
- (124) Komisijai būtu jā sagatavo kopsavilkuma ziņojums par dalībvalstu KLP stratēģiskajiem plāniem, lai novērtētu dalībvalstu kopīgos centienus un kopīgos mērķus sasniegt KLP konkrētos mērķus īstenošanas perioda sākumā, ņemot vērā Savienības 2030. gada mērķrādītājus, kas noteikti stratēģijā “No lauka līdz galdam” un ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā.
- (125) Komisijai būtu jā iesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, lai novērtētu dalībvalstu jaunā īstenošanas modeļa darbību un dalībvalstu KLP stratēģiskajos plānos izklāstīto intervencu apvienoto ieguldījumu Savienības vides un klimata saistību, jo īpaši to, kas izriet no Eiropas zaļā kursa, izpildē.
- (126) Atbalstam, ko sniedz šajā regulā paredzētajiem intervences veidiem, būtu jā piemēro LESD 107., 108. un 109. pants. Tomēr, ņemot vērā lauksaimniecības nozares specifiku, minētie LESD noteikumi nebūtu jā piemēro tiešo maksājumu un lauku attīstības intervencēm, kas saistītas ar šīs regulas satvarā veiktām darbībām, uz kurām attiecas LESD 42. pants, vai dalībvalstu veiktajiem maksājumiem, kas paredzēti, lai sniegtu valsts papildfinansējumu lauku attīstības intervencēm, par kurām piešķirts Savienības atbalsts un uz kurām attiecas LESD 42. pants.
- (127) Lai izvairītos no pēkšņas un būtiskas atbalsta samazināšanās noteiktās nozarēs dalībvalstīs, kuras laikposmā no 2015. līdz 2022. gadam ir piešķirušas pārejas posma valsts atbalstu, minētajām dalībvalstīm būtu jā ļauj turpināt piešķirt šādu atbalstu, ievērojot konkrētus nosacījumus un ierobežojumus. Ņemot vērā šā atbalsta pārejas raksturu, ir lietderīgi turpināt tā pakāpenisku izbeigšanu, katru gadu pakāpeniski samazinot minētajam atbalstam atvēlēto nozarisko finansējumu.
- (128) Personas dati, kas savākti šīs regulas noteikumu piemērošanas nolūkā, būtu jā apstrādā šādam nolūkam atbilstošā veidā. Tie būtu arī jā anonimizē, ja tos apstrādā uzraudzības vai izvērtēšanas nolūkā, un jā aizsargā saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽²⁹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ⁽³⁰⁾. Datu subjekti būtu jā informē par šādu apstrādi un par viņu tiesībām attiecībā uz datu aizsardzību.
- (129) Lai piemērotu šo regulu un veiktu finansiālo tiesību uzraudzību, analīzi un pārvaldību, vajadzīgi dalībvalstu paziņojumi.
- (130) Lai papildinātu vai grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, būtu jā deleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽³⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

- (131) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, aizsargātu lauksaimnieku tiesības un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dalībvalstu starpā attiecībā uz kopējām prasībām un rādītājiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt noteiktus aktus attiecībā uz kopējo izlaides, rezultāta, ietekmes un konteksta rādītāju pielāgošanu, lai risinātu to īstenošanas tehniskas problēmas; un noteikumiem attiecībā uz LLVS 1. standarta koeficientu.
- (132) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, aizsargātu lauksaimnieku tiesības un garantētu to, ka tiešo maksājumu intervences noris gludi, saskanīgi un iedarbīgi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt noteiktus aktus attiecībā uz noteikumiem, ar kuriem par maksājumu piešķiršanas priekšnoteikumu nosaka to, ka jāizmanto sertificētas konkrētu ķaņepju šķirņu sēklas, kā arī paredz ķaņepju šķirņu noteikšanas kārtību un šo šķirņu tetrahidrokanabinola satura verifikācijas kārtību; noteikumus, kas veido saskaņotu pamatu maksājumu samazinājuma aprēķinam, ievērojot maksājumu maksimuma noteikšanu un samazinājumu; pasākumiem, kuru mērķis ir panākt, lai saistītā ienākumu atbalsta labuma guvēji neciestu no strukturāliem nozares tirgus traucējumiem, tostarp lēmumu par to, ka šāda atbalsta izmaksāšanu, pamatojoties uz ražošanas vienībām, par kurām tas bijis piešķirts iepriekšējā atsaucē laikposmā, drīkst turpināt līdz 2027. gadam; noteikumiem un nosacījumiem par konkrētas zemes un šķirņu izmantošanas atļaušanu saistībā ar kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu un noteikumiem par minētā maksājuma piešķiršanas nosacījumiem un par atbalsttiesīguma prasībām un agronomisko praksi, kas uz to attiecas; noteikumiem par starpnozaru organizāciju apstiprināšanas kritērijiem, noteikumiem par sekām, kas iestājas, ja apstiprinātā starpnozaru organizācija šādiem kritērijiem neatbilst, un audzētāju pienākumiem.
- (133) Lai nodrošinātu, ka konkrētu nozaru intervenču veidi palīdz sasniegt KLP mērķus un pastiprina sinerģiju ar citiem KLP instrumentiem, un lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū un novērstu nevienlīdzīgu vai negodīgu konkurenci, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz noteikumiem par intervenču noteiktās nozarēs pareizu darbību, sedzamo izdevumu veidu un jo īpaši administratīvajām un personāla izmaksām, pamatu Savienības finansiālās palīdzības aprēķināšanai, tostarp atsaucē laikposmiem un tam, kā aprēķināma tirgū laistās produkcijas vērtība un ražotāju organizācijas pakāpe konkrētos reģionos, un Savienības finansiālās palīdzības maksimālo līmeni konkrētām intervencēm, kuru mērķis ir novērst tirgus krīzi un pārvaldīt riskus konkrētās nozarēs; noteikumiem, ar kuriem nosaka izdevumu maksimālo apjomu attiecībā uz augļu dārzu, olīvu dārzu vai vīnadārzu atkārtoto apstādīšanu; noteikumiem, saskaņā ar kuriem ražotājiem ir jāizņem no tirgus vīndarības blakusprodukti, un noteikumiem par izņēmumiem no minētā pienākuma, kurus nosaka, lai neradītu papildu administratīvo slogu, un noteikumiem par destilētāju brīvprātīgu sertificēšanos, un noteikumiem par dažāda veida atbalstu un atbalstīto investīciju minimālo ilgumu dažās nozarēs, kā arī par finansējuma apvienošanu dažām intervencēm vīna nozarē. Konkrētāk, lai nodrošinātu Savienības fondu izmantojuma efektivitāti un lietderīgumu biškopības nozariskajās intervencēs, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt attiecīgus tiesību aktus, ar kuriem nosaka papildu prasības par paziņošanas pienākumu un par minimālajām Savienības iemaksām attiecībā uz izdevumiem, ar kuriem šā veida intervences īsteno.
- (134) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un garantētu, ka lauku attīstības intervences sasniedz nospraustos mērķus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt konkrētus aktus attiecībā uz atbalstu pārvaldības saistībām attiecībā uz ģenētiskajiem resursiem un dzīvnieku labturību un attiecībā uz kvalitātes shēmām.
- (135) Lai ņemtu vērā turpmākās izmaiņas dalībvalstu finanšu piešķirumos vai lai risinātu problēmas, ar kurām dalībvalstis saskaras īstenojot savus KLP stratēģiskajos plānos, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt noteiktus tiesību aktus attiecībā uz dalībvalstu piešķirumiem par tiešo maksājumu intervencēm; lai mainītu svērumus, ko piemēro atbalstam, pamatojoties uz tā ieguldījumu ar klimata pārmaiņām saistīto mērķu sasniegšanā; un noteikumus par KLP stratēģiskā plāna saturu.

- (136) Lai atvieglotu pāreju no Regulā (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 noteiktās kārtības uz šajā regulā noteikto kārtību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt attiecīgus tiesību aktus par pasākumiem, ar kuriem aizsargā labuma guvēju iegūtās tiesības un tiesisko paļāvību.
- (137) Lai nodrošinātu vienādus šīs regulas īstenošanas nosacījumus un novērstu lauksaimnieku negodīgu konkurenci vai diskriminēšanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz eļļas augu atsauces atbalstplatību noteikšanu; to, kādā kārtībā piešķirama ar kultūratkarīgo kokvilnas maksājumu saistītā konkrētas zemes un šķirņu izmantošanas atļauja un kādi ir ar šo atļauju saistītie paziņojumi; kā aprēķināms maksājuma samazinājums, ja atbalsttiesīgā kokvilnas platība pārsniedz bāzes platību; kāda ir Savienības finansiālā palīdzība par vīndarības blakusproduktu destilāciju; kādi ir KLP stratēģiskajā plānā iekļaujamo elementu pasniegšanas noteikumi; kādi ir attiecībā uz KLP stratēģisko plānu piedāvātajām iespējām paredzamo informācijas un publicitātes prasību piemērošanas vienotie nosacījumi; kāda ir KLP Eiropas tīkla organizatoriskā struktūra un darbība; kādi ir snieguma, uzraudzības un izvērtējuma noteikumi; kā pasniedzams gada snieguma ziņojuma saturs; kādi ir noteikumi par informāciju, kas dalībvalstīm jānosūta, lai Komisija varētu izdarīt snieguma novērtējumu, un noteikumi par datu vajadzībām un sinerģiju starp potenciālajiem datu avotiem; kādi ir sistēmas, kas nodrošina vispārējas nozīmes datu drošu apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm, darbības noteikumi. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽³¹⁾.
- (138) Ņemot vērā to, ka I pielikumā jau ir noteikti rādītāji uzraudzībai, izvērtēšanai un gada snieguma ziņojumu sagatavošanai, dalībvalstīm būtu jāveic papildu pārbaude par citu rādītāju pieņemšanu KLP uzraudzībai un izvērtēšanai. Tāpat par papildu informāciju, kas dalībvalstīm ir jāsniedz Komisijai KLP uzraudzībai un izvērtēšanai, būtu jāsaņem pozitīvs atzinums no Kopējās lauksaimniecības politikas komitejas. Tāpēc nevajadzētu ļaut Komisijai noteikt dalībvalstīm pienākumu sniegt papildu rādītājus un informāciju par KLP īstenošanu, lai uzraudzītu un izvērtētu KLP, ja Kopējās lauksaimniecības politikas komiteja nepanāk kvalificētu balsu vairākumu par vai pret Komisijas priekšlikumu un tāpēc nevar paust nekādu viedokli.
- (139) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, vajadzētu Komisijai piešķirt īstenošanas pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011, aktus, ar kuriem apstiprina KLP stratēģiskos plānus un to grozījumus.
- (140) Pienācīgi pamatotos gadījumos, kad ārkārtas apstākļos nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ tas vajadzīgs, lai risinātu specifiskas problēmas, vienlaikus nodrošinot tiešo maksājumu sistēmas nepārtrauktību, Komisijai būtu jāpieņem tūlītēji piemērojami īstenošanas akti. Turklāt pienācīgi pamatotos gadījumos, kad ārkārtas apstākļi ietekmē maksājumu efektīvu īstenošanu saskaņā ar šajā regulā paredzētajām atbalsta shēmām, Komisijai būtu jāpieņem tūlītēji piemērojami īstenošanas akti, kas saistīti ar nepieciešamību risināt vienā vai vairākās dalībvalstīs radušās neparedzētas problēmas, vienlaikus nodrošinot tiešo maksājumu sistēmas nepārtrauktību.
- (141) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 228/2013 ⁽³²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 229/2013 ⁽³³⁾ būtu jāpaliek ārpus šīs regulas darbības jomas, izņemot tad, ja dota skaidra atsauce uz konkrētiem šo regulu noteikumiem.

⁽³¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālakajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

⁽³³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 229/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelieļajām salām un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1405/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41. lpp.).

(142) Tā kā šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā lauku apvidu atšķirīgumu un ierobežotos dalībvalstu finanšu resursus, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī ar Savienības finansējuma daudzgadu garantiju un koncentrējoties uz skaidri noteiktām prioritātēm, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(143) Tādēļ Regula (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 būtu jāatceļ.

(144) Lai nodrošinātu paredzēto pasākumu netraucētu īstenošanu un steidzamības dēļ, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA, PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu paredz noteikumus par:

- vispārīgiem un konkrētiem mērķiem, ko jātiecas sasniegt ar Savienības atbalstu, kuru saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), kā arī ar minētajiem mērķiem saistītajiem rādītājiem;
- intervenču veidiem un kopējām prasībām, kas dalībvalstīm izvirzītas šo mērķu sasniegšanai, kā arī ar to saistīto finansēšanas kārtību;
- KLP stratēģiskajiem plāniem, kuri jāizstrādā dalībvalstīm un kuros saskaņā ar konkrētajiem mērķiem un konstatētajām vajadzībām nosaka mērķrādītājus, paredz konkrētus nosacījumus intervencēm un iedala finanšu resursus;
- koordinēšanu un pārvaldību, kā arī uzraudzību, ziņošanu un izvērtēšanu.

2. Šo regulu piemēro Savienības atbalstam, ar kuru no ELGF un ELFLA finansē intervences, kas paredzētas KLP stratēģiskajā plānā; kuru izstrādājusi dalībvalsts un apstiprinājusi Komisija, un kurš aptver laikposmu no 2023. gada 1. janvāra līdz 2027. gada 31. decembrim ("KLP stratēģiska plāna laikposms").

2. pants

Piemērojamie noteikumi

1. Atbalstam, kuru sniedz saskaņā ar šo regulu, piemēro Regulu (ES) 2021/2116 un saistībā ar to pieņemtos noteikumus.

2. Atbalstam, kuru ELFLA finansē saskaņā ar šo regulu, piemēro Regulas (ES) 2021/1060 19. pantu, III sadaļas II nodaļu, izņemot 28. panta pirmās daļas c) punktu, kā arī 46. un 48. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "lauksaimnieks" ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no šādai grupai un tās locekļiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas vietā, uz ko attiecas Līgumu teritoriālā piemērošanas joma, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 52. pantā saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 349. un 355. pantu, un kura veic lauksaimniecisku darbību, kā to noteikusi dalībvalsts saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2. punktu;
- 2) "saimniecība" ir visas lauksaimnieciskām darbībām izmantotās un lauksaimnieka apsaimniekotās vienības, kuras atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā;
- 3) "intervence" ir atbalsta instruments ar attiecīgajiem atbalsttiesīguma nosacījumiem, kuru dalībvalsts savā KLP stratēģiskajā plānā noteikusi pamatojoties uz šajā regulā paredzēto intervences veidu;
- 4) "darbība" ir:
 - a) projekts, līgums, rīcība vai projektu vai rīcību grupa, kas atlasīta saskaņā ar attiecīgo KLP stratēģisko plānu;
 - b) finanšu instrumentu kontekstā – kopējie attiecināmie publiskie izdevumi, kas piešķirti finanšu instrumentam, un sekojošais finansiālais atbalsts, kuru ar minētā finanšu instrumenta starpniecību sniedz galasaņēmējiem;
- 5) "publiskie izdevumi" ir jebkura tāda iemaksa darbību finansēšanai, kuras izcelsme ir valsts, reģionālo iestāžu vai vietējo pašvaldības iestāžu budžets, Savienības budžets, kas darīts pieejams ELGF un ELFLA, publisko tiesību subjektu budžets vai publisko iestāžu vai publisko tiesību subjektu apvienību budžets;
- 6) "starpposma mērķrādītāji" ir iepriekš noteikti starpposma parametri konkrētam finanšu gadam, kurus dalībvalstis noteikušas savās intervenču stratēģijās, kas minētas 107. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un kuri zināmā KLP stratēģiskā plāna laikposma brīdī jāsasniedz, lai laikus nodrošinātu progresu attiecībā uz rezultātu rādītājiem;
- 7) "mērķrādītāji" ir iepriekš noteikti parametri, kurus dalībvalstis noteikušas savās intervenču stratēģijās, kas minētas 107. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un kuri KLP stratēģiskā plāna laikposma beigās jāsasniedz attiecībā uz rezultātu rādītājiem;
- 8) "tālākie reģioni" ir tālākie reģioni, kas minēti LESD 349. pantā;
- 9) "LZIS" ir apvienotās organizatorisko aspektu un zināšanu plūsmas starp personām, organizācijām un iestādēm, kuras izmanto un rada zināšanas lauksaimniecībai un savstarpēji saistītām jomām (lauksaimniecisko zināšanu un inovācijas sistēma);
- 10) "Egejas jūras nelielās salas" ir Egejas jūras nelielās salas, kā definēts Regulas (ES) Nr. 229/2013 1. panta 2. punktā;
- 11) "kopfonds" ir shēma, ko dalībvalsts akreditējusi saskaņā ar saviem tiesību aktiem un kas paredz iesaistīto lauksaimnieku apdrošināšanos un kompensāciju izmaksāšanu, ja iesaistītie lauksaimnieki cieš ekonomiskus zaudējumus;
- 12) "mazāk attīstītie reģioni" ir mazāk attīstītie reģioni Regulas (ES) 2021/1060 108. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē;
- 13) "labuma guvējs" attiecībā uz 69. pantā minēto lauku attīstības intervenču veidiem ir:
 - a) publisko tiesību vai privāttiesību struktūra, subjekts, kas ir vai nav juridiska persona, fiziska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa, kas ir atbildīga par darbību sākšanu vai gan par darbību sākšanu, gan to īstenošanu;
 - b) valsts atbalsta shēmu kontekstā – atbalstu saņemošais uzņēmums;

- c) finanšu instrumentu kontekstā – līdzdalības fondu īstenojošā struktūra vai – ja tāda nav paredzēta – īpašo fondu īstenojošā struktūra, vai – ja finanšu instrumentu pārvalda vadošā iestāde, kas minēta 123. pantā (“vadošā iestāde”) – vadošā iestāde;
- 14) “atbalsta likme” ir darbībā ieguldīto publisko izdevumu likme; finanšu instrumentu kontekstā tā ir Komisijas Regulas (ES) Nr. 702/2014 ⁽³⁴⁾ 2. panta 20. punktā definētais atbalsta dotācijas bruto ekvivalents;
- 15) “LEADER” ir sabiedrības virzīta vietējā attīstība, kā minēts Regulas (ES) 2021/1060 31. pantā;
- 16) “starpniecstrukturā” ir publisko tiesību vai privāttiesību struktūra, tostarp reģionālās vai vietējās iestādes, reģionālās attīstības struktūras vai nevalstiskas organizācijas, kas darbojas nacionālās un reģionālās vadošās iestādes pakļautībā vai kas šādas iestādes vārdā veic noteiktus pienākumus;
- 17) “finanšu gads” ir lauksaimniecības finanšu gads saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2116 35. pantu;

4. pants

Definīcijas un nosacījumi, kas jāparedz KLP stratēģiskajos plānos

1. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos definē, kas ir lauksaimnieciska darbība, lauksaimniecības platība, atbalsttiesīgs hektārs, aktīvs lauksaimnieks, gados jauns lauksaimnieks un jaunpienācējs, kā arī paredz attiecīgus nosacījumus saskaņā ar šo pantu.
2. “Lauksaimniecisku darbību” nosaka tā, lai tā dotu iespēju palīdzēt nodrošināt privāto un sabiedrisko labumu vienā vai abos turpmāk minētajos veidos:
- a) lauksaimniecības produktu ražošana, kas aptver tādas darbības kā dzīvnieku audzēšana vai augu audzēšana, tostarp audzējot paludikultūras, ar lauksaimniecības produktiem saprotot tos produktus, kas ir uzskaitīti LESD I pielikumā, izņēmumu veido zivsaimniecības produkti, kā arī kokvilna un īscirtmeta atvasāji;
- b) lauksaimniecības zemes uzturēšana noganīšanai vai kultūraugu audzēšanai piemērotā stāvoklī, neveicot nekādus sagatavošanas darbus papildus parastu lauksaimniecības metožu un tehnikas izmantošanai.
3. “Lauksaimniecības platību” nosaka tā, ka tajā ietilpst aramzeme, ilggadīgie stādījumi, ilggadīgie zālāji, tostarp tad, kad tie šajā platībā veido agromežsaimniecības sistēmas. Terminus “aramzeme”, “ilggadīgie stādījumi” un “ilggadīgie zālāji” dalībvalstis sīkāk precizē pēc šādas sistēmas:
- a) “aramzeme” ir apstrādāta augkopības zeme vai augkopībai pieejamas papuves platības; turklāt tā saistību laikā ir apstrādāta augkopības zeme vai papuves platības, kas ir pieejamas augkopībai, bet atstātas atmatā saskaņā ar šīs regulas 31. pantu vai 70. pantu vai III pielikumā uzskaitīto 8. LLVS standartu, vai ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 ⁽³⁵⁾ 22., 23. vai 24. pantu, vai Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 ⁽³⁶⁾ 39. pantu, vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 ⁽³⁷⁾ 28. pantu;
- b) “ilggadīgie stādījumi” ir kultūraugi, ko neaudzē augmaiņā un kas nav ilggadīgie zālāji un pastāvīgās ganības, un kas attiecīgajā zemē aug piecus gadus vai ilgāk un kas atkārtoti dod ražu, tostarp stādaudzētavas un īscirtmeta atvasāji;

⁽³⁴⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 702/2014 (2014. gada 25. jūnijs), ar kuru konkrētas atbalsta kategorijas lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un lauku apvidos atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu (OV L 193, 1.7.2014., 1. lpp.).

⁽³⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.).

⁽³⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

- c) "ilggadīgie zālāji un pastāvīgās ganības" (kopā saukti par ilggadīgajiem zālājiem) ir zeme, kuru izmanto dabiskai zāles vai citu lopbarības zālaugu audzēšanai (pašsējā) vai kultivējot (iesējot) un kura piecus gadus vai ilgāk nav iekļauta saimniecības augmaiņas sistēmā un kura, ja dalībvalstis tā nolemj, piecus gadus vai ilgāk nav aparta vai apstrādāta vai nav atkal apsēta ar cita veida stiebrzāli. Tur var augt arī citi augi, piemēram, krūmi vai koki, kurus var noganīt, un, ja dalībvalstis tā nolemj, tādas citas sugas kā krūmi vai koki, kas ražo lopbarību, ar noteikumu, ka pārsvaru saglabā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi.

Dalībvalstis var arī nolemt, ka par ilggadīgiem zālājiem ir uzskatāmi šādi zemes veidi:

- i) zeme, uz kuras aug kāda no šajā punktā minētajām augu sugām un kura veido daļu no izveidotajām vietējām praksēm, ja stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi tradicionāli nav dominējoši ganību teritorijās;
- ii) zeme, uz kuras aug kāda no šajā punktā minētajām augu sugām, ja stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi ganību teritorijās nav dominējoši vai nav sastopami.

4. Tiešo maksājumu intervenču veidu vajadzībām "atbalsttiesīgu hektāru" nosaka tā, ka tas aptver platības, kuras ir lauksaimnieka rīcībā un kuras veido:

- a) visas saimniecībā esošās lauksaimniecības platības, kas tā gada laikā, par kuru pieprasīts atbalsts, tika izmantotas lauksaimnieciskai darbībai vai – ja platību izmanto arī nelauksaimnieciskām darbībām – pārsvarā tika izmantotas lauksaimnieciskām darbībām; ja ir pienācīgi pamatoti, ar vidi, bioloģisko daudzveidību un klimatu saistīti iemesli, dalībvalstis var nolemt, ka atbalsttiesīgie hektāri var arī aptvert atsevišķas platības, ko lauksaimnieciskām darbībām izmanto tikai katru otro gadu;
- b) visas saimniecībā esošās platības:
- i) kurās ir ainavas elementi, uz kuriem attiecas saglabāšanas pienākums saskaņā ar III pielikumā uzskaitīto 8. LLVS standartu;
- ii) kuras izmanto, lai sasniegtu minimālo aramzemes daļu, kas saskaņā ar III pielikumā izklāstīto 8. LLVS standartu ir atvēlēta ar ražošanu nesaistītām platībām, tostarp papuvē esošai zemei; vai
- iii) kuras lauksaimnieka attiecīgo saistību laikā ir izveidotas vai saglabātas 31. pantā minētās ekoshēmas rezultātā.

Ja dalībvalstis tā nolemj, "atbalsttiesīgs hektārs" var aptvert citus ainavas elementus ar noteikumu, ka lauksaimniecības zemes gabala aizņemtās platības dēļ tie nav dominējoši un būtiski nekaitē lauksaimnieciskās darbības sniegumam. Īstenojot šo principu, dalībvalstis var noteikt, kādu maksimālo lauksaimniecības zemes gabala daļu var klāt šie citi ainavas elementi.

Attiecībā uz ilggadīgajiem zālājiem ar izkaisītiem neattiecināmiem elementiem dalībvalstis var nolemt piemērot fiksētus samazinājuma koeficientus, lai noteiktu platību, ko uzskata par atbalsttiesīgu;

- c) visas saimniecībā esošās platības, par kurām bija tiesības saņemt maksājumus saskaņā ar šīs regulas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļas 2. apakšiedaļu vai saskaņā ar pamata maksājuma shēmu vai vienoto platībmaksājuma shēmu, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļā, un kuras nav "atbalsttiesīgs hektārs", kā noteikušas dalībvalstis, pamatojoties uz šā punkta a) un b) apakšpunktu:
- i) tā rezultātā, ka minētajām platībām piemēro Direktīvu 92/43/EEK, 2009/147/EK vai 2000/60/EK;
- ii) tā rezultātā, ka uz šajā regulā izklāstītajām platībatkarīgajām intervencēm attiecas Regulas (ES) 2021/2116 65. panta 1. punktā minētā integrētā sistēma, kas dod iespēju ražot produktus, kas nav uzskaitīti LESD I pielikumā, ja tiek audzētas paludikultūras vai valsts bioloģiskās daudzveidības vai siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas shēmas, kuru nosacījumi atbilst minētajām platībatkarīgajām intervencēm, ar noteikumu, ka minētās intervences un valsts shēmas palīdz sasniegt vienu vai vairākus konkrētos mērķus, kas ir noteikti šīs regulas 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā;

- iii) uz laiku, kad lauksaimnieks pilda apmežošanas saistības, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 43. pantu, vai Regulas (ES) Nr. 1305/2013 22. pantu, vai šīs regulas 70. vai 73. pantu, vai, saskaņā ar valsts shēmu, kuras nosacījumi atbilst Regulas (EK) Nr. 1698/2005 43. panta 1., 2. un 3. punktam vai Regulas (ES) Nr. 1305/2013 22. pantam, vai šīs regulas 70. vai 73. pantam;
- iv) uz laiku, kad lauksaimnieks pilda saistības, kuru rezultātā atmatā tiek atstāta platība, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22., 23. un 24. pantu, Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. pantu, Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. pantu vai šīs regulas 70. pantu.

Kaņepju audzēšanas platības atbalsttiesīgas ir tikai tad, ja izmantoto šķirņu tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz 0,3 %.

5. "Aktīvu lauksaimnieku" nosaka tā, lai nodrošinātu atbalsta piešķiršanu tikai fiziskām vai juridiskām personām vai fizisku vai juridisku personu grupām, kuras vismaz minimālā līmenī ir iesaistītas lauksaimnieciskā darbībā, vienlaikus atbalsta piešķiršana nav obligāti jāliedz daudznazaru vai nepilna darba laika lauksaimniekiem.

Nosakot, kurš ir uzskatāms par "aktīvu lauksaimnieku", dalībvalstis piemēro tādus objektīvus un nediskriminējošus kritērijus kā: ienākumu pārbaudes, darbaspēka ieguldījums saimniecībā, saimnieciskās darbības mērķis un to lauksaimniecisko darbību iekļaušana valsts vai reģiona reģistros. Šādus kritērijus var ieviest vienā vai vairākos dalībvalstu izvēlētos veidos, tostarp, izmantojot negatīvo sarakstu, kas kādu lauksaimnieku liedz uzskatīt par aktīvu lauksaimnieku. Ja dalībvalsts par "aktīviem lauksaimniekiem" uzskata tādus lauksaimniekus, kuri par iepriekšējo gadu nav saņēmuši tiešos maksājumus, kas pārsniedz kādu konkrētu summu, tad šāda summa nav lielāka par 5 000 EUR.

6. "Gados jaunu lauksaimnieku" nosaka tā, lai paredzētu:

- a) maksimālo vecumu, kas noteikts kā vecums no 35 līdz 40 gadiem;
- b) nosacījumus, ar kuriem var būt par "lauku saimniecības vadītāju";
- c) pienācīgu apmācību vai prasmes, kas vajadzīgas, kā to ir noteikušas dalībvalstis.

7. "Jaunpienācēju" nosaka tā, lai tas attiektos uz lauksaimnieku, kas nav gados jauns lauksaimnieks un kas pirmo reizi ir kļuvis par "lauku saimniecības vadītāju". Dalībvalstis nosaka objektīvas un nediskriminējošas papildprasības attiecībā uz pienācīgu apmācību un prasmēm.

8. Lai nodrošinātu sabiedrības veselības aizsardzību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, kas papildina šo regulu ar noteikumiem, ar kuriem par maksājumu piešķiršanas priekšnoteikumu nosaka sertificētu konkrētu kaņepju šķirņu sēklu izmantošanu, papildina šo regulu ar kaņepju šķirņu noteikšanas kārtību, kā arī ar šā panta 4. punkta otrajā daļā minētā tetrahidrokanabinola satura verificācijas kārtību.

II SADAĻA

MĒRĶI UN RĀDĪTĀJI

5. pants

Vispārīgie mērķi

Saskaņā ar LESD 39. pantā izklāstītajiem KLP mērķiem, uz mērķi saglabāt Savienībā iekšējā tirgus darbību un lauksaimniekiem vienlīdzīgu konkurences apstākļus un uz subsidiaritātes principu, par ELGF un ELFLA atbalsta mērķi izvirza turpmāku ilgtspējīgas lauksaimniecības, pārtikas un lauku apvidu attīstības uzlabošanu un ekonomikas, vides un sociālajā jomā palīdz sasniegt šādus vispārīgos mērķus, kas dod ieguldījumu ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam īstenošanā:

- a) attīstīt gudru, konkurētspējīgu, izturētspējīgu un daudzveidīgu lauksaimniecības nozari, kas garantē ilgtermiņa pārtikas nodrošinājumu;

- b) atbalstīt un stiprināt vides aizsardzību, tostarp bioloģisko daudzveidību, un rīcību klimata jomā un palīdzēt sasniegt ar vidi un klimatu saistītos Savienības mērķus, tostarp izpildīt saistības saskaņā ar Parīzes nolīgumu;
- c) stiprināt sociālekonomisko vidi lauku apvidos.

6. pants

Konkrētie mērķi

1. Vispārīgo mērķu sasniegšanu tuvina ar šādu konkrētu mērķu starpniecību:
 - a) atbalstīt lauku saimniecību ienākumu pietiekamību un lauksaimniecības nozares izturētspēju visā Savienībā, lai ilgtermiņā uzlabotu pārtikas nodrošinājumu un lauksaimniecības daudzveidību, kā arī Savienībā nodrošinātu lauksaimnieciskās ražošanas ekonomisko ilgtspēju;
 - b) pastiprināt orientēšanos uz tirgu un gan īstermiņā, gan ilgtermiņā uzlabot lauku saimniecību konkurētspēju, tostarp vairāk akcentējot pētniecību, tehnoloģijas un digitalizāciju;
 - c) uzlabot lauksaimnieku stāvokli vērtību ķēdē;
 - d) palīdzēt mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām, tostarp, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un veicinot oglekļa piesaisti, kā arī veicināt ilgtspējīgu enerģētiku;
 - e) veicināt ilgtspējīgu attīstību un efektīvu tādu dabas resursu pārvaldību kā ūdens, augsne un gaiss, tostarp, samazinot atkarību no ķīmikālijām;
 - f) palīdzēt apturēt un pavērst pretējā virzienā bioloģiskās daudzveidības zudumu, uzlabot ekosistēmu pakalpojumus un saglabāt biotopus un ainavas;
 - g) piesaistīt un noturēt gados jaunus lauksaimniekus un jaunpieņacējus un veicināt ilgtspējīgu darījumdarbības attīstību lauku apvidos;
 - h) veicināt nodarbinātību, izaugsmi, dzimumu līdztiesību, tostarp sieviešu līdzdalību lauksaimniecībā, sociālo iekļautību un vietējo attīstību lauku apvidos, veicināt arī aprītes bioekonomiku un ilgtspējīgu mežsaimniecību;
 - i) uzlabot Savienības lauksaimniecības spēju reaģēt uz sabiedrības prasībām pārtikas un veselības jomā, tostarp uz prasību pēc kvalitatīvas, nekaitīgas un uzturvielām bagātas pārtikas, kas ražota ilgtspējīgā veidā, prasību samazināt pārtikas atkritumus, panākt dzīvnieku labturību un apkarot rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem.
2. Šā panta 1. punktā izklāstītos mērķus papildina un savstarpēji sasaista horizontālais mērķis – modernizēt lauksaimniecības un lauku apvidu nozares, lauksaimniecībā un lauku apvidos sekmējot un kopīgojot zināšanas, inovāciju un digitalizāciju, un mudināt lauksaimniekus tās apgūt, šim nolūkam uzlabojot piekļuvi pētniecībai, inovācijai, zināšanu apmaiņai un apmācībai.
3. Īstenojot 1. un 2. punktā izklāstītos konkrētos mērķus, dalībvalstis ar Komisijas atbalstu veic vajadzīgos pasākumus, lai samazinātu administratīvo slogu un nodrošinātu KLP īstenošanas vienkāršošanu.

7. pants

Rādītāji

1. To, cik lielā mērā ir sasniegti 5. pantā un 6. panta 1. un 2. punktā minētie mērķi, novērtē, pamatojoties uz kopējiem rādītājiem, kas saistīti ar izlaidi, rezultātu, ietekmi un kontekstu, kā izklāstīts I pielikumā. Šajos kopējos rādītājos ietilpst:
 - a) izlaides rādītāji, kas uzrāda ar atbalstītajām intervencēm panākto izlaidi;

- b) rezultātu rādītāji, kas ir saistīti ar attiecīgajiem konkrētajiem mērķiem, kas minēti 6. panta 1. un 2. punktā, un ko izmanto, lai KLP stratēģiskajos plānos attiecībā uz minētajiem konkrētajiem mērķiem noteiktu skaitliskus mērķrādītājus un mērķus un lai novērtētu progresu virzībā uz minēto mērķu sasniegšanu; rezultātu rādītāji saistībā ar vidiskajiem un klimata mērķiem var attiekties uz intervencēm, kas sekmē to saistību izpildi, kuras izriet no Savienības tiesību aktiem, kas ir uzskaitīti XIII pielikumā;
- c) ietekmes rādītāji, kas ir saistīti ar 5. pantā un 6. panta 1. un 2. punktā minētajiem mērķiem un tiek izmantoti KLP stratēģisko plānu un pašas KLP kontekstā;
- d) konteksta rādītāji, kas minēti 115. panta 2. punktā un uzskaitīti I pielikumā.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko groza I pielikumu, lai koriģētu kopējos izlaides, rezultāta, ietekmes un konteksta rādītājus. Minētie deleģētie akti tiek šauri attiecināti tikai uz tādu tehnisku problēmu risināšanu, ar kurām saskārušās dalībvalstis saistībā ar minēto rādītāju piemērošanu.

III SADAĻA

KOPĒJĀS PRASĪBAS UN INTERVENČU VEIDI

I NODAĻA

KOPĒJĀS PRASĪBAS

1. iedaļa

Vispārējie principi

8. pants

Stratēģiskā pieeja

Dalībvalstis tiecas sasniegt II sadaļā izklāstītos mērķus, saskaņā ar savu vajadzību izvērtējumu un saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajām kopējām prasībām nosakot šīs sadaļas II, III un IV nodaļā aprakstītajiem intervenču veidiem atbilstošas intervences.

9. pants

Vispārējie principi

Savu KLP stratēģisko plānu intervences un 13. pantā minētos LLVS standartus dalībvalstis izstrādā saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un vispārējiem Savienības tiesību principiem.

Dalībvalstis nodrošina, lai intervences un 13. pantā minētie LLVS standarti tiktu izklāstīti, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, būtu saderīgi ar pareizu iekšējā tirgus darbību un nekropļotu konkurenci.

Dalībvalstis ievieš tiesisko regulējumu, kurš reglamentē Savienības atbalsta piešķiršanu lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem saskaņā ar KLP stratēģiskajiem plāniem, ko apstiprinājusi Komisija saskaņā ar šīs regulas 118. un 119. punktu un Regulā (ES) 2021/2116 izklāstītajiem principiem un prasībām. Tās isteno minētos KLP stratēģiskos plānus, ko Komisija apstiprinājusi.

10. pants

PTO iekšzemes atbalsts

Dalībvalstis izstrādā intervences, balstoties uz šīs regulas II pielikumā uzskaitītajiem intervenču veidiem, tostarp definīcijām un nosacījumiem, kas noteikti 4. pantā, tādā veidā, lai tās kvalificētos saskaņā ar PTO Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma kritērijiem.

Jo īpaši ilgtspēju sekmējošais ienākumu pamatatbalsts, ilgtspēju sekmējošais pārdalošais ienākumu papildatbalsts, ienākumu papildatbalsts gados jauniem lauksaimniekiem un klimata, vides un dzīvnieku labturības shēmas attiecīgajām intervencēm kvalificējas saskaņā ar PTO Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma punktu kritērijiem, kas norādīti šīs regulas II pielikumā. Citām intervencēm indikatīvi ir tie PTO Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma punkti, kas norādīti šīs regulas II pielikumā, un minētās intervences savukārt var atbilst kādam citam PTO Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma punktam, ja tas ir precizēts un izskaidrots KLP stratēģiskajā plānā.

11. pants

Saprašanās memoranda par eļļas augiem īstenošana

1. Ja dalībvalstis paredz platībatkarīgas intervences, kas nav tādas platībatkarīgas intervences, kuras atbilst PTO Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma noteikumiem, tostarp saistīto ienākumu atbalstu saskaņā ar šīs regulas III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļu, un ja šīs intervences attiecas uz vienu vai vairākiem eļļas augu veidiem, kas minēti pielikumā Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu saskaņā ar VVT noslēgtajam Saprašanās memorandumam par eļļas augiem, tad, lai nodrošinātu Savienības starptautisko saistību izpildi, kopējā atbalstplatība, kuru nosaka pēc attiecīgo dalībvalstu KLP stratēģiskajos plānos iekļautās plānotās izlaides, nepārsniedz maksimālo atbalstplatību, kas noteikta attiecībā uz visu Savienību.

2. Līdz 2022. gada 8. jūnijam Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem attiecībā uz katru dalībvalsti nosaka indikatīvu atsaucis atbalstplatību, kuru aprēķina, par pamatu ņemot katras dalībvalsts īpatsvaru audzēšanas vidējā platībā, kāda tā Savienībā bijusi 2016. – 2020. gada laikposmā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

3. Katra dalībvalsts, kas plāno piešķirt šā panta 1. punktā minēto atbalstu, savā KLP stratēģiskā plāna priekšlikumā, kas minēts 118. panta 1. punktā, norāda attiecīgo plānoto izlaidi, kas izteikta hektāros.

Ja pēc tam, kad dalībvalstis ir paziņojušas visu plānoto izlaidi, izrādās, ka šā panta 1. punktā minētā Savienībai noteiktā maksimālā atbalstplatība ir pārsniegta, Komisija katrai dalībvalstij, kura paziņojusi vairāk nekā savai atsaucis platībai atbilstošu izlaidi, aprēķina plānotās izlaides pārsniegumam proporcionālu samazinājuma koeficientu, lai tiktu saglabāta Savienībai noteiktā maksimālā atbalstplatība. Katrai attiecīgajai dalībvalstij par šo samazinājuma koeficientu paziņo ar Komisijas apsvērumiem, kurus saskaņā ar 118. panta 3. punktu sniedz par KLP stratēģisko plānu. Samazinājuma koeficientu katrai dalībvalstij nosaka 118. panta 6. punktā minētajā īstenošanas lēmumā, ar kuru Komisija apstiprina KLP stratēģisko plānu.

Pēc 118. panta 1. punktā minētās dienas dalībvalstis vairs nedrīkst savu atbalstplatību grozīt pēc pašu iniciatīvas.

4. Ja dalībvalsts vēlas palielināt savu šā panta 1. punktā minēto plānoto izlaidi, kas norādīta tās KLP stratēģiskajā plānā, kuru apstiprinājusi Komisija, dalībvalsts līdz iepriekšējā pieprasījumu gada 1. janvārim (neieskaitot) paziņo Komisijai par pārskatīto plānoto izlaidi, pieprasot grozīt savu KLP stratēģisko plānu saskaņā ar 119. pantu.

5. Vajadzības gadījumā, lai novērstu to, ka tiek pārsniegta Savienībai noteiktā maksimālā atbalstplatība, kas minēta 1. punktā, Komisija nosaka samazinājuma koeficientus vai pārskata esošos samazinājuma koeficientus, ja šādi koeficienti ir noteikti saskaņā ar 3. punkta otro daļu, attiecībā uz visām dalībvalstīm, kuras savos KLP stratēģiskajos plānos ir pārsniegušas atsaucis atbalstplatību.

Komisija līdz iepriekšējā pieprasījumu gada 31. janvārim informē attiecīgās dalībvalstis par samazinājuma koeficientiem.

Katra attiecīgā dalībvalsts līdz iepriekšējā pieprasījumu gada 31. martam iesniedz atbilstošu prasījumu par KLP stratēģiskā plāna grozīšanu saskaņā ar otrajā daļā minēto samazinājuma koeficientu. Samazinājuma koeficientu attiecīgajai dalībvalstij nosaka 119. panta 10. punktā minētajā īstenošanas lēmumā, ar kuru Komisija apstiprina KLP stratēģiskā plāna grozījumu.

6. Saistībā ar eļļas augiem, uz kuriem attiecas šā panta 1. punktā minētais Saprašanās memorands, dalībvalstis 134. pantā minētajā gada snieguma ziņojumā informē Komisiju par to hektāru kopskaitu, kuri ir faktiski saņēmuši atbalstu.

7. Dalībvalstis no visām platībatkarīgajām intervencēm, kas minētas 1. punktā, izslēdz konditorejai paredzētu saulespuķu sēklu audzēšanu.

2. iedaļa

Nosacījumu sistēma

12. pants

Princips un darbības joma

1. Savos KLP stratēģiskajos plānos dalībvalstis iekļauj nosacījumu sistēmu, kurā lauksaimniekiem vai citiem labuma guvējiem, kas saņem tiešos maksājumus saskaņā ar II nodaļu vai ikgadējos maksājumus saskaņā ar 70., 71. un 72. pantu, administratīvo sodu piemēro tad, ja tie neievēro III pielikumā minētās Savienības tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības un KLP stratēģiskajā plānā noteiktos LLVS standartus šādās konkrētās jomās:

- a) klimats un vide, tostarp ūdens, augsne un ekosistēmu bioloģiskā daudzveidība;
- b) sabiedrības veselība un augu veselība;
- c) dzīvnieku labturība.

2. KLP stratēģiskajā plānā iekļauj noteikumus par efektīvu un samērīgu administratīvo sodu sistēmu. Minētie noteikumi tiek saskaņoti jo īpaši ar Regulas (ES) 2021/2116 IV sadaļas IV nodaļas prasībām.

3. Tiesību aktus, kas attiecībā uz tiesību aktos noteiktajām pārvaldības prasībām minēti III pielikumā, piemēro tajā redakcijā, kura ir piemērojama, bet direktīvas – tā, kā tās tiek īstenotas dalībvalstīs.

4. Šajā iedaļā "tiesību aktos noteikta pārvaldības prasība" ir katra atsevišķa Savienības tiesību aktos noteiktā pārvaldības prasība, kas ir uzskaitīta III pielikumā un kas kāda konkrēta tiesību akta ietvaros pēc būtības atšķiras no visām pārējām prasībām tajā pašā tiesību aktā.

13. pants

Dalībvalstu pienākumi attiecībā uz labu lauksaimniecības un vides stāvokli

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visās lauksaimniecības platībās, tostarp attiecībā uz zemi, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu saglabāts labs lauksaimniecības un vides stāvoklis. Dalībvalstis lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem par katru III pielikumā uzskaitīto LLVS standartu valsts vai reģiona līmenī nosaka minimālos standartus saskaņā ar minēto standartu galveno mērķi, kā norādīts minētajā pielikumā. Nosakot savus standartus, dalībvalstis attiecīgā gadījumā ņem vērā specifiskās attiecīgo platību īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, lauksaimniecības praksi, lauku saimniecības izmēru un lauku saimniecības struktūras, zemes izmantojumu, kā arī tālāko reģionu īpatnības.

2. Papildus tiem standartiem, kas III pielikumā ir noteikti attiecībā uz minētajā pielikumā izklāstītajiem galvenajiem mērķiem, dalībvalstis var noteikt standartus attiecībā uz minētajiem galvenajiem mērķiem. Šādiem papildu standartiem ir jābūt nediskriminējošiem un samērīgiem un tiem ir jāatbilst apzinātajām vajadzībām.

Dalībvalstis minimālos standartus nosaka tikai tiem galvenajiem mērķiem, kas izklāstīti III pielikumā.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šī regula tiek papildināta ar noteikumiem nolūkā nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz LLVS 1. standarta koeficientu.

3. iedaļa

Sociālo nosacījumu sistēma

14. pants

Princips un darbības joma

1. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos norāda, ka vēlākais no 2025. gada 1. janvāra lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem, kas saņem tiešos maksājumus saskaņā ar II nodaļu vai ikgadējos maksājumus saskaņā ar 70., 71. un 72. pantu, piemēro administratīvu sodu, ja viņi neievēro prasības, kas saistītas ar piemērojamiem darba un nodarbinātības apstākļiem vai darba devēja pienākumiem, kuri izriet no IV pielikumā minētajiem tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis, kas saskaņā ar saviem institucionālajiem noteikumiem, savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj administratīvo sodu sistēmu, kā minēts 1. punktā, apspriežas ar attiecīgajiem valsts sociālajiem partneriem, kas lauksaimniecības nozarē pārstāv darba devējus un darba ņēmējus, un pilnībā ievēro viņu autonomiju, kā arī viņu tiesības risināt sarunas un slēgt koplīgumus. Administratīvo sodu sistēma neietekmē sociālo partneru tiesības un pienākumus, ja saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu un darba koplīgumu slēgšanas sarunu sistēmu tie ir atbildīgi par IV pielikumā minēto tiesību aktu īstenošanu vai izpildi.

3. KLP stratēģiskajā plānā iekļauj noteikumus par efektīvu un samērīgu administratīvo sodu sistēmu. Minētie noteikumi tiek saskaņoti ar attiecīgajām Regulas (ES) 2021/2116 IV sadaļas IV nodaļas prasībām.

4. IV pielikumā minētos tiesību aktus, kuros ir noteikumi, uz ko attieksies šā panta 1. punktā minētā administratīvo sodu sistēma, piemēro tādā redakcijā, kāda ir piemērojama un kādā tos īsteno dalībvalstis.

4. iedaļa

Lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumi

15. pants

Lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumi

1. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj pakalpojumu sistēmu, kura lauksaimniekiem un citiem KLP atbalsta labuma guvējiem nodrošina konsultācijas par zemes apsaimniekošanu un lauku saimniecības vadīšanu ("lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumi"). Dalībvalstis var balstīties uz pastāvošajām sistēmām.

2. Lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumi aptver ekonomisko, vides un sociālo dimensiju, ņemot vērā pastāvošo lauksaimniecības praksi, un sniedz pētniecības un inovācijas projektu rezultātā izstrādāto jaunāko tehnisko un zinātnisko informāciju, tostarp attiecībā uz sabiedriskā labuma nodrošināšanu.

Ar lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumiem visā lauku saimniecības attīstības ciklā tiek piedāvāta piemērota palīdzība, tostarp pirmajā izveides reizē, ražošanas modeļu pielāgošanā patērētāju pieprasījumam, inovatīvā praksē, lauksaimniecības paņēmienos, kas palīdz izturēt klimata pārmaiņas, tostarp agromežsaimniecības un agroekoloģijas jomā, dzīvnieku labturības uzlabošanā un vajadzības gadījumā drošības standartu un sociālā atbalsta nodrošināšanā.

Lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumus iestrādā savstarpēji saistītajā pakalpojumu struktūrā, kurā lauksaimniecības konsultanti, pētnieki, lauksaimnieku organizācijas un citas attiecīgas ieinteresētās personas kopā veido lauksaimniecisko zināšanu un inovācijas sistēmas (AKIS).

3. Dalībvalstis nodrošina, ka sniegtās konsultācijas ir objektīvas, lai konsultantiem būtu piemērota kvalifikācija un pienācīga izglītība un lai viņiem nebūtu interešu konflikta.

4. Lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumi ir pielāgoti dažādiem ražošanas un lauku saimniecību veidiem, un tajos ir ietverti vismaz šādi elementi:

- a) visas lauksaimniekiem un citiem KLP stratēģiskajā plānā noteiktajiem labuma guvējiem piemērojamas prasības, nosacījumi un pārvaldības saistības, tostarp nosacījumu sistēmās paredzētās prasības un standarti un intervencu nosacījumi, kā arī informācija par finanšu instrumentiem un darījumdarbības plāniem, kas izveidoti saskaņā ar KLP stratēģisko plānu;
- b) prasības, ko dalībvalstis noteikušas Direktīvas 92/43/EEK, Direktīvas 2000/60/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ⁽³⁸⁾ 55. panta, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK ⁽³⁹⁾, Direktīvas 2009/128/EK, Direktīvas 2009/147/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/429 ⁽⁴⁰⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/2031 ⁽⁴¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2284 ⁽⁴²⁾ īstenošanai;
- c) lauksaimnieciskā prakse, kas novērš mikrobu rezistences veidošanos un ir minēta Komisijas 2017. gada 29. jūnija paziņojumā "Eiropas "Viena veselība" rīcības plāns pret antimikrobiālajiem līdzekļiem izveidojušās rezistences (AMR) apkarošanai";
- d) riska novēršana un pārvaldība;
- e) atbalsts inovācijai, jo īpaši 127. panta 3. punktā minētās EIP darbības grupu projektu sagatavošanai un īstenošanai;
- f) 114. panta b) punktā minētās digitālās tehnoloģijas lauksaimniecībā un lauku apvidos;
- g) ilgtspējīga barības vielu pārvaldība, tostarp vēlākais no 2024. gada sākt izmantot Lauku saimniecību ilgtspējas rīku attiecībā uz barības vielām, kurš ir jebkura digitālā lietojumprogramma, kas nodrošina vismaz:
 - i) galveno barības vielu līdzsvaru lauka mērogā;
 - ii) tiesiskās prasības uzturvielām;
 - iii) augsnes datus, kuru pamatā ir pieejamā informācija un analīze;
 - iv) barības vielu pārvaldībai būtiskus datus no integrētās administrācijas un kontroles sistēmas (IAKS);
- h) nodarbinātības apstākļi, darba devēju pienākumi, arodiveselība, drošība un sociālais atbalsts lauksaimniecības kopienās.

⁽³⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

⁽³⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.).

⁽⁴⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā ("Dzīvnieku veselības tiesību akts") (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.).

⁽⁴¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2031 (2016. gada 26. oktobris) par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 un (ES) Nr. 1143/2014 un atceļ Padomes Direktīvas 69/464/EEK, 74/647/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EEK, 2000/29/EEK, 2006/91/EEK un 2007/33/EEK (OV L 317, 23.11.2016., 4. lpp.).

⁽⁴²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2284 (2016. gada 14. decembris) par dažu gaisu piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu un ar ko groza Direktīvu 2003/35/EK un atceļ Direktīvu 2001/81/EK (OV L 344, 17.12.2016., 1. lpp.).

II NODAĻA

TIEŠO MAKSĀJUMU INTERVENČU VEIDI

1. iedaļa

Intervenču veidi, samazināšana un minimālās prasības

16. pants

Tiešo maksājumu intervenču veidi

1. Šajā nodaļā paredzētās intervences var izpausties kā atsaistītie un saistītie tiešie maksājumi.
2. Atsaistītie tiešie maksājumi ir šādi:
 - a) ilgtspēju sekmējošais ienākumu pamatatbalsts;
 - b) ilgtspēju sekmējošais pārdalošais ienākumu papildatbalsts;
 - c) ienākumu papildatbalsts gados jauniem lauksaimniekiem;
 - d) klimatiskās, vidiskās un dzīvnieku labturības shēmas.
3. Saistītie tiešie maksājumi ir šādi:
 - a) saistītais ienākumu atbalsts;
 - b) kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu.

17. pants

Maksājumu maksimuma noteikšana un samazinājumi

1. Dalībvalstis var noteikt maksimumu attiecībā uz ilgtspēju sekmējoša ienākumu pamatatbalsta summu, kura konkrētā kalendārajā gadā piešķirama lauksaimniekam. Dalībvalstis, kuras izvēlas ieviest maksimuma noteikšanu, par 100 % samazina summu, kura pārsniedz 100 000 EUR.
2. Konkrētā kalendārajā gadā lauksaimniekam piešķiramo ilgtspēju sekmējoša ienākumu pamatatbalsta summu, kas pārsniedz 60 000 EUR, dalībvalstis var samazināt par maksimāli 85 %.

Dalībvalstis var noteikt papildu summu iedalījumus virs 60 000 EUR un šiem papildu iedalījumiem precizēt procentuālo samazinājumu. Tās nodrošina, lai katras iedaļas samazinājums būtu vienāds ar iepriekšējās iedaļas samazinājumu vai lielāks par to.

3. Pirms 1. vai 2. punkta piemērošanas dalībvalstis no ilgtspēju sekmējoša ienākumu pamatatbalsta summas, kura konkrētā kalendārajā gadā ir piešķirama lauksaimniekam, var atskaitīt:
 - a) visas lauksaimnieka deklarētās, ar lauksaimniecisku darbību saistītās algas, tostarp ar nodarbināšanu saistītos nodokļus un sociālās iemaksas;
 - b) izmaksas, kas atbilst regulāram neapmaksātam darbam, ko saistībā ar lauksaimniecisku darbību veic attiecīgajā lauku saimniecībā strādājošas personas, kuras algu nesāņem vai saņem atalgojumu, kas ir mazāks par to, ko parasti maksā par sniegtajiem pakalpojumiem, bet kurām tiek atlīdzināts ar lauksaimnieciskās darbības rezultātiem;
 - c) to darbaspēka izmaksu elementu, kas ārpalpojumu izmantošanas izmaksās ir saistīts ar lauksaimnieka deklarēto lauksaimniecisko darbību.

Lai aprēķinātu pirmās daļas a) apakšpunktā minētās summas, dalībvalstis izmanto tās algu izmaksas, kas faktiski ir radušās lauksaimniekam. Pienācīgi pamatotos gadījumos lauksaimnieki var lūgt, lai tiktu izmantotas standartizmaksas, kas attiecīgajai dalībvalstij ir jānosaka saskaņā ar tās KLP stratēģiskajā plānā sīkāk precizējamu metodi, par pamatu ņemot vidējās standartalgas, kuras valsts vai reģionālā līmenī ir saistītas ar lauksaimniecisku darbību, un reizīnot ar attiecīgā lauksaimnieka deklarēto gada darba vienību skaitu.

Lai aprēķinātu šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētās summas, dalībvalstis izmanto standartizmaksas, kas attiecīgajai dalībvalstij ir jānosaka saskaņā ar tās KLP stratēģiskajā plānā sīkāk precizējamu metodi, par pamatu ņemot vidējās standartalgas, kuras valsts vai reģionālā līmenī ir saistītas ar lauksaimniecisku darbību, un reizīn ar attiecīgā lauksaimnieka deklarēto gada darba vienību skaitu.

4. Juridiskas personas vai fizisku vai juridisku personu grupas gadījumā dalībvalstis 1. un 2. punktā minēto samazināšanu var piemērot minēto juridisko personu vai grupu locekļiem, ja valsts tiesību aktos ir paredzēts, ka atsevišķu locekļu tiesības un pienākumi ir salīdzināmi ar tiesībām un pienākumiem, kas noteikti atsevišķiem lauksaimniekiem, kuriem ir saimniecības vadītāja statuss, jo īpaši saistībā ar viņu ekonomisko, sociālo un nodokļa maksātāja statusu, – ar noteikumu, ka viņi ir palīdzējuši stiprināt attiecīgo juridisko personu vai grupu lauksaimniecības struktūras.

5. Maksājumu samazināšanas rezultātā iegūtās aplēstās summas, ja tas ir noteikts attiecīgajā KLP stratēģiskajā plānā, galvenokārt izlieto ilgtspēju sekmējošajam pārdalošajam ienākumu papildatbalstam un pēc tam – citām atsaistīto tiešo maksājumu intervencēm.

Minētās summas dalībvalstis drīkst arī pilnībā vai daļēji izmantot, lai ar pārvietojuma palīdzību finansētu IV nodaļā paredzētās intervences, kuras ir saistītas ar ELFLA. Šādu pārvietojumu uz ELFLA atspoguļo KLP stratēģiskā plāna finanšu tabulās, un 2025. gadā to var pārskatīt saskaņā ar 103. pantu. Uz minēto pārvietojumu neattiecas saskaņā ar minēto pantu noteiktais maksimālais apmērs, ko piemēro līdzekļu pārvietojumiem no ELGF uz ELFLA.

6. Lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus par līdzekļu sadali lauksaimniekiem, Komisija saskaņā ar 152. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, kuri šo regulu papildina ar noteikumiem, kas veido saskaņotu pamatu šā panta 1. un 2. punktā izklāstītajam maksājumu samazinājuma aprēķinam.

18. pants

Minimālās prasības

1. Dalībvalstis nosaka minimālo platību un tiešos maksājumus nepiešķir tiem aktīvajiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības atbalsttiesīgā platība, par ko tiek pieprasīti tiešie maksājumi, ir mazāka nekā minētā minimālā platība.

Kā alternatīvu dalībvalstis var arī noteikt minimālo tiešo maksājumu summu, ko var izmaksāt vienam lauksaimniekam.

2. Ja dalībvalsts ir nolēmusi saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu noteikt minimālo platību, tā tomēr nosaka minimālo summu saskaņā ar 1. punkta otro daļu tiem lauksaimniekiem, kuri saņem atbalstu par dzīvniekiem, kas maksājams par katru dzīvnieku kā tiešais maksājums, un kuru saimniecībā ir mazāk hektāru nekā minētā minimālā platība.

Nosakot minimālo platību vai minimālo summu, dalībvalstis tiecas nodrošināt, lai tiešos maksājumus aktīvajiem lauksaimniekiem piešķir tikai tad, ja:

- attiecīgo maksājumu pārvaldība nerada pārmērīgu administratīvo slogu; un
- attiecīgie maksājumi dod lietderīgu pienesumu to 6. panta 1. punktā nosaukto konkrēto mērķu sasniegšanā, kuru labad tiešie maksājumi tiek piešķirti.

3. Grieķija var nolemt šo pantu nepiemērot Egejas jūras nelielajām salām.

19. pants

Iemaksa riska pārvaldības instrumentos

Atkāpjoties no Regulas (ES) 2021/2116 44. panta 1. punkta, dalībvalsts var nolemt, ka līdz 3 % no tiešajiem maksājumiem, kas ir maksājami lauksaimniekam, tiek novirzīti kā lauksaimnieka iemaksa riska pārvaldības instrumentā.

Dalībvalstis, kas nolemj izmantot šo noteikumu, to piemēro visiem lauksaimniekiem, kas attiecīgajā gadā saņem tiešos maksājumus.

2. iedaļa

Atsaistītie tiešie maksājumi

1. apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

20. pants

Vispārējās prasības atsaistīto tiešo maksājumu saņemšanai

Atsaistītos tiešos maksājumus dalībvalstis piešķir aktīviem lauksaimniekiem saskaņā ar šīs iedaļas nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

2. apakšiedaļa

Ilgspēju sekmējošs ienākumu pamatatbalsts

21. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Ilgtspēju sekmējošu ienākumu pamatatbalstu ("ienākumu pamatatbalsts") dalībvalstis paredz saskaņā ar šīs apakšiedaļas nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.
2. Ienākumu pamatatbalstu dalībvalstis paredz par atbalsttiesīgu hektāru izmaksājama ikgadēja atsaistītā maksājuma veidā.
3. Neskarot 23.–27. pantu, ienākumu pamatatbalstu piešķir par katru aktīvā lauksaimnieka deklarēto atbalsttiesīgo hektāru.

22. pants

Atbalsta apjoms par hektāru

1. Ja vien dalībvalstis nenolemj ienākumu pamatatbalstu piešķirt, pamatojoties uz 23. pantā minētajām maksājumtiesībām, atbalstu izmaksā kā vienotu summu par hektāru.
2. Dalībvalstis var nolemt par hektāru izmaksājamā ienākumu pamatatbalsta summu diferencēt pa dažādām teritoriju grupām, kurās ir līdzīgi sociālekonomiski vai agronomiski apstākļi, tostarp tradicionālajiem lauksaimniecības veidiem, kādus dalībvalstis ir noteikušas, piemēram, ekstensīvām Alpu ganībām. Saskaņā ar 109. panta 2. punkta d) apakšpunktu ienākumu pamatatbalsta summu par hektāru var samazināt, ņemot vērā atbalstu, kas paredzēts citās attiecīgās KLP stratēģiskā plāna intervencēs.

23. pants

Maksājumtiesības

1. Dalībvalstis, kas ir piemērojušas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas I nodaļas 1. iedaļā noteikto pamata maksājuma shēmu, var nolemt ienākumu pamatatbalstu piešķirt, pamatojoties uz maksājumtiesībām saskaņā ar šīs regulas 24.–27. pantu.

2. Ja dalībvalstis, kas ir piemērojušas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas I nodaļas 1. iedaļā noteikto pamata maksājuma shēmu, nolemj vairs nepiešķirt ienākumu pamatatbalstu, pamatojoties uz maksājumtiesībām, tad maksājumtiesības, kas iedalītas saskaņā ar minēto regulu, zaudē spēku tā gada 31. decembrī, kas ir pirms gada, no kura šis lēmums ir jāpiemēro.

24. pants

Maksājumtiesību vērtība un konverģence

1. Pirms īstenot šajā pantā paredzēto konverģenci, dalībvalstis nosaka maksājumtiesību vienības vērtību, un to dara, maksājumtiesību vērtību precizējot atbilstoši šo tiesību vērtībai, kas par 2022. pieprasījumu gadu noteikta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, un radniecīgajam maksājumam, kas par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi attiecībā uz 2022. pieprasījumu gadu paredzēts minētās regulas III sadaļas III nodaļā.

2. Dalībvalstis var nolemt maksājumtiesību vērtību diferencēt saskaņā ar 22. panta 2. punktu.

3. Katra dalībvalsts vēlākais līdz 2026. pieprasījumu gadam nosaka maksimālo atsevišķu maksājumtiesību vērtības līmeni dalībvalstī vai katrā 22. panta 2. punktā minētajā teritoriju grupā.

4. Ja maksājumtiesību vērtība, kas noteikta saskaņā ar 1. punktu, dalībvalsts robežās vai 22. panta 2. punktā minētajās teritoriju grupas robežās nav vienāda, attiecīgā dalībvalsts, vēlākais, līdz 2026. pieprasījumu gadam nodrošina maksājumtiesību vērtības konverģenci, tuvinoties vienotai vienības vērtībai.

5. Šā panta 4. punkta nolūkos katra dalībvalsts nodrošina, lai maksājumtiesību vērtība vēlākais, par 2026. pieprasījumu gadu visos gadījumos būtu vismaz 85 % no plānotās vidējās summas par vienību, kas minēta 102. panta 1. punktā attiecībā uz ienākumu pamatatbalstu par 2026. pieprasījumu gadu, kurš ir noteikts tās KLP stratēģiskajā plānā attiecībā uz dalībvalsti vai uz teritoriju grupu, kas minēta 22. panta 2. punktā.

6. Šā panta 4. un 5. punkta izpildei vajadzīgos maksājumtiesību vērtības pieaugumus dalībvalstis finansē, izmantojot visas iespējamās summas, kas kļuvušas pieejamas šā panta 3. punkta piemērošanas rezultātā, un vajadzības gadījumā samazinot atšķirību starp saskaņā ar šā panta 1. punktu noteikto maksājumtiesību vienības vērtību un to 102. panta 1. punktā minēto plānoto summu par vienību, attiecībā uz ienākumu pamatatbalstu par 2026. pieprasījumu gadu, kurš ir noteikts KLP stratēģiskajā plānā attiecībā uz dalībvalsti vai uz teritoriju grupu, kas minēta 22. panta 2. punktā.

Dalībvalstis var nolemt minēto samazinājumu piemērot visām maksājumtiesībām vai daļai maksājumtiesību, kuru vērtība noteikta saskaņā ar šā panta 1. punktu un pārsniedz 102. panta 1. punktā minēto plānoto summu par vienību attiecībā uz ienākumu pamatatbalstu par 2026. pieprasījumu gadu, kurš KLP stratēģiskajā plānā ir noteikts attiecībā uz dalībvalsti vai uz teritoriju grupu, kas minēta 22. panta 2. punktā.

7. Šā panta 6. punktā minēto samazināšanu veic, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem. Neskarot saskaņā ar 5. punktu noteikto minimālo vērtību, šādos kritērijos var ietvert samazinājuma maksimuma noteikšanu, un tas nevar būt mazāks par 30 %.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumtiesību vērtību korekcija saskaņā ar 3.–7. punktu sāktos no 2023. gada.

25. pants

Maksājumtiesību aktivizēšana

1. Tās dalībvalstis, kas ir nolēmušas piešķirt atbalstu, balstoties uz maksājumtiesībām, ienākumu pamatatbalstu aktīviem lauksaimniekiem, kuriem ir īpašumā esošas vai nomātas maksājumtiesības, piešķir pēc tam, kad šīs maksājumtiesības ir aktivizētas. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumtiesību aktivizēšanas nolūkā aktīvie lauksaimnieki deklarētu ar maksājumtiesībām saistītos atbalsttiešīgos hektārus.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumtiesības, tostarp faktiskas vai paredzamas mantošanas gadījumā, būtu aktivizētas tikai tajā dalībvalstī vai 22. panta 2. punktā minētajā teritoriju grupā, kurā tās ir tikušas iedalītas.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka aktivizētas maksājumtiesības dod tiesības uz tajās noteiktās summas izmaksu.

26. pants

Maksājumtiesību rezerves

1. Katra dalībvalsts, kura nolemj ienākumu pamatbalstu piešķirt, pamatojoties uz maksājumtiesībām, pārvalda valsts rezervi.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja dalībvalsts nolemj ienākumu pamatbalstu diferencēt saskaņā ar 22. panta 2. punktu, tā var nolemt izveidot rezervi katrai atsevišķai minētajā pantā minētajai teritoriju grupai.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumtiesības no rezerves tiek iedalītas tikai aktīviem lauksaimniekiem.
4. Dalībvalstis savu rezervi prioritāri izmanto, lai maksājumtiesības iedalītu šādiem lauksaimniekiem:
 - a) gados jauniem lauksaimniekiem, kuri nesen ir nodibinājuši savu pirmo saimniecību;
 - b) jaunpienācējiem.
5. Katra dalībvalsts iedala maksājumtiesības vai palielina esošo maksājumtiesību vērtību aktīviem lauksaimniekiem, kuri uz to ir tiesīgi saskaņā ar galīgu tiesas nolēmumu vai saskaņā ar dalībvalsts kompetentās iestādes pieņemtu galīgu administratīvu aktu. Tā nodrošina, ka minētie aktīvie lauksaimnieki ar minēto nolēmumu vai aktu noteiktās maksājumtiesības pienācīgā skaitā un vērtībā saņem termiņā, kuru nosaka attiecīgā dalībvalsts.
6. Ja rezerve izrādās nepietiekama, lai saskaņā ar 4. un 5. punktu varētu iedalīt maksājumtiesības, dalībvalstis nodrošina, ka rezerve tiek papildināta, lineāri samazinot visu maksājumtiesību vērtību.
7. Dalībvalstis var paredzēt papildu noteikumus par rezerves izmantošanu, tostarp papildu lauksaimnieku kategorijas, kurām ir tiesības izmantot rezervi, ar noteikumu, ka 4. un 5. punktā minētās prioritārās grupas ir saņēmušas savu daļu, un par gadījumiem, kuros sāktu darboties rezerves papildināšana. Ja rezervi papildina, lineāri samazinot maksājumtiesību vērtību, šādu lineāru samazinājumu piemēro visām maksājumtiesībām valsts līmenī vai, ja dalībvalsts piemēro 2. punktā paredzēto atkāpi, attiecīgās 22. panta 2. punktā minētās teritoriju grupas līmenī.
8. No rezerves iedalīto jauno maksājumtiesību vērtību dalībvalstis nosaka valsts vidējā līmenī, kāds maksājumtiesību vērtībai ir to iedalīšanas gadā, vai vidējā līmenī, kāds maksājumtiesību vērtībai to iedalīšanas gadā ir katrā 22. panta 2. punktā minētajā teritoriju grupā.
9. Dalībvalstis var nolemt esošo maksājumtiesību vērtību palielināt līdz valsts vidējam līmenim, kāds tas ir iedalīšanas gadā, vai līdz vidējam līmenim, kāds tas ir katrai 22. panta 2. punktā minētajai teritoriju grupai.

27. pants

Maksājumtiesību nodošana

1. Izņemot faktisku vai paredzamu mantošanu, maksājumtiesības nodod tikai aktīvam lauksaimniekam, kas iedibināts tajā pašā dalībvalstī.
2. Ja dalībvalstis nolemj ienākumu pamatbalstu diferencēt saskaņā ar 22. panta 2. punktu, maksājumtiesības nodod tikai tās teritoriju grupas robežās, kurā šīs maksājumtiesības ir iedalītas.

28. pants

Maksājumi mazajiem lauksaimniekiem

Maksājumu pašu dalībvalstu definētiem mazajiem lauksaimniekiem dalībvalstis drīkst piešķirt fiksētas summas vai summu par hektāru veidā, tādējādi aizstājot šajā iedaļā un šīs nodaļas 3. iedaļā paredzētos tiešos maksājumus. Atbilstošo intervenci KLP stratēģiskajā plānā dalībvalstis izstrādā kā tādu, kas lauksaimniekiem ir fakultatīva.

Gada maksājums katram lauksaimniekam nepārsniedz 1 250 EUR.

Dalībvalstis var nolemt noteikt dažādas fiksētas summas vai summas par hektāru, kas saistītas ar atšķirīgām platību sliekšņvērtībām.

3. apakšiedaļa

Ienākumu papildatbalsts

29. pants

Ilgspēju sekmējošais pārdalošais ienākumu papildatbalsts

1. Ilgspēju sekmējošo pārdalošo ienākumu papildatbalstu ("pārdalošais ienākumu atbalsts") dalībvalstis paredz saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas vai no 98. panta, dalībvalstis vajadzību pārdalīt ienākumu atbalstu var risināt ar citu no ELGF finansētu instrumentu un intervencu palīdzību ar mērķi taisnīgāk sadalīt un efektīvāk un mērķtiecīgāk virzīt ienākumu atbalstu ar nosacījumu, ka tās savos KLP stratēģiskajos plānos var nodemonstrēt, ka šāda vajadzība ir pietiekamā mērā risināta.

2. Dalībvalstis nodrošina tiešo maksājumu pārdalīšanu no lielākām uz mazākām vai vidēji lielām saimniecībām, paredzot pārdalošu ienākumu atbalstu ikgadēju atsaistīto maksājumu veidā, kuru par atbalsttiesīgu hektāru izmaksā lauksaimniekiem, kas ir tiesīgi saņemt 21. pantā minēto ienākumu pamatatbalstu.

3. Dalībvalstis valsts līmenī vai reģionālā līmenī, kas var būt 22. panta 2. punktā minēto teritoriju grupu līmenis, nosaka summu par hektāru vai diferencē summu atkarībā no hektāru kopskaita, kā arī nosaka, kāds ir maksimālais hektāru skaits, par kuru lauksaimniekam ir iespējams saņemt pārdalošo ienākumu atbalstu.

4. Konkrētam pieprasījumu gadam plānotā summa par hektāru nepārsniedz tiešo maksājumu vidējo summu par hektāru, kuru valstī maksā attiecīgajā pieprasījumu gadā.

5. Valstī veikto tiešo maksājumu vidējo summu par hektāru nosaka kā attiecību starp valsts maksimālo apjomu, kas V pielikumā tiešajiem maksājumiem noteikts par konkrētu pieprasījumu gadu, un ienākumu pamatatbalsta hektāros izteiktu kopējo plānoto izlaidi par minēto pieprasījumu gadu.

6. Juridiskas personas vai fizisku vai juridisku personu grupas gadījumā dalībvalstis 3. punktā minēto maksimālo hektāru skaitu var piemērot minēto juridisko personu vai grupu locekļu līmenī, ja valsts tiesību aktos ir paredzēts, ka individuāliem locekļiem jāuzņemas tiesības un pienākumi, kas salīdzināmi ar tādu individuālu lauksaimnieku tiesībām un pienākumiem, kuriem ir saimniecības vadītāja statuss, jo īpaši saistībā ar viņu ekonomisko, sociālo un nodokļa maksātāja statusu, ar noteikumu, ka viņi ir palīdzējuši stiprināt attiecīgo juridisko personu vai grupu lauksaimniecības struktūras.

Ja lauksaimnieki ietilpst saistītu tiesību subjektu grupā, kā noteikušas dalībvalstis, dalībvalstis 3. punktā minēto maksimālo hektāru skaitu var piemērot šīs grupas līmenī saskaņā ar nosacījumiem, kas jānosaka dalībvalstīm.

30. pants

Ienākumu papildatbalsts gados jauniem lauksaimniekiem

1. Dalībvalstis var paredzēt ienākumu papildatbalstu gados jauniem lauksaimniekiem, kuri definēti saskaņā ar 4. panta 6. punktā noteiktajiem kritērijiem, un to dara saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

2. Pildot pienākumu piesaistīt gados jaunus lauksaimniekus saskaņā ar 6. panta 1. punkta g) apakšpunktā izklāstīto mērķi un pienākumu šā mērķa sasniegšanai saskaņā ar 95. pantu vēltīt vismaz XII pielikumā minēto summu, dalībvalstis var paredzēt ienākumu papildatbalstu gados jauniem lauksaimniekiem, kuri nesen ir nodibinājuši savu pirmo saimniecību un kuri ir tiesīgi saņemt 21. pantā minēto ienākumu pamatatbalstu.

Dalībvalstis var nolemt piešķirt atbalstu saskaņā ar šo pantu lauksaimniekiem, kuri ir saņēmuši atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. pantu līdz minētā panta 5. punktā norādītā laikposma beigām.

3. Ienākumu papildatbalstu gados jauniem lauksaimniekiem piešķir ilgākais uz pieciem gadiem, sākot no pirmā gada, kad iesniegts pieteikums maksājumam gados jauniem lauksaimniekiem, un gadījumos, kad piecu gadu periods turpinās pēc 2027. gada, saskaņā ar nosacījumiem, kas jānosaka KLP tiesiskajā regulējumā, kas piemērojams laikposmā pēc 2027. gada. Dalībvalstis nodrošina, ka labuma guvējiem netiek radīta tiesiskā paļāvība attiecībā uz laikposmu pēc 2027. gada.

Šo atbalstu var piešķirt vai nu kā ikgadēju atsaistītu maksājumu par atbalsttiesīgu hektāru, vai kā vienreizēju maksājumu gados jaunam lauksaimniekam.

Dalībvalstis var nolemt piešķirt atbalstu saskaņā ar šo pantu tikai par maksimālo hektāru skaitu uz vienu gados jaunu lauksaimnieku.

4. Attiecībā uz juridisku personu vai fizisku vai juridisku personu grupu, piemēram, lauksaimnieku grupu, ražotāju organizācijām vai kooperatīviem dalībvalstis var piemērot 3. punktā minēto hektāru kopskaitu tādu minēto juridisko personu vai grupu dalībnieku līmenī:

- a) kas atbilst “gados jauna lauksaimnieka” definīcijai un nosacījumiem, kuri noteikti saskaņā ar 4. panta 6. punktu; un
- b) ja valsts tiesību akti paredz, ka individuāli locekļi uzņemas tiesības un pienākumus, kas ir salīdzināmi ar individuālu lauksaimnieku, kam ir saimniecības vadītāja statuss, tiesībām un pienākumiem, jo īpaši attiecībā uz to ekonomisko, sociālo un nodokļu statusu, ar nosacījumu, ka tie ir veicinājuši attiecīgo juridisko personu vai grupu lauksaimniecības struktūru stiprināšanu.

4. apakšdaļa

Klimatiskās, vidiskās un dzīvnieku labturības shēmas

31. pants

Klimatiskās, vidiskās un dzīvnieku labturības shēmas

1. Brīvprātīgu klimatisko, vidisko un dzīvnieku labturības shēmu (“ekoshēmas”) satvarā sniegtu atbalstu dalībvalstis izveido un paredz saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

2. Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis atbalsta aktīvus lauksaimniekus vai aktīvu lauksaimnieku grupas, kas apņemas ievērot klimatam, videi un dzīvnieku labturībai labvēlīgu lauksaimniecības praksi un apkarot rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem.

3. Dalībvalstis izveido tādu lauksaimniecības prakses paņēmieni sarakstu, kas ir labvēlīgi klimatam, videi un dzīvnieku labturībai un palīdz apkarot 2. punktā minēto rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem. Minētos prakses paņēmienus izstrādā tā, lai tie atbilstu vienam vai vairākiem no konkrētajiem mērķiem, kas izklāstīti 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā un – attiecībā uz dzīvnieku labturības uzlabošanu un rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem apkarošanu – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā.

4. Principā katra ekoshēma aptver vismaz divas no turpmākajām darbību jomām saistībā ar klimatu, vidi, dzīvnieku labturību un rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem apkarošanu:

- a) klimata pārmaiņu mazināšana, tostarp siltumnīcefekta gāzu emisijas mazināšana no lauksaimniecības prakses, kā arī esošo oglekļa krātuvju uzturēšana un oglekļa sekvēstrēšanas veicināšana;
- b) pielāgošanās klimata pārmaiņām, tostarp darbības, ar kurām uzlabo pārtikas ražošanas sistēmu izturētspēju un dzīvnieku un augu daudzveidību, lai tie kļūtu noturīgāki pret slimībām un klimata pārmaiņām;
- c) ūdens kvalitātes aizsardzība vai uzlabošana un ūdens resursu noslogojuma mazināšana;
- d) augsnes degradācijas novēršana, augsnes atjaunošana, augsnes auglības, barības vielu pārvaldības un augsnes biotas uzlabošana;
- e) bioloģiskās daudzveidības aizsardzība, dzīvotņu un sugu atjaunošana vai saglabāšana, tostarp ainavu iezīmju vai ar ražošanu nesaistītu platību pārvaldība un veidošana;
- f) darbības, ar kurām nodrošina pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu un samazina to lietošanu, jo īpaši saistībā ar pesticīdiem, kas apdraud cilvēku veselību vai vidi;
- g) darbības, ar kurām uzlabo dzīvnieku labturību un apkaroz rezistenci pret antimikrobiālajiem līdzekļiem.

5. Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis maksājumus nodrošina tikai tām saistībām, kas:

- a) pārsniedz attiecīgās tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības un LLVS standartus, kas noteikti saskaņā ar I nodaļas 2. iedaļu;
- b) pārsniedz attiecīgo prasību minimumu, kas noteikts attiecībā uz mēslošanas līdzekļu un augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu un dzīvnieku labturību, kā arī citas attiecīgās obligātās prasības, kas noteiktas ar valsts un Savienības tiesību aktiem;
- c) pārsniedz nosacījumus, kas saskaņā ar 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu paredzēti attiecībā uz lauksaimniecības platības uzturēšanu noteiktā stāvoklī;
- d) atšķiras no saistībām, par kurām netiek piešķirti maksājumi saskaņā ar 70. pantu.

Attiecībā uz pirmās daļas b) punktā minētajām saistībām, ja ar valsts tiesību aktiem tiek noteiktas jaunas prasības, kas pārsniedz Savienības tiesību aktos noteiktās atbilstīgās minimālās prasības, atbalstu var nodrošināt tām saistībām, kas veicina minēto prasību ievērošanu, ne ilgāk kā 24 mēnešus kopš datuma, kad tās saimniecībai kļuva obligātas.

6. Saskaņā ar 5. punktu dalībvalstis, aprakstot saistības, kas jāizpilda šajā pantā minēto ekoshēmu labuma guvējiem, var balstīties uz vienu vai vairākām I nodaļas 2. iedaļā noteiktajām prasībām un standartiem ar nosacījumu, ka ekoshēmu pienākumi pārsniedz attiecīgās tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības un minimālos standartus labam zemes lauksaimnieciskajam un vidiskajam stāvoklim, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar I nodaļas 2. iedaļu.

Neskarot Regulas (ES) 2021/2116 87. panta 1. punktu, tiks uzskatīts, ka aktīvi lauksaimnieki vai aktīvu lauksaimnieku grupas, kas piedalās saskaņā ar pirmo daļu izveidotajās ekoshēmās, izpilda attiecīgās III pielikumā minētās prasības un standartus ar nosacījumu, ka viņi izpilda saistības saskaņā ar attiecīgo ekoshēmu.

Dalībvalstis, kuras izveido ekoshēmas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, var nodrošināt, ka to pārvaldības un kontroles sistēmas nedublē pārbaudes, ja tās pašas prasības un standarti tiek piemēroti gan saskaņā ar minētajām ekoshēmām, gan III pielikumā izklāstītajiem pienākumiem.

7. Atbalsts konkrētai ekoshēmai izpaužas kā ikgadējs maksājums par visiem atbalsttiesīgajiem, saistību aptvertajiem hektāriem. Maksājumus piešķir vai nu kā:

- a) maksājumus, kuri papildina 2. apakšiedaļā noteikto ienākumu pamatatbalstu; vai
- b) maksājumus, ar kuriem aktīviem lauksaimniekiem vai aktīvu lauksaimnieku grupām pilnībā vai daļēji kompensē saistību rezultātā radušās papildu izmaksas un negūtos ienākumus, kurus aprēķina saskaņā ar 82. pantu un ņemot vērā ekoshēmu mērķus; šie maksājumi var segt arī darījuma izmaksas.

Atkāpjoties no pirmās daļas, maksājumi, ko piešķir saskaņā ar šīs daļas b) punktu par dzīvnieku labturības saistībām, saistībām, ar kurām apkaroz rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, un – pienācīgi pamatotos gadījumos – saistībām par klimata labvēlīgu lauksaimniecības praksi, var būt arī ikgadējs maksājums par liellopu vienībām.

8. Dalībvalstis parāda, kā saskaņā ar ekoshēmām piekoptā lauksaimniecības prakse apmierina 108. pantā minētās vajadzības un kā tā sniedz ieguldījumu 109. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā vidiskajā un klimatiskajā struktūrā un dzīvnieku labturībā un rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem apkarošanā. Tās izmanto reitinga vai vērtēšanas sistēmu vai jebkādu citu piemērotu metodi, lai nodrošinātu ekoshēmu spēju efektīvi un iedarbīgi sasniegt nospraustos mērķus. Nosakot maksājumu līmeni par dažādām saistībām saskaņā ar ekoshēmām, atbilstīgi šā panta 7. punkta pirmās daļas a) punktam, dalībvalstis, balstoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, ņem vērā katras ekoshēmas ilgtspējības un vērienīguma līmeni.

9. Dalībvalstis nodrošina, lai šā panta intervences būtu saskaņā ar tām, kas pamatojas uz 70. pantu.

3. iedaļa

Saistītie tiešie maksājumi

1. apakšiedaļa

Saistītais ienākumu atbalsts

32. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis var piešķirt saistīto ienākumu atbalstu aktīviem lauksaimniekiem, un to dara saskaņā ar šīs apakšiedaļas nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.
2. Dalībvalstu intervences 33. pantā uzskaitītajām atbalstāmajām nozarēm un produktiem vai īpašajiem saimniekošanas veidiem palīdz risināt grūtības, ar kurām tās saskaras, uzlabojot konkurētspēju, ilgtspēju vai kvalitāti. Dalībvalstīm nav jāizklāsta grūtības, ar kurām tās saskaras, attiecībā uz proteīnaugiem.
3. Saistīto ienākumu atbalstu paredz par hektāru vai par dzīvnieku piešķirama ikgadēja maksājuma veidā.

33. pants

Darbības joma

Saistīto ienākumu atbalstu drīkst piešķirt tikai šādām nozarēm, kuru produkcijas un īpašo saimniekošanas veidu uzturēšanai ir svarīgi sociālekonomiski vai vidiski iemesli:

- a) labība;
- b) eļļas augi, izņemot konditorejai paredzētas saulespuķu sēklas, kā noteikts 11. panta 7. punktā;

- c) proteīnaugi, tostarp arī pākšaugi un pākšaugu un stiebrzāļu maisījumi ar noteikumu, ka pākšaugi šajā maisījumā ir pārsvarā;
- d) lini;
- e) kaņepes;
- f) rīsi;
- g) rieksti;
- h) cietes kartupeļi;
- i) piens un piena produkti;
- j) sēklas;
- k) aitas gaļa un kazas gaļa;
- l) liellopu un teļa gaļa;
- m) olīveļļa un galda olīvas;
- n) zīdītārpiņi;
- o) sausā lopbarība;
- p) apiņi;
- q) cukurbietes, cukurniedres un cigoriņu saknes;
- r) augļi un dārzeņi;
- s) īscirtmeta atvasāji.

34. pants

Atbalsttiesīgums

1. Saistīto ienākumu atbalstu par hektāru veicama maksājuma veidā dalībvalstis var piešķirt tikai par tādām platībām, kuras atbilstoši dalībvalstu noteiktajam ir atbalsttiesīgi hektāri.
2. Ja saistītais ienākumu atbalsts ir par liellopiem vai aitām un kazām, dalībvalstis kā atbalsttiesīguma nosacījumus paredz prasības dzīvniekus identificēt un reģistrēt saskaņā ar Regulas (ES) 2016/429 IV daļas I sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļu. Tomēr, neskarot citus piemērojamos atbalsttiesīguma nosacījumus, liellopus vai aitas un kazas uzskata par atbalsttiesīgām arī tad, ja identificēšanas un reģistrēšanas prasības tiek izpildītas līdz konkrētai attiecīgā pieprasījumu gada dienai, kura jānosaka dalībvalstīm.

35. pants

Deleģētās pilnvaras strukturālu nozares tirgus traucējumu gadījumā

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 152. pantu, ar kuriem papildina šo regulu ar pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt, lai brīvprātīga saistītā atbalsta labuma guvēji neciestu no strukturāliem nozares tirgus traucējumiem. Ar minētajiem deleģētajiem aktiem dalībvalstīm var atļaut nolemt, ka saistītā ienākumu atbalsta izmaksāšanu, pamatojoties uz ražošanas vienībām, par kurām šāds atbalsts bijis piešķirts iepriekšējā atsaucē laikposmā, var turpināt līdz 2027. gadam.

2. apakšsiedaļa

Kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu

36. pants

Darbības joma

Aktīviem lauksaimniekiem, kuri audzē kokvilnu ar KN kodu 5201 00, Bulgārija, Grieķija, Spānija un Portugāle ar šīs apakšsiedaļas nosacījumiem piešķir kultūratkarīgu maksājumu par kokvilnu.

37. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu piešķir par atbalsttiesīgas kokvilnas platības hektāru. Platība ir atbalsttiesīga tikai tad, ja tā atrodas lauksaimniecības zemē, ko dalībvalsts atļāvusi izmantot kokvilnas audzēšanai; tai jābūt apsētai ar dalībvalsts atļautām šķirnēm un faktiski novāktai normālos audzēšanas apstākļos.
2. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu piešķir par labas, stabilas un tirdzniecības prasībām atbilstīgas kvalitātes kokvilnu.
3. Bulgārija, Grieķija, Spānija un Portugāle 1. punktā minēto zemes un šķirņu izmantošanu atļauj saskaņā ar jebkuriem noteikumiem un nosacījumiem, kas pieņemti, ievērojot 5. punktu.
4. Attiecībā uz intervencēm, kas aptvertas šajā apakšsiedaļā:
 - a) radušos izdevumu attiecināmību nosaka, pamatojoties uz 37. panta a) punktu Regulā (ES) 2021/2116;
 - b) Regulas (ES) 2021/2116 12. panta 2. punkta nolūkos atzinums, kas sertifikācijas struktūrām ir jāsniedz, attiecas uz minētā punkta a), b) un d) apakšpunktu, kā arī pārvaldības deklarāciju.
5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 152. pantu, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem un nosacījumiem par konkrētas zemes un šķirņu izmantošanas atļaušanu saistībā ar kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu.
6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros izklāstīts, kādā kārtībā piešķirama ar kultūratkarīgo kokvilnas maksājumu saistītā konkrētas zemes un šķirņu izmantošanas atļauja un kādi ir ar šo atļauju saistītie paziņojumi ražotājiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

38. pants

Bāzes platības, fiksētā ražība un atsaucis summas

1. Tiek noteiktas šādas nacionālās bāzes platības:
 - Bulgārija: 3 342 ha,
 - Grieķija: 250 000 ha,
 - Spānija: 48 000 ha,
 - Portugāle: 360 ha.
2. Tiek noteikta šāda fiksētā ražība atsaucis laikposmā:
 - Bulgārija: 1,2 tonnas/ha;
 - Grieķija: 3,2 tonnas/ha;
 - Spānija: 3,5 tonnas/ha;
 - Portugāle: 2,2 tonnas/ha.

3. Kultūratkarīgā maksājuma summu par atbalsttiesīgas platības hektāru aprēķina, 2. punktā noteikto ražību reizinot ar šādām atsaucēs summām:

- Bulgārija: 636,13 EUR,
- Grieķija: 229,37 EUR,
- Spānija: 354,73 EUR,
- Portugāle: 223,32 EUR.

4. Ja kādā gadā kādā dalībvalstī atbalsttiesīgā kokvilnas platība pārsniedz 1. punktā noteikto bāzes platību, 3. punktā minēto summu šai dalībvalstij samazina proporcionāli bāzes platības pārsniegumam.

5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 152. pantu, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par kultūratkarīgā maksājuma par kokvilnu piešķiršanas nosacījumiem, par atbalsttiesīguma prasībām un par agronomisko praksi.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros izklāstīts, kā aprēķināms 4. punktā paredzētais samazinājums. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

39. pants

Apstiprinātas starpnozaru organizācijas

1. Šajā apakšiedaļā "apstiprināta starpnozaru organizācija" ir juridiska persona, ko veido kokvilnas audzētāji un vismaz viens kokvilnas attīrītājs un kas, piemēram:

- a) palīdz labāk koordinēt kokvilnas laišanu tirgū, jo īpaši veicot pētniecisko darbu un tirgus izpēti;
- b) izstrādā Savienības noteikumiem atbilstošus standartlīgumus;
- c) orientē ražošanu uz tādiem produktiem, kas ir labāk piemēroti tirgus vajadzībām un patērētāju pieprasījumam, jo īpaši attiecībā uz kvalitāti un patērētāju tiesību aizsardzību;
- d) modernizē produkta kvalitātes uzlabošanas metodes un līdzekļus;
- e) izstrādā tirdzniecības stratēģijas, kuru mērķis ir veicināt kokvilnas noietu, izmantojot kvalitātes sertifikācijas shēmas.

2. Starpnozaru organizācijām, kas atbilst jebkuriem, ievērojot 3. punktu noteiktiem, kritērijiem, apstiprinājumu dod dalībvalsts, kurā kokvilnas attīrītāji ir iedibināti.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 152. pantu, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par:

- a) starpnozaru organizāciju apstiprināšanas kritērijiem;
- b) audzētāju pienākumiem;
- c) sekām, kas iestājas, ja apstiprinātā starpnozaru organizācija neatbilst a) apakšpunkta kritērijiem.

40. pants

Maksājuma piešķiršana

1. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu lauksaimniekiem piešķir par atbalsttiesīgajiem hektāriem, kā noteikts saskaņā ar 38. pantu.

2. To lauksaimnieku gadījumā, kas ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas dalībnieki, 38. panta 1. punktā noteiktās bāzes platības robežās piešķirto kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu par atbalsttiesīgajiem hektāriem palielina par 2 EUR.

41. pants

Atkāpes

1. Regulas 101. un 102. pantu un VII sadaļu, izņemot tās III nodaļu, nepiemēro kultūratkarīgajam maksājumam par kokvilnu, kas paredzēts šajā apakšsadaļā.
2. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu neiekļauj nevienā no KLP stratēģiskā plāna daļām, kas minētas 108.–114. pantā, izņemot attiecībā uz 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu, kas saistīts ar finanšu plānu.
3. Regulas (ES) 2021/2116 55. panta 1. punkta otro un trešo daļu nepiemēro šajā apakšsadaļā minētajām intervencēm.

III NODAĻA

INTERVENČU VEIDI KONKRĒTĀS NOZARĒS

1. iedaļa

Vispārēji noteikumi

42. pants

Darbības joma

Šajā nodaļā paredz noteikumus par intervenču veidiem:

- a) augļu un dārzeņu nozarē, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta i) apakšpunktā;
- b) biškopības produktu nozarē, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta v) apakšpunktā (“biškopības nozare”);
- c) vīna nozarē, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta l) apakšpunktā;
- d) apiņu nozarē, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā;
- e) olīveļļas un galda olīvu nozarē, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā;
- f) citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punkta a)–h), k), m), o)–t) un w) apakšpunktā, un nozarēs, kas attiecas uz šīs regulas VI pielikumā uzskaitītajiem produktiem.

43. pants

Obligāto un fakultatīvo intervenču veidi

1. Intervenču veidi augļu un dārzeņu nozarē, kas minēta 42. panta a) punktā, ir obligāti tām dalībvalstīm, kurās minētajā nozarē ir ražotāju organizācijas, kas atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013.

Ja dalībvalstis, kurās KLP stratēģiskā plāna iesniegšanas brīdī nav atzītu ražotāju organizāciju augļu un dārzeņu nozarē, KLP stratēģiskā plāna periodā atzīst ražotāju organizāciju šajā nozarē saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013, šī dalībvalsts iesniedz lūgumu grozīt KLP stratēģisko plānu saskaņā ar 119. pantu, lai iekļautu intervences augļu un dārzeņu nozarē.

2. Intervenču veidi biškopības nozarē, kas minēta 42. panta b) punktā, ir obligāti visām dalībvalstīm.
3. Intervenču veidi vīna nozarē, kas minēta 42. panta c) punktā, ir obligāti VII pielikumā uzskaitītajām dalībvalstīm.

4. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var izvēlēties, vai īstenot 42. panta d), e) un f) punktā minētos intervenču veidus.
5. Vācija intervenču veidus apiņu nozarē, kas minēta 42. panta f) punktā, var īstenot tikai tad, ja tā savā KLP stratēģiskajā plānā ir izvēlējusies neīstenot 42. panta d) punktā minētos intervenču veidus.
6. Grieķija, Francija un Itālija var olīveļļas un galda olīvu nozarē īstenot 42. panta f) punktā minētos intervenču veidus tikai tad, ja tās nolemj savos KLP stratēģiskajos plānos neīstenot 42. panta e) punktā minētos intervenču veidus.

44. pants

Atbalsta veidi

1. Regulas 42. pantā minētajās nozarēs atbalstu var sniegt jebkurā no šādiem veidiem:
 - a) labuma guvējam faktiski radušos un apmaksāto attiecināmo izmaksu atlīdzināšana;
 - b) izmaksas par vienību;
 - c) fiksētas summas;
 - d) vienotas likmes finansējums.
2. Šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto atbalsta veidu summas nosaka ar vienu no šādiem paņēmieniem:
 - a) saskaņā ar taisnīgu, godīgu un verificējamu aprēķina metodi, kuras pamatā ir:
 - i) statistikas dati, cita objektīva informācija vai eksperta atzinums;
 - ii) verificēti labuma guvēju vēsturiskie dati; vai
 - iii) labuma guvēju parastā izmaksu uzskaites prakse;
 - b) budžeta projekti, kuri veidoti, ņemot vērā katru gadījumu atsevišķi, un par kuriem *ex ante* vienojusies struktūra, kas atlasa darbību, intervenču gadījumā vīna un biškopības nozarēs, vai struktūra, kura apstiprina 50. pantā minētās darbības programmas, intervenču gadījumā citās attiecināmās nozarēs;
 - c) saskaņā ar noteikumiem par to, kā atbilstošas izmaksas par vienību, fiksētas summas un vienotas likmes finansējums Savienības politikās piemērojams līdzīga veida intervencei;
 - d) saskaņā ar noteikumiem par to, kā atbilstošas izmaksas par vienību, fiksētas summas un vienotas likmes finansējums saskaņā ar atbalsta shēmām, kuras pilnībā finansē dalībvalsts, piemērojams līdzīga veida intervencei.

45. pants

Deleģētās pilnvaras attiecībā uz papildu prasībām intervenču veidiem

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 152. pantu, ar kuriem šo regulu papildina ar prasībām papildus šajā nodaļā noteiktajām prasībām, par:

- a) pareizu šajā nodaļā paredzēto intervenču veidu darbību nodrošināšanu, jo īpaši novēršot konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū;
- b) izdevumu veidiem, kas ietverti šajā nodaļā ietvertajās intervencēs, tostarp, atkāpjoties no Regulas (ES) 2021/2116 22. panta, ražotāju organizāciju vai citu labuma guvēju administratīvo un personāla izmaksu attiecināmību, īstenojot šīs intervences;
- c) šajā nodaļā minētās Savienības finansiālās palīdzības aprēķināšanu, tostarp atsaucies laikposmiem, un to, kā aprēķināma tirgū laistās produkcijas vērtība, un ražotāju organizācijas pakāpes aprēķināšanu 53. pantā minētās valsts finansiālās palīdzības nolūkā;

- d) Savienības finansālās palīdzības maksimālo līmeni attiecībā uz 47. panta 2. punkta a), c), f), g), h) un i) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem un attiecībā uz 58. panta 1. punkta pirmās daļas c), d) un l) punktā minētajiem intervenču veidiem, tostarp bezmaksas izplatīšanai no tirgus izņemto produktu pakojšanas un pārvadāšanas izmaksu likmēm un izmaksām, kas saistītas ar produktu pārstrādi pirms to nodošanas minētajam mērķim;
- e) noteikumiem, saskaņā ar kuriem nosakāms izdevumu maksimālais apjoms, un noteikumiem attiecināmās platības mērīšanai 47. panta 2. punkta d) apakšpunktā un 58. panta 1. punkta pirmās daļas a) punktā minēto intervenču veidu nolūkos;
- f) noteikumiem, saskaņā ar kuriem ražotājiem jāizņem no tirgus vīndarības blakusprodukti, noteikumiem par izņēmumiem no minētā pienākuma, kurus nosaka, lai neradītu papildu administratīvo slogu, un noteikumiem par destilētāju brīvprātīgu sertificēšanos;
- g) nosacījumiem, kas jāpiemēro 44. panta 1. punktā uzskaitīto atbalsta veidu izmantošanai;
- h) noteikumiem par minimālā ilglaicīguma prasību attiecībā uz ienesīgajām un neienesīgajām investīcijām, ko atbalsta ar šajā nodaļā ietvertajām intervencēm;
- i) noteikumiem par finansējuma kombinēšanu attiecībā uz investīcijām, ievērojot 58. panta 1. punkta pirmās daļas b) punktu, un attiecībā uz noieta veicināšanu, ievērojot 58. panta 1. punkta pirmās daļas k) punktu.

46. pants

Mērķi augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās, 42. panta f) punktā minētajās, nozarēs

Regulas 42. panta a), d), e) un f) punktā minēto nozaru mērķi ir šādi:

- a) plānot un organizēt ražošanu, salāgot ražošanu ar pieprasījumu, jo īpaši attiecībā uz kvalitāti un daudzumu, optimizēt ražošanas izmaksas un peļņu no investētā kapitāla un stabilizēt ražotāju noteiktās cenas; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta a), b), c) un i) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- b) koncentrēt produkcijas piedāvājumu un laišanu tirgū, tostarp, izmantojot tiešo pārdošanu; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- c) uzlabot vidēja termiņa un ilgtermiņa konkurētspēju, jo īpaši modernizācijas ceļā; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķi;
- d) veikt pētniecisko un izstrādes darbu ilgtspējīgu ražošanas metožu jomā, tostarp par kultūru izturētspēju pret kaitīgajiem organismiem, noturību pret dzīvnieku slimībām, klimata pārmaiņu mazināšanu un centienus pielāgoties tām, inovatīvu praksi un ražošanas paņēmieniem, kas palielina ekonomisko konkurētspēju un veicina tirgus attīstību; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta a), b), c) un i) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- e) veicināt, izstrādāt un ieviest:
 - i) ražošanas metodes un paņēmienus, kas ir vidi saudzējoši;
 - ii) ražošanas prakses, kas ir noturīgas pret kaitīgiem organismiem un slimībām;
 - iii) dzīvnieku veselības un labturības standartus, kas pārsniedz Savienības un valsts tiesību aktos noteiktās minimālās prasības;
 - iv) atkritumu samazināšanu un videi nekaitīgu blakusproduktu izmantošanu un pārvaldīšanu, tostarp to vēlrēzēju izmantošanu un valorizāciju;
 - v) bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanu un veicināšanu un dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu, jo īpaši ūdens, augsnes un gaisa aizsardzību.

Minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta e), f) un i) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;

- f) dot ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā un centienos pielāgoties tām, kā izklāstīts 6. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
- g) paaugstināt produkcijas komerciālo vērtību un kvalitāti, tostarp uzlabot produktu kvalitāti un izstrādāt produktus satvarā, ko regulē ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, vai ar dalībvalstu atzītām Savienības vai valsts kvalitātes shēmām; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķi;

- h) veicināt produkcijas noietu un laist produkciju tirgū; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta b), c) un i) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- i) palielināt svaigas vai pārstrādātas augļu un dārzeņu produkcijas patēriņu; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķi;
- j) likt lietā krīžu novēršanas un riska pārvaldības instrumentus, lai nepieļautu un novērstu attiecīgo nozaru tirgu traucējumus; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- k) uzlabot nodarbinātības apstākļus un nodrošināt darba devēju pienākumu izpildi, kā arī darba higiēnu un drošību saskaņā ar Direktīvām 89/391/EEK, 2009/104/EK un (ES) 2019/1152.

47. pants

Intervenču veidi augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās, 42. panta f) punktā minētajās, nozarēs

1. Attiecībā uz katru mērķi, kas izvēlēts no 46. panta a)–i) un k) punktā minētajiem, dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos 42. panta a), d), e) un f) punktā minētajās nozarēs izvēlas vienu vai vairākus no šādiem intervenču veidiem:
 - a) investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos, pētniecībā un eksperimentālās un inovatīvās ražošanas metodēs un citos pasākumos, piemēram, šādās jomās:
 - i) augsnes saglabāšanai, tostarp augsnes oglekļa krājumu vairošanai un augsnes struktūras uzlabošanai, un piesārņotāju samazināšanai;
 - ii) ūdens resursu izmantošanas un pareizas apsaimniekošanas, tostarp ūdens ekonomijas, ūdens resursu saglabāšanas un ūdens nosusināšanas uzlabošanai;
 - iii) nelabvēlīgu klimatisko apstākļu nodarīta kaitējuma novēršanai un mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem piemērotu šķirņu un apsaimniekošanas prakšu izstrādes un izmantošanas veicināšanai;
 - iv) energotaupības, energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanas palielināšanai;
 - v) ekoiepakojumam tikai pētniecības un eksperimentālās ražošanas jomā;
 - vi) bioloģiskajai drošībai, dzīvnieku veselībai un labturībai;
 - vii) emisiju un atkritumu samazināšanai, blakusproduktu izmantošanas uzlabošanai, tostarp to vēlreizējas izmantošanas un valorizācijas un atkritumu pārvaldīšanas uzlabošanai;
 - viii) izturētspējas pret kaitīgajiem organismiem uzlabošanai un pesticīdu lietošanas radīto risku un ietekmējuma samazināšanai, tostarp integrētās augu aizsardzības paņēmieni īstenošanai;
 - ix) noturības pret dzīvnieku slimībām uzlabošanai un veterināro zāļu, tostarp antibiotiku, izmantošanas samazināšanai;
 - x) bioloģiskajai daudzveidībai labvēlīgu dzīvotņu veidošanai un uzturēšanai;
 - xi) produktu kvalitātes uzlabošanai;
 - xii) ģenētisko resursu uzlabošanai;
 - xiii) nodarbinātības apstākļu uzlabošanai un darba devēju pienākumu, kā arī darba higiēnas un drošības nodrošināšanai saskaņā ar Direktīvām 89/391/EEK, 2009/104/EK un (ES) 2019/1152;
 - b) konsultāciju pakalpojumi un tehniskā palīdzība, īpaši attiecībā uz ilgtspējīgām kaitīgo organismu un slimību kontroles metodēm, augu aizsardzības un dzīvnieku veselības produktu ilgtspējīgu lietošanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām un to seku mazināšanu, nodarbinātības apstākļiem, darba devēju pienākumiem un darba higiēnu un drošību;

- c) apmācība, tostarp padomdošana un paraugprakses apmaiņa, jo īpaši attiecībā uz ilgtspējīgām kaitīgo organismu un slimību kontroles metodēm, augu aizsardzības un dzīvnieku veselības produktu ilgtspējīgu lietošanu, pielāgošanos klimata pārmaiņām un to klimata pārmaiņu mazināšanu, kā arī organizēto tirdzniecības platformu un preču biržu izmantošanu pašreizējos un nākotnes līgumu tirgos;
- d) bioloģiskā vai integrētā ražošana;
- e) produkcijas pārvadāšanas un uzglabāšanas ilgtspēju un efektivitāti palielinoša rīcība;
- f) noieta veicināšana, saziņa un tirgvedība, tostarp rīcība un aktivitātes, kuru konkrētais mērķis ir palielināt patērētāju informētību par Savienības kvalitātes shēmām un veselīga uztura nozīmi, kā arī tirgu dažādošana un konsolidācija;
- g) Savienības un valstu kvalitātes shēmu īstenošana;
- h) izsekojamības un sertifikācijas sistēmu īstenošana, jo īpaši galapatērētājiem pārdoto produktu kvalitātes uzraudzība;
- i) darbības klimata pārmaiņu mazināšanai un darbības, lai pielāgotos klimata pārmaiņām.

2. Attiecībā uz 46. panta j) punktā minēto mērķi dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos 42. panta a), d), e) un f) punktā minētajās nozarēs izvēlas vienu vai vairākus no šādiem intervences veidiem:

- a) kopfondu izveide, papildīšana un papildināšana, ko veic saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vai saskaņā ar šīs regulas 67. panta 7. punktu atzītas ražotāju organizācijas un ražotāju organizāciju apvienības;
- b) tirgū laisto apjomu pārvaldības efektivitāti uzlabojošas investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos, tostarp kolektīvā uzglabāšanā;
- c) ražotāju organizācijas vai tās locekļu saražotās produkcijas kopīga uzglabāšana, tostarp vajadzības gadījumā kopīga apstrāde, lai atvieglotu šādu uzglabāšanu;
- d) vajadzības gadījumā augļu vai olīvu dārzu vēltreizēja apstādīšana pēc tam, kad tie pēc dalībvalsts kompetentās iestādes rīkojuma obligātā kārtā tikuši izarti veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ vai tālab, lai pielāgotos klimata pārmaiņām;
- e) ganāmpulka atjaunošana pēc piespiedu kaušanas veselības apsvērumu dēļ vai dabas katastrofu izraisītu zaudējumu dēļ;
- f) produktu izņemšana no tirgus, lai tos izplatītu bez maksas, vai citiem mērķiem, tostarp vajadzības gadījumā to apstrāde, lai atvieglotu šādu izņemšanu;
- g) priekšlaicīga ražas novākšana, proti, tādu negatavu, netirgojamu produktu ražas pilnīga novākšana noteiktā zonā, kuri pirms priekšlaicīgās novākšanas nav bijuši bojāti ne klimatisku apstākļu dēļ, ne slimības dēļ, ne kaut kā citādi;
- h) ražas nenovākšana, proti, kārtējā ražošanas cikla izbeigšana attiecīgajā zonā, kad produkts ir labi attīstījies un ir labā, tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē, izņemot tad, ja produkciju iznīcina klimatiskie apstākļi vai slimība;
- i) ražas un ražošanas apdrošināšana, kas palīdz aizsargāt ražotāju ienākumus gadījumos, kad tie cieš zaudējumus sakarā ar dabas katastrofām, nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem, slimībām vai kaitīgo organismu invāziju, vienlaikus gādāšana par to, lai labuma guvēji veiktu vajadzīgos riska novēršanas pasākumus;
- j) padomdošana citām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vai saskaņā ar šīs regulas 67. panta 7. punktu atzītām ražotāju organizācijām un ražotāju organizāciju apvienībām, vai individuāliem ražotājiem;
- k) trešo valstu sanitāro un fitosanitāro prasību ieviešana un pārvaldība Savienības teritorijā, lai atvieglotu piekļuvi trešo valstu tirgiem;
- l) komunikācijas pasākumi, kuru mērķis ir palielināt informētību un informēt patērētājus.

48. pants

Plānošana, ziņošana un snieguma noskaidrošana darbības programmas līmenī

Attiecībā uz intervencu veidiem 42. panta a), d), e) un f) punktā minētajās nozarēs, 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 102. pantu, 111. panta g) un h) punktu, 112. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 134. pantu piemēro darbības programmu līmenī, nevis intervences līmenī. Arī plānošanu, ziņošana un snieguma noskaidrošanu attiecībā uz minētajiem intervencu veidiem veic darbības programmu līmenī.

2. iedaļa

Augļu un dārzeņu nozare

49. pants

Augļu un dārzeņu nozares mērķi

Dalībvalstis tiecas sasniegt vienu vai vairākus no 46. pantā izklāstītajiem mērķiem 42. panta a) punktā minētajā augļu un dārzeņu nozarē. 46. panta g), h), i) un k) punktā izklāstītie mērķi attiecas uz produktiem gan svaigā, gan pārstrādātā veidā, savukārt citos minētā panta punktos izklāstītie mērķi attiecas tikai uz svaigiem produktiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka intervences atbilst intervencu veidiem, kas izvēlēti saskaņā ar 47. pantu.

50. pants

Darbības programmas

1. Šis regulas 46. pantā minētos mērķus un intervences augļu un dārzeņu nozarē, kuras dalībvalstis noteikušas savos KLP stratēģiskajos plānos, īsteno ar apstiprinātu darbības programmu palīdzību un saskaņā ar šā panta nosacījumiem; minēto programmu izstrādātājas ir saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 atzītas ražotāju organizācijas vai vai ražotāju organizāciju apvienības, vai abas.

2. Darbības programmas ilgst vismaz trīs gadus un ne vairāk kā septiņus gadus.

3. Ar darbības programmām tiecas sasniegt vismaz 46. panta b), e) un f) punktā minētos mērķus.

4. Attiecībā uz katru izvēlēto mērķi darbības programmās apraksta atlasītas intervences no tām, ko dalībvalstis noteikušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

5. Ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības, kas atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013, iesniedz darbības programmas dalībvalstīm apstiprināšanai un, ja tās tiek apstiprinātas, īsteno tās.

6. Ražotāju organizāciju apvienības darbības programmās neiekļauj tādas pašas intervences, kādas paredzētas dalībniekorganizāciju darbības programmās. Ražotāju organizāciju apvienības darbības programmas dalībvalstis izskata kopā ar dalībniekorganizāciju darbības programmām.

Tāpēc dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) ražotāju organizāciju apvienības darbības programmu intervences tiek pilnībā finansētas, neskarot 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu, no minēto dalībniekorganizāciju iemaksām un šādu finansējumu iegūst no minēto dalībniekorganizāciju darbības fondiem;
- b) intervences un tām atbilstošā finansējuma daļa tiek norādīta katras dalībniekorganizācijas darbības programmā;

c) nav finansējuma dublēšanās.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz katru darbības programmu:

- a) vismaz 15 % no izdevumiem ir par intervencēm, kuras ir saistītas ar 46. panta e) un f) punktā minētajiem mērķiem;
- b) darbības programma ietver trīs vai vairāk darbības, kas saistītas ar 46. panta e) un f) punktā izvirzītajiem mērķiem;
- c) vismaz 2 % no izdevumiem ir par intervenci, kura ir saistīta ar 46. panta d) punktā minētajiem mērķiem; un
- d) izdevumi par intervencēm, kas atbilst 47. panta 2. punkta f), g) un h) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem, nepārsniedz vienu trešdaļu no paredzētajiem kopējiem izdevumiem.

Ja uz vismaz 80 % ražotāju organizācijas locekļu attiecas viena vai vairākas identiskas agrovides un klimata vai bioloģiskās lauksaimniecības saistības, kas paredzētas IV nodaļā, katru no šīm saistībām uzskata par vienu no pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām vismaz trim darbībām.

8. Darbības programmās var izklāstīt darbības, kas ierosinātas, lai nodrošinātu, ka darbaņēmējiem attiecīgajā nozarē ir taisnīgi un droši darba apstākļi.

51. pants

Darbības fondi

1. Jebkura augļu un dārzeņu ražotāju organizācija vai šādu ražotāju organizāciju apvienība var izveidot darbības fondu. Šo fondu finansē ar:

- a) finansiālām iemaksām, ko veikuši:
 - i) ražotāju organizācijas locekļi vai pati ražotāju organizācija, vai abi; vai
 - ii) ražotāju organizāciju apvienība ar minētās apvienības locekļu starpniecību;
- b) Savienības finansiālo palīdzību, ko var piešķirt ražotāju organizācijām vai to apvienībām, ja šīs organizācijas vai apvienības iesniedz darbības programmu.

2. Darbības fondus izmanto tikai tādu darbības programmu finansēšanai, kuras ir saņēmušas dalībvalstu apstiprinājumu.

52. pants

Savienības finansiālā palīdzība augļu un dārzeņu nozarei

1. Savienības finansiālās palīdzības apjoms ir tikpat liels kā 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās finansiālās iemaksas, kuras ir faktiski izdarītas, un nepārsniedz 50 % no faktiskajiem izdevumiem.

2. Savienības finansiālā palīdzība nepārsniedz:

- a) 4,1 % no katras ražotāju organizācijas tirgū laistās produkcijas vērtības;
- b) 4,5 % no katras ražotāju organizāciju apvienības tirgū laistās produkcijas vērtības;
- c) 5 % no katras transnacionālas ražotāju organizācijas vai transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības tirgū laistās produkcijas vērtības.

Minētos ierobežojumus var palielināt par 0,5 procentpunktiem, ar noteikumu, ka summu, kas pārsniedz pirmajā daļā noteikto attiecīgo procentuālo daļu, izmanto tikai vienai vai vairākām intervencēm, kas saistītas ar 46. panta d), e), f), h), i) un j) punktā minētajiem mērķiem. Ražotāju organizāciju apvienību, tostarp transnacionālu ražotāju organizāciju apvienību, gadījumā apvienība minētās intervences var īstenot savu locekļu vārdā.

3. Pēc ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības lūguma 1. punktā noteikto 50 % ierobežojumu palielina līdz 60 % darbības programmai vai darbības programmas daļai, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:

- a) starpvalstu ražotāju organizācijas divās vai vairākās dalībvalstīs īsteno intervences, kuras ir saistītas ar 46. panta b), e) un f) punktā minētajiem mērķiem;
- b) viena vai vairākas ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības ir iesaistītas starpnozaru intervencēs;
- c) darbības programma attiecas vienīgi uz īpašu atbalstu tādu bioloģisko produktu ražošanai, uz kuriem attiecas Regula (ES) 2018/848;
- d) darbības programmu pirmo reizi īsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 atzīta ražotāju organizācija vai ražotāju organizāciju apvienība;
- e) ražotāju organizācijas laiž tirgū mazāk nekā 20 % no dalībvalsts augļu un dārzeņu produkcijas;
- f) ražotāju organizācija darbojas kādā no tālākajiem reģioniem;
- g) darbības programma ietver intervences, kuras ir saistītas ar 46. panta d), e), f), i) un j) punktā minētajiem mērķiem;
- h) darbības programmu pirmo reizi īsteno atzīta ražotāju organizācija, kas izveidojusies, apvienojoties divām vai vairākām atzītām ražotāju organizācijām.

4. Šā panta 1. punktā noteikto 50 % ierobežojumu palielina līdz 80 % attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar 46. panta d) punktā minēto mērķi, ja šie izdevumi sedz vismaz 5 % no darbības programmas izdevumiem.

5. Šā panta 1. punktā noteikto 50 % ierobežojumu palielina līdz 80 % attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar 46. panta e) un f) punktā minētajiem mērķiem, ja šie izdevumi sedz vismaz 20 % no darbības programmas izdevumiem.

6. Šā panta 1. punktā noteikto 50 % ierobežojumu palielina līdz 100 % šādos gadījumos:

- a) kad no tirgus tiek izņemti augļi un dārzeņi, kuru daudzums nepārsniedz 5 % katras ražotāju organizācijas tirgū laistās produkcijas apjoma un kurus realizē:
 - i) bez maksas izplatot labdarības organizācijām un fondiem, ko dalībvalstis apstiprinājušas palīdzības sniegšanai personām, kuru tiesības uz valsts palīdzību ir noteiktas attiecīgās valsts tiesību aktos galvenokārt tāpēc, ka tām trūkst vajadzīgo iztikas līdzekļu;
 - ii) bez maksas izplatot brīvības atņemšanas iestādēm, skolām un valsts izglītības iestādēm, Regulas (ES) Nr. 1308/2013 22. pantā minētajām iestādēm un bērnu atpūtas nometnēm, kā arī slimnīcām un veco ļaužu pansionātiem, ko izraudzījušas dalībvalstis, kuras veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādi izplatītie produktu daudzumi papildina daudzumus, kurus parasti iepērk šīs iestādes;
- b) kad notiek padomdošana citām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 atzītām ražotāju organizācijām, ar noteikumu, ka minētās ražotāju organizācijas ir no šīs regulas 53. panta 2. punktā minētajiem dalībvalstu reģioniem, vai padomdošana individuāliem ražotājiem.

53. pants

Valsts finansiālā palīdzība

1. Dalībvalstu reģionos, kur augļu un dārzeņu audzētāju pašorganizācijas pakāpe ir ievērojami zemāka par Savienības vidējo rādītāju, dalībvalstis ražotāju organizācijām, kas ir atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013, var piešķirt valsts finansiālo palīdzību, kuras apjoms nepārsniedz 80 % no šīs regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām finansiālajām iemaksām un līdz 10 % no jebkuras šādas ražotāju organizācijas tirgū laistās produkcijas vērtības. Valsts finansiālā palīdzība papildina darbības fondu.

2. Uzskata, ka ražotāju pašorganizācijas pakāpe kādā dalībvalsts reģionā ir ievērojami zemāka par Savienības vidējo rādītāju tad, ja vidējā pašorganizācijas pakāpe trijos secīgos gados pirms darbības programmas īstenošanas ir bijusi zemāka par 20 %. Pašorganizācijas pakāpi aprēķina, tās augļu un dārzeņu produkcijas vērtību, kuru attiecīgajā reģionā ieguvušas un tirgū laidušas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 atzītas ražotāju organizācijas un ražotāju organizāciju apvienības, dalot ar minētajā reģionā iegūtās augļu un dārzeņu produkcijas kopējo vērtību.

3. Dalībvalstis, kas saskaņā ar šā panta 1. punktu piešķir valsts finansiālo palīdzību, informē Komisiju par reģioniem, kuri atbilst šā panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, un par valsts finansiālo palīdzību, kas piešķirta ražotāju organizācijām minētajos reģionos.

3. iedaļa

Biškopības nozare

54. pants

Biškopības nozares mērķi

Biškopības nozarē dalībvalstis tiecas sasniegt vismaz vienu no 6. panta 1. punktā noteiktajiem attiecīgajiem konkrētajiem mērķiem.

55. pants

Intervenču veidi biškopības nozarē un Savienības finansiālā palīdzība

1. Attiecībā uz katru izvēlēto konkrēto mērķi, kas izklāstīts 6. panta 1. punktā, dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos izvēlas vienu vai vairākus no šādiem intervenču veidiem biškopības nozarē:

- a) konsultāciju pakalpojumi, tehniskā palīdzība, apmācība, informācijas un paraugprakses apmaiņa, tostarp ar tīklošanas palīdzību, biškopjiem un biškopju organizācijām;
- b) investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos, kā arī citi pasākumi, kas cita starpā vērsti uz:
 - i) bišu parazītu un slimību, jo īpaši varrozes, apkarošanu;
 - ii) nelabvēlīgu klimatisko apstākļu nodarīta kaitējuma novēršanu un mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem piemērotu apsaimniekošanas prakšu izstrādes un izmantošanas veicināšanu;
 - iii) bišu skaita atjaunināšanu stropos Savienībā, tostarp bišu audzēšanu;
 - iv) veida, kādā notiek ceļojošā dravniecība, racionalizāciju;
- c) pasākumi biškopības produktus analizējošo laboratoriju atbalstam, attiecībā uz bišu zaudēšanu vai produktivitātes samazināšanos un bitēm potenciāli toksiskām vielām;
- d) pasākumi nolūkā saglabāt vai palielināt līdzšinējo stropu skaitu Savienībā, tostarp bišu audzēšanu;
- e) sadarbība ar specializētām struktūrām, lai īstenotu pētnieciskās programmas biškopības un biškopības produktu jomā;
- f) noieta veicināšanas, saziņas un mārketinga, tostarp tirgus uzraudzības, pasākumi un aktivitātes, kuru mērķis jo īpaši ir uzlabot patērētāju informētību par biškopības produktu kvalitāti;
- g) produktu kvalitāti uzlabojoši pasākumi.

2. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos pamato, kāpēc tās izvēlējušās konkrētus mērķus un intervenču veidus. Izvēlētajiem intervenču veidiem tās precizē intervences.

3. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos norāda, kādu finansējumu tās piešķir par savos KLP stratēģiskajos plānos ietvertajiem intervenču veidiem.
4. Dalībvalstis nodrošina vismaz tādu pašu finansējuma summu kā Savienības finansiālā palīdzība, ko tās, pamatojoties uz 88. panta 2. punktu, izmanto šā panta 2. punktā minēto intervenču veidu atbalstam.
5. Savienības un dalībvalstu nodrošinātā kopējā finansiālā palīdzība nepārsniedz labuma guvējam radušos izdevumus.
6. Dalībvalstis, izstrādājot savus KLP stratēģiskos plānus, sadarbojas ar biškopības jomas organizāciju pārstāvjiem.
7. Dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai, kāds ir bišu stropu skaits to teritorijā.

56. pants

Papildu deleģētās pilnvaras intervenču veidiem biškopības nozarē

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 152. pantu, ar kuriem šo regulu papildina ar prasībām papildus šajā iedaļā noteiktajām prasībām:

- a) par 55. panta 7. punktā noteikto pienākumu dalībvalstīm katru gadu paziņot Komisijai, kāds ir bišu stropu skaits to teritorijā;
- b) par to, kāda ir bišu stropa definīcija un kā aprēķināms bišu stropu skaits;
- c) par minimālo Savienības iemaksu, kas piešķirama, lai segtu 55. pantā minēto intervenču veidu un intervenču īstenošanas izdevumus.

4. iedaļa

Vīna nozare

57. pants

Vīna nozares mērķi

Vīna nozarē 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis tiecas sasniegt vienu vai vairākus no šādiem mērķiem:

- a) uzlabot Savienības vīna ražotāju ekonomisko ilgtspēju un konkurētspēju; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta a), b), c) un h) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- b) dot ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā un centienos pielāgoties tām un palīdzēt uzlabot ilgtspējīgas ražošanas sistēmas un samazināt Savienības vīna nozares ietekmi uz vidi, tostarp palīdzot vīnkopjiem samazināt ražošanas līdzekļu izmantojumu un īstenot vidiski ilgtspējīgākas metodes un audzēšanas paņēmienus; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta d)–f) un i) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- c) uzlabot nodarbinātības apstākļus un nodrošināt darba devēju pienākumu, kā arī darba higiēnas un drošības prasību izpildi saskaņā ar Direktīvām 89/391/EEK, 2009/104/EK un (ES) 2019/1152;
- d) uzlabot Savienības vīna uzņēmumu sniegumu un spēju pielāgoties tirgus prasībām, kā arī palielināt to ilgtermiņa konkurētspēju vīnkopības produktu ražošanas un tirdzniecības jomā, tostarp attiecībā uz energotaupību, vispārējo energoefektivitāti un procesu ilgtspējīgumu; minētie mērķi ir saistīti ar 6. panta 1. punkta a)–e), g) un h) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;

- e) palīdzēt atjaunot piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru Savienības vīna tirgū, lai novērstu tirgus krīzes; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķi;
- f) palīdzēt aizsargāt Savienības ražotāju ienākumus, ja tie cieš zaudējumus dabas katastrofu, nelabvēlīgu klimatisko apstākļu, dzīvnieku, slimību vai kaitīgo organismu invāzijas dēļ; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķi;
- g) palielināt Savienības vīnkopības produktu tirgspēju un konkurētspēju, jo īpaši, izstrādājot inovatīvus produktus, procesus un tehnoloģijas un palielinot pievienoto vērtību kādā no piegādes ķēdes posmiem; minētais mērķis var aptvert zināšanu pārnesi un tas ir saistīts ar 6. panta 1. punkta a), b), c), e) un i) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- h) saglabāt vīndarīšanas blakusproduktu izmantošanu rūpnieciskām un enerģētiskām vajadzībām, lai nodrošinātu Savienības vīna kvalitāti un vienlaikus aizsargātu vidi; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktos izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- i) veicināt patērētāju informētību par to, cik svarīgi ir vīnu lietot atbildīgi, un par Savienības kvalitātes shēmām attiecībā uz vīnu; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta b) un i) apakšpunktos izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- j) uzlabot Savienības vīnkopības produktu konkurētspēju trešās valstīs, tostarp vīna tirgu atvēršanu un dažādošanu; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta b) un h) apakšpunktos izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem;
- k) palīdzēt palielināt ražotāju izturētspēju pret tirgus svārstībām; minētais mērķis ir saistīts ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem.

58. pants

Intervenču veidi vīna nozarē

1. Attiecībā uz katru no 57. pantā izklāstītajiem izvēlēto mērķi 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos atlasa vienu vai vairākus no šādiem intervenču veidiem:
 - a) vīnadārzu pārstrukturēšana un pārveidošana, kas ir process, kurš ietver vienu vai vairākus no šādiem elementiem:
 - i) šķirņu nomaiņa, arī izmantojot potēšanu ar starppoti, tostarp lai uzlabotu kvalitāti vai vides ilgtspēju saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām un ģenētiskās daudzveidības uzlabošanai;
 - ii) vīnadārzu vietas maiņa;
 - iii) vajadzības gadījumā vīnadārzu vēlreizēja apstādīšana pēc tam, kad tie pēc dalībvalsts kompetentās iestādes rīkojuma obligātā kārtā tikuši izarti veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ;
 - iv) vīnadārzu apsaimniekošanas paņēmieni uzlabošana, jo īpaši modernu ilgtspējīgas ražošanas sistēmu ieviešana, tostarp pesticīdu izmantošanas samazināšana, bet tas neietver parasto vīnadārzu atjaunošanu, kad, beidzoties vīnogulāju dabīgajam dzīves ciklam, tos no jauna apstāda ar tās pašas vīnogu šķirnes vīnogulājiem saskaņā ar to pašu audzēšanas sistēmu;
 - b) investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos vīnogu audzēšanas lauksaimniecības sistēmās, izņemot darbības, uz kurām attiecas a) apakšpunktā minētais intervences veids, pārstrādes iekārtās un vīndarītavas infrastruktūrā, kā arī tirgvedības struktūrās un rīkos;
 - c) priekšlaicīga ražas novākšana, ar to saprotot nenogatavojušos vīnogu ķekaru pilnīgu iznīcināšanu vai nolāišānu, tādējādi attiecīgās platības ražu samazinot līdz nullei, bet ne ražas nenovākšanu, kas izpaužas kā tirgojamu vīnogu nenolāišāna parastā audzēšanas cikla beigās;
 - d) ražas apdrošināšana pret ienākumu zaudēšanu, kas rodas no nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem, ko var pielīdzināt dabas katastrofai, nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem, dzīvnieku, augu slimību vai kaitīgo organismu invāzijas nodarītiem postījumiem;

- e) materiālas un nemateriālas investīcijas inovācijā, kas ietver inovatīvu vīndarības produktu, tostarp vīndarības produktu un blakusproduktu, inovatīvu vīndarības procesu un tehnoloģiju izstrādi, minēto procesu un tehnoloģiju digitalizāciju, kā arī citas investīcijas, kas palielina pievienoto vērtību kādā no piegādes ķēdes posmiem, tostarp zināšanu apmaiņas ceļā, un palīdz pielāgoties klimata pārmaiņām;
- f) konsultāciju pakalpojumi, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātības apstākļiem, darba devēju pienākumiem un darba higiēnu un drošību;
- g) vīndarības blakusproduktu destilēšana, ko veic, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VIII pielikuma II daļas D iedaļā noteiktos ierobežojumus;
- h) dalībvalstīs veikti informatīvi pasākumi par Savienības vīniem, ar ko aicina vīnu lietot atbildīgi vai popularizē Savienības kvalitātes shēmas, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm;
- i) darbības, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vīna nozarē veic dalībvalstu atzītas starpnozaru organizācijas ar mērķi uzlabot Savienības vīnadāru reputāciju, popularizējot vīna tūrisma ražošanas reģionos;
- j) darbības, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vīna nozarē veic dalībvalstu atzītas starpnozaru organizācijas nolūkā uzlabot zināšanas par tirgiem;
- k) noieta veicināšana un komunikācija trešās valstīs, ietverot vienu vai vairākas no šādām darbībām un pasākumiem nolūkā uzlabot vīna nozares konkurētspēju un atvērt, diversificēt un konsolidēt tirgus:
 - i) sabiedrisko attiecību, noieta veicināšanas vai reklāmas pasākumi, kas jo īpaši izceļ Savienības produktu augstos standartus, īpaši kvalitātes, pārtikas nekaitīguma vai vides ziņā;
 - ii) dalība starptautiski nozīmīgos pasākumos, gadatirgos vai izstādēs;
 - iii) informatīvas kampaņas, jo īpaši par Savienības kvalitātes shēmām, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un bioloģisko ražošanu;
 - iv) jaunu vai tagadējo tirgu izpēte, kas vajadzīga jaunu noieta tirgu apgūšanai un konsolidēšanai;
 - v) pētījumi, kurus veic, lai izvērtētu informācijas un noieta veicināšanas darbību rezultātus;
 - vi) tehniskās dokumentācijas, tostarp laboratorisko analīžu un novērtējumu sagatavošana par vīndarības metodēm, fitosanitārijiem un higiēnas noteikumiem, kā arī citām trešo valstu prasībām attiecībā uz vīna nozares produktu importēšanu; dokumentācijas gatavošanas nolūks ir novērst piekļuves ierobežojumus vai nodrošināt piekļuvi trešo valstu tirgiem;
- l) ar kopfondu izveidi saistītās administratīvās izmaksas sedzoša pagaidu palīdzība, kuras apmērs ar laiku samazinās;
- m) investīcijas materiālajos un nemateriālajos aktīvos, kuru mērķis ir uzlabot vīna ražošanas ilgtspēju:
 - i) uzlabojot ūdens resursu izmantošanu un apsaimniekošanu;
 - ii) pārejot uz bioloģisko ražošanu;
 - iii) ieviešot integrētas ražošanas paņēmienus;
 - iv) iepērkot iekārtas precīzas vai digitalizētas ražošanas metodēm;
 - v) veicinot augsnes saglabāšanu un oglekļa piesaistes uzlabošanu augsnē;
 - vi) izveidojot vai uzturot bioloģiskai daudzveidībai vai ainavas saglabāšanai labvēlīgas dzīvotnes, tostarp saglabājot ainavas vēsturiskās vērtības; vai
 - vii) samazinot atkritumu radīšanu un uzlabojot atkritumu apsaimniekošanu.

Pirmās daļas k) punkts attiecas tikai uz vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai uz vīniem ar norādi uz vīnogu šķirni. Pārdošanas veicināšanas un komunikācijas darbības, kuru mērķis ir noieta tirgu konsolidēšana, ierobežo līdz maksimāli trīs gadu laikposmam, kas nav pagarināms, un tie attiecas vienīgi uz Savienības kvalitātes shēmām, kas aptver cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

2. Šīs regulas 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos pamato, kāpēc tās izvēlējušās attiecīgus mērķus un intervenču veidus viņa nozarē. Izvēlētajiem intervenču veidiem tās precizē atbilstošās intervences.

Dalībvalstis, kuras izvēlas šā panta 1. punkta pirmās daļas k) punktā paredzētos intervenču veidus, nosaka konkrētus noteikumus attiecībā uz informēšanas un reklāmas veicināšanas darbībām un pasākumiem, jo īpaši attiecībā uz to maksimālo ilgumu.

3. Papildus V sadaļas prasībām 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj arī izvēlēto intervenču veidu īstenošanas grafiku, norāda konkrētās intervences un iekļauj vispārēju finanšu tabulu, kurā uzrāda izmantojamus resursus un to, kāds saskaņā ar VII pielikumā noteiktajiem finanšu piešķirumiem ir paredzētais resursu iedalījums pa izvēlētajiem intervenču veidiem un konkrētajām intervencēm.

59. pants

Savienības finansiālā palīdzība viņa nozarei

1. Savienības finansiālā palīdzība attiecībā uz 58. panta 1. punkta pirmās daļas a) punktā minēto vīnadārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu nepārsniedz 50 % no vīnadārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas faktiskajām izmaksām vai 75 % no vīnadārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas faktiskajām izmaksām mazāk attīstītajos reģionos.

Tomēr minēto finansiālo palīdzību attiecībā uz stāvām nogāzēm un terasēm zonās, kur slīpums pārsniedz 40 %, var palielināt līdz 60 % no vīnadārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas faktiskajām izmaksām vai mazāk attīstītajos reģionos – līdz 80 % no vīnadārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas faktiskajām izmaksām.

Šo palīdzību var piešķirt tikai kā kompensāciju ražotājiem par ienākumu zaudējumu, kas radies sakarā ar konkrētās intervences īstenošanu, un kā ieguldījumu pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās. Kompensācija, ko ražotājiem piešķir par ienākumu zaudējumu, kas radies sakarā ar konkrētās intervences īstenošanu, var segt līdz 100 % no attiecīgā zaudējuma un to var īstenot vienā no šādiem veidiem:

- a) atļaujot gan veco, gan jauno vīnogulāju līdzāspastāvēšanu, taču ne ilgāk kā trīs gadus;
- b) izmaksājot finansiālu kompensāciju par maksimālo laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus.

2. Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas b) punktā minētajām investīcijām nepārsniedz:

- a) 50 % no attiecināmajām investīciju izmaksām mazāk attīstītajos reģionos;
- b) 40 % no attiecināmajām investīciju izmaksām visos reģionos, izņemot mazāk attīstītos reģionus;
- c) 75 % no attiecināmajām investīciju izmaksām tālākajos reģionos;
- d) 65 % no attiecināmajām investīciju izmaksām Egejas jūras nelielajās salās.

Savienības finansiālo palīdzību tās maksimālajā apmērā, kas paredzēts pirmajā daļā, piešķir tikai mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kādā tie definēti Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK⁽⁴³⁾. Tomēr to var piešķirt jebkuram uzņēmumam tālākajos reģionos un Egejas jūras nelielajās salās.

Attiecībā uz uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma 2. panta 1. punkts un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku vai kuru gada apgrozījums ir mazāks par 200 miljoniem EUR, šā punkta pirmajā daļā noteikto Savienības finansiālās palīdzības maksimālo apmēru samazina uz pusi.

⁽⁴³⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo uzņēmumu un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

Savienības finansiālo palīdzību nepiešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kādā tie definēti Komisijas paziņojumā "Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai" ⁽⁴⁴⁾.

3. Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas c) punktā minēto priekšlaicīgo ražas novākšanu nepārsniedz 50 % no kopsummas, kuru veido vīnogu ķekaru iznīcināšanas vai nolasīšanas tiešās izmaksas un ar šādu iznīcināšanu vai nolasīšanu saistītais ienākumu zaudējums.

4. Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas i), j) un m) punktā minētajām intervencēm nepārsniedz 50 % no tiešajām vai attiecināmajām izmaksām.

5. Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas d) punktā minēto ražas apdrošināšanu nepārsniedz:

- a) 80 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu pret zaudējumiem, kurus radījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, ko var pielīdzināt dabas katastrofai;
- b) 50 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu pret:
 - i) a) apakšpunktā minētajiem zaudējumiem un zaudējumiem, ko radījuši citi nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi;
 - ii) zaudējumiem, ko izraisījuši dzīvnieki, augu slimības vai kaitīgo organismu invāzija.

Savienības finansiālo palīdzību par ražas apdrošināšanu var piešķirt tad, ja – ņemot vērā jebkuru kompensāciju, ko ražotāji varētu būt saņēmuši no citām atbalsta shēmām, kas saistītas ar apdrošināto risku, – attiecīgie apdrošinātāju maksājumi ražotājiem nekompensē vairāk par 100 % no ienākumu zaudējuma. Apdrošināšanas līgumos tiek prasīts, lai labuma guvēji veiktu vajadzīgos riska novēršanas pasākumus.

6. Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas e) punktā minētajām inovācijām nepārsniedz:

- a) 50 % no attiecināmajām investīciju izmaksām mazāk attīstītajos reģionos;
- b) 40 % no attiecināmajām investīciju izmaksām visos reģionos, izņemot mazāk attīstītos reģionos;
- c) 80 % no attiecināmajām investīciju izmaksām tālākajos reģionos;
- d) 65 % no attiecināmajām investīciju izmaksām Egejas jūras nelielajās salās.

Savienības finansiālo palīdzību tās maksimālajā apmērā, kas noteikts pirmajā daļā, piešķir tikai mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kādā tie definēti Ieteikumā 2003/361/EK; tomēr to var piešķirt jebkuram uzņēmumam tālākajos reģionos un Egejas jūras nelielajās salās.

Attiecībā uz uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma 2. panta 1. punkts un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku vai kuru gada apgrozījums ir mazāks par 200 miljoniem EUR, šā punkta pirmajā daļā noteikto Savienības finansiālās palīdzības maksimālo apmēru samazina uz pusi.

7. Savienības finansiālā palīdzība attiecībā uz 58. panta 1. punkta pirmās daļas h) un k) punktā minētajiem informatīvajiem pasākumiem un noieta veicināšanu nepārsniedz 50 % no attiecināmajiem izdevumiem.

Turklāt 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis var piešķirt valsts maksājumus – līdz 30 % no attiecināmajiem izdevumiem –, taču Savienības finansiālā palīdzība un dalībvalstu maksājumi kopā nepārsniedz 80 % no attiecināmajiem izdevumiem.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu to, cik liela ir Savienības finansiālā palīdzība par 58. panta 1. punkta pirmās daļas g) punktā minēto vīndarības blakusproduktu destilēšanu saskaņā ar 60. panta 3. punkta īpašajiem noteikumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

⁽⁴⁴⁾ OV C 249, 31.7.2014., 1. lpp.

60. pants

Īpaši noteikumi par Savienības finansiālo palīdzību vīna nozarei

1. Regulas 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis nodrošina, ka Savienības finansiālā palīdzība par ražas apdrošināšanu neizkropļo konkurenci apdrošināšanas tirgū.
2. Regulas 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis izveido uz objektīviem kritērijiem balstītu sistēmu, lai nodrošinātu, ka individuāliem ražotājiem izmaksātā kompensācija par priekšlaicīgu ražas novākšanu nepārsniedz 59. panta 3. punktā noteikto ierobežojumu.
3. Savienības palīdzības apjomu 58. panta 1. punkta pirmās daļas g) punktā minētās vīndarības blakusproduktu destilācijas gadījumā nosaka par tilpumkoncentrācijas procentu un par hektolitru saražotā spirta. Savienības finansiālā palīdzība nepienākas par tādu spirta tilpumkoncentrāciju destilējamās blakusproduktos, kas pārsniedz 10 % no spirta tilpumkoncentrācijas saražotajā vīnā.

Regulas 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis nodrošina, ka Savienības finansiālo palīdzību par vīndarības blakusproduktu destilāciju saņem destilētāji, kuri pārstrādā vīndarības blakusproduktus, kas piegādāti destilācijai jēlspiritā ar spirta tilpumkoncentrāciju vismaz 92 %.

Savienības finansiālā palīdzība ietver fiksētu summu, ar kuru kompensē vīndarības blakusproduktu savākšanas izmaksas. Minēto summu destilētājs pārskaita ražotājam, gadījumos, kad attiecīgās izmaksas sedz pēdējais.

Regulas 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis nodrošina, ka vīndarības blakusproduktu destilēšanā iegūtais spirts, par kuru ir piešķirta Savienības finansiālā palīdzība, tiek izmantots vienīgi rūpnieciskām vai enerģētiskām vajadzībām, kuras nekropļo konkurenci.

4. Regulas 88. panta 1. punktā minētās dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos nodrošina, ka vismaz 5 % no izdevumiem piešķir vai vismaz vienu pasākumu pieņem, lai saskaņā ar 57. panta b), d) un h) punktā noteiktajiem mērķiem sasniegtu mērķus, kas sekmē vides aizsardzību, pielāgošanos klimata pārmaiņām, ražošanas sistēmu un procesu ilgtspējas uzlabošanu, Savienības vīna nozares vidiskās ietekmes samazināšanu, enerģijas ietaupīšanu un vispārējās energoefektivitātes uzlabošanu vīna nozarē.

5. iedaļa

Apiņu nozare

61. pants

Mērķi un intervencu veidi apiņu nozarē

1. Vācija tiecas apiņu nozarē sasniegt vienu vai vairākus no mērķiem, kas izklāstīti 46. panta a)–h), j) un k) punktā.
2. Vācija savā KLP stratēģiskajā plānā izvēlas vienu vai vairākus no 47. pantā minētajiem intervencu veidiem, lai sasniegtu mērķus, kurus tā izraudzījusi no šā panta 1. punkta piedāvājuma. Izvēlētajiem intervencu veidiem Vācija precizē atbilstošās intervences. Tā savā KLP stratēģiskajā plānā pamato, kāpēc tā izvēlējusies konkrētos mērķus, intervencu veidus un minēto mērķu sasniegšanai vajadzīgās intervences.
3. Intervences, kuras precizējusi Vācija, īsteno izmantojot apstiprinātas ražotāju organizāciju vai to asociāciju darbības programmas, kuras ir atzītas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013.
4. Šā panta 3. punktā minētās darbības programmas atbilst šīs regulas 50. panta 2., 4., 5., 6. un 8. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

5. Vācija nodrošina, ka Savienības finansiālā palīdzība, kas saskaņā ar šo pantu piešķirta katrai ražotāju organizācijai vai ražotāju organizāciju apvienībai par 47. panta 2. punkta f), g) un h) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem, vidēji trijos secīgos gados nepārsniedz vienu trešdaļu no Savienības kopējās finansiālās palīdzības, kas tajā pašā laikposmā saņemta par tās darbības programmu.

62. pants

Savienības finansiālā palīdzība

1. Šīs regulas 88. panta 3. punktā izklāstītā finanšu piešķiruma ietvaros Vācija piešķir maksimālo Savienības finansiālo palīdzību ražotāju organizācijām vai to apvienībām, kuras īsteno 61. panta 3. punktā minētās darbības programmas, proporcionāli hektāru skaitam, kur tiek audzēti apiņi, ko pārstāv katra ražotāju organizācija.

2. Katrai ražotāju organizācijai vai ražotāju organizāciju apvienībai saskaņā ar 1. punktu piešķirto maksimālo summu ietvaros Savienības finansiālā palīdzība 61. pantā minētajām darbības programmām nepārsniedz 50 % no faktiskajiem izdevumiem, kas radušies par minētajā pantā minētajiem intervenču veidiem. Atlikušo izdevumu daļu sedz ražotāju organizācija vai ražotāju organizāciju apvienība, kas gūst labumu no Savienības finansiālās palīdzības.

Savienības finansiālo palīdzību izmaksā darbības fondiem, ko izveidojušas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 atzītas ražotāju organizācijas vai to apvienības, kas īsteno darbības programmas. Šajā nolūkā šīs regulas 51. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

3. Šā panta 2. punktā noteikto 50 % ierobežojumu palielina līdz 100 %:

- a) intervenču veidiem, kuri ir saistīti ar vienu vai vairākiem no 46. panta d), e), f) un h) punktā minētajiem mērķiem;
- b) kopīgas uzglabāšanas, konsultāciju pakalpojumu, tehniskās palīdzības, apmācības un paraugpraksi apmaiņas intervencēm, kas saistītas ar vienu vai abiem 46. panta a) un j) punktā minētajiem mērķiem.

6. iedaļa

Olīveļļas un galda olīvu nozare

63. pants

Olīveļļas un galda olīvu nozares mērķi

Grieķija, Francija un Itālija tiecas olīveļļas un galda olīvu nozarē sasniegt vienu vai vairākus nomērķiem, kas izklāstīti 46. panta a) līdz h), j) un k) punktā.

64. pants

Intervenču veidi olīveļļas un galda olīvu nozarē

1. Lai tiekots sasniegt 63. pantā minētos mērķus, Grieķija, Francija un Itālija savos KLP stratēģiskajos plānos izvēlas vienu vai vairākus no 47. pantā minētajiem intervences veidiem. Izvēlētajiem intervenču veidiem tās nosaka atbilstošās intervences.

2. Intervences, ko noteikušas Grieķija, Francija un Itālija, īsteno ar tādu apstiprinātu darbības programmu palīdzību, kuras izstrādājušas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 atzītas ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības. Šajā nolūkā, neskarot 65. panta 3. punktu, *mutatis mutandis* piemēro šīs regulas 50. panta 2., 4., 5., 6. un 8. punktu un 51. pantu.

65. pants

Savienības finansiālā palīdzība

1. Savienības finansiālā palīdzība saistībā ar attiecināmajām izmaksām nepārsniedz:
 - a) 75 % no faktiskajiem izdevumiem par intervencēm, kas saistītas ar 46. panta a) līdz f), h) un k) punktā minētajiem mērķiem;
 - b) 75 % no faktiskajām izmaksām par investīcijām pamatlīdzekļos un 50 % par citām intervencēm, kas saistītas ar 46. panta g) punktā minēto mērķi;
 - c) 50 % no faktiskajiem izdevumiem par intervencēm, kas saistītas ar 46. panta j) punktā minēto mērķi;
 - d) 75 % no faktiskajiem izdevumiem attiecībā uz 47. panta 1. punkta f) un h) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem, ja darbības programmu īsteno vismaz trijās trešās valstīs vai neražotājadalībvalstīs un ja to dara ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības no vismaz divām ražotājadalībvalstīm vai 50 %, ja šis nosacījums nav izpildīts.
2. Savienības finansiālā palīdzība nepārsniedz 30 % no katras ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības tirgū laistās produkcijas vērtības 2023. un 2024. gadā, 15 % 2025. un 2026. gadā un 10 %, sākot no 2027. gada.
3. Grieķija, Francija un Itālija var sniegt 51. pantā minēto darbības fondu papildu finansējumu, kura apjoms ir līdz 50 % no izmaksām, kas netiek segtas ar Savienības finansiālo palīdzību.
4. Grieķija, Francija un Itālija nodrošina to, ka izdevumi par 47. panta 2. punkta f), g) un h) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem nepārsniedz vienu trešdaļu no kopējiem izdevumiem, kas paredzēti katrā darbības programmā, kā izklāstīts to KLP stratēģiskajos plānos.

7. iedaļa

Citas nozares

66. pants

Citu nozaru mērķi

Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var izvēlēties tās 42. panta f) punktā minētās nozares, kurās tās īsteno 47. pantā noteiktos intervenču veidus. Katrā nozarē, ko dalībvalstis izvēlas, tās tiecas sasniegt vienu vai vairākus no 46. panta a)–h), j) un k) punktā minētajiem mērķiem. Dalībvalstis pamato savu izvēli attiecībā uz nozarēm un mērķiem.

67. pants

Intervenču veidi citās nozarēs

1. Katrai nozarei, kas izvēlēta saskaņā ar 66. pantu, dalībvalstis izvēlas vienu vai vairākus no 47. pantā minētajiem intervenču veidiem, kas īstenojami ar apstiprinātām darbības programmām, kuras ir izstrādājušas:
 - a) saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vai saskaņā ar šā panta 7. punktu atzītas ražotāju organizācijas un to apvienības; vai
 - b) kooperatīvi, kā arī citi ražotāju sadarbības veidi, kuri izveidoti pēc ražotāju iniciatīvas un kurus tie kontrolē, un kurus dalībvalsts kompetentā iestāde ir noteikusi par ražotāju grupu, pārejas laikā līdz četriem gadiem no dienas, kad stājas spēkā apstiprināta darbības programma, kurš beidzas ne vēlāk kā 2027. gada 31. decembrī.

2. Dalībvalstis izveido kritērijus, saskaņā ar kuriem nosaka par ražotāju grupu, un nosaka 1. punkta b) apakšpunktā minēto ražotāju grupu darbības un mērķus, lai minētās ražotāju grupas varētu izpildīt prasības atzīšanai par ražotāju organizācijām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152.–154. vai 161. pantu vai saskaņā ar šā panta 7. punktu.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās ražotāju grupas papildus darbības programmai izstrādā un iesniedz atzīšanas plānu, lai minētajā punktā norādītajā pārejas laikā izpildītu Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152.–154. vai 161. pantā vai šā panta 7. punktā noteiktās prasības atzīšanai par ražotāju organizācijām.

Atzīšanas plānā nosaka darbības un mērķus, ar kuriem nodrošina virzību uz šādas atzīšanas iegūšanu.

Atbalstu, kas piešķirts ražotāju grupai, kura līdz pārejas laika beigām nav atzīta par ražotāju organizāciju, atgūst.

4. Dalībvalstis pamato savu izvēli attiecībā uz 1. punktā minētajiem intervenču veidiem.

Dalībvalstis, kuras nolemj īstenot šajā iedaļā paredzētās intervences attiecībā uz VI pielikumā uzskaitītajiem produktiem, katrai to izvēlētajai nozarei norāda minētās nozares aptverto produktu sarakstu.

5. Šīs regulas 47. panta 2. punkta c) un f)–i) apakšpunktā minētie intervenču veidi neattiecas uz VI pielikumā iekļauto kokvilnu, rapšu un rīpšu sēklām, saulespuķu sēklām un sojas pupām.

6. Šā panta 1. punktā minētās darbības programmas atbilst 50. panta 2., 4., 5., 6. un 8. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

7. Dalībvalstis, kas izvēlas īstenot 42. panta f) punktā minētos intervenču veidus kokvilnas nozarē, atzīst ražotāju organizācijas minētajā nozarē un šādu ražotāju organizāciju apvienības saskaņā ar prasībām un izmantojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152. panta 1. punktā un 153.–156. pantā. Kokvilnas ražotāju grupas un šādu ražotāju grupu federācijas, ko dalībvalstis atzinušas saskaņā ar 1979. gada Grieķijas Republikas pievienošanās akta 4. protokolu, pirms šīs regulas piemērošanas sākuma, šīs iedaļas nolūkos, tiek uzskatītas attiecīgi par ražotāju organizācijām vai ražotāju organizāciju apvienībām.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka izdevumi par 47. panta 2. punkta f), g) un h) apakšpunktā minētajiem intervenču veidiem nepārsniedz vienu trešdaļu no kopējiem izdevumiem, kas paredzēti katrā darbības programmā, kā izklāstīts to KLP stratēģiskajos plānos.

68. pants

Savienības finansiālā palīdzība

1. Savienības finansiālās palīdzības apjoms nepārsniedz 50 % no faktiskajiem izdevumiem, kas radušies attiecībā uz 67. pantā minētajiem intervenču veidiem. Atlikušo izdevumu daļu sedz labuma guvēji.

Savienības finansiālo palīdzību izmaksā darbības fondiem, ko izveidojušas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vai saskaņā ar šīs regulas 67. panta 7. punktu atzītas ražotāju organizācijas vai to apvienības, vai šīs regulas 67. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās ražotāju grupas. Šajā nolūkā piemēro 51. pantu un šīs regulas 52. panta 1. punktu *mutatis mutandis*.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto 50 % ierobežojumu palielina līdz 60 % saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vai saskaņā ar šīs regulas 67. panta 7. punktu atzītām ražotāju organizācijām vai ražotāju organizāciju apvienībām pirmos piecus gadus pēc gada, kad notikusi atzīšana.

3. Savienības finansiālā palīdzība nepārsniedz 6 % no produkcijas vērtības, ko tirgū laidusi:
 - a) katra 67. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā ražotāju organizācija vai ražotāju organizāciju apvienība; vai
 - b) katra 67. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā ražotāju grupa.

IV NODAĻA

LAUKU ATTĪSTĪBAS INTERVENČU VEIDI

1. iedaļa

Intervenču veidi

69. pants

Lauku attīstības intervenču veidi

Šajā nodaļā paredzētos intervenču veidus veido maksājumi vai atbalsts attiecībā uz:

- a) vides, klimata un citām pārvaldības saistībām;
- b) dabas vai citiem platībatkarīgiem ierobežojumiem;
- c) platībatkarīgajiem traucēkļiem, kas izriet no noteiktām obligātajām prasībām;
- d) investīcijām, tostarp investīcijām apūdeņošanā;
- e) gados jaunu lauksaimnieku un jaunpieņacēju, un lauku jaunuzņēmumu darījumdarbības uzsākšanai;
- f) riska pārvaldības instrumentiem;
- g) sadarbību;
- h) zināšanu apmaiņu un informācijas izplatīšanu.

70. pants

Vides, klimata un citas pārvaldības saistības

1. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos starp intervencēm iekļauj agrovides un klimata saistības un var tajos ietvert citas pārvaldības saistības. Maksājumus attiecībā uz minētajām saistībām piešķir saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā sīkāk precizēts KLP stratēģiskajos plānos.
2. Maksājumus dalībvalstis piešķir tikai tiem lauksaimniekiem vai citiem labuma guvējiem, kuri brīvprātīgi uzņemas pildīt pārvaldības saistības, kas tiek uzskatītas par labvēlīgām viena vai vairāku 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanai.
3. Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis maksājumus nodrošina tikai tām saistībām, kas:
 - a) pārsniedz attiecīgās tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības un LLVS standartus, kas noteikti saskaņā ar I nodaļas 2. iedaļu;
 - b) pārsniedz attiecīgo prasību minimumu, kas noteikts attiecībā uz mēslošanas līdzekļu un augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu vai attiecībā uz dzīvnieku labturību, kā arī citas attiecīgās obligātās prasības, kas noteiktas ar valsts un Savienības tiesību aktiem; minētā prasība neattiecas uz saistībām, kas saistītas ar agromežsaimniecības sistēmām un apmežotu platību uzturēšanu;
 - c) pārsniedz nosacījumus, kas saskaņā ar 4. panta 2. punktu paredzēti attiecībā uz lauksaimniecības platības uzturēšanu noteiktā stāvoklī;
 - d) atšķiras no saistībām, par kurām tiek piešķirti maksājumi saskaņā ar 31. pantu.

Attiecībā uz pirmās daļas b) punktā minētajām saistībām, ja ar valsts tiesību aktiem tiek noteiktas jaunas prasības, kas pārsniedz Savienības tiesību aktos noteiktās atbilstīgās minimālās prasības, atbalstu var nodrošināt tām saistībām, kas veicina minēto prasību ievērošanu, ne ilgāk kā 24 mēnešus kopš datuma, kad tās saimniecībai kļuva obligātas.

4. Maksājumus, kas jāizmaksā, dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz papildu izmaksām, kas radušās, un uzņemto saistību izpildes rezultātā negūtajiem ienākumiem, ņemot vērā nospraustus mērķus. Minētos maksājumus piešķir reizi gadā, un ar tiem var segt arī darījuma izmaksas. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis atbalstu var piešķirt kā vienreizēju maksājumu par vienību.

5. Dalībvalstis var veicināt un atbalstīt kolektīvas shēmas un rezultātnoteiktu maksājumu shēmas, lai stimulētu lauksaimniekus vai citus labuma guvējus ievērojami uzlabot vides kvalitāti lielākā mērogā vai izmērāmā veidā.

6. Saistības uzņemas uz piecu līdz septiņu gadu ilgu laikposmu.

Tomēr dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var noteikt:

a) ilgāku laikposmu konkrētiem saistību veidiem, tostarp paredzot ikgadējas saistību pagarināšanas iespēju pēc sākotnējā laikposma beigām, ja šāds ilgāks laikposms ir nepieciešams, lai sasniegtu vai saglabātu noteiktus vēlamus vidisko vai dzīvnieku labturības ieguvumus;

b) īsāku laikposmu, kas ilgst vismaz vienu gadu, attiecībā uz dzīvnieku labturības saistībām, attiecībā uz ģenētisko resursu saglabāšanas, ilgtspējīgas izmantošanas un attīstības saistībām, attiecībā uz pāreju uz bioloģisko lauksaimniecību, attiecībā uz jaunām saistībām, kuras uzņemas tūlīt pēc saistību izpildes sākotnējā laikposmā, vai citos pienācīgi pamatotos gadījumos.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz darbībām, kas īstenotas saskaņā ar šajā pantā minētā veida intervenci, ir paredzēta pārskatīšanas klauzula, lai nodrošinātu to pielāgošanu, ja tiek grozīti 3. punktā minētie attiecīgie obligātie standarti, prasības vai pienākumi, kuri šīm saistībām jāpārsniedz, vai lai nodrošinātu minētā punkta pirmās daļas d) punkta noteikumu ievērošanu. Ja labuma guvējs nepiekrīt šādai pielāgošanai, saistību piemērošanu pārtrauc, un par laikposmu, kurā saistības bija spēkā, maksājumi, kas veikti saskaņā ar šo pantu, nav jāatmaksā.

Dalībvalstis nodrošina arī to, ka darbībām, kas īstenotas saskaņā ar tādu intervences veidu, kurš minēts šajā pantā, un kas pārsniedz KLP stratēģiskā plāna periodu, ir paredzēta pārskatīšanas klauzula, lai ļautu tās pielāgot nākamajā periodā piemērojamajam tiesiskajam regulējumam.

8. Ja atbalstu saskaņā ar šo pantu piešķir par agrovīdēs un klimata saistībām vai par apņemšanos pāriet uz Regulā (ES) 2018/848 noteiktu bioloģiskās lauksaimniecības praksi un metodēm vai turpināt to izmantošanu, atbalsta summu dalībvalstis nosaka par hektāru. Attiecībā uz citām saistībām dalībvalstis var piemērot vienības, kas nav hektāri. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var piešķirt atbalstu saskaņā ar šo pantu kā fiksētu summu.

9. Dalībvalstis nodrošina, lai personām, kuras darbojas ar šā veida intervencēm, būtu pieejamas šādu darbību īstenošanai vajadzīgās attiecīgās zināšanas un informācija un lai personām, kam tas nepieciešams, būtu pieejama atbilstīga apmācība, kā arī piekļuve īpašām zināšanām ar mērķi palīdzēt lauksaimniekiem, kuri apņemas mainīt savas ražošanas sistēmas.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta intervences ir intervencēm, kuras pamatojas uz 31. pantu.

71. pants

Dabas vai citi platībatkarīgi ierobežojumi

1. Lai palīdzētu sasniegt vienu vai vairākus no 6. panta 1. un 2. punktā minētajiem konkrētajiem mērķiem, dalībvalstis var piešķirt maksājumus attiecībā uz apgabaliem, kuros ir dabas vai citi platībatkarīgi ierobežojumi, saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

2. Maksājumus saskaņā ar šo pantu aktīviem lauksaimniekiem piešķir attiecībā uz apgabaliem, kuri noteikti, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1305/2013 32. pantu.
3. Dalībvalstis var veikt precizēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 32. panta 3. punkta trešajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.
4. Dalībvalstis maksājumus saskaņā ar šo pantu var piešķirt tikai tālab, lai labuma guvējiem pilnībā vai daļēji kompensētu papildu izmaksas un negūtos ienākumus saistībā ar dabas vai citiem platībatkarīgiem ierobežojumiem attiecīgajā apgabalā.
5. Šā panta 4. punktā minētās papildu izmaksas un negūtos ienākumus saistībā ar dabas vai citiem platībatkarīgiem ierobežojumiem apgabalā aprēķina, salīdzinot ar apgabaliem, kur dabas vai citu specifisku ierobežojumu nav.
6. Maksājumus saskaņā ar šo pantu piešķir reizi gadā par lauksaimniecības platības hektāru.

72. pants

Platībatkarīgie traucēkļi, kas izriet no noteiktām obligātajām prasībām

1. Lai palīdzētu sasniegt vienu vai vairākus no 6. panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem, dalībvalstis var piešķirt maksājumus saistībā ar platībatkarīgiem traucēkļiem, kuri ir Direktīvas 92/43/EEK, Direktīvas 2009/147/EK vai Direktīvas 2000/60/EK īstenošanas rezultāts, un to dara saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.
2. Maksājumus saskaņā ar šo pantu piešķir lauksaimniekiem, meža īpašniekiem un to apvienībām, kā arī citiem zemes apsaimniekotājiem.
3. Kad dalībvalstis nosaka, kurās platībās ir traucēkļi, tās var ietvert vienu vai vairākas šādas platības:
 - a) *Natura 2000* lauksaimniecības un meža teritorijas, kas noteiktas, ievērojot Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK;
 - b) citas norobežotas dabas aizsardzības teritorijas, kuru vidiskie ierobežojumi, kas palīdz īstenot Direktīvas 92/43/EEK 10. pantu, attiecas uz lauksaimniecību vai uz mežsaimniecību, bet ar noteikumu, ka šādas platības neaizņem vairāk kā 5 % no *Natura 2000* teritorijām, kuras ietilpst katra KLP stratēģiskā plāna teritoriālajā darbības jomā;
 - c) lauksaimniecības platības, kas iekļautas upes baseinu apsaimniekošanas plānos, kuri izstrādāti, ievērojot Direktīvu 2000/60/EK.
4. Dalībvalstis maksājumus saskaņā ar šo pantu var piešķirt tikai tālab, lai labuma guvējiem pilnībā vai daļēji kompensētu papildu izmaksas un negūtos ienākumus saistībā ar attiecīgās platības platībatkarīgajiem traucēkļiem, tostarp darījuma izmaksas.
5. Šā panta 4. punktā minētās papildu izmaksas un negūtos ienākumus aprēķina:
 - a) attiecībā uz ierobežojumiem, kuri izriet no Direktīvas 92/43/EEK un Direktīvas 2009/147/EK, samērīgi ar traucēkļiem, kas ir to prasību rezultāts, kuras pārsniedz attiecīgos LLVS standartus, kas noteikti saskaņā ar šīs sadaļas I nodaļas 2. iedaļu, kā arī to nosacījumu rezultāts, kuri liek lauksaimniecības platību uzturēt noteiktā stāvoklī saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2. punktu;
 - b) (attiecībā uz ierobežojumiem, kuri izriet no Direktīvas 2000/60/EK) samērīgi ar traucēkļiem, kas ir to prasību rezultāts, kuras pārsniedz attiecīgās tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības, izņemot šīs regulas III pielikumā uzskaitīto TANPP 1, un LLVS standartus, kas noteikti saskaņā ar šīs sadaļas I nodaļas 2. iedaļu, kā arī to nosacījumu rezultāts, kuri liek lauksaimniecības platību uzturēt noteiktā stāvoklī saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2. punktu.

6. Maksājumus saskaņā ar šo pantu piešķir reizi gadā par hektāru.

73. pants

Investīcijas

1. Dalībvalstis var finansiāli atbalstīt investīcijas saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis to sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

2. Dalībvalstis atbalstu saskaņā ar šo pantu var piešķirt tikai attiecībā uz tām investīcijām materiālajos un nemateriālajos aktīvos, kuras palīdz sasniegt vienu vai vairākus no 6. panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem.

Saimniecībām, kuras pārsniedz noteiktu lielumu, kas dalībvalstīm jānosaka savos KLP stratēģiskajos plānos, atbalstu mežsaimniecības nozarei piešķir ar nosacījumu, ka ir iesniegta attiecīga informācija, kura iekļauta meža apsaimniekošanas plānā vai līdzvērtīgā instrumentā, kas ir saskaņā ar ilgtspējīgu meža apsaimniekošanu, kā definēts Vispārējās pamatnostādņēs par mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu Eiropā, kas pieņemtas otrajā ministru konferencē par mežu aizsardzību Eiropā, kura norisinājās Helsinkos 1993. gada 16.–17. jūnijā.

3. Dalībvalstis izveido to investīciju un izdevumu kategoriju sarakstu, kuras ir neattiecināmas; sarakstā iekļauj vismaz šādus elementus:

- a) lauksaimnieciskās ražošanas tiesību iegāde;
- b) maksājumtiesību iegāde;
- c) zemes iegāde par summu, kas pārsniedz 10 % no kopējiem attiecināmajiem izdevumiem attiecīgajai darbībai, izņemot zemes iegādi vides saglabāšanas un ar oglekli bagātas augsnes saglabāšanas vajadzībām vai zemes iegādi, ko gados jauni lauksaimnieki veic ar finanšu instrumentu starpniecību; attiecībā uz finanšu instrumentiem minēto maksimālo apjomu piemēro attiecināmiem publiskajiem izdevumiem, kuri izmaksāti galasaņēmējam, vai garantiju gadījumā – pamatā esošā aizdevuma summai;
- d) dzīvnieku iegāde, un viengadīgu augu iegāde un stādīšana nolūkā, kas nav:
 - i) lauksaimnieciskā vai mežsaimnieciskā potenciāla atjaunošana pēc dabas katastrofas, nelabvēlīgiem klimatiskiem apstākļiem vai katastrofāla notikuma;
 - ii) lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzība pret lielajiem plēsējiem vai izmantošana mežsaimniecībā mašīnu vietā;
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1012 ⁽⁴⁵⁾ 2. panta 24. punktā definēto apdraudēto šķirņu audzēšana saskaņā ar 70. pantā minētajām saistībām; vai
 - iv) augu pasugu, ko apdraud ģenētiskā erozija, saglabāšana saskaņā ar 70. pantā minētajām saistībām;
- e) parāda procenti, izņemot attiecībā uz dotācijām, kas piešķirtas kā procentu likmes subsīdijas vai garantijas maksas subsīdijas;
- f) investīcijas lielapjoma infrastruktūrā, kā dalībvalstis to noteikušas savos KLP stratēģiskajos plānos, kuras nav daļa no sabiedrības virzītām vietējās attīstības stratēģijām, kas izklāstītas Regulas (ES) 2021/1060 32. pantā, izņemot attiecībā uz platjoslu un plūdu vai piekrastes aizsardzības preventīvu rīcību, kuras mērķis ir mazināt iespējamo dabas katastrofu, nelabvēlīgu klimatisko apstākļu vai katastrofālo notikumu sekas;
- g) investīcijas apmežošanā, kas nav saistītas ar vides un klimata mērķu sasniegšanu saskaņā ar ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas principiem, kuri izstrādāti Eiropas mēroga Pamatnostādņēs par apmežošanu un meža atjaunošanu.

Ja atbalstu sniedz ar finanšu instrumentu starpniecību, pirmās daļas a), b), d) un f) punktu nepiemēro.

⁽⁴⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs) par zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ievēšanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā ("Dzīvnieku audzēšanas regula") (OV L 171, 29.6.2016., 66. lpp.).

4. Dalībvalstis atbalstam nosaka vienu vai vairākas likmes, kas nepārsniedz 65 % no attiecināmajām izmaksām.

Maksimālās atbalsta likmes var palielināt:

- a) līdz 80 % attiecībā uz šādām investīcijām:
 - i) investīcijas, kas saistītas ar vienu vai vairākiem konkrētajiem mērķiem, kas noteikti 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā un attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā;
 - ii) tādu gadu jaunu lauksaimnieku investīcijas, kuri atbilst dalībvalstu KLP stratēģiskajos plānos saskaņā ar 4. panta 6. punktu paredzētajiem nosacījumiem;
 - iii) investīcijas tālākajos reģionos vai Egejas jūras nelielajās salās;
- b) līdz 85 % attiecībā uz mazo lauku saimniecību investīcijām, kā to noteikušas dalībvalstis;
- c) līdz 100 % attiecībā uz šādām investīcijām:
 - i) ar vienu vai vairākiem 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētajiem konkrētajiem mērķiem saistītā apmežošana, agromežsaimniecības sistēmu ierīkošana un reģenerācija, zemes konsolidācija mežsaimniecībā un neienesīgās investīcijas, tostarp neienesīgās investīcijas, kuru mērķis ir aizsargāt lauksaimniecības dzīvniekus un kultūraugus pret kaitējumu, ko rada savvaļas dzīvnieki;
 - ii) investīcijas pamatpakalpojumos lauku apvidos un lauksaimniecības un mežsaimniecības infrastruktūrā, kā to noteikušas dalībvalstis;
 - iii) investīcijas lauksaimnieciskā vai mežsaimnieciskā potenciāla atjaunošanā pēc dabas katastrofām, nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem vai katastrofāliem notikumiem un investīcijas piemērotā preventīvā rīcībā, kā arī investīcijas mežu veselības saglabāšanā;
 - iv) neienesīgās investīcijas, ko atbalsta, izmantojot sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas, kas noteiktas Regulas (ES) 2021/1060 32. pantā, un EIP darbības grupu projektus, kā minēts šīs regulas 127. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

5. Ja Savienības tiesību aktu rezultātā tiek noteiktas jaunas prasības attiecībā uz lauksaimniekiem, atbalstu var piešķirt saistībā ar investīcijām, lai panāktu atbilstību minētajām prasībām, ilgākais, 24 mēnešus no dienas, kad tās kļuva obligātas saimniecībai.

74. pants

Investīcijas apūdeņošanā

1. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu investīcijām apūdeņošanā jaunās un esošās apūdeņotajās platībās ar noteikumu, ka ir izpildīti 73. pantā un šajā pantā paredzētie nosacījumi.

2. Investīcijas apūdeņošanā atbalsta tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts Komisijai ir nosūtījusi upes baseina apsaimniekošanas plānu, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK, par visu teritoriju, kurā jāveic investīcija, kā arī par visām citām teritorijām, kuru vidi investīcija varētu ietekmēt. Pasākumi, kurus atbilstīgi minētās direktīvas 11. pantam piemēro saskaņā ar upes baseina apsaimniekošanas plānu un kuriem ir saikne ar lauksaimniecības nozari, tiek precizēti attiecīgajā pasākumu programmā.

3. Ir ieviesta vai kā daļa no investīcijas tiks ieviesta ūdens patēriņa mērīšanas sistēma, kas dod iespēju atbalstītās investīcijas līmenī mērīt ūdens izmantošanu.

4. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu investīcijai esošās apūdeņošanas iekārtas vai apūdeņošanas infrastruktūras elementa uzlabošanā tikai tad, ja:

- a) atbilstīgi *ex ante* novērtējumam tā, ņemot vērā esošās iekārtas vai infrastruktūras tehniskos parametrus, sniedz iespēju potenciāli ietaupīt ūdens resursus;
- b) ja investīcija ietekmē gruntsūdens tilpes vai virszemes ūdenstilpes, kurām attiecīgajā upes baseina apsaimniekošanas plānā ar ūdens kvantitāti saistīto iemeslu dēļ noteiktais statuss ir mazāks par labu, panāk ūdens patēriņa efektīvu samazinājumu, sekmējot laba ūdensobjektu stāvokļa sasniegšanu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punktam.

Dalībvalstis potenciālo ūdens resursu ietaupījumu un ūdens patēriņa efektīva samazinājuma procentuālos lielumus nosaka par atbalsttiesīguma nosacījumu savos KLP stratēģiskajos plānos saskaņā ar 111. panta d) punktu. Šādi ūdens ietaupījumi atspoguļo vajadzības, kas uzskaitītas šīs regulas XIII pielikumā minētajos upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kuri izriet no Direktīvas 2000/60/EK.

Nevienu no šā punkta nosacījumiem nepiemēro tādai investīcijai esošā iekārtā, kas ietekmē tikai energoefektivitāti, vai investīcijai rezervuāra izveidē, vai investīcijai pārgūta ūdens izmantošanā, kas neietekmē gruntsūdens tilpi vai virszemes ūdenstilpi.

5. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu investīcijām pārgūta ūdens izmantošanā par alternatīvu ūdensapgādi tikai tad, ja šāda ūdens piegāde un izmantošana atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2020/741 ⁽⁴⁶⁾.

6. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu investīcijai, kuras rezultātā rodas apūdeņotās platības neto pieaugums, kas ietekmē attiecīgo gruntsūdens tilpi vai virszemes ūdenstilpi, tikai tad, ja:

- a) attiecīgajā upes baseina apsaimniekošanas plānā ar ūdens kvantitāti saistīto iemeslu dēļ ūdenstilpei noteiktais statuss nav zemāks par labu; un
- b) ietekmes uz vidi analīze rāda, ka investīcijas rezultātā nebūs ievērojamas negatīvas ietekmes uz vidi; minēto ietekmes uz vidi analīzi veic vai apstiprina kompetentā iestāde, un tā var attiekties arī uz saimniecību grupām.

7. Dalībvalstis var atbalstu investīcijai rezervuāra izveidē vai paplašināšanā apūdeņošanas nolūkiem piešķirt tikai tad, ja tas nerada būtisku negatīvu ietekmi uz vidi.

8. Dalībvalstis atbalstam nosaka vienu vai vairākas likmes, kas nepārsniedz:

- a) 80 % no attiecināmajām izmaksām par investīcijām apūdeņošanā lauku saimniecībā, kas veiktas saskaņā ar 4. punktu;
- b) 100 % no attiecināmajām izmaksām par investīcijām lauksaimniecības infrastruktūrā ārpus lauku saimniecības, ko paredzēts izmantot apūdeņošanai;
- c) 65 % no attiecināmajām izmaksām par citām lauku saimniecības investīcijām apūdeņošanā.

75. pants

Gados jaunu lauksaimnieku un jaunpniecēju, un lauku jaunuzņēmumu darbīdarbības uzsākšana

1. Lai palīdzētu sasniegt vienu vai vairākus no 6. panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem, dalībvalstis var piešķirt atbalstu gados jaunu lauksaimnieku saimniecības nodibināšanai un lauku jaunuzņēmumu darbīdarbības uzsākšanai, tostarp jaunpniecēju saimniecības nodibināšanai, un to dara saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.

2. Dalībvalstis atbalstu saskaņā ar šo pantu var piešķirt tikai tālab, lai palīdzētu:

- a) gados jauniem lauksaimniekiem, kuri atbilst dalībvalstu KLP stratēģiskajos plānos saskaņā ar 4. panta 6. punktu noteiktajiem nosacījumiem, nodibināt saimniecību;
- b) lauku jaunuzņēmumiem uzsākt darbīdarbību, kas saistīta ar lauksaimniecību vai mežsaimniecību, tostarp uzsākt jaunpniecēju saimniekošanu vai dažādot lauku saimniecību mājsaimniecības ienākumus, veicot nelauksaimnieciskas darbības;
- c) jaunuzņēmumiem uzsākt ar Regulas (ES) 2021/1060 32. pantā izklāstīto sabiedrības virzītu vietējo attīstības stratēģiju saistītu nelauksaimniecisku darbīdarbību lauku apvidos.

3. Dalībvalstis nosaka darbīdarbības plāna saturiskos elementus un iesniegšanas nosacījumus, kas labuma guvējiem jāizpilda, lai varētu saņemt atbalstu saskaņā ar šo pantu.

4. Atbalstu dalībvalstis piešķir fiksētu summu vai finanšu instrumentu, vai to abu kombinācijas veidā. Atbalsta maksimālā summa nepārsniedz palīdzību 100 000 EUR apjomā, un to var diferencēt saskaņā ar objektīviem kritērijiem.

⁽⁴⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/741 (2020. gada 25. maijs) par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām (OV L 177, 5.6.2020., 32. lpp.).

76. pants

Riska pārvaldības instrumenti

1. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu par riska pārvaldības instrumentiem, un to dara saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos.
2. Šajā pantā noteikto atbalstu var piešķirt tādu riska pārvaldības instrumentu izmantošanas sekmēšanai, kuri aktīviem lauksaimniekiem palīdz pārvaldīt ar konkrēto lauksaimniecisko darbību saistītos ražošanas un ienākumu riskus, kas ir ārpus lauksaimnieka kontroles, un kuri palīdz sasniegt vienu vai vairākus 6. panta 1. un 2. punktā noteiktos konkrētos mērķus.
3. Dalībvalstis saskaņā ar to vajadzību novērtējumu var piešķirt atbalstu dažāda veida riska pārvaldības instrumentiem, tostarp ienākumu stabilizācijas instrumentiem, un konkrēti:
 - a) finansiālas iemaksas par apdrošināšanas shēmu prēmijām;
 - b) finansiālas iemaksas kopfondos, tostarp, lai segtu administratīvās izmaksas par to izveidošanu.
4. Sniedzot 3. punktā minēto atbalstu, dalībvalstis nosaka šādus atbalsttiesīguma nosacījumus:
 - a) attiecināmo riska pārvaldības instrumentu veidi un darbības joma;
 - b) zaudējumu aprēķināšanas metodika un kompensācijas mehānismu iedarbinošie faktori;
 - c) kopfondu izveides un pārvaldīšanas noteikumi un, attiecīgā gadījumā, citi attiecināmi riska pārvaldības instrumenti.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka ar atbalstu sedz vienīgi tādus zaudējumus, kuri pārsniedz sliekšņvērtību, proti, vismaz 20 % no lauksaimnieka gada vidējās produkcijas vai ienākumiem iepriekšējo triju gadu laikposmā vai no trīs gadu vidējās vērtības iepriekšējo piecu gadu laikposmā, no kura izslēgti augstākā un zemākā rādītāja gadi. Nozariskie ražošanas riska pārvaldības instrumenti aprēķina zaudējumus vai nu saimniecības līmenī, vai saimniecības darbības līmenī attiecīgajā nozarē.

Dalībvalstis var paredzēt atbalstu atsevišķa apgrozāmā kapitāla finansējuma veidā saskaņā ar 80. panta 3. punktā minētajiem finanšu instrumentiem, lai kompensētu šā punkta pirmajā daļā minētos zaudējumus lauksaimniekiem, kuri nepedalās riska pārvaldības instrumentā.

6. Dalībvalstis atbalstam nosaka vienu vai vairākas likmes, kas nepārsniedz 70 % no attiecināmajām izmaksām.

Šo punktu nepiemēro 19. pantā minētajām iemaksām.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka netiek pieļauta pārmērīga kompensēšana, kas rodas, ja intervences saskaņā ar šo pantu kombinē ar citām publiskām vai privātām riska pārvaldības shēmām.

77. pants

Sadarbība

1. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu sadarbībai saskaņā ar šā panta nosacījumiem un tā, kā dalībvalstis sīkāk precizējušas savos KLP stratēģiskajos plānos, lai:
 - a) sagatavotu un īstenotu 127. panta 3. punktā minēto EIP darbības grupu projektus;
 - b) sagatavotu un īstenotu LEADER;
 - c) veicinātu un atbalstītu kvalitātes shēmas, kuras atzinusi Savienība vai dalībvalstis, un to, lai lauksaimnieki tās izmantotu;
 - d) atbalstītu ražotāju grupas, ražotāju organizācijas vai starpnozaru organizācijas;
 - e) sagatavotu un īstenotu viedo ciematu stratēģijas, kā noteikušas dalībvalstis;
 - f) atbalstītu citus sadarbības veidus.

2. Dalībvalstis atbalstu saskaņā ar šo pantu var piešķirt tikai tālab, lai veicinātu jaunus sadarbības veidus, tostarp esošos, ja tiek sākta jauna aktivitāte. Sadarbība ietver vismaz divus dalībniekus un palīdz sasniegt vienu vai vairākus no 6. panta 1. un 2. punktā minētajiem konkrētajiem mērķiem.

3. Dalībvalstis saskaņā ar šo pantu var segt ar visiem sadarbības aspektiem saistītās izmaksas.

4. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu vai nu kā kopēju summu saskaņā ar šo pantu, kura sedz sadarbības izmaksas un īstenoto darbību izmaksas, tostarp investīciju izmaksas, vai segt tikai sadarbības izmaksas un darbību īstenošanas izmaksu segšanai piesaistīt līdzekļus no citiem intervencu veidiem lauku attīstībai, vai no citiem valsts vai Savienības atbalsta instrumentiem.

Ja atbalstu izmaksā kā kopēju summu, dalībvalstis nodrošina, ka ar īstenoto darbību tiek ievēroti attiecīgie noteikumi un prasības, kā noteikts 70. līdz 76. un 78. pantā.

Attiecībā uz LEADER, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas:

a) atbalstu attiecībā uz visām izmaksām, par kurām ir tiesības saņemt sagatavošanas atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 34. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un attiecībā uz atlasīto stratēģiju īstenošanu saskaņā ar minētā punkta b) un c) apakšpunktu – saskaņā ar šo pantu piešķir tikai kā kopēju summu; un

b) dalībvalstis nodrošina, ka ar īstenotajām darbībām, kas ietver investīcijas, tiek ievēroti attiecīgie Savienības noteikumi un prasības attiecībā uz konkrētā intervences veida investīcijām, kā noteikts šīs regulas 73. pantā.

5. Dalībvalstis saskaņā ar šo pantu neatbalsta tādu sadarbību, kurā visi partneri ir pētnieciskas struktūras.

6. Ja sadarbība norisinās lauku saimniecības pārņemšanas kontekstā, jo īpaši saistībā ar paaudžu maiņu lauku saimniecību līmenī, atbalstu dalībvalstis var piešķirt tikai lauksaimniekiem, kuri ir sasnieguši attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem noteikto pensionēšanās vecumu, vai kuri šo vecumu sasniegs līdz darbības beigām.

7. Dalībvalstu atbalsta ilgums nepārsniedz septiņus gadus. Minētais nosacījums netiek piemērots attiecībā uz LEADER un pienācīgi pamatotos gadījumos attiecībā uz kolektīviem vides un klimata pasākumiem, kuri nepieciešami, lai sasniegtu 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā izklāstītos konkrētos mērķus.

8. Dalībvalstis atbalstam nosaka:

a) informēšanas un reklāmas pasākumiem saistībā ar kvalitātes shēmām – vienu vai vairākas likmes, kas nepārsniedz 70 % no attiecināmajām izmaksām;

b) ražotāju grupu, ražotāju organizāciju vai starpnozaru organizāciju izveidei – 10 % no grupas vai organizācijas gadā pārdotās produkcijas, nepārsniedzot 100 000 EUR gadā; minētais atbalsts pakāpeniski samazinās un tiek sniegts vienīgi pirmos piecus gadus pēc atzīšanas.

78. pants

Zināšanu apmaiņa un informācijas izplatīšana

1. Dalībvalstis var piešķirt atbalstu par zināšanu apmaiņu un informācijas izplatīšanu saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti šajā pantā un sīkāk precizēti to KLP stratēģiskajos plānos, nolūkā sekmēt viena vai vairāku 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanu, vienlaikus īpaši orientējoties uz dabas aizsardzības, vides un klimata jautājumiem, tostarp vides izglītības un izpratnes veicināšanas darbībām un lauku uzņēmumu un kopienu attīstību.

2. Atbalsts saskaņā ar šo pantu var segt izmaksas saistībā ar jebkādu attiecīgu rīcību inovācijas veicināšanai, apmācībai un konsultācijām un cita veida zināšanu apmaiņu un informācijas izplatīšanu, tostarp plānu un pētījumu izstrādi un atjaunināšanu zināšanu apmaiņas un informācijas izplatīšanas nolūkā. Šāda rīcība palīdz sasniegt vienu vai vairākus no 6. panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem.

3. Atbalstu attiecībā uz konsultāciju pakalpojumiem piešķir tikai konsultāciju pakalpojumiem, kas atbilst 15. panta 3. punktā noteiktajam.
4. Konsultāciju pakalpojumu uzsākšanai dalībvalstis atbalstu var piešķirt fiksētas summas veidā, kuras maksimālais apjoms ir 200 000 EUR. Tās nodrošina, ka atbalsts ir ierobežots laikā.
5. Dalībvalstis nodrošina, lai ar šā intervenču veida atbalstītā rīcība būtu pamatota ar LZIS aprakstu, kurš saskaņā ar 114. panta a) punkta i) apakšpunktu sniegts to KLP stratēģiskajos plānos, un būtu ar to saskanīga.

2. iedaļa

Vairāku intervenču veidu kopīgi elementi

79. pants

Darbību atlasīšana

1. Pēc apspriešanās ar 124. pantā minēto uzraudzības komiteju ("uzraudzības komiteja") valsts vadošā iestāde, reģionālās vadošās iestādes – attiecīgā gadījumā – vai izraudzītas starpniekstruktūras nosaka intervenču atlases kritērijus attiecībā uz šādiem intervenču veidiem: investīcijas, gados jaunu lauksaimnieku un jaunpieņacēju, un lauku jaunuzņēmumu darbīdarbības uzsākšana, sadarbība un zināšanu apmaiņa un informācijas izplatīšana. Minēto atlases kritēriju mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret pieteikuma iesniedzējiem, finanšu resursu labāku izmantošanu un atbalsta orientēšanu uz intervences mērķi.

Dalībvalstis var nolemt atlases kritērijus nepiemērot investīciju intervencēm, kuras ir nepārprotami orientētas uz vides mērķiem vai tiek īstenotas saistībā ar atjaunošanas darbībām.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, pienācīgi pamatotos gadījumos pēc apspriešanās ar uzraudzības komiteju var noteikt citu atlases metodi.

2. Vadošās iestādes vai izraudzītu starpniekstruktūru pienākums, kas noteikts 1. punktā, neskar Regulas (ES) 2021/1060 33. pantā minētos vietējo rīcības grupu uzdevumus.
3. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja atbalstu sniedz finanšu instrumentu veidā.
4. Dalībvalstis var nolemt nepiemērot 1. punktā minētos atlases kritērijus attiecībā uz darbībām, kas ir saņēmušas programmas "Apvārsnis 2020", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013⁽⁴⁷⁾, "Apvārsnis Eiropa" vai vides un klimata pasākumu programmas (LIFE), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/783⁽⁴⁸⁾, izcilības zīmogu, ar noteikumu, ka minētās darbības ir saskanīgas ar KLP stratēģisko plānu.
5. Visu darbību vai tās daļu var īstenot ārpus attiecīgās dalībvalsts, tostarp ārpus Savienības, ar noteikumu, ka šī darbība veicina KLP stratēģiskā plāna mērķu īstenošanu.

⁽⁴⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.).

⁽⁴⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/783 (2021. gada 29. aprīlis), ar ko izveido vides un klimata pasākumu programmu (LIFE) un atceļ Regulu (ES) Nr. 1293/2013 (OV L 172, 17.5.2021., 53. lpp.).

80. pants

Konkrēti noteikumi par finanšu instrumentiem

1. Atbalstu Regulas (ES) 2021/1060 58. pantā minēto finanšu instrumentu veidā var piešķirt saskaņā ar tiem intervenču veidiem, kas minēti šīs regulas 73. līdz 78. pantā.

2. Ja atbalstu piešķir finanšu instrumentu veidā, piemēro “finanšu instrumenta”, “finanšu produkta”, “galasaņēmēja”, “līdzdalības fonda”, “īpašā fonda”, “sviras efekta”, “multiplikatora koeficienta”, “pārvaldības izmaksu” un “pārvaldības maksu” definīcijas, kas izklāstītas Regulas (ES) 2021/1060 2. pantā, un noteikumus, kas izklāstīti minētās regulas V sadaļas II nodaļas 2. iedaļā.

Papildus piemēro šā panta 3., 4. un 5. punktu.

3. Saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 58. panta 2. punktu apgrozāmais kapitāls, tostarp atsevišķs apgrozāmais kapitāls, var tikt uzskatīts par attiecināmiem izdevumiem saskaņā ar šīs regulas 73., 74., 76., 77. un 78. pantu, ja tas palīdz sasniegt vismaz vienu konkrēto mērķi, kas attiecas uz konkrēto intervenci. Atsevišķa apgrozāmā kapitāla finansējuma atbalstu saskaņā ar jebkuru no minētajiem pantiem var sniegt, uz to neattiecinot prasību, ka galasaņēmējs saņem atbalstu par citiem izdevumiem saskaņā ar to pašu pantu.

LESD 42. panta darbības jomā ietilpstošām darbībām galasaņēmējam izmaksātā apgrozāmā kapitāla atbalsta kopējā summa nepārsniedz dotācijas bruto ekvivalentu 200 000 EUR jebkurā trīs fiskālo gadu laikposmā.

4. Atkāpjoties no 73., 74., 76., 77. un 78. panta, minētajos pantos paredzētās atbalsta likmes nepiemēro atsevišķam apgrozāmā kapitāla finansējumam.

5. Finanšu instrumenta attiecināmie izdevumi ir attiecināmo publisko izdevumu kopsumma, kas, izņemot 115. panta 5. punktā minēto valsts papildfinansējumu, izmaksāta ar finanšu instrumenta starpniecību attiecināmības perioda laikā vai – garantiju gadījumā – rezervēta garantijas līgumiem. Minētā summa atbilst:

- a) maksājumiem galasaņēmējiem aizdevumu, kapitālieguldījumu un kvazikapitāla ieguldījumu gadījumā;
- b) resursiem – neatkarīgi no tā, vai tie ir nesamaksāti vai jau ir iestājies to samaksas termiņš –, kas garantijas līgumiem rezervēti, lai apmaksātu iespējamus garantijas prasījumus par zaudējumiem, un kas aprēķināti, pamatojoties uz multiplikatora koeficientu, kurš noteikts attiecīgajiem pamatā esošajiem galasaņēmējiem izsniegtajiem jaunajiem aizdevumiem un kapitālieguldījumiem galasaņēmējos;
- c) maksājumiem galasaņēmējiem vai maksājumiem galasaņēmēju labā, ja finanšu instrumentus un citu Savienības ieguldījumu apvieno vienā finanšu instrumenta darbībā saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 58. panta 5. punktu;
- d) to pārvaldības maksu maksājumiem un to pārvaldības izmaksu atlīdzināšanai, kuras radušās finanšu instrumentu īstenojošajām struktūrām.

Ja finanšu instrumentu īsteno vairākos secīgos plānošanas periodos, atbalstu – tostarp pārvaldības izmaksas un maksas – galasaņēmējiem vai galasaņēmēju labā var sniegt, pamatojoties uz nolīgumiem, kas apstiprināti iepriekšējā plānošanas periodā, ar noteikumu, ka šāds atbalsts atbilst nākamā plānošanas perioda attiecināmības noteikumiem. Šādos gadījumos izdevumu deklarācijās iesniegto izdevumu attiecināmību nosaka saskaņā ar attiecīgā plānošanas perioda noteikumiem.

Šā punkta pirmās daļas b) punkta nolūkos, ja subjekts, kas gūst labumu no garantijām, nav izmaksājis jaunu aizdevumu, kapitālieguldījumu vai kvazikapitāla ieguldījumu plānoto summu galasaņēmējiem saskaņā ar multiplikatora koeficientu, attiecināmos izdevumus proporcionāli samazina. Ja tirgus apstākļu izmaiņas to prasa, multiplikatora koeficientu var pārskatīt. Šādai pārskatīšanai nav atpakaļejoša spēka.

Šā punkta pirmās daļas d) punkta vajadzībām pārvaldības maksas tiek noteiktas, pamatojoties uz sniegumu. Ja struktūras, kas īsteno līdzdalības fondu, tiek izvēlētas līguma tiešas piešķiršanas kārtībā, ievērojot Regulas (ES) 2021/1060 59. panta 3. punktu, minētajām struktūrām izmaksāto pārvaldības izmaksu un maksu summai, ko var deklarēt kā attiecināmos izdevumus, piemēro robežvērtību līdz 5 % no attiecināmo publisko izdevumu kopējās summas, kas izmaksāta galasaņēmējiem aizdevumos vai rezervēta garantijas līgumiem, un līdz 7 % no attiecināmo publisko izdevumu kopējās summas, kas izmaksāta galasaņēmējiem kapitālieguldījumos un kvazikapitāla ieguldījumos.

Ja struktūras, kas īsteno īpašu fondu, tiek izvēlētas līguma tiešas piešķiršanas kārtībā, ievērojot Regulas (ES) 2021/1060 59. panta 3. punktu, minētajām struktūrām izmaksāto pārvaldības izmaksu un maksu summai, ko var deklarēt kā attiecināmos izdevumus, piemēro robežvērtību līdz 7 % no attiecināmo publisko izdevumu kopējās summas, kas izmaksāta galasaņēmējiem aizdevumos vai rezervēta garantijas līgumos, un līdz 15 % no attiecināmo publisko izdevumu kopējās summas, kas izmaksāta galasaņēmējiem kapitālieguldījumos vai kvazikapitāla ieguldījumos.

Pirmās daļas d) punkta nolūkos, ja struktūras, kas īsteno līdzdalības fondu vai īpašus fondus, tiek izvēlētas piedāvājumu konkursa kārtībā saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem, pārvaldības izmaksu un maksu summu nosaka finansēšanas nolīgumā un tā atspoguļo piedāvājumu konkursa rezultātu.

Ja galasaņēmējiem prasa segt administrēšanas maksu vai tās daļu, to neuzrāda kā attiecināmos izdevumus.

81. pants

ELFLA izmantošana ar *InvestEU* starpniecību

1. Dalībvalstis 118. pantā minētajā KLP stratēģiskā plāna priekšlikumā vai 119. pantā minētajā KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumā var iedalīt summu līdz 3 % no sākotnējā ELFLA kopējā piešķiruma KLP stratēģiskajam plānam, kas iemaksājama *InvestEU* un apgūstama ar ES garantijas un konsultāciju centra *InvestEU* starpniecību. KLP stratēģiskajā plānā iekļauj pamatojumu *InvestEU* izmantošanai un tās ieguldījumu viena vai vairāku 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto un saskaņā ar KLP stratēģisko plānu izvēlētu konkrēto mērķu sasniegšanā.

Invest EU iemaksāto summu īsteno saskaņā ar Regulā (ES) 2021/523 paredzētajiem noteikumiem.

2. Dalībvalstis nosaka kopējo iemaksājamo summu katram gadam. Gadījumā, ja tiek pieprasīts KLP stratēģiskā plāna grozījums, minētās summas attiecas tikai uz turpmākajiem gadiem.

3. Summu, kas minēta 1. punktā, izmanto, lai nodrošinātu ES garantijas daļu dalībvalsts nodalījumā un konsultāciju centram *InvestEU*, kad ir noslēgts Regulas (ES) 2021/523 10. panta 3. punktā minētais iemaksu nolīgums. Savienības budžeta saistības attiecībā uz katru iemaksu nolīgumu Komisija var uzņemties gada maksājumu veidā laikposmā no 2023. gada 1. janvāra līdz 2027. gada 31. decembrim.

4. Ja Regulas (ES) 2021/523 10. panta 2. punktā minētais iemaksu nolīgums par šā panta 1. punktā minēto summu, kura iedalīta KLP stratēģiskajā plānā, nav noslēgts četru mēnešu laikā pēc tam, kad Komisija pieņēmusi īstenošanas lēmumu, ar ko minēto KLP stratēģisko plānu apstiprina saskaņā ar šīs regulas 118. pantu, KLP stratēģiskajā plānā atbilstošu summu iedala pēc tam, kad ir apstiprināts grozīšanas pieprasījums, ko dalībvalsts iesniegusi saskaņā ar šīs regulas 119. pantu.

Iemaksu nolīgumu par šā panta 1. punktā minēto summu, kas iedalīta KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumā, kurš iesniegts saskaņā ar šīs regulas 119. pantu, noslēdz vienlaikus ar Komisijas īstenošanas lēmuma pieņemšanu, ar ko apstiprina minēto KLP stratēģiskā plāna grozīšanu.

5. Ja Regulas (ES) 2021/523 10. panta 4. punkta otrajā daļā minētais garantijas nolīgums nav noslēgts deviņu mēnešu laikā pēc iemaksu nolīguma apstiprināšanas, iemaksu nolīgumu izbeidz vai pagarina pēc savstarpējas vienošanās.

Ja dalībvalsts neturpina dalību *InvestEU*, kopējā uzkrājumu fondā iemaksātās attiecīgās uzkrājuma summas tiek atgūtas kā iekšējie piešķirtie ieņēmumi, ievērojot Finanšu regulas 21. panta 5. punktu, un dalībvalsts iesniedz sava KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumu, lai varētu izmantot atgūtās summas un summas, kas piešķirtas turpmākajiem kalendārajiem gadiem saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Iemaksu nolīguma izbeigšanu vai grozīšanu noslēdz vienlaikus ar Komisijas īstenošanas lēmuma pieņemšanu, ar ko apstiprina attiecīgā KLP stratēģiskā plāna grozīšanu un to noslēdz vēlākais, 2026. gada 31. decembrī.

6. Ja Regulas (ES) 2021/523 10. panta 4. punkta trešajā daļā minētais garantijas nolīgums nav ticis pienācīgi īstenots laikposmā, par kuru panākta vienošanās iemaksu nolīgumā, bet ne vairāk kā četros gados no garantijas nolīguma parakstīšanas, iemaksu nolīgumu groza. Dalībvalsts var pieprasīt, lai summas, kas iemaksātas ES garantijā saskaņā ar šā panta 1. punktu un paredzētas garantijas nolīgumā, bet neattiecas uz pamatā esošajiem aizdevumiem, kapitālieguldījumiem vai citiem riska instrumentiem, tiktu administrētas saskaņā ar šā panta 5. punktu.

7. Resursus, kuri radīti no vai attiecināmi uz ES garantijā iemaksātajām summām, dara pieejamus dalībvalstij saskaņā ar Regulas (ES) 2021/523 10. panta 5. punkta a) apakšpunktu un finanšu instrumentu vai budžeta garantiju veidā izmanto atbalstam saskaņā ar to pašu mērķi vai mērķiem, kas minēti šā panta 1. punktā.

8. Regulas (ES) 2021/2116 34. pantā paredzētais automātiskas saistību atcelšanas laikposms attiecībā uz summām, ko paredzēts atkārtoti izmantot KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar šā panta 4., 5. un 6. pantu, sākas gadā, kurā uzņemas atbilstošās budžeta saistības.

82. pants

Maksājumu aprēķināšanas atbilstība un pareizība

Ja maksājumi tiek piešķirti, saskaņā ar 70., 71. un 72. pantu pamatojoties uz papildu izmaksām un negūtajiem ienākumiem, dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgie aprēķini ir atbilstīgi, pareizi un iepriekš noteikti pēc taisnīgas, objektīvas un verificējamās aprēķina metodes. Tālab aprēķinus veic vai aprēķinu atbilstību un pareizību apstiprina struktūras, kas ir funkcionāli neatkarīgas no iestādēm, kuras atbild par KLP stratēģiskā plāna īstenošanu un kurām ir atbilstīga kompetence.

83. pants

Dotāciju veidi

1. Neskarot 70., 71., 72. un 75. pantu, dotācijas, ko piešķir saskaņā ar šo nodaļu, var izpausties jebkurā no šādiem veidiem:

- labuma guvējam faktiski radušos un apmaksāto attiecināmo izmaksu atlīdzināšana;
- vienības izmaksas;
- fiksētas summas maksājumi;
- vienotas likmes finansējums.

2. Šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto atbalsta veidu summas nosaka ar vienu no šādiem paņēmieniem:

- saskaņā ar taisnīgu, godīgu un verificējamu aprēķina metodi, kuras pamatā ir:
 - statistikas dati, cita objektīva informācija vai eksperta atzinums;

- ii) verificēti individuālu labuma guvēju vēsturiskie dati; vai
 - iii) individuālu labuma guvēju parastā izmaksu uzskaites prakse;
- b) budžeta projektus veido, ņemot vērā katru gadījumu atsevišķi, un par tiem struktūra, kas atlasa darbību, vienojas *ex ante*;
 - c) saskaņā ar noteikumiem par to, kā atbilstošas izmaksas par vienību, fiksētas summas un vienotas likmes finansējums Savienības politikās piemērojams līdzīga veida darbībai;
 - d) saskaņā ar noteikumiem par to, kā atbilstošas izmaksas par vienību, fiksētas summas un vienotas likmes finansējums saskaņā ar dotāciju shēmām, kuras pilnībā finansē dalībvalsts, piemērojams līdzīga veida darbībai.
3. Dalībvalstis labuma guvējiem var piešķirt tādas dotācijas ar nosacījumiem, kas ir pilnībā vai daļēji atmaksājamas, kā norādīts dokumentā, kurā izklāstīti atbalsta saņemšanas nosacījumi un saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
- a) labuma guvēji atmaksāšanu veic, ievērojot nosacījumus, par kuriem vienojusies vadošā iestāde un labuma guvējs;
 - b) dalībvalstis labuma guvēja atmaksātos resursus izmanto atkārtoti tam pašam konkrētajam KLP stratēģiskā plāna mērķim līdz 2029. gada 31. decembrim – vai nu dotāciju ar nosacījumiem veidā, finanšu instrumenta veidā, vai citā atbalsta veidā; atmaksātās summas un informāciju par to atkārtotu izmantošanu iekļauj pēdējā gada snieguma ziņojumā;
 - c) dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka resursi tiek turēti atsevišķos kontos vai zem atbilstošiem uzskaites kodiem;
 - d) Savienības līdzekļus, ko jebkurā laikā atmaksājuši labuma guvēji, bet kas nav atkārtoti izmantoti līdz 2029. gada 31. decembrim, saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2116 34. pantu atmaksā Savienības budžetā.

84. pants

Deleģētās pilnvaras attiecībā uz papildu prasību noteikšanu lauku attīstības intervencu veidiem

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar prasībām papildus šajā nodaļā noteiktajām, attiecībā uz nosacījumiem, ar kādiem piešķir atbalstu:

- a) 70. pantā minētajām pārvaldības saistībām attiecībā uz ģenētiskajiem resursiem un dzīvnieku labturību;
- b) 77. pantā minētajām kvalitātes shēmām attiecībā uz galaprodukta specifiku, piekļuvi shēmai, saistošo produkta specifikāciju pārbaudi, shēmas pārredzamību un produktu izsekojamību, kā arī to, kā dalībvalstis atzīst brīvprātīgas sertifikācijas shēmas.

IV SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

85. pants

ELGF un ELFLA izdevumi

1. No ELGF finansē tādas intervencu veidus, kas ir saistīti ar:
- a) tiešajiem maksājumiem, kas noteikti 16. pantā;
 - b) intervencēm konkrētās nozarēs, kas noteiktas III sadaļas III nodaļā.

2. No ELFLA finansē intervenču veidus, kas minēti III sadaļas IV nodaļā, un 94. pantā minēto tehnisko palīdzību pēc dalībvalstu ierosmes.

86. pants

Izdevumu attiecināmība

1. Izdevumi ir attiecināmi:

- a) attiecībā uz ELGF iemaksām – no nākamā gada 1. janvāra pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi KLP stratēģisko plānu;
- b) attiecībā uz ELFLA iemaksām – no KLP stratēģiskā plāna iesniegšanas dienas, bet ne agrāk par 2023. gada 1. janvāri.

2. Izdevumi, kuri par attiecināmiem kļūst KLP stratēģiskā plāna grozīšanas rezultātā, uz ELGF iemaksu ir attiecināmi pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi minēto grozīšanu, un no dienas, kad grozīšana stājas spēkā, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 119. panta 8. punktu.

3. Izdevumi, kuri par attiecināmiem kļūst KLP stratēģiskā plāna grozīšanas rezultātā, uz ELFLA iemaksām ir attiecināmi no dienas, kurā grozīšanas pieprasījums iesniegts Komisijai, vai no 119. panta 9. punktā minētās grozīšanas paziņošanas dienas.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas un 4. punkta otrās daļas, KLP stratēģiskais plāns var paredzēt, ka ārkārtas pasākumu gadījumā, kurus iedarbina dabas katastrofas, katastrofāli notikumi vai nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi vai arī tas, ka ir būtiski un pēkšņi mainījušies dalībvalsts vai reģiona sociālekonomiskie apstākļi, ka ELFLA finansēto un ar KLP stratēģiskā plāna grozījumiem saistīto izdevumu attiecināmība var sākt darboties no notikuma dienas.

4. Izdevumi uz ELFLA iemaksām attiecināmi ir tad, ja tie radušies labuma guvējam un samaksāti līdz 2029. gada 31. decembrim. Turklāt, lai izdevumi būtu attiecināmi uz ELFLA iemaksām, maksājumu aģentūrai attiecīgo atbalstu jābūt faktiski izmaksājušai līdz 2029. gada 31. decembrim.

Dalībvalstis nosaka labuma guvējam radušos izmaksu attiecināmības sākuma datumu. Sākuma datumu nenosaka agrāk kā 2023. gada 1. janvāris.

Darbības, kuras ir fiziski pabeigtas vai pilnībā īstenotas, pirms vadošajai iestādei iesniedz pieteikumu par atbalstu, neatkarīgi no tā, vai visi saistītie maksājumi jau ir izdarīti, nav atbalsttiesīgas.

Taču uz atbalstu var pretendēt darbības, kas saistītas ar stādu audžu kopšanu un jaunaudžu kopšanu saskaņā ar ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas principiem un pievērsties vienam vai vairākiem konkrētiem mērķiem, kas izklāstīti 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā, kā noteikusi dalībvalsts, pat ja šīs darbības ir fiziski pabeigtas pirms finansēšanas pieteikuma iesniegšanas vadošajai iestādei.

5. Ieguldījumi natūrā un amortizācijas izmaksas var pretendēt uz atbalstu no ELFLA, ievērojot nosacījumus, kurus nosaka dalībvalstis.

87. pants

Finanšu piešķirumi par tiešo maksājumu intervenču veidiem

1. Neskarot Regulas (ES) 2021/2116 17. pantu, tiešo maksājumu intervenču veidu kopsumma, kuru dalībvalstī par kalendāro gadu var piešķirt, ievērojot šīs regulas III sadaļas II nodaļu, nepārsniedz V pielikumā noteikto minētās dalībvalsts finanšu piešķirumu.

Neskarot Regulas (ES) 2021/2116 17. pantu, maksimālā summa, kuru dalībvalstī kalendārajā gadā var piešķirt, ievērojot šīs regulas III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 2. apakšiedaļu un pirms tiek piemērots šīs regulas 17. pants, nepārsniedz VIII pielikumā noteikto minētās dalībvalsts finanšu piešķirumu.

V pielikumā noteiktais dalībvalstu finanšu piešķirums pēc VIII pielikumā noteikto summu atskaitīšanas un pirms summu pārvietošanas, ko veic ievērojot 17. pantu, šīs regulas 96., 97. un 98. pantu nolūkā ir noteikts IX pielikumā.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem dalībvalstu piešķirumus, kas noteikti V un IX pielikumā, groza, lai ņemtu vērā to, kā – tostarp 17. un 103. pantā minēto pārvietošanu, 88. panta 5. punktā minēto finanšu piešķirumu pārvietošanu un 88. panta 6. punktā minēto citu produktu nozarisko intervenci finansēšanai vajadzīgo atskaitījumu ietekmē – ir mainījusies tiešo maksājumu maksimālā kopsomma, kuru var piešķirt.

Tomēr IX pielikumu korigē, neņemot vērā pārvietojumus, kas izdarīti saskaņā ar 17. pantu.

3. Katrai intervencei paredzēto, 101. pantā minēto indikatīvo finanšu piešķirumu summa, kas par 16. pantā noteiktajiem tiešo maksājumu intervenci veidiem dalībvalstī piešķirama attiecībā uz kādu kalendāro gadu, V pielikumā noteikto minētās dalībvalsts piešķirumu var pārsniegt par tik lielu apjomu, cik liela ir maksājumu samazinājumam atbilstošā aplēstā summa, kas KLP stratēģiskajā plānā uzņemta saskaņā ar 112. panta 3. punkta a) apakšpunkta otro daļu.

88. pants

Finanšu piešķirumi par noteiktiem intervenci veidiem konkrētās nozarēs

1. Savienības finansiālā palīdzība, kuru dalībvalstīm iedala par vīna nozares intervenci veidiem, ir norādīta VII pielikumā.
2. Savienības finansiālā palīdzība, kuru dalībvalstīm iedala par biškopības nozares intervenci veidiem, ir norādīta X pielikumā.
3. Savienības finansiālā palīdzība, kuru par apiņu nozares intervenci veidiem iedala Vācijai, ir 2 188 000 EUR finanšu gadā.
4. Savienības finansiālā palīdzība finanšu gadā par olīveļļas un galda olīvu nozares intervenci veidiem tiek iedalīta šādi:
 - a) Grieķijai 10 666 000 EUR;
 - b) Francijai 554 000 EUR; un
 - c) Itālijai 34 590 000 EUR.
5. Attiecīgās dalībvalstis KLP stratēģiskajos plānos var nolemt sava 3. un 4. punktā minētā finanšu piešķiruma kopsommu pārvietot uz saviem piešķirumiem, kas paredzēti tiešajiem maksājumiem. Šo lēmumu nevar pārskatīt.

Dalībvalstu finanšu piešķiruma summas, kas pārvietotas uz tiešajiem maksājumiem paredzētajiem piešķirumiem, vairs nav pieejamas 3. un 4. punktā minētajiem intervenci veidiem.

6. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var nolemt līdz 3 % no saviem piešķirumiem, kas paredzēti tiešajiem maksājumiem un noteikti V pielikumā, un no kuriem attiecīgā gadījumā atskaitīti piešķirumi kokvilnai, kas noteikti VIII pielikumā, izmantot III sadaļas III nodaļas 7. iedaļas aptverto citu nozaru intervenci veidiem.

Dalībvalstis var nolemt palielināt pirmajā daļā minēto procentuālo daļu līdz 5 %. Šādā gadījumā summu, kas atbilst šim palielinājumam, atskaita no maksimālās summas, kas noteikta 96. panta 1., 2. vai 5. punktā, un tā vairs nav pieejama iedalīšanai saistīto ieņēmumu atbalsta intervencēm, kas minētas III daļas II nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā.

Summu, kas atbilst šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētajai dalībvalstu tiešajiem maksājumiem paredzēto piešķirumu procentuālajai daļai, un kuru konkrētā finanšu gadā izmanto citu nozaru intervenču veidiem, uzskata par dalībvalstu piešķirumiem katram finanšu gadam attiecībā uz citu nozaru intervenču veidiem.

7. 2025. gadā dalībvalstis var pārskatīt savu 6. punktā minēto lēmumu, saskaņā ar 119. pantu pieprasot grozīt KLP stratēģiskā plānu.

8. Apstiprinātajā KLP stratēģiskajā plānā norādītās summas, kuras izriet no 6. un 7. punkta piemērošanas, attiecīgajām dalībvalstīm ir saistošas.

89. pants

Finanšu piešķirumi par lauku attīstības intervenču veidiem

1. Saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam, kas izklāstīta Regulā (ES, Euratom) 2020/2093, kopējais Savienības atbalsta apjoms šīs regulas paredzētajiem lauku attīstības intervenču veidiem laikposmam no 2023. gada 1. janvāra līdz 2027. gada 31. decembrim ir 60 544 439 600 EUR faktiskajās cenās.

2. No 1. punktā minētajiem resursiem 0,25 % atvēl, lai saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2116 7. pantu pēc Komisijas ierosmes finansētu tehniskās palīdzības aktivitātes, tostarp šīs regulas 126. panta 2. punktā minēto Eiropas KLP tīklu un šīs regulas 127. pantā minēto EIP. Šīs aktivitātes var attiekties gan uz iepriekšējiem plānošanas periodiem, gan uz turpmākajiem KLP stratēģiskā plāna laikposmiem.

3. Šā panta 1. punktā minētās summas sadalījums pa gadiem katrai dalībvalstij pēc tam, kad ir atskaitīta 2. punktā minētā summa, ir noteikts XI pielikumā.

4. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem XI pielikumu groza, lai pārskatītu minēto sadalījumu pa gadiem katrai dalībvalstij un ņemtu vērā attiecīgās izmaiņas – tostarp 17. un 103. pantā minētos pārvietojumus –, veiktu tehniskus pielāgojumus, nemainot piešķirumu kopainu, vai ņemtu vērā citas izmaiņas, kuras ar tiesību aktu paredzētas pēc šīs regulas pieņemšanas.

90. pants

ELFLA iemaksas

Komisijas īstenošanas lēmumā, ar ko, ievērojot 118. panta 6. punktu, apstiprina KLP stratēģisko plānu, nosaka arī ELFLA maksimālās iemaksas plānā. ELFLA iemaksu apjomu aprēķina, pamatojoties uz attiecināmo publisko izdevumu summu, izņemot 115. panta 5. punktā minēto valsts papildfinansējumu.

91. pants

ELFLA iemaksu likmes

1. KLP stratēģiskajos plānos reģionālā vai valsts līmenī nosaka visām intervencēm vienu ELFLA iemaksu likmi.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, ELFLA iemaksu maksimālā likme ir:
 - a) 85 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem mazāk attīstītajos reģionos;
 - b) 80 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem tālākajos reģionos un Egejas jūras nelielajās salās;
 - c) 60 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem pārejas reģionos Regulas (ES) 2021/1060 108. panta 2. punkta pirmās daļas b) punkta nozīmē;
 - d) 43 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem pārējos reģionos.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ELFLA iemaksu maksimālā likme, ja saskaņā ar 2. punktu KLP stratēģiskajā plānā noteiktā likme ir zemāka, ir:
- 65 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem attiecībā uz maksājumiem par dabas vai citiem platībatkarīgajiem ierobežojumiem saskaņā ar 71. pantu;
 - 80 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar 70. pantu, maksājumiem, kurus veic saskaņā ar 72. pantu, atbalstam 73. pantā minētajām neienesīgajām investīcijām, EIP darbības grupu projektu atbalstam, ko piešķir saskaņā ar 77. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un LEADER saskaņā ar 77. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
 - 100 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem darbībām, kas finansējumu saņem no līdzekļiem, kuri uz ELFLA pārvietoti saskaņā ar 17. un 103. pantu.
4. Minimālā ELFLA ieguldījuma likme ir 20 % no attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem.
5. Šā panta 2., 3. un 4. punktā minētajos attiecināmajos publiskajos izdevumos nav iekļauts 115. panta 5. punktā minētais valsts papildfinansējums.

92. pants

Minimālie finanšu piešķirumi attiecībā uz LEADER

- Vismaz 5 % no IX pielikumā norādītās kopējās ELFLA iemaksas KLP stratēģiskajā plānā tiek rezervēti LEADER.
- Visā KLP stratēģiskā plāna laikposmā kopējie ELFLA izdevumi lauku attīstībai, kas nav izdevumi LEADER vajadzībām, kā noteikts finanšu plānā saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nepārsniedz 95 % no kopējās ELFLA iemaksas KLP stratēģiskajā plānā, kas noteikta XI pielikumā. Šis maksimālais finansiālais apjoms, ko Komisija apstiprinājusi saskaņā ar 118. vai 119. pantu, ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finansiālais apjoms.

93. pants

Minimālie finanšu piešķirumi attiecībā uz intervencēm, ar ko tiecas sasniegt ar vidi un klimatu saistītos konkrētos mērķus

- Vismaz 35 % no IX pielikumā norādītās kopējās ELFLA iemaksas KLP stratēģiskajā plānā tiek rezervēti intervencēm, ar ko tiecas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus un attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus.
- Lai noteiktu iemaksu 1. punktā noteiktās procentuālās daļas sasniegšanai, dalībvalstis iekļauj izdevumus par šādām intervencēm:
 - 100% par pārvaldības saistībām, kas minētas 70. pantā;
 - 50 % par 71. pantā minētajiem dabas vai citiem platībatkarīgajiem ierobežojumiem;
 - 100% par 72. pantā minētajiem platībatkarīgajiem traucēkļiem;
 - 100 % par 73. un 74. panta investīcijām, kas saistītas ar vienu vai vairākiem 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētajiem konkrētajiem mērķiem vai – attiecībā uz dzīvnieku labturību – ar 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētajiem konkrētajiem mērķiem.
- Visā KLP stratēģiskā plāna laikposmā kopējie ELFLA izdevumi lauku attīstībai, kas nav izdevumi šā panta 2. punktā minēto intervencu vajadzībām, kā noteikts finanšu plānā saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nepārsniedz 65 % no kopējās ELFLA iemaksas KLP stratēģiskajā plānā, kas noteikta XI pielikumā. Šis maksimālais finansiālais apjoms, līdzko to Komisija apstiprinājusi saskaņā ar 118. vai 119. pantu, ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finansiālais apjoms.
- Šo pantu nepiemēro attiecībā uz izdevumiem tālākajos reģionos.

94. pants

Maksimālie finanšu piešķirumi attiecībā uz tehnisko palīdzību

1. Ne vairāk kā 4 % no XI pielikumā norādītās kopējās ELFLA iemaksas KLP stratēģiskajā plānā var izmantot, lai finansētu pēc dalībvalsts ierosmes īstenotu tehniskās palīdzības rīcību, kā minēts 125. pantā.

Ja Savienības lauku attīstības atbalsta kopapjoms nepārsniedz 1,1 miljardu EUR, ELFLA iemaksas proporciju KLP stratēģiskajā plānā var palielināt līdz 6 %.

2. Tehnisko palīdzību atlīdzina ar vienotas likmes finansējumu saskaņā ar Finanšu regulas 125. panta 1. punkta e) apakšpunktu un saskaņā ar starpmaksājumu sistēmu, kas izklāstīta Regulas (ES) 2021/2116 32. pantā. Minētā vienotā likme atbilst kopējo deklarēto izdevumu procentuālajai daļai, kas KLP stratēģiskajā plānā noteikta attiecībā uz tehnisko palīdzību.

95. pants

Minimālie finanšu piešķirumi attiecībā uz atbalstu gados jauniem lauksaimniekiem

1. Minimālā summa, kas attiecībā uz katru dalībvalsti ir norādīta šīs regulas XII pielikumā, tiek rezervēta, lai sniegtu ieguldījumu 6. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētā konkrētā mērķa sasniegšanai. Pamatojoties uz stāvokļa analīzi stipro un vājo pušu, iespēju un draudu izteiksmē (SVID analīze) un uz apzinātajām vajadzībām, minēto summu izmanto viena vai abu turpmāk minēto veidu intervencēm:

a) 30. pantā paredzētais ienākumu papildatbalsts gados jaunajiem lauksaimniekiem;

b) 75. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gados jaunu lauksaimnieku darījumdarbības uzsākšana.

2. Papildus šā panta 1. punktā minētajiem intervences veidiem dalībvalstis minētajā punktā noteikto minimālo summu var izmantot 73. pantā minētajām investīciju intervencēm attiecībā uz gados jauniem lauksaimniekiem ar noteikumu, ka tiem piemēro augstāku atbalsta likmi saskaņā ar 73. panta 4. punkta otrās daļas a) apakšpunkta ii) punktu. Ja tiek izmantota šī iespēja, tad no rezervējamās minimālās summas atskaita ne vairāk kā 50 % no izdevumiem par investīcijām, kas minētas pirmajā teikumā.

3. Katrā kalendārajā gadā kopējie izdevumi tiešo maksājumu intervencu veidiem, kas nav ienākumu papildatbalsts gados jaunajiem lauksaimniekiem, kā noteikts 30. pantā, nepārsniedz V pielikumā noteikto tiešo maksājumu finanšu piešķirumu attiecīgajam kalendārajam gadam, no kura tiek atskaitīta XII pielikumā minētā daļa, kas attiecīgajā kalendārajā gadā ir rezervēta kā ienākumu papildatbalsts gados jaunajiem lauksaimniekiem, kā dalībvalstis to ir noteikušas savā finanšu plānā saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kā to ir apstiprinājusi Komisija saskaņā ar 118. vai 119. pantu. Minētais maksimālais finanšu apjoms ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finanšu apjoms.

4. Visā KLP plāna laikposmā kopējie ELFLA izdevumi lauku attīstībai, kas nav paredzēti 75. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajai gados jaunu lauksaimnieku darījumdarbības uzsākšanai, nepārsniedz XI pielikumā noteikto kopējo ELFLA iemaksu KLP stratēģiskajā plānā, kura tiek samazināta par XII pielikumā minēto daļu, kas ir rezervēta 75. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajai gados jaunu lauksaimnieku darījumdarbības uzsākšanai, attiecībā uz visu KLP stratēģiskā plāna laikposmu, kā dalībvalstis to ir noteikušas savos finanšu plānos saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kā to ir apstiprinājusi Komisija saskaņā ar 118. vai 119. pantu. Minētais maksimālais finanšu apjoms ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finanšu apjoms.

5. Ja dalībvalsts nolemj izmantot šā panta 2. punktā paredzēto iespēju, tad šā panta 4. punktā minētā maksimālā finanšu apjoma noteikšanai ņem vērā to izdevumu daļu, kas paredzēta investīciju intervencēm gados jaunajiem lauksaimniekiem, kuru atbalsta likme saskaņā ar 73. panta 4. punkta otrās daļas a) apakšpunkta ii) punktu nepārsniedz 50 %, kā minētā dalībvalsts to ir noteikusi savā finanšu plānā saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kā to ir apstiprinājusi Komisija saskaņā ar 118. vai 119. pantu.

96. pants

Maksimālie finanšu piešķirumi attiecībā uz saistīto ienākumu atbalstu

1. Šīs regulas III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā minētajām saistītā ienākumu atbalsta intervencēm atbilstošie indikatīvie finanšu piešķirumi nepārsniedz 13 % no IX pielikumā norādītajām summām.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis, kuras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 53. panta 4. punktu brīvprātīgā saistītā atbalsta vajadzībām ir izmantojušas vairāk nekā 13 % no minētās regulas II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, var nolemt saistītā ienākumu atbalsta vajadzībām izmantot vairāk nekā 13 % no šīs regulas IX pielikumā noteiktās summas. Izmantotais procentuālais daudzums nepārsniedz to, kuru Komisija attiecībā uz brīvprātīgo saistīto atbalstu ir apstiprinājusi par 2018. pieprasījumu gadu.
3. 1. punktā minēto procentuālo daudzumu var palielināt par ne vairāk kā 2 procentpunktiem ar noteikumu, ka summa, kas atbilst procentuālajam daudzumam, kurš pārsniedz 13 %, tiek iedalīta III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā paredzētajam atbalstam par proteīnaugiem.
4. Apstiprinātajā KLP stratēģiskajā plānā iekļautā summa, kas izriet no 1., 2. un 3. punkta piemērošanas, nevar tikt pārsniegta.
5. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dalībvalstis var izvēlēties saistītā ienākumu atbalsta finansēšanai izmantot līdz 3 miljoniem EUR gadā.
6. Neskarot Regulas (ES) 2021/2116 17. pantu, maksimālā summa, kuru dalībvalstī kalendārajā gadā var piešķirt pirms šīs regulas 17. panta piemērošanas, ievērojot šīs regulas III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļu, nepārsniedz summas, kas KLP stratēģiskajā plānā noteiktas saskaņā ar šo pantu.

97. pants

Minimālie finanšu piešķirumi attiecībā uz ekoshēmām

1. No 2023. līdz 2027. gadam katru kalendāro gadu vismaz 25 % no IX pielikumā noteiktajiem piešķirumiem rezervē ekoshēmām, kas minētas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļas 4. apakšiedaļā.
2. Ja kopējā ELFLA iemaksas summa, ko dalībvalsts saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu ir rezervējusi intervencēm, ciktāl ar šīm intervencēm cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus un – attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto konkrēto mērķi, pārsniedz 30 % no XI pielikumā noteiktās kopējās ELFLA iemaksas KLP stratēģiskā plāna laikposmam, tad dalībvalstis var samazināt kopējo summu, kas rezervējama saskaņā ar šā panta 1. punktu. Kopējais samazinājums nepārsniedz to summu, ar ko tiek pārsniegti pirmajā teikumā minētās procentuālās daļas.
3. Šā panta 2. punktā minētā samazinājuma rezultātā par vairāk nekā 50 % nevar sarukt tā ikgadējā summa, kura, ievērojot 1. punktu, ir rezervējama ekoshēmām KLP stratēģiskā plāna laikposmā.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, dalībvalstis var samazināt saskaņā ar 1. punktu rezervējamo ikgadējo summu par ne vairāk kā 75 %, ja kopējā summa, kas saskaņā ar 70. pantu tiek plānota intervencēm attiecīgajā KLP stratēģiskā plāna laikposmā, pirms 2. punkta piemērošanas pārsniedz 150 % no summas, kas rezervējama saskaņā ar šā panta 1. punktu.
5. Dalībvalstis 2023. un 2024. kalendārajā gadā saskaņā ar 101. panta 3. punktu var izmantot summas, kas saskaņā ar šo pantu ir rezervētas ekoshēmām, lai minētajā gadā finansētu citas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minētas intervences, ar noteikumu, ka ir izsmeltas visas iespējas izmantot līdzekļus ekoshēmām,
 - a) kas nepārsniedz 5 % maksimumu no IX pielikumā attiecīgajam kalendārajam gadam noteiktajām summām;

b) kas pārsniedz 5 % maksimumu no IX pielikumā attiecīgajam kalendārajam gadam noteiktajām summām, ar noteikumu, ka ir izpildīti 6. punkta nosacījumi.

6. Piemērojot 5. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis groza to KLP stratēģiskos plānus saskaņā ar 119. pantu, lai:

a) summas, kas saskaņā ar šo pantu uz atlikušajiem KLP stratēģiskā plāna laikposma gadiem ir rezervētas ekoshēmām, saskaņā ar šā panta 5. punkta b) apakšpunktu palielinātu par summu, kas ir vismaz vienāda ar to summu, ko izmanto citu III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minēto intervenču finansēšanai; vai

b) summas, kas saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu ir rezervētas intervencēm, ciktāl ar šīm intervencēm cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus un – attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto konkrēto mērķi, saskaņā ar šā panta 5. punkta b) apakšpunktu palielinātu par summu, kas ir vismaz vienāda ar to summu, ko izmanto, lai finansētu citas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minētās intervences. Papildu summas, kas saskaņā ar šo punktu ir rezervētas intervencēm saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu, neņem vērā, ja dalībvalsts izmanto šā panta 2. punktā minēto iespēju.

7. Ja dalībvalsts, piemērojot 5. punkta a) apakšpunktu, visam 2023.–2024. gada laikposmam izmanto summu, kas pārsniedz 2,5 % no IX pielikumā 2023. un 2024. gadam noteikto piešķirumu summas, lai finansētu citas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minētās intervences, tad attiecīgā dalībvalsts summas, kas pārsniedz 2,5 % no IX pielikumā 2023. un 2024. gadam noteikto piešķirumu summas un ko izmanto, lai minētajos gados finansētu citas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minētās intervences, kompensē, saskaņā ar 119. pantu grozot savu KLP stratēģisko plānu, lai:

a) summas, kas saskaņā ar šo pantu uz atlikušajiem KLP stratēģiskā plāna laikposma gadiem ir rezervētas ekoshēmām, palielinātu par summu, kas ir vismaz vienāda ar summām, ar kurām tiek pārsniegti 2,5 % no IX pielikuma minēto piešķirumu summas 2023. un 2024. gadam; vai

b) summas, kas saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu ir rezervētas intervencēm, ciktāl ar šīm intervencēm cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus un – attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto konkrēto mērķi, saskaņā ar šo pantu palielinātu par summu, kas ir vismaz vienāda ar to summu, ar ko tiek pārsniegti 2,5 % no IX pielikuma minēto piešķirumu summas 2023. un 2024. gadam. Papildu summas, kas saskaņā ar šo punktu ir rezervētas intervencēm saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu, neņem vērā, ja dalībvalsts izmanto šā panta 2. punktā minēto iespēju.

8. Dalībvalstis 2025. un 2026. kalendārajā gadā saskaņā ar 101. panta 3. punktu var izmantot summu, kas nepārsniedz 2 % maksimumu no IX pielikumā attiecīgajam kalendārajam gadam noteiktajām summām un kas saskaņā ar šo pantu ir rezervēta ekoshēmām, lai tajā pašā gadā finansētu citas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minētās intervences, ar noteikumu, ka ir izsmeltas visas iespējas izmantot līdzekļus ekoshēmām un ir izpildīti 9. punktā minētie nosacījumi.

9. Piemērojot šā panta 8. punktu, dalībvalstis groza savus KLP stratēģisko plānus saskaņā ar 119. pantu, lai:

a) summas, kas saskaņā ar šo pantu uz atlikušajiem KLP stratēģiskā plāna laikposma gadiem ir rezervētas ekoshēmām, saskaņā ar šā panta 8. punktu palielinātu par summu, kas ir vismaz vienāda ar to summu, ko izmanto citu III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minēto intervenču finansēšanai; vai

b) summas, kas saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu ir rezervētas intervencēm, ciktāl ar šīm intervencēm cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus un – attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto konkrēto mērķi, saskaņā ar šā panta 8. punktu palielinātu par summu, kas ir vismaz vienāda ar to summu, ko izmanto, lai finansētu citas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļā minētās intervences. Papildu summas, kas saskaņā ar šo pantu ir rezervētas intervencēm saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu, neņem vērā, ja dalībvalsts izmanto šā panta 2. punktu minēto iespēju.

10. Katrā kalendārajā gadā, sākot no 2025. kalendārā gada, kopējie izdevumi, kas ir paredzēti tiešo maksājumu intervenču veidiem un kas nav ekoshēmas, attiecīgajā kalendārajā gadā nepārsniedz V pielikumā noteikto tiešajiem maksājumiem paredzēto finanšu piešķirumu, ko samazina par summu, kura atbilst 23 % no IX pielikumā minētās summas, kas saskaņā ar šo punktu 2025. un 2026. kalendārajam gadam ir rezervēta ekoshēmām, un kura atbilst 25 % no IX pielikumā minētās summas, kas saskaņā ar šo punktu 2027. kalendārajam gadam ir rezervēta ekoshēmām un attiecīgā gadījumā korigēta par summu, kura izriet no šā panta 2., 3., 4., 6., 7. un 9. punkta piemērošanas, kā dalībvalstis saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu to ir noteikušas savos finanšu plānos un kā to ir apstiprinājusi Komisija saskaņā ar 118. vai 119. pantu. Šis maksimālais finanšu apjoms ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finanšu apjoms.

11. Ja dalībvalstis piemēro šā panta 2., 3., 4., 6., 7. un 9. punktu, attiecībā uz visu KLP stratēģiskā plāna laikposmu kopējie ELFLA izdevumi lauku attīstībai, izņemot summas, kas saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu ir rezervētas intervencēm, ciktāl ar šīm intervencēm cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus un – attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto konkrēto mērķi, nepārsniedz XI pielikumā minēto kopējo ELFLA iemaksu lauku attīstībai visam KLP stratēģiskā plāna laikposmam, no kuras pēc šā panta 2., 6., 7. un 9. punkta piemērošanas tiek atskaitītas summas, kas saskaņā ar 70., 72., 73. un 74. pantu ir rezervētas intervencēm, ciktāl ar šīm intervencēm cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētos konkrētos mērķus un – attiecībā uz dzīvnieku labturību – 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā minēto konkrēto mērķi, kā dalībvalstis to ir noteikušas savos finanšu plānos saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kā to ir apstiprinājusi Komisija saskaņā ar 118. vai 119. pantu. Šis maksimālais finanšu apjoms ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finanšu apjoms.

98. pants

Minimālie finanšu piešķirumi attiecībā uz pārdalošo ienākumu atbalstu

1. Vismaz 10 % no IX pielikumā noteiktajiem piešķirumiem rezervē 29. pantā minētajam pārdalošajam ienākumu atbalstam.

2. Katrā kalendārajā gadā kopējie izdevumi tiešo maksājumu intervenču veidiem, kas nav pārdalošais ienākumu atbalsts, nepārsniedz V pielikumā noteikto tiešo maksājumu finanšu piešķirumu attiecīgajam kalendārajam gadam, no kura tiek atskaitīta summa, kas atbilst 10 % no IX pielikumā minētā tiešo maksājumu finanšu piešķirumu attiecīgajam kalendārajam gadam, un kurš vajadzības gadījumā pēc 29. panta 1. punkta otrās daļas piemērošanas tiek korigēts, kā dalībvalstis to ir noteikušas savos finanšu plānos saskaņā ar 112. panta 2. punkta a) apakšpunktu un kā to ir apstiprinājusi Komisija saskaņā ar 118. vai 119. pantu. Minētais maksimālais finanšu apjoms ir Savienības tiesību aktos noteiktais maksimālais finanšu apjoms.

99. pants

Brīvprātīga iemaksa no ELFLA piešķiruma LIFE un Erasmus+ pasākumiem

Dalībvalstis var nolemt savos KLP stratēģiskajos plānos zināmu ELFLA piešķiruma daļu izmantot, lai piesaistītu atbalstu un plašāk izvērstu stratēģiskos dabas projektus, kas dod ieguvumus lauksaimnieku kopienām, kā paredzēts saskaņā ar Regulu (ES) 2021/783, un lai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/817⁽⁴⁹⁾ finansētu darbības transnacionālai to personu mācību mobilitātei, kuras darbojas lauksaimniecības un lauku attīstības jomā, ar īpašu akcentu uz gados jauniem lauksaimniekiem un sievietēm lauku apvidos.

⁽⁴⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/817 (2021. gada 20. maijs), ar ko izveido Savienības programmu izglītības un mācību, jaunatnes un sporta jomās Erasmus+ un atceļ Regulu (ES) Nr. 1288/2013 (OV L 189, 28.5.2021., 1. lpp.).

100. pants

Klimata izdevumu izsekošana

1. Pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un izmantojot vienkāršu un kopēju metodiku, Komisija izvērtē politikas ieguldījumu ar klimata pārmaiņām saistīto mērķu sasniegšanā.
2. Šādu ieguldījumu, kas dots izdevumu mērķrādītāja sasniegšanā, aplēs, piemērojot konkrētus svērumus, kurus diferencē atkarībā no tā, kādu ieguldījumu – ievērojamu vai mērenu – atbalsts ir devis ar klimata pārmaiņām saistīto mērķu sasniegšanā. Minētie svērumi ir šādi:
 - a) 40 % attiecībā uz izdevumiem par ienākumu pamatatbalstu un ienākumu papildatbalstu, kas attiecīgi minēti III sadaļas II nodaļas 2. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļā;
 - b) 100 % attiecībā uz izdevumiem par ekoshēmām, kas minētas III sadaļas II nodaļas 2. iedaļas 4. apakšiedaļā;
 - c) 100 % attiecībā uz izdevumiem par 93. panta 1. punktā minētajām intervencēm, izņemot tos, kuri minēti šā punkta d) apakšpunktā;
 - d) 40 % attiecībā uz izdevumiem par 71. pantā minētajiem dabas vai citiem platībatkarīgajiem ierobežojumiem.
3. Komisija tiek pilnvarota pēc 2025. gada 31. decembra pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 152. panta 2. punktu, lai grozītu šā panta 2. punktu nolūkā mainīt tajā minētos svērumus, ja šādas izmaiņas ir pamatotas, lai precīzāk izsekotu izdevumus vides un klimata mērķiem.

101. pants

Indikatīvie finanšu piešķirumi

1. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos katrai atsevišķai intervencei un katram gadam nosaka indikatīvu finanšu piešķirumu. Šis indikatīvais finanšu piešķirums saskaņā ar KLP stratēģisko plānu atbilst gaidāmajam maksājumu līmenim intervencei attiecīgajā finanšu gadā, neieskaitot gaidāmos maksājumus, ko izdara, pamatojoties uz 115. panta 5. punktā minēto valsts papildfinansējumu.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta attiecībā uz intervencu veidiem 42. panta a), d), e) un f) punktā minētajās nozarēs, dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos katrai nozarei un katram gadam norāda indikatīvo finanšu piešķirumu, kas izsaka intervencēm paredzēto gaidāmo maksājumu līmeni attiecīgajā nozarē un katram finanšu gadam, neieskaitot maksājumus, kas gaidāmi uz 53. pantā minētās valsts finansiālā palīdzības pamata.
3. Indikatīvie finanšu piešķirumi, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 1. un 2. punktu, neliedz šīm dalībvalstīm izmantot līdzekļus no šiem indikatīvajiem finanšu piešķirumiem kā līdzekļus citām intervencēm, negrozot savus KLP stratēģiskos plānus saskaņā ar 119. pantu, ja ir ievērota šī regula un jo īpaši tās 87., 88., 89., 90., 92.–98. un 102. pants, un Regula (ES) 2021/2116 un jo īpaši tās 32. panta 6. punkta b) apakšpunkts, kā arī, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
 - a) finanšu piešķirumus intervencēm tiešo maksājumu veidā izmanto citām intervencēm tiešo maksājumu veidā;
 - b) finanšu piešķirumus lauku attīstības intervencēm izmanto cita veida intervencēm lauku attīstībai;
 - c) finanšu piešķirumus intervencēm biškopības nozarē un vīna nozarē izmanto tikai citām intervencēm tajā pašā nozarē;
 - d) finanšu piešķirumus par intervencēm citās nozarēs, kas minētas 42. panta f) punktā, izmanto intervencēm citās nozarēs, kas minētas minētajā punktā un norādītas KLP stratēģiskajā plānā, un šāda izmantošana neietekmē apstiprinātās darbības programmas.

Piemērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, dalībvalstis, kuras ir nolēmušas piešķirt ienākumu pamatatbalstu, ņemot vērā maksājumtiesības saskaņā ar 23. pantu, var lineāri palielināt vai samazināt izmaksājamās summas, pamatojoties uz kalendārajā gadā aktivizēto maksājumtiesību vērtību, nepārsniedzot plānotās minimālās un maksimālās summas par vienību, kas saskaņā ar 102. panta 2. punktu noteiktas intervencēm saistībā ar ienākumu pamatatbalstu.

102. pants

Plānotās summas par vienību un plānotās izlaides

1. Dalībvalstis katrai intervenci, kas iekļauta to KLP stratēģiskajos plānos, nosaka vienu vai vairākas plānotās summas par vienību. Plānotās summas par vienību var būt vienotās vai vidējās summas, kā noteikušas dalībvalstis. Plānotā vienotā summa par vienību ir vērtība, kuru, kā gaidāms, maksās par katru saistīto izlaidi. Plānotā vidējā summa par vienību ir dažādo summu par vienību tā vidējā vērtība, kuru, kā gaidāms, maksās par saistītajām izlaidēm.

Attiecībā uz intervencēm, uz kurām attiecas Regulas (ES) 2021/2116 65. panta 2. punktā minētā integrētā sistēma, nosaka vienotās summas par vienību, izņemot gadījumus, kad vienotās summas par vienību nav iespējamas vai pienācīgas, ņemot vērā intervences izstrādi vai darbības jomu. Tādā gadījumā nosaka vidējās summas par vienību.

2. Attiecībā uz tiešo maksājumu intervences veidiem dalībvalstis var noteikt plānotās maksimālās vai minimālās summas par vienību vai gan vienu, gan otru katrai summai par vienību, kas plānota katrai intervencei.

Plānotā maksimālā summa par vienību un plānotā minimālā summa par vienību ir maksimālā un minimālā summa par vienību, kuras, kā gaidāms, maksās par saistītajām izlaidēm.

Nosakot plānotās maksimālās vai minimālās summas par vienību vai nosakot abas, dalībvalstis minētās vērtības var pamatot ar nepieciešamo elastību veikt pārdali, lai izvairītos no līdzekļu neizlietošanas.

Faktiskā summa par vienību, kas minēta 134. panta 5. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā, var būt mazāka par plānoto summu par vienību vai plānoto minimālo summu par vienību, ja šāda summa ir noteikta, lai novērstu pārmērīgus finanšu piešķirumus tiešo maksājumu intervencu veidiem, kā minēts 87. panta 1. punktā.

3. Lauku attīstības intervencu veidiem, kad tiek izmantotas plānotās vidējās summas par vienību, dalībvalstis var noteikt maksimāli plānoto vidējo summu par vienību.

Maksimāli plānotā vidējā summa par vienību ir maksimālā summa, kuru, kā gaidāms, vidēji maksās par saistītajām izlaidēm.

4. Ja intervencei tiek noteiktas atšķirīgas summas ar vienību, katrai attiecīgajai minētās intervences summai par vienību piemēro 2. un 3. punktu.

5. Dalībvalstis katrai intervencei nosaka gada plānotās izlaides, kas kvantificētas katrai plānotajai vienotajai vai vidējai summai par vienību. Vienas intervences ietvaros gada plānotās izlaides var būt paredzētas apkopotā veidā attiecībā uz visām summām par vienību vai par vienību noteikto summu grupām.

103. pants

Tiešo maksājumu piešķirumu un ELFLA piešķirumu savstarpējā elastība

1. Savā KLP stratēģiskā plāna priekšlikumā, kas minēts 118. panta 1. punktā, dalībvalsts var nolemt:

- līdz 25 % no sava piešķiruma, kas paredzēts tiešajiem maksājumiem un noteikts V pielikumā, attiecīgā gadījumā pēc tam, kad atskaitīti 2023.–2026. kalendārā gada piešķirumi par kokvilnu, kas noteikti VIII pielikumā, pārvietot uz savu ELFLA piešķirumu 2024.–2027. finanšu gadā; vai
- līdz 25 % no sava ELFLA piešķiruma par 2024.–2027. finanšu gadu pārvietot uz savu piešķirumu par 2023.–2026. kalendāro gadu, kas paredzēts tiešajiem maksājumiem un noteikts V pielikumā.

2. Panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto pārvietojumu, ko veic no tiešajiem maksājumiem paredzētā dalībvalsts piešķiruma uz tās pašas dalībvalsts ELFLA piešķirumu, procentuālā izteiksmē var palielināt:
 - a) nepārsniedzot 15 procentpunktus, ja atbilstošo palielinājumu dalībvalsts izmanto no ELFLA finansētām intervencēm, ar kurām cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā noteiktos konkrētos mērķus;
 - b) nepārsniedzot 2 procentpunktus, ja atbilstošo palielinājumu dalībvalsts izmanto saskaņā ar 95. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
3. Pārvietojumu, ko veic no dalībvalsts ELFLA piešķiruma uz tiešajiem maksājumiem paredzēto piešķirumu, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, procentuālā izteiksmē var palielināt līdz 30 % tām dalībvalstīm, kuru tiešie maksājumi par hektāru nesasniedz 90 % no Savienības vidējā rādītāja. Šis nosacījums ir izpildīts Bulgārijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas, Portugāles, Rumānijas, Slovākijas, Somijas, Spānijas un Zviedrijas gadījumā.
4. Šā panta 1. punktā minētajos lēmumos nosaka 1., 2. un 3. punktā minēto procentuālo daudzumu, kas katrā kalendārajā gadā var būt atšķirīgs.
5. 2025. gadā, izmantojot 119. pantā minēto KLP stratēģiskā plāna grozīšanas iespēju, dalībvalstis savu 1. punktā minēto lēmumu var pārskatīt.

V SADAĻA

KLP STRATĒĢISKAIS PLĀNS

I NODAĻA

VISPĀRĪGĀS PRASĪBAS

104. pants

KLP stratēģiskie plāni

1. Lai, īstenojot no ELGF un ELFLA finansētu Savienības atbalstu, sasniegtu 6. panta 1. un 2. punktā nosauktos konkrētos mērķus, dalībvalstis saskaņā ar šo regulu izveido KLP stratēģiskos plānus.
2. Katra dalībvalsts izveido vienu KLP stratēģisko plānu visai savai teritorijai, ņemot vērā savus konstitucionālos un institucionālos noteikumus.

Ja dažus KLP stratēģiskā plāna elementus veido reģionālā līmenī, dalībvalsts nodrošina šo elementu saskaņotību un konsekveni ar valsts līmenī izveidotajiem KLP stratēģiskā plāna elementiem. Reģionālā līmenī noteiktos elementus pienācīgi atspoguļo attiecīgajās KLP stratēģiskā plāna iedaļās, kas norādītas 107. pantā.

3. Pamatojoties uz 115. panta 2. punktā minēto SVID analīzi un 108. pantā minēto vajadzību novērtējumu, dalībvalsts KLP stratēģiskajos plānos iestrādā 109. pantā minēto intervences stratēģiju, kurā 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanai nosaka skaitliskus mērķrādītājus un starpposma mērķrādītājus. Mērķrādītājus nosaka, izmantojot kopējus rezultātu rādītājus, kas izklāstīti I pielikumā.

Lai minētos mērķrādītājus sasniegtu, dalībvalstis, pamatojamās uz III sadaļā paredzētajiem intervencu veidiem, nosaka konkrētas intervences.

4. Katrs KLP stratēģiskais plāns attiecas uz laikposmu no 2023. gada 1. janvāra līdz 2027. gada 31. decembrim.

*105. pants***Vērienīgāki ar vidi un klimatu saistīti mērķi**

1. Ar saviem KLP stratēģiskajiem plāniem un jo īpaši ar 109. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem intervences stratēģijas elementiem dalībvalstis cenšas dot tādu kopējo ieguldījumu 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanā, kas ir lielāks par 2014.–2020. gada laikposmā doto kopējo ieguldījumu Regulas (ES) Nr. 1306/2013 110. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta mērķa sasniegšanā ar ELGF un ELFLA atbalsta palīdzību.
2. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, savos KLP stratēģiskajos plānos dalībvalstis izskaidro, kā tās gatavojas sasniegt lielāku kopējo ieguldījumu, kas minēts 1. punktā. Minētā skaidrojuma pamatā ir attiecīgā informācija, piemēram, tādi elementi, kas minēti 107. panta 1. punkta a)–f) apakšpunktā un 107. panta 2. punkta b) apakšpunktā, kā arī gaidāmie uzlabojumi salīdzinājumā ar attiecīgajiem I pielikumā izklāstītajiem ietekmes rādītājiem.

*106. pants***Procedūras noteikumi**

1. Dalībvalstis savu KLP stratēģisko plānu izstrādā, pamatodamās uz pārredzamām procedūrām, attiecīgā gadījumā sadarbībā ar saviem reģioniem un saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko regulējumu.
2. Par KLP stratēģiskā plāna izstrādi atbildīgā dalībvalsts struktūra nodrošina, ka:
 - a) attiecīgā gadījumā attiecīgās reģionālā līmeņa iestādes tiek efektīvi iesaistītas KLP stratēģiskā plāna sagatavošanā; un
 - b) vides un klimata jautājumos kompetentās publiskās iestādes ir efektīvi iesaistītas KLP stratēģiskā plāna vides un klimata aspektu sagatavošanā.
3. Katra dalībvalsts veido partnerību ar kompetentajām reģionālajām un vietējām iestādēm. Partnerībā iesaista vismaz šādus partnerus:
 - a) attiecīgās iestādes reģionālā un vietējā līmenī, kā arī citas publiskas iestādes, tostarp vides un klimata jautājumos kompetentās iestādes;
 - b) ekonomiskie un sociālie partneri, tostarp lauksaimniecības nozares pārstāvji;
 - c) attiecīgās struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību un – vajadzības gadījumā – struktūras, kas ir atbildīgas par sociālās iekļautības veicināšanu, pamattiesību ievērošanu, dzimumu līdztiesības veicināšanu un diskriminācijas novēršanu.

Dalībvalstis minētos partnerus efektīvi iesaista KLP stratēģisko plānu sagatavošanā un attiecīgā gadījumā apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp par 13. pantā minētajiem minimālajiem standartiem.

4. Dalībvalstis, tostarp attiecīgā gadījumā to reģioni, un Komisija sadarbojas, lai efektīvi koordinētu KLP stratēģisko plānu īstenošanu, ņemot vērā proporcionalitātes un dalītās pārvaldības principus.
5. Partnerības organizēšanu un īstenošanu veic saskaņā ar deleģēto aktu, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1303/2013 5. panta 3. punktu.

II NODAĻA

KLP STRATĒGISKĀ PLĀNA SATURS

107. pants

KLP stratēģisko plāna saturs

1. Katrā KLP stratēģiskajā plānā ir iedaļas par šādiem aspektiem:
 - a) vajadzību novērtējums;
 - b) intervences stratēģija;
 - c) vairāku veidu intervencēm kopīgie elementi;
 - d) stratēģijā norādītās tiešo maksājumu intervences, intervences konkrētās nozarēs un lauku attīstības intervences;
 - e) mērķrādītāju un finanšu plāni;
 - f) pārvaldības un koordinācijas sistēma;
 - g) elementi, kas nodrošina KLP modernizāciju;
 - h) ja KLP stratēģiskā plāna elementus izstrādā reģionālā līmenī, – īss dalībvalstu nacionālo un reģionālo struktūru apraksts un jo īpaši skaidrojums, kuri elementi ir izveidoti valsts un kuri – reģionālā līmenī.
2. Katram KLP stratēģiskajam plānam ir šādi pielikumi:
 - a) I pielikums – *ex ante* izvērtējums un stratēģiskais vides novērtējums (SEA), kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/42/EK ⁽⁵⁰⁾;
 - b) II pielikums – SVID analīze;
 - c) III pielikums – apspriešanās ar partneriem;
 - d) attiecīgā gadījumā IV pielikums – kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu;
 - e) V pielikums – valsts papildfinansējums, kas piešķirts KLP stratēģiskā plāna satvarā;
 - f) attiecīgā gadījumā VI pielikums par pārejas posma valsts atbalstu.
3. Regulas 108.–115. pantā ir sīkāk izklāstīti noteikumi par 1. un 2. punktā minēto KLP stratēģiskā plāna iedaļu un pielikumu saturu.

108. pants

Vajadzību novērtējums

Regulas 107. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā vajadzību novērtējumā:

- a) iekļauj SVID analīzes kopsavilkumu, kā minēts 115. panta 2. punktā;
- b) identificē vajadzības attiecībā uz katru 6. panta 1. un 2. punktā noteikto konkrēto mērķi, pamatojoties uz pierādījumiem no SVID analīzes; visas vajadzības, kas izriet no SVID analīzes, tiek aprakstītas neatkarīgi no tā, vai tās tiks iekļautas KLP stratēģiskajā plānā vai netiks;
- c) attiecībā uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā nosaukto konkrēto mērķi atbalstīt lauku saimniecību ienākumu pietiekamību un saimniecību izturētspēju iekļauj vajadzību novērtējumu saistībā ar taisnīgāku tiešo maksājumu sadali un efektīvāku un lietderīgāku to orientēšanu uz mērķi, attiecīgā gadījumā ņemot vērā lauku saimniecību struktūru, un saistībā ar riska pārvaldību;

⁽⁵⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

- d) attiecīgā gadījumā iekļauj to vajadzību analīzi, kādas ir konkrētos ģeogrāfiskajos apgabalos, piemēram, tālākajos reģionos, kā arī kalnu un salu reģionos;
- e) norāda vajadzību prioritāti, tostarp argumentēti pamato izdarīto izvēli, attiecīgā gadījumā izklāstot iemeslus, kāpēc dažas no identificētajām vajadzībām nav iekļautas vai ir tikai daļēji iekļautas KLP stratēģiskajā plānā.

Attiecībā uz 6. panta 1. punkta d), e) un f) punktā noteiktajiem konkrētajiem mērķiem vajadzību novērtējumā ņem vērā valsts vides un klimata plānus, kas sagatavoti saskaņā ar XIII pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem.

Savam vajadzību novērtējumam dalībvalstis izmanto jaunākos un uzticamus datus un – ja tādi ir pieejami – pēc dzimuma sadalītus datus.

109. pants

Intervences stratēģija

1. Regulas 107. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā intervences stratēģijā katram konkrētajam mērķim, kas nosaukts 6. panta 1. un 2. punktā un iekļauts KLP stratēģiskajā plānā:

- a) attiecīgajiem rezultātu rādītājiem, ko dalībvalsts izmanto, pamatojoties uz 108. pantā minēto savu vajadzību novērtējumu, norāda mērķrādītājus un ar tiem saistītos starpposma mērķrādītājus. Šo mērķrādītāju vērtību pamato, balstoties uz minēto vajadzību novērtējumu. Mērķrādītāji, kuri attiecas uz 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem, tiek iegūti no šā panta 2. punkta a) apakšpunktā sniegto skaidrojumu elementiem;
- b) intervences, kuru pamatā ir III sadaļā uzskaitītie intervenču veidi un kuras tiek izstrādātas konkrētas situācijas risināšanai attiecīgajā apgabalā, pamatojoties uz skaidru intervences loģiku, ko pamato 139. pantā minētais *ex ante* izvērtējums, 115. panta 2. punktā minētā SVID analīze un 108. pantā minētais vajadzības novērtējums;
- c) elementus, kas parāda to, kā ar intervencēm var sasniegt mērķrādītājus un kādā mērā tās ir savstarpēji saskaņotas un saderīgas;
- d) elementus, kas pierāda, ka finanšu līdzekļu piešķirums KLP stratēģiskajā plānā iekļautajām intervencēm ir pamatots un piemērots, lai sasniegtu attiecīgos mērķrādītājus, kā arī atbilst finanšu plānam, kas minēts 112. pantā.

2. Intervences stratēģija parāda, ka stratēģija ir konsekventa un ka 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanā intervences ir savstarpēji papildinošas, un sniedz:

- a) pārskatu par KLP stratēģiskajā plānā videi un klimatam paredzēto struktūru, kurā ir aprakstīti šādi aspekti:
 - i) attiecībā uz katru III pielikumā uzskaitīto LLVS standartu – veids, kā Savienības standarts tiek ieviests, tostarp šādi elementi: kopsavilkums par praksi lauku saimniecībā, teritoriālā piemērošanas joma, standartam pakļauto lauksaimnieku un citu labuma guvēju veidi un vajadzības gadījumā apraksts, kā prakse palīdz sasniegt galveno LLVS standarta mērķi;
 - ii) tas, kā nosacījumu sistēma kopumā palīdz sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā noteiktos konkrētos mērķus;
 - iii) tas, kā attiecīgie 31. panta 5. punktā un 70. panta 3. punktā minētie pamatnosacījumi cits citu papildina, kāda ir nosacījumu sistēma un dažādās intervences, tostarp atbalsts bioloģiskajai lauksaimniecībai, ar ko cenšas sasniegt 6. panta 1. punkta d), e) un f) punktā izklāstītos konkrētos mērķus;
 - iv) veids, kā panākt lielāku vispārējo ieguldījumu, kā noteikts 105. pantā;
 - v) skaidrojums, kā ar KLP stratēģiskajā plānā videi un klimatam paredzēto struktūru ir iecerēts veicināt to valsts ilgtermiņa mērķrādītāju sasniegšanu, kas ir izklāstīti XIII pielikumā uzskaitītajos tiesību aktos vai no ar tiem izriet, vai panākt saskaņu ar minētajiem mērķrādītājiem;

- b) attiecībā uz 6. panta 1. punkta g) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķi – pārskatu par attiecīgajām KLP stratēģiskajā plānā iekļautajām intervencēm un konkrētajiem nosacījumiem attiecībā uz gados jauniem lauksaimniekiem, piemēram, tiem, kas minēti 26. panta 4. punkta a) apakšpunktā, 30., 73. pantā un 75. pantā un 77. panta 6. punktā. Iesniedzot finanšu plānu attiecībā uz 30., 73. un 75. punktā minētajiem intervenču veidiem, dalībvalstis jo īpaši atsaucas uz 95. pantu. Pārskatā arī ir vispārīgi jāpaskaidro mijiedarbība ar valsts instrumentiem, kuras mērķis ir uzlabot saskaņotību starp Savienības rīcību un dalībvalstu rīcību šajā jomā;
- c) paskaidrojumu, kā III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā minētās saistītā ienākumu atbalsta intervences atbilst Direktīvai 2000/60/EK;
- d) attiecībā uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā nosaukto konkrēto mērķi – pārskatu par to, kā tiek panākts mērķis, proti, taisnīgāk sadalīt un efektīvāk un lietderīgāk orientēt saskaņā ar KLP stratēģisko plānu lauksaimniekiem piešķiramo ienākumu atbalstu, tostarp attiecīgā gadījumā informāciju, kas pamato 29. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētās atkāpes izmantošanu. Šajā pārskatā attiecīgā gadījumā pievēršas arī jautājumam, cik konsekventa un papildinoša ir 22. panta 2. punktā minētā ienākumu pamatatbalsta teritorializācija attiecībā uz atbalstu saskaņā ar citām intervencēm, jo īpaši 71. pantā minētajiem maksājumiem par dabas vai citiem platībatkarīgiem ierobežojumiem;
- e) tādu ar nozarēm saistītu intervenču pārskatu, tai skaitā pārskatu par III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā minēto saistīto ienākumu atbalstu un par III sadaļas III nodaļā minētajām intervencēm konkrētās nozarēs, kurā sniegts pamatojums, kāpēc to orientē tieši uz attiecīgajām nozarēm, intervenču saraksts pa nozarēm un intervenču papildināmība;
- f) attiecīgā gadījumā skaidrojumu par to, ar kurām intervencēm ir paredzēts palīdzēt riska pārvaldībā nodrošināt saskaņotu un integrētu pieeju;
- g) attiecīgā gadījumā valsts un reģionālo intervenču mijiedarbības aprakstu, ietverot finanšu piešķirumu sadalījumu pa intervencēm un pa fondiem;
- h) pārskatu par to, kā KLP stratēģiskais plāns palīdz sasniegt 6. panta 1. punkta i) apakšpunktā noteikto konkrēto mērķi uzlabot dzīvnieku labturību un apkarot rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, tostarp par pamatnosacījumiem un papildināmību starp nosacījumiem un dažādajām intervencēm;
- i) skaidrojums, kā intervences un vairākām intervencēm kopīgi elementi palīdz panākt vienkāršošanu galīgajiem labuma guvējiem un mazināt administratīvo slogu.

3. Ja daži KLP stratēģiskā plāna elementi ir noteikti reģionālā līmenī, intervences stratēģija nodrošina šo elementu saskaņotību un konsekveni ar valsts līmenī noteiktajiem KLP stratēģiskā plāna elementiem.

110. pants

Vairākām intervencēm kopīgie elementi

Regulas 107. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā iedaļā par vairākām intervencēm kopīgajiem elementiem iekļauj:

- a) definīcijas un nosacījumus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 4. pantu, kā arī minimālās prasības tiešo maksājumu intervencēm, ievērojot 18. pantu;
- b) aprakstu, kā tiek izmantota tehniskā palīdzība, kas minēta 94. un 125. pantā, un 126. pantā minētā KLP valsts tīkla aprakstu;
- c) attiecībā uz 6. panta 1. punktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem – “lauku apvidu” definīcija, kura tiek izmantot KLP stratēģiskajā plānā, kā noteikušas dalībvalstis;
- d) citu informāciju par īstenošanu, jo īpaši:
 - i) īsu aprakstu par to, kā noteikta maksājumtiesību vērtība un kā darbojas rezerve (attiecīgā gadījumā);
 - ii) attiecīgā gadījumā aprakstu par to, kā izmantota 17. pantā minētā tiešo maksājumu samazināšanas rezultātā iegūtā aplēstā summa;
 - iii) lēmumu un tā pamatojumu attiecībā uz šīs regulas 17. panta 4. punkta, 29. panta 6. punkta un 30. panta 4. punkta un Regulas (ES) 2021/2116 17. panta 1. punkta otrās daļas īstenošanu;

- iv) attiecīgā gadījumā lēmumu un galveno lēmuma elementu aprakstu attiecībā uz 19. panta īstenošanu;
- v) pārskatu par ELFLA un citu lauku apvidos darbojošos Savienības fondu koordinēšanu, nošķirumu un papildināmību.

111. pants

Intervences

Iedaļā par katru intervenci, kas norādīta 107. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā stratēģijā, tostarp par reģionālā līmenī noteikto intervenci, tiek iekļauts:

- a) intervences veids, ar kuru tā pamatota;
- b) teritoriālā piemērošanas joma;
- c) minētās intervences koncepcija vai prasības, kas nodrošina efektīvu ieguldījumu 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanā; attiecībā uz intervencēm vides un klimata jomā informācija par atbilstību nosacījumu sistēmas prasībām parāda, ka prakses ir papildinošas un nepārklājas;
- d) atbalsttiesīguma nosacījumi;
- e) I pielikumā noteiktie rezultātu rādītāji, kuri ar intervenci būtu jāpanāk tiešā un būtiskā veidā;
- f) par katru intervenci, kuras pamatā ir kāds no šīs regulas II pielikumā uzskaitītajiem intervenču veidiem, – skaidrojums, kā ar to tiek ievēroti attiecīgie noteikumi PTO nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikumā (kā noteikts šīs regulas 10. pantā un šīs regulas II pielikumā), un par katru intervenci, kas neatbilst šīs regulas II pielikumā uzskaitītajiem intervences veidiem, – informācija par to, vai un, ja jā, tad, kā tiek ievēroti attiecīgie PTO nolīguma par lauksaimniecību 6.5. panta vai 2. pielikuma noteikumi;
- g) viens izlaides rādītājs un gada plānotā 102. panta 5. punktā minētā intervences izlaide;
- h) gada plānotās vienotās vai vidējās summas par vienību, kas minēta 102. panta 1. punktā, un attiecīgā gadījumā plānotās maksimālās vai minimālās summas par vienību, kas minēta 102. panta 2. un 3. punktā;
- i) skaidrojums, kā tika noteiktas summas, kas minētas šā punkta h) apakšpunktā;
- j) attiecīgā gadījumā:
 - i) atbalsta veids un likme;
 - ii) metode, kā aprēķina plānoto atbalsta summu par vienību, un tās sertifikācija saskaņā ar 82. pantu;
- k) gada finanšu piešķirums intervencei, kas minēta 101. panta 1. punktā, vai attiecībā uz 42. panta a), d), e) un f) punktā minētajām nozarēm – gada finanšu piešķirumu attiecīgajai nozarei, kas minēta 101. panta 2. punktā, tostarp vajadzības gadījumā sadalījums pa summām, kas plānotas dotācijām, un pa summām, kas plānotas finanšu instrumentiem;
- l) norāde par to, vai uz intervenci neattiecas LESD 42. panta piemērošanas joma un vai uz to attiecas valsts atbalsta novērtējums.

Pirmās daļas e) apakšpunktu nepiemēro 55. panta 1. punkta a) apakšpunktā un c) līdz g) apakšpunktā minēto intervenču veidu biškopības nozarē intervencēm, 58. panta 1. punkta h) līdz k) apakšpunktā minēto intervenču veidu vīna nozarē intervencēm un 77. pantā minēto sadarbības intervenču veidu informēšanas un reklāmas pasākumiem saistībā ar kvalitātes shēmām

112. pants

Mērķrādītāju un finanšu plāni

1. Regulas 107. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētais mērķrādītāju plāns sastāv no kopsavilkuma tabulas, kurā norādīti mērķrādītāji un starpposma mērķrādītāji, kā minēts 109. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

2. Regulas 107. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajā finanšu plānā ietver pārskata tabulu, kurā ir paredzēti:
- a) dalībvalsts piešķirumi tiešo maksājumu intervenču veidiem, kas minēti 87. panta 1. punktā, intervenču veidiem vīna nozarē, kas minēti 88. panta 1. punktā, intervenču veidiem biškopībā, kas minēti 88. panta 2. punktā, un lauku attīstības intervenču veidiem, kas minēti 89. panta 3. punktā, ar norādi par ikgadējām un kopējām summām, ko dalībvalstis rezervējušas, lai izpildītu prasības par 92.–98. pantā noteiktajiem minimālajiem finanšu piešķirumiem;
 - b) šā punkta a) apakšpunktā minēto summu pārvedumi starp tiešo maksājumu intervenču veidiem un lauku attīstības intervenču veidiem saskaņā ar 103. pantu un visi atskaitījumi no dalībvalsts piešķirumiem, kas paredzēti tiešo maksājumu intervenču veidiem, lai summas saskaņā ar 88. panta 6. punktu darītu pieejamas intervenču veidiem citās nozarēs, kā minēts III sadaļas III nodaļas 7. iedaļā;
 - c) dalībvalstu piešķirumus intervenču veidiem apiņu nozarē, kas minēti 88. panta 3. punktā un intervenču veidiem olīveļļas un galda olīvu nozarē, kas minēti 88. panta 4. punktā, un ja šo veidu intervences nav tikušas īstenotas, iekļauj lēmumu par attiecīgo piešķirumu iekļaušanu dalībvalsts tiešo maksājumu piešķirumā saskaņā ar 88. panta 5. punktu;
 - d) attiecīgā gadījumā – dalībvalsts piešķirumu pārvietojumi no ELFLA atbalstam *InvestEU* ietvaros saskaņā ar šīs regulas 81. pantu, atbilstīgi Regulai (ES) 2021/783 vai Regulai (ES) 2021/817 saskaņā ar šīs regulas 99. pantu.
 - e) attiecīgā gadījumā – summas, kas plānotas tālākajiem reģioniem;
3. Papildus 2. punktā minētajam detalizētā finanšu plānā – katram finanšu gadam un izteiktas kā dalībvalsts prognozes par maksājumu izpildi – tiek paredzētas šādas tabulas, kas atbilst 111. panta g) un k) punktam:

- a) tiešo maksājumu intervenču veidiem paredzēto dalībvalsts piešķirumu sadalījums (kas izdarīts pēc 2. punkta b) un c) apakšpunktā noteiktajiem pārvietojumiem), pamatojoties uz indikatīviem finanšu piešķirumiem katram intervences veidam un katrai intervencei un norādot plānotās izlaides, plānotās vidējās vai vienotās summas par vienību, kas minētas 102. panta 1. punktā, un attiecīgā gadījumā katrai intervencei plānotās maksimālās vai minimālās summas par vienību vai abas, kā minēts 102. panta 2. punktā. Attiecīgā gadījumā sadalījumā iekļauj maksājumtiesību rezerves summu.

Norāda maksājumu samazināšanas rezultātā iegūto kopējo aplēsto summu, kas minēta 17. pantā.

Ņemot vērā maksājumu samazināšanas rezultātā iegūtās aplēstās summas izmantojumu, kas minēts 17. pantā un 87. panta 3. punktā, minētos indikatīvos finanšu piešķirumus, attiecīgo plānoto izlaidi un attiecīgās plānotās vidējās vai vienotās summas par vienību tiek noteiktas pirms maksājumu samazināšanas;

- b) III sadaļas III nodaļā minētajiem intervenču veidiem paredzēto piešķirumu sadalījums pa intervencēm, norādot plānoto izlaidi, vai attiecībā uz 42. panta a), d), e) un f) punktā minētajām nozarēm – indikatīvais finanšu piešķirums pa nozarēm ar norādi par plānoto izlaidi, kas izteikta kā darbības programmu skaits pa nozarēm;
- c) lauku attīstībai paredzēto dalībvalsts piešķirumu sadalījums (kas izdarīts pēc b) apakšpunktā noteiktajiem pārvietojumiem uz tiešajiem maksājumiem un no tiem) pa intervences veidiem un intervencēm (ar kopsummām par KLP stratēģiskā plāna periodu), norādot arī piemērojamo ELFLA iemaksu likmi; attiecīgā gadījumā – piešķirumu sadalījumu pa intervencēm un reģionu veidiem. Ja līdzekļi pārvietoti no tiešajiem maksājumiem, norāda ar attiecīgo pārvietojumu finansēto(-ās) intervenci(-es) vai intervences daļu. Šajā tabulā norāda arī plānoto izlaidi par katru intervenci un plānotās vidējās vai vienotās summas par vienību, kas minētas 102. panta 1. punktā, kā arī attiecīgā gadījumā maksimālās plānotās vidējās summas par vienību, kas minēta 102. panta 3. punktā. Attiecīgā gadījumā tabulā arī iekļauj finanšu instrumentiem plānoto dotāciju un summu sadalījumu. Norāda arī tehniskajai palīdzībai paredzētās summas.

113. pants

Pārvaldības un koordinācijas sistēmas

Regulas 107. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētajā iedaļā par pārvaldības un koordinācijas sistēmām:

- a) norāda visas Regulas (ES) 2021/2116 II sadaļas II nodaļā minētās pārvaldības struktūras, kā arī valsts vadošo iestādi un attiecīgā gadījumā reģionālās vadošās iestādes;
- b) norāda tās starpniekstruktūras un to funkcijas, kas minētas šīs regulas 123. panta 4. punktā;
- c) ietver informāciju par Regulas (ES) 2021/2116 IV sadaļā minētajām kontroles sistēmām un sodiem, tostarp informāciju par:
 - i) Regulas (ES) 2021/2116 IV sadaļas II nodaļā minēto integrēto administrācijas un kontroles sistēmu;
 - ii) Regulas (ES) 2021/2116 IV sadaļas IV un V nodaļā minēto kontroles un sodu sistēmu saistībā ar nosacījumu sistēmu;
 - iii) kompetentajām kontroles struktūrām, kuras atbildīgas par pārbaudēm;
- d) ietver pārskatu par uzraudzības un ziņošanas struktūru.

114. pants

Modernizācija

Iedaļā par elementiem, kas nodrošina 107. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto KLP modernizāciju, jo īpaši izceļ KLP stratēģiskajā plānā iekļautos lauksaimniecības un lauku apvidu nozares un KLP modernizāciju atbalstošos elementus un jo īpaši ietver:

- a) pārskatu par to, kā KLP stratēģiskais plāns palīdzēs sasniegt 6. panta 2. punktā noteikto horizontālo mērķi, jo īpaši:
 - i) aprakstu par LZIS organizatorisko uzbūvi;
 - ii) aprakstu par to, kā 15. pantā minētie konsultāciju dienesti, 126. pantā minētais pētniecības un KLP valsts tīkls sadarbosies nolūkā sniegt konsultācijas, nodrošināt zināšanu plūsmas un inovācijas pakalpojumus un kā saskaņā ar 78. pantu atbalstītās darbības vai citas atbilstīgas intervences tiek integrētas LZIS;
- b) aprakstu, kurā izklāstīta stratēģija gan digitālo tehnoloģiju attīstībai lauksaimniecībā un lauku apvidos, gan arī šo tehnoloģiju izmantošanai, lai uzlabotu KLP stratēģiskajā plānā iekļauto intervenču lietderību un efektivitāti.

115. pants

Pielikumi

1. Regulas 107. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā KLP stratēģiskā plāna I pielikumā ietver 139. pantā minētā *ex ante* izvērtējuma galveno rezultātu kopsavilkumu un SIVN, kā minēts Direktīvā 2001/42/EK, un to, kā tie ir tikuši ņemti vērā, vai pamatojumu, kāpēc tie nav tikuši ņemti vērā, un saiti uz pilnīgu *ex ante* izvērtējuma ziņojumu un SIVN ziņojumu.

2. Regulas 107. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā KLP stratēģiskā plāna II pielikumā ietver SVID analīzi par pašreizējo situāciju apgabalā, uz kuru attiecas KLP stratēģiskais plāns.

SVID analīze pamatojas uz pašreizējo situāciju apgabalā, uz kuru attiecas KLP stratēģiskais plāns, un attiecībā uz katru 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķi ietver vispārīgu aprakstu par pašreizējo situāciju apgabalā, uz kuru attiecas KLP stratēģiskais plāns, balstoties uz kopējiem konteksta rādītājiem un citu jaunāko kvantitatīvo un kvalitatīvo informāciju, tādu kā pētījumi, iepriekšēji novērtējuma ziņojumi, nozariskā analīze un līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas.

Attiecīgā gadījumā SVID analīze ietver analīzi par teritoriāliem aspektiem, tostarp reģionālo specifiku, izceļot teritorijas, uz kurām konkrēti ir vērstas intervences, un analīzi par nozariskiem aspektiem, jo īpaši nozarēm, uz kurām attiecas konkrētas intervences vai programmas.

Turklāt attiecībā uz katru 5. pantā un 6. panta 1. un 2. punktā nosaukto vispārējo un konkrēto mērķi minētajā aprakstā jo īpaši norāda:

- a) stiprās puses apgabalā, uz kuru attiecas KLP stratēģiskais plāns;
- b) vājās puses apgabalā, uz kuru attiecas KLP stratēģiskais plāns;
- c) iespējas apgabalā, uz kuru attiecas KLP stratēģiskais plāns;
- d) draudus apgabalā, uz kuru attiecas KLP stratēģiskais plāns.

Attiecībā uz 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā izklāstītajiem mērķiem SVID analīzē ir atsauce uz valsts plāniem, kas sagatavoti saskaņā ar XIII pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem.

Attiecībā uz 6. panta 1. punkta g) apakšpunktā izklāstīto konkrēto mērķi SVID analīzē iekļauj īsu analīzi attiecībā uz zemes pieejamību, zemes mobilitāti, zemes pārstrukturēšanu, piekļuvi finansējumam un kredītiem un piekļuvi zināšanām un konsultācijām.

Attiecībā uz 6. panta 2. punktā izklāstīto horizontālo mērķi SVID analīzē sniedz arī attiecīgo informāciju par LZIS un saistīto struktūru darbību.

3. Regulas 107. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētā KLP stratēģiskā plāna III pielikumā norāda ar partneriem, un jo īpaši ar attiecīgām iestādēm reģionālā un vietējā līmenī, veiktās apspriešanās iznākumu un iekļauj īsu aprakstu par to, kā notika apspriešanās.

4. Regulas 107. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajā KLP stratēģiskā plāna IV pielikumā īsi apraksta kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu un tā papildināmību ar citām KLP stratēģiskā plāna intervencēm.

5. Regulas 107. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajā KLP stratēģiskā plāna V pielikumā iekļauj:

- a) īsu aprakstu par valsts papildfinansējumu III sadaļas IV nodaļā izklāstītajām intervencēm lauku attīstībā, kas sniegts KLP stratēģiskā plāna piemērošanas jomas ietvaros, norādot summas par katru intervenci un informāciju par atbilstību šīs regulas prasībām;
- b) skaidrojumu par komplementaritāti ar citām KLP stratēģiskajā plānā iekļautajām intervencēm;
- c) norādi par to, vai uz valsts papildfinansējumu neattiecas LESD 42. panta darbības joma un vai uz to attiecas valsts atbalsta novērtējums; un
- d) valsts finansiālo palīdzību augļu un dārzeņu nozarē, kas minēta 53. pantā.

6. Regulas 107. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētajā KLP stratēģiskā plāna VI pielikumā iekļauj šādu informāciju par pārejas posma valsts atbalstu:

- a) ikgadējo nozares finansējuma apjomu katrai nozarei, kurā tiek piešķirts pārejas posma valsts atbalsts;
- b) attiecīgā gadījumā maksimālo atbalsta vienības likmi katrā laikposma gadā;
- c) attiecīgā gadījumā informāciju par atsaucē laikposmu, kas mainīts saskaņā ar 147. panta 2. punkta otrā daļu;
- d) īsu aprakstu par pārejas posma valsts atbalsta komplementaritāti ar KLP stratēģiskā plāna intervencēm.

116. pants

Deleģētās pilnvaras attiecībā uz KLP stratēģiskā plāna saturu

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 152. pantu līdz 2023. gada 31. decembrim, ar kuriem šo nodaļu groza attiecībā uz KLP stratēģiskā plāna un tā pielikumu saturu. Minētie deleģētie akti attiecas tikai un vienīgi uz tādu problēmu risināšanu, ar kādām saskaras dalībvalstis.

117. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz KLP stratēģiskā plāna saturu

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz 108.–115. pantā izklāstīto KLP stratēģiskā plāna elementu sniegšanas noteikumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

III NODAĻA

KLP STRATĒĢISKĀ PLĀNA APSTIPRINĀŠANA UN GROZĪŠANA

118. pants

KLP stratēģiskā plāna apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā 2022. gada 1. janvārī Komisijai iesniedz KLP stratēģiskā plāna priekšlikumu ar saturu, kas minēts 107. pantā.
2. Komisija novērtē ierosināto KLP stratēģisko plānu attiecībā uz tā pilnīgumu, konsekvenci un saskaņotību ar Savienības tiesību vispārējiem principiem, šo regulu un deleģētiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, un Regulu (ES) 2021/2116, plāna faktisko ieguldījumu 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanā un tā ietekmi uz iekšējā tirgus pareizu darbību un konkurences izkropļošanu un administratīvā sloga līmeni labuma guvējiem un iestādēm. Novērtējumā jo īpaši aplūko KLP stratēģiskā plāna stratēģijas piemērotību, attiecīgos konkrētos mērķus, mērķrādītājus, intervences un budžeta līdzekļu piešķirumu, kas vajadzīgi, lai sasniegtu KLP stratēģiskā plāna konkrētos mērķus, kuru izpildes nodrošināšana paredzēta ar ierosināto intervenču komplektu, pamatojoties uz SVID analīzi un *ex ante* izvērtējumu.
3. Atkarībā no 2. punktā minētā novērtējuma rezultātiem Komisija trīs mēnešu laikā no dienas, kad KLP stratēģiskais plāns ir iesniegts, var dalībvalstij izteikt apsvērumus.

Dalībvalsts iesniedz Komisijai visu vajadzīgo papildinformāciju un vajadzības gadījumā pārskata ierosināto plānu.

4. Komisija apstiprina ierosināto KLP stratēģisko plānu ar noteikumu, ka ir iesniegta vajadzīgā informācija un ka plāns ir saderīgs ar 9. pantu un pārējām šajā regulā un Regulā (ES) 2021/2116 izklāstītajām prasībām, kā arī ar deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot minētās regulas. Apstiprinājums ir balstīts tikai un vienīgi uz tiesību aktiem, kas dalībvalstīm ir juridiski saistoši.
5. Katru KLP stratēģisko plānu apstiprina ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad to iesniegusi attiecīgā dalībvalsts.

Apstiprinājums neattiecas uz informāciju, kas minēta 113. panta c) punktā un KLP stratēģiskā plāna I–IV pielikumā, kuri minēti 107. panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā.

Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalsts var Komisijai lūgt apstiprināt KLP stratēģisko plānu, kurā nav ietverti visi elementi. Šādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts norāda, kādas KLP stratēģiskā plāna daļas trūkst, un, lai pierādītu kopējo plāna konsekvenci un saskaņotību, attiecībā uz visu KLP stratēģisko plānu sniedz indikatīvus mērķrādītājus un finanšu plānus, kā minēts 112. pantā. KLP stratēģiskā plāna trūkstošie elementi Komisijai tiek iesniegti kā plāna grozījumi saskaņā ar 119. pantu termiņā, kas nedrīkst būt ilgāks par trijiem mēnešiem no KLP stratēģiskā plāna apstiprinājuma dienas.

6. Katru KLP stratēģisko plānu apstiprina Komisija ar īstenošanas lēmumu, nepiemērojot 153. pantā minēto komiteju procedūru.

7. KLP stratēģiskie plāni juridiskas sekas rada tikai pēc tam, kad tos apstiprinājusi Komisija.

119. pants

KLP stratēģiskā plāna grozīšana

1. Dalībvalstis var iesniegt Komisijai pieprasījumus grozīt savus KLP stratēģiskos plānus.
2. KLP stratēģisko plānu grozījuma pieprasījumus pienācīgi pamato un tajos jo īpaši izklāsta plāna izmaiņu paredzamo ietekmi uz 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanu. Pieprasījumiem pievieno grozītos plānus un attiecīgos atjauninātos pielikumus.
3. Komisija novērtē grozījuma saskanību ar šo regulu un deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, un Regulu (ES) 2021/2116, turklāt Komisija novērtē grozījuma faktisko ieguldījumu konkrēto mērķu sasniegšanā.
4. Komisija apstiprina pieprasīto KLP stratēģiskā plāna grozījumu ar noteikumu, ka ir iesniegta vajadzīgā informācija un ka grozītais plāns ir saderīgs ar 9. pantu un pārējām šajā regulā un Regulā (ES) 2021/2116 izklāstītajām prasībām, kā arī ar deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot minētās regulas.
5. Komisija var paust apsvērumus 30 darba dienu laikā no KLP stratēģiskā plāna grozījuma pieprasījuma iesniegšanas. Dalībvalsts sniedz Komisijai visu vajadzīgo papildinformāciju.
6. KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumu apstiprina ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad to iesniegusi attiecīgā dalībvalsts.
7. KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumu var iesniegt vienu reizi kalendārajā gadā, ja vien šajā regulā nav noteikti izņēmumi vai Komisija saskaņā ar 122. pantu nav noteikusi izņēmumus. Turklāt KLP stratēģiskā plāna laikposma gaitā var iesniegt vēl trīs KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumus. Šis punkts netiek piemērots grozīšanas pieprasījumiem, ar kuriem iesniedz trūkstošos elementus saskaņā ar 118. panta 5. punktu.

Uz KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumu, kas saistīts ar 17. panta 5. punktu, 88. panta 7. punktu, 103. panta 5. punktu vai 120. pantu, šā punkta pirmajā daļā izklāstītais ierobežojums neattiecas.

8. KLP stratēģiskā plāna grozījums, kas saistīts ar 17. panta 5. punktu, 88. panta 7. punktu vai 103. panta 1. punktu, attiecībā uz ELGF stājas spēkā 1. janvārī tajā kalendārajā gadā, kas seko gadam, kad Komisija apstiprinājusi grozīšanas pieprasījumu, un pēc attiecīga piešķirumu grozījuma saskaņā ar 87. panta 2. punktu.

KLP stratēģiskā plāna grozījums, kas saistīts ar 103. panta 1. punktu, attiecībā uz ELFLA stājas spēkā pēc tam, kad Komisija apstiprinājusi grozīšanas pieprasījumu, un pēc attiecīga piešķirumu grozījuma saskaņā ar 89. panta 4. punktu.

KLP stratēģiskā plāna grozījums, kas saistīts ar ELGF, izņemot šā punkta pirmajā daļā minētos grozījumus, stājas spēkā dienā, kas jānosaka dalībvalstij un kas ir vēlāka nekā diena, kad Komisija apstiprinājusi grozīšanas pieprasījumu. Dalībvalstis var noteikt atšķirīgu vai atšķirīgas spēkā stāšanās dienas dažādiem grozījuma elementiem. Nosakot šo dienu, dalībvalstis ņem vērā šajā pantā izklāstītos apstiprināšanas procedūras laika ierobežojumus un to, ka lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem nepieciešams pietiekami daudz laika, lai ņemtu vērā grozījumu. Plānoto dienu dalībvalsts norāda kopā ar lūgumu grozīt KLP stratēģisko plānu, un to apstiprina Komisija saskaņā ar šā panta 10. punktu.

9. Atkāpjoties no šā panta 2.–8. punkta, 10. un 11. punkta, dalībvalstis jebkurā laikā var veikt un piemērot izmaiņas sava KLP stratēģisko plānu elementos, kuri attiecas uz III sadaļas IV nodaļā paredzētajām intervencēm, – tostarp šādu intervenču atbalsttiesīguma nosacījumus, – kā rezultātā nerodas izmaiņas 109. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos mērķrādītājos. Dalībvalstis par šādiem grozījumiem paziņo Komisijai līdz brīdim, kad tās sāk tos piemērot, un tos iekļauj nākamajā KLP stratēģiskā plāna grozīšanas pieprasījumā saskaņā ar šā panta 1. punktu.

10. Katru KLP stratēģiskā plāna grozījumu apstiprina ar Komisijas īstenošanas lēmumu, nepiemērojot 153. pantā minēto komiteju procedūru.

11. Neskarot 86. pantu, KLP stratēģisko plānu grozījumi juridiskas sekas rada tikai pēc tam, kad tos apstiprinājusi Komisija.

12. Pareizrakstības vai acīmredzamu kļūdu labojumi vai redakcionāli labojumi, kuri neietekmē politikas un intervenču īstenošanu, nav uzskatāmi par grozīšanas pieprasījumu saskaņā ar šo pantu. Par šādiem labojumiem dalībvalstis informē Komisiju.

120. pants

KLP stratēģisko plānu pārskatīšana

Kad tiek izdarīts grozījums jebkurā no XIII pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem, katra dalībvalsts izvērtē, vai būtu attiecīgi jāgroza tās KLP stratēģiskais plāns, jo īpaši 109. panta 2. punkta a) apakšpunkta v) punktā minētais skaidrojums un citi šajā skaidrojumā minētie KLP stratēģiskā plāna elementi. Sešu mēnešu laikā pēc grozījuma transponēšanas beigu termiņa XIII pielikumā uzskaitītas direktīvas gadījumā vai sešu mēnešu laikā pēc grozījuma piemērošanas dienas XIII pielikumā uzskaitītas regulas gadījumā katra dalībvalsts paziņo Komisijai par sava novērtējuma iznākumu, pievienojot skaidrojumu, un vajadzības gadījumā iesniedz lūgumu grozīt tās KLP stratēģisko plānu saskaņā ar 119. panta 2. punktu.

121. pants

Komisijas rīcības termiņu aprēķināšana

Šīs nodaļas nolūkos Komisijas rīcībai paredzētais termiņš sākas tad, kad ir iesniegta visa vajadzīgā informācija, kura atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām un noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu.

Minētajā termiņā nav ietverts laikposms:

- a) kas sākas nākamajā dienā pēc dienas, kad Komisija nosūta savus apsvērumus vai pieprasījumu, kurā dalībvalstij lūgts iesniegt pārskatītus dokumentus, un ilgst līdz dienai, kad dalībvalsts sniedz Komisijai attiecīgo atbildi;
- b) grozījumiem attiecībā uz 17. panta 5. punktu, 88. panta 7. punktu un 103. panta 5. punktu – laikposms deleģētā akta pieņemšanai piešķirumu grozījumam saskaņā ar 87. panta 2. punktu.

122. pants

Deleģētās pilnvaras attiecībā uz KLP stratēģisko plānu grozīšanu

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo nodaļu papildina:

- a) attiecībā uz KLP stratēģisko plānu grozīšanas pieprasījumu iesniegšanas procedūrām un termiņiem;
- b) attiecībā uz tādu turpmāku gadījumu noteikšanu, kuros 119. panta 7. punktā minēto maksimālo grozījumu skaitu neņem vērā.

VI SADAĻA

KOORDINĒŠANA UN PĀRVALDĪBA

123. pants

Vadošā iestāde

1. Katra dalībvalsts izraugās valsts vadošo iestādi savam KLP stratēģiskajam plānam.

Dalībvalstis, ņemot vērā savus konstitucionālos un institucionālos noteikumus, var izraudzīties tādas reģionālās vadības iestādes, kuras būs atbildīgas par dažiem vai visiem 2. punktā minētajiem uzdevumiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidota tāda attiecīga pārvaldības un kontroles sistēma, kas nodrošina skaidru funkciju sadali un to nošķirumu starp valsts vadošo iestādi un attiecīgā gadījumā reģionālajām vadības iestādēm un citām struktūrām. Dalībvalstis ir atbildīgas par to, ka sistēma darbojas efektīvi visā KLP stratēģiskā plāna laikposmā.

2. Vadošā iestāde ir atbildīga par KLP stratēģiskā plāna lietderīgu, efektīvu un pareizu pārvaldību un īstenošanu. Tā jo īpaši nodrošina, ka:

- a) ir elektroniska informācijas sistēma, kā minēts 130. pantā;
- b) intervenču īstenošanā iesaistītie lauksaimnieki, citi labuma guvēji un citas struktūras:
 - i) tiek informētas par saviem pienākumiem, ko uzliek piešķirtais atbalsts, un visiem darījumiem, kas saistīti ar attiecīgo darbību, attiecīgā gadījumā vai nu uztur atsevišķu grāmatvedības uzskaites sistēmu, vai norāda piemērotu grāmatvedības kodu;
 - ii) apzinās prasības, kas saistītas ar datu sniegšanu vadošajai iestādei un izlaidis un rezultātu reģistrēšanu;
- c) attiecīgajiem lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem – attiecīgā gadījumā izmantojot elektroniskos līdzekļus – tiek nodrošināta skaidra un precīza informācija par tiesību aktos noteiktajām pārvaldības prasībām un minimālajiem LLVS standartiem, kas noteikti, ievērojot III sadaļas I nodaļas 2. iedaļu, kā arī par prasībām, kas saistītas ar III sadaļas I nodaļas 3. iedaļā izveidoto sociālo nosacījumu sistēmu, un kas jāpiemēro lauku saimniecības līmenī;
- d) *ex ante* izvērtējums, kas minēts 139. pantā, atbilst izvērtēšanas un uzraudzības sistēmai un tiek iesniegts Komisijai;
- e) tiek ieviests 140. panta 4. punktā minētais izvērtēšanas plāns un minētajā pantā norādītās *ex post* izvērtēšanas tiek veiktas šajā regulā noteiktajos termiņos, nodrošinot, ka šādi izvērtējumi atbilst uzraudzības un izvērtēšanas sistēmai un tiek iesniegti uzraudzības komitejai un Komisijai;
- f) uzraudzības komiteja tiek nodrošināta ar informāciju un dokumentiem, kas vajadzīgi, lai uzraudzītu KLP stratēģiskā plāna īstenošanu, ņemot vērā tā konkrētos mērķus un prioritātes;
- g) gada snieguma ziņojums, tostarp apkopotās uzraudzības tabulas, tiek sagatavots un pēc tam, kad ziņojums iesniegts uzraudzības komitejai atzinuma sniegšanai, tiek iesniegts Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2116 9. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu;
- h) ņemot vērā Komisijas apsvērumus par gada snieguma ziņojumu, tiek veikti attiecīgie pēcpasākumi;
- i) maksājumu aģentūra pirms maksājumu apstiprināšanas saņem visu vajadzīgo informāciju, jo īpaši par procedūrām un kontrolēm, kas veiktas attiecībā uz finansēšanai izraudzītajām intervencēm;
- j) labuma guvēji, kuriem atbalsts sniegts saskaņā ar tādām ELFLA finansētajām intervencēm, kas nav platībatkarīgās un dzīvniekatkarīgās intervences, apstiprina, ka ir saņēmuši finansiālo atbalstu, tostarp, pareizā veidā izmantojot Savienības emblēmu saskaņā ar noteikumiem, ko Komisija paredzējusi saskaņā ar 5. punktu;

- k) KLP stratēģiskajam plānam tiek nodrošināta publicitāte, tostarp ar KLP valsts tīkla palīdzību, informējot:
- i) iespējamus labuma guvējus, profesionālās organizācijas, sociālekonomiskos partnerus, struktūras, kas iesaistītas vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanā, un attiecīgās nevalstiskās organizācijas, tostarp vides organizācijas, par iespējām, ko sniedz KLP stratēģiskais plāns, un noteikumiem par piekļuvi KLP stratēģiskā plāna finansējumam; un
 - ii) lauksaimniekus, citus labuma guvējus un plašu sabiedrību par Savienības atbalstu lauksaimniecībai un lauku attīstībai, kas tiek sniegts, izmantojot KLP stratēģisko plānu.

ELGF finansētam atbalstam dalībvalstis attiecīgā gadījumā nodrošina to, ka vadošā iestāde var izmantot tos redzamības un saziņas rīkus un struktūras, ko izmanto ELFLA.

3. Ja 1. punkta otrajā daļā minētās reģionālās vadības iestādes ir atbildīgas par 2. punktā minētajiem uzdevumiem, valsts vadošā iestāde nodrošina attiecīgu koordināciju starp šīm iestādēm nolūkā garantēt KLP stratēģiskā plāna izstrādes un īstenošanas saskaņotību un konsekvensi.

4. Vadošā valsts iestāde vai attiecīgā gadījumā reģionālās vadības iestādes var deleģēt uzdevumus starpniekstruktūrām. Minētajā gadījumā deleģējošā vadošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par minēto uzdevumu pārvaldības un īstenošanas efektivitāti un pareizību un nodrošina, ka tiek ieviesti attiecīgi noteikumi, kas ļauj starpniekstruktūrai saņemt visus minēto uzdevumu izpildei vajadzīgos datus un informāciju.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko paredz vienādus nosacījumus 2. punkta j) un k) apakšpunktā minēto informācijas, publicitātes un atpazīstamības prasību piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

124. pants

Uzraudzības komiteja

1. Lai uzraudzītu KLP stratēģiskā plāna īstenošanu, katra dalībvalsts trīs mēnešu laikā no dienas, kad dalībvalsti informē par Komisijas īstenošanas lēmumu, ar ko apstiprina KLP stratēģisko plānu, izveido valsts komiteju.

Katra uzraudzības komiteja pieņem savu reglamentu, kurā paredz noteikumus par koordināciju ar reģionālām uzraudzības komitejām, ja tādas izveidotas saskaņā ar 5. punktu, un noteikumus par interešu konfliktu novēršanu un pārredzamības principa piemērošanu.

Uzraudzības komiteja sanāk vismaz reizi gadā un izskata visus jautājumus, kas ietekmē KLP stratēģiskā plāna progresu tā mērķrādītāju sasniegšanā.

Katra dalībvalsts publicē uzraudzības komitejas reglamentu un atzinumus.

2. Katra dalībvalsts lemj par uzraudzības komitejas sastāvu un nodrošina 106. panta 3. punktā minēto attiecīgo publisko iestāžu un starpniekstruktūru, kā arī partneru pārstāvju līdzsvarotu pārstāvību.

Katram uzraudzības komitejas loceklim ir balsstiesības.

Dalībvalsts tiešaistē publicē uzraudzības komitejas locekļu sarakstu.

Komisijas pārstāvji piedalās uzraudzības komitejas darbā kā konsultanti.

3. Uzraudzības komiteja jo īpaši pārbauda:

- a) progresu KLP stratēģiskā plāna īstenošanā un starpposma mērķrādītāju un mērķrādītāju sasniegšanā;

- b) jebkuras problēmas, kas ietekmē KLP stratēģiskā plāna sniegumu, un pasākumus, kas veikti šo problēmu risināšanai, tostarp progresu, kas panākts virzībā uz vienkāršošanu un administratīvā sloga samazināšanu galīgajiem labuma guvējiem;
 - c) elementus, kas sniegti Regulas (ES) 2021/1060 58. panta 3. punktā minētajā *ex ante* novērtējumā un minētās regulas 59. panta 1. punktā minētajā stratēģijas dokumentā;
 - d) izvērtējumu veikšanā panākto progresu, izvērtējumu kopsavilkumus un pēcpasākumus, kas veikti saistībā attiecīgajiem konstatējumiem;
 - e) attiecīgu informāciju, kas saistīta ar KLP stratēģiskā plāna sniegumu un ko sniedz valsts KLP tīkls;
 - f) komunikācijas un atpazīstamības veicinošas rīcības īstenošanu;
 - g) attiecīgā gadījumā – publisko iestāžu un lauksaimnieku un citu labuma guvēju administratīvo spēju veidošanu.
4. Uzraudzības komiteja sniedz atzinumu par:
- a) metodoloģiju un kritērijiem, kas izmantoti darbību atlasē;
 - b) gada snieguma ziņojumiem;
 - c) izvērtēšanas plānu un tā grozījumiem;
 - d) ikvienu vadošās iestādes priekšlikumu par KLP stratēģiskā plāna grozījumiem.
5. Ja elementus nosaka reģionālā līmenī, attiecīgā dalībvalsts var izveidot reģionālas uzraudzības komitejas, lai uzraudzītu reģionālo elementu īstenošanu un sniegtu valsts uzraudzības komitejai informāciju šajā sakarā. Šo pantu šim reģionālajām uzraudzības komitejām *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz reģionālā līmenī noteiktiem elementiem.

125. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

1. Pēc dalībvalsts iniciatīvas ar ELFLA līdzekļiem var atbalstīt darbības, kas saistībā ar KLP stratēģisko plānu ir vajadzīgas efektīvai atbalsta administrēšanai un īstenošanai, tostarp 126. panta 1. punktā minēto KLP valsts tīklu izveidei un darbībai. Šajā punktā minētās darbības var attiekties uz iepriekšējiem plānošanas laikposmiem un turpmākiem KLP stratēģiskā plāna laikposmiem.
2. Var atbalstīt arī galvenā fonda iestādes darbības saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 31. panta 4., 5. un 6. punktu, ar noteikumu, ka LEADER ietver atbalstu no ELFLA.
3. Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas nefinansē sertifikācijas struktūras, kas minētas Regulas (ES) 2021/2116 12. pantā.

126. pants

KLP valsts un Eiropas tīkli

1. Katra dalībvalsts vēlākais 12 mēnešus pēc tam, kad Komisija apstiprinājusi tās KLP stratēģisko plānu, izveido kopējās lauksaimniecības politikas valsts tīklu (KLP valsts tīklu), lai valsts līmenī nodrošinātu tīklošanu starp lauksaimniecības un lauku attīstības jomā strādājošajām organizācijām, iestādēm, konsultantiem, pētniekiem un citiem inovācijas jomas dalībniekiem, un citiem dalībniekiem. KLP valsts tīklus veido, pamatojoties uz dalībvalstīs jau pastāvošo tīklošanas pieredzi un praksi.
2. Komisija izveido kopējās lauksaimniecības politikas Eiropas tīklu (KLP Eiropas tīklu), lai Savienības līmenī nodrošinātu tīklošanu starp valstu tīkliem, lauksaimniecības un lauku attīstības jomā strādājošajām organizācijām un iestādēm.

3. Tīklošanai KLP valsts un Eiropas tīklos ir šādi mērķi:
- paliecināt visu attiecīgo ieinteresēto personu iesaistīšanos KLP stratēģisko plānu īstenošanā un attiecīgā gadījumā to izstrādē;
 - palīdzēt dalībvalstu iestādēm KLP stratēģiskā plāna īstenošanā un pāriešanā uz tādu īstenošanas modeli, kas pamatojas uz sniegumu;
 - uzlabot KLP stratēģisko plānu īstenošanas kvalitāti;
 - sekmēt sabiedrības un iespējamo labuma guvēju informēšanu par KLP un finansēšanas iespējām;
 - veicināt inovāciju lauksaimniecībā un lauku attīstībā un atbalstīt savstarpēju mācīšanos un visu ieinteresēto personu iekļaušanu zināšanu apmaiņas un uzkrāšanas procesā un mijiedarbību starp tām;
 - atbalstīt uzraudzības un izvērtēšanas spējas un darbības;
 - sekmēt KLP stratēģisko plānu rezultātu izplatīšanu.

Pirmās daļas d) apakšpunktā izklāstīto mērķi izskata, jo īpaši, izmantojot KLP valstu tīklus.

4. Lai sasniegtu 3. punktā uzskaitītos mērķus, KLP valsts un Eiropas tīklu uzdevumi ir šādi:
- vākt, analizēt un izplatīt informāciju par pasākumiem un labo praksi, kas īstenota vai atbalstīta saskaņā ar KLP stratēģiskajiem plāniem, kā arī analizēt tādas norises lauksaimniecībā un lauku apvidos, kuras attiecas uz 6. panta 1. un 2. punktā izvirzītajiem konkrētajiem mērķiem;
 - sekmēt dalībvalstu iestāžu un citu KLP stratēģisko plānu īstenošanā iesaistīto dalībnieku spēju veidošanu, tostarp attiecībā uz uzraudzības un izvērtēšanas procesiem;
 - veidot platformas, forumus un pasākumus, kas veicina pieredzes apmaiņu starp ieinteresētajām personām un savstarpēju mācīšanos, tostarp attiecīgā gadījumā apmaiņu ar trešo valstu tīkliem;
 - vākt informāciju un vienkāršot tās izplatīšanu, kā arī tīklošanu starp tādām finansētām struktūrām un projektiem kā Regulas (ES) 2021/1060 33. pantā minētās rīcības grupas, šīs regulas 127. panta 3. punktā minētās EIP darbības grupas un līdzvērtīgas struktūras un projekti;
 - atbalstīt sadarbības projektus, tostarp transnacionālu sadarbību, starp EIP darbības grupām, kas minētas šīs regulas 127. panta 3. punktā, Regulas (ES) 2021/1060 33. pantā minētajām vietējām rīcības grupām vai līdzīgām vietējām attīstības struktūrām;
 - izveidot saites uz citām Savienības finansētām stratēģijām vai tīkliem;
 - dot ieguldījumu KLP turpmākajā attīstībā un KLP stratēģiskā plāna sagatavošanā nākamajam laikposmam;
 - attiecībā uz KLP valsts tīkliem – piedalīties KLP Eiropas tīkla darbībā un sekmēt to;
 - attiecībā uz KLP Eiropas tīklu – sadarboties ar valstu KLP tīkliem un sekmēt to pasākumus.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka KLP Eiropas tīkla organizatorisko struktūru un darbību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

127. pants

Eiropas inovācijas partnerība “Lauksaimniecības ražīgums un ilgtspēja”

1. Eiropas inovācijas partnerības “Lauksaimniecības ražīgums un ilgtspēja” (EIP) mērķis ir stimulēt inovāciju un uzlabot apmaiņu ar zināšanām.

Lai paātrinātu inovāciju, EIP atbalsta LZIS, radot saikni starp politikas virzieniem un instrumentiem.

2. EIP palīdz sasniegt 6. panta 1. un 2. punktā izklāstītos konkrētos mērķus.

EIP jo īpaši:

- a) rada pievienoto vērtību, nodrošinot labāku pētniecības sasaisti ar lauksaimniecības praksi un veicinot pieejamo inovācijas pasākumu plašāku izmantojumu;
- b) savieno inovācijas jomas dalībniekus un projektus;
- c) veicina inovatīvu risinājumu ātrāku un plašāku ieviešanu praksē, tostarp zināšanu apmaiņu lauksaimnieku starpā; un
- d) informē zinātnieku aprindas par lauksaimniecības prakses pētniecības vajadzībām.

3. EIP darbības grupas, kuras atbalsta saskaņā ar sadarbības veida intervenci, kas minēta 77. pantā, ir EIP daļa. Katra EIP darbības grupa izstrādā plānu inovatīvam projektam, kurš jāattīsta vai jāīsteno. Šādu inovatīvo projektu balsta uz interaktīvu inovācijas modeļiem, kuram ir šādi galvenie principi:

- a) izstrādāt inovatīvus risinājumus, īpašu uzmanību pievēršot lauksaimnieku vai mežsaimnieku vajadzībām un vienlaikus arī risinot mijiedarbību visā piegādes ķēdē, ja tas ir lietderīgi;
- b) apvienot partnerus, kuriem ir papildinošas zināšanas, piemēram, lauksaimniekus, konsultantus, pētniekus, uzņēmumus vai nevalstiskas organizācijas, savienojot tos tādās kombinācijās, kas vislabāk palīdz sasniegt projekta mērķus; un
- c) visā projekta laikā lemt un veidot kopīgi.

EIP darbības grupas var darboties transnacionālā, tostarp pārrobežu, līmenī. Iecerēto inovāciju var balstīt ne tikai uz jaunu praksi, bet arī tradicionālu praksi jaunā ģeogrāfiskā vai vides kontekstā.

EIP darbības grupas izplata savu projektu plānu un rezultātu kopsavilkumu, jo īpaši, izmantojot KLP valsts un Eiropas tīklus.

VII SADAĻA

UZRAUDZĪBA, ZIŅOŠANA UN IZVĒRTĒŠANA

I NODAĻA

SNIEGUMA SATVARS

128. pants

Snieguma satvara izveide

1. Dalībvalstīm un Komisijai uzņemties kopīgu atbildību, tiek izveidots snieguma satvars. Snieguma satvars KLP stratēģiskā plāna īstenošanas laikā ļauj ziņot par tā sniegumu un uzraudzīt un izvērtēt tā sniegumu.

2. Snieguma satvars ietver šādus elementus:

- a) kopējo izlaides, rezultātu, ietekmes un konteksta rādītāju kopumu, kas minēts 7. pantā, kurus kā pamatu izmantos uzraudzībā, izvērtēšanā un gada snieguma ziņojumu sagatavošanā;
- b) mērķrādītājus un gada starpposma mērķrādītājus, kuri noteikti attiecīgajam konkrētajam mērķim, izmantojot attiecīgos rezultātu rādītājus;
- c) datu vākšanu, glabāšanu un pārsūtīšanu;

- d) regulāru ziņošanu par sniegumu un uzraudzības un izvērtēšanas darbībām;
- e) *ex ante*, starpposma un *ex post* izvērtēšanu un visas citas izvērtēšanas darbības, kas saistītas ar KLP stratēģisko plānu.

129. pants

Snieguma satvara mērķi

Snieguma satvara mērķi ir tādi, lai:

- a) novērtētu KLP ietekmi, lietderīgumu, efektivitāti, nozīmīgumu, saskaņotību un Savienības pievienoto vērtību;
- b) uzraudzītu progresu KLP stratēģisko plānu mērķrādītāju sasniegšanā;
- c) novērtētu KLP stratēģiskajos plānos iekļauto intervencu ietekmi, lietderīgumu, efektivitāti, nozīmīgumu un saskaņotību;
- d) atbalstītu kopīgas mācīšanās procesu, kas saistīts ar uzraudzību un izvērtēšanu.

130. pants

Elektroniskā informācijas sistēma

Dalībvalstis izveido vai lieto jau esošu drošu elektronisku informācijas sistēmu, kurā tās reģistrē un glabā tādu svarīgāko informāciju par KLP stratēģiskā plāna īstenošanu, kas vajadzīga uzraudzībai un izvērtēšanai, jo īpaši, lai uzraudzītu progresu virzībā uz izvirzītajiem mērķiem un mērķrādītājiem, tostarp informāciju par katru labuma guvēju un darbību.

131. pants

Informācijas sniegšana

Dalībvalstis nodrošina, ka labuma guvēji, kas saņem atbalstu saskaņā ar KLP stratēģiskajā plānā iekļautajām intervencēm, un Regulas (ES) 2021/1060 33. pantā minētās vietējās rīcības grupas sniedz vadošajai iestādei vai citām struktūrām, kam deleģēts veikt funkcijas tās vārdā, visu informāciju, kas vajadzīga, lai uzraudzītu un izvērtētu KLP stratēģisko plānu.

Dalībvalstis nodrošina, ka ir visaptveroši, savlaicīgi un ticami datu avoti, kas, izmantojot izlaides, rezultātu un ietekmes rādītājus, ļauj efektīvi pārbaudīt politikas progresu virzībā uz mērķu sasniegšanu.

132. pants

Uzraudzības procedūras

Pamatojoties uz izlaides un rezultātu rādītājiem, vadošā iestāde un uzraudzības komiteja uzrauga KLP stratēģiskā plāna īstenošanu un progresu, kas panākts KLP stratēģiskā plāna mērķrādītāju izpildē.

133. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz snieguma satvaru

Komisija pieņem īstenošanas aktus par snieguma satvara saturu. Šādos aktos ietver rādītājus, kas nav I pielikumā iekļautie rādītāji un kas vajadzīgi atbilstīgai politikas uzraudzīšanai un izvērtēšanai, rādītāju aprēķināšanas metodes, kas izklāstītas I pielikumā un citur, un noteikumus, kas vajadzīgi, lai garantētu dalībvalstu savāko datu precizitāti un ticamību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

II NODAĻA

GADA SNIEGUMA ZIŅOJUMI

134. pants

Gada snieguma ziņojumi

1. Dalībvalstis saskaņā Regulas (ES) 2021/2116 9. panta 3. punktu un 10. pantu sniedz gada snieguma ziņojumu par KLP stratēģiskā plāna īstenošanu iepriekšējā finanšu gadā.
2. Pēdējā gada snieguma ziņojumā, kas jāiesniedz saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2116 9. panta 3. punktu un 10. pantu, ietver īstenošanas periodā veikto izvērtējumu kopsavilkumu.
3. Lai gada snieguma ziņojums būtu pieņemams, tajā iekļauj visu 4., 5., 7., 8., 9. un 10. punktā un attiecīgā gadījumā 6. punktā prasīto informāciju. Neskarot ikgadējās noskaidrošanas procedūras, kas paredzētas Regulā (ES) 2021/2116, ja gada snieguma ziņojums nav pieņemams, Komisija 15 darba dienās no tā iesniegšanas par to informē attiecīgo dalībvalsti; pretējā gadījumā to uzskata par pieņemamu.
4. Gada snieguma ziņojumos izklāsta svarīgāko kvalitatīvo un kvantitatīvo informāciju par KLP stratēģiskā plāna īstenošanu, atsaucoties uz finanšu datiem un izlaidis un rezultātu rādītājiem, tostarp attiecīgā gadījumā reģionālā līmenī.
5. Šā panta 4. punktā minētajā kvantitatīvajā informācijā ietver:
 - a) realizēto izlaidi;
 - b) izdevumus, kas deklarēti gada pārskatos un attiecas uz a) apakšpunktā minētajām izlaidēm pirms jebkādu sodu vai citu samazinājumu piemērošanas, un attiecībā uz ELFLA, ņemot vērā anulēto vai atgūto līdzekļu pārdali, ievērojot Regulas (ES) 2021/2116 57. pantu;
 - c) proporciju starp b) apakšpunktā minētajiem izdevumiem un a) punktā minētajām attiecīgajām izlaidēm ("realizētā summa par vienību");
 - d) rezultātus un informāciju par to, kas vēl veicams, lai sasniegtu atbilstošus starpposma mērķrādītājus, kas noteikti saskaņā ar 109. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju snieguma noskaidrošanas vajadzībām uzrāda sadalījumā pa summām par vienību, kā noteikts KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar 111. panta h) punktu. Attiecībā uz izlaidis rādītājiem, kas ir atzīmēti I pielikumā un ko izmanto tikai uzraudzībai, iekļauj tikai to informāciju, kas minēta šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā.

6. Attiecībā uz intervenci, kuru neaptver Regulas (ES) 2021/2116 65. panta 2. punktā minētā integrētā sistēma, dalībvalstis papildus informācijai, ko sniedz saskaņā ar šā panta 5. punktu, var nolemt katrā gada snieguma ziņojumā norādīt:
 - a) vai nu vidējās summas par vienību iepriekšējā finanšu gadā izvēlētajām darbībām un attiecīgo izlaižu skaitu un izdevumus; vai arī
 - b) proporciju starp kopējiem publiskajiem izdevumiem, no kā atskaita 115. panta 5. punktā minēto valsts papildfinansējumu, kas paredzēts darbībām, par kurām maksājumi tika veikti iepriekšējā finanšu gadā, un realizēto izlaidi, kā arī attiecīgo izlaižu skaitu un izdevumus.

Komisija izmanto minēto informāciju Regulas (ES) 2021/2116 40. un 54. panta nolūkos par katru gadu, kad tiek veikti maksājumi par saistītajām darbībām.

7. Šā panta 4. punktā minētajā kvalitatīvajā informācijā ietver:
 - a) kopsavilkumu par KLP stratēģiskā plāna īstenošanu attiecībā uz iepriekšējo finanšu gadu;

b) attiecīgā gadījumā jebkuras problēmas, kas ietekmē KLP stratēģiskā plāna sniegumu, jo īpaši attiecībā uz novirzēm no starpposma mērķrādītājiem, minot attiecīgos iemeslus un vajadzības gadījumā aprakstot veiktos pasākumus.

8. Regulas (ES) 2021/2116 54. panta 2. punkta nolūkos dalībvalstis var nolemt šā panta 4. punktā minētajā kvalitatīvajā informācijā iekļaut arī:

a) pamatojumu jebkādam realizētās summas par vienību pārsniegumam salīdzinājumā ar attiecīgo plānoto summu par vienību vai attiecīgā gadījumā šīs regulas 102. pantā minēto maksimālo plānoto summu par vienību; vai

b) ja dalībvalsts nolemj izmantot kādu no šā panta 6. punktā paredzētajām iespējām, atkarībā no dalībvalsts izvēles – pamatojumu jebkādam realizētās summas par vienību pārsniegumam salīdzinājumā ar attiecīgo vidējo summu par vienību par izvēlētajām darbībām vai ar proporciju starp kopējiem publiskajiem izdevumiem, no kā atskaita 115. panta 5. punktā minēto valsts papildfinansējumu, kas paredzēts darbībām, par kurām maksājumi tika veikti iepriekšējā finanšu gadā, un saistīto realizēto izlaidi.

9. Pamatojumu iekļauj Regulas (ES) 2021/2116 40. panta 2. punkta nolūkā, ja šā panta 8. punkta a) apakšpunktā minētais pārsniegums pārsniedz 50 %.

Savukārt, ja dalībvalsts nolemj izmantot 6. punktā paredzēto iespēju, pamatojumu iekļauj tikai tad, ja 8. punkta b) apakšpunktā minētais pārsniegums pārsniedz 50 %.

10. Attiecībā uz finanšu instrumentiem – papildus datiem, kas jāsniedz saskaņā ar 4. punktu, sniedz arī informāciju par:

a) attiecināmajiem izdevumiem par katru finanšu produkta veidu;

b) pārvaldības izmaksu un maksu summu, kas deklarēta kā attiecināmie izdevumi;

c) papildus ELFLA līdzekļiem izmantoto privātā un publiskā sektora līdzekļu summu par katru finanšu produkta veidu;

d) procentiem un citiem ieņēmumiem, kas radīti no ELFLA iemaksu atbalsta, kurš paredzēts finanšu instrumentiem saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 60. pantu, un atpakaļ iemaksātajiem līdzekļiem, kas attiecināmi uz atbalstu no ELFLA saskaņā ar minētās regulas 62. pantu;

e) to aizdevumu, pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu galasaņēmējiem kopsummu, kuri tika garantēti ar attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem, no kā atskaita šīs regulas 115. panta 5. punktā minēto valsts papildfinansējumu, un kuri tika faktiski izmaksāti galasaņēmējiem.

Ja dalībvalstis nolemj finanšu instrumentiem piemērot šā panta 6. punktu, minētajā punktā norādīto informāciju sniedz galasaņēmēju līmenī.

11. Snieguma divgadu izskatīšanas, kas minēta 135. pantā, vajadzībām gada snieguma ziņojumā iekļauj informāciju par 115. panta 5. punkta a) un d) apakšpunktā minēto valsts papildfinansējumu. Minēto finansējumu ņem vērā snieguma divgadu izskatīšanas vajadzībām.

12. Gada snieguma ziņojumus, kā arī to saturu kopsavilkumus, kas paredzēti iedzīvotājiem, dara publiski pieejamus.

13. Neskarot ikgadējās noskaidrošanas procedūras, kas paredzētas Regulā (ES) 2021/2116, Komisija var izteikt apsvērumus par pieņemamiem gada snieguma ziņojumiem viena mēneša laikā pēc to iesniegšanas. Ja Komisija minētajā termiņā nekādus apsvērumus nesniedz, ziņojumus uzskata par pieņemtiem. *Mutatis mutandis* piemēro šīs regulas 121. pantu par laiku, no kura skaita Komisijas rīcībai paredzēto termiņu.

14. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz gada snieguma ziņojuma satura sagatavošanas noteikumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

135. pants

Snieguma divgadu izskatīšana

1. Komisija, pamatojoties uz gada snieguma ziņojumos sniegto informāciju, veic snieguma divgadu izskatīšanu.
2. Ja viena vai vairāku saskaņā ar 134. pantu paziņotā rezultātu rādītāju vērtība, ko attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar I pielikumu izmanto KLP stratēģiskā plāna snieguma izskatīšanā, uzrāda deficītu par vairāk nekā 35 % no attiecīgā starpposma mērķrādītāja 2024. finanšu gadam un 25 % 2026. finanšu gadam, attiecīgā dalībvalstis iesniedz šīs atšķirības pamatojumu. Pēc minētā pamatojuma izvērtēšanas vajadzības gadījumā Komisija var prasīt attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2116 41. panta 1. punktu iesniegt rīcības plānu, kurā izklāstītas iecerētās korektīvās darbības un paredzamais termiņš.
3. 2026. gadā Komisija izskata informāciju, kas sniegta snieguma ziņojumos par 2025. finanšu gadu. Ja viena vai vairāku saskaņā ar 134. pantu paziņotā rezultātu rādītāju vērtība, ko attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar I pielikumu izmanto KLP stratēģiskā plāna snieguma izskatīšanā, uzrāda deficītu par vairāk nekā 35 % no attiecīgā starpposma mērķrādītāja 2025. finanšu gadam Komisija var prasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt korektīvās darbības.

136. pants

Ikgadējas izskatīšanas sanāksmes

1. Katru gadu dalībvalstis organizē izskatīšanas sanāksmi ar Komisiju. Izskatīšanas sanāksmi vada kopīgi vai arī to vada Komisija, un tā notiek ne agrāk kā divus mēnešus pēc gada snieguma ziņojuma iesniegšanas.
2. Izskatīšanas sanāksmes mērķis ir izskatīt katra plāna sniegumu, tostarp progresu, kas panākts izvīzīto mērķrādītāju sasniegšanā, un pieejamo informāciju par attiecīgiem ietekmējošiem faktoriem, kā arī jebkuras problēmas, kas ietekmē sniegumu, un to risināšanai agrāk veiktās un turpmāk veicamās darbības.

III NODAĻA

ZIŅOŠANA SAISTĪBĀ AR KULTŪRATKARĪGO MAKSĀJUMU PAR KOKVILNU UN PĀREJAS POSMA VALSTS ATBALSTU

137. pants

Ikgadējā ziņošana

Līdz 2025. gada 15. februārim un katra nākamā gada 15. februārim līdz 2030. gadam, to ieskaitot, dalībvalstis, kuras piešķir III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 2. apakšiedaļā noteikto kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu īstenošanu, sniedz Komisijai šādu informāciju par minētā maksājuma īstenošanu iepriekšējā finanšu gadā:

- a) labuma guvēju skaitu;
- b) maksājuma summu par hektāru; un
- c) hektāru skaitu, par kuru piešķirts maksājums.

138. pants

Ikgadējā ziņošana par pārejas posma valsts atbalstu

Līdz 2025. gada 15. februārim un katra nākamā gada 15. februārim līdz pat 2030. gadam un to ieskaitot dalībvalstis, kas piešķir 147. pantā noteikto pārejas posma valsts atbalstu, sniedz Komisijai šādu informāciju par minētā atbalsta īstenošanu iepriekšējā finanšu gadā katrai attiecīgajai nozarei:

- a) labuma guvēju skaits;
- b) piešķirtā pārejas posma valsts atbalsta kopsumma; un
- c) to hektāru, dzīvnieku vai citu vienību skaits, par kurām piešķirts minētais atbalsts.

IV NODAĻA

KLP STRATĒGISKĀ PLĀNA IZVERTĒŠANA

139. pants

Ex ante izvērtējumi

1. Dalībvalstis veic *ex ante* izvērtēšanu, lai uzlabotu savu KLP stratēģisko plānu izstrādes kvalitāti.
2. *Ex ante* izvērtēšanu veic tās iestādes pārziņā, kura ir atbildīga par KLP stratēģiskā plāna sagatavošanu.
3. *Ex ante* izvērtēšanā novērtē:
 - a) KLP stratēģiskā plāna ieguldījumu 6. panta 1. un 2. punktā izklāstīto konkrēto mērķu sasniegšanā, ņemot vērā valsts un reģionālās vajadzības un attīstības potenciālu, kā arī pieredzi, kas KLP īstenošanā gūta iepriekšējos plānošanas periodos;
 - b) ierosinātā KLP stratēģiskā plāna iekšējo saskaņotību un tā saistību ar citiem attiecīgajiem instrumentiem;
 - c) budžeta līdzekļu piešķiruma saskaņotību ar tiem 6. panta 1. un 2. punktā izklāstītajiem konkrētajiem mērķiem, kas izskatīti KLP stratēģiskajā plānā;
 - d) to, kā paredzamā izlaide veicinās rezultātu sasniegšanu;
 - e) to, vai rezultātiem noteiktās skaitliski izteiktās mērķrādītāju un starpposma mērķrādītāju vērtības ir piemērotas un reālistiskas, ņemot vērā plānoto atbalstu no ELGF un ELFLA;
 - f) lauksaimniekiem un citiem labuma guvējiem radītā administratīvā sloga samazināšanai plānotos pasākumus;
 - g) attiecīgā gadījumā – pamatojumu ELFLA finansēto finanšu instrumentu izmantojumam.
4. *Ex ante* izvērtējumā, ņemot vērā klimata pārmaiņu mazināšanas vajadzības, var iekļaut prasības, kas SIVN noteiktas Direktīvā 2001/42/EK.

140. pants

KLP stratēģisko plānu izvērtēšana īstenošanas periodā un *ex post* kārtā

1. Dalībvalstis veic savu KLP stratēģisko plānu izvērtēšanu īstenošanas laikā un *ex post* kārtā, lai uzlabotu plānu izstrādes un īstenošanas kvalitāti. Dalībvalstis novērtē savu KLP stratēģisko plānu lietderīgumu, efektivitāti, nozīmīgumu, saskaņotību, Savienības pievienoto vērtību un ietekmi attiecībā uz to ieguldījumu KLP vispārējo mērķu sasniegšanā, kas noteikti 5. pantā, un to konkrēto mērķu sasniegšanā, kas izklāstīti 6. panta 1. un 2. punktā un izskatīti attiecīgajā KLP stratēģiskajā plānā. KLP stratēģiskā plāna kopējo ietekmi novērtē tikai *ex post* izvērtējumā.

2. Dalībvalstis uztic izvērtēšanu funkcionāli neatkarīgiem ekspertiem.
3. Lai sagatavotu un vāktu izvērtēšanai vajadzīgos datus, dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviestas attiecīgās procedūras.
4. Dalībvalstis izstrādā izvērtēšanas plānu, kurā sniegtas norādes par izvērtēšanas darbībām, kas plānotas īstenošanas periodā.
5. Ne vēlāk kā vienu gadu pēc KLP stratēģiskā plāna pieņemšanas dalībvalstis iesniedz izvērtēšanas plānu uzraudzības komitejai.
6. Vadošā iestāde ir atbildīga par to, ka KLP stratēģiskā plāna visaptverošu *ex post* izvērtējumu pabeidz līdz 2031. gada 31. decembrim.
7. Dalībvalstis visus izvērtējumus dara publiski pieejamus.

V NODAĻA

SNIEGUMA NOVĒRTĒJUMS, KO IZDARA KOMISIJA

141. pants

Snieguma novērtēšana un izvērtēšana

1. Komisija izstrādā KLP daudzgadu izvērtēšanas plānu, kas jāīsteno tās atbildībā. Minētais izvērtēšanas plāns aptver arī pasākumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013.
2. Komisija līdz 2023. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei kopsavilkuma ziņojumu par dalībvalstu KLP stratēģiskajiem plāniem. Ziņojumā iekļauj analīzi par dalībvalstu kopīgajiem centieniem un kopējiem mērķiem sasniegt 6. panta 1. un 2. punktā izklāstītos konkrētos mērķus, jo īpaši tos, kas minēti 6. panta 1. punkta d), e), f) un i) apakšpunktā.
3. Komisija līdz 2025. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai novērtētu dalībvalstu jaunā īstenošanas modeļa darbību un dalībvalstu stratēģisko plānu intervenču saskaņotību un apvienoto ieguldījumu Savienības vides un klimata saistību izpildē. Vajadzības gadījumā Komisija sniedz ieteikumus dalībvalstīm, lai atvieglotu šo saistību izpildi.
4. Komisija veic starpposma izvērtēšanu, lai, ņemot vērā I pielikumā noteiktos rādītājus, līdz 2026. gada 31. decembrim izskatītu ELGF un ELFLA lietderīgumu, efektivitāti, nozīmīgumu, saskaņotību, un Savienības pievienoto vērtību. Komisija var izmantot visu attiecīgo informāciju, kas jau ir pieejama saskaņā ar Finanšu regulas 128. pantu.
5. Komisija veic *ex post* izvērtēšanu, lai izskatītu ELGF un ELFLA lietderīgumu, efektivitāti, nozīmīgumu, saskaņotību, un Savienības pievienoto vērtību.
6. Pamatojoties uz pierādījumiem, kas sniegti KLP izvērtējumos, tostarp KLP stratēģisko plānu izvērtējumos, kā arī uz citiem attiecīgiem informācijas avotiem, Komisija līdz 2027. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par starpposma izvērtējumu, tostarp par KLP snieguma pirmajiem rezultātiem. Otro ziņojumu, kurā iekļauts KLP snieguma novērtējums, iesniedz līdz 2031. gada 31. decembrim.

142. pants

Uz rādītāju pamatkopumu balstīta ziņošana

Komisija saskaņā ar ziņošanas prasībām, ievērojot Finanšu regulas 41. panta 3. punkta h) apakšpunkta iii) punktu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei minētajā pantā noteikto snieguma informāciju, kas novērtēta, izmantojot šīs regulas XIV pielikumā noteikto rādītāju pamatkopumu.

143. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai pieejamo informāciju, kas vajadzīga, lai tā varētu veikt 141. pantā minēto KLP uzraudzību un izvērtēšanu.
2. Konteksta un ietekmes rādītājiem vajadzīgos datus iegūst galvenokārt no tādiem vispārārstītiem datu avotiem kā lauku saimniecību grāmatvedības datu tīkls un *Eurostat*. Ja dati par šiem rādītājiem nav pieejami vai nav pilnīgi, trūkstošos datus cenšas iegūt, izmantojot Eiropas Statistikas programmu, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 ⁽⁵¹⁾, Lauku saimniecību grāmatvedības datu tīklu, kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) 1217/2009 ⁽⁵²⁾ vai oficiālus nolīgumus ar citiem datu sniedzējiem, tādiem kā Kopīgais pētniecības centrs un Eiropas Vides aģentūra.
3. Statistikas nolūkos izmanto arī administratīvo reģistru datus, piemēram, Regulas (ES) 2021/2116 65. panta 2. punktā minēto integrēto sistēmu, minētās regulas 68. pantā minēto lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu un dzīvnieku un vīna dārzu reģistrus, sadarbojoties ar dalībvalstu statistikas iestādēm un *Eurostat*.
4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko, ņemot vērā nepieciešamību neradīt lieku administratīvo slogu, paredz noteikumus par informāciju, kuras nosūtīšana jāveic dalībvalstīm, kā arī par vajadzīgajiem datiem un sinerģiju starp potenciālajiem datu avotiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

VIII SADAĻA

KONKURENCES NOTEIKUMI

144. pants

Noteikumi, ko piemēro uzņēmumiem

Ja saskaņā ar šīs regulas III sadaļu paredzētais atbalsts attiecas uz tādas sadarbības veidiem, kura noris starp uzņēmumiem, šo atbalstu var piešķirt tikai par tādiem sadarbības veidiem, kas atbilst konkurences noteikumiem, ko piemēro saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 206.–210. pantu.

145. pants

Valsts atbalsts

1. Ja vien šajā sadaļā nav paredzēts citādi, atbalstam, kuru sniedz saskaņā ar šo regulu, piemēro LESD 107., 108. un 109. pantu.
2. LESD 107., 108. un 109. pantu nepiemēro atbalstam, ko dalībvalstis sniedz, ievērojot šo regulu un saskaņā ar to, vai šīs regulas 146. pantā minētajam valsts papildfinansējumam, uz ko attiecas LESD 42. panta piemērošanas joma.

⁽⁵¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

⁽⁵²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1217/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko izveido tīklu grāmatvedības datu savākšanai par ienākumiem un saimniecisko darbību lauku saimniecībās Eiropas Kopienā (OV L 328, 15.12.2009., 27. lpp.).

146. pants

Valsts papildfinansējums

Dalībvalstu sniegto atbalstu, kas saistīts ar darbībām, uz kurām attiecas LESD 42. panta piemērošanas joma, un kas ir paredzēts, lai nodrošinātu papildfinansējumu lauku attīstības intervencēm, kā minēts šīs regulas III sadaļas IV nodaļā, kurām Savienības atbalsts ir piešķirts jebkurā KLP stratēģiskā plāna laikposmā, var veikt tikai tad, ja tas atbilst šai regulai un ir iekļauts Komisijas apstiprināto KLP stratēģisko plānu V pielikumā.

Dalībvalstis nesniedz atbalstu intervencēm nozarēs, kas minētas šīs regulas III sadaļas III nodaļā, izņemot gadījumus, kad tas ir skaidri paredzēts minētajā nodaļā.

147. pants

Pārejas posma valsts atbalsts

1. Dalībvalstis, kuras 2015.–2022. gada periodā ir piešķirušas pārejas posma valsts atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 37. pantu, var turpināt piešķirt pārejas posma valsts atbalstu lauksaimniekiem.
2. Pārejas posma valsts atbalsta piešķiršanas nosacījumi ir identiski Regulas (ES) Nr. 1307/2013 37. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, ja nosacījumi pārejas posma valsts atbalsta piešķiršanai, kas minēti pirmajā daļā, attiecas uz pārskata laikposmu, dalībvalstis var nolemt mainīt pārskata laikposmu uz ne vēlāk kā 2018. gadu.

3. Pārejas posma valsts atbalsta kopsumma, ko var piešķirt vienai nozarei, nepārsniedz turpmāk norādīto procentuālo daļu no maksājumu līmeņa katrā no nozaru finansējuma apjomiem, ko Komisija apstiprinājusi 2013. gadā saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 ⁽⁵³⁾ 132. panta 7. punktu vai 133.a panta 5. punktu:

- 50 % – 2023. gadā,
- 45 % – 2024. gadā,
- 40 % – 2025. gadā,
- 35 % – 2026. gadā,
- 30 % – 2027. gadā.

Kīpri šo procentuālo daļu aprēķina, pamatojoties uz finansējumu konkrētām nozarēm, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 XVIIa pielikumā.

⁽⁵³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.).

IX SADAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

148. pants

Pasākumi īpašu problēmu risināšanai

1. Lai risinātu īpašas problēmas, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas ir gan vajadzīgi, gan pamatoti ārkārtas gadījumos. Šādos īstenošanas aktos var izdarīt atkāpes no šīs regulas noteikumiem tādā apjomā un tādām laikposmam, kādam tas noteikti nepieciešams. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.
2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ un lai risinātu īpašas problēmas, kā minēts 1. punktā, Komisija, ārkārtēju apstākļu gadījumā nodrošinot KLP stratēģiskā plāna nepārtrauktību, pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 153. panta 3. punktā minēto procedūru.
3. Pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, paliek spēkā ne ilgāk kā divpadsmit mēnešus. Ja pēc šā laikposma minētajos punktos minētās īpašās problēmas joprojām nav novērstas, Komisija, lai rastu pastāvīgu risinājumu, var iesniegt atbilstīgu tiesību akta priekšlikumu.
4. Par visiem pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, Komisija divu darba dienu laikā pēc to pieņemšanas informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

149. pants

Piemērošana tālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām

1. III sadaļas II nodaļu nepiemēro tālākajiem reģioniem.
2. Tiešajiem maksājumiem, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļu piešķirti Savienības tālākajiem reģioniem un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļu Egejas jūras nelielajām salām, piemēro šīs regulas 3. panta 1. un 2. punktu, 4. panta 2., 3. un 5. punktu, 4. panta 4. punkta otro daļu, III sadaļas I nodaļas 2. un 3. iedaļu un IX sadaļu. Regulas 4. panta 2., 3. un 5. punktu un III sadaļas I nodaļas 2. iedaļu piemēro bez jebkādiem pienākumiem, kas saistīti ar KLP stratēģisko plānu.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS SISTĒMA UN PERSONAS DATU AIZSARDZĪBA

150. pants

Informācijas un dokumentu apmaiņa

1. Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, izveido informācijas sistēmu, lai nodrošinātu vispārējas nozīmes datu drošu apmaiņu starp Komisiju un katru dalībvalsti.
2. Komisija nodrošina, ka ir piemērota droša elektroniskā sistēma, kurā var reģistrēt, uzturēt un pārvaldīt svarīgāko informāciju un ziņot par uzraudzību un izvērtēšanu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par 1. punktā minēto sistēmas darbību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 153. panta 2. punktā.

151. pants

Personas datu apstrāde un aizsardzība

1. Neskarot Regulas (ES) 2021/2116 98., 99. un 100. pantu, dalībvalstis un Komisija vāc personas datus ar nolūku veikt savus attiecīgos pārvaldības, kontroles, uzraudzības un izvērtēšanas pienākumus saskaņā ar šo regulu un jo īpaši tos, kas paredzēti VI un VII sadaļā, un neapstrādā šos datus veidā, kas nav saderīgs ar šo nolūku.
2. Kad personas dati tiek apstrādāti uzraudzības un izvērtēšanas nolūkos saskaņā ar VII sadaļu, izmantojot 150. pantā minēto drošo elektronisko sistēmu, šos datus padara anonīmus.
3. Personas datus, tostarp, ja tos apstrādā 15. pantā minētie lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumu sniedzēji, apstrādā saskaņā ar Regulām (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725. Konkrētāk, šādus datus neglabā veidā, kas ļauj identificēt datu subjektus, un ilgāku laiku nekā tas ir vajadzīgs mērķiem, kādiem tie ir vākti vai kādiem tie tiek turpmāk apstrādāti, ņemot vērā minimālos uzglabāšanas laikposmus, kas noteikti piemērojamos valsts un Savienības tiesību aktos.
4. Dalībvalstis informē datu subjektus, ka to personas datus var apstrādāt valsts un Savienības struktūrās saskaņā ar 1. punktu un ka šajā ziņā datu subjektiem ir tiesības uz datu aizsardzību, kas izklāstītas Regulās (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725.

III NODAĻA

DELEĢĒTIE AKTI UN ĪSTENOŠANAS AKTI

152. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņem 4. panta 8. punktā, 7. panta 2. punktā, 13. panta 3. punktā, 17. panta 6. punktā, 35. pantā, 37. panta 5. punktā, 38. panta 5. punktā, 39. panta 3. punktā, 45., 56. un 84. pantā, 87. panta 2. punktā, 89. panta 4. punktā, 100. panta 3. punktā un 116., 122. un 158. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2021. gada 7. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 8. punktā, 7. panta 2. punktā, 13. panta 3. punktā, 17. panta 6. punktā, 35. pantā, 37. panta 5. punktā, 38. panta 5. punktā, 39. panta 3. punktā, 45., 56. un 84. pantā, 87. panta 2. punktā, 89. panta 4. punktā, 100. panta 3. punktā un 116., 122. un 158. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 4. panta 8. punktu, 7. panta 2. punktu, 13. panta 3. punktu, 17. panta 6. punktu, 35. pantu, 37. panta 5. punktu, 38. panta 5. punktu, 39. panta 3. punktu, 45., 56. un 84. pantu, 87. panta 2. punktu, 89. panta 4. punktu, 100. panta 3. punktu un 116., 122. un 158. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

153. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, ko sauc kopējās lauksaimniecības politikas komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Attiecībā uz aktiem, kas minēti šīs regulas 133. pantā un 143. panta 4. punktā, ja Komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

IV NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

154. pants

Atcelšana

1. Regulu (ES) Nr. 1305/2013 atceļ no 2023. gada 1. janvāra.

Tomēr to saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/2220⁽⁵⁴⁾ līdz 2025. gada 31. decembrim turpina piemērot lauku attīstības programmu īstenošanai, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1305/2013. To ar tādiem pašiem nosacījumiem piemēro līdz 2025. gada 31. decembrim izdevumiem, kas ir radušies labuma guvējiem un ko maksājumu aģentūra ir apmaksājusi minēto lauku attīstības programmu ietvaros.

Regulas (ES) Nr. 1305/2013 32. pantu un III pielikumu turpina piemērot tādu apgabalu noteikšanai, kuros ir dabas vai citi specifiski ierobežojumi. Atsauces uz lauku attīstības programmām, ir uzskatāmas par atsaucēm uz KLP stratēģiskajiem plāniem.

Kamēr nav izveidoti šīs regulas 126. pantā minētie KLP valsts un Eiropas tīkli, Eiropas lauku attīstības tīkls, Eiropas inovāciju partnerības tīkls un valsts lauku tīkli, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 52., 53. un 54. pantā, papildus šajos pantos minētajām darbībām var veikt šīs regulas 126. un 127. pantā minētās darbības.

⁽⁵⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/2220 (2020. gada 23. decembris), ar ko nosaka dažus pārejas noteikumus atbalstam no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) 2021. un 2022. gadā un ar ko attiecībā uz līdzekļiem un piemērošanu 2021. un 2022. gadā groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1307/2013, un attiecībā uz līdzekļiem un šāda atbalsta sadalījumu 2021. un 2022. gadā groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (OV L 437, 28.12.2020., 1. lpp.).

Kad šīs regulas 126. pantā minētie KLP valsts un Eiropas tīkli tiks izveidoti, tie var līdz 2025. gada 31. decembrim papildus šīs regulas 126. un 127. pantā minētajām darbībām veikt uzdevumus, kuri ir minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 52. panta 3. punktā, 53. panta 3. punktā un 54. panta 3. punktā un ir saistīti ar lauku attīstības programmu īstenošanu, ievērojot minēto regulu.

2. Regulu (ES) Nr. 1307/2013 atceļ no 2023. gada 1. janvāra.

Tomēr to turpina piemērot atbalsta pieteikumiem, kuri attiecas uz pieprasījumu gadiem, kas sākas pirms 2023. gada 1. janvāra.

3. Šajā regulā ietvertās atsauces uz Regulām (EK) Nr. 73/2009 un (ES) Nr. 1307/2013 uzskata par atsaucēm, kas izdarītas uz minētajām regulām, kādas tās bija spēkā pirms atcelšanas.

155. pants

Dažu izdevumu veidu attiecināmība saistībā ar KLP stratēģiskā plāna laikposmu

1. Izdevumi, kas izriet no juridiskām saistībām pret labuma guvējiem atbilstoši pasākumiem, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pantā vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. vai 43. pantā un kuri saņem atbalstu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, joprojām var pretendēt uz ELFLA ieguldījumu KLP stratēģiskā plāna laikposmā, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) šādi izdevumi ir paredzēti attiecīgajā KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar šo regulu un atbilst Regulai (ES) 2021/2116;
- b) lai segtu minētos pasākumus, piemēro ELFLA iemaksu likmi, kas intervencei noteikta KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar šo regulu;
- c) Regulas (ES) 2021/2116 65. panta 2. punktā minētā integrētā sistēma attiecas uz juridiskajām saistībām, ko uzņemas saskaņā ar pasākumiem, kuri atbilst šīs regulas III sadaļas II un IV nodaļā uzskaitītajiem platībatkarīgajiem un dzīvniekatkarīgajiem intervences pasākumiem, un attiecīgās darbības ir skaidri noteiktas; un
- d) maksājumi par juridiskajām saistībām, kas minētas c) apakšpunktā, tiek veikti Regulas (ES) 2021/2116 44. panta 2. punktā noteiktajā termiņā.

2. Par izdevumiem, kas izriet no juridiskām saistībām pret labuma guvējiem atbilstoši pasākumiem, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 1698/2005 23. pantā, joprojām var pretendēt uz ELFLA ieguldījumu KLP stratēģiskā plāna laikposmā, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) šādi izdevumi tiek paziņoti Komisijai kā papildu informācija tajā KLP stratēģiskā plāna daļā, kura attiecas uz 109. pantā minēto intervences stratēģiju, un norādot šos izdevumus 112. panta 2. punktā minētajā KLP stratēģiskā plāna finanšu plānā;
- b) tie atbilst Regulai (ES) Nr. 1306/2013, kuru turpina piemērot šādiem izdevumiem saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2116 104. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu; un
- c) piemēro ELFLA iemaksu likmi, kas noteikta KLP stratēģiskajā plānā, ievērojot šīs regulas 91. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

3. Par izdevumiem, kas izriet no juridiskām saistībām pret labuma guvējiem atbilstoši daudzgadu pasākumiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 22., 28., 29., 33. un 34. pantā, var pretendēt uz ELFLA ieguldījumu KLP stratēģiskā plāna laikposmā, bet jāievēro šādi nosacījumi:

- a) šādi izdevumi ir paredzēti attiecīgajā KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar šo regulu un atbilst Regulai (ES) 2021/2116;

- b) lai segtu minētos pasākumus, piemēro ELFLA iemaksu likmi, kas intervencei noteikta KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar šo regulu;
- c) Regulas (ES) 2021/2116 65. panta 2. punktā minētā integrētā sistēma attiecas uz juridiskajām saistībām, ko uzņemas saskaņā ar pasākumiem, kuri atbilst šīs regulas III sadaļas II un IV nodaļā uzskaitītajiem platībatkarīgajiem un dzīvniekatkarīgajiem intervences pasākumiem, un attiecīgās darbības ir skaidri noteiktas; un
- d) maksājumi par juridiskajām saistībām, kas minētas šā punkta c) apakšpunktā, tiek veikti Regulas (ES) 2021/2116 44. panta 2. punktā noteiktajā termiņā.

4. Par izdevumiem, kas izriet no juridiskām saistībām pret labuma guvējiem atbilstoši pasākumiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 14.–18. pantā, 19. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 20. pantā, 23.–27. pantā, 35., 38., 39. un 39.a pantā, Regulas (ES) Nr. 1303/2015 35. pantā un Regulas (ES) 2020/2220 4. pantā, pēc 2025. gada 31. decembra var pretendēt uz ELFLA ieguldījumu KLP stratēģiskā plāna laikposmā, bet jāievēro šādi nosacījumi:

- a) šādi izdevumi ir paredzēti attiecīgajā KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar šo regulu, izņemot 73. panta 3. punkta pirmās daļas f) apakšpunktu, un atbilst Regulai (ES) 2021/2116;
- b) lai segtu minētos pasākumus, piemēro ELFLA iemaksu likmi, kas saskaņā ar šo regulu intervencei noteikta KLP stratēģiskajā plānā.

5. Par izdevumiem, kas izriet no juridiskām saistībām pret labuma guvējiem atbilstoši daudzgadu pasākumiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā, var pretendēt uz ELGF atbalstu KLP stratēģiskā plāna laikposmā, bet jāievēro šādi nosacījumi:

- a) šādi izdevumi ir paredzēti attiecīgajā KLP stratēģiskajā plānā saskaņā ar šīs regulas 31. panta 7. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu un atbilst Regulai (ES) 2021/2116;
- b) Regulas (ES) 2021/2116 65. panta 2. punktā minētā integrētā sistēma attiecas uz juridiskajām saistībām, ko uzņemas saskaņā ar pasākumiem, kuri atbilst šīs regulas 31. pantā minētajām ekoshēmām, un attiecīgās darbības ir skaidri noteiktas;
- c) maksājumi par juridiskajām saistībām, kas minētas šā punkta b) apakšpunktā, tiek veikti Regulas (ES) 2021/2116 44. panta 2. punktā noteiktajā termiņā.

156. pants

Pāreja finanšu piešķirumiem par intervenču veidiem konkrētās nozarēs

No dienas, kad KLP stratēģiskais plāns iegūst juridisku spēku saskaņā ar šīs regulas 118. panta 7. punktu, to maksājumu summa, kas veikti finanšu gadā katrā no atbalsta shēmām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 29.–31. pantā un 39.–60. pantā, un katrā no intervenču veidiem attiecībā uz konkrētām nozarēm, kas minētas šīs regulas 42. panta b)–e) punktā, nepārsniedz katram finanšu gadam šīs regulas 88. pantā noteiktos finanšu piešķirumus katram no minētajiem intervenču veidiem.

157. pants

Izdevumu attiecināmība no vairākiem fondiem finansētai sabiedrības virzītai vietējai attīstībai

Atkāpjoties no šīs regulas 86. panta 1. punkta un 118. panta 7. punkta, izdevumi, kas radušies saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 31. panta 3. punktu apvienojumā ar šīs regulas 77. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. panta 2. punktu, ir tiesīgi saņemt ELFLA ieguldījumu no KLP stratēģiskā plāna iesniegšanas dienas ar noteikumu, ka maksājumu aģentūra atbalstu izmaksā no 2023. gada 1. janvāra. Attiecībā uz šādiem izdevumiem Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro no KLP stratēģiskā plāna iesniegšanas dienas līdz 2022. gada 31. decembrim.

*158. pants***Pārejas pasākumi**

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 152. pantu pieņemt deleģētos aktus, kas šo regulu papildina ar pasākumiem, lai jebkādas labuma guvēju iegūtās tiesības un tiesisko paļāvību aizsargātu tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs pārejai no kārtības, kas noteikta Regulās (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1307/2013 un (ES) Nr. 1308/2013, uz šajā regulā noteikto kārtību. Minētajos pārejas noteikumos jo īpaši paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem atbalstu, ko Komisija apstiprinājusi atbilstīgi Regulām (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1308/2013, var iekļaut atbalstā, ko sniedz saskaņā ar šo regulu, tai skaitā attiecībā uz tehnisko palīdzību un *ex post* izvērtējumiem.

*159. pants***XIII pielikuma pārskatīšana**

Komisija līdz 2025. gada 31. decembrim pārskata XIII pielikumā iekļauto sarakstu, pamatojoties uz tajā laikā spēkā esošo Savienības *acquis* vides un klimata jomā, un attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīvo aktu priekšlikumus, lai minētajam sarakstam pievienotu papildu tiesību aktus.

*160. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 2. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. VRTOVEC

I PIELIKUMS

IETEKMES, REZULTĀTU, IZLAIDES UN KONTEKSTA RĀDĪTĀJI SASKAŅĀ AR
7. PANTU

Politikas snieguma novērtējums (daudzgadu) – IETEKME

Mērķi un atbilstošie ietekmes rādītāji¹Snieguma izskatīšana –
REZULTĀTI²Pamatojoties vienīgi uz tām
intervencēm, ko atbalsta KLP

ES vispārīgais horizontālais mērķis	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
Modernizēt lauksaimniecības un lauku apvidu nozares, lauksaimniecībā un lauku apvidos sekmējot un kopīgojot zināšanas, inovāciju un digitalizāciju, un mudināt lauksaimniekus tās apgūt, šim nolūkam uzlabojot piekļuvi pētniecībai, inovācijai, zināšanu apmaiņai un apmācībai	I.1. Zināšanu un inovācijas kopīgošana: KLP budžeta daļa, kas paredzēta zināšanu kopīgošanai un inovācijai	R.1. ^{SI} Snieguma uzlabošana ar zināšanu un inovācijas palīdzību: To personu skaits, kuras izmanto konsultācijas, apmācību, zināšanu apmaiņu vai dalību Eiropas inovācijas partnerības (EIP) darbības grupās, ko atbalsta KLP, lai uzlabotu ilgtspējīgu ekonomikas, sociālo, vides, klimata un resursu snieguma efektivitāti.

¹ Lielākā daļa ietekmes rādītāju jau ir ievākti, izmantojot citus kanālus (Eiropas statistika, Kopīgais pētniecības centrs, Eiropas Vides aģentūra utt.) un izmantoti citu ES tiesību aktu vai ilgtspējīgas attīstības mērķu regulējumā. Datu ievākšanas biežums ne vienmēr aptver katru gadu, tādēļ varētu būt divu vai trīs gadu aizkavēšanās.

² Rezultātu aizstājēji. Dalībvalstu ikgadēji paziņotie dati, ar kuru palīdzību uzrauga progresu virzībā uz KLP stratēģiskajos plānos nospraustajiem mērķrādītājiem. Ar ^{SI} ir atzīmēti tie rezultātu rādītāji, kuri snieguma izskatīšanā ir obligāti, ja dalībvalstis tos izmanto saskaņā ar 109. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Papildus tiem rādītājiem, kas ir atzīmēti ar ^{SI}, dalībvalstis var izmantot jebkurus citus šajā pielikumā minētos rezultātu rādītājus.

ES vispārīgais horizontālais mērķis	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
		<p>R.2. Konsultāciju sasaiste ar zināšanu sistēmām: Tādu konsultantu skaits, kas saņem atbalstu, lai iekļautos lauksaimniecisko zināšanu un inovācijas sistēmās (LZIS)</p> <p>R.3. Lauksaimniecības digitalizācija: Tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras saņem KLP atbalstu par digitālu lauksaimniecības tehnoloģiju</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
<p>Atbalstīt lauku saimniecību ienākumu pietiekamību un lauksaimniecības nozares izturētspēju visā Savienībā, lai ilgtermiņā uzlabotu pārtikas nodrošinājumu un lauksaimniecības daudzveidību, kā arī Savienībā nodrošinātu lauksaimnieciskās ražošanas ekonomisko ilgtspēju;</p>	<p>I.2. Ienākumu nevienlīdzības mazināšana: lauksaimniecisko ienākumu attīstība salīdzinājumā ar ekonomiku kopumā</p> <p>I.3. Lauku saimniecību ienākumu atšķirības mazināšana: Lauksaimniecisko ienākumu attīstība</p> <p>I.4. Lauku saimniecību ienākumu pietiekamības atbalstīšana: lauksaimniecisko ienākumu līmeņa attīstība pa lauksaimniecības veidiem (salīdzinājumā ar vidējo līmeni lauksaimniecībā)</p> <p>I.5. Ieguldījums teritoriālajā līdzsvarā: lauksaimniecisko ienākumu attīstība apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi (salīdzinājumā ar vidējo)</p>	<p>R.4. Ienākumu atbalsta sasaiste ar standartiem un labu praksi: tādas lauksaimniecībā izmantojamās zemes (LIZ) platības īpatsvars, par kurām saņem ienākumu atbalstu un uz kurām attiecas nosacījumu sistēma</p> <p>R.5. Riska pārvaldība: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kurām sniedz atbalstu ar KLP riska pārvaldības instrumentiem</p> <p>R.6.^{SI} Pārdaļšana mazākajām lauku saimniecībām: papildu tiešo maksājumu īpatsvars procentos par hektāru atbalsttiesīgām lauku saimniecībām, kuru izmērs ir mazāks par vidējo lauku saimniecības izmēru (salīdzinājumā ar vidējo)</p> <p>R.7.^{SI} Atbalsta palielinājums lauku saimniecībām, kas atrodas apgabalos ar specifiskām vajadzībām: papildu atbalsta īpatsvars procentos par hektāru apgabalos ar lielākām vajadzībām (salīdzinājumā ar vidējo)</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
<p>Pastiprināt orientēšanos uz tirgu un gan īstermiņā, gan ilgtermiņā uzlabot lauku saimniecību konkurētspēju, tostarp, vairāk akcentējot pētniecību, tehnoloģijas un digitalizāciju</p>	<p>I.6. Lauku saimniecību ražīguma paaugstināšana: Kopējais faktoru ražīgums lauksaimniecībā</p> <p>I.7. Lauksaimniecības pārtikas produktu tirdzniecības iespēju izmantošana: lauksaimniecības pārtikas produktu imports un eksports</p>	<p>R.8. Atbalsta orientēšana uz lauku saimniecībām konkrētās nozarēs: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras saņem saistīto ienākumu atbalstu par konkurētspējas, ilgtspējības vai kvalitātes uzlabošanu</p> <p>R.9.^{SI} Lauku saimniecību modernizācija: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras saņem atbalstu investīcijām pārstrukturēšanā un modernizācijā, tostarp resursu efektivitātes uzlabošanā</p>
<p>Uzlabot lauksaimnieku stāvokli pievienotās vērtības veidošanas ķēdē</p>	<p>I.8. Lauksaimnieku pozīcijas uzlabošana pārtikas piegādes ķēdē: pievienota vērtība pārtikas piegādes ķēdē iesaistītajiem primārajiem ražotājiem</p>	<p>R.10.^{SI} Labāka piegādes ķēdes organizācija: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras darbojas ražotāju grupās, ražotāju organizācijās, vietējos tirgos, īsajās piegādes ķēdēs un kvalitātes shēmās, ko atbalsta ar KLP</p> <p>R.11. Piegādes koncentrēšana: darbības programmās iesaistītu ražotāju organizāciju vai ražotāju grupu pārdotās produkcijas vērtības īpatsvars dažās nozarēs</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
<p>Palīdzēt mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām, tostarp, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un veicinot oglekļa piesaisti, kā arī veicināt ilgtspējīgu enerģētiku;</p>	<p>I.9. Uzlabot lauksaimniecības spēju izturēt klimata pārmaiņas: lauksaimniecības nozares izturētspējas pieauguma rādītājs</p> <p>I.10. Ieguldījums klimata pārmaiņu mazināšanā: siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas, ko rada lauksaimniecība</p> <p>I.11. Oglekļa piesaistes uzlabošana: augsnes organiskais ogleklis lauksaimniecības zemē</p> <p>I.12. Ilgtspējīgas enerģijas palielināšana lauksaimniecībā: ilgtspējīga atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošana lauksaimniecībā un mežsaimniecībā</p>	<p>R.12 Pielāgošanās klimata pārmaiņām: tādas izmantotās lauksaimniecībā izmantojamās zemes (LIZ) platības īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības uzlabot pielāgošanos klimata pārmaiņām</p> <p>R.13^{SI} Emisijas samazināšana lopkopības nozarē: liellopu vienības (LU), kurās noteiktas atbalstītas saistības siltumnīcefekta gāzu (SEG) un/vai amonjaka emisiju samazināšanai, tostarp kūtsmēslu pārvaldība</p> <p>R.14^{SI} Oglekļa uzglabāšana augsnē un biomasā: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības samazināt emisijas, uzturēt un/vai palielināt oglekļa uzglabāšanu (ilggadīgie zālāji, ilggadīgās kultūras ar pastāvīgu augu segu, lauksaimniecības zeme mitrājos un kūdrājos)</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
		<p>R.15. Atjaunojamo energoresursu enerģija, kas ražota lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un no citiem atjaunojamiem energoresursiem: atbalstītās investīcijas atjaunojamo energoresursu enerģijas, tostarp bioenerģijas, ražošanas iespēju uzlabošanā (MW)</p> <p>R.16.a Investīcijas saistībā ar klimatu: Tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras gūst labumu no KLP atbalsta investīcijām, ar ko tiek veicināta klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās klimata pārmaiņām un atjaunojamo energoresursu enerģijas vai biomateriālu ražošana</p> <p>R.17.^{SI} Apmežota zeme: teritorija, kurai piešķirts atbalsts par apmežošanu, agromežsaimniecību un atjaunošanu, tostarp sadalījums pa tām</p> <p>R.18. Atbalsts investīcijām meža nozarē: kopējās investīcijas mežsaimniecības nozares snieguma uzlabošanā</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
<p>Veicināt ilgtspējīgu attīstību un efektīvu tādu dabas resursu pārvaldību kā ūdens, augsne un gaiss, tostarp, samazinot atkarību no ķīmikālijām;</p>	<p>I.13. Augsnes erozijas samazināšana: mērenas un izteiktas augsnes erozijas skartas lauksaimniecības zemes īpatsvars</p> <p>I.14. Gaisa kvalitātes uzlabošana: lauksaimniecības radītas amonjaka emisijas</p> <p>I.15. Ūdens kvalitātes uzlabošana: barības vielu kopējā bilance lauksaimniecības zemē</p> <p>I.16. Barības vielu noplūdes samazināšana: nitrāti gruntsūdenī – tādu gruntsūdens staciju īpatsvars procentos, kurās nitrātu koncentrācija pārsniedz 50 mg/l, kā noteikts Direktīvā 91/676/EEK</p> <p>I.17. Ūdens resursu noslodzes samazināšana: ūdens patēriņa indekss (WEI+)</p> <p>I.18. Ilgtspējīga un samazināta pesticīdu lietošana: pesticīdu radītais risks, lietošana un ietekme</p>	<p>R.19.^{SI} Augsnes uzlabošana un aizsardzība: tādas lauksaimniecībā izmantojamās zemes (LIZ) platības īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības, kas ir labvēlīgas augsnes apsaimniekošanai nolūkā uzlabot augsnes kvalitāti un augsnes biotu (piemēram, samazināt augsnes apstrādi, augsni klāt ar kultūraugiem, izmantot augmaiņu, tostarp augmaiņu ar pākšaugiem)</p> <p>R.20.^{SI} Gaisa kvalitātes uzlabošana: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas saistības mazināt amonjaka emisijas</p> <p>R.21.^{SI} Ūdens kvalitātes aizsardzība: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības attiecībā uz ūdens kvalitāti</p> <p>R.22.^{SI} Ilgtspējīga barības vielu pārvaldība: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības saistībā ar uzlabotu barības vielu pārvaldību</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
		<p>R.23.^{SI} Ilgtspējīga ūdens izmantošana: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības ūdens līdzsvara uzlabošanai</p> <p>R.24.^{SI} Ilgtspējīga un samazināta pesticīdu lietošana: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, uz kuru attiecas konkrētas atbalstītas saistības ar mērķi panākt ilgtspējīgu pesticīdu lietošanu, lai samazinātu tādas ar pesticīdu radītos riskus un ietekmi kā pesticīdu noplūde</p> <p>R.25 Ar vidi saistītais sniegums lopkopības nozarē: tādu liellopu vienību (LU) īpatsvars, uz kurām attiecas atbalstītas saistības uzlabot vides ilgtspēju</p> <p>R.26. Investīcijas saistībā ar dabas resursiem: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras saņem ienesīgu un neienesīgu KLP investīciju atbalstu saistībā ar rūpēm par dabas resursiem</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
		<p>R.27. Ar vidi vai klimatu saistītais sniegums (izmantojot investīcijas lauku apvidos): tādu darbību skaits, ar kurām lauku apvidos tiek veicināti mērķi, kas saistīti ar vides ilgtspēju, klimata pārmaiņu mazināšanas sasniegšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām</p> <p>R.28. Ar vidi vai klimatu saistītais sniegums (izmantojot zināšanas un inovāciju): to personu skaits, kuras izmanto konsultācijas, apmācību, zināšanu apmaiņu vai dalību Eiropas inovācijas partnerības (EIP) darbības grupās, ko KLP atbalsta saistībā ar sniegumu vides vai klimata ziņā</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
Palīdzēt apturēt un pavērst pretējā virzienā bioloģiskās daudzveidības zudumu, uzlabot ekosistēmu pakalpojumus un saglabāt biotopus un ainavas;	<p>I.19. Lauku putnu populāciju skaita palielināšana: lauku putnu populāciju indekss</p> <p>I.20. Bioloģiskās daudzveidības aizsardzības uzlabošana: tādu Kopienā nozīmīgu sugu un biotopu īpatsvars procentos, kas saistītas ar lauksaimniecību ar stabilām vai augšupejošām tendencēm (nodalot savvaļas apputeksnētāju sugu īpatsvaru procentos)¹</p> <p>I.21. Ekosistēmu pakalpojumu sniegšanas uzlabošana: tādas lauksaimniecības zemes īpatsvars, kurās ir ainavas iezīmes</p> <p>I.22. Uzlabota agrobioloģiskā daudzveidība lauksaimniecības sistēmā: kultūraugu daudzveidība</p>	<p>R.29.^{S1} Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība: Tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kuru KLP atbalsta bioloģiskās lauksaimniecības jomā, nodalot bioloģiskās lauksaimniecību saglabāšanu un pāreju uz bioloģisko lauksaimniecību</p> <p>R.30.^{S1} Ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas veicināšana: tādas meža zemes īpatsvars, kurā noteiktas saistības atbalstīt meža aizsardzību un ekosistēmu pakalpojumu pārvaldību</p> <p>R.31.^{S1} Dzīvotņu un sugu saglabāšana: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, uz ko attiecas atbalstītas pārvaldības saistības sniegt atbalstu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un atjaunošanai, tostarp augstu dabas vērtību lauksaimniecības praksei</p>

¹ Ar apputeksnētājiem saistīto tendenču novērtēšanu veic, izmantojot attiecīgos Savienības pasākumus, kas paredzēti ar apputeksnētājiem saistītajiem rādītājiem, jo īpaši, izmantojot apputeksnētāju rādītāju un citus pasākumus, kas uz ES Apputeksnētāju iniciatīvas pamata (Komisijas 2018. gada 1. jūnija paziņojums) ir pieņemti saistībā ar citiem pasākumiem ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģijā 2030. gadam (Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojums).

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
		<p>R.32. Ar bioloģisko daudzveidību saistītas investīcijas: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras gūst labumu no KLP atbalsta investīcijām, ar ko tiek veicināta bioloģiskā daudzveidība</p> <p>R.33. <i>Natura 2000</i> pārvaldības uzlabošana Kopējās <i>Natura 2000</i> teritorijas daļa, uz kuru attiecas atbalstītās saistības</p> <p>R.34.^{SI} Ainavas iezīmju saglabāšana: tādas lauksaimniecībā izmantojamās zemes (LIZ) platības īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītās saistības pārvaldīt ainavas iezīmes, tostarp dzīvžogus un kokus</p> <p>R.35. Saimju saglabāšana: ar KLP atbalstīto bišu saimju īpatsvars</p>
<p>Piesaistīt un noturēt gados jaunus lauksaimniekus un citus jaunpienācējus un veicināt ilgtspējīgu darījumdarbības attīstību lauku apvidos;</p>	<p>I.23. Gados jaunu lauksaimnieku piesaistīšana: jaunu lauku saimniecību vadītāju skaita un gados jaunu lauku saimniecību vadītāju skaita izmaiņas, tostarp sadalījums pa dzimumiem</p>	<p>R.36.^{SI} Paaudžu maiņa: tādu gados jaunu lauksaimnieku skaits, kuri saņēmuši KLP atbalstu un izveidojuši saimniecība, tostarp sadalījums pa dzimumiem</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
<p>Veicināt nodarbinātību, izaugsmi, dzimumu līdztiesību, tostarp sieviešu līdzdalību lauksaimniecībā, sociālo iekļautību un vietējo attīstību lauku apvidos, veicināt arī aprītes bioekonomiku un ilgtspējīgu mežsaimniecību</p>	<p>I.24. Nodarbinātības veicināšana lauku apvidos: nodarbinātības līmeņa dinamika lauku apvidos, cita starpā sadalījums pa dzimumiem</p> <p>I.25. Izaugsmes veicināšana lauku apvidos: Iekšzemes kopprodukta (IKP) uz vienu iedzīvotāju dinamika lauku apvidos</p> <p>I.26. Taisnīgāka KLP: KLP atbalsta sadalījums</p> <p>I.27. Lauku iekļautības veicināšana: nabadzības indeksa attīstība lauku apvidos</p>	<p>R.37. Izaugsme un nodarbinātība lauku apvidos: jaunas darbvietas, ko atbalsta KLP projektos</p> <p>R.38. LEADER tvērums: tādu lauku iedzīvotāju skaits, uz kuriem attiecas vietējās attīstības stratēģijas</p> <p>R.39. Lauku ekonomikas attīstība: tādu lauku uzņēmumu, tostarp bioekonomikas uzņēmumu, skaits, kuru attīstībai sniegts KLP atbalsts</p> <p>R.40. Pārdomāta lauku ekonomikas pārkārtošanās: atbalstīto Viedo ciematu stratēģiju skaits</p> <p>R.41.^{SI} Eiropas lauku apgabalu saikne: tādu lauku iedzīvotāju īpatsvars, kuri ar KLP atbalstu iegūst labāku piekļuvi pakalpojumiem un infrastruktūrai</p> <p>R.42. Sociālās iekļautības veicināšana: Tādu personu skaits, uz ko attiecas atbalstītie sociālās iekļaušanas projekti</p>

ES konkrētie mērķi	Ietekmes rādītāji	Rezultātu rādītāji
<p>Uzlabot Savienības lauksaimniecības spēju reaģēt uz sabiedrības prasībām pārtikas un veselības jomā, tostarp uz prasību pēc kvalitatīvas, nekaitīgas un uzturvielām bagātas pārtikas, kas ražota ilgtspējīgā veidā, prasību samazināt pārtikas atkritumus, panākt dzīvnieku labturību un apkarot mikrobu rezistenci</p>	<p>I.28. Samazināt pretmikrobu līdzekļu lietošanu attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem: antimikrobiālo līdzekļu pārdošanaa/izmantošana attiecībā uz produktīvajiem dzīvniekiem</p> <p>I.29. Reaģēšana uz patērētāju pieprasījumu pēc kvalitatīvas pārtikas: ražošanas vērtība Savienības kvalitātes shēmās un attiecībā uz bioloģisko ražošanu</p>	<p>R.43.^{SI} Samazināt antimikrobiālo līdzekļu lietošanu: tādu liellopu vienību (LU) īpatsvars, uz kurām attiecas atbalstītas darbības pretmikrobu līdzekļu lietošanas ierobežošanas nolūkā (profilakse/samazināšana)</p> <p>R.44.^{SI} Dzīvnieku labturības palielināšana: tādu liellopu vienību (LU) īpatsvars, uz kurām attiecas atbalstītas darbības ar mērķi palielināt dzīvnieku labturību</p>

Ikgadēja snieguma noskaidrošana – IZLAIDE

Intervenču veidi un to izlaides rādītāji¹

Intervenču veidi	Izlaides rādītāji ²
Sadarbība (77. pants)	O.1. Eiropas inovācijas partnerībā (EIP) iesaistīto darbības grupu projektu skaits
Zināšanu apmaiņa un informācijas izplatīšana (78. pants)	O.2. Konsultāciju darbību vai vienību skaits, kuru mērķis ir sniegt inovācijas atbalstu, lai sagatavotu vai īstenotu Eiropas inovācijas partnerībā (EIP) iesaistīto darbības grupu projektus
Horizontālie rādītāji	O.3. ^{UZR} KLP atbalsta labuma guvēju skaits
Ienākumu pamatatbalsts (21. pants)	O.4. Hektāru skaits, kas saņem ienākumu pamatatbalstu
Maksājums mazajiem lauksaimniekiem (28. pants)	O.5. Labuma guvēju vai hektāru skaits, kas saņem maksājumus mazajiem lauksaimniekiem
Ienākumu papildatbalsts gados jauniem lauksaimniekiem (30. pants)	O.6. Hektāru skaits, kas saņem ienākumu papildatbalstu gados jauniem lauksaimniekiem
Pārdalošais ienākumu atbalsts (29. pants)	O.7. Hektāru skaits, kas saņem pārdalošo ienākumu atbalstu
Ekoshēmas (31. pants)	O.8. Hektāru skaits vai liellopu vienību skaits, kas izmanto ekoshēmas
Riska pārvaldības instrumenti (76. pants)	O.9. Vienību skaits, kurām ir nodrošināti KLP atbalstīti riska pārvaldības instrumenti
Saistītais ienākumu atbalsts (32. pants)	O.10. Tādu vienību skaits, par kurām saņem saistīto ienākumu atbalstu
	O.11. Tādu vienību skaits, par kurām saņem saistīto ienākumu atbalstu

¹ Dati par deklarētajiem izdevumiem, ko sniedz katru gadu

² Tikai uzraudzībai izmantotie izlaides rādītāji ir atzīmēti ar ^{UZR}.

Intervenču veidi	Izlaides rādītāji ²
Dabas vai citi platībatkarīgi ierobežojumi (71. pants)	O.12. Hektāru skaits, kas saņem atbalstu par platībām, kurās ir dabas vai citi platībatkarīgi ierobežojumi, tai skaitā sadalījums pa apgabalu tipiem
Platībatkarīgi traucēkļi, kas izriet no noteiktām obligātajām prasībām (72. pants)	O.13. Hektāru skaits, kas saņem atbalstu saskaņā ar <i>Natura 2000</i> vai Direktīvu 2000/60/EK
Vides, klimata un citas pārvaldības saistības (70. pants)	O.14. Hektāru skaits (izņemot mežsaimniecības) vai citu vienību skaits, uz ko attiecas vides vai klimata saistības, kuras pārsniedz obligātās prasības
	O.15. Hektāru skaits (mežsaimniecība) vai citu tādu vienību skaits, uz ko attiecas vides vai klimata saistības, kuras pārsniedz obligātās prasības
	O.16. Hektāru skaits vai citu tādu vienību skaits, uz kurām attiecas apmežošanas un agromežsaimniecības saistības
	O.17. Hektāru skaits vai citu tādu vienību skaits, kurām piemēro atbalstu par bioloģisko lauksaimniecību
	O.18. Tādu liellopu vienību (LU) skaits, kas saņem atbalstu par dzīvnieku labturības, veselības vai pastiprinātiem bioloģiskās drošības pasākumiem
	O.19. Tādu darbību vai vienību skaits, kas atbalsta ģenētiskos resursus

Intervenču veidi	Izlaides rādītāji ²
Investīcijas (73. un 74. pants)	O.20. Atbalstītu ienesīgu investīciju darbību vai vienību skaits lauku saimniecībās
	O.21. Atbalstītu neienesīgu investīciju darbību vai vienību skaits lauku saimniecībās
	O.22. Atbalstītu infrastruktūru investīciju darbību vai vienību skaits lauku saimniecībās
	O.23. Atbalstītu neienesīgu investīciju darbību vai vienību skaits ārpus lauku saimniecībām
	O.24. Atbalstītu ienesīgu investīciju darbību vai vienību skaits ārpus lauku saimniecībām
Gados jaunu lauksaimnieku un jaunpienācēju un lauku jaunuzņēmumu darbības uzsākšana (75. pants)	O.25. Tādu gados jaunu lauksaimnieku skaits, kuri saņem darbības uzsākšanas atbalstu
	O.26: Tādu jaunpienācēju skaits, kuri saņem darbības uzsākšanas atbalstu (un kuri nav O.25. minētie gados jaunie lauksaimnieki)
	O.27. Tādu lauku uzņēmumu skaits, kas saņem atbalstu darbības sākšanai
Sadarbība (77. pants)	O.28. Atbalstīto ražotāju grupu un ražotāju organizāciju skaits
	O.29. Tādu labuma guvēju skaits, kuri saņem atbalstu dalībai oficiālās kvalitātes shēmās
	O.30. Tādu atbalstītu darbību vai vienību skaits, kas saistītas ar paaudžu maiņu (izņemot atbalstu darbības uzsākšanai)
	O.31. Atbalstītu vietējās attīstības stratēģiju (LEADER) vai sagatavošanas darbību skaits
	O.32. Citu atbalstītu sadarbības darbību vai vienību skaits (izņemot EIP, par ko ziņots saskaņā ar O.1. punktu)

Intervenču veidi	Izlaides rādītāji ²
Zināšanu apmaiņa un informācijas izplatīšana (78. pants)	O.33. Atbalstīto mācību, konsultāciju un izpratnes veidošanas darbību vai vienību skaits
Horizontālie rādītāji	O.34. ^{UZR} : To hektāru skaits, kuros tiek veikti ar vidi saistīti pasākumi (apkopots rādītājs fiziskā platībā, kurai piemēro nosacījumu sistēmu, ekoshēmas, ar lauksaimniecību un mežsaimniecību saistītās vides un klimata pārvaldības saistības)
Intervenču veidi noteiktās nozarēs (47. pants)	O.35. Atbalstīto darbības programmu skaits
Intervenču veidi vīna nozarē (58. pants)	O.36. Vīna nozarē atbalstīto darbību vai vienību skaits
Intervenču veidi biškopības nozarē (55. pants)	O.37. Darbību vai vienību skaits biškopības nozares saglabāšanai vai uzlabošanai

KONTEKSTA RĀDĪTĀJI

	Rādītāja Numurs	Konteksta rādītājs
Iedzīvotāji	C.01	Kopējais iedzīvotāju skaits
	C.02	Iedzīvotāju blīvums
	C.03	Iedzīvotāju vecuma struktūra
Kopējā platība	C.04	Kopējā platība
	C.05	Zemes pārklājums
Darba tirgus	C.06	Nodarbinātība lauku reģionos
	C.07	Bezdarba līmenis lauku apvidos
	C.08	Nodarbinātība (pa nozarēm, pēc reģiona veida, pēc saimnieciskās darbības veida)
Ekonomika	C.09	IKP uz vienu iedzīvotāju
	C.10	Nabadzības līmenis
	C.11	Bruto pievienotā vērtība, ko rada katra nozare, katrs reģiona veids, lauksaimniecībā un primārajiem ražotājiem
Lauku saimniecības un lauksaimnieki	C.12	Lauksaimniecības uzņēmumi (lauku saimniecības)
	C.13	Lauku saimniecību darbaspēks
	C.14	Lauku saimniecību vadītāju vecuma struktūra
	C.15	Lauku saimniecību vadītāju apmācība lauksaimniecības jomā
	C.16	Iesācēji lauku saimniecību vadītāji un gados jauni lauku saimniecību vadītāji

	Rādītāja Numurs	Konteksta rādītājs
Lauksaimniecības zeme	C.17	Izmantotā lauksaimniecības zemes platība
	C.18	Apūdeņojama zeme
	C.19	Lauksaimniecība <i>Natura 2000</i> tīkla teritorijās
	C.20	Platības, kurās ir dabas un citi platībatkarīgi ierobežojumi
	C.21	Lauksaimniecības zeme, kurā ir ainavas iezīmes
	C.22	Kultūraugu daudzveidība
Lauksaimniecības dzīvnieki	C.23	Liellopu vienības
	C.24	Lauksaimniecības dzīvnieku blīvums
Lauksaimniecības un lauku saimniecību ienākums	C.25	Lauksaimniecības faktoru ienākums
	C.26	Lauksaimniecisko ienākumu salīdzinājums ar lauksaimniecībā nenodarbināta darbaspēka izmaksām
	C.27	Lauku saimniecības ienākumi pa lauksaimniecības veidiem, reģioniem, atkarībā no lauku saimniecības lieluma, platībās, kurās ir dabas un citi platībatkarīgi ierobežojumi
	C.28	Bruto pamatkapitāla veidošana lauksaimniecībā
Lauksaimniecības ražīgums	C.29	Kopējais faktoru ražīgums lauksaimniecībā
	C.30	Darba ražīgums lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un pārtikas rūpniecībā
Lauksaimniecības produktu tirdzniecība	C.31	Lauksaimniecības produktu imports un eksports
Citas ienākumus nesošas darbības	C.32	Tūrisma infrastruktūra
Lauksaimniecības prakse	C.33	Lauksaimniecības platība, kurā īsteno bioloģisko lauksaimniecību
	C.34	Lauksaimnieciskās darbības intensitāte
	C.35	Ražošanas vērtība Savienības kvalitātes shēmās un attiecībā uz bioloģisko ražošanu

	Rādītāja Numurs	Konteksta rādītājs
Bioloģiskā daudzveidība	C.36 C.37	Lauku putnu populāciju indekss Tādu Kopienā nozīmīgu sugu un biotopu īpatsvars procentos, kas saistītas ar lauksaimniecību ar stabilām vai augšupejošām tendencēm
Ūdens	C.38 C.39	Ūdens izmantošana lauksaimniecībā Ūdens kvalitāte Barības vielu kopējā bilance – slāpeklis Barības vielu kopējā bilance – fosfors Nitrāti gruntsūdenī
Augsne	C.40 C.41	Augsnes organiskais ogleklis lauksaimniecības zemē Ūdens izraisīta augsnes erozija
Enerģētika	C.42 C.43	Ilgspējīga atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošana lauksaimniecībā un mežsaimniecībā Enerģijas izmantošana lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un pārtikas rūpniecībā
Klimats	C.44 C.45 C.46	Lauksaimniecības radītas siltumnīcefekta gāzu emisijas Lauksaimniecības nozares izturētspējas pieauguma rādītājs Katastrofu nodarīti tieši zaudējumi lauksaimniecībai
Gaiss	C.47	Lauksaimniecības radītas amonjaka emisijas
Veselība	C.48 C.49	pretmikrobu līdzekļu pārdošana/izmantošana attiecībā uz produktīvajiem dzīvniekiem Pesticīdu radītais risks, lietošana un ietekme

II PIELIKUMS

PTO IEKŠĒJAIS ATBALSTS SASKAŅĀ AR 10. PANTU

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
Ienākumu pamatatbalsts	III sadaļas II nodaļas 2. iedaļas 2. apakšiedaļa	5. (ja īstenošana nav balstīta uz maksājumtiesībām) 6. (ja īstenošana ir balstīta uz maksājumtiesībām)
Pārdalošais ienākumu atbalsts	29. pants	(ja saistītā ienākumu pamatatbalsta īstenošana nav saistīta ar maksājumtiesībām) (ja saistītā ienākumu pamatatbalsta īstenošana ir saistīta ar maksājumtiesībām)
Ienākumu papildatbalsts gados jauniem lauksaimniekiem	30. pants	(ja saistītā ienākumu pamatatbalsta īstenošana nav saistīta ar maksājumtiesībām) (ja saistītā ienākumu pamatatbalsta īstenošana ir saistīta ar maksājumtiesībām)
Klimata, vides un dzīvnieku labturības shēmas (“ekoshēmas”)	31. panta 7. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	5. (ja saistītā ienākumu pamatatbalsta īstenošana nav balstīta uz maksājumtiesībām) 6. (ja saistītā ienākumu pamatatbalsta īstenošana ir balstīta uz maksājumtiesībām)

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
Klimata, vides un dzīvnieku labturības shēmas (“ekoshēmas”)	31. panta 7. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	12
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas 42. panta f) punktā minētās nozares – investīcijasmateriālos un nemateriālos aktīvos, pētniecība un eksperimentālas un inovatīvas ražošanas metodes un citas darbības, tādās jomās kā:	47. panta 1. punkta a) apakšpunkts	2., 11. vai 12.
- augsnes saglabāšanai, tostarp augsnes oglekļa krājumu vairošanai un augsnes struktūras uzlabošanai, un piesārņotāju samazināšanai;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts	12.
- ūdens resursu izmantošanas un pareizas ūdens apsaimniekošanas, tostarp ūdens ekonomijas, ūdens resursu saglabāšanas un ūdens nosusināšanas uzlabošanai;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts	12.
- nelabvēlīgu klimatisko apstākļu nodarīta kaitējuma novēršanai un mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem piemērotu šķirņu un apsaimniekošanas prakšu izstrādes un izmantošanas veicināšanai,	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkts	12.

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
- energotaupības, energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanas palielināšanai,	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts	11. vai 12.
- ekoiepakojumam tikai pētniecības un eksperimentālās ražošanas jomā,	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) punkts	2.
- bioloģiskajai drošībai, dzīvnieku veselībai un labturībai,	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punkts	12.
- emisiju un atkritumu samazināšanai, blakusproduktu izmantošanas uzlabošanai, tostarp to vēlreizējas izmantošanas un valorizācijas un atkritumu pārvaldīšanas uzlabošanai;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta vii) punkts	11. vai 12.
- izturētspējas pret kaitīgajiem organismiem uzlabošanai un pesticīdu lietošanas radīto risku un ietekmējuma samazināšanai, tostarp integrētās augu aizsardzības paņēmieni īstenošanai;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta viii) punkts	2., 11. vai 12.
- noturības pret dzīvnieku slimībām uzlabošanai un veterināro zāļu, tostarp antibiotiku, izmantošanas samazināšanai;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta ix) punkts	2.
- bioloģiskajai daudzveidībai labvēlīgu dzīvotņu veidošanai un uzturēšanai;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta x) punkts	12.
- produktu kvalitātes uzlabošanai;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta xi) punkts	2.

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
- ģenētisko resursu uzlabošana;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta xii) punkts	2.
- nodarbinātības apstākļu uzlabošanai un darba devēju pienākumu, kā arī darba higiēnas un drošības prasību izpildes nodrošināšanai saskaņā ar Direktīvu 89/391/EEK, 2009/104/EK un (ES) 2019/1152;	47. panta 1. punkta a) apakšpunkta xiii) punkts	2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – konsultāciju pakalpojumi un tehniskā palīdzība	47. panta 1. punkta b) apakšpunkts	2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – mācības un paraugprakses apmaiņa	47. panta 1. punkta c) apakšpunkts	2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – bioloģiskā vai integrētā ražošana	47. panta 1. punkta d) apakšpunkts	12.

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – produkcijas pārvadāšanas un uzglabāšanas ilgtspēju un efektivitāti palielinoša rīcība	47. panta 1. punkta e) apakšpunkts	11., 12. vai 2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – noieta veicināšana, saziņa un tirgvedība	47. panta 1. punkta f) apakšpunkts	2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – kvalitātes shēmas	47. panta 1. punkta g) apakšpunkts	2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 39. panta f) punktā – izsekojamības un sertifikācijas sistēmas	47. panta 1. punkta h) apakšpunkts	2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – pielāgošanās klimata pārmaiņām un to seku mazināšana	47. panta 1. punkta i) apakšpunkts	11., 2. vai 12.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – kopfondi	47. panta 2. punkta a) apakšpunkts	7. vai 2.

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos	47. panta 2. punkta b) apakšpunkts	11. vai 2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – vēlreizēja augļu vai olīvu dārzu apstādīšana	47. panta 2. punkta d) apakšpunkts	8.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – ganāmpulka atjaunošana veselības apsvērumu dēļ vai dabas katastrofu izraisītu zaudējumu dēļ;	47. panta 2. punkta e) apakšpunkts	8.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – padomdošana	47. panta 2. punkta j) apakšpunkts	2.
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – trešo valstu fitosanitāro prasību ieviešana un pārvaldība	47. panta 2. punkta k) apakšpunkts	2.

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
Augļi un dārzeņi, apiņi, olīveļļa, galda olīvas un citas nozares, kas minētas 42. panta f) punktā – padomdošana	47. panta 2. punkta l) apakšpunkts	2.
Biškopība – konsultāciju pakalpojumi, tehniskā palīdzība, mācības, informācija un paraugprakses apmaiņa	55. panta 1. punkta a) apakšpunkts	2.
Biškopība – investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos, kā arī citi pasākumi, kas cita starpā vērsti uz: bišu parazitā un slimību apkarošana	55. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts	11. vai 12. vai 2.
Biškopība – ieguldījumi materiālos un nemateriālos aktīvos, kā arī citas darbības, tostarp: nelabvēlīgu klimatisko apstākļu nodarīta kaitējuma novēršana, pārvaldības paņēmieni izstrāde un izmantošana	55. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts	11. vai 12. vai 2.
Biškopība – atbalsta laboratorijas	55. panta 1. punkta c) apakšpunkts	2.
Biškopība – pētniecības programmas	55. panta 1. punkta e) apakšpunkts	2.
Biškopība – noieta veicināšana, komunikācija un tirgvedība	55. panta 1. punkta f) apakšpunkts	2.

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
Biškopība – produktu kvalitātes uzlabošana	55. panta 1. punkta g) apakšpunkts	2.
Vīns – pārstrukturēšana un pārveidošana	58. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	8., 11. vai 12.
Vīna nozare – investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos	58. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	11.
Vīna nozare – materiālas un nemateriālas investīcijas inovācijā	58. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts	11.
Vīns – konsultatīvie pakalpojumi	58. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts	2.
Vīns – informatīvi pasākumi	58. panta 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunkts	2.
Vīna nozare — vīna tūrisma veicināšana	58. panta 1. punkta pirmās daļas i) apakšpunkts	2.
Vīna nozare – tirgus pārzināšanas uzlabošana	58. panta 1. punkta pirmās daļas j) apakšpunkts	2.
Vīna nozare – veicināšana un komunikācija	58. panta 1. punkta pirmās daļas k) apakšpunkts	2.
Vīna nozare – kopfondu administratīvās izmaksas	58. panta 1. punkta pirmās daļas l) apakšpunkts	2.
Vīna nozare – ieguldījumi ilgtspējības veicināšanā	58. panta 1. punkta pirmās daļas m) apakšpunkts	11. vai 12. vai 2.

Intervences veids	Atsauce šajā regulā	PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma punkts (zaļā grupa)
Vides, klimata un citas pārvaldības saistības	70. pants	12.
Dabas vai citi platībatkarīgi ierobežojumi	71. pants	13.
Platībatkarīgi traucēkļi, kas izriet no noteiktām obligātajām prasībām	72. pants	12.
Investīcijas	73. pants	11. vai 8.
Ieguldījums apūdeņošanā	74. pants	11.
Sadarbība	77. pants	2.
Zināšanu apmaiņa un informācijas izplatīšana	78. pants	2.

III PIELIKUMS

NOTEIKUMI PAR NOSACĪJUMU SISTĒMU SASKAŅĀ AR 12. PANTU

TANPP: tiesību aktos noteiktās pārvaldības prasības

LLVS: standarti labam zemes lauksaimnieciskajam un vidiskajam stāvoklim

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
Klimats un vide	Klimata pārmaiņas (seku mazināšana un pielāgošanās)	1. LLVS	Ilggadīgo zālāju uzturēšana, pamatojoties uz ilggadīgo zālāju platības un lauksaimniecības platības attiecību valsts, reģionālā, apakšreģionālā, saimniecību grupas vai saimniecības līmenī salīdzinājumā ar 2018. gada atsauces gadu. Samazinājuma maksimums – 5 % salīdzinājumā ar pārskata gadu	Vispārēja aizsardzība pret pāreju uz citiem izmantošanas veidiem lauksaimniecībā, lai saglabātu oglekļa uzkrājumu
		2. LLVS	Mitrāju un kūdrāju aizsardzība ¹	Ar oglekli bagātas augsnes aizsardzība
		3. LLVS	Aizliegums dedzināt aramos rugājus, izņemot augu veselības apsvērumu dēļ	Augsnes organisko vielu satura saglabāšana

¹ Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var paredzēt, ka šo LLVS sāks piemērot tikai no 2024. vai 2025. pieprasījumu gada. Šādos gadījumos dalībvalstis norāda, ka, lai saskaņā ar detalizētu plānošanu izveidotu pārvaldības sistēmu, ir vajadzīgs vēlāks termiņš. Dalībvalstis, nosakot LLVS 2. standartu, nodrošina, lai uz attiecīgās platības varētu saglabāt lauksaimniecisku darbību, kas ļauj zemi kvalificēt kā lauksaimniecības platību.

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
	Ūdens	1. TANPP	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.). 11. panta 3. punkta e) apakšpunkts un attiecībā uz obligātajām prasībām par fosfātu piesārņojuma difūzo avotu kontroli – h) apakšpunkts	
2. TANPP		Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.): 4. un 5. pants		
4. LLVS		Buferjoslu izveide gar ūdenstecēm ¹ .	Upju aizsardzība pret piesārņojumu un noteci	

¹ Buferjoslu izveidē gar ūdenstecēm saskaņā ar šo LLVS standartu parasti un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tiek ievērots 3 metru platums un netiek izmantoti pesticīdi un mēslojums.
Apgabalos ar nozīmīgiem atūdeņošanas un apūdeņošanas grāvjiem, dalībvalstis var, ja attiecībā uz minētajiem apabaliem tas ir pamatoti, pielāgot minimālo platumu saskaņā ar konkrētajiem vietējiem apstākļiem.

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
	Augsne (aizsardzība un kvalitāte)	5. LLVS	Augsnes apstrāde, kas samazina augsnes degradācijas un erozijas risku, tostarp, ņemot vērā nogāzes slīpumu	Minimāla zemes apsaimniekošana, kurā tiek ņemti vērā vietai specifiskie apstākļi, lai ierobežotu eroziju
		6. LLVS	Minimāls augsnes pārklājums, lai izvairītos no kailas zemes sensitīvākajos periodos ¹	Augsnes aizsardzība sensitīvākajos periodos
		7. LLVS	Augmaiņa aramzemē, izņemot kultūras, kas aug zem ūdens ²	Augsnes potenciāla saglabāšana

¹ Pietiekami pamatotos gadījumos, dalībvalstis attiecīgajos reģionos var pieņemt minimālos standartus, lai ziemas ilguma un smaguma dēļ ņemtu vērā īso veģetācijas periodu.

² Augmaiņa ir kultūraugu maiņa, kas lauka līmenī notiek vismaz reizi gadā (izņemot daudzgadīgu kultūru, stiebrzāļu un citu lopbarības zālaugu gadījumos, kā arī papuvē atstātas zemes gadījumā), ieskaitot pienācīgi apsaimniekotas sekundārās kultūras. Pamatojoties uz lauksaimniecības metožu un agroklimatisko apstākļu dažādību, dalībvalstis var atļaut attiecīgajos reģionos izmantot citus paņēmienus uzlabotai augmaiņai ar pākšaugiem vai kultūraugu dažādošanu, kuras mērķis ir uzlabot un saglabāt augsnes potenciālu saskaņā ar šā LLVS standarta mērķiem.

Dalībvalstis no šajā standartā noteiktā pienākuma var atbrīvot saimniecības:

- a) kurās vairāk nekā 75 % no aramzemes izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, zemi atstāj papuvē, tajā audzē pākšaugus vai to vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos;
 - b) kurās vairāk nekā 75 % no atbalsttiesīgās lauksaimniecības zemes ir ilggadīgie zālāji, to izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, vai kurās minētajā platībā audzē kultūraugus, kas ievērojami ilgu laiku gadā vai ievērojamu šā kultūrauga audzēšanas cikla daļu atrodas zem ūdens, vai kurās zemi minētajā platībā vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos; vai
 - c) kurās aramzemes lielums ir līdz 10 hektāriem.
- Dalībvalstis var noteikt maksimālo platību, ko aizņem viena kultūra, lai novērstu plašas monokultūras.
- Uzskata, ka lauksaimnieki, kas sertificēti saskaņā ar Regulu (ES) 2018/848, ievēro šo LLVS standartu.

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
	Bioloģiskā daudzveidība un ainava (aizsardzība un kvalitāte)	3. TANPP	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.): 3. panta 1. punkts, 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 4. panta 1., 2. un 4. punkts	
		4. TANPP	Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.): 6. panta 1. un 2. punkts	

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
		8. LLVS	<ul style="list-style-type: none"> - Minimālā lauksaimniecības platības daļa, kas atvēlēta ar ražošanu nesaistītām platībām vai iezīmēm.¹ - Vismaz 4 % no aramzemes lauku saimniecības līmenī tiek atvēlēta ar ražošanu nesaistītām platībām un objektiem, tostarp papuvē esošai zemei. 	Ar ražošanu nesaistītu elementu un teritorijas uzturēšana, lai uzlabotu saimniecības bioloģisko daudzveidību

¹ Dalībvalstis var atbrīvot no šajā aizzīmē noteiktā pienākuma saimniecības:

a) kurās vairāk nekā 75 % no aramzemes izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, atstāj papuvē, tajā audzē pākšaugus vai to vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos;

b) kurās vairāk nekā 75 % no atbalsttiesīgās lauksaimniecības zemes ir ilggadīgie zālāji, to izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, vai kurās minētajā platībā audzē kultūraugus, kas ievērojami ilgu laiku gadā vai ievērojamu šā kultūrauga audzēšanas cikla daļu atrodas zem ūdens, vai kurās zemi minētajā platībā vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos; vai

c) kurās aramzemes lielums ir līdz 10 hektāriem.

Dalībvalstis, kurās vairāk nekā 50 % no kopējās sauszemes platības veido meži, var paredzēt atbrīvojumu no šajā ievilkumā minētā pienākuma saimniecībām, kas atrodas apgabalos, kurus minētās dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 32. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu ir noteikušas par apgabaliem, kuros ir dabas ierobežojumi, ar noteikumu, ka vairāk nekā 50 % no šā punkta otrajā teikumā minēto apgabalu zemes platības veido mežs un ka meža zemes attiecība pret lauksaimniecības zemi ir lielāka nekā 3:1. Meža platības un meža īpatsvaru attiecībā pret lauksaimniecības zemi izvērtē apgabala līmenī, kas ir vienāds ar LAU2 līmeni, vai citas skaidri norobežotas vienības līmenī, kura aptver vienu nepārprotami vienlaidu ģeogrāfisku apgabalu ar līdzīgiem lauksaimniecības apstākļiem.

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti	Standarta galvenais mērķis
		<ul style="list-style-type: none"> - Ja lauksaimnieks saskaņā ar 31. panta 6. punktu, ievērojot uzlabotu ekoshēmu, apņemas vismaz 7 % no savas aramzemes atvēlēt ar ražošanu nesaistītām platībām vai iezīmēm, tostarp papuvē esošai zemei, tad šim LLVS standartam atbilstoši piešķirtā daļa nepārsniedz 3 %. - Minimālā daļa ir vismaz 7 % aramzemes saimniecības līmenī, ja zemes platībā ir iekļautas arī starpkultūras vai slāpekli piesaistošas kultūras, ko audzē, neizmantojot augu aizsardzības līdzekļus, un 3 % no tās ir papuvē esoša zeme vai ar neproduktīvām iezīmēm. Attiecībā uz starpkultūrām dalībvalstīm būtu jāizmanto svēruma koeficients 0,3. 	

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
			<ul style="list-style-type: none">- Ainavas iezīmju saglabāšana- Aizliegums griezt dzīvžogus un cirst kokus putnu vairošanās un ligzdošanas sezonā- Invazīvu augu sugu izplatības novēršanas pasākumi kā izvēles iespēja	
		9. LLVS	Aizliegums pārveidot vai apart ilggadīgos zālājus, kas ir iekļauti <i>Natura 2000</i> tīklā kā ekoloģiski jutīgi ilggadīgi zālāji.	Dzīvotņu un sugu aizsardzība

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
Sabiedrības veselība, un augu veselība	Pārtikas nekaitīgums	5. TANPP	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.) 14. un 15. pants, 17. panta 1. punkts ¹ un 18., 19. un 20. pants	

¹

Ko īsteno konkrēti ar:

- Regulas (EK) Nr. 470/2009 14. pantu un Regulas (EK) Nr. 37/2010 pielikumu,
- Regulu (EK) Nr. 852/2004: 4. panta 1. punkts un I pielikuma A daļa (II iedaļas 4. punkta g), h), j) apakšpunkts, 5. punkta f), h) apakšpunkts, 6. punkts; III iedaļas 8. punkta a), b), d), e) apakšpunkts, 9. punkta a), c) apakšpunkts),
- Regulu (EK) Nr. 853/2004: 3. panta 1. punkts, III pielikuma IX sadaļas 1. nodaļa (I iedaļas 1. punkta b), c), d), e) apakšpunkts; I iedaļas 2. punkta a) apakšpunkta i), ii), iii) punkts, b) apakšpunkta i), ii) punkts, c) apakšpunkts; I iedaļas 3. punkts; I iedaļas 4. punkts; I iedaļas 5. punkts; II iedaļas A daļas 1., 2., 3., 4. punkts; II iedaļas B daļas 1. punkta a), d) apakšpunkts, 2. punkts, 4. punkta a), b) apakšpunkts), III pielikuma X sadaļas 1. nodaļas 1. punkts,
- Regulu (EK) Nr. 183/2005: 5. panta 1., 5. un 6. punkts, I pielikuma A daļa (I iedaļas 4. punkta e), g) apakšpunkts; II iedaļas 2. punkta a), b), e) apakšpunkts) un III pielikums (sadaļas “ĒDINĀŠANA” 1. punkta “Uzglabāšana” pirmais un pēdējais teikums un 2. punkta “Sadale” trešais teikums), un
- Regulu (EK) Nr. 396/2005: 18. pants.

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
		6. TANPP	<p>Padomes Direktīva 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un par Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.):</p> <p>3. panta a), b), d) un e) punkts un 4., 5. un 7. pants</p>	
	Augu aizsardzības līdzekļi	7. TANPP	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.)</p> <p>55. panta pirmais un otrais teikums</p>	
		8. TANPP	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.):</p>	

Jomas	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		Standarta galvenais mērķis
			<p>5. panta 2. punkts un 8. panta 1.–5. punkts</p> <p>12. pants attiecībā uz pesticīdu lietojuma ierobežojumiem aizsargājamās teritorijās, kas definētas, pamatojoties uz Direktīvu 2000/60/EK un <i>Natura 2000</i> tiesību aktiem.</p> <p>13. panta 1. un 3. punkts attiecībā uz pesticīdu lietošanu un uzglabāšanu, kā arī atlieku likvidēšanu</p>	
Dzīvnieku labturība	Dzīvnieku labturība	9. TANPP	<p>Padomes Direktīva 2008/119/EK (2008. gada 18. decembris), ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.):</p> <p>3. un 4. pants</p>	
		10. TANPP	<p>Padomes Direktīva 2008/120/EK (2008. gada 18. decembris), ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.):</p> <p>3. un 4. pants</p>	
		11. TANPP	<p>Padomes Direktīva 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)</p> <p>4. pants</p>	

IV PIELIKUMS

NOTEIKUMI PAR SOCIĀLO NOSACĪJUMU SISTĒMU SASKAŅĀ AR 14. PANTU

Jomas	Piemērojamie tiesību akti	Attiecīgās tiesību normas	Prasības
Nodarbinātība	Pārredzami un paredzami darba apstākļi Direktīva 2019/1152/EK	3. pants	Rakstiski norādāmi nodarbinātības nosacījumi (“darba līgums”)
		4. pants	Nodrošināt, ka uz nodarbinātību lauksaimniecībā attiecas prasība pēc darba līguma
		5. pants	Pirmo septiņu darba dienu laikā iesniedzams darba līgums
		6. pants	Dokumentu formā iesniedzamas izmaiņas darba attiecībās
		8. pants	Pārbaudes laiks
		10. pants	Nosacījumi par darba minimālo paredzamību
		13. pants	Obligātā apmācība

Jomas	Piemērojamie tiesību akti	Attiecīgās tiesību normas	Prasības
Veselība un drošība	Pasākumi, ar ko mudina uzlabot darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību Direktīva 89/391/EEK	5. pants	Vispārīgs noteikums, ar ko paredz darba devēja pienākumu nodrošināt darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību
		6. pants	Vispārīgs darba devēju pienākums veikt pasākumus, kas vajadzīgi drošības un veselības aizsardzībai, tostarp risku novēršanai un informācijas un mācību nodrošināšanai
		7. pants	Aizsardzības un profilakses pakalpojumi: darba ņēmēji, kas ieceļami veselības un drošības darbību veikšanai vai kompetenta ārējā dienesta iesaistīšana
		8. pants	No darba devēja puses īstenojami pirmās palīdzības, ugunsdzēsības un darba ņēmēju evakuācijas pasākumi
		9. pants	Darba devēju pienākumi attiecībā uz risku novērtēšanu, aizsardzības pasākumiem un aprīkojumu, darba negadījumu reģistrēšanu un ziņošanu par tiem
		10. pants	Darba ņēmējiem sniedzama informācija par drošības un veselības riskiem un aizsardzības un profilakses pasākumiem
		11. pants	Darba ņēmēju konsultēšana un līdzdalība, apspriežot visus jautājumus, kas saistīti ar drošību un veselības aizsardzību darbā
		12. pants	No darba devēju puses nodrošināma pienācīga darba ņēmēju apmācība drošības un veselības aizsardzības jomā

Jomas	Piemērojamie tiesību akti	Attiecīgās tiesību normas	Prasības
	Obligātās drošības un veselības aizsardzības prasības, kad darba ņēmēji lieto darba aprīkojumu Direktīva 2009/104/EK	3. pants	Vispārīgi pienākumi nodrošināt, ka darba aprīkojums bez jebkāda drošības vai veselības aizsardzības apdraudējuma ir piemērots darbam, ko veic darba ņēmēji
		4. pants	Noteikumi par darba aprīkojumu: tam ir jāatbilst direktīvai un noteiktajām minimālajām prasībām, un tas ir jāuztur pienācīgā kārtībā
		5. pants	Darba aprīkojuma pārbaude – kompetentām personām aprīkojums ir jāpārbauda pēc uzstādīšanas un jāveic periodiskas pārbaudes
		6. pants	Īpašam riskam pakļautam darba aprīkojumam piekļuve dodama tikai personām, kuru uzdevumos ir to izmantot, un visi remontdarbi, modifikācijas, apkope ir jāveic norīkoti darba ņēmējiem
		7. pants	Ergonomika un darba higiēna
		8. pants	Darbiniekiem jāsaņem atbilstoša informācija un vajadzības gadījumā rakstiskas instrukcijas par darba aprīkojuma lietošanu
		9. pants	Darbiniekiem ir jāsaņem pienācīga apmācība

V PIELIKUMS

TĀDI DALĪBVALSTU PIEŠĶĪRUMI TIEŠĀJIEM MAKSĀJUMIEM, KAS MINĒTI 87. PANTA 1. PUNKTA PIRMAJĀ DAĻĀ

(faktiskajās cenās, EUR)

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Beļģija	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bulgārija	808 442 754	817 072 343	825 701 932	834 331 520	834 331 520
Čehija	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Dānija	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Vācija	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Igaunija	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Īrija	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996
Grieķija	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043	2 075 656 043
Spānija	4 874 879 750	4 882 179 366	4 889 478 982	4 896 778 599	4 896 778 599
Francija	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Horvātija	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Itālija	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Kipra	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Latvija	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Lietuva	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luksemburga	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Ungārija	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Nīderlande	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327
Austrija	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Polija	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugāle	613 619 128	622 403 166	631 187 204	639 971 242	639 971 242
Rumānija	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Slovēnija	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovākija	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Somija	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Zviedrija	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

VI PIELIKUMS

Regulas 42. panta f) punktā minēto produktu saraksts

KN kods	Apraksts
ex 0101	Dzīvi zirgi, ēzeļi, mūļi un zirgēzeļi:
	– Zirgi
0101 21 00	– – Tīršķirnes vaislas dzīvnieki ¹
0101 29	– – Citi:
0101 29 10	– – – Kaušanai
0101 29 90	– – – Citi
0101 30 00	– Ēzeļi
0101 90 00	– Citi
ex 0103	Dzīvas cūkas:
0103 10 00	– Tīršķirnes vaislas dzīvnieki ²
ex 0106	Citi dzīvi dzīvnieki:
0106 14 10	– Mājas truši
ex 0106 19 00	– – Citi: ziemeļbrieži un brieži
0106 33 00	– – Strausi; emu (<i>Dromaius novaehollandiae</i>)
0106 39 10	– – – Baloži
0106 39 80	– – – Citi putni

¹ Preces iekļauj šajā apakšpozīcijā saskaņā ar attiecīgajos Savienības noteikumos paredzētajiem nosacījumiem (sk. Regulu (ES) 2016/1012 un Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/262 (2015. gada 17. februāris), ar ko saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/427/EEK un 2009/156/EK nosaka zirgu dzimtas dzīvnieku identifikācijas metožu noteikumus (Zirgu dzimtas dzīvnieku pasu regula), OV L 59, 3.3.2015., 1. lpp.).

² Regula (ES) 2016/1012.

KN kods	Apraksts
ex 0205 00	Svaiga, atdzesēta vai saldēta zirga gaļa
ex 0208	Svaiga, atdzesēta vai saldēta cita gaļa un gaļas subprodukti
ex 0208 10 10	-- Mājas trušu gaļa
ex 0208 90 10	-- Mājas baložu gaļa
ex 0208 90 30	-- Medījuma gaļa, izņemot trušus vai zaķus
ex 0208 90 60	-- Ziemeļbriežu gaļa
ex 0407	Svaigas, konservētas vai pagatavotas putnu olas čaumalās:
0407 19 90	- Aupaļotas olas, izņemot mājputnu olas
0407 29 90	- Citas svaigas olas, izņemot mājputnu olas
0407 90 90	- Citas olas, izņemot mājputnu olas
0701	Svaigi vai atdzesēti kartupeļi
ex 0713	Kaltēti lobīti pākšu dārzeņi, arī mizoti vai šķelti:
ex 0713 10	- Zirņi (<i>Pisum sativum</i>):
0713 10 90	-- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 20 00	- Aunazirņi:
	-- Kas nav sēklas materiāls
	- Pupiņas (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>):
ex 0713 31 00	-- Zeltainās pupiņas <i>Vigna mungo</i> (L) Hepper vai <i>Vigna radiata</i> (L) Wilczek:
	--- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 32 00	-- Šķautņainās pupiņas (<i>Phaseolus</i> vai <i>Vigna angularis</i>):
	--- Kas nav sēklas materiāls

KN kods	Apraksts
ex 0713 33	-- Kāršu pupiņas, ieskaitot baltās pupiņas (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
0713 33 90	--- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 34 00	-- <i>Vigna subterranea</i> vai <i>Voandzeia subterranea</i> sugas pupiņas
	--- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 35 00	-- <i>Vigna unguiculata</i> sugas pupiņas:
	--- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 39 00	-- Citi:
	--- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 40 00	- Lēcas:
	-- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 50 00	- Rupjsēklu (cūku) pupas (<i>Vicia faba</i> var. major) un sīksēklu un vidējrupjsēklu pupas (<i>Vicia faba</i> var. equina un <i>Vicia faba</i> var. minor):
	-- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 60 00	- Cūku zirņi (<i>Cajanus cajan</i>):
	-- Kas nav sēklas materiāls
ex 0713 90 00	- Citi:
	-- Kas nav sēklas materiāls
1201 90 00	Sojas pupas, arī šķeltas, izņemot sēklas materiālu
1202 41 00	Negrauzdēti un citādi termiski neapstrādāti nelobīti zemesrieksti, izņemot sēklas materiālu
1202 42 00	Negrauzdēti un citādi termiski neapstrādāti lobīti zemesrieksti, arī šķelti, izņemot sēklas materiālu

KN kods	Apraksts
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Linsēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1205 10 90	Rapšu vai ripšu sēklas, arī smalcinātas, kurās ir mazs erukskābes saturs, izņemot sēklas materiālu
1205 90 00	Citas rapšu vai ripšu sēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1206 00 91	Lobītas saulespuķu sēklas; pelēkās un balti svītrainās čaumalās, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1206 00 99	Citas saulespuķu sēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1207 29 00	Kokvilnas sēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1207 40 90	Sezama sēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1207 50 90	Sinepju sēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1207 60 00	– Saflora (<i>Carthamus tinctorius</i>) sēklas
1207 91 90	Magoņu sēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
1207 99 91	Kaņepju sēklas, arī smalcinātas, izņemot sēklas materiālu
ex 1207 99 96	Citu eļļas augu sēklas un augļi, arī šķelti un smalcināti, izņemot sēklas materiālu
ex1209 29 50	— — — lupīna sēklas, kas nav paredzētas sējai
ex 1211	Augi un augu daļas (ieskaitot sēklas un augļus), ko izmanto galvenokārt parfimērijā, farmācijā vai insekticīdu un fungicīdu pagatavošanai un tamlīdzīgiem mērķiem, svaigi vai žāvēti, arī sagriezti, sagrūsti vai saberzti pulverī, izņemot IX daļā minētos produktus ar KN kodu ex 1211 90 86;

KN kods	Apraksts
1212 94 00	Cigoriņu saknes
ex 1214	Lopbarības kāļi, lopbarības bietes (runkuļi), lopbarības saknes, siens, lucerna, āboliņš, sējas esparsetes, lopbarības kāposti, lupīna, vīķi un tamlīdzīgi lopbarības produkti, arī granulu veidā:
ex 1214 10 00	– Lucernas rupja maluma milti un granulas:
	– – – izņemot mākslīgi žāvētu lucernu vai citādi žāvētu un maltu lucernu
ex 1214 90	– Citi:
1214 90 10	– – Lopbarības bietes (runkuļi), lopbarības kāļi un citas lopbarības saknes
ex 1214 90 90	– – Citi, izņemot:
	– – – mākslīgi žāvētu sējas esparseti, āboliņu, lupīnu, vīķus un tamlīdzīgus lopbarības produktus, izņemot sienu, lopbarības kāpostus un sienu saturošus produktus
	– – – citādi žāvētu un maltu sējas esparseti, āboliņu, lupīnu, vīķus, amoliņu, aunazirņus un vanagzirņus
ex 2206	Citi raudzēti dzērieni (piemēram, sidrs, bumbieru vīns, medalus); raudzēto dzērienu maisījumi un raudzēto dzērienu un bezalkoholisko dzērienu maisījumi, kas nav minēti un iekļauti citur:
no ex 2206 00 31 līdz ex 2206 00 89	– Raudzēti dzērieni, izņemot čagu ekstrakta vīnu
5201	Kokvilna, nekārsta un neķemmēta

VII PIELIKUMS

DALĪBVALSTU PIEŠĶĪRUMI (KATRAM FINANŠU GADAM) TIEM INTERVENČU
VEIDIEM VĪNA NOZARĒ, KURI MINĒTI 88. PANTA 1. PUNKTĀ

	EUR (faktiskajās cenās)
Bulgārija	25 721 000
Čehija	4 954 000
Vācija	37 381 000
Grieķija	23 030 000
Spānija	202 147 000
Francija	269 628 000
Horvātija	10 410 000
Itālija	323 883 000
Kipra	4 465 000
Lietuva	43 000
Ungārija	27 970 000
Austrija	13 155 000
Portugāle	62 670 000
Rumānija	45 844 000
Slovēnija	4 849 000
Slovākija	4 887 000

VIII PIELIKUMS

DALĪBVALSTU PIEŠĪRUMI PAR KOKVILNU, KAS MINĒTI 87. PANTA 1. PUNKTA OTRAJĀ DAĻĀ

(faktiskajās cenās, EUR)

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Bulgārija	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820	2 557 820
Grieķija	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000	183 996 000
Spānija	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640	59 690 640
Portugāle	177 589	177 589	177 589	177 589	177 589

IX PIELIKUMS

DALĪBVALSTU PIEŠĶĒRUMI TIEŠAJIEM MAKSĀJUMIEM BEZ KOKVILNAS UN PIRMS 87. PANTA 1. PUNKTA TREŠAJĀ DAĻĀ
MINĒTĀS SUMMU PĀRVIETOŠANASA

(faktiskajās cenās, EUR)

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Beļģija	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924	494 925 924
Bulgārija	805 884 934	814 514 523	823 144 112	831 773 700	831 773 700
Čehija	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297	854 947 297
Dānija	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277	862 367 277
Vācija	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459	4 915 695 459
Igaunija	196 436 567	199 297 294	202 158 021	205 018 748	205 018 748
Īrija	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996	1 186 281 996

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Grieķija	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043	1 891 660 043
Spānija	4 815 189 110	4 822 488 726	4 829 788 342	4 837 087 959	4 837 087 959
Francija	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537	7 285 000 537
Horvātija	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237	374 770 237
Itālija	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155	3 628 529 155
Kipra	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540	47 647 540
Latvija	349 226 285	354 312 105	359 397 925	364 483 744	364 483 744
Lietuva	587 064 372	595 613 853	604 163 335	612 712 816	612 712 816
Luksemburga	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827	32 747 827
Ungārija	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165	1 243 185 165
Malta	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021	4 594 021
Nīderlande	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327	717 382 327

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Austrija	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846	677 581 846
Polija	3 092 416 671	3 123 600 494	3 154 784 317	3 185 968 140	3 185 968 140
Portugāle	613 441 539	622 225 577	631 009 615	639 793 653	639 793 653
Rumānija	1 946 921 018	1 974 479 078	2 002 037 137	2 029 595 196	2 029 595 196
Slovēnija	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052	131 530 052
Slovākija	400 894 402	405 754 516	410 614 629	415 474 743	415 474 743
Somija	519 350 246	521 168 786	522 987 325	524 805 865	524 805 865
Zviedrija	686 131 966	686 360 116	686 588 267	686 816 417	686 816 417

*X PIELIKUMS*DALĪBVALSTU PIEŠĶĪRUMI (KATRAM FINANŠU GADAM) TIEM INTERVENČU
VEIDIEM BIŠKOPIBAS NOZARĒ, KAS MINĒTI 88. PANTA 2. PUNKTĀ

	EUR (faktiskajās cenās)
Beļģija	422 967
Bulgārija	2 063 885
Čehija	2 121 528
Dānija	295 539
Vācija	2 790 875
Igaunija	140 473
Īrija	61 640
Grieķija	6 162 645
Spānija	9 559 944
Francija	6 419 062
Horvātija	1 913 290
Itālija	5 166 537
Kipra	169 653
Latvija	328 804
Lietuva	549 828
Luksemburga	30 621
Ungārija	4 271 227

	EUR (faktiskajās cenās)
Malta	14 137
Nīderlande	295 172
Austrija	1 477 188
Polija	5 024 968
Portugāle	2 204 232
Rumānija	6 081 630
Slovēnija	649 455
Slovākija	999 973
Somija	196 182
Zviedrija	588 545

XI PIELIKUMS

LAUKU ATTĪSTĪBAS INTERVENĀM SNIEGTĀ SAVIENĪBAS ATBALSTA SADALĪJUMS (2023–2027), KAS MINĒTS 89. PANTA
3. PUNKTĀ

Gads	2023	2024	2025	2026	2027	Kopā 2023–2027
Beļģija	82 800 894	82 800 894	82 800 894	82 800 894	82 800 894	414 004 470
Bulgārija	282 162 644	282 162 644	282 162 644	282 162 644	282 162 644	1 410 813 220
Čehija	259 187 708	259 187 708	259 187 708	259 187 708	259 187 708	1 295 938 540
Dānija	75 934 060	75 934 060	75 934 060	75 934 060	75 934 060	379 670 300
Vācija	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	1 092 359 738	5 461 798 690
Igaunija	88 016 648	88 016 648	88 016 648	88 016 648	88 016 648	440 083 240
Īrija	311 640 628	311 640 628	311 640 628	311 640 628	311 640 628	1 558 203 140
Grieķija	556 953 600	556 953 600	556 953 600	556 953 600	556 953 600	2 784 768 000
Spānija	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	1 080 382 825	5 401 914 125

(faktiskajās cenās; EUR)

XII PIELIKUMS

MINIMĀLĀS SUMMAS, KAS REZERVĒTAS 6. PANTA 1. PUNKTA g) APAKŠPUNKTĀ MINĒTĀJAM KONKRĒTĀJAM MĒRĶIM

(faktiskajās cenās, EUR)

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Beļģija	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778	14 847 778
Bulgārija	24 176 548	24 435 436	24 694 323	24 953 211	24 953 211
Čehija	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419	25 648 419
Dānija	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018	25 871 018
Vācija	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864	147 470 864
Igaunija	5 893 097	5 978 919	6 064 741	6 150 562	6 150 562
Īrija	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460	35 588 460
Grieķija	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801	56 749 801
Spānija	144 455 673	144 674 662	144 893 650	145 112 639	145 112 639

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Francija	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016	218 550 016
Horvātija	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107	11 243 107
Itālija	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875	108 855 875
Kīpra	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426	1 429 426
Latvija	10 476 789	10 629 363	10 781 938	10 934 512	10 934 512
Lietuva	17 611 931	17 868 416	18 124 900	18 381 384	18 381 384
Luksemburga	982 435	982 435	982 435	982 435	982 435
Ungārija	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555	37 295 555
Malta	137 821	137 821	137 821	137 821	137 821
Nīderlande	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470	21 521 470
Austrija	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455	20 327 455
Polija	92 772 500	93 708 015	94 643 530	95 579 044	95 579 044
Portugāle	18 403 246	18 666 767	18 930 288	19 193 810	19 193 810

Kalendārais gads	2023	2024	2025	2026	2027. un turpmākie gadi
Rumānija	58 407 631	59 234 372	60 061 114	60 887 856	60 887 856
Slovēnija	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902	3 945 902
Slovākija	12 026 832	12 172 635	12 318 439	12 464 242	12 464 242
Somija	15 580 507	15 635 064	15 689 620	15 744 176	15 744 176
Zviedrija	20 583 959	20 590 803	20 597 648	20 604 493	20 604 493

XIII PIELIKUMS

SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTI VIDES UN KLIMATA JOMĀ, KURU MĒRĶU SASNIEGŠANA
DALĪBVALSTU KLP STRATĒĢISKAJIEM PLĀNIEM BŪTU JĀVEICINA UN KURIEM
TIEM BŪTU JĀATBILST SASKAŅĀ AR 108., 109. UN 115. PANTU

- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību,
- Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā,
- Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai,

- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2284 (2016. gada 14. decembris) par dažu gaisu piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu un ar ko groza Direktīvu 2003/35/EK un atceļ Direktīvu 2001/81/EK,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/27/ES (2012. gada 25. oktobris) par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK,

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1999 (2018. gada 11. decembris) par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 663/2009 un (EK) Nr. 715/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/22/EK, 98/70/EK, 2009/31/EK, 2009/73/EK, 2010/31/ES, 2012/27/ES un 2013/30/ES, Padomes Direktīvas 2009/119/EK un (ES) 2015/652 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013,
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai.

XIV PIELIKUMS

UZ RĀDĪTĀJU PAMATKOPUMU BALSTĪTA ZIŅOŠANA SASKAŅĀ AR 142. PANTU

Rādītāji, kas attiecas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA)

Mērķis	Rādītāju pamatkopums
Atbalstīt lauku saimniecību ienākumu pietiekamību un lauksaimniecības nozares izturētspēju visā Savienībā, lai ilgtermiņā uzlabotu pārtikas nodrošinājumu un lauksaimniecības daudzveidību, kā arī Savienībā nodrošinātu lauksaimnieciskās ražošanas ekonomisko ilgtspēju	O.3. KLP atbalsta labuma guvēju skaits C.25. Lauksaimniecības faktoru ienākums R.6. Pārdalīšana mazākajām lauku saimniecībām: papildu tiešo maksājumu īpatsvars procentos par hektāru atbalsttiesīgām lauku saimniecībām, kuru izmērs ir mazāks par vidējo lauku saimniecības izmēru (salīdzinājumā ar vidējo)
Pastiprināt orientēšanos uz tirgu un gan īstermiņā, gan ilgtermiņā uzlabot lauku saimniecību konkurētspēju, tostarp, vairāk akcentējot pētniecību, tehnoloģijas un digitalizāciju	R.9. Lauku saimniecību modernizācija: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras saņem atbalstu investīcijām pārstrukturēšanā un modernizācijā, tostarp resursu efektivitātes uzlabošanā
Uzlabot lauksaimnieku stāvokli pievienotās vērtības veidošanas ķēdē	R.10. Labāka piegādes ķēdes organizācija: tādu lauku saimniecību īpatsvars, kuras darbojas ražotāju grupās, ražotāju organizācijās, vietējos tirgos, īsajās piegādes ķēdēs un kvalitātes shēmās, ko atbalsta ar KLP

Mērķis	Rādītāju pamatkopums
<p>Palīdzēt mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām, tostarp, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un veicinot oglekļa piesaisti, kā arī veicināt ilgtspējīgu enerģētiku</p>	<p>I.10. Ieguldījums klimata pārmaiņu mazināšanā: siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecība</p> <p>R.14. Oglekļa uzglabāšana augsnē un biomasā: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības samazināt emisijas vai uzturēt vai palielināt oglekļa uzglabāšanu (tostarp ilggadīgie zālāji, ilggadīgās kultūras ar pastāvīgu augu segu, lauksaimniecības zeme mitrājos un kūdrājos)</p> <p>R.17. Apmežota zeme: teritorija, kurai piešķirts atbalsts par apmežošanu, agromežsaimniecību un atjaunošanu, tostarp sadalījums pa tām</p>
<p>Veicināt dabas resursu – ūdens, augsnes un gaisa – ilgtspējīgu attīstību un efektīvu pārvaldību, tostarp, samazinot atkarību no ķīmikālijām</p>	<p>O.34. To hektāru skaits, kuros tiek veikti ar vidi saistīti pasākumi (apkopotais rādītājs fiziskā platībā, kurai piemēro nosacījumu sistēmu, ekoshēmas, ar lauksaimniecību un mežsaimniecību saistītās vides un klimata pārvaldības saistības)</p> <p>I.15. Ūdens kvalitātes uzlabošana: barības vielu kopējā bilance lauksaimniecības zemē</p> <p>I.16. Barības vielu noplūdes samazināšana: nitrāti gruntsūdenī – tādu gruntsūdens staciju īpatsvars procentos, kurās nitrātu koncentrācija pārsniedz 50 mg/l, kā noteikts Direktīvā 91/676/EEK</p> <p>I.18. Ilgtspējīga un samazināta pesticīdu lietošana: pesticīdu radītie riski, lietošana un ietekme</p> <p>R.19. Augsnes uzlabošana un aizsardzība: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības, kas ir labvēlīgas augsnes apsaimniekošanai nolūkā uzlabot augsnes kvalitāti un augsnes biotu (piemēram, samazināt augsnes apstrādi, augsni klāt ar kultūraugiem, izmantot augmaiņu, tostarp augmaiņu ar pākšaugiem)</p> <p>R.20. Gaisa kvalitātes uzlabošana: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas saistības mazināt amonjaka emisijas</p>

Mērķis	Rādītāju pamatkopums
	<p>R.21. Ūdens kvalitātes aizsardzība: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības attiecībā uz ūdensobjektu kvalitāti</p> <p>R.22. Barības vielu ilgtspējīga pārvaldība: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības saistībā ar uzlabotu barības vielu pārvaldību</p> <p>R.24. Ilgtspējīga un samazināta pesticīdu lietošana: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, uz kuru attiecas konkrētas atbalstītas saistības ar mērķi panākt pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu, lai samazinātu tādas ar pesticīdu radītos riskus un ietekmi kā pesticīdu noplūde</p>
<p>Palīdzēt apturēt un pavērst pretējā virzienā bioloģiskās daudzveidības zudumu, uzlabot ekosistēmu pakalpojumus un saglabāt biotopus un ainavas</p>	<p>C.33. Lauksaimniecības platība, kurā īsteno bioloģisko lauksaimniecību</p> <p>I.21. Ekosistēmu pakalpojumu sniegšanas uzlabošana: tādas lauksaimniecības zemes īpatsvars, kurā ir ainavas iezīmes</p> <p>R.29. Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kuru KLP atbalsta bioloģiskās lauksaimniecības jomā, nodalot bioloģiskās lauksaimniecību saglabāšanu un pāreju uz bioloģisko lauksaimniecību</p> <p>R.34. Ainavas iezīmju saglabāšana: tādas izmantotās lauksaimniecības zemes platības (ILZP) īpatsvars, kurā noteiktas atbalstītas saistības pārvaldīt ainavas iezīmes, tostarp dzīvžogus un kokus</p>
<p>Piesaistīt un noturēt gados jaunus lauksaimniekus un jaunpienācējus un veicināt ilgtspējīgu darbības attīstību lauku apvidos</p>	<p>R.36. Paaudžu maiņa: tādu gados jaunu lauksaimnieku skaits, kuri saņēmuši KLP atbalstu un uzsākuši darbības, tostarp sadalījums pa dzimumiem</p>

Mērķis	Rādītāju pamatkopums
Veicināt nodarbinātību, izaugsmi, dzimumu līdztiesību, tostarp sieviešu līdzdalību lauksaimniecībā, sociālo iekļautību un vietējo attīstību lauku apvidos, veicināt arī aprites bioekonomiku un ilgtspējīgu mežsaimniecību	R.37. Izaugsme un nodarbinātība lauku apvidos: jaunas darbvietas, kas atbalstītas KLP projektos
	R.38. LEADER tvērums: tādu lauku iedzīvotāju īpatsvars, uz kuriem attiecas vietējās attīstības stratēģijas
	R.41. Eiropas lauku apgabalu saikne: tādu lauku iedzīvotāju īpatsvars, kuri ar KLP atbalstu iegūst labāku piekļuvi pakalpojumiem un infrastruktūrai
Uzlabot Savienības lauksaimniecības spēju reaģēt uz sabiedrības prasībām pārtikas un veselības jomā, tostarp uz prasību pēc kvalitatīvas, nekaitīgas un uzturvielām bagātas pārtikas, kas ražota ilgtspējīgā veidā, prasību samazināt pārtikas atkritumus, kā arī uzlabot dzīvnieku labturību un apkarot mikrobu rezistenci	I.28. Ierobežota pretmikrobu līdzekļu lietošana attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem: antimikrobiālo līdzekļu pārdošana/izmantošana attiecībā uz produktīvajiem dzīvniekiem R.43. Ierobežota antimikrobiālo līdzekļu lietošana: tādu liellopu vienību (LU) īpatsvars, uz kurām attiecas atbalstītas darbības pretmikrobu līdzekļu lietošanas ierobežošanas nolūkā (profilakse/samazināšana) R.44. Dzīvnieku labturības palielināšana: tādu liellopu vienību (LU) īpatsvars, uz kurām attiecas atbalstītas darbības ar mērķi palielināt dzīvnieku labturību
Modernizēt lauksaimniecības un lauku apvidu nozares, lauksaimniecībā un lauku apvidos sekmējot un kopīgojot zināšanas, inovāciju un digitalizāciju, un mudināt lauksaimniekus tās apgūt, šim nolūkam uzlabojot piekļuvi pētniecībai, inovācijai, zināšanu apmaiņai un apmācībai	R.1. Snieguma uzlabošana ar zināšanu un inovācijas palīdzību: to personu skaits, kuras izmanto konsultācijas, apmācību, zināšanu apmaiņu vai dalību Eiropas inovācijas partnerības (EIP) darbības grupās, ko atbalsta KLP, lai uzlabotu ilgtspējīgu ekonomikas, sociālo, vides, klimata un resursu snieguma efektivitāti.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2021/2116**(2021. gada 2. decembris)****par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 322. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Komisijas 2017. gada 29. novembra paziņojumā "Pārtikas un lauksaimniecības nākotne" secināts, ka kopējai lauksaimniecības politikai ("KLP") būtu jāturpina stiprināt tās spēja nākotnē reaģēt uz grūtībām un iespējām, veicinot nodarbinātību, izaugsmi un investīcijas, cīnīties pret klimata pārmaiņām un pielāgojoties tām, kā arī pētniecību un inovāciju iznesot ārpus laboratoriju sienām un pārņemot tās laukos un tirgū. Turklāt KLP būtu arī jāmazina iedzīvotāju bažas par lauksaimnieciskās ražošanas ilgtspēju.
- (2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantu KLP īstenošanā būtu jāņem vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam mērķi, tostarp Savienības pienākumi klimata pārmaiņu mazināšanas un attīstības sadarbības jomā.
- (3) Pašreizējais KLP īstenošanas modelis, kas orientēts uz atbilstību, būtu jākorrigē, lai lielāku uzmanību pievērstu rezultātiem un sniegtu. Tāpēc Savienībai būtu jānosaka politikas pamatmērķi, intervences veidi un Savienības pamatprasības, bet dalībvalstīm būtu jāuzņemas lielāka atbildība un pārskatatbildība par minēto mērķu sasniegšanu. Lai labāk ņemtu vērā vietējos apstākļus un vajadzības, ir jānodrošina lielāka subsidiaritāte un elastība. Tātad saskaņā ar jauno KLP īstenošanas modeli dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par savu KLP intervencu pielāgošanu savām īpašajām vajadzībām un Savienības pamatprasībām tā, lai maksimizētu to ieguldījumu Savienības KLP mērķu sasniegšanā. Lai arī turpmāk nodrošinātu vienotu pieeju un vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp dalībvalstīm, dalībvalstīm būtu arī jāizveido un jāizstrādā atbilstības un kontroles satvars labuma guvējiem, tostarp laba zemes lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa standartu un tiesību aktos noteikto pārvaldības prasību ievērošanu.

⁽¹⁾ OV C 41, 1.2.2019., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 62, 15.2.2019., 214. lpp.

⁽³⁾ OV C 86, 7.3.2019., 173. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2021. gada 2. decembra lēmums.

- (4) KLP ietver dažādas intervences un pasākumus, un daudzus no tiem aptver Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/2115 ⁽⁷⁾ III sadaļā minētie KLP stratēģiskie plāni. Citos joprojām tiek ievērots ierastais atbilstības princips. Lai sekmētu KLP mērķu sasniegšanu, ir svarīgi nodrošināt finansējumu visām intervencēm un pasākumiem. Gan minētajām intervencēm, gan pasākumiem ir daži kopīgi elementi, tāpēc to finansēšanai būtu jāpiemēro viens un tas pats noteikumu kopums. Tomēr vajadzības gadījumā minētajiem noteikumiem būtu jāpieļauj atšķirīga rīkošanās. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 ⁽⁸⁾ reglamentē divus Eiropas Lauksaimniecības fondus, proti, Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA). Abiem minētajiem fondiem būtu jāpaliek iekļautiem šajā regulā. Ņemot vērā pašreizējās KLP reformas tvērumu, Regulu (ES) Nr. 1306/2013 ir lietderīgi aizstāt.
- (5) Šajā regulā izklāstītajām intervencēm un pasākumiem būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽⁹⁾ ("Finanšu regula") normas, jo īpaši tās, kas reglamentē ar dalībvalstīm dalītu pārvaldību, akreditēto struktūru funkcijas un budžeta principus.
- (6) Lai dalībvalstu starpā saskaņotu nepārvaramas varas klauzulas piemērošanas praksi, šajā regulā būtu jāparedz, kur tas vajadzīgs, atbrīvojumi no KLP noteikumiem nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļu gadījumos, kā arī jāiekļauj neizsmeļošs saraksts ar iespējamiem nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļu gadījumiem, kas jāatzīst valsts kompetentajām iestādēm. Lēmumi par nepārvaramu varu vai ārkārtas apstākļiem valsts kompetentajām iestādēm būtu jāpieņem katrā gadījumā atsevišķi, pamatojoties uz attiecīgiem pierādījumiem.
- (7) Turklāt šajā regulā būtu jāparedz atbrīvojumi no KLP noteikumiem nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļu gadījumos, piemēram, smagu meteoroloģisko apstākļu gadījumā, kuri būtiski ietekmē labuma guvēja saimniecību tādā līmenī, kas pielīdzināms smagai dabas katastrofai.
- (8) KLP izdevumi, tostarp izdevumi par KLP stratēģisko plānu intervencēm, kas paredzētas Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļā, būtu jāfinansē no Savienības vispārējā budžeta ("Savienības budžets") vai nu tiešā veidā no ELGF un ELFLA, vai arī dalītā pārvaldībā ar dalībvalstīm. Būtu jānorāda izdevumu veidi, kurus var finansēt, izmantojot abus minētos fondus.
- (9) Lai sasniegtu LESD 39. pantā noteiktos KLP mērķus un ievērotu Finanšu regulas 63. pantā paredzēto dalītas pārvaldības principu, dalībvalstīm būtu jānodrošina vajadzīgo pārvaldības sistēmu ieviešana. Tālab šajā regulā būtu jāparedz, ka tiek izraudzītas pārvaldības struktūras, proti, kompetentā iestāde, maksājumu aģentūra, koordinējošā struktūra un sertifikācijas struktūra.
- (10) Būtu jāparedz, ka dalībvalstis akreditē maksājumu aģentūras un izraugās un akreditē koordinējošās struktūras, ka tiek izveidotas pārvaldības deklarāciju, ikgadējās noskaidrošanas dokumentu, gada kopsavilkuma par galīgajiem revīzijas ziņojumiem un snieguma ziņojumu saņemšanas procedūras un pārvaldības un uzraudzības sistēmu sertificēšanas procedūras, ka tiek izveidotas ziņošanas sistēmas un ka gada pārskatus sertificē neatkarīgas struktūras. Turklāt, lai nodrošinātu valsts līmenī veicamo pārbaužu sistēmas pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz atļaušanas, validēšanas un maksāšanas procedūrām, un lai mazinātu administratīvo un revīzijas slogu Komisijai un tām

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

dalībvalstīm, kurās tiek prasīta katras atsevišķas maksājumu aģentūras akreditācija, to iestāžu un struktūru skaits, kurām deleģēti šādi pienākumi, būtu jāierobežo, vienlaikus ievērojot katras dalībvalsts konstitucionālās normas. Ja dalībvalsts konstitucionālā sistēma paredz reģionus, minētajai dalībvalstij vajadzētu būt iespējai ar konkrētiem nosacījumiem akreditēt reģionālas maksājumu aģentūras.

- (11) Ja dalībvalsts akreditē vairāk nekā vienu maksājumu aģentūru, tai būtu jāizraugās viena publiska koordinējošā struktūra, kas nodrošinātu ELGF un ELFLA pārvaldības konsekveni, uzturētu saikni starp Komisiju un dažādajām akreditētajām maksājumu aģentūrām un nodrošinātu to, ka Komisijas pieprasītā informācija par vairāku maksājumu aģentūru darbībām tiek sniegta nekavējoties. Minētajai koordinējošajai struktūrai būtu arī jāveic un jākoordinē rīcības, kuru mērķis ir novērst jebkādas vispārīgas dabas trūkumus, kas radušies valsts līmenī, būtu jāinformē Komisija par jebkādiem pēcpasākumiem un būtu jānodrošina Savienības noteikumu saskaņota piemērošana, ņemot vērā visus ierobežojumus, kas izriet no spēkā esošajiem konstitucionālajiem noteikumiem.
- (12) Būtisks jaunā KLP īstenošanas modeļa priekšnoteikums ir dalībvalstu akreditēto maksājumu aģentūru iesaistīšana, jo tādā veidā iespējams panākt pamatotu pārliecību par to, ka ar intervencēm, kuras finansē no Savienības budžeta, tiks sasniegti attiecīgajos KLP stratēģiskajos plānos izvirzītie mērķi un mērķrādītāji. Tāpēc šajā regulā būtu skaidri jāparedz, ka no Savienības budžeta ir atļūdzināmi tikai akreditētu maksājumu aģentūru veiktie izdevumi. Turklāt ar Savienības finansētajiem izdevumiem par Regulā (EU) 2021/2115 minētajām intervencēm būtu jāpanāk atbilstoša izlaide, un šiem izdevumiem būtu jāatbilst Savienības pamatprasībām un pārvaldības sistēmām.
- (13) Lai būtu pārskats par publiskām un privātām sertifikācijas struktūrām un jaunākā informācija par tām, kuras ir aktīvas, Komisijai būtu jāsaņem informācija no dalībvalstīm un jāuztur minēto struktūru atjaunināts reģistrs. Lai arī Eiropas Parlamentam būtu pareiza un atjaunināta informācija, ir nepieciešams, lai Komisija tam katru gadu paziņotu izraudzīto sertifikācijas struktūru sarakstu.
- (14) Saistībā ar budžeta disciplīnas ievērošanu no ELGF finansējamo izdevumu gada maksimālais apjoms jānosaka, ņemot vērā maksimālās summas, kas ELGF atvēlētas daudzgadu finanšu shēmā, kura izveidota ar Padomes Regulu (ES, Euratom) 2020/2093 (*).
- (15) Budžeta disciplīna prasa arī to, lai no ELGF finansējamo izdevumu gada maksimālais apjoms tiktu ievērots jebkādos apstākļos un ikvienā budžeta procedūras un budžeta īstenošanas posmā. Tāpēc tiešajiem maksājumiem atvēlētais valsts maksimālais apjoms, kas katrai dalībvalstij noteikts Regulā (ES) 2021/2115, ir jāuzskata par finanšu līdzekļu maksimālo apjomu, kas tērējams tiešajiem maksājumiem attiecīgajai dalībvalstij, un minēto maksājumu atļūdzināšanai jānotiek šā finanšu līdzekļu maksimālā apjoma robežās.
- (16) Lai nodrošinātu to, ka KLP finansējuma summas atbilst gada maksimālajiem apjomiem, būtu jāsauglabā finanšu disciplīnas mehānisms, ar kuru koriģē tiešā atbalsta līmeni. Lai atbalstītu lauksaimniecības nozari gadījumos, kad lauksaimniecisko ražošanu vai produkcijas izplatīšanu ietekmē tirgus norises vai krīzes, būtu jāuztur lauksaimniecības rezerve. Finanšu regulas 12. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēts, ka apropriācijas, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās, drīkst pārnest tikai uz nākamo finanšu gadu Finanšu regulas 9. panta nozīmē ("budžeta gads"). Lai labuma guvējiem un valsts pārvaldes iestādēm būtiski vienkāršotu īstenošanu, būtu jāizmanto finansējuma pastāvīgas pārceļšanas mehānisms, ar kuru izmanto visas neizlietotās summas no lauksaimniecības nozares krīzēm paredzētās rezerves, kas izveidota 2022. gadā. Šajā nolūkā ir vajadzīga tāda atkāpe no Finanšu regulas 12. panta 2. punkta d) apakšpunkta, kas atļauj lauksaimniecības rezerves apropriācijas, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās, pārnest, lai finansētu lauksaimniecības rezervi nākamajos budžeta gados līdz 2027. gadam. Turklāt attiecībā uz 2022. budžeta gadu ir vajadzīga atkāpe, jo kopējā neizlietotā rezerve krīzēm lauksaimniecības nozarē, kas pieejama 2022. budžeta gada beigās, būtu jāpārnes uz 2023. budžeta gadu, uz atbilstošo jaunās lauksaimniecības rezerves pozīciju, kas izveidota saskaņā ar šo regulu, neatgriežot to pilnībā budžeta pozīcijās, kas sedz tiešo maksājumu intervences KLP stratēģisko plānu satvarā. Tomēr, lai maksimāli

(*) Padomes Regula (ES, Euratom) 2020/2093 (2020. gada 17. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam (OV L 433 I, 22.12.2020., 11. lpp.).

palielinātu lauksaimniekiem atlīdzināmās summas 2023. budžeta gadā, visas pārējās iespējas, kas pieejamas saskaņā ar ELGF pakārtoto maksimālo apjomu 2023. budžeta gadam, kas noteikts Regulā (ES, Euratom) 2020/2093, būtu jāizmanto, lai 2023. budžeta gadā izveidotu jauno lauksaimniecības rezervi.

- (17) Lai nepieļautu pārmērīgu administratīvo slogu valsts pārvaldes iestādēm un lauksaimniekiem, kā arī lai pēc iespējas vairāk vienkāršotu procedūras un mazinātu atbalsta pieteikuma veidlapu sarežģītību, summas, kas no iepriekšējā lauksaimniecības finanšu gada ("finanšu gads") pārnestas saistībā ar piemēroto finanšu disciplīnu, nebūtu jāatlīdzina, ja finanšu disciplīnu piemēro otro gadu pēc kārtas (N+1. gads) vai ja to apropriāciju kopsumma, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās, veido mazāk par 0,2 % no ELGF atvēlētā gada maksimālā apjoma.
- (18) Pasākumi, kas veikti, lai finanšu līdzekļu maksimālo apjomu aprēķināšanas kontekstā noteiktu ELGF un ELFLA finansiālo iemaksu, neskar budžeta lēmējinstiūcijas pilnvaras, kas paredzētas LESD. Tāpēc minēto pasākumu pamatā vajadzētu būt finansējumam, kas noteikts saskaņā ar Iestāžu nolīgumu (2020. gada 16. decembris) starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai ^(*).
- (19) Budžeta disciplīna prasa arī nemitīgi veikt budžeta vidējā termiņa stāvokļa izskatīšanu. Vajadzības gadījumā Komisijai būtu Eiropas Parlamentam un Padomei jāierosina atbilstoši pasākumi, lai ar tiem nodrošinātu, ka dalībvalstis ievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2020/2093 noteiktos maksimālos apjomus. Turklāt Komisijai vienmēr būtu pilnībā jāizmanto savas pārvaldības pilnvaras, lai nodrošinātu gada maksimālā apjoma ievērošanu, un vajadzības gadījumā tai būtu Eiropas Parlamentam un Padomei vai attiecīgā gadījumā tikai Padomei jāierosina atbilstoši pasākumi, ar kuriem izlīdzina budžeta stāvokli. Ja budžeta gada beigās dalībvalstu pieprasīto atlīdzinājumu dēļ ievērot gada maksimālo apjomu nav iespējams, Komisijai vajadzētu spēt pieņemt pasākumus, kas ļautu starp dalībvalstīm sadalīt pieejamās summas proporcionāli vēl neapmaksātajiem atlīdzinājumu pieprasījumiem, kā arī pasākumus, kas nodrošinātu attiecīgajam gadam noteiktā maksimālā apjoma ievērošanu. Maksājumi par attiecīgo gadu būtu jāsedz nākamajā budžeta gadā, un būtu jānosaka Savienības finansējuma galīgā kopsumma katrai dalībvalstij, kā arī kompensācijas, kas izmaksājamas dalībvalstīm, lai tādā veidā nodrošinātu noteiktās summas ievērošanu.
- (20) Lai gadījumos, kad pastāv gada maksimālā apjoma pārsniegšanas risks, Komisija saskaņā ar tai piešķirtajām pārvaldības pilnvarām pēc iespējas drīz varētu veikt piemērotus pasākumus un ierosināt citus pasākumus, ja iepriekš veiktie pasākumi šķiet nepietiekami, Komisijai budžeta izpildē būtu jāizmanto ikmēneša agrīnās brīdināšanas un uzraudzības sistēma attiecībā uz lauksaimniecības izdevumiem. Komisijai būtu jāsniedz Eiropas Parlamentam un Padomei periodisks ziņojums, kurā līdz konkrētam datumam veikto izdevumu dinamika būtu jāsalīdzina ar izdevumu profiliem un būtu jānovērtē paredzamā izpilde budžeta gada atlikušajā posmā.
- (21) Attiecībā uz ELGF akreditēto maksājumu aģentūru veikto izdevumu segšanai vajadzīgie finanšu līdzekļi Komisijai būtu dalībvalstīm jāsniedz atlīdzinājumu veidā, pamatojoties uz iegērtotajiem izdevumiem, kurus veikušas minētās aģentūras. Kamēr šādi atlīdzinājumi mēneša maksājumu veidā nav veikti, dalībvalstīm būtu jāmobilizē finanšu līdzekļi atkarībā no to akreditēto maksājumu aģentūru vajadzībām. Šajā regulā būtu skaidri jānosaka, ka administratīvas un personāla izmaksas, kas rodas dalībvalstīm un labuma guvējiem, kuri iesaistīti KLP īstenošanā, ir jāsedz minētajām dalībvalstīm un labuma guvējiem.

^(*) OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.

- (22) Lai Komisijai sagādātu jo īpaši lauksaimniecības tirgu pārvaldīšanai vajadzīgos instrumentus, atvieglotu lauksaimniecības izdevumu uzraudzību un uzraudzītu lauksaimniecības resursus vidējā un ilgā termiņā, tostarp tos, kas attiecas uz vidisko un klimata pārmaiņu noturību un progresu virzībā uz attiecīgiem Savienības mērķrādītājiem, būtu jāparedz, ka tiek izmantota agrometeoroloģiskā sistēma un notiek satelītdatu ieguve un uzlabošana.
- (23) Būtu jānodrošina Komisijai tirgu uzraudzības līdzekļi, ņemot vērā Savienības mērķus un saistības, tostarp politikas saskaņotību attīstībai, ar ko sekmē tirgu pārredzamību.
- (24) Attiecībā uz ELFLA finanšu pārvaldību būtu jāparedz noteikumi par budžeta saistībām, maksājumu termiņiem, saistību atcelšanu un pārtraukumiem. Lauku attīstības intervences būtu jāfinansē no Savienības budžeta, pamatojoties uz saistībām, ko uzņemas gada maksājumu veidā. Dalībvalstīm būtu jāspēj atvēlētos Savienības līdzekļus izmantot, tiklīdz ir apstiprināti KLP stratēģiskie plāni. Tāpēc ir vajadzīga atbilstoši ierobežota priekšfinansēšanas sistēma, kas nodrošinātu līdzekļu stabilu plūsmu, lai maksājumi labuma guvējiem intervenču satvarā tiktu veikti pareizajā laikā.
- (25) Līdztekus priekšfinansējumam ir jānošķir arī Komisijas starpmaksājumi un atlikuma maksājumi akreditētajām maksājumu aģentūrām. Jānosaka arī detalizēti noteikumi, kas reglamentē minētos maksājumus. Apropriāciju automātiskas atcelšanas noteikumam būtu jāpalīdz paātrināt intervenču izpildi un jāveicina pareiza finanšu pārvaldība. Arī Regulā (ES) 2021/2115 izklāstītie noteikumi, kas reglamentē valsts mēroga satvaru dalībvalstīs, kurām ir reģionālas intervences, dalībvalstīm kalpo par instrumentu, ar ko nodrošināma izpilde un pareiza finanšu pārvaldība.
- (26) Lai labuma guvēji varētu efektīvi izmantot Savienības atbalstu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tas labuma guvējiem tiek izmaksāts laikus. Ja dalībvalstis neievēro Savienības tiesību aktos noteiktos maksājuma termiņus, tas varētu radīt lielas grūtības labuma guvējiem un apdraudēt Savienības gada budžeta plānošanu. Tāpēc izdevumi, kas veikti, neievērojot maksājumu termiņus, būtu jāizslēdz no Savienības finansējuma. Tomēr saskaņā ar proporcionalitātes principu Komisijai vajadzētu spēt attiecībā uz ELGF un ELFLA paredzēt izņēmumus no minētā vispārējā noteikuma.
- (27) Komisijai, pildot savus pienākumus saistībā ar Savienības budžeta izpildi, būtu jāievēro Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteiktais proporcionalitātes princips. Turklāt nepieciešams, lai minētais proporcionalitātes princips būtu ievērots ELGF un ELFLA īstenošanas un izmantošanas kārtībā un tiktu ņemts vērā vispārējais mērķis samazināt administratīvo slogu struktūrām, kuras ir iesaistītas programmu pārvaldībā un kontrolē.
- (28) Saskaņā ar jaunā KLP īstenošanas modeļa arhitektūru un galvenajiem parametriem dalībvalstu veikto maksājumu attiecināmībai uz Savienības finansējumu vairs nevajadzētu būt atkarīgai no atsevišķiem labuma guvējiem veikto maksājumu likumības un pareizības. Tā vietā – attiecībā uz Regulā (ES) 2021/2115 minētajiem intervences veidiem un neskarot konkrētus atbalsttiesīguma noteikumus attiecībā uz kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu, kas izklāstīti minētajā regulā, – dalībvalstu maksājumiem vajadzētu būt attiecināmiem, ja ar tiem ir panākta atbilstoša izlaide un tiek ievērotas piemērojamajās Savienības pamatprasības.
- (29) Lai atbalstītu likumības un pareizības kontroli, Regulā (ES) Nr. 1306/2013 paredzēts samazināt vai apturēt mēneša vai starpposma maksājumus. Jaunajā KLP īstenošanas modelī minētie instrumenti būtu jāizmanto, lai atbalstītu uz sniegumu orientētu īstenošanu. Būtu jāpaskaidro arī atšķirība starp samazināšanu un apturēšanu.
- (30) Procedūra, kādā ELGF maksājumus samazina par Savienības tiesību aktos noteikto finanšu līdzekļu maksimālo apjomu neievērošanu, būtu jāracionalizē un jāsalāgo ar procedūru, ko šādā sakarībā izmanto ELFLA maksājumiem.

- (31) Dalībvalstīm katru gadu līdz 15. februārim būtu jānosūta Komisijai gada pārskati un gada snieguma ziņojums par KLP stratēģiskā plāna īstenošanu, gada kopsavilkums par galīgajiem revīzijas ziņojumiem un pārvaldības deklarācija. Ja šie dokumenti nav nosūtīti un Komisija tāpēc nevar veikt attiecīgās maksājumu aģentūras grāmatojumu noskaidrošanu vai pārbaudīt izdevumu attiecināmību salīdzinājumā ar ziņojumā uzrādīto izlaidi, Komisijai vajadzētu spēt apturēt mēneša maksājumus un pārtraukt ceturkšņa atlīdzināšanu līdz brīdim, kad saņemti trūkstošie dokumenti.
- (32) Būtu jāievieš jauns maksājumu apturēšanas veids, kas izmantojams nesamērīgi mazas izlaides gadījumā. Ja paziņotā izlaide salīdzinājumā ar deklarētajiem izdevumiem ir nesamērīgi maza un dalībvalstis nespēj norādīt pienācīgi pamatotus iemeslus minētajai situācijai, Komisijai vajadzētu spēt ne tikai samazināt izdevumus attiecībā uz N-1. finanšu gadu, bet arī apturēt turpmākus izdevumus, kas saistīti ar intervenci, kuras izlaide bijusi nesamērīgi maza. Šādi apturēšanai būtu vajadzīgs apstiprinājums lēmumā par snieguma ikgadējo noskaidrošanu.
- (33) Komisija būtu arī jāspēj apturēt maksājumus saistībā ar snieguma daudzgadu uzraudzību. Tātad gadījumos, kad virzība uz dalībvalsts KLP stratēģiskajā plānā noteiktajiem mērķrādītājiem kavējas vai ir nepietiekama, un ja dalībvalsts nespēj norādīt pienācīgi pamatotus iemeslus, Komisijai būtu jāspēj prasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt vajadzīgo korektīvo rīcību saskaņā ar rīcības plānu, kurš jāsaprot, apspriežoties ar Komisiju, un kurā jāiekļauj skaidri progresa rādītāji, kā arī laika grafiks, kādā jāpanāk progress. Ja dalībvalsts rīcības plānu neiesniedz vai neīsteno, ja rīcības plāns ir acīmredzami nepietiekams, lai situāciju labotu, vai ja tas nav grozīts atbilstīgi Komisijas rakstiskajam pieprasījumam, Komisijai būtu jāspēj apturēt mēneša maksājumus vai starpmaksājumus. Komisijai būtu jāatlīdzina apturētās summas, ja, pamatojoties uz snieguma izskatīšanu vai dalībvalsts brīvprātīgu paziņojumu budžeta gada laikā par rīcības plāna virzību un korektīvajiem pasākumiem, kas veikti, lai novērstu trūkumus, ir panākts apmierinošs progress virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.
- (34) Ievērojot nepieciešamo pāreju uz rezultātos balstītu snieguma modeli, Komisijas pieprasījumam iesniegt rīcības plānu 2025. finanšu gadam nebūtu jāizraisa maksājumu apturēšana pirms snieguma izskatīšanas par 2026. finanšu gadu.
- (35) Tāpat, kā tas bija saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013, Komisijai vajadzētu spēt apturēt maksājumus, ja pārvaldības sistēmu pienācīgai funkcionēšanai piemīt būtiski trūkumi, tostarp neatbilstība Savienības pamatprasībām un ziņošanas neuzticamība. Tomēr, lai mehānismu padarītu efektīvāku, ir jāizskata maksājumu apturēšanas nosacījumi. Par šādas apturēšanas finansiālajām sekām būtu jālemj *ad hoc* atbilstības procedūrā.
- (36) Valstu kompetentajām iestādēm KLP maksājumi, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, labuma guvējiem būtu jāizmaksā pilnībā.
- (37) Lai konkrētu veidu ieņēmumus, kas saistīti ar KLP, atļautu atkārtoti izmantot KLP vajadzībām, tie būtu jāuzskata par piešķirtajiem ieņēmumiem. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 43. pantā iekļautais summu saraksts būtu jāgroza, un minētās normas būtu jāsaņķo un jāapvieno ar esošajām normām par piešķirtajiem ieņēmumiem.
- (38) Regulā (ES) Nr. 1306/2013 ir iekļauts saraksts ar informācijas pasākumiem, kas saistīti ar KLP, un to mērķiem un ir noteikti noteikumi par to finansēšanu un par atbilstošo projektu īstenošanu. Īpašās normas, kas attiecas uz finansējamo informācijas pasākumu mērķiem un veidiem, būtu jāpārnes uz šo regulu.
- (39) KLP pasākumu un intervenču finansēšana lielā mērā ir pakļauta dalītas pārvaldības principam. Lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu pārvaldību, Komisijai būtu jāpārbauda, kā par maksājumu veikšanu atbildīgās dalībvalstu iestādes pārvalda līdzekļus. Ir lietderīgi definēt Komisijas veicamo pārbauci raksturu, konkretizēt nosacījumus, kas reglamentē tās atbildību par Savienības budžeta izpildi, un padarīt skaidrākus dalībvalstu sadarbības pienākumus.

- (40) Lai Komisija varētu izpildīt savu pienākumu pārbaudīt, vai dalībvalstīs pastāv un pareizi darbojas Savienības izdevumu pārvaldības un inspekcijas sistēmas, neatkarīgi no pašu dalībvalstu veiktām inspekcijām būtu jāparedz pārbaudes, kas jāveic personām, kuras Komisija pilnvarojusi rīkoties tās vārdā un kurām vajadzētu būt iespējai pieprasīt no dalībvalstīm palīdzību savā darbā.
- (41) Lai sagatavotu Komisijai nosūtāmo informāciju, pēc iespējas plašāk jāizmanto informācijas tehnoloģija. Kad Komisija veic pārbaudes, tai vajadzētu būt pilnīgai un tūlītējai piekļuvei gan papīra formā, gan elektroniski reģistrētai informācijai par izdevumiem.
- (42) Lai piemērotu Finanšu regulas prasības attiecībā uz savstarpēju paļaušanos uz revīzijām, lai mazinātu dažādu iestāžu veiktu revīziju pārklāšanās risku un lai līdz minimumam samazinātu kontroļu izmaksas un administratīvo slogu labuma guvējiem un dalībvalstīm, ir jāparedz noteikumi par vienotas revīzijas pieeju un jānodrošina Komisijai iespēja gūt pārliecību, pamatojoties uz uzticamu sertifikācijas struktūru darbu, pienācīgi ņemot vērā vienotas revīzijas un samērīguma principus attiecībā uz Savienības budžeta apdraudējuma apmēru.
- (43) Lai īstenotu vienotas revīzijas pieeju – lai gan parasti Komisijai būtu jāgūst pārliecība no sertifikācijas struktūru darba, ņemot vērā Komisijas pašas uz risku balstīto novērtējumu par vajadzību pēc pārbaudēm, kas tai būtu jāveic attiecīgajā dalībvalstī –, Komisija vajadzētu spēt veikt pārbaudes, ja tā attiecīgo dalībvalsti ir informējusi, ka tā nevar paļauties uz sertifikācijas struktūras darbu. Turklāt Komisija – lai izpildītu LESD 317. pantā noteiktos pienākumus – vajadzētu spēt veikt pārbaudes gadījumos, kad pārvaldības sistēmu pienācīgā funkcionēšanā, iespējams, ir būtiski trūkumi, kuriem minētā dalībvalsts nepievēršas.
- (44) Lai izveidotu finansiālu saikni starp akreditētajām maksājumu aģentūrām un Savienības budžetu, Komisijai ikgadējās finansiālās noskaidrošanas satvarā katru gadu būtu jāveic maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošana. Lēmumam par grāmatojumu noskaidrošanu būtu jāaprobežojas tikai ar grāmatojumu pilnīgumu, pareizumu un patiesumu, bet tam nebūtu jāattiecas uz izdevumu atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (45) Lai izdevumu attiecināmību pārbaudītu attiecībā pret ziņojumā uzrādīto izlaidi, līdz ar jauno KLP īstenošanas modeli būtu jāiedibina snieguma ikgadējā noskaidrošana. Lai rīkotos situācijās, kad ziņojumā nav uzrādīta deklarētajiem izdevumiem atbilstoša izlaide un dalībvalstis nevar pamatot šo novirzi, būtu jāizveido maksājumu samazināšanas mehānisms.
- (46) Saskaņā ar LESD 317. pantu Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm uzņemas atbildību par Savienības budžeta izpildi. Tālāk Komisijai vajadzētu spēt lemt par to, vai dalībvalstu veiktie izdevumi ir atbilstīgi Savienības tiesību aktiem. Būtu jānodrošina dalībvalstīm iespēja pamatot savus lēmumus veikt maksājumus, un tām vajadzētu būt iespējai izmantot samierināšanas procedūru, ja tās nevar vienoties ar Komisiju. Lai dalībvalstīm dotu juridiskas un finansiālas garantijas par iepriekš veiktajiem izdevumiem, būtu jānosaka noilguma periods, kura laikā Komisijai jānolemj, kādām vajadzētu būt neatbilstības finansiālajām sekām.
- (47) Saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 9. pantu dalībvalstīm ir pienākums īstenot savus KLP stratēģiskos plānus, ko apstiprinājusi Komisija saskaņā ar minētās regulas 118. un 119. pantu. Tā kā šis pienākums ir Savienības pamatprasība, Komisija gadījumos, kad tiek konstatēti nopietni trūkumi kādās dalībvalstīs KLP stratēģiskā plāna īstenošanā, vajadzētu spēt nolemt izslēgt no Savienības finansējuma riskam pakļautos izdevumus, kurus skar šādi trūkumi.
- (48) Lai aizsargātu Savienības budžeta finanšu intereses, dalībvalstīm būtu jāievieš sistēmas, lai nodrošinātu, ka ELGF un ELFLA finansētās intervences ir faktiski veiktas un pareizi izpildītas, vienlaikus saglabājot pašreizējo stabilo pareizas finanšu pārvaldības satvaru. Minētajām sistēmām būtu jāietver labuma guvēju pārbaūžu veikšana, kurās tiek novērtēts, kā tie atbilst attiecināmības kritērijiem un citiem nosacījumiem, kā arī pienākumiem, kas izklāstīti KLP stratēģiskajos plānos un piemērojamajos Savienības noteikumos.

- (49) Saskaņā ar Finanšu regulu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013⁽¹⁰⁾ un Padomes Regulām (EK, Euratom) Nr. 2988/95⁽¹¹⁾, (Euratom, EK) Nr. 2185/96⁽¹²⁾ un (ES) 2017/1939⁽¹³⁾ Savienības finanšu intereses jāaizsargā, piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pasākumus attiecībā uz pārkāpumu, arī krāpšanas, novēršanu, konstatēšanu, labošanu un izmeklēšanu, zaudēto, kļūdaini izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanu, un – attiecīgā gadījumā – administratīvo sodu uzlikšanu.

Saskaņā jo īpaši ar Regulām (Euratom, EK) Nr. 2185/96 un (ES, Euratom) Nr. 883/2013 Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) ir pilnvaras veikt administratīvu izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses. Saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1939 Eiropas Prokuratūra (EPPO) ir pilnvarota veikt izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371⁽¹⁴⁾. Saskaņā ar Finanšu regulu jebkurai personai vai subjektam, kas saņem Savienības līdzekļus, pilnībā jāsadarbības Savienības finanšu interešu aizsardzībā, jāpiešķir Komisijai, OLAF, Eiropas Revīzijas palātai un – attiecībā uz tām dalībvalstīm, kas īsteno ciešāku sadarbību, ievērojot Regulu (ES) 2017/1939, – EPPO nepieciešamās tiesības un piekļuve un jānodrošina, ka līdzvērtīgas tiesības piešķir Savienības līdzekļu apgūšanā iesaistītās trešās personas.

- (50) Lai OLAF varētu īstenot savas pilnvaras un nodrošināt pārkāpumu gadījumu efektīvu analīzi, dalībvalstīm būtu jāievieš sistēmas, kas ļautu tām ziņot Komisijai par konstatētiem pārkāpumiem, tostarp krāpšanu, un citiem gadījumiem, kad pieļauta neatbilstība nosacījumiem, ko dalībvalstis noteikušas KLP stratēģiskajos plānos, un par dalībvalstu veiktajiem pēcpasākumiem, kā arī par pēcpasākumiem OLAF veiktām izmeklēšanām. Lai nodrošinātu ar ELGF un ELFLA saistīto sūdzību rezultātu izskatīšanu, dalībvalstīm būtu jāizveido vajadzīgā kārtība.
- (51) Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm pēc Komisijas pieprasījuma būtu jāizskata Komisijai iesniegtās sūdzības, kas ir viņu KLP stratēģisko plānu darbības jomā, un būtu jāinformē Komisija par minēto izskatīšanu rezultātiem. Komisijai būtu jānodrošina, ka attiecībā uz sūdzībām, kas tai iesniegtas tieši, tiek veikti pienācīgi pēcpasākumi saskaņā ar rīcības brīvību, kāda Komisijai ir saistībā ar izlemšanu, kuras lietas skatīt⁽¹⁵⁾.
- (52) Lai palīdzētu dalībvalstīm nodrošināt Savienības finanšu interešu efektīvu aizsardzību, Komisijai būtu jādara tām pieejams datizraces rīks risku novērtēšanai. Komisijai būtu līdz 2025. gadam jāiesniedz ziņojums, kurā novērtēta vienotā datizraces rīka izmantošana un tā sadarbība nolūkā to vispārēji lietot dalībvalstīs, tam vajadzības gadījumā pievienojot atbilstīgus priekšlikumus.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

⁽¹³⁾ Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Sk. jo īpaši: Tiesas 1989. gada 6. decembra spriedumu lietā C-329/88 Eiropas Kopienu Komisija / Grieķijas Republika, ECLI:EU:C:1989:618; Tiesas 1994. gada 1. jūnija spriedumu lietā C-317/92 Eiropas Kopienu Komisija / Vācijas Federatīvā Republika, ECLI:EU:C:1994:212; Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-562/07 Eiropas Kopienu Komisija / Spānijas Karaliste, ECLI:EU:C:2009:614; Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 1995. gada 14. septembra spriedumu lietā T-571/93 *Lefebvre frères et sœurs, GIE Fructifruit, Association des Mûrisseurs Indépendants* un *Star fruits* / Eiropas Kopienu Komisija, ECLI:EU:T:1995:163; Tiesas (virspalāta) 2009. gada 19. maija spriedumu lietā C-531/06 Eiropas Kopienu Komisija / Itālijas Republika, ECLI:EU:C:2009:315.

- (53) Šai regulai piemēro horizontālos finanšu noteikumus, ko pieņem Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz LESD 322. pantu. Minētie noteikumi ir izklāstīti Finanšu regulā un jo īpaši nosaka procedūru budžeta izveidei un izpildei ar dotācijām, iepirkumu, godalgām un netiešo izpildi, kā arī paredz finanšu dalībnieku atbildības pārbaudes. Noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD 322. pantu, attiecas arī uz Savienības budžeta aizsardzību gadījumos, kad dalībvalstīs pastāv vispārēji trūkumi attiecībā uz tiesiskumu, jo tiesiskuma ievērošana ir būtisks pareizas finanšu pārvaldības un efektīva Savienības finansējuma priekšnoteikums.
- (54) Ir lietderīgi nodrošināt, ka tādu maksājumu atteikšana vai atgūšana, kuri izriet no neatbilstības publiskā iepirkuma noteikumiem, atspoguļo attiecīgās neatbilstības smagumu un atbilst proporcionalitātes principam, kas noteikts, piemēram, attiecīgajās Komisijas vadlīnijās par finansiālajām korekcijām, kuras šādu noteikumu neievērošanas gadījumā jāveic izdevumos, ko Savienība finansējusi dalītā pārvaldībā. Turklāt ir lietderīgi skaidri noteikt, ka darījumu likumību un pareizību šāda neatbilstība ietekmē tikai neizmaksājamās vai atsaucamās atbalsta daļas apmērā.
- (55) Lai garantētu piekritīgās summas samaksu pienākuma neizpildes gadījumā, dažādās lauksaimniecības tiesību aktu normās ir prasīts iesniegt nodrošinājumu. Lai nostiprinātu nodrošinājumu satvaru, visām šīm normām būtu jāpiemēro viens horizontāls noteikums.
- (56) Attiecībā uz dažām intervencēm, kas paredzētas Regulā (ES) 2021/2115 un pasākumiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013 ⁽¹⁶⁾ IV nodaļā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 229/2013 ⁽¹⁷⁾ IV nodaļā, dalībvalstīm būtu jāizveido un jāuztur integrēta administrācijas un kontroles sistēma ("integrētā sistēma"). Lai uzlabotu Savienības atbalsta rezultativitāti un uzraudzību, būtu jāatļauj dalībvalstīm integrēto sistēmu izmantot citām Savienības intervencēm.
- (57) Lai labuma guvējiem dažādās dalībvalstīs nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus, Savienības līmenī būtu jāievieš daži vispārīgi noteikumi par kontrolēm un sodiem.
- (58) Būtu jāsauglabā integrētās sistēmas pašreizējie galvenie elementi un jo īpaši normas, kas attiecas uz lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmu, ģeotelpisko un dzīvniekatkarīgo pieteikumu sistēmu, maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, labuma guvēju identitātes reģistrēšanas sistēmu un kontroles un sodu sistēmu. Lai nodrošinātu to, ka visā Savienībā ir pieejami visaptveroši un salīdzināmi dati tādām vajadzībām kā agrovides un klimata politikas, tostarp KLP ietekmes, vidiskā snieguma un progresā virzībā uz Savienības mērķrādītāju sasniegšanu, uzraudzība un *Copernicus Sentinel* satelītu un dienestu savāktu pilnīgo, bezmaksas un atvērto datu un informācijas pastiprināta izmantošana, dalībvalstīm papildus tādām informācijas tehnoloģijām kā *Galileo* un *EGNOS* būtu jāturpina izmantot dati vai informācijas produkti, kurus nodrošina programma *Copernicus*. Šajā nolūkā integrētajā sistēmā būtu jāiekļauj arī platību uzraudzības sistēma.
- (59) Integrētajai sistēmai kā daļai no pārvaldības sistēmām, kam vajadzētu būt ieviestām KLP īstenošanas nolūkā, būtu jānodrošina, ka gada snieguma ziņojumos sniegtie agregētie dati ir ticami un verificējami. Ņemot vērā to, cik svarīga ir integrētās sistēmas pienācīga funkcionēšana, ir jānosaka kvalitātes prasības. Dalībvalstīm katru gadu būtu jānovērtē lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmas, ģeotelpisko pieteikumu sistēmas un platību uzraudzības sistēmas kvalitāte. Dalībvalstīm būtu arī jānovērtē visi trūkumi un jāizstrādā rīcības plāns, ja to pieprasījusi Komisija.
- (60) Komisijas paziņojumos "Pārtikas un lauksaimniecības nākotne", "Eiropas zaļais kurss", "Stratēģija "No lauka līdz galdam". Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā" un "ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu" kā viens no turpmākās KLP stratēģiskajiem virzieniem tika minēts uzdevums veicināt rūpes par vidi un klimatrīcību un palīdzēt sasniegt Savienības ar vidi un klimatu saistītos mērķus un mērķrādītājus. Tāpēc ar vidi un klimatu saistītos nolūkos valsts un Savienības līmenī ir kļuvusi nepieciešama

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 229/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras neliejām salām un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1405/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41. lpp.).

zemes nogabalu identifikācijas sistēmas un citu integrētās administrācijas un kontroles sistēmas datu koplietošana. Tālāk būtu jāparedz, ka integrētajā sistēmā savāktos datus ar vidi un klimatu saistītos nolūkos koplieto dalībvalstu publiskās iestādes un Savienības iestādes un struktūras. Lai kāpinātu to datu izmantošanas efektivitāti, kas dažādām publiskajām iestādēm pieejami Eiropas statistikas sagatavošanai, būtu jāparedz arī tas, ka integrētās sistēmas dati statistiskām vajadzībām ir jādara pieejami struktūrām, kas ir daļa no Eiropas Statistikas sistēmas.

- (61) To uzņēmumu komercdokumentu rūpīga pārbaude, kas saņem vai veic maksājumus, var būt ļoti rezultatīvs līdzeklis, ar kuru pārraudzīt darījumus, kas ir daļa no ELGF finansēšanas sistēmas. Minētās rūpīgas pārbaudes papildina citas pārbaudes, ko jau veic dalībvalstis. Turklāt būtu jāatļauj, ka valstu normas, kas attiecas uz rūpīgu pārbaudi, ir plašākas, nekā prasa Savienības tiesību akti.
- (62) Dokumenti, kas būtu jāizmanto par pamatu šādai rūpīgai pārbaudei, būtu jāatlasa tādā veidā, lai būtu iespējams veikt pilnīgu rūpīgu pārbaudi. Rūpīgi pārbaudāmie uzņēmumi būtu jāizvēlas, pamatojoties uz to darījumu raksturu, ko tie veikuši uz savu atbildību, un maksājumus saņemošo vai veicošo uzņēmumu sadalījums pa sektoriem būtu jāizvēlas atkarībā no to finansiālā svarīguma ELGF finansēšanas sistēmā.
- (63) Ir jānosaka par rūpīgās pārbaudes veikšanu atbildīgo ierēdņu pilnvaras un jānosaka uzņēmumu pienākumi uz noteiktu laiku darīt komercdokumentus pieejamus šiem ierēdņiem, kā arī sniegt jebkādu informāciju, ko ierēdņi varētu pieprasīt šiem uzņēmumiem. Konkrētos gadījumos vajadzētu būt iespējama komercdokumentu izņemšanai.
- (64) Ņemot vērā lauksaimniecības produktu tirdzniecības starptautisko struktūru un gādājot par iekšējā tirgus pienācīgu darbību, ir jāorganizē dalībvalstu sadarbība. Ir jāizveido arī Savienības līmenī centralizēta dokumentēšanas sistēma, kas attiecas uz uzņēmumiem, kuri ir iedibināti trešās valstīs un saņem vai veic maksājumus.
- (65) Lai gan dalībvalstis ir atbildīgas par savu rūpīgo pārbaudu programmas pieņemšanu, minētās programmas ir jādara zināmas Komisijai, lai tā varētu uzņemt savu pārraudzītājas un koordinētājas lomu un tādā veidā nodrošināt to, ka programmas tiek pieņemtas, pamatojoties uz atbilstošiem kritērijiem, un garantēt, ka rūpīgā pārbaude koncentrējas uz sektoriem vai uzņēmumiem, kuros ir augsts krāpšanas risks. Ir būtiski, lai katra dalībvalsts izraudzītos struktūru vai struktūras, kas atbild par komercdokumentu rūpīgu pārbaudu uzraudzību un minēto pārbaudu koordinēšanu. Minētajām izraudzītajām struktūrām vajadzētu būt neatkarīgām no dienestiem, kas veic rūpīgas pārbaudes pirms maksājuma veikšanas. Minēto rūpīgo pārbaudu laikā savāktajai informācijai vajadzētu būt aizsargātai kā dienesta noslēpumam.
- (66) Nosacījumu sistēma ir svarīgs KLP elements, kas nodrošina, ka maksājumi sekmē augstu ilgtspējas līmeni un nodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus lauksaimniekiem dalībvalstīs un Savienībā, jo īpaši attiecībā uz KLP sociālajiem, vidiskajiem un klimatiskajiem elementiem, kā arī saistībā ar sabiedrības veselību un dzīvnieku labturību. Tas nozīmē, ka būtu jāveic kontroles un vajadzības gadījumā jāpiemēro sodi, lai nodrošinātu nosacījumu sistēmas rezultativitāti. Lai labuma guvējiem dažādās dalībvalstīs nodrošinātu šādus vienlīdzīgus konkurences apstākļus, daži vispārīgi noteikumi par nosacījumiem un par kontrolēm un sodiem saistībā ar neatbilstību būtu jāievieš Savienības līmenī.
- (67) Lai nodrošinātu to, ka nosacījumu sistēmas izpilde dalībvalstīs tiek panākta saskaņotā veidā, Savienības līmenī ir jānosaka minimālā kontroles intensitāte, savukārt kompetento kontroles struktūru un kontroļu organizēšana būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā.
- (68) Lai gan būtu jāatļauj sodus detalizēti noteikt dalībvalstīm, minētajiem sodiem vajadzētu būt samērīgiem, iedarbīgiem un atturošiem un tiem nebūtu jāskar citi sodi, kas noteikti Savienības vai valstu tiesību aktos. Lai nodrošinātu sodu samērīgumu, iedarbīgumu un atturošo ietekmi, ir piemēroti paredzēt noteikumus par šādu sodu piemērošanu un

aprēķināšanu. Ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (Tiesa) spriedumu lietā C-361/19⁽¹⁸⁾, lai nodrošinātu saikni starp lauksaimnieka rīcību un sodu, kā vispārējs noteikums būtu jānosaka, ka sods būtu jāaprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas piešķirti vai jāpiešķir par kalendāro gadu, kurā neatbilstība ir notikusi. Tomēr, ja konstatējuma raksturs neļauj konstatēt gadu, kurā neatbilstība ir notikusi, sodu sistēmas iedarbīguma nodrošināšanas nolūkā ir jānosaka, ka minētajos gadījumos sods būtu jāaprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas piešķirti vai jāpiešķir gadā, kurā konstatēta neatbilstība. Lai nodrošinātu iedarbīgu un saskanīgu pieeju dalībvalstīs, Savienības līmenī ir jāparedz minimālā naudassoda likme par neatbilstību. Dalībvalstīm šādas minimālās likmes būtu jāpiemēro atkarībā no konstatētās neatbilstības smaguma, apmēra, pastāvīguma vai atkārtotības un tišuma. Lai nodrošinātu sodu samērīgumu, dalībvalstīm būtu jāparedz, ka sodi nav piemērojami gadījumos, kad neatbilstībai nav seku vai tās ir tikai nenozīmīgas attiecīgā standarta vai prasības mērķa sasniegšanai, un būtu jāizveido informēšanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka labuma guvēji ir informēti par konstatēto neatbilstību un iespējamiem veicamiem korektīviem pasākumiem.

- (69) Sociālo nosacījumu mehānisms būtu jābalsta uz izpildes procedūrām, kuras īsteno kompetentās izpildes iestādes vai struktūras, kas atbildīgas par kontroli attiecībā uz darba un nodarbinātības nosacījumiem un piemērojamiem darba standartiem. Šādas izpildes procedūras var izpausties dažādos veidos atkarībā no valsts sistēmas. Kontroles un izpildes procedūras rezultāti būtu jāpaziņo maksājumu aģentūrām kopā ar ranžētu novērtējumu par attiecīgo tiesību aktu pārkāpuma smagumu.
- (70) Piemērojot sociālo nosacījumu mehānismu KLP stratēģiskajos plānos un attiecīgajos nolīgumos starp maksājumu aģentūrām un iestādēm vai struktūrām, kuras ir atbildīgas par sociālo un nodarbinātības tiesību aktu un piemērojamo darba standartu izpildi, būtu īpaši jā rūpējas par to, lai tiktu ievērota minēto izpildes iestāžu vai struktūru autonomija un īpašais veids, kā sociālie un nodarbinātības tiesību akti un piemērojamie darba standarti tiek īstenoti un izpildīti katrā dalībvalstī. Minētajam mehānismam arvien vajadzētu būt neatkarīgam no katras dalībvalsts konkrētā sociālā modeļa un nebūtu jāietekmē tā darbība, kā arī tam nebūtu nekādā veidā jāietekmē tiesu iestāžu neatkarība. Šajā nolūkā būtu jānodrošina, ka tiek skaidri nodalīti pienākumi starp iestādēm vai struktūrām, kuras ir atbildīgas par sociālo un nodarbinātības tiesību aktu un piemērojamo darba standartu izpildi, no vienas puses, un lauksaimniecības maksājumu aģentūrām, no otras puses; pēdējo minēto uzdevums ir maksājumu izpilde un sodu piemērošana. Būtu pilnībā jāievēro sociālo partneru autonomija, kā arī to tiesības vest sarunas un slēgt koplīgumus. To autonomija būtu jāievēro arī tad, ja sociālie partneri ir atbildīgi par darba apstākļu kontroles veikšanu.
- (71) Lai nodrošinātu Komisijas un dalībvalstu saskaņotu sadarbību KLP izdevumu finansēšanā un jo īpaši lai Komisija varētu uzraudzīt dalībvalstu īstenoto finanšu pārvaldību un veikt akreditēto maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu, dalībvalstīm ir jā saglabā konkrēta informācija un jā dara tā zināma Komisijai.
- (72) Lai apkopotu Komisijai nosūtāmos datus un dotu Komisijai pilnīgu un tūlītēju piekļuvi izdevumu datiem gan papīra, gan elektroniskā formā, ir jāparedz piemēroti datu pasniegšanas un nosūtīšanas noteikumi, tostarp noteikumi par termiņiem.
- (73) Tā kā valstu kontroles sistēmu piemērošana un atbilstības noskaidrošana varētu skart personas datus vai sensitīvu komercinformāciju, dalībvalstīm un Komisijai būtu jānodrošina šādā kontekstā saņemtās informācijas konfidencialitāte.
- (74) Lai nodrošinātu Savienības budžeta pareizu finanšu pārvaldību un objektīvu attieksmi dalībvalsts un labuma guvēja līmenī, būtu jānosaka noteikumi par euro izmantošanu.
- (75) Euro un valstu valūtu maiņas kurss darbības veikšanas laikā var mainīties. Tāpēc attiecīgajām summām piemērojamais kurss būtu jānosaka, ņemot vērā notikumu, ar kuru tiek sasniegts darbības ekonomiskais mērķis. Būtu jāpiemēro valūtas kurss, kas ir spēkā dienā, kurā notiek šis notikums. Ir jākonkrētizē šī noteicošā diena vai tās piemērošanas atcelšana, vienlaikus ievērojot noteiktus kritērijus un jo īpaši tos, kas saistīti ar ātrumu, kādā notiek valūtas kursa svārstības. Lai nodrošinātu KLP noteiktās kārtības rezultatīvu darbību, būtu jānosaka īpaši noteikumi

⁽¹⁸⁾ Eiropas Savienības Tiesas 2021. gada 27. janvāra spriedums, *De Ruiter vof / Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*, C-361/19, ECLI:EU:C:2021:71.

par rīcību ārkārtas monetārās situācijās, kuras iestājušās Savienībā vai pasaules tirgū un uz kurām jāreaģē nekavējoties.

- (76) Dalībvalstīm, kuras nav ieviešušas euro, vajadzētu būt iespējai maksājumus par izdevumiem, kas izriet no KLP tiesību aktu piemērošanas, veikt euro, nevis valsts valūtā. Lai nodrošinātu to, ka šī iespēja nerada nepamatotas priekšrocības pusēm, kuras veic vai saņem maksājumus, ir vajadzīgi īpaši noteikumi.
- (77) Personas datu vākšanai, ko dalībvalstis un Komisija veic, lai izpildītu savus attiecīgos pārvaldības, kontroles, revīzijas un uzraudzības un izvērtēšanas pienākumus, kas paredzēti šajā regulā, būtu jāpiemēro Savienības tiesību akti par personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ⁽¹⁹⁾ un (ES) 2018/1725 ⁽²⁰⁾.
- (78) ELGF un ELFLA labuma guvēju vārda publicēšana ir līdzeklis, kā pastiprināt sabiedrības kontroli pār minēto fondu izlietojumu, un ir vajadzīga, lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu aizsardzību pienācīgā līmenī. To panāk daļēji ar šādas publicēšanas preventīvo un atturošo iedarbību, daļēji ar individuālu labuma guvēju atturēšanu no nelikumīgas rīcības un daļēji arī, palielinot lauksaimnieku personisko pārskatatbildību par saņemto publisko līdzekļu izlietojumu. Attiecīgās informācijas publicēšana ir saskaņīga ar nesenu Tiesas judikatūru un arī ar Finanšu regulā izklāstīto pieeju.
- (79) Šajā sakarā būtu pienācīgi jāatzīst pilsoniskās sabiedrības, tostarp plašsaziņas līdzekļu un nevalstisko organizāciju, loma un to ieguldījums pārvaldes iestāžu kontroles satvara stiprināšanā pret krāpšanu un pret publisko līdzekļu neatbilstīgu izlietojumu jebkādā citā veidā.
- (80) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1060 ⁽²¹⁾ ir izklāstīti noteikumi, kas prasa nodrošināt pārredzamību Eiropas strukturālo un investīciju fondu īstenošanā un minēto fondu satvarā īstenoto programmu paziņošanā. Lai nodrošinātu konsekveni, būtu jāparedz, ka minētie noteikumi attiecīgā gadījumā ir piemērojami arī labuma guvējiem no ELGF un ELFLA intervencēm.
- (81) Lai sasniegtu mērķi nodrošināt sabiedrības kontroli pār ELGF un ELFLA līdzekļu izlietojumu, ir nepieciešams darīt sabiedrībai zināmu noteikta līmeņa informāciju par labuma guvējiem. Minētajai informācijai būtu jāietver dati par labuma guvēja identitāti, piešķirto summu, fondu, no kura tā piešķirta, un attiecīgās darbības nolūku un konkrēto mērķi. Minētā informācija būtu jāpublicē tādā veidā, kas pēc iespējas mazāk apdraud labuma guvēju tiesības uz viņu privātās dzīves neaizskaramību un viņu tiesības uz personas datu aizsardzību. Abas minētās tiesības ir atzītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā.
- (82) Ņemot vērā to, ka ir vajadzīga lielāka pārredzamība attiecībā uz ELGF un ELFLA līdzekļu sadali KLP, tostarp attiecībā uz īpašumtiesību struktūrām, kas saistītas ar KLP labuma guvējiem, KLP līdzekļu labuma guvēju sarakstam, ko dalībvalsts publicē *ex post*, būtu arī jādod iespēja identificēt uzņēmumu grupas. Tas ievērojami palīdzētu uzraudzīt īpašumtiesību struktūras un atvieglotu iespējamās Savienības līdzekļu neatbilstīgas izmantošanas, interešu konfliktu un korupcijas izmeklēšanu.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1060 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finanšiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.).

- (83) Publicējot ziņas par darbību, kas lauksaimniekam dod tiesības saņemt atbalstu, un par atbalsta nolūku un konkrēto mērķi, sabiedrībai tiek sniegta konkrēta informācija par subsidēto aktivitāti un nolūku, kādā piešķirts atbalsts. Šāda publiska pārraudzība radītu preventīvu un atturošu efektu un palīdzētu aizsargāt Savienības finanšu intereses.
- (84) Publiskojot šādu informāciju kopā ar vispārīgo informāciju, kas paredzēta šajā regulā, tiek palielināta pārredzamība pār Savienības līdzekļu izlietojumu KLP un tādējādi uzlabota minētās rīcībpolitikas pamanāmība un izpratne par to. Tas dod iedzīvotājiem iespēju vēl ciešāk iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā un nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti un rezultativitāti, un nosaka tai lielāku atbildību iedzīvotāju priekšā. Tas uzskatāmi parāda iedzīvotājiem arī konkrētus piemērus tam, kā lauksaimniecība nodrošina sabiedriskos labumus, tādā veidā stiprinot lauksaimniecībai atvēlētā valsts un Savienības atbalsta leģitimitāti.
- (85) No tā izriet, ka attiecīgās informācijas vispārēja publicēšana nesniedzās tālāk par to, kas demokrātiskā sabiedrībā vajadzīgs, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, kā arī galveno mērķi nodrošināt ELGF un ELFLA līdzekļu izlietojuma publisko pārraudzību.
- (86) Lai izpildītu datu aizsardzības prasības, ELGF un ELFLA labuma guvēji pirms datu publicēšanas būtu jāinformē, ka to dati tiks publicēti. Tie būtu jāinformē arī par to, ka Savienības un dalībvalstu revīzijas un izmeklēšanas struktūras drīkst apstrādāt datus Savienības finanšu interešu aizsardzības nolūkos. Turklāt labuma guvēji būtu jāinformē par viņu tiesībām, kas paredzētas Regulā (ES) 2016/679, un par procedūrām, kas piemērojamas šo tiesību izmantošanai.
- (87) Lai papildinātu vai grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽²²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (88) Lai nodrošinātu maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru pareizu darbību, ELGF finansējumu valsts intervences izdevumiem un Savienības budžetā paredzēto ELGF apropriāciju pienācīgu pārvaldību, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāattiecas uz minimālajiem nosacījumiem maksājumu aģentūru akreditācijai un koordinējošo struktūru izraudzīšanai un akreditācijai, maksājumu aģentūru pienākumiem attiecībā uz valsts intervenci, noteikumiem par maksājumu aģentūru pārvaldības un kontroles pienākumu saturu. Turklāt, lai nodrošinātu finanšu disciplīnas saskaņotu piemērošanu dalībvalstīs, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver arī noteikumi par to, kā aprēķināma finanšu disciplīna, kas dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem. Lai nodrošinātu valsts intervences izdevumu pienācīgu pārvaldību, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver arī to pasākumu veidi, kas valsts intervences satvarā ir finansējami no Savienības budžeta, un atļūdzināšanas nosacījumi, attiecināmības nosacījumi un aprēķināšanas metodes, kas pamatojas uz maksājumu aģentūru faktiski konstatēto informāciju vai uz Komisijas noteiktām vienotām likmēm, vai uz vienotas vai nevienotas likmes summām, kas paredzētas lauksaimniecības tiesību aktos konkrētās nozarēs, darbību vērtības noteikšana saistībā ar valsts intervenci, pasākumi, kas jāveic valsts intervences produktu zaudējuma vai sabojāšanās gadījumā, un finansējamo summu noteikšana.
- (89) Lai Komisija varētu izdevumus, kas veikti pirms agrākās iespējamās maksājuma dienas vai pēc vēlākās iespējamās maksājuma dienas, atzīt par attiecināmiem uz Savienības finansējumu, vienlaikus ierobežojot šādas rīcības finansālās sekas, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāattiecas arī uz atkāpēm no to maksājumu neattiecināmības, kurus maksājumu aģentūras veikušas labuma guvējiem pirms iespējamās agrākās vai pēc iespējamās vēlākās maksājuma dienas. Turklāt, lai dalībvalstīm būtu skaidri noteikumi un nosacījumi, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāattiecas uz maksājumu apturēšanas likmi saistībā ar ikgadējo noskaidrošanu, kā arī uz maksājumu apturēšanas likmi un ilgumu un attiecīgo summu atļūdzināšanas vai samazināšanas nosacījumu, kas saistīts ar snieguma daudzgadu uzraudzību. Minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver arī intervences vai

⁽²²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

pasākumi, par kuriem dalībvalstis drīkst izmaksāt avansus, lai nodrošinātu pēctecību ar noteikumiem, kas izklāstīti Regulā (ES) Nr. 1306/2013, un attiecīgajiem īstenošanas un deleģētajiem aktiem, vienlaikus ievērojot Finanšu regulas 11. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktos finanšu ierobežojumus. Lai ņemtu vērā ieņēmumus, ko maksājumu aģentūras iekasē Savienības budžetam, veicot maksājumus uz dalībvalstu iesniegto deklarāciju pamata, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver arī nosacījumi, ar kādiem saskaņā ar ELGF un ELFLA kompensē noteiktus izdevumu un ieņēmumu veidus. Turklāt un nolūkā radīt iespēju taisnīgi sadalīt starp dalībvalstīm pieejamās aproprācijas minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver metodes, kas piemērojamas saistībām un summu maksājumiem, ja Savienības budžets līdz budžeta gada sākumam nav pieņemts vai ja plānoto saistību kopsumma pārsniedz Finanšu regulas 11. panta 2. punktā noteikto sliekšņvērtību.

- (90) Turklāt, lai nodrošinātu, ka tiek pareizi un efektīvi piemēroti noteikumi par pārbaudēm uz vietas un par piekļuvi dokumentiem un informācijai, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver konkrēti pienākumi, kas dalībvalstīm jāpilda saistībā ar pārbaudēm un piekļuvi dokumentiem un informācijai, kritēriji, kas attiecas uz dalībvalstu sniegto pamatojumu, metodika un kritēriji, ar kādiem piemēro samazinājumus snieguma ikgadējās noskaidrošanas sakarā, kā arī kritēriji un metodika, ar kādiem piemēro finansiālās korekcijas atbilstības noskaidrošanas procedūras kontekstā.
- (91) Turklāt, lai nodrošinātu, ka pārbaudes tiek veiktas pareizi un efektīvi un ka attiecināmības nosacījumu ievērošanas verifikācija notiek efektīvi, saskaņoti, nediskriminējoši un tā, ka tiek aizsargātas Savienības finanšu intereses, gadījumos, kad tas vajadzīgs sistēmas pienācīgas pārvaldības nolūkā, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver noteikumi par papildu prasībām attiecībā uz muitas procedūrām, jo īpaši tām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013⁽²³⁾. Lai nodrošinātu nediskriminējošu attieksmi, taisnīgumu un samērīguma ievērošanu nodrošinājuma iesniegšanā, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver noteikumi par nodrošinājumu, kas nosaka atbildīgo personu pienākuma neizpildes gadījumā, nosaka konkrētas situācijas, kurās kompetentā iestāde drīkst atcelt prasību iesniegt nodrošinājumu, nosacījumus, kas piemērojami iesniedzamajam nodrošinājumam un garantijas sniedzējam, nodrošinājuma iesniegšanas un atbrīvošanas nosacījumus, īpašus nosacījumus, kuri saistīti ar avansa maksājumu gadījumā iesniegtu nodrošinājumu, un nosaka sekas, kas rodas, ja tiek pārkāpti pienākumi, par kuriem ir iesniegts nodrošinājums.
- (92) Turklāt attiecībā uz integrēto sistēmu minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver noteikumi par lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmas, ģeotelpisko pieteikumu sistēmas un platību uzraudzības sistēmas kvalitātes novērtēšanu un noteikumi par lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmu, labuma guvēju identifikācijas sistēmu un maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēmu.
- (93) Turklāt, lai reaģētu uz izmaiņām lauksaimniecības tiesību aktos par konkrētām nozarēm un nodrošinātu *ex post* kontroļu sistēmas efektivitāti, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver saraksta izveidošana par intervencēm, kas izslēgtas no darījumu rūpīgām pārbaudēm. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dalībvalstīm un nosacījumu sistēmā piemērojamās sodu sistēmas iedarbīgumu un atturošo ietekmi, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver detalizēti noteikumi par šādu sodu piemērošanu un aprēķināšanu.
- (94) Turklāt, lai konkretizētu noteicošo dienu vai to noteiktu tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar attiecīgo tirgus organizāciju vai summu, un lai euro neieviesušās dalībvalstis nepiemērotu dažādus valūtas maiņas kursus, no vienas puses, ieģrāmatojot saņemtos ieņēmumus vai labuma guvējiem piešķirtos atbalsta maksājumus citā valūtā nekā euro un, no otras puses, sagatavojot maksājumu aģentūras izdevumu deklarāciju, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver noteikumi par noteicošo dienu un valūtas kursu, kas jāizmanto dalībvalstīm, kuras neizmanto euro, un par valūtas kursu, kas piemērojams, kad tiek sagatavotas maksājumu aģentūras izdevumu deklarācijas un kad intervences krājumu darbības tiek ieģrāmatotas maksājumu aģentūru kontos. Lai nepieļautu, ka Savienības tiesību aktu piemērošanu apdraud ar valsts valūtu saistīta ārkārtēja monetāra rakstura prakse, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver atkāpes no šajā regulā paredzētajiem noteikumiem par euro izmantošanu.

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

- (95) Lai panāktu vienmērīgu pāreju no Regulā (ES) Nr. 1306/2013 paredzētajiem noteikumiem uz šajā regulā paredzētajiem noteikumiem, minētajam pilnvaru deleģējumam būtu jāaptver pārejas noteikumu noteikšana.
- (96) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁴⁾.
- (97) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāattiecas uz noteikumiem par maksājumu aģentūru akreditācijas un koordinējošo struktūru izraudzīšanas un akreditācijas piešķiršanas, atsaukšanas un izskatīšanas procedūrām, kā arī uz maksājumu aģentūru akreditācijas pārraudzības procedūrām; par to pārbaūžu kārtību un procedūrām, kas ir maksājumu aģentūru pārvaldības deklarācijas pamatā, kā arī par tās struktūru un formātu; par koordinējošās struktūras funkcionēšanu un informācijas paziņošanu Komisijai, ko veic minētā koordinējošā struktūra; par sertifikācijas struktūru darbību, tostarp veicamajām pārbaudēm un struktūrām, uz kurām attiecinā minētās pārbaudes, un par sertifikātiem un ziņojumiem un tos pavadošajiem dokumentiem, kas jā sagatavo minētajām struktūrām.
- (98) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver arī revīzijas principi, uz kuriem balstās sertifikācijas struktūru atzinumi, tostarp riska novērtējums, iekšējās kontroles un prasīto revīzijas pierādījumu līmenis, revīzijas metodes, kas sertifikācijas struktūrām jāizmanto, lai, ņemot vērā starptautiskus revīzijas standartus, sniegtu savus atzinumus.
- (99) Komisijas īstenošanas pilnvarām finanšu disciplīnas procedūras kontekstā būtu jāaptver arī korekcijas koeficienta noteikšana tiešo maksājumu intervencēm un tā pielāgošana, kā arī to aproprāciju summu noteikšana, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās un kuras pārnestas saskaņā ar Finanšu regulas 12. panta 2. punkta d) apakšpunktu, lai finansētu minētās intervences; un budžeta disciplīnas procedūras kontekstā – maksājumu summas provizoriska noteikšana un pieejamo budžeta līdzekļu provizoriska sadalīšana starp dalībvalstīm, un Savienības finansējuma kopējās summas noteikšanu sadalījumā pa dalībvalstīm.
- (100) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver arī valsts intervences pasākumu finansēšanai vajadzīgo summu noteikšana, noteikumi par to, kā finansējama platību uzraudzības sistēmai vajadzīgo satelītdata ieguve, ko veic Komisija, un pasākumi, kurus Komisija veic ar tālīzpētes lietotnēm, ko izmanto lauksaimniecības resursu uzraudzībai, procedūra, kā Komisija veic minēto satelītdata ieguvi un lauksaimniecības resursu uzraudzību, satvars, kas reglamentē satelītdata un meteoroloģisko datu ieguvi un izmantošanu, un piemērojami termiņi.
- (101) Turklāt Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver to periodu noteikšana, kādos akreditētajām maksājumu aģentūrām ir jā sagatavo un jānosūta Komisijai izdevumu starpposma deklarācijas, kas saistītas ar lauku attīstības intervencēm, kā arī noteikumi par procedūru un citas praktiskas detaļas maksājumu termiņu mehānisma pienācīgai funkcionēšanai; dalībvalstīm izmaksājamo mēneša vai starpposma maksājumu apturēšana, kā arī apturēšanas atcelšana, un samazināšana, kā arī noteikumi par rīcības plānu struktūru un to izstrādes procedūru. Īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver arī sīkāki noteikumi par to, kā maksājumu aģentūras kārtoti atsevišķus grāmatvedības kontus, un īpaši nosacījumi, kas piemērojami informācijai, kura jāiegrāmato maksājumu aģentūru kārtotajos kontos; noteikumi, kas ārkārtas gadījumos ir vajadzīgi un pamatoti, lai atrisinātu specifiskas problēmas, kuras saistītas ar maksājumu termiņiem un avansa maksājumiem; noteikumi par to intervences pasākumu finansēšanu un iegrāmatošanu, kurus īsteno krājumu glabāšanas veidā, un citiem ELGF un ELFLA finansētiem izdevumiem, un noteikumi, kas reglamentē automatiskas saistību atcelšanas procedūru.

⁽²⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (102) Turklāt Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver nosacījumi, ar kādiem jāglabā ar veiktajiem maksājumiem saistītie dokumenti un informācija; procedūras, kas saistītas ar dalībvalstu pienākumiem sadarboties attiecībā uz Komisijas veiktām pārbaudēm un piekļuvi informācijai; ikgadējā finansiālā noskaidrošana, ieskaitot noteikumus par pasākumiem, kas nepieciešami minēto īstenošanas aktu pieņemšanai un īstenošanai, snieguma ikgadējā noskaidrošana, ieskaitot noteikumus par pasākumiem, kas nepieciešami minēto īstenošanas aktu pieņemšanai un īstenošanai, un informācijas apmaiņa starp Komisiju un dalībvalstīm, procedūras un termiņi, kas jāievēro; atbilstības procedūra, ieskaitot noteikumus par pasākumiem, kas nepieciešami minēto īstenošanas aktu pieņemšanai un īstenošanai, informācijas apmaiņa starp Komisiju un dalībvalstīm, termiņi, kas jāievēro, un samierināšanas procedūra; noteikumi par summu iespējamo ieskaitīšanu, kas izriet no nepamatotu maksājumu atgūšanas, un to summu izslēgšanu no Savienības finansējuma, kuras pieprasīts segt no Savienības budžeta, un to paziņojumu veidlapām, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai saistībā ar līdzekļu atgūšanu neatbilstības gadījumā.
- (103) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver arī noteikumi, kuru mērķis ir panākt ar Savienības finanšu interešu aizsardzību saistīto dalībvalstu pienākumu vienādu piemērošanu, un noteikumi, kuri nepieciešami pārbauzu vienādu piemērošanai Savienībā.
- (104) Turklāt Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver iesniedzamo nodrošinājumu forma un nodrošinājumu iesniegšanas, akceptēšanas un sākotnējo nodrošinājumu aizstāšanas procedūra; nodrošinājumu atbrīvošanas procedūra; un paziņojumi, kas dalībvalstīm vai Komisijai jāsniedz nodrošinājumu kontekstā.
- (105) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver arī noteikumi par formu, saturu un kārtību, kādā Komisijai nosūtāmi vai darāmi pieejami lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmas, ģeotelpisko pieteikumu sistēmas un platību uzraudzības sistēmas kvalitātes novērtēšanas ziņojumi, un par korektīvo rīcību, kas dalībvalstīm jāveic attiecībā uz minētajās sistēmās atklātajiem trūkumiem, kā arī atbalsta pieteikumu sistēmas un platību uzraudzības sistēmas pamatiezīmes un noteikumi, tostarp tās pakāpeniska ieviešana.
- (106) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver arī noteikumi, kuri nepieciešami komercdokumentu rūpīgas pārbaudes noteikumu vienādu piemērošanai. Tām būtu jāaptver arī noteikumi, kas attiecas uz dalībvalstu informācijas paziņošanu Komisijai, un pasākumi, kas veicami, lai aizsargātu Savienības tiesību aktu piemērošanu, ja to varētu apdraudēt ar valsts valūtu saistīta ārkārtēja monetāra rakstura prakse.
- (107) Turklāt Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāaptver noteikumi par ELGF un ELFLA labuma guvēju publiskošanas formu un laika grafiku, vienādu veidu, kā piemēro pienākumu informēt labuma guvējus par to, ka ar tiem saistīti dati tiks publiskoti, un Komisijas un dalībvalstu sadarbību ELGF un ELFLA labuma guvēju publiskošanas sakarā.
- (108) Dažu īstenošanas aktu pieņemšanā būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra. Attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas saistīti ar Komisijas veiktām summu aprēķiniem, konsultēšanās procedūra ļauj Komisijai pilnībā uzņemties atbildību par budžeta pārvaldību, un tās mērķis ir lielāka efektivitāte, paredzamība un ātrums, kas vajadzīgi, lai ievērotu laika ierobežojumus un budžeta procedūras. Attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas saistīti ar dalībvalstīm veicamajiem maksājumiem un grāmatojumu noskaidrošanas procedūras un snieguma ikgadējās noskaidrošanas norisi, konsultēšanās procedūra ļauj Komisijai pilnībā uzņemties atbildību par budžeta pārvaldību un valstu maksājumu aģentūru gada pārskatu verificēšanu, ko veic, lai akceptētu šādus pārskatus vai – gadījumos, kad izdevumi nav veikti atbilstīgi Savienības noteikumiem, – izslēgtu šādus izdevumus no Savienības finansējuma. Citu īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.

- (109) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras Komisijai, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011, attiecībā uz ELGF izdevumiem pieejamo līdzekļu neto atlikuma noteikšanu, to mēneša maksājumu noteikšanu, kas tai būtu jāveic, pamatojoties uz dalībvalstu izdevumu deklarāciju, un papildinošo maksājumu vai atvilkumu noteikšanu mēneša maksājumu procedūras kontekstā.
- (110) Tāpēc Regula (ES) Nr. 1306/2013 būtu jāatceļ.
- (111) Tā kā, ņemot vērā saikni starp šo regulu un citiem KLP instrumentiem un dalībvalstu finansiālo resursu limitus, šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, izmantojot Savienības finansējuma daudzgadu garantiju un koncentrējoties uz Savienības prioritātēm, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (112) Lai nodrošinātu paredzēto pasākumu raitu īstenošanu un steidzamības labad šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

Šī regula paredz noteikumus par kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un jo īpaši par:

- a) izdevumu finansēšanu saskaņā ar KLP;
- b) pārvaldības un kontroles sistēmām, kas jāizveido dalībvalstīm;
- c) noskaidrošanas un atbilstības procedūrām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "pārkāpums" ir pārkāpums Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punkta nozīmē;
- b) "pārvaldības sistēmas" ir pārvaldības struktūras, kas minētas šīs regulas II sadaļas II nodaļā, un Savienības pamatprasības, tostarp dalībvalstu pienākumi attiecībā uz Savienības finanšu interešu efektīvu aizsardzību, kas minēti šīs regulas 59. pantā, kā arī to KLP stratēģisko plānu īstenošana saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 9. pantu, kurus apstiprinājusi Komisija, un ziņošanas sistēma, kas ieviesta, lai sniegtu minētās regulas 134. pantā minēto gada snieguma ziņojumu;
- c) "Savienības pamatprasības" ir prasības, kas noteiktas Regulā (ES) 2021/2115 un šajā regulā, Finanšu regulā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/24/ES ⁽²⁵⁾;

⁽²⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

- d) "būtiski trūkumi pārvaldības sistēmu pareizā funkcionēšanā" ir sistēmiskas nepilnības pastāvēšana, ņemot vērā tās atkārtējos, smagumu un nelabvēlīgu ietekmi uz ienākumu pareizu deklarēšanu, ziņošanu par sniegumu vai Savienības tiesību ievērošanu;
- e) "izlaides rādītājs" ir izlaides rādītājs, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- f) "rezultātu rādītājs" ir rezultātu rādītājs, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- g) "rīcības plāns" šīs regulas 41. un 42. pantā ir plāns, ko dalībvalsts sagatavo pēc Komisijas pieprasījuma un apspriežoties ar to gadījumā, ja ir konstatēti būtiski trūkumi minētās dalībvalsts pārvaldības sistēmu pienācīgā funkcionēšanā, vai Regulas (ES) 2021/2115 135. pantā minētajos apstākļos un kurā ietver vajadzīgos korektīvos pasākumus un attiecīgo īstenošanas grafiku saskaņā ar šīs regulas 41. un 42. pantu.

3. pants

Atbrīvojumi nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļu gadījumos

1. KLP finansēšanas, pārvaldības un uzraudzības nolūkos nepārvarama vara un ārkārtas apstākļi var tikt atzīti jo īpaši šādos gadījumos:
 - a) smaga dabas katastrofa vai smagi meteoroloģiski apstākļi, kas būtiski ietekmē saimniecību;
 - b) lauksaimniecības dzīvnieku novietņu nejauša nopostīšana saimniecībā;
 - c) epizootija, augu slimības uzliesmojums vai augu kaitēkļu klātbūtne, kas skar visus labuma guvēja lauksaimniecības dzīvniekus vai lauksaimniecības kultūras vai daļu no tiem;
 - d) visas saimniecības vai tās lielas daļas ekspropriācija, ja minēto ekspropriāciju nevarēja paredzēt pieteikuma iesniegšanas dienā;
 - e) labuma guvēja nāve;
 - f) labuma guvēja ilgstoša darbnespēja.
2. Ja smaga dabas katastrofa vai smagi meteoroloģiski apstākļi, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, nopietni ietekmē precīzi noteiktu teritoriju, attiecīgā dalībvalsts var uzskatīt, ka visa teritorija ir smagi cietusi no minētās katastrofas vai apstākļiem.

II SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR LAUKSAIMNIECĪBAS FONDIEM

I NODAĻA

Lauksaimniecības fondi

4. pants

Lauksaimniecības izdevumus finansējošie fondi

Dažādo KLP jomā ietilpstošo intervencu un pasākumu finansējumu no Savienības vispārējā budžeta ("Savienības budžets") nodrošina:

- a) Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF);
- b) Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA).

*5. pants***ELGF izdevumi**

1. ELGF īsteno vai nu dalībvalstu un Savienības dalītā pārvaldībā saskaņā ar 2. punktu, vai tiešā pārvaldībā saskaņā ar 3. punktu.
2. Dalīta pārvaldībā ELGF finansē šādus izdevumus:
 - a) lauksaimniecības tirgus regulējoši vai atbalstoši pasākumi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ⁽²⁶⁾;
 - b) Savienības finansiālā iemaksa intervencēs konkrētās nozarēs, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas III nodaļā;
 - c) Regulas (ES) 2021/2115 16. pantā minētās tiešo maksājumu intervences lauksaimniekiem saskaņā ar KLP stratēģisko plānu;
 - d) Savienības finansiālā iemaksa informācijas un veicināšanas pasākumus, ko dalībvalstis veic attiecībā uz lauksaimniecības produktiem Savienības iekšējā tirgū un trešās valstīs un ko ir atlasījusi Komisija;
 - e) Savienības finansiālā iemaksa Regulā (ES) Nr. 228/2013 noteiktajos īpašajos pasākumos, kas paredzēti lauksaimniecībai tālākajos Savienības reģionos, un Regulā (ES) Nr. 229/2013 noteiktajos īpašajos pasākumos, kas veicami lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām.
3. Tiešā pārvaldībā ELGF finansē šādus izdevumus:
 - a) lauksaimniecības produktu popularizēšana, kuru veic tieši Komisija vai ko veic ar starptautisku organizāciju starpniecību;
 - b) pasākumi, ko saskaņā ar Savienības tiesību aktiem veic, lai nodrošinātu ģenētisko resursu saglabāšanu, raksturošanu, vākšanu un izmantošanu lauksaimniecībā;
 - c) lauksaimniecības uzskaites informācijas sistēmu izveide un uzturēšana;
 - d) lauksaimniecības apsekojumu sistēmas, tostarp lauksaimniecības uzņēmumu struktūras apsekojumi.

*6. pants***ELFLA izdevumi**

ELFLA īsteno dalībvalstu un Savienības dalītā pārvaldībā. Tas finansē Savienības finansiālo iemaksu lauku attīstības intervencēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas IV nodaļā, kā precizēts KLP stratēģiskajos plānos, un darbībās, kas minētas tās pašas regulas 125. pantā.

*7. pants***Citi izdevumi, tostarp tehniskā palīdzība**

Pēc Komisijas iniciatīvas vai tās vārdā ELGF un ELFLA katrs tiešā veidā var finansēt sagatavošanas, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta aktivitātes un izvērtēšanu, revīziju un inspekciju, kas vajadzīga KLP īstenošanai. Minētais jo īpaši ietver:

- a) pasākumus, kas vajadzīgi KLP analizēšanai, pārvaldībai, uzraudzībai, informācijas apmaiņai un īstenošanai, tostarp tās ietekmes, vidiskā snieguma un Savienības mērķrādītāju sasniegšanas progressa novērtēšanu, kā arī pasākumus, kas saistīti ar kontroles sistēmu īstenošanu un tehnisko un administratīvo palīdzību;

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

- b) platību uzraudzības sistēmai vajadzīgo satelītdatau ieguvi, ko veic Komisija saskaņā ar 24. pantu;
- c) darbības, ko Komisija veic ar tādu tālizpētes lietotņu palīdzību, kuras izmanto lauksaimniecības resursu uzraudzībai saskaņā ar 25. pantu;
- d) pasākumus, kas vajadzīgi, lai uzturētu un izstrādātu metodes un tehniskus līdzekļus KLP finansēšanai izmantoto līdzekļu finanšu pārvaldības informēšanai, savstarpējai savienošanai, uzraudzībai un kontrolei;
- e) informācijas sniegšanu par KLP saskaņā ar 46. pantu;
- f) pētījumus par KLP un ELGF un ELFLA finansēto pasākumu izvērtējumus, tostarp izvērtēšanas metožu uzlabošanu, informācijas apmaiņu par KLP izmantoto paraugpraksi un apspriešanos ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, kā arī pētījumus, kas veikti kopā ar Eiropas Investīciju banku (EIB);
- g) attiecīgā gadījumā iemaksa izpildaģentūrām, kas izveidotas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003⁽²⁷⁾ un darbojas saistībā ar KLP;
- h) iemaksu pasākumos, kas attiecas uz informācijas izplatīšanu, informētības palielināšanu, sadarbības veicināšanu un pieredzes apmaiņu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām Savienības līmenī un ko veic lauku attīstības intervencu kontekstā, ieskaitot attiecīgo pušu tīklošanu;
- i) informācijas tehnoloģiju tīklus, kuru galvenais uzdevums ir informācijas apstrāde un apmaiņa, tostarp korporatīvās informācijas tehnoloģijas sistēmas, kas vajadzīgas saistībā ar KLP pārvaldību;
- j) pasākumus, kas vajadzīgi logotipu izstrādei, reģistrēšanai un aizsardzībai saistībā ar Savienības kvalitātes shēmām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012⁽²⁸⁾ 44. panta 2. punktu un ar to saistīto intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai, un nepieciešamo informācijas tehnoloģiju izstrādi.

II NODAĻA

Pārvaldības struktūras

8. pants

Kompetentā iestāde

1. Katra dalībvalsts ministrijas līmenī izraugās kompetento iestādi, kas ir atbildīga par:
 - a) 9. panta 2. punktā minētās maksājumu aģentūru akreditācijas piešķiršanu, izskatīšanu un atsaukšanu;
 - b) 10. pantā minētās koordinējošās struktūras izraudzīšanos un akreditācijas piešķiršanu, izskatīšanu un atsaukšanu;
 - c) 12. pantā minētās sertifikācijas struktūras izraudzīšanos un izraudzīšanās atsaukšanu, nodrošinot, ka vienmēr ir izraudzīta šāda sertifikācijas struktūra;
 - d) saskaņā ar šo nodaļu kompetentajai iestādei uzticēto uzdevumu veikšanu.
2. Pamatojoties uz to minimālo nosacījumu pārbaudi, kas Komisijai jāpieņem saskaņā ar 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kompetentā iestāde ar oficiālu aktu lemj par maksājumu aģentūras akreditācijas piešķiršanu vai – pēc izskatīšanas – akreditācijas atsaukšanu un koordinējošās struktūras izraudzīšanos un akreditāciju un akreditācijas atsaukšanu.

⁽²⁷⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 58/2003 (2002. gada 19. decembris), ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus (OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp.).

⁽²⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

3. Kompetentā iestāde ar oficiālu aktu lemj par sertifikācijas struktūras izraudzīšanos un izraudzīšanās atsaukšanu, vienlaikus nodrošinot, ka vienmēr ir izraudzīta šāda sertifikācijas struktūra.
4. Kompetentā iestāde nekavējoties informē Komisiju par visām maksājumu aģentūras akreditācijām un akreditāciju atsaukšanām un koordinējošās struktūras izraudzīšanos un akreditāciju un akreditācijas atsaukšanu, kā arī par sertifikācijas struktūras izraudzīšanos un izraudzīšanās atsaukšanu.

9. pants

Maksājumu aģentūras

1. Maksājumu aģentūras ir dalībvalstu vai attiecīgā gadījumā to reģionu dienesti vai struktūras, kas atbild par 5. panta 2. punktā un 6. pantā minēto izdevumu pārvaldību un kontroli.

Pirmajā daļā minēto uzdevumu izpildi, izņemot maksājumu veikšanu, maksājumu aģentūras drīkst deleģēt.

2. Dalībvalstis par maksājumu aģentūrām akreditē tādus dienestus vai struktūras, kuru administratīvā organizācija un iekšējās kontroles sistēma sniedz pietiekamas garantijas tam, ka maksājumi ir likumīgi, pareizi un pienācīgi uzskaitīti. Minētajā nolūkā maksājumu aģentūras atbilst minimālajiem akreditācijas nosacījumiem, kuri attiecas uz iekšējo vidi, kontroles aktivitātēm, informāciju un komunikāciju, un uzraudzību un kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Katra dalībvalsts, ņemot vērā savas konstitucionālās normas, tās akreditēto maksājumu aģentūru skaitu ierobežo:

- a) līdz vienai maksājumu aģentūrai valsts līmenī vai attiecīgā gadījumā vienai aģentūrai katrā reģionā; un
- b) līdz vienai maksājumu aģentūrai, kas pārvalda gan ELGF, gan ELFLA izdevumus, ja maksājumu aģentūras pastāv vienīgi valsts līmenī.

Ja maksājumu aģentūras ir izveidotas reģionālā līmenī, dalībvalstis papildus tām vai nu akreditē maksājumu aģentūru valsts līmenī attiecībā uz tām atbalsta shēmām, kuras to būtības dēļ jāpārvalda valsts līmenī, vai arī uztic šo shēmu pārvaldību reģionālajām maksājumu aģentūrām.

Atkāpjoties no šā punkta otrās daļas, dalībvalstis var saglabāt tās maksājumu aģentūras, kas akreditētas pirms 2020. gada 15. oktobra, ar noteikumu, ka kompetentā iestāde ar 8. panta 2. punktā minēto lēmumu apstiprina, ka tās atbilst minimālajiem akreditācijas nosacījumiem, kas minēti šā punkta pirmajā daļā.

Maksājumu aģentūras, kas nav pārvaldījušas ELGF vai ELFLA izdevumus vismaz trīs gadus, savu akreditāciju atsauc.

Pēc 2021. gada 7. decembra dalībvalstis jaunas maksājumu aģentūras vairs neakreditē, izņemot otrās daļas a) apakšpunktā minētos gadījumus, kad, ņemot vērā konstitucionālās normas, varētu būt nepieciešamas papildu reģionālās maksājumu aģentūras.

3. Finanšu regulas 63. panta 5. un 6. punkta nolūkos persona, kura atbild par akreditēto maksājumu aģentūru, līdz tā gada 15. februārim, kas seko attiecīgajam lauksaimniecības finanšu gadam ("finanšu gads"), sagatavo un iesniedz Komisijai:
 - a) kā paredzēts Finanšu regulas 63. panta 5. punkta a) apakšpunktā – gada pārskatus par izdevumiem, kas radušies, minētajai akreditētajai maksājumu aģentūrai pildot tai uzticētos uzdevumus, kopā ar informāciju, kas vajadzīga to noskaidrošanai saskaņā ar šīs regulas 53. pantu;
 - b) gada snieguma ziņojumu, kas minēts šīs regulas 54. panta 1. punktā un Regulas (ES) 2021/2115 134. pantā un parāda, ka izdevumi ir veikti saskaņā ar šīs regulas 37. pantu;

- c) gada kopsavilkumu par galīgajiem revīzijas ziņojumiem un veiktajām kontrolēm, analīzi par pārvaldības sistēmās konstatēto kļūdu un trūkumu raksturu un apjomu, kā arī par veiktiem vai plānotiem korektīvajiem pasākumiem, kā paredzēts Finanšu regulas 63. panta 5. punkta b) apakšpunktā;
- d) kā paredzēts Finanšu regulas 63. panta 6. punktā – pārvaldības deklarāciju par:
- i) to, ka minētā informācija ir pienācīgi izklāstīta, pilnīga un pareiza, kā tas noteikts Finanšu regulas 63. panta 6. punkta a) apakšpunktā,
 - ii) ieviesto pārvaldības sistēmu pienācīgu darbību, izņemot šīs regulas 8. pantā minēto kompetento iestādi, 10. pantā minēto koordinējošo struktūru un 12. pantā minēto sertifikācijas struktūru, nodrošinot, ka izdevumi ir veikti saskaņā ar šīs regulas 37. pantu, kā paredzēts Finanšu regulas 63. panta 6. punkta b) un c) apakšpunktā.

Šā punkta pirmajā daļā minēto termiņu – 15. februāri – Komisija pēc attiecīgās dalībvalsts paziņojuma izņēmuma kārtā var pagarināt līdz 1. martam, kā paredzēts Finanšu regulas 63. panta 7. punkta otrajā daļā.

4. Ja akreditēta maksājumu aģentūra neatbilst vai vairs neatbilst vienam vai vairākiem no 2. punkta pirmajā daļā minētajiem minimālajiem akreditācijas nosacījumiem, attiecīgā dalībvalsts pēc savas iniciatīvas vai pēc Komisijas pieprasījuma atsauc minētās maksājumu aģentūras akreditāciju, ja vien maksājumu aģentūra neveic vajadzīgās izmaiņas termiņā, kas minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei jānosaka atkarībā no problēmas smaguma.

5. Maksājumu aģentūras pārvalda un nodrošina kontroli to atbildībā esošām darbībām, kas saistītas ar valsts intervenci, un saglabā vispārējo atbildību minētajā jomā.

Ja atbalstu sniedz ar tāda finanšu instrumenta starpniecību, ko īsteno EIB vai cita starptautiska finanšu iestāde, kurā dalībvalsts ir akcionārs, maksājumu aģentūra paļaujas uz kontroles ziņojumu, kas pamato iesniegtos maksājuma pieteikumus. Minētās iestādes dalībvalstīm sniedz kontroles ziņojumu.

6. Regulas 33. panta nolūkā par ELFLA izdevumiem līdz 2030. gada 30. jūnijam iesniedz papildu snieguma ziņojumu saskaņā ar šā panta 3. punktu un 10. panta 3. punktu, aptverot laikposmu līdz 2029. gada 31. decembrim.

10. pants

Koordinējošās struktūras

1. Ja dalībvalstī ir akreditēta vairāk nekā viena maksājumu aģentūra, dalībvalsts izraugās publisku koordinējošo struktūru, kurai tā uztic šādus uzdevumus:

- a) vākt Komisijai sniedzamo informāciju un minēto informāciju nosūtīt Komisijai;
- b) sniegt Komisijai šīs regulas 54. panta 1. punktā un Regulas (ES) 2021/2115 134. pantā minēto gada snieguma ziņojumu;
- c) veikt vai koordinēt darbības ar mērķi novērst jebkādu vispārīga rakstura trūkumus un informēt Komisiju par jebkādu turpmāku rīcību;
- d) veicināt un, ja iespējams, nodrošināt saskaņotu Savienības noteikumu piemērošanu.

2. Attiecībā uz tādas finansiāla rakstura informācijas apstrādi, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, dalībvalstis veic īpašu koordinējošās struktūras akreditāciju.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais gada snieguma ziņojums ietilpst 12. panta 2. punktā minētā atzinuma tvērumā, un to iesniedz Komisijai kopā ar pārvaldības deklarāciju, kas aptver visa ziņojuma apkopojumu.

11. pants

Komisijas pilnvaras attiecībā uz maksājumu aģentūrām un koordinējošajām struktūrām

1. Lai nodrošinātu 9. un 10. pantā paredzēto maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru pareizu darbību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par:

- a) 9. panta 2. punkta pirmajā daļā minēto maksājumu aģentūru akreditācijas un 10. pantā minēto koordinējošo struktūru izraudzīšanās un akreditācijas minimālajiem nosacījumiem;
- b) maksājumu aģentūru pienākumiem, kas saistīti ar valsts intervenci, kā arī noteikumiem par to pārvaldības un kontroles pienākumu saturu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par:

- a) maksājumu aģentūru akreditācijas piešķiršanas, atsaukšanas un izskatīšanas procedūrām un koordinējošo struktūru izraudzīšanās un akreditācijas piešķiršanas, atsaukšanas un izskatīšanas procedūrām, kā arī maksājumu aģentūru akreditācijas pārraudzības procedūrām;
- b) kārtību un procedūrām attiecībā uz pārbaudēm, kas ir maksājumu aģentūru pārvaldības deklarācijas pamatā, kā minēts 9. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā, kā arī tās struktūru un formātu;
- c) koordinējošās struktūras funkcionēšanu un informācijas iesniegšanu Komisijai saskaņā ar 10. pantu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

12. pants

Sertifikācijas struktūras

1. Sertifikācijas struktūra ir publiska vai privāta revīzijas struktūra, ko dalībvalsts izraudzījies uz vismaz trim gadiem, neskarot valsts tiesību aktus. Ja tā ir privāta revīzijas struktūra un ja to prasa piemērojamie Savienības vai valsts tiesību akti, dalībvalsts to izvēlas publiskā konkursa procedūrā.

Dalībvalsts, kas izraugās vairāk nekā vienu sertifikācijas struktūru, valsts līmenī var iecelt publisku sertifikācijas struktūru, kas būs atbildīga par koordinēšanu.

2. Finanšu regulas 63. panta 7. punkta pirmās daļas nolūkā sertifikācijas struktūra sniedz atzinumu, kurš sagatavots atbilstoši starptautiski atzītiem revīzijas standartiem un kurā konstatē, vai:

- a) pārskati sniedz patiesu un skaidru priekšstatu;
- b) dalībvalstu ieviestās pārvaldības sistēmas darbojas pienācīgi, jo īpaši:
 - i) šīs regulas 9. un 10. pantā un Regulas (ES) 2021/2115 123. pantā minētās pārvaldības struktūras;
 - ii) Savienības pamatprasības;
 - iii) ziņošanas sistēma, kas ieviesta Regulas (ES) 2021/2115 134. pantā minētā gada snieguma ziņojuma vajadzībām;
- c) šīs regulas 54. pantā minētajai ikgadējai snieguma noskaidrošanai vajadzīgie snieguma ziņojumi par izlaides rādītājiem un Regulas (ES) 2021/2115 128. pantā minētajai daudzgadu snieguma uzraudzībai vajadzīgie snieguma ziņojumi par rezultātu rādītājiem, kuri parāda atbilstību šīs regulas 37. pantam, ir pareizi;

- d) izdevumi, kuru atlīdzināšana pieprasīta no Komisijas par Regulās (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 229/2013 un (ES) Nr. 1308/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1144/2014 ⁽²⁹⁾ paredzētajiem pasākumiem, ir likumīgi un pareizi.

Minētajā atzinumā norāda arī to, vai pārbaudē ir radušās šaubas par apgalvojumiem, kas izteikti 9. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minētajā pārvaldības deklarācijā. Pārbaude aptver arī analīzi par to kļūdu un nepilnību raksturu un apjomu, kas pārvaldības sistēmās konstatētas revīzijas un kontroļu rezultātā, kā arī par maksājumu aģentūras veiktiem vai plānotiem korektīvajiem pasākumiem, kā minēts Finanšu regulas 9. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā.

Ja atbalstu sniedz ar tāda finanšu instrumenta starpniecību, ko īsteno EIB vai cita starptautiska finanšu iestāde, kurā dalībvalsts ir akcionārs, sertifikācijas struktūra paļaujas uz gada revīzijas ziņojumu, ko sagatavojuši minēto iestāžu ārējie revidenti. Minētās iestādes dalībvalstīm sniedz gada revīzijas ziņojumu.

3. Sertifikācijas struktūrai ir vajadzīgās tehniskās zināšanas, kā arī zināšanas par KLP. Tā darbojas neatkarīgi no attiecīgās maksājumu aģentūras un koordinējošās struktūras, kā arī no kompetentās iestādes, kas akreditējusi minēto maksājumu aģentūru, un no struktūrām, kas ir atbildīgas par KLP īstenošanu un uzraudzību.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par sertifikācijas struktūru darbību, tostarp to veicamajām pārbaudēm, un struktūrām, kas pakļautas minētajām pārbaudēm, un par sertifikātiem un ziņojumiem un tos pavadošajiem dokumentiem, kas jā sagatavo minētajām struktūrām.

Īstenošanas aktos nosaka arī:

- a) revīzijas principus, uz kuriem balstās sertifikācijas struktūru atzinumi, arī riska novērtējumu, iekšējās kontroles un prasīto revīzijas pierādījumu līmeni;
- b) revīzijas metodes, kas sertifikācijas struktūrām jāizmanto, lai, ņemot vērā starptautiskus revīzijas standartus, sniegtu savus atzinumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

13. pants

Paraugprakses apmaiņa

Komisija veicina paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, jo īpaši attiecībā uz pārvaldības struktūru darbu saskaņā ar šo nodaļu.

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1144/2014 (2014. gada 22. oktobris) par tādiem informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, ko īsteno iekšējā tirgū un trešās valstīs, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 (OV L 317, 4.11.2014., 56. lpp.).

III SADAĻA

ELGF UN ELFLA FINANŠU PĀRVALDĪBA

I NODAĻA

ELGF

1. iedaļa

Budžeta disciplīna

14. pants

Budžeta līdzekļu maksimālais apjoms

1. ELGF izdevumu gada maksimālo apjomu veido maksimāli pieļaujamās summas, kas tam noteiktas saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 2020/2093.
2. Ja Savienības tiesību aktos ir paredzētas summas, kas jāatvelk no 1. punktā minētajām summām vai tām jāpieskaita, Komisija, nepiemērojot 103. pantā minēto procedūru, pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem ELGF izdevumiem pieejamo neto atlikumu nosaka, pamatojoties uz Savienības tiesību aktos minētajiem datiem.

15. pants

Maksimālā apjoma ievērošana

1. Ja attiecībā uz dalībvalsti lauksaimniecības izdevumiem atvēlētais finanšu līdzekļu maksimālais apjoms Savienības tiesību aktos ir noteikts euro, šādus izdevumus atļūdzina, ievērojot minēto maksimālo apjomu un, ja piemēro 39.–42. pantu, veicot visas nepieciešamās korekcijas.
2. Regulas (ES) 2021/2115 87. pantā minētie dalībvalstu piešķirumi tiešo maksājumu intervencēm, kuri koriģēti, veicot šīs regulas 17. pantā paredzētās korekcijas, ir maksimālais apjoms, kas noteikts euro, šā panta 1. punkta nolūkos.

16. pants

Lauksaimniecības rezerve

1. ELGF katra gada sākumā izveido Savienības lauksaimniecības rezervi ("rezerve"), lai lauksaimniecības nozarei sniegtu papildu atbalstu tirgus pārvaldības vai stabilizācijas nolūkā un lai nekavējoties reaģētu tādu krīžu gadījumā, kas ietekmē lauksaimniecisko ražošanu vai lauksaimniecības produktu izplatīšanu.

Rezervei paredzētās apropriācijas tieši iekļauj Savienības budžetā. Līdzekļus no rezerves dara pieejamus finanšu gadā vai gados, par kuriem ir vajadzīgs papildu atbalsts, šādiem pasākumiem:

- a) lauksaimniecības tirgu stabilizējošiem pasākumiem, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 8.–21. pantā;
- b) ārkārtas pasākumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 219., 220. un 221. pantu.

2. Rezerves summa 2023.–2027. gada perioda katra gada sākumā ir 450 miljoni EUR faktiskajās cenās, ja vien Savienības budžetā nav noteikta lielāka summa. Komisija gada gaitā var koriģēt rezerves summu, kad tas ir lietderīgi, ņemot vērā tirgus norises vai perspektīvas kārtējā vai nākamajā gadā un ņemot vērā apropriācijas, kas pieejamas saskaņā ar ELGF maksimālo apakšapjomu.

Ja šādas pieejamās apropriācijas nav pietiekamas, var izmantot finanšu disciplīnu saskaņā ar šīs regulas 17. pantu kā galējo līdzekli, lai finansētu rezervi līdz šā punkta pirmajā daļā minētajai sākotnējai summai.

Atkāpjoties no Finanšu regulas 12. panta 2. punkta trešās daļas, rezerves apropriācijas, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās, pārnes, lai finansētu rezervi nākamajos budžeta gados līdz 2027. gadam.

Turklāt, atkāpjoties no Finanšu regulas 12. panta 2. punkta trešās daļas, ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013 noteiktās rezerves krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē kopējo neizmantoto summu, kas pieejama 2022. gada beigās, pārnes uz 2023. gadu, pilnībā neatgriežot budžeta pozīcijās, kas attiecas uz šīs regulas 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajām darbībām, un dara pieejamu tādā apmērā, kāds nepieciešams ar šo pantu izveidotās rezerves finansēšanai, pēc tam, kad ir ņemtas vērā ELGF maksimālā apakšapjoma ietvaros pieejamās apropriācijas. Jebkādas rezerves krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē apropriācijas, kas paliek pieejamas pēc ar šo pantu izveidotās rezerves finansēšanas, ieskaita atpakaļ budžeta pozīcijās, kas attiecas uz šīs regulas 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajām darbībām.

17. pants

Finanšu disciplīna

1. Ja prognozes par to intervenču un pasākumu finansējumu, ko finansē saskaņā ar attiecīgo maksimālo apakšapjomu, attiecībā uz konkrētu budžeta gadu liecina, ka piemērojams gada maksimālais apjoms tiks pārsniegts, Komisija nosaka korekcijas likmi, kuru piemēro tiešo maksājumu intervencēm, kas minētas šīs regulas 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā, un Savienības finansiālajai iemaksai tiešajos maksājumos atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļai un Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļai īpašajiem pasākumiem, kas minēti šīs regulas 5. panta 2. punkta e) apakšpunktā ("korekcijas likme").

Korekcijas likmi piemēro maksājumiem, ko lauksaimniekiem paredzēts piešķirt intervencēm un īpašiem pasākumiem, kas minēti šā punkta pirmajā daļā un kas pārsniedz 2 000 EUR attiecīgajam kalendārajam gadam. Šīs daļas nolūkā *mutatis mutandis* piemēro Regulas (ES) 2021/2115 17. panta 4. punktu.

Īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka korekcijas likmi, Komisija pieņem līdz tā kalendārā gada 30. jūnijam, attiecībā uz kuru korekcijas likmi piemēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 103. panta 2. punktā.

2. Īstenošanas aktus, ar kuriem pielāgo saskaņā ar šā panta 1. punktu noteikto korekcijas likmi, Komisija, pamatojoties uz jaunu informāciju, var pieņemt līdz tā kalendārā gada 1. decembrim, attiecībā uz kuru korekcijas likmi piemēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 103. panta 2. punktā.

3. Ja ir tikusi piemērota finanšu disciplīna, apropriācijas, kas pārnestas saskaņā ar Finanšu regulas 12. panta 2. punkta d) apakšpunktu, izmanto, lai finansētu šīs regulas 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos izdevumus, tādā apmērā, kāds vajadzīgs, lai nepieļautu finanšu disciplīnas atkārtotu piemērošanu.

Ja apropriācijas, kas pārnesamas saskaņā ar pirmo daļu, paliek pieejamas un to apropriāciju kopsumma, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās un kuras ir pieejamas atlīdzināšanas vajadzībām, veido vismaz 0,2 % no ELGF izdevumiem atvēlētā gada maksimālā apjoma, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko katrai dalībvalstij nosaka apropriāciju summas, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās un kuras ir jāatlīdzina galīgajiem labuma guvējiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 103. panta 2. punktā.

4. Summas, kuras Komisija noteikusi saskaņā ar 3. punkta otro daļu, dalībvalstis galīgajiem labuma guvējiem atlīdzina saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem. Dalībvalstis var piemērot atlīdzinājuma summas minimālo sliekšņvērtību vienam galīgajam labuma guvējam. Minētā atlīdzināšana attiecas tikai uz galīgajiem labuma guvējiem tajās dalībvalstīs, kurās iepriekšējā finanšu gadā ir piemērota finanšu disciplīna.

5. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu finanšu disciplīnas saskaņotu piemērošanu dalībvalstīs, un ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par to, kā aprēķināma finanšu disciplīna, kas dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem.

18. pants

Budžeta disciplīnas procedūra

1. Ja, sagatavojot N budžeta gada budžeta projektu, šķiet, ka pastāv risks N budžeta gadā pārsniegt šīs regulas 14. pantā minēto summu, Komisija ierosina pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību minētajai summai. Minētos pasākumus pieņem Eiropas Parlaments un Padome, ja attiecīgā pasākuma juridiskais pamats ir LESD 43. panta 2. punkts, vai Padome, ja attiecīgā pasākuma juridiskais pamats ir LESD 43. panta 3. punkts.

2. Ja Komisija jebkurā laikā uzskata, ka pastāv risks pārsniegt šīs regulas 14. pantā minēto summu un ka tā nevar veikt pietiekamus pasākumus, lai stāvokli labotu, tā ierosina citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību minētajai summai. Minētos pasākumus pieņem Eiropas Parlaments un Padome, ja attiecīgā pasākuma juridiskais pamats ir LESD 43. panta 2. punkts, vai Padome, ja attiecīgā pasākuma juridiskais pamats ir LESD 43. panta 3. punkts.

3. Ja N budžeta gada beigās dalībvalstu atlīdzinājumu pieprasījumi pārsniedz vai varētu pārsniegt 14. pantā minēto summu, Komisija:

- a) izskata dalībvalstu iesniegtos pieprasījumus proporcionāli un pieejamā budžeta robežās un pieņem īstenošanas aktus, kuros provizoriski nosaka attiecīgā mēneša maksājumu summu;
- b) N+1 budžeta gada 28. februārī vai pirms tā nosaka visu dalībvalstu situāciju attiecībā uz Savienības finansējumu N budžeta gadā;
- c) pieņem īstenošanas aktus, kuros, pamatojoties uz vienotu Savienības finansējuma likmi, nosaka Savienības finansējuma kopējo summu sadalījumā pa dalībvalstīm atkarībā no summas, kas bija pieejama mēneša maksājumu veikšanai;
- d) vēlākais tad, kad veic mēneša maksājumus par N+1 budžeta gada martu, izmaksā iespējamās kompensācijas dalībvalstīm.

Šā punkta pirmās daļas a) un c) punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

19. pants

Agrinās brīdināšanas un uzraudzības sistēma

Lai nodrošinātu, ka netiek pārsniegts atvēlētā budžeta maksimālais apjoms, kas minēts 14. pantā, Komisija attiecībā uz ELGF izdevumiem ievieš mēneša agrinās brīdināšanas un uzraudzības sistēmu.

Šajā nolūkā Komisija katra budžeta gada sākumā nosaka mēneša izdevumu profilus, kas attiecīgā gadījumā pamatojas uz vidējiem mēneša izdevumiem iepriekšējos trijos gados.

Komisija periodiski iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā radušos izdevumu dinamika analizēta salīdzinājumā ar profiliem un kurā iekļauts prognozētās izpildes novērtējums attiecībā uz kārtējo budžeta gadu.

2. iedaļa

Izdevumu finansēšana

20. pants

Mēneša maksājumi

1. Apropiācijas, kas vajadzīgas, lai finansētu 5. panta 2. punktā minētos izdevumus, Komisija dara pieejamas dalībvalstīm mēneša maksājumu veidā, pamatojoties uz izdevumiem, ko atsaucis periodā veikušas akreditētās maksājumu aģentūras.
2. Līdz brīdim, kad Komisija pārskaita mēneša maksājumus, dalībvalstis mobilizē izdevumu segšanai vajadzīgos līdzekļus atkarībā no to akreditēto maksājumu aģentūru vajadzībām.

21. pants

Mēneša maksājumu veikšanas kārtība

1. Neskarot 53., 54. un 55. pantu, Komisija veic mēneša maksājumus par izdevumiem, ko akreditētās maksājumu aģentūras veikušas atsaucis mēnesī.
2. Mēneša maksājumus katrai dalībvalstij veic otrā mēneša trešajā darb dienā pēc mēneša, kurā izdevumi radušies, vai pirms minētās dienas, ņemot vērā maksājumu samazināšanu vai apturēšanu, kas piemērota saskaņā ar 39.–42. pantu, vai jebkādas citas korekcijas. Dalībvalstu izdevumus, kas radušies no 1. līdz 15. oktobrim, uzskaita kā izdevumus, kas radušies oktobrī. Izdevumus, kas radušies no 16. līdz 31. oktobrim, uzskaita kā izdevumus, kas radušies novembrī.
3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka mēneša maksājumus, ko tā veic, pamatojoties uz dalībvalstu izdevumu deklarāciju un saskaņā ar 90. panta 1. punktu sniegto informāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 103. pantā minēto procedūru.
4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka papildu maksājumus vai atvilkumus, ar kādiem koriģē saskaņā ar 3. punktu veiktos maksājumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 103. pantā minēto procedūru.
5. Komisija nekavējoties informē dalībvalsti par to, ka dalībvalsts ir pārsniegusi finanšu līdzekļu maksimālo apjomu.

22. pants

Administratīvās un personāla izmaksas

Dalībvalstu un ELGF labuma guvēju izdevumus, kas saistīti ar administratīvajām un personāla izmaksām, ELGF nesedz.

23. pants

Valsts intervences izdevumi

1. Ja tirgu kopīgajā organizācijā valsts intervences pasākumam nav noteikta summa par vienību, ELGF finansē attiecīgo pasākumu, pamatojoties uz vienādām standarta summām, tas jo īpaši attiecas uz dalībvalstu līdzekļiem, kurus izmanto produktu iepirkšanai, materiālajām darbībām, kas saistītas ar krājumu uzglabāšanu, un attiecīgā gadījumā to valsts intervencei atbilstīgo produktu pārstrādei, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 11. pantā.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par:

- a) to pasākumu veidu, kas ir attiecināmi uz Savienības finansējumu, un izdevumu atlīdzināšanas nosacījumiem;
- b) attiecināmības nosacījumiem un aprēķināšanas metodēm, kas pamatojas uz maksājumu aģentūru faktiski konstatēto informāciju, uz Komisijas noteiktām vienotām likmēm vai uz vienotas vai nevienotas likmes summām, kas paredzētas lauksaimniecības tiesību aktos konkrētās nozarēs;
- c) darbību vērtības noteikšanu saistībā ar valsts intervenci, pasākumiem, kas jāveic valsts intervences produktu zaudējuma vai sabojāšanās gadījumā, un finansējamo summu noteikšanu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka 1. punktā minētās summas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 103. panta 2. punktā.

24. pants

Satelītdatu ieguve

Par sarakstu ar satelītdatiem, kas vajadzīgi 66. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai platību uzraudzības sistēmai, Komisija un dalībvalstis vienojas saskaņā ar katras dalībvalsts sagatavotu specifikāciju.

Saskaņā ar 7. panta b) punktu Komisija satelītdatus bez maksas piegādā par platību uzraudzības sistēmu kompetentajām iestādēm vai pakalpojumu sniedzējiem, kurus minētās iestādes ir pilnvarojušas sevi pārstāvēt.

Komisija paliek satelītdatu īpašniece.

Uzdevumus, kas attiecas uz paņēmieniem vai darba metodēm, saistībā ar 66. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto platību uzraudzības sistēmu Komisija var uzticēt specializētam struktūrām.

25. pants

Lauksaimniecības resursu uzraudzība

1. Saskaņā ar 7. panta c) punktu finansēto darbību mērķis ir dot Komisijai iespējas:

- a) pārvaldīt Savienības lauksaimniecības tirgus globālā kontekstā;
- b) nodrošināt lauksaimniecības zemes izmantojuma un lauksaimniecības zemes izmantojuma maiņas, tostarp agromežsaimniecības platību, agroekonomisko un agrovides un klimata uzraudzību un augsnes, lauksaimniecības kultūru, lauksaimniecības ainavu un lauksaimniecības zemes stāvokļa uzraudzību tā, lai būtu iespējams sagatavot aplēses, jo īpaši attiecībā uz ražām un lauksaimniecisko ražošanu, un ar ārkārtas apstākļiem saistīto ietekmi uz lauksaimniecību, un lai būtu iespējams novērtēt lauksaimniecības sistēmu noturību un progresu attiecīgo Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā;
- c) koplietot piekļuvi b) punktā minētajām aplēsēm starptautiskā līmenī, piemēram, ANO organizāciju vai citu starptautisku aģentūru koordinētās iniciatīvās, ieskaitot siltumnīcefekta gāzu pārskatu sagatavošanu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencijas par klimata pārmaiņām satvarā;
- d) veicināt konkrētus pasākumus, kas palielina pasaules tirgu pārredzamību, ņemot vērā Savienības mērķus un saistības;
- e) nodrošināt tehnoloģiskus turpmākos pasākumus agrometeoroloģiskajās sistēmā.

2. Ievērojot 7. panta c) punktu, Komisija finansē darbības, kas attiecas uz:

- a) KLP īstenošanai un uzraudzībai vajadzīgo datu, tostarp satelītdatu, ģeotelpisko datu un meteoroloģisko datu, vākšanu vai iegādi,;
- b) telpisko datu infrastruktūras un tīmekļa vietnes izveidi,;

- c) specifisku, ar klimatiskajiem apstākļiem saistītu pētījumu veikšanu,;
- d) tālīzpēti, ko izmanto, lai palīdzētu uzraudzīt lauksaimniecības zemes izmantojuma maiņu un augsnes veselību; un
- e) agrometeoroloģisko un ekonometrisko modeļu atjaunināšanu.

Minētās rīcības vajadzības gadījumā veic sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru, Kopīgo pētniecības centru, valsts laboratorijām un struktūrām vai ar privātā sektora iesaistīšanos.

26. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz 24. un 25. pantu

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka:

- a) noteikumus, kas attiecas uz finansēšanu atbilstīgi 7. panta b) un c) punktam;
- b) procedūru, kādā tiek veikti 24. un 25. pantā minētie pasākumi nolūkā sasniegt izvirzītos mērķus;
- c) regulējumu, kas reglamentē satelītdatu un meteoroloģisko datu iegūvi, uzlabošanu un izmantošanu, un piemērojamos termiņus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

II NODAĻA

ELFLA

1. iedaļa

ELFLA vispārējie noteikumi

27. pants

Noteikumi, kas attiecas uz visiem maksājumiem

1. Komisijas maksājumi, kas nodrošina 6. pantā minēto ELFLA iemaksu, nepārsniedz budžeta saistības.

Neskarot 34. panta 1. punktu, minētos maksājumus nokārto no pieejamajām budžeta saistībām, kuru uzņemšanās notikusi visagrāk.

2. Piemēro Finanšu regulas 110. pantu.

2. iedaļa

ELFLA finansējums saskaņā ar KLP stratēģisko plānu

28. pants

ELFLA finanšu ieguldījums

ELFLA finansiālo iemaksu KLP stratēģisko plānu izdevumos katram KLP stratēģiskajam plānam nosaka, nepārsniedzot maksimālos apjomus, kas Savienības tiesību aktos noteikti attiecībā uz ELFLA atbalstu KLP stratēģisko plānu intervencēm.

*29. pants***Budžeta saistības**

1. Komisijas īstenošanas lēmums, ar ko pieņem KLP stratēģisko plānu, ir finansēšanas lēmums Finanšu regulas 110. panta 1. punkta nozīmē, un tūlīt pēc paziņošanas attiecīgajai dalībvalstij tas kļūst par juridiskām saistībām minētās regulas nozīmē. Minētajā īstenošanas lēmumā norāda gada iemaksu.
2. Savienības budžeta saistības attiecībā uz katru KLP stratēģisko plānu izpilda ar gada maksājumiem, ko veic no 2023. gada 1. janvāra līdz 2027. gada 31. decembrim. Atkāpjoties no Finanšu regulas 111. panta 2. punkta, katram KLP stratēģiskajam plānam budžeta saistības attiecībā uz pirmo maksājumu uzņemas pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi minēto KLP stratēģisko plānu un par to paziņojusi attiecīgajai dalībvalstij. Budžeta saistības par turpmākiem maksājumiem Komisija uzņemas katru gadu līdz 1. maijam (neieskaitot), pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto īstenošanas lēmumu, izņemot gadījumus, kad piemēro Finanšu regulas 16. pantu.

*3. iedaļa***Finanšu ieguldījums lauku attīstības intervencēs***30. pants***Noteikumi, kas piemērojami maksājumiem lauku attīstības intervencēm**

1. Apropiācijas, kas vajadzīgas 6. pantā minēto izdevumu finansēšanai, dalībvalstīm dara pieejamas priekšfinansējuma, starpposma maksājumu un atlikuma maksājuma veidā, kā aprakstīts šajā iedaļā.
2. Priekšfinansējuma un starpposma maksājumu apvienotā kopsumma nepārsniedz 95 % no ELFLA iemaksas katrā KLP stratēģiskajā plānā.

Dalībvalstis turpina sūtīt Komisijai maksājumu pieprasījumus arī tad, kad ir sasniegts maksimālais apjoms 95 %.

*31. pants***Priekšfinansējuma kārtība**

1. Pēc sava īstenošanas lēmuma, ar ko apstiprina KLP stratēģisko plānu, Komisija izmaksā dalībvalstij sākotnējo priekšfinansējuma summu par visu KLP stratēģiskā plāna darbības laiku. Šo sākotnējo priekšfinansējuma summu izmaksā pa daļām šādi:
 - a) 2023. gadā: 1 % no ELFLA atbalsta summas visam KLP stratēģiskā plāna darbības laikam;
 - b) 2024. gadā: 1 % no ELFLA atbalsta summas visam KLP stratēģiskā plāna darbības laikam;
 - c) 2025. gadā: 1 % no ELFLA atbalsta summas visam KLP stratēģiskā plāna darbības laikam.

Ja KLP stratēģiskais plāns tiek apstiprināts 2024. gadā vai vēlāk, daļas no iepriekšējiem gadiem izmaksā tūlīt pēc šādas apstiprināšanas.

2. Ja 24 mēnešu laikā pēc dienas, kad Komisija izmaksā pirmo priekšfinansējuma summas daļu, izdevumi nav veikti un izdevumu deklarācija par KLP stratēģisko plānu nav iesniegta, izmaksātā priekšfinansējuma kopsummu atlīdzina Komisijai. Šo priekšfinansējumu ieskaita visagrāk deklarētajos KLP stratēģiskā plāna izdevumos.

3. Ja ir notikusi līdzekļu pārvietošana uz ELFLA vai no tā saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 103. pantu, papildu priekšfinansējumu neizmaksā un neatgūst.
4. Priekšfinansējuma procentus izmanto attiecīgajam KLP stratēģiskajam plānam un atvelk no galīgajā izdevumu deklarācijā norādītās publisko izdevumu summas.
5. Pirms KLP stratēģiskā plāna slēgšanas veic priekšfinansējuma kopsummas noskaidrošanu saskaņā ar 53. pantā minēto procedūru.

32. pants

Starpposma maksājumi

1. Starpposma maksājumus veic attiecībā uz katru KLP stratēģisko plānu. Tos aprēķina, Regulas (ES) 2021/2115 91. pantā minēto iemaksu likmi piemērojot publiskajiem izdevumiem, kas veikti par katru intervences veidu, izņemot maksājumus, kas veikti no valsts papildfinansējuma, kā paredzēts minētās regulas 115. panta 5. punktā.

Starpposma maksājumus ietver arī summas, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 94. panta 2. punktā.

2. Komisija, ņemot vērā samazināšanu vai apturēšanu, kas piemērota saskaņā ar 39.–42. pantu, atkarībā no līdzekļu pieejamības veic starpposma maksājumus, lai atlīdzinātu izdevumus, kas akreditētajām maksājumu aģentūrām radušies KLP stratēģisko plānu īstenošanā.

3. Ja īsteno finanšu instrumentus saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 59. panta 1. punktu, izdevumu deklarācijā iekļauj kopējās summas, kuras vadošā iestāde izmaksājusi vai – garantiju gadījumā – rezervējusi garantiju līgumiem galasaņēmējiem vai to labā, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 80. panta 5. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā.

4. Ja īsteno finanšu instrumentus saskaņā ar Regulas (ES) 2021/1060 59. panta 2. punktu, izdevumu deklarācijas, kurās iekļauti izdevumi par finanšu instrumentiem, iesniedz saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) summa, kas iekļauta pirmajā izdevumu deklarācijā, ir tikusi iepriekš iemaksāta finanšu instrumentā un var veidot līdz 30 % no attiecināmo publisko izdevumu kopsummas, kas saskaņā ar attiecīgo finansēšanas nolīgumu atvēlēta finanšu instrumentiem;
- b) summa, kas iekļauta secīgajās izdevumu deklarācijās, kuras iesniedz Regulas (ES) 2021/2115 86. panta 4. punktā noteiktajā attiecināmības periodā, ietver minētās regulas 80. panta 5. punktā minētos attiecināmos izdevumus.

5. Summas, kas izmaksātas saskaņā ar šā panta 4. punkta a) apakšpunktu, uzskata par avansiem 37. panta 2. punkta nolūkā. Pirmajā izdevumu deklarācijā iekļauto summu, kas minēta šā panta 4. punkta a) apakšpunktā, dzēš no Komisijas kontiem ne vēlāk kā tad, kad tiek noskaidroti gada pārskati par attiecīgā KLP stratēģiskā plāna pēdējo īstenošanas gadu.

6. Katru starpposma maksājumu Komisija veic, ja ir izpildītas šādas prasības:

- a) Komisijai ir nosūtīta akreditētās maksājumu aģentūras parakstīta izdevumu deklarācija saskaņā ar 90. panta 1. punkta c) apakšpunktu;
- b) kopējā ELFLA iemaksa, kas katram intervences veidam paredzēta visā periodā, kuru aptver attiecīgais KLP stratēģiskais plāns, nav pārsniegta;
- c) Komisijai ir nosūtīti dokumenti, kas iesniedzami saskaņā ar 9. panta 3. punktu un 12. panta 2. punktu.

7. Ja kāda no 6. punktā noteiktajām prasībām nav izpildīta, Komisija par to nekavējoties informē akreditēto maksājumu aģentūru vai koordinējošo struktūru, ja tāda ir izraudzīta. Ja kāda no 6. punkta a) vai c) apakšpunktā noteiktajām prasībām nav izpildīta, izdevumu deklarāciju uzskata par nepieņemamu.

8. Neskarot 53., 54. un 55. pantu, Komisija starpposma maksājumus veic 45 dienu laikā pēc šā panta 6. punktā noteiktajām prasībām atbilstošas izdevumu deklarācijas reģistrēšanas.

9. Periodos, kas jānosaka Komisijai, akreditētas maksājumu aģentūras sagatavo starpposma deklarācijas par KLP stratēģisko plānu izdevumiem un nosūta tās Komisijai vai nu tieši, vai ar koordinējošās struktūras starpniecību, ja tāda ir izraudzīta. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka minētos periodus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

Izdevumu deklarācijas aptver izdevumus, ko maksājumu aģentūras veikušas katrā attiecīgajā periodā. Tajās ir ietvertas arī summas, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 94. panta 2. punktā. Tomēr, ja minētās regulas 86. panta 3. punktā minētos izdevumus nevar deklarēt Komisijai attiecīgajā periodā, jo no Komisijas tiek gaidīts KLP stratēģiskā plāna grozījuma apstiprinājums saskaņā ar minētās regulas 119. panta 10. punktu, minētos izdevumus drīkst deklarēt nākamajos periodos.

Starpposma izdevumu deklarācijas attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, sākot ar 16. oktobri, iegrāmato nākamā gada budžetā.

10. Ja pastarpināti deleģētais kredītrīkotājs pieprasa papildu verifikāciju tāpēc, ka ir iesniegta nepilnīga vai neskaidra informācija vai pastāv nesaskaņas, interpretācijas atšķirības vai kādas citas nesakritības, kas saistītas ar atsaucis perioda izdevumu deklarāciju un radušās jo īpaši tāpēc, ka nav darīta zināma informācija, kas prasīta Regulā (ES) 2021/2115 un saskaņā ar minēto regulu pieņemtos Komisijas aktos, attiecīgā dalībvalsts pēc pastarpināti deleģētā kredītrīkotāja pieprasījuma sniedz papildu informāciju termiņā, kas norādīts minētajā pieprasījumā un ir atkarīgs no problēmas smaguma pakāpes.

Starpposma maksājumu termiņu, kas noteikts 8. punktā, drīkst pārtraukt attiecībā uz visu summu vai daļu no summas, par kuru pieprasīts maksājums, ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem, skaitot no dienas, kurā nosūtīts informācijas pieprasījums, līdz dienai, kad saņemta pieprasītā informācija, kas tiek uzskatīta par apmierinošu. Dalībvalsts var piekrist pārtraukuma perioda pagarināšanai vēl uz trim mēnešiem.

Ja attiecīgā dalībvalsts atbildi uz minēto pieprasījumu nesniedz papildu informācijas pieprasījumā noteiktajā termiņā vai ja atbilde tiek uzskatīta par neapmierinošu vai tādu, kas liecina, ka piemērojamie noteikumi nav ievēroti vai ka Savienības līdzekļi ir izmantoti nepareizi, Komisija var apturēt vai samazināt maksājumus saskaņā ar šīs regulas 39.–42. pantu.

33. pants

Atlikuma maksājums un KLP stratēģiskajā plānā ietverto lauku attīstības intervencu slēgšana

1. Pēc tam, kad Komisija ir saņēmusi pēdējo gada snieguma ziņojumu par KLP stratēģiskā plāna īstenošanu, tā atkarībā no līdzekļu pieejamības izmaksā atlikumu, pamatojoties uz finanšu plānu, kas ir spēkā ELFLA intervences veidu līmenī, attiecīgā KLP stratēģiskā plāna pēdējā īstenošanas gada pārskatiem un atbilstošajiem noskaidrošanas lēmumiem. Minētos pārskatus iesniedz Komisijai ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc Regulas (ES) 2021/2115 86. panta 4. punktā paredzētās izdevumu attiecināmības pēdējās dienas, un tie aptver izdevumus, kas maksājumu aģentūrai radušies līdz pēdējai izdevumu attiecināmības dienai.

2. Atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešus mēnešus no dienas, kad Komisija šā panta 1. punktā minēto informāciju un dokumentus uzskata par pieņemamiem un ir veikta pēdējā gada pārskata noskaidrošana. Neskarot 34. panta 5. punktu, summas, par kurām uzņemtas saistības paliek spēkā arī pēc atlikuma izmaksāšanas, Komisija atbrīvo no saistībām sešu mēnešu laikā.

3. Ja līdz šī panta 1. punktā noteiktajam termiņam Komisija nav saņēmusi pēdējo gada snieguma ziņojumu un dokumentus, kas vajadzīgi, lai veiktu gada pārskata noskaidrošanu par KLP stratēģiskā plāna pēdējo īstenošanas gadu, saistības attiecībā uz atlikuma maksājumu automātiski atceļ saskaņā ar 34. pantu.

34. pants

KLP stratēģisko plānu saistību automātiska atcelšana

1. Komisija automātiski atceļ ikvienu tādu daļu no KLP stratēģiskajā plānā ietvertām lauku attīstības intervencēm atvēlētām budžeta saistībām, kura nav izmantota priekšfinansējumam vai starpposma maksājumiem vai par kuru saistībā ar izdevumiem, kas veikti līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību uzņemšanās gada, tā nav saņēmusi nevienu izdevumu deklarāciju, kas atbilst 32. panta 6. punkta a) un c) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

2. Budžeta saistību daļa, kura joprojām ir pieejama Regulas (ES) 2021/211586. panta 4. punktā minētajā izdevumu attiecināmības pēdējā dienā un par kuru sešu mēnešu laikā pēc minētās dienas nav saņemta izdevumu deklarācija, tiek automātiski atcelta.

3. Ja ir ierosināta tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, kam ir apturošs efekts, 1. vai 2. punktā minētās automātiskas saistību atcelšanas periodu attiecībā uz summu, kura saistīta ar attiecīgajām darbībām, aptur uz minētās tiesvedības vai administratīvās pārsūdzības laiku, ar noteikumu, ka Komisija līdz N+3. gada 31. janvārim saņem motivētu paziņojumu no attiecīgās dalībvalsts.

4. Aprēķinot summas, uz ko attiecas saistību automātiska atcelšana, neņem vērā:

- a) budžeta saistību daļu, par kuru ir iesniegta izdevumu deklarācija, bet kuras atlīdzinājumu Komisija N+2. gada 31. decembrī ir samazinājusi vai apturējusi;
- b) budžeta saistību daļu, kuru maksājumu aģentūra nav varējusi izmaksāt tādu nepārvaramas varas apstākļu dēļ, kas būtiski ietekmē KLP stratēģiskā plāna īstenošanu; valsts iestādes, kas atsauca uz nepārvaramas varas apstākļiem, pierāda to tiešo ietekmi uz visu KLP stratēģiskā plāna lauku attīstības intervencu vai to daļas īstenošanu.

Dalībvalsts līdz katra gada 31. janvārim nosūta Komisijai informāciju par pirmajā daļā minētajiem izņēmumiem attiecībā uz summām, kas deklarētas līdz iepriekšējā gada beigām.

5. Komisija laikus informē dalībvalstis, ja pastāv automātiskas saistību atcelšanas risks. Tā informē dalībvalstis par iesaistīto summu, ko norāda saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju. Dalībvalstīm ir divi mēneši no dienas, kad tās saņēmušas minēto informāciju, lai piekristu attiecīgajai summai vai iesniegtu apsvērumus. Saistību automātisku atcelšanu Komisija veic vēlākais deviņus mēnešus pēc 1., 2. un 3. punktā minētā pēdējā termiņa beigām.

6. Automātiskas saistību atcelšanas gadījumā ELFLA iemaksu attiecīgajā KLP stratēģiskajā plānā konkrētajā gadā samazina par summu, par kuru saistības automātiski atceltas. Attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai apstiprināšanai pārskatītu finanšu plānu, kurā atbalsta samazinājums ir sadalīts pa intervences veidiem. Ja tas netiek izdarīts, Komisija proporcionāli samazina katram intervences veidam piešķirto summu.

III NODAĻA

Kopīgi noteikumi

35. pants

Lauksaimniecības finanšu gads

Neskarot īpašos noteikumus, kuri piemērojami ar valsts intervenci saistīto izdevumu un ieņēmumu deklarācijām un kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 47. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, finanšu gads aptver maksājumu aģentūru samaksātos izdevumus un saņemtos ieņēmumus, ko tās iegrāmatojušas ELGF un ELFLA budžeta kontos attiecībā uz N finanšu gadu, kurš sākas N-1 gada 16. oktobrī un beidzas N gada 15. oktobrī.

36. pants

Dubultā finansējuma nepieļaušana

Dalībvalstis nodrošina, ka ELGF vai ELFLA finansētie izdevumi netiek finansēti no citiem Savienības budžeta līdzekļiem.

Saskaņā ar ELFLA darbība var saņemt dažāda veida atbalstu no KLP stratēģiskā plāna un no citiem fondiem, kas minēti Regulas (ES) 2021/1060 1. panta 1. punktā, vai no citiem Savienības instrumentiem tikai tad, ja kumulētā atbalsta kopsumma, kas piešķirta kā dažāda veida atbalsts, nepārsniedz lielāko atbalsta intensitāti vai atbalsta summu, kas piemērojama attiecīgajam intervences veidam, kurš minēts Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļā. Tādos gadījumos dalībvalstis nedeklarē Komisijai tos pašus izdevumus attiecībā uz atbalstu:

- a) no cita fonda, kas minēts Regulas (ES) 2021/1060 1. panta 1. punktā, vai no cita Savienības instrumenta; vai
- b) no tā paša KLP stratēģiskā plāna.

Izdevumu deklarācijā norādāmo izdevumu summu var aprēķināt proporcionāli saskaņā ar dokumentu, kurā izklāstīti atbalsta nosacījumi.

37. pants

Maksājumu aģentūru izdevumu attiecināmība

1. Izdevumus, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. pantā, Savienība drīkst finansēt tikai tad, ja tos ir veikušas akreditētas maksājumu aģentūras un ja:

- a) tie veikti saskaņā ar piemērojamajiem Savienības noteikumiem; vai
- b) attiecībā uz Regulā (ES) 2021/2115 minētajiem intervences veidiem:
 - i) ziņojumā ir uzrādīta tiem atbilstoša izlaide; un
 - ii) tie ir veikti saskaņā ar piemērojamajām pārvaldības sistēmām, kas neaptver attiecināmības nosacījumus, kuri individuāliem labuma guvējiem noteikti attiecīgajos KLP stratēģiskajos plānos.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu nepiemēro avansiem, kas labuma guvējiem izmaksāti saskaņā ar Regulā (ES) 2021/2115 minētajiem intervences veidiem.

38. pants

Maksājumu termiņu ievērošana

1. Ja Savienības tiesību aktos ir noteikti maksājuma termiņi, neviens maksājums, ko maksājumu aģentūra veic labuma guvējiem pirms iespējamās agrākās maksājuma dienas un pēc iespējamās vēlākās maksājuma dienas, nav attiecināms uz Savienības finansējumu.
2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par apstākļiem un nosacījumiem, ar kādiem šā panta 1. punktā minētos maksājumus drīkst uzskatīt par attiecināmiem, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

39. pants

Mēneša maksājumu un starpposma maksājumu samazināšana

1. Ja Komisija no izdevumu deklarācijām vai 90. pantā minētās informācijas, deklarācijām vai dokumentiem secina, ka Savienības tiesību aktos noteiktie finanšu līdzekļu maksimālie apjomi ir pārsniegti, Komisija mēneša maksājumus vai starpposma maksājumus attiecīgajai dalībvalstij samazina saistībā ar 21. panta 3. punktā minētajiem īstenošanas aktiem, kas attiecas uz mēneša maksājumiem, vai saistībā ar 32. pantā minētajiem starpposma maksājumiem.
2. Ja Komisija no izdevumu deklarācijām vai 90. pantā minētās informācijas, deklarācijām vai dokumentiem secina, ka 38. pantā minētie maksājuma termiņi nav ievēroti, tā informē attiecīgo dalībvalsti un dod tai iespēju iesniegt savus komentārus laikā, kas nedrīkst būt īsāks par 30 dienām. Ja dalībvalsts komentārus minētajā laikā neiesniedz vai ja Komisija ir secinājusi, ka sniegtā atbilde ir acīmredzami neapmierinoša, Komisija var mēneša maksājumus vai starpmaksājumus attiecīgajai dalībvalstij samazināt ar 21. panta 3. punktā minētajiem īstenošanas aktiem, kas attiecas uz mēneša maksājumiem, vai saistībā ar 32. pantā minētajiem starpposma maksājumiem.
3. Saskaņā ar šo pantu veiktie samazinājumi neskar 53. pantu.
4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka turpmākus noteikumus par procedūru un citiem praktiskiem kārtības aspektiem, kas vajadzīgi 38. pantā paredzētā mehānisma pienācīgai funkcionēšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

40. pants

Maksājumu apturēšana, kas saistīta ar ikgadējo noskaidrošanu

1. Ja 9. panta 3. punktā un 12. panta 2. punktā minētos dokumentus dalībvalstis neiesniedz 9. panta 3. punktā paredzētajos termiņos, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem aptur 21. panta 3. punktā minēto mēneša maksājumu kopsommu. Apturēto maksājumu summas Komisija atlīdzina, kad tā no attiecīgās dalībvalsts ir saņēmusi trūkstošos dokumentus, ar noteikumu, ka saņemšanas datums nav vēlāks kā seši mēneši pēc attiecīgā termiņa.

Attiecībā uz 32. pantā minētajiem starpposma maksājumiem izdevumu deklarācijas par nepieņemamām atzīst saskaņā ar minēto panta 7. punktu.

2. Ja saistībā ar 54. pantā minēto ikgadējo snieguma noskaidrošanu Komisija konstatē, ka starpība starp deklarētajiem izdevumiem un attiecīgajai ziņojumā uzrādītajai izlaidībai atbilstošo summu ir lielāka par 50 %, un dalībvalsts nevar norādīt pienācīgi pamatotus iemeslus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem aptur 21. panta 3. punktā minētos mēneša maksājumus vai 32. pantā minētos starpposma maksājumus.

Apturēšanu piemēro attiecīgajiem izdevumiem, kas saistīti ar intervencēm, kurām piemērota 54. panta 2. punktā minētā samazināšana, un apturamā summa nepārsniedz procentus, kas atbilst saskaņā ar 54. panta 2. punktu piemērotajai samazināšanai. Apturētās summas Komisija dalībvalstīm atlīdzina vai samazina galīgi, vēlākais, izmantojot 54. pantā minēto īstenošanas aktu, par gadu, attiecībā uz kuru maksājumi tika apturēti. Tomēr, ja dalībvalstis pierāda, ka ir veikti vajadzīgie korektīvie pasākumi, Komisija ar atsevišķu īstenošanas aktu var apturēšanu atcelt agrāk.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par maksājumu apturēšanas likmi.

4. Īstenošanas aktus, kas paredzēti šā panta 1. un 2. punktā, pieņem saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Pirms šā panta 1. punktā un 2. punkta pirmajā daļā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par savu nodomu un dod dalībvalstij iespēju iesniegt savus komentārus laikā, kas nav īsāks par 30 dienām.

5. Īstenošanas aktos, ar kuriem nosaka 21. panta 3. punktā minētos mēneša maksājumus vai 32. pantā minētos starpposma maksājumus, ņem vērā īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.

41. pants

Maksājumu apturēšana, kas saistīta ar snieguma daudzgadu uzraudzību

1. Ja saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 135. panta 2. un 3. punktu Komisija attiecīgajai dalībvalstij pieprasa iesniegt rīcības plānu, attiecīgā dalībvalsts, konsultējoties ar Komisiju, izstrādā šādu rīcības plānu. Rīcības plānā ietver iecerētos korektīvos pasākumus un skaidrus progresa rādītājus kopā ar termiņu, kurā ir jāpanāk progress. Minētais termiņš var būt ilgāks par vienu finanšu gadu.

Attiecīgā dalībvalsts sniedz atbildi divu mēnešu laikā pēc tam, kad Komisija ir pieprasījusi rīcības plānu.

Divu mēnešu laikā pēc rīcības plāna saņemšanas no attiecīgās dalībvalsts Komisija vajadzības gadījumā rakstiski informē minēto dalībvalsti par saviem iebildumiem pret iesniegto rīcības plānu un lūdz to grozīt. Attiecīgā dalībvalsts izpilda rīcības plānu, ko pieņēmusi Komisija, un ievēro tā īstenošanas paredzamo grafiku.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka turpmākus noteikumus par rīcības plānu struktūru un rīcības plānu sagatavošanas procedūru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

2. Ja dalībvalsts šā panta 1. punktā minēto rīcības plānu neiesniedz vai neīsteno vai ja minētais rīcības plāns ir acīmredzami nepietiekams, lai stāvokli labotu, vai ja tas nav grozīts saskaņā ar Komisijas rakstisko pieprasījumu, kā norādīts minētajā punktā, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem aptur 21. panta 3. punktā minētos mēneša maksājumus vai 32. pantā minētos starpmaksājumus.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, Komisijas pieprasījums iesniegt rīcības plānu 2025. finanšu gadam neizraisa maksājumu apturēšanu pirms snieguma izskatīšanas par 2026. gadu, kā paredzēts Regulas (ES) 2021/2115 135. panta 3. punktā.

Pirmajā daļā minēto maksājumu apturēšanu piemēro attiecīgajiem izdevumiem, kas saistīti ar intervencēm, kuras bija jāaptver minētajam rīcības plānam, saskaņā ar proporcionalitātes principu.

Komisija atļūdzina apturētās summas, ja, pamatojoties uz Regulas (ES) 2021/2115 135. pantā minēto snieguma izskatīšanu vai pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts brīvprātīgu paziņojumu finanšu gada laikā par rīcības plāna virzību un korektīvajiem pasākumiem, kas veikti, lai novērstu trūkumus, ir panākts apmierinošs progress virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.

Ja 12. mēneša beigās pēc maksājumu apturēšanas stāvoklis nav labots, Komisija var pieņemt īstenošanas aktu, ar kuru apturētā summa attiecīgajai dalībvalstij tiek samazināta galīgi.

Šajā punktā paredzētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Pirms šādu īstenošanas aktu pieņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par savu nodomu un lūdz šo dalībvalsti atbildēt laikā, kas nav īsāks par 30 dienām.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par maksājumu apturēšanas likmi un ilgumu un minēto summu atļūdzināšanas vai samazināšanas nosacījumiem, kas piemērojami saistībā ar snieguma daudzgadu uzraudzību.

42. pants

Maksājumu apturēšana, kas saistīta ar trūkumiem pārvaldības sistēmās

1. Ja pārvaldības sistēmu pienācīgā darbībā ir nopietni trūkumi, Komisija vajadzības gadījumā lūdz attiecīgo dalībvalsti iesniegt rīcības plānu, kurā ietverti nepieciešamie korektīvie pasākumi un skaidri progresa rādītāji. Minēto rīcības plānu izstrādā, apspriežoties ar Komisiju. Attiecīgā dalībvalsts sniedz atbildi divu mēnešu laikā pēc tam, kad Komisija ir pieprasījusi rīcības plānu.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka noteikumus par rīcības plānu struktūru un rīcības plānu sagatavošanas procedūru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

2. Ja dalībvalsts šā panta 1. punktā minēto rīcības plānu neiesniedz vai neīsteno vai ja minētais rīcības plāns ir acīmredzami nepietiekams, lai stāvokli labotu, vai ja tas nav īstenojams saskaņā ar Komisijas rakstisko pieprasījumu, kā norādīts minētajā punktā, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem aptur 21. panta 3. punktā minētos mēneša maksājumus vai 32. pantā minētos starpmaksājumus.

Apturēšanu piemēro attiecīgajiem izdevumiem, ko veikusi dalībvalsts, kurā pastāv trūkumi, saskaņā ar proporcionalitātes principu un uz laiku, kas jānosaka šā punkta pirmajā daļā minētajos īstenošanas aktos un nav ilgāks par 12 mēnešiem. Ja apturēšanas nosacījumi joprojām ir spēkā, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem šo periodu pagarina uz turpmākiem periodiem, kas kopā nepārsniedz 12 mēnešus. Apturētās summas ņem vērā, kad pieņem 55. pantā minētos īstenošanas aktus.

3. Šā panta 2. punktā paredzētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Pirms šādu īstenošanas aktu pieņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par tās nodomu un lūdz šo dalībvalsti atbildēt termiņā, kas nav mazāks par 30 dienām.

4. Īstenošanas aktos, ar kuriem nosaka 21. panta 3. punktā minētos mēneša maksājumus vai 32. pantā minētos starpposma maksājumus, ņem vērā īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu.

43. pants

Nošķirtas grāmatvedības nodrošināšana

1. Savienības budžetā iekļautajām ELGF un ELFLA apropriācijām katra maksājumu aģentūra kārto vairākus atsevišķus grāmatvedības kontus.
2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka turpmākus noteikumus par šajā pantā noteikto pienākumu un īpašus nosacījumus, ko piemēro informācijai, kura jāiegrāmato maksājumu aģentūru kārtotajos grāmatvedības kontos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

44. pants

Maksājums labuma guvējiem

1. Izņemot gadījumus, kad Savienības tiesību aktos skaidri noteikts citādi, dalībvalstis nodrošina, ka ar šajā regulā paredzēto finansējumu saistītie maksājumi labuma guvējiem tiek izmaksāti pilnībā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumus 65. panta 2. punktā minētajām intervencēm un pasākumiem veic agrākais 1. decembrī un vēlākais nākamā kalendārā gada 30. jūnijā.

Neatkarīgi no pirmās daļas dalībvalstis var:

- a) tiešo maksājumu intervencēm un Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļā un Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļā minētajiem pasākumiem avansus līdz 50 % apmērā izmaksāt pirms 1. decembra, bet ne agrāk kā 16. oktobrī;
 - b) atbalstam, kas piešķirts 65. panta 2. punktā minētajām lauku attīstības intervencēm, avansus līdz 75 % apmērā izmaksāt pirms 1. decembra.
3. Dalībvalstis var nolemt Regulas (ES) 2021/2115 73. un 77. pantā minētajām intervencēm izmaksāt avansus līdz 50 % apmērā.
 4. Lai nodrošinātu, ka avansus izmaksā saskaņotā un nediskriminējošā veidā, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo pantu groza, pievienojot noteikumus, ar kuriem atļauj dalībvalstīm izmaksāt avansus attiecībā uz intervencēm, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas III nodaļā, un attiecībā uz lauksaimniecības tirgus regulējošiem vai atbalstošiem pasākumiem, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 1308/2013.
 5. Lai nodrošinātu, ka avansus izmaksā saskaņotā un nediskriminējošā veidā, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt šo regulu papildinošus deleģētos aktus, ar kuriem nosaka īpašus nosacījumus avansu izmaksai.
 6. Pēc dalībvalsts lūguma ārkārtas apstākļos un Finanšu regulas 11. panta 2. punkta b) apakšpunkta ietvaros Komisija attiecīgā gadījumā pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz šā panta piemērošanu. Ar minētajiem īstenošanas aktiem var atkāpties no šā panta 2. punkta, bet tikai tādā apmērā un uz tādu laiku, kāds noteikti vajadzīgs. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

45. pants

Ieņēmumu piešķiršana

1. Par piešķirtiem ieņēmumiem Finanšu regulas 21. panta 5. punkta nozīmē uzskata:
 - a) attiecībā uz ELGF un ELFLA izdevumiem – summas saskaņā ar šīs regulas 38., 54. un 55. pantu un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. pantu, kas piemērojams saskaņā ar šīs regulas 104. pantu, un – attiecībā uz ELGF izdevumiem – summas saskaņā ar šīs regulas 53. un 56. pantu, kuras jāiemaksā Savienības budžetā, ieskaitot procentus par šīm summām;

- b) attiecībā uz ELGF izdevumiem – summas, kas atbilst sodiem, kuri piemēroti saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 12. un 14. pantu;
 - c) ikvienu nodrošinājumu, noguldījumu vai garantiju, kas sniegta, ievērojot KLP satvarā pieņemtos Savienības tiesību aktus, izņemot lauku attīstības intervences, un kas vēlāk atsavināti; tomēr atsavinātos nodrošinājumus, kas iemaksāti laikā, kad tiek izdotas eksporta vai importa licences, vai konkursa procedūrā ar vienīgo nolūku nodrošināt, ka konkursa dalībnieki iesniedz reālus konkursa piedāvājumus, patur dalībvalstis;
 - d) summas, kas galīgi samazinātas saskaņā ar 41. panta 2. punktu.
2. Summas, kas minētas 1. punktā, iemaksā Savienības budžetā, un atkārtotas izmantošanas gadījumā tās izmanto tikai ELGF vai ELFLA izdevumu finansēšanai.
 3. Šo regulu *mutatis mutandis* piemēro 1. punktā minētajiem piešķirtajiem ieņēmumiem.
 4. Attiecībā uz ELGF šajā regulā minēto piešķirto ieņēmumu grāmatvedības uzskaites kārtošānai *mutatis mutandis* piemēro Finanšu regulas 113. pantu.

46. pants

Informatīvi pasākumi

1. Saskaņā ar 7. panta e) punktu finansētās informācijas sniegšanas mērķis ir jo īpaši palīdzēt izskaidrot, īstenot un izstrādāt KLP un uzlabot sabiedrības informētību par tās saturu un mērķiem, tostarp par tās mijiedarbību ar klimatu, vidi un dzīvnieku labturību. To dara nolūkā informēt iedzīvotājus par problēmām, ar kādām ir nācies saskarties lauksaimniecības un pārtikas jomā, informēt lauksaimniekus un patērētājus, ar informācijas kampaņu palīdzību atgūt krīžu dēļ zaudēto patērētāju uzticēšanos, informēt citas lauku apvidos aktīvas personas un popularizēt ilgtspējīgāku Savienības lauksaimniecības modeļi, kā arī palīdzēt iedzīvotājiem to izprast.

Tajā sniedz saskaņotu, uz pierādījumiem balstītu, objektīvu un visaptverošu informāciju gan Savienībā, gan ārpus tās un izklāsta Komisijas daudzgažu stratēģiskajā plānā lauksaimniecībai un lauku attīstībai plānotās komunikācijas darbības.

2. Šā panta 1. punktā minētajos pasākumos var ietilpt:

- a) gada darba programmas vai citi īpaši pasākumi, ko sagatavojušas trešās personas;
- b) aktivitātes, ko īsteno pēc Komisijas iniciatīvas.

Tiesību aktos prasīti pasākumi vai pasākumi, kuri jau saņēmuši finansējumu no citām Savienības programmām, no finansējuma ir izslēgti.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minēto aktivitāšu īstenošanā Komisijai var palīdzēt ārēji eksperti.

Pirmajā daļā minētie pasākumi palīdz arī veicināt korporatīvo komunikāciju attiecībā uz Savienības politiskajām prioritātēm, ciktāl minētās prioritātes ir saistītas ar šīs regulas vispārīgajiem mērķiem.

3. Komisija reizi gadā publicē uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, ievērojot Finanšu regulā izklāstītos nosacījumus.
4. Par pasākumiem, kas ielānoti un veikti saskaņā ar šo pantu, informē 103. panta 1. punktā minēto komiteju.
5. Komisija reizi divos gados iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta īstenošanu.

47. pants

Citas Komisijas pilnvaras attiecībā uz šo nodaļu

1. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina šo regulu attiecībā uz nosacījumiem, ar kādiem jākompensē konkrēti izdevumu veidi un ieņēmumi no ELGF un ELFLA.

Ja Savienības budžets līdz budžeta gada sākumam nav pieņemts vai ja plānoto saistību kopsumma pārsniedz Finanšu regulas 11. panta 2. punktā noteikto sliekšņvērtību, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar šīs regulas 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par metodi, kas piemērojama saistībām un summu izmaksāšanai.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka noteikumus par:

- a) intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu un uzskaiti un par citiem ELGF un ELFLA finansētiem izdevumiem;
- b) nosacījumiem, kas reglamentē automātiskas saistību atcelšanas procedūras īstenošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

IV NODAĻA

Grāmatojumu noskaidrošana

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

48. pants

Vienotas revīzijas pieeja

Saskaņā ar Finanšu regulas 127. pantu Komisija gūst pārlicību no šīs regulas 12. pantā minēto sertifikācijas struktūru darba, ja vien Komisija nav informējusi attiecīgo dalībvalsti, ka attiecībā uz konkrētu finanšu gadu tā nevar paļauties uz sertifikācijas struktūras darbu, un tā ņem šo faktu vērā uz risku balstītā novērtējumā par vajadzību pēc Komisijas veiktām revīzijām minētajā dalībvalstī. Komisija informē minēto dalībvalsti par iemesliem, kādēļ tā nevar paļauties uz attiecīgās sertifikācijas struktūras darbu.

49. pants

Komisijas veiktas pārbaudes

1. Neskarot pārbaudes, ko dalībvalstis veic saskaņā ar valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem vai LESD 287. pantu, jebkādas citas pārbaudes, ko organizē saskaņā ar LESD 322. pantu vai uz Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96 pamata, vai Finanšu regulas 127. pantu, Komisija var organizēt dalībvalstīs pārbaudes, kuru nolūks ir verificēt jo īpaši to, vai:

- a) administratīvā prakse atbilst Savienības noteikumiem;
- b) izdevumiem, kas ietilpst šīs regulas 5. panta 2. punkta un 6. panta darbības jomā un atbilst Regulā (ES) 2021/2115 minētajām intervencēm, ir atbilstoša izlaide, kas uzrādīta gada snieguma ziņojumā;

- c) izdevumi, kas atbilst pasākumiem, kuri noteikti Regulās (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 229/2013, (ES) Nr. 1308/2013 un (ES) Nr. 1144/2014, ir veikti un pārbaudīti saskaņā ar piemērojamajiem Savienības noteikumiem;
- d) sertifikācijas struktūras darbs ir veikts saskaņā ar 12. pantu un šīs nodaļas 2. iedaļas nolūkos;
- e) maksājumu aģentūra atbilst 9. panta 2. punktā noteiktajiem minimālajiem akreditācijas nosacījumiem un vai dalībvalsts 9. panta 4. punkta noteikumus piemēro pareizi;
- f) attiecīgā dalībvalsts īsteno KLP stratēģisko plānu saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 9. pantu;
- g) ir pareizi īstenoti 42. pantā minētie rīcības plāni.

Personām, kuras Komisija ir pilnvarojusi veikt pārbaudes tās vārdā, vai Komisijas pārstāvjiem, kuri darbojas saskaņā ar tiem piešķirtajām pilnvarām, ir piekļuve grāmatvedības dokumentiem un visiem citiem dokumentiem, tostarp dokumentiem un metadatiem, kas sagatavoti vai saņemti un reģistrēti elektroniskā datu nesējā un ir saistīti ar ELGF vai ELFLA finansētiem izdevumiem.

Pilnvaras veikt pārbaudes neietekmē to attiecīgo valsts noteikumu piemērošanu, kuri paredz, ka konkrētas darbības drīkst veikt tikai ar attiecīgās valsts tiesību aktiem īpaši norīkoti pārstāvji. Neskarot Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96 un Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 īpašos noteikumus, personas, kuras Komisija pilnvarojusi rīkoties tās vārdā, nepiedalās *inter alia* personu mājas apmeklējumos vai oficiālā nopratināšanā, ko veic uz attiecīgās dalībvalsts tiesību aktu pamata. Tomēr tām ir piekļuve šādi iegūtai informācijai.

2. Ņemot vērā pārbaudu organizēšanas radīto administratīvo ietekmi uz maksājumu aģentūrām, Komisija par pārbaudi laikus informē attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalsti, kuras teritorijā pārbaudei jānotiek. Šādās pārbaudēs drīkst piedalīties attiecīgās dalībvalsts pārstāvji.

Pēc Komisijas pieprasījuma un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu minētās dalībvalsts kompetentās struktūras veic papildu pārbaudes vai izziņas darbu attiecībā uz darbībām, ko aptver šī regula. Šajās pārbaudēs drīkst piedalīties Komisijas pārstāvji vai personas, kuras Komisija pilnvarojusi rīkoties tās vārdā.

Lai uzlabotu pārbaudes, Komisija ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var lūgt minēto dalībvalstu iestāžu palīdzību konkrētu pārbaudu vai izziņas darba veikšanā.

50. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis dara Komisijai pieejamu visu informāciju, kas vajadzīga raitai ELGF un ELFLA darbībai, un veic visus atbilstošos pasākumus, kas vajadzīgi, lai atvieglotu pārbaudes, kuras Komisija uzskata par lietderīgām saistībā ar Savienības finansējuma pārvaldību.
2. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma tai dara zināmus normatīvos un administratīvos aktus, ko tās ir pieņēmušas, lai īstenotu Savienības tiesību aktus, kuri attiecas uz KLP un kuri finansiāli ietekmē ELGF vai ELFLA.
3. Dalībvalstis dara Komisijai pieejamu informāciju par konstatētiem pārkāpumiem Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 nozīmē un citiem gadījumiem, kad konstatēta neatbilstība nosacījumiem, ko dalībvalstis noteikušas savos KLP stratēģiskajos plānos, par iespējamās krāpšanas gadījumiem un par pasākumiem, kas atbilstīgi šīs nodaļas 3. iedaļai veikti, lai atgūtu minēto pārkāpumu un krāpšanas rezultātā nepamatoti veiktos maksājumus. Komisija katru gadu apkopo un publicē šo informāciju un to paziņo Eiropas Parlamentam.

51. pants

Piekļuve dokumentiem

1. Akreditētās maksājumu aģentūras glabā apliecinātos dokumentus, kas saistīti ar veiktajiem maksājumiem, un dokumentus, kas saistīti ar Savienības tiesību aktos prasīto pārbaūžu veikšanu, un šos dokumentus un ar tiem saistīto informāciju dara pieejamus Komisijai.

Minētos dokumentus un minēto informāciju var glabāt elektroniskā veidā atbilstīgi nosacījumiem, kurus Komisija paredzējusi, ievērojot 3. punktu.

Ja minētos dokumentus un minēto informāciju glabā iestāde, kam maksājumu aģentūra ir deleģējusi pilnvaras un kas ir atbildīga par izdevumu atļaušanu, minētā iestāde sūta akreditētajai maksājumu aģentūrai ziņojumus par veikto pārbaūžu skaitu, to saturu un pasākumiem, kas veikti, ņemot vērā pārbaūžu rezultātus.

2. Šo pantu *mutatis mutandis* piemēro sertifikācijas struktūrām.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka noteikumus par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem jāglabā šajā pantā minētie dokumenti un informācija, tostarp par to formātu un glabāšanas termiņu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

52. pants

Komisijas pilnvaras attiecībā uz pārbaudēm un dokumentiem un informēšanas un sadarbības pienākumu

1. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tiek pareizi un efektīvi piemēroti šajā nodaļā paredzētie noteikumi par pārbaudēm un piekļuvi dokumentiem un informācijai, papildinot šo regulu ar konkrētiem pienākumiem, kas dalībvalstīm jāpilda saskaņā ar šo nodaļu, un ar noteikumiem par kritērijiem, pēc kuriem nosaka paziņojamos pārkāpumus Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 nozīmē un citus paziņojamos gadījumus, kad pieļauta neatbilstība nosacījumiem, ko dalībvalstis noteikušas KLP stratēģiskajos plānos, un par šajā sakarā sniedzamajiem datiem.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka noteikumus par procedūrām, kas saistītas ar sadarbības pienākumiem, kuri dalībvalstīm jāpilda 49. un 50. panta īstenošanas nolūkā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

2. iedaļa

Noskaidrošana

53. pants

Ilgadējā finansiālā noskaidrošana

1. Pirms tā gada 31. maija, kurš seko attiecīgajam budžeta gadam, Komisija, pamatojoties uz 9. panta 3. punkta pirmās daļas a) un d) apakšpunktā minēto informāciju, pieņem īstenošanas aktus, kuros ir lēmums par akreditēto maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu attiecībā uz 5. panta 2. punktā un 6. pantā minētajiem izdevumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 103. panta 2. punktā.

Minētie īstenošanas akti aptver iesniegto gada pārskatu pilnīgumu, pareizumu un ticamību un neskar vēlāk saskaņā ar 54. un 55. pantu pieņemto īstenošanas aktu saturu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par darbībām, kas vajadzīgas 1. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas un īstenošanas nolūkiem, tostarp noteikumus par informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un termiņiem, kas tajā jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

54. pants

Gada snieguma noskaidrošana

1. Ja izdevumiem, kuri minēti šīs regulas 5. panta 2. punktā un 6. pantā un atbilst Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļā minētajām intervencēm, gada snieguma ziņojumā, kas minēts šīs regulas 9. panta 3. punktā un 10. pantā un Regulas (ES) 2021/2115 134. pantā, nav uzrādīta atbilstoša izlaide, Komisija pirms tā gada 15. oktobra, kas seko attiecīgajam budžeta gadam, pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka summas, par kādām jāsamazina Savienības finansējums. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 103. panta 2. punktā.

Minētie īstenošanas akti neskar vēlāk saskaņā ar šīs regulas 55. pantu pieņemto īstenošanas aktu saturu.

2. Komisija samazināmās summas novērtē, pamatojoties uz starpību starp gada izdevumiem, kas deklarēti attiecībā uz intervenci, un summu, kas atbilst ziņojumā uzrādītajai attiecīgajai izlaidei saskaņā ar KLP stratēģisko plānu, un ņemot vērā dalībvalsts sniegto pamatojumu gada snieguma ziņojumos saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 134. panta 8. punktu.

3. Pirms šā panta 1. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas Komisija dod attiecīgajai dalībvalstij iespēju iesniegt komentārus un pamatot visas atšķirības termiņā, kas gadījumā, ja dokumenti, kas minēti 9. panta 3. punktā, 10. pantā un 12. panta 2. punktā, ir iesniegti laikā, ir ne mazāks kā 30 dienas.

4. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par kritērijiem, kas piemērojami attiecīgās dalībvalsts sniegtajiem pamatojumiem, un samazinājumu piemērošanas metodiku un kritērijiem.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par darbībām, kas vajadzīgas šī panta 1. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas un īstenošanas nolūkiem, tostarp noteikumus par informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un termiņiem, kas tajā jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

55. pants

Atbilstības procedūra

1. Ja Komisija konstatē, ka 5. panta 2. punktā un 6. pantā minētie izdevumi nav veikti atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka no Savienības finansējuma izslēdzamās summas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Tomēr attiecībā uz Regulā (ES) 2021/2115 minētajiem intervenču veidiem šā punkta pirmajā daļā minēto izslēgšanu no Savienības finansējuma piemēro tikai tad, ja dalībvalstu pārvaldības sistēmu pienācīga funkcionēšana ir konstatēti nopietni trūkumi.

Pirmo daļu nepiemēro gadījumos, kuros nav ievēroti attiecināmības nosacījumi, kas jāievēro individuāliem labuma guvējiem un noteikti KLP stratēģiskajos plānos un valsts noteikumos.

2. No finansējuma izslēdzamās summas Komisija novērtē, pamatojoties uz atklāto trūkumu smagumu. Šajā sakarā tā pienācīgi ņem vērā minēto pārkāpumu būtību un Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu.

3. Pirms 1. punktā minētā īstenošanas akta pieņemšanas starp abām pusēm tiek rakstiski paziņoti Komisijas konstatējumi un attiecīgās dalībvalsts komentāri par minētajiem konstatējumiem, un pēc tam tās cenšas vienoties par veicamo rīcību. Attiecīgajai dalībvalstij dod iespēju pierādīt, ka faktiskais neatbilstības apmērs ir mazāks par Komisijas novērtējumā norādīto.

Ja vienošanās panākta netiek, attiecīgā dalībvalsts var lūgt sākt procedūru, kuras mērķis ir četru mēnešu laikā samierināt pušu nostājas. Procedūru veic samierināšanas struktūra. Komisijai iesniedz ziņojumu par minētās procedūras iznākumu. Ziņojumā sniegtos ieteikumus Komisija ņem vērā, pirms tā lemj par finansējuma atteikumu, un sniedz pamatojumu, ja tā nolemj minētos ieteikumus neievērot.

4. Netiek atteikts finansējums attiecībā uz:

- a) izdevumiem, kas norādīti 5. panta 2. punktā un ir radušies vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma dalībvalstij par tās konstatējumiem;
- b) izdevumiem par daudzgadu intervencēm, kas ietilpst 5. panta 2. punkta darbības jomā vai 6. pantā minēto lauku attīstības intervencu darbības jomā, ja pēdējais pienākums labuma guvējam ir uzlikts vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma dalībvalstij par tās konstatējumiem;
- c) izdevumiem par 6. pantā minētajām lauku attīstības intervencēm, izņemot šā punkta b) apakšpunktā minētās intervences, par kurām maksājumu aģentūra maksājumu vai attiecīgā gadījumā galīgo maksājumu ir veikusi vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma dalībvalstij par tās konstatējumiem.

5. Šā panta 4. punktu nepiemēro šādos gadījumos:

- a) dalībvalsts piešķirts atbalsts, par kuru Komisija ir ierosinājusi LESD 108. panta 2. punktā izklāstīto procedūru;
- b) pārkāpumi, par kuriem Komisija attiecīgajai dalībvalstij ir nosūtījusi argumentētu atzinumu saskaņā ar LESD 258. pantu;
- c) šīs regulas IV sadaļas III nodaļā noteikto pienākumu pārkāpumi, ko pieļāvušas dalībvalstis, ar noteikumu, ka Komisija rakstiski paziņo dalībvalstij par saviem konstatējumiem 12 mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts dalībvalsts ziņojums par attiecīgo izdevumu pārbaužu rezultātiem.

6. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par finansiālo korekciju piemērošanas kritērijiem un metodiku.

7. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par darbībām, kas vajadzīgas šā panta 1. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas un īstenošanas nolūkiem, tostarp noteikumus par informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm, par termiņiem, kas jāievēro, un šā panta 3. punktā paredzēto samierināšanas procedūru, un par samierināšanas struktūras izveidi, uzdevumiem, sastāvu un darba kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

3. iedaļa

Atgūšana neatbilstības gadījumā

56. pants

ELGF īpašie noteikumi

1. Summas, ko dalībvalstis atguvušas pēc tam, kad labuma guvēji pieļāvuši pārkāpumus un citas neatbilstības KLP stratēģiskajos plānos minēto intervencu nosacījumiem, un to procentus pārskaita maksājumu aģentūrai, kas tos iegūst kā ELGF piešķirtos ieņēmumus mēnesī, kurā summas faktiski saņemtas.

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis var uzdot maksājumu aģentūrai kā struktūrai, kas ir atbildīga par parādu atgūšanu, atskaitīt jebkādu labuma guvēja parādu no turpmākiem maksājumiem minētajam labuma guvējam.

3. Kad tiek veikta 1. punktā minētā kreditēšana Savienības budžetā, attiecīgā dalībvalsts kā vienotas likmes atgūšanas izmaksas drīkst paturēt 20 % no atbilstošajām summām, izņemot gadījumus, kad neatbilstību ir pieļāvušas tās pārvaldes iestādes vai citas oficiālas struktūras.

57. pants

ELFLA īpašie noteikumi

1. Ja tiek konstatēts, ka labuma guvēji un – attiecībā uz finanšu instrumentiem – arī īpaši fondi līdzdalības fondos vai galasaņēmēji ir pieļāvuši pārkāpumus un citas neatbilstības KLP stratēģiskajos plānos noteikto lauku attīstības intervencu nosacījumiem, dalībvalstis veic finansiālas korekcijas, daļēji vai, ja tas ir pamatoti, pilnībā anulējot attiecīgo Savienības finansējumu. Dalībvalstis ņem vērā konstatētās neatbilstības būtību un smagumu un ELFLA finansiālā zaudējuma apmēru.

Anulētās Savienības finansējuma summas no ELFLA un atgūtās summas, un to procentus pārdala citām lauku attīstības darbībām KLP stratēģiskajos plānos. Tomēr anulētos vai atgūtos Savienības līdzekļus dalībvalstis pilnībā drīkst atkārtoti izmantot tikai lauku attīstības darbībai, kas iekļauta to KLP stratēģiskajos plānos, un nedrīkst tos pārdalīt lauku attīstības darbībām, kurām tikušas piemērotas finansiālas korekcijas.

Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis no jebkura turpmāka maksājuma, ko maksājumu aģentūra veic labuma guvējam, atskaita visas summas, kuras nepamatoti izmaksātas nenovērsta labuma guvēja pārkāpuma dēļ.

2. Atkāpjoties no 1. punkta otrās daļas, attiecībā uz lauku attīstības intervencēm, kas saņem atbalstu no finanšu instrumentiem, kuri minēti Regulas (ES) 2021/1060 58. pantā, iemaksu, kas anulēta par individuālu neatbilstību, drīkst atkārtoti izmantot tajā pašā finanšu instrumentā šādi:

- a) ja neatbilstība, kas izraisa iemaksas anulēšanu, ir atklāta Regulas (ES) 2021/1060 2. panta 18. punktā noteiktā galasaņēmēja līmenī, – tikai citiem galasaņēmējiem tā pašā finanšu instrumenta satvarā;
- b) ja neatbilstība, kas izraisa iemaksas anulēšanu, ir atklāta Regulas (ES) 2021/1060 2. panta 21. punktā noteiktā īpašā fonda līmenī vienā līdzdalības fondā, kas noteikts minētās Regulas 2. panta 20. punktā, – tikai citiem īpašajiem fondiem.

58. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz summu iespējamo ieskaitīšanu un paziņojumu veidlapām

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par summu iespējamo ieskaitīšanu, kas izriet no nepamatotu maksājumu atgūšanas, un par paziņojumu un informācijas sniegšanas veidlapām, kuras dalībvalstīm jāsniedz Komisijai saistībā ar šajā iedaļā izklāstītajiem pienākumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

IV SADAĻA

KONTROLES SISTĒMAS UN SODI

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

59. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Dalībvalstis KLP satvarā, vienlaikus ievērojot piemērojamās pārvaldības sistēmas, pieņem visus normatīvos un administratīvos aktus un visus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu efektīvu aizsardzību, ietverot arī 37. pantā noteikto izdevumu attiecināmības kritēriju efektīvu piemērošanu. Minētie akti un pasākumi attiecas jo īpaši uz šādiem aspektiem:

- a) pārbaudīt ELGF un ELFLA finansēto darbību likumību un pareizību, tostarp labuma guvēju līmenī un kā noteikts KLP stratēģiskajos plānos;
- b) nodrošināt iedarbīgu krāpšanas novēršanu, īpaši jomās, kurās pastāvošais risks ir augstāks, kas iedarbotos atturoši, ņemot vērā izmaksas un ieguvumus, un pasākumu samērīgumu;
- c) novērst, konstatēt un labot pārkāpumus un krāpšanu;
- d) saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai, ja tas nav iespējams, saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzlikt sodus, kas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši, un vajadzības gadījumā sākt tiesvedību šajā sakarā;
- e) atgūt nepamatoti veiktos maksājumus un procentus par tiem un vajadzības gadījumā sākt tiesvedību šajā sakarā, tostarp par pārkāpumiem Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punkta nozīmē.

2. Lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem, kas reglamentē Savienības intervences, dalībvalstis izveido efektīvas pārvaldības un kontroles sistēmas.

Dalībvalstis veic darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu savu pārvaldības un kontroles sistēmu pienācīgu darbību un Komisijai deklarēto izdevumu likumību un pareizību.

Lai dalībvalstīm šajā ziņā palīdzētu, Komisija dara dalībvalstīm pieejamu datizraces rīku, ar ko novērtē projektu, labuma guvēju, darbuzņēmēju un līgumu radītos riskus, vienlaikus nodrošinot minimālu administratīvo slogu un Savienības finanšu interešu efektīvu aizsardzību. Minēto datizraces rīku var izmantot arī, lai izvairītos no 62. pantā minēto noteikumu apiešanas. Komisija līdz 2025. gadam iesniedz ziņojumu, kurā novērtē vienotā datizraces rīka izmantošanu un tā sadarbību, ņemot vērā tā vispārēju izmantošanu dalībvalstīs.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ziņošanas sistēma un dati par rādītājiem ir kvalitatīvi un ticami.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ELGF un ELFLA labuma guvēji sniedz tām informāciju, kas nepieciešama to identificēšanai, tostarp attiecīgā gadījumā tās grupas identificēšanai, kurā tie piedalās, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 11) punktā ⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

5. Dalībvalstis ievēro atbilstošu piesardzību, lai nodrošinātu, ka 1. punkta d) apakšpunktā minētie piemērotie sodi ir samērīgi un noteikti pakāpēs atkarībā no konstatētās neatbilstības smaguma, apmēra, pastāvīguma vai atkārošanās.

Dalībvalstu noteiktā kārtība jo īpaši nodrošina to, ka sodus neuzliek tad, ja:

- a) neatbilstība ir radusies nepārvaramas varas dēļ vai ārkārtas apstākļu dēļ saskaņā ar 3. pantu;
- b) neatbilstība ir radusies kompetentās iestādes vai citas iestādes kļūdas dēļ un persona, kam uzlikts administratīvais sods, kļūdu nav varējusi pamanīt pamatotu iemeslu dēļ;
- c) attiecīgā persona kompetentajai iestādei var pārliecinoši pierādīt, ka tā nav vainīga šā panta 1. punktā minēto pienākumu neievērošanā, vai ja kompetentā iestāde kā citādi ir pārliecinājusies, ka attiecīgā persona nav vainīga.

Ja neatbilstība atbalsta piešķiršanas nosacījumiem radusies nepārvaramas varas dēļ vai ārkārtas apstākļu dēļ saskaņā ar 3. pantu, labuma guvējs saglabā tiesības saņemt atbalstu.

6. Dalībvalstis savās pārvaldības un kontroles sistēmās var ietvert iespēju labot atbalsta pieteikumus un maksājuma pieprasījumus pēc to iesniegšanas, neietekmējot tiesības saņemt atbalstu, ar noteikumu, ka labojamie elementi vai izlaidumi ir pieļauti labticīgi, kā to atzinusi kompetentā iestāde, un ka labojums tiek veikts vai nu pirms pieteikuma iesniegšanas informēšanas par to, ka viņš ir izraudzīts pārbaudei uz vietas, vai pirms kompetentā iestāde ir pieņēmusi savu lēmumu attiecībā uz pieteikumu.

7. Dalībvalstis ievieš kārtību, kas vajadzīga, lai nodrošinātu ar ELGF un ELFLA saistīto sūdzību efektīvu izskatīšanu un pēc Komisijas pieprasījuma izskata Komisijai iesniegtās sūdzības, kas ietilpst to KLP stratēģiskā plāna darbības jomā. Dalībvalstis informē Komisiju par minētās izskatīšanas rezultātiem. Komisija nodrošina, ka saistībā ar sūdzībām, kuras tai iesniegtas tieši, tiek nodrošināti pienācīgi pēcpasākumi. Ja Komisija pārsūta sūdzību dalībvalstij un dalībvalsts nerīkojas līdz Komisijas noteiktajam termiņam, Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts ievēro pienākumus, kas tai noteikti šajā punktā.

8. Dalībvalstis informē Komisiju par pasākumiem un rīcību, kas veikti, ievērojot 1. un 2. punktu.

Visus nosacījumus, kurus dalībvalstis nosaka, lai papildinātu nosacījumus, kas noteikti Savienības noteikumos par ELGF vai ELFLA finansētā atbalsta saņemšanu, ir iespējams verificēt.

9. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus, kas vajadzīgi, lai panāktu šā panta vienādu piemērošanu attiecībā uz:

- a) procedūrām, termiņiem, informācijas apmaiņu, prasībām par datizraces rīku un informāciju, kas vācama labuma guvēju identificēšanas nolūkā, saistībā ar pienākumiem, kuri noteikti 1., 2. un 4. punktā;
- b) paziņojumiem un informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai saistībā ar 5. un 7. punktā noteiktajiem pienākumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

60. pants

Noteikumi par veicamajām pārbaudēm

1. Pārvaldības un kontroles sistēmas, ko dalībvalstis izveidojušas saskaņā ar 59. panta 2. punktu, ietver sistemātiskas pārbaudes, kuras cita starpā tiek vērstas uz jomām, kurās kļūdu risks ir visaugstākais.

Dalībvalstis nodrošina, ka pārbaudes īsteno tādā līmenī, kas vajadzīgs, lai efektīvi pārvaldītu ar Savienības finanšu interesēm saistītos riskus. Attiecīgā iestāde sagatavo savu pārbaudes izlasi, pamatojoties uz visu pieteikumu iesniedzēju kopu, un vajadzības gadījumā daļu izlases veido pēc nejausības principa, bet daļu – pamatojoties uz riska analīzi.

2. Darbības, kas saņem atbalstu no Regulas (ES) 2021/1060 58. pantā minētajiem finanšu instrumentiem, pārbauda tikai līdzdalības fonda un īpašo fondu līmenī un – saistībā ar garantiju fondiem – to struktūru līmenī, kuras izsniedz pamatā esošos jaunus aizdevumus.

Pārbaudes neveic EIB vai citu tādu starptautisku finanšu iestāžu līmenī, kurās dalībvalsts ir akcionāre.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu, ka pārbaudes tiek veiktas pareizi un efektīvi un ka atbilstības nosacījumu ievērošanas verifikācija notiek efektīvi, saskaņoti, nediskriminējoši un tā, ka tiek aizsargātas Savienības finanšu intereses, un ar kuriem gadījumos, kad tas vajadzīgs minētās sistēmas pienācīgai pārvaldībai, šo regulu papildina ar noteikumiem par papildu prasībām, kas attiecas uz muitas procedūrām, un jo īpaši tām, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 952/2013.

4. Attiecībā uz pasākumiem, kas minēti lauksaimniecības tiesību aktos, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta vienādei piemērošanai vajadzīgos noteikumus, jo īpaši:

- a) attiecībā uz kaņepēm, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā, – noteikumus par īpašajiem kontroles pasākumiem un tetrahidrokanabinola satura noteikšanas metodēm;
- b) attiecībā uz kokvilnu, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 2. apakšiedaļā, – apstiprināto starpnozaru organizāciju pārbaužu sistēmu;
- c) attiecībā uz vīna nozari, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1308/2013, – noteikumus par platību mērīšanu, par pārbaudēm un noteikumiem, kas reglamentē īpašas finanšu procedūras pārbaužu uzlabošanai;
- d) testus un metodes, kas jāpiemēro, lai noteiktu produktu atbilstību valsts intervencei un privātai uzglabāšanai, un konkursa procedūru izmantošanu gan valsts intervences, gan privātās uzglabāšanas gadījumā;
- e) citus noteikumus par pārbaudēm, kas dalībvalstīm jāveic saistībā ar pasākumiem, kuri noteikti Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļā un Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

61. pants

Neatbilstība publiskā iepirkuma noteikumiem

Ja neatbilstība attiecas uz Savienības vai valsts noteikumiem par publisko iepirkumu, dalībvalstis nodrošina, ka atbalsta neizmaksājamo vai atsaucamo daļu nosaka, pamatojoties uz neatbilstības smagumu un ievērojot samērīguma principu.

Dalībvalstis nodrošina, ka darījuma likumība un pareizība tiek ietekmēta tikai neizmaksājamās vai atsaucamās atbalsta daļas apmērā.

62. pants

Apiešanas klauzula

Neskarot Savienības tiesību aktu īpašos noteikumus, dalībvalstis veic iedarbīgus un samērīgus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nepieļautu Savienības tiesību aktu noteikumu apiešanu, un nodrošina jo īpaši to, ka lauksaimniecības tiesību aktos paredzētās priekšrocības netiek piešķirtas fiziskai vai juridiskai personai, attiecībā uz kuru ir konstatēts, ka tā pretēji minēto tiesību aktu mērķiem ir mākslīgi radījusi šādu priekšrocību iegūšanai vajadzīgos apstākļus.

63. pants

Intervenču saderība vīna nozarē veicamo pārbaužu nolūkos

Lai Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas III nodaļas 4. iedaļā minētās intervences piemērotu vīna nozarē, dalībvalstis nodrošina, ka minētajām intervencēm piemērotās administrācijas un kontroles procedūras ir saderīgas ar šīs sadaļas II nodaļā minēto integrēto sistēmu attiecībā uz:

- a) lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmām;
- b) pārbaudēm.

64. pants

Nodrošinājumi

1. Ja tā paredzēts lauksaimniecības tiesību aktos, dalībvalstis pieprasa iesniegt nodrošinājumu, kas garantē to, ka naudas summa tiks samaksāta vai atsavināta par labu kompetentajai iestādei, ja nav izpildīts konkrēts pienākums, kas noteikts minētajos tiesību aktos.

2. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja konkrētais pienākums nav izpildīts vai ir izpildīts tikai daļēji.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem, kas nodrošina nediskriminējošu attieksmi, taisnīgumu un samērīguma ievērošanu nodrošinājuma iesniegšanā un ar kuriem:

- a) nosaka atbildīgo personu gadījumā, kad kāds pienākums nav izpildīts;
- b) nosaka konkrētās situācijas, kurās kompetentā iestāde drīkst atcelt prasību iesniegt nodrošinājumu;
- c) paredz nosacījumus, kuri piemērojami iesniedzamajam nodrošinājumam un garantijas sniedzējam, un nodrošinājuma iesniegšanas un atbrīvošanas nosacījumus;
- d) nosaka īpašus nosacījumus, kuri saistīti ar avansa maksājumu gadījumā iesniegtu nodrošinājumu;
- e) paredz sekas, kas rodas, ja tiek pārkāpti pienākumi, par kuriem iesniegts nodrošinājums, kā paredzēts 1. punktā, un kas ietver nodrošinājumu atsavināšanu un samazinājuma likmi, kāda jāpiemēro, kad atbrīvo nodrošinājumus saistībā ar kompensācijām, licencēm, piedāvājumiem, konkursa piedāvājumiem vai īpašiem pieteikumiem, kā arī ja pienākums, kuru sedz minētais nodrošinājums, nav izpildīts pilnībā vai daļēji, ņemot vērā pienākuma būtību, daudzumu, par kādu pienākums nav izpildīts, laiku, kas pārsniedz termiņu, līdz kuram pienākums būtu bijis jāizpilda, un laiku, līdz kuram ir iesniegts pierādījums par pienākuma izpildi.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka noteikumus par:

- a) iesniedzamā nodrošinājuma formu un nodrošinājuma iesniegšanas, tā pieņemšanas un sākotnējā nodrošinājuma aizstāšanas procedūru;
- b) nodrošinājuma atbrīvošanas procedūru;
- c) dalībvalstu un Komisijas sniedzamajiem paziņojumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

II NODAĻA

Integrētā administrācijas un kontroles sistēma

65. pants

Darbības joma un definīcijas, kas attiecas uz šo nodaļu

1. Katra dalībvalsts izveido un izmanto integrētu administrācijas un kontroles sistēmu ("integrētā sistēma").
2. Integrēto sistēmu piemēro platībatkarīgām un dzīvniekatkarīgām intervencēm, kas uzskaitītas Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas II un IV nodaļā, un pasākumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļā un Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļā.
3. Ciktāl tas ir nepieciešams, integrēto sistēmu izmanto arī nosacījumu sistēmas un intervenču pārvaldībai un kontrolei vīna nozarē, kā paredzēts Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļā.
4. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:
 - a) "ģeotelpiskais pieteikums" ir elektroniska pieteikuma veidlapa, kurā iekļauta informācijas tehnoloģiju lietotne, kas balstās uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmu un ļauj labuma guvējiem telpiski deklarēt saimniecības lauksaimniecības zemes nogabalus, kā definēts Regulas (ES) 2021/2115 3. panta 2) punktā, un nelauksaimnieciskas platības, par kurām pieprasīts maksājums;
 - b) "platību uzraudzības sistēma" ir lauksaimniecības platībās veiktu lauksaimniecisko darbību un prakšu regulāras un sistemātiskas novērošanas, izsekošanas un novērtēšanas procedūra, kurā izmanto *Copernicus Sentinel* satelītdatus vai citus datus ar vismaz ekvivalentu vērtību;
 - c) "dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma" ir turētu sauszemes dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/429 ⁽³¹⁾ IV daļas I sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
 - d) "lauksaimniecības zemes nogabals" ir dalībvalstu noteikta lauksaimniecības platības vienība, kura noteikta saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 3. punktu;
 - e) "ģeogrāfiskās informācijas sistēma" ir datorizēta sistēma, kas spēj ievākt, uzglabāt, analizēt un attēlot informāciju ar ģeogrāfiskām atsaucēm;
 - f) "automātiska pieprasījuma sistēma" ir pieteikumu sistēma platībatkarīgām vai dzīvniekatkarīgām intervencēm, kurā dati, ko prasa administrācija, vismaz par atsevišķām platībām vai dzīvniekiem, par kuriem pieprasīts atbalsts, ir pieejami oficiālās datorizētās datubāzēs, ko pārvalda dalībvalsts, un vajadzības gadījumā tiek darīti pieejami labuma guvējam.

66. pants

Integrētās sistēmas elementi

1. Integrētā sistēma ietver šādus elementus:
 - a) lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēma;
 - b) ģeotelpisko pieteikumu sistēma un attiecīgā gadījumā – dzīvniekatkarīgo pieteikumu sistēma;
 - c) platību uzraudzības sistēma;
 - d) 65. panta 2. punktā minēto intervenču un pasākumu labuma guvēju identifikācijas sistēma;
 - e) kontroles un sodu sistēma;

⁽³¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā ("Dzīvnieku veselības tiesību akts") (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.).

- f) attiecīgā gadījumā – maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma;
- g) attiecīgā gadījumā – dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma.
2. Integrētā sistēma sniedz informāciju, kas ir būtiska saistībā ar ziņošanu par Regulas (ES) 2021/2115 7. pantā minētajiem rādītājiem.
3. Integrētā sistēma darbojas, pamatojoties uz elektroniskām datubāzēm un ģeogrāfiskās informācijas sistēmām, un padara iespējamu datu apmaiņu un integrēšanu starp elektroniskajām datubāzēm un ģeogrāfiskās informācijas sistēmām. Attiecīgā gadījumā ģeogrāfiskās informācijas sistēmas ļauj veikt šādu datu apmaiņu un integrēšanu saistībā ar lauksaimniecības zemes nogabaliem norobežotās aizsargājamās zonās un noteiktajās platībās, kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kuri uzskaitīti Regulas (ES) 2021/2115 XIII pielikumā, piemēram, *Natura 2000* teritorijās vai nitrātjutīgās zonās Padomes Direktīvas 91/676/EEK⁽³²⁾ 2. panta k) punkta nozīmē, kā arī ainavas iezīmēm labā lauksaimniecības un vides stāvoklī, kas noteikts saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 13. pantu vai uz ko attiecas minētās regulas III sadaļas II un IV nodaļā uzskaitītās intervences.
4. Neskarot dalībvalstu atbildību par integrētās sistēmas īstenošanu un piemērošanu, Komisija var lūgt specializētu struktūru vai personu palīdzību, lai atvieglotu integrētās sistēmas izveidi, uzraudzību un darbību, jo īpaši lai sniegtu tehniskas konsultācijas dalībvalstu kompetentajām iestādēm.
5. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi integrētās sistēmas pareizai izveidei un darbībai, un, ja to lūdz cita dalībvalsts, sniedz savstarpēju palīdzību, kas vajadzīga šīs nodaļas nolūkos.

67. pants

Datu glabāšana un koplietošana

1. Dalībvalstis reģistrē un glabā visus datus un dokumentus par ikgadējo izlaidi, kas uzrādīta 54. pantā minētās ikgadējās snieguma noskaidrošanas kontekstā, un par ziņojumā uzrādīto progresu, kas panākts KLP stratēģiskajā plānā izvirzīto un saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 128. pantu uzraudzīto mērķrādītāju sasniegšanā.

Pirmajā daļā minētie dati un dokumenti, kas attiecas uz kārtējo kalendāro gadu vai tirdzniecības gadu un uz iepriekšējiem 10 kalendārajiem gadiem vai tirdzniecības gadiem, ir pieejami uzziņai dalībvalsts kompetentās iestādes digitālajās datubāzēs.

Platību uzraudzības sistēmai izmantotos datus var glabāt kā jēldatus serverī, kas atrodas ārpus kompetentajām iestādēm. Minētos datus serverī glabā vismaz trīs gadus.

Atkāpjoties no otrās daļas, dalībvalstīm, kuras Savienībai pievienojušās 2013. gadā vai pēc tā, tiek prasīts nodrošināt tikai to, ka uzziņai ir pieejami dati, sākot ar to pievienošanās gadu.

Atkāpjoties no otrās daļas, dalībvalstīm tiek prasīts nodrošināt tikai to, ka dati un dokumenti, kas saistīti ar 66. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto platību uzraudzības sistēmu, ir pieejami uzziņai no platību uzraudzības sistēmas īstenošanas dienas.

2. Dalībvalstis 1. punktā noteiktās prasības var piemērot reģionālā līmenī ar nosacījumu, ka minētās prasības un administratīvās procedūras, kas attiecas uz datu reģistrēšanu un piekļūšanu datiem, ir izstrādātas tā, lai būtu vienādas visā dalībvalsts teritorijā un dotu iespēju datus apkopot valsts līmenī.

⁽³²⁾ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

3. Dalībvalstis nodrošina, ka datu kopas, kas savāktas ar integrēto sistēmu un ir būtiskas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/2/EK⁽³³⁾ nolūkos vai Savienības rīcībpolitiku uzraudzībai, bez maksas koplieto to publiskā sektora iestādes un ka tās tiek darītas publiski pieejamas valsts līmenī. Arī Savienības iestādēm un struktūrām dalībvalstis nodrošina piekļuvi šīm datu kopām.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka datu kopas, kas savāktas ar integrēto sistēmu un ir būtiskas Eiropas statistikas sagatavošanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009⁽³⁴⁾, bez maksas tiek koplietotas ar Komisiju (Eurostat), valstu statistikas institūtiem un vajadzības gadījumā citām valstu iestādēm, kas atbild par Eiropas statistikas sagatavošanu.

5. Dalībvalstis ierobežo publisko piekļuvi 3. un 4. punktā minētajām datu kopām, ja saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 šāda piekļuve negatīvi ietekmētu personas datu konfidencialitāti.

6. Dalībvalstis savas sistēmas izveido tā, lai nodrošinātu, ka labuma guvējiem ir piekļuve visiem attiecīgajiem datiem, kas ir ar tiem saistīti un attiecas uz zemi, kuru tie izmanto vai plāno izmantot, lai tādējādi tie varētu iesniegt precīzus pieteikumus.

68. pants

Lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēma

1. Lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēma ir ģeogrāfiskās informācijas sistēma, ko dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina, par pamatu izmantojot no gaisa vai kosmosa uzņemtus ortofotoattēlus saskaņā ar vienotu standartu, kurš garantē precizitātes līmeni, kas ir vismaz līdzvērtīgs tam, kādu nodrošina kartogrāfija mērogā 1:5 000.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēma:

- a) unikāli identificē katru tādu lauksaimniecības zemes nogabalu un nelauksaimnieciskas platības ietverošu zemes vienību, ko dalībvalsts uzskata par atbalsttiesīgu attiecībā uz Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļā minētajām intervencēm;
- b) ietver jaunākos datus par platībām, ko dalībvalstis uzskata par atbalsttiesīgām attiecībā uz 65. panta 2. punktā minētajām intervencēm;
- c) nodrošina iespēju pareizi lokalizēt lauksaimniecības zemes nogabalus un nelauksaimnieciskas platības, par kurām pieprasīts maksājums.

3. Dalībvalstis katru gadu novērtē lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmas kvalitāti saskaņā ar Savienības līmeni izveidotu metodiku.

Ja novērtējumā tiek konstatēti sistēmas trūkumi, dalībvalstis pieņem attiecīgus korektīvus pasākumus vai, ja tas netiek darīts, Komisija tām pieprasa izveidot rīcības plānu saskaņā ar 42. pantu.

Novērtējuma ziņojumu un, attiecīgā gadījumā, veicamos korektīvos pasākumus un to īstenošanas grafiku nosūta Komisijai līdz tā gada 15. februārim, kas seko attiecīgajam kalendārajam gadam.

⁽³³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

⁽³⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistiku programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

69. pants

Ģeotelpisko un dzīvniekatkarīgo pieteikumu sistēma

1. Attiecībā uz atbalstu par 65. panta 2. punktā minētajām platībatkarīgajām intervencēm, ko īsteno saskaņā ar to KLP stratēģiskajiem plāniem, dalībvalstis pieprasa iesniegt pieteikumu, izmantojot ģeotelpiskā pieteikuma veidlapu, ko nodrošinājusi kompetentā iestāde.
2. Attiecībā uz atbalstu par 65. panta 2. punktā minētajām dzīvniekatkarīgajām intervencēm, ko īsteno saskaņā ar to KLP stratēģiskajiem plāniem, dalībvalstis pieprasa iesniegt pieteikumu.
3. Dalībvalstis jau iepriekš aizpilda šā panta 1. un 2. punktā minētos pieteikumus ar informāciju no sistēmām, kas minētas 66. panta 1. punkta g) apakšpunktā un 68., 70., 71. un 73. pantā, vai no jebkuras citas attiecīgas publiskās datubāzes.
4. Dalībvalstis var izveidot automatisku pieprasījuma sistēmu un nolemt, uz kuriem 1. un 2. punktā minētajiem pieteikumiem tā attiecas.
5. Ja dalībvalsts nolemj izmantot automatisku pieprasījuma sistēmu, tā izveido sistēmu, kas nodrošina administrācijai iespēju veikt maksājumus labuma guvējiem, pamatojoties uz oficiālajās datorizētās datubāzēs esošo informāciju. Ja ir bijušas izmaiņas, minētajai esošajai informācijai vajadzības gadījumā pievieno papildinformāciju, lai ņemtu vērā minētās izmaiņas. Minēto esošo informāciju un papildinformāciju, kas pieejama, izmantojot automatisku pieprasījuma sistēmu, apstiprina labuma guvējs.
6. Dalībvalstis katru gadu novērtē ģeotelpisko pieteikumu sistēmas kvalitāti saskaņā ar Savienības līmenī izveidotu metodiku.

Ja novērtējumā tiek konstatēti sistēmas trūkumi, dalībvalstis pieņem attiecīgus korektīvus pasākumus vai, ja tas netiek darīts, Komisija tām pieprasa izveidot rīcības plānu saskaņā ar 42. pantu.

Novērtējuma ziņojumu un, attiecīgā gadījumā, veicamos korektīvos pasākumus un to īstenošanas grafiku nosūta Komisijai līdz tā gada 15. februārim, kas seko attiecīgajam kalendārajam gadam.

70. pants

Platību uzraudzības sistēma

1. Dalībvalstis izveido un uztur platību uzraudzības sistēmu, kura sāk darboties no 2023. gada 1. janvāra. Ja sistēmas pilnīga ieviešana no minētā datuma nav iespējama tehnisku ierobežojumu dēļ, dalībvalstis var izvēlēties šādu sistēmu izveidot un tās darbību uzsākt pakāpeniski, sniedzot informāciju tikai par ierobežotu skaitu intervenču. Tomēr platību uzraudzības sistēma visās dalībvalstīs sāk pilnībā darboties līdz 2024. gada 1. janvārim.
2. Dalībvalstis katru gadu novērtē platību uzraudzības sistēmas kvalitāti saskaņā ar Savienības līmenī izveidotu metodiku.

Ja novērtējumā tiek konstatēti sistēmas trūkumi, dalībvalstis pieņem attiecīgus korektīvus pasākumus vai, ja tas netiek darīts, Komisija tām pieprasa izveidot rīcības plānu saskaņā ar 42. pantu.

Novērtējuma ziņojumu un, attiecīgā gadījumā, veicamos korektīvos pasākumus un to īstenošanas grafiku nosūta Komisijai līdz tā gada 15. februārim, kas seko attiecīgajam kalendārajam gadam.

*71. pants***Labuma guvēju identifikācijas sistēma**

Šīs regulas 65. panta 2. punktā minētā sistēma, kurā reģistrē katra intervenču un pasākumu labuma guvēja identitāti, garantē, ka ir iespējams identificēt visus pieteikumus, kurus iesniedzis viens un tas pats labuma guvējs.

*72. pants***Kontroles un sodu sistēma**

Dalībvalstis izveido kontroles un sodu sistēmu, kā minēts 66. panta 1. punkta e) apakšpunktā. Dalībvalstis ar maksājumu aģentūru vai to deleģēto struktūru starpniecību katru gadu veic atbalsta pieteikumu un maksājuma pieprasījumu administratīvās pārbaudes, lai verificētu likumību un pareizību, saskaņā ar 59. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Minētās pārbaudes papildina ar pārbaudēm uz vietas, kuras var veikt attālināti, izmantojot tehnoloģijas.

*73. pants***Maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma**

Maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma ļauj verificēt tiesību atbilstību pieteikumiem un lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmai.

*74. pants***Komisijas deleģētās pilnvaras attiecībā uz integrēto sistēmu**

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuri nepieciešami, lai nodrošinātu, ka šajā nodaļā minētā integrētā sistēma tiek īstenota efektīvā, saskaņotā un nediskriminējošā veidā, kas nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību, un ar kuriem šo regulu papildina ar:

- a) noteikumiem par 68., 69. un 70. pantā minēto kvalitātes novērtējumu;
- b) noteikumiem par 68., 71. un 73. pantā minēto lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmu, labuma guvēju identifikācijas sistēmu un maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēmu.

*75. pants***Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz 68., 69. un 70. pantu**

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka noteikumus par:

- a) to, kādā formā, ar kādu saturu un kādā kārtībā Komisijai nosūtīt vai darīt pieejamu šādu informāciju:
 - i) lauksaimniecības zemes nogabalu identifikācijas sistēmas, ģeotelpisko pieteikumu sistēmas un platību uzraudzības sistēmas kvalitātes novērtējuma ziņojumi,
 - ii) korektīvie pasākumi, kas minēti 68., 69. un 70. pantā;
- b) pamatiezīmēm un noteikumiem attiecībā uz 69. pantā minēto atbalsta pieteikumu sistēmu un 70. pantā minēto platību uzraudzības sistēmu, tostarp parametriem intervenču skaita pakāpeniskai palielināšanai saistībā ar platību uzraudzības sistēmu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

III NODAĻA

Darījumu rūpīgā pārbaude

76. pants

Darbības joma un definīcijas attiecībā uz šo nodaļu

1. Šajā nodaļā ir noteikti īpaši noteikumi par rūpīgo pārbaudi, kurai pakļauj tādu subjektu komercdokumentus, kas saņem vai veic ar ELGF finansēšanas sistēmu tieši vai netieši saistītus maksājumus, vai šādu subjektu pārstāvju ("uzņēmumi") komercdokumentus un kuras nolūks ir pārliecināties par to, vai ELGF finansēšanas sistēmā ietilpstošie darījumi ir faktiski īstenoti un pareizi izpildīti.
2. Šo nodaļu nepiemēro intervencēm, uz kurām attiecas šīs sadaļas II nodaļā minētā integrētā sistēma un Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas III nodaļa.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar tādu intervenču sarakstu, kuras savas uzbūves un kontroles prasību dēļ nav piemērotas papildu *ex post* kontrolēm, kas izpaužas kā komercdokumentu rūpīgā pārbaude, un uz kurām šajā nodaļā paredzēto rūpīgo pārbaudi tāpēc neattiecinā.

3. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:
 - a) "komercdokuments" ir visi grāmatvedības dokumenti, reģistri, kvītis un apliecinātie dokumenti, pārskati, ražošanas un kvalitātes dokumentācija, sarakste, kas attiecas uz uzņēmuma darījumdarbību, un komercdati jebkādā formā, tostarp elektroniski uzglabāti dati, ciktāl minētie dokumenti vai dati tieši vai netieši attiecas uz 1. punktā minētajiem darījumiem;
 - b) "trešā persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura ir tieši vai netieši saistīta ar ELGF finansēšanas sistēmas satvarā veiktajiem darījumiem.

77. pants

Dalībvalstu veiktās rūpīgās pārbaude

1. Dalībvalstis sistemātiski veic uzņēmumu komercdokumentu rūpīgo pārbaudi, ņemot vērā rūpīgi pārbaudāmo darījumu būtību. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumu atlase rūpīgo pārbaudu veikšanai nodrošina vislielāko iespējamo pārliecību par pārkāpumu novēršanas un konstatēšanas pasākumu rezultativitāti. Atlasē cita starpā ņem vērā uzņēmumu finansiālo nozīmīgumu šajā sistēmā un citus riska faktoros.
2. Attiecīgā gadījumā šī panta 1. punktā paredzēto rūpīgo pārbaudi attiecinā arī uz fiziskām un juridiskām personām, ar kurām uzņēmumi ir saistīti, un citām fiziskām vai juridiskām personām gadījumos, kad tas varētu būt būtiski 78. pantā noteikto mērķu sasniegšanai.
3. Par šīs nodaļas piemērošanu atbildīgo struktūru vai struktūras organizē tā, lai tās būtu neatkarīgas no dienestiem vai dienestu nodaļām, kas atbild par maksājumiem un pirms maksājuma veiktajām pārbaudēm.
4. Uzņēmumus, kuru saņemto vai veikto maksājumu summa ir mazāka par 40 000 EUR, saskaņā ar šo nodaļu rūpīgi pārbauda tikai tādu īpašu iemeslu dēļ, kuri dalībvalstīm jānorāda savā gada kontroles plānā, kas minēts 80. panta 1. punktā.
5. Rūpīgās pārbaudes, kuras veic, ievērojot šo nodaļu, neskar pārbaudes, kuras veic, ievērojot 49. un 50. pantu.

*78. pants***Kontrolpārbaudes**

1. Veicot rūpīgo pārbaudi, primāro datu pareizību atkarībā no radītās riska pakāpes verificē ar vairākām kontrolpārbaudēm, kurās vajadzības gadījumā pārbauda arī trešo personu komercdokumentus un kuras ietver:
 - a) salīdzinājumus ar piegādātāju, klientu, pārvadātāju un citu trešo personu komercdokumentiem;
 - b) vajadzības gadījumā – krājumu daudzuma un veida fiziskās pārbaudes;
 - c) salīdzināšanu ar to finanšu plūsmu uzskaiti, kuru rezultātā tiek noslēgti darījumi, kas veikti ELGF finansēšanas sistēmā, vai kuras izriet no šādiem darījumiem;
 - d) grāmatvedības vai finanšu darījumu uzskaites pārbaudes, kas rūpīgās pārbaudes izdarīšanas brīdī liecina, ka dokumenti, kuri atrodas maksājumu aģentūras rīcībā un pamato atbalsta maksājumu labuma guvējam, ir pareizi.
2. Kad uzņēmumiem jāveic īpaša krājumu uzskaites saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, šādas uzskaites rūpīga pārbaude attiecīgos gadījumos ietver salīdzināšanu ar komercdokumentiem un vajadzības gadījumā – ar faktisko krājumu daudzumu.
3. Pārbaudāmo darījumu atlasē pilnībā ņem vērā radītā riska pakāpi.
4. Par uzņēmumu atbildīgās personas vai trešā persona ierēdņiem, kuri ir atbildīgi par rūpīgo pārbaudi, vai personām, kas ir pilnvarotas to veikt viņu vārdā, nodrošina visu komercdokumentu un papildinformācijas sniegšanu. Elektroniski uzglabātos datus nodrošina, izmantojot atbilstīgu datu nesēju.
5. Ierēdņi, kuri ir atbildīgi par rūpīgo pārbaudi, vai personas, kas ir pilnvarotas to veikt viņu vārdā, var pieprasīt, lai viņiem iesniegtu 1. punktā minēto dokumentu izrakstus vai kopijas.

*79. pants***Savstarpēja palīdzība**

Dalībvalstis pēc pieprasījuma palīdz cita citai veikt šajā nodaļā paredzētās rūpīgās pārbaudes šādos gadījumos:

- a) ja uzņēmums vai trešā persona ir iedibināti citā dalībvalstī nekā tā, kurā ir veikts vai saņemts attiecīgās summas maksājums vai kurā tam vajadzētu būt veiktam vai saņemtam;
- b) ja uzņēmums vai trešā persona ir iedibināti citā dalībvalstī nekā tā, kurā atrodas rūpīgajai pārbaudei vajadzīgie dokumenti un informācija.

*80. pants***Plānošana un ziņošana**

1. Dalībvalstis izstrādā kontroles plānus rūpīgajām pārbaudēm, kuras, ievērojot 77. pantu, jāveic nākamajā rūpīgo pārbaudu periodā.
2. Katru gadu pirms 15. aprīļa dalībvalstis nosūta Komisijai:
 - a) savu 1. punktā minēto kontroles plānu un rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu skaitu un to sadalījumu pa sektoriem, pamatojoties uz summām, kuras uz tiem attiecas;
 - b) detalizētu ziņojumu par šīs nodaļas piemērošanu attiecībā uz iepriekšējo rūpīgo pārbaudu periodu, tostarp par jebkādu rūpīgo pārbaudu rezultātiem, kuras veiktas saskaņā ar 79. pantu.

3. Ja astoņu nedēļu laikā Komisija nav informējusi dalībvalstis par savām piezīmēm, dalībvalstis īsteno to izstrādātos un Komisijai nosūtītos kontroles plānus un to grozījumus.

81. pants

Komisijas piekļuve informācijai un tās veiktās rūpīgās pārbaudes

1. Saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem Komisijas ierēdņiem ir pieejami visi dokumenti, kas sagatavoti, lai veiktu šajā nodaļā paredzētās rūpīgās pārbaudes, vai kas sagatavoti pēc minētajām pārbaudēm, kā arī visi dati, tostarp datu apstrādes sistēmās uzglabātie dati. Minētos datus nodrošina pēc pieprasījuma, izmantojot atbilstīgu datu nesēju.

2. Šīs regulas 77. pantā minētās rūpīgās pārbaudes veic dalībvalstu ierēdņi. Minētajās rūpīgajās pārbaudēs drīkst piedalīties Komisijas ierēdņi, bet tie nedrīkst īstenot dalībvalstu ierēdņiem piešķirtās rūpīgās pārbaudes pilnvaras. Tomēr tiem ir piekļuve tām pašām telpām un tiem pašiem dokumentiem, kas pieejami dalībvalstu ierēdņiem.

3. Neskarot Regulas (Euratom, EK) Nr. 2988/95, (Euratom, EK) Nr. 2185/96, (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un (ES) 2017/1939 noteikumus, gadījumos, kad attiecīgās valsts kriminālprocesa noteikumi paredz atsevišķu darbību veikšanu tikai valsts tiesību aktos īpaši noteiktiem ierēdņiem, šajās darbībās nepiedalās ne Komisijas ierēdņi, ne pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts ierēdņi. Jebkurā gadījumā tie jo īpaši nepiedalās personu mājas apmeklējumos vai oficiālā personu nopratināšanā attiecīgās dalībvalsts krimināltiesību kontekstā. Tomēr tiem ir pieejama šādi iegūtā informācija.

82. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz darījumu rūpīgām pārbaudēm

Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredzēti šīs nodaļas vienādei piemērošanai vajadzīgie noteikumi, kas attiecas jo īpaši uz:

- a) šīs regulas 77. pantā minētās rūpīgās pārbaudes veikšanu uzņēmumu atlases, rūpīgās pārbaudes intensitātes un laika plānojuma ziņā;
- b) šīs regulas 79. pantā minētās savstarpējās palīdzības veikšanu;
- c) šīs regulas 80. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto ziņojumu saturu un jebkuru citu šajā nodaļā paredzēto paziņojumu saturu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

IV NODAĻA

Ar nosacījumu sistēmu saistītā kontroles sistēma un administratīvie sodi

83. pants

Ar nosacījumu sistēmu saistītā kontroles sistēma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu, lai verificētu, ka turpmāk minētās labuma guvēju kategorijas pilda pienākumus, kas noteikti Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas I nodaļas 2. iedaļā:

- a) labuma guvēji, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas II nodaļu;
- b) labuma guvēji, kuri saņem ikgadējos maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 70., 71. un 72. pantu;

- c) labuma guvēji, kuri saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļu vai Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļu.
2. Dalībvalstis, kuras piemēro Regulas (ES) 2021/2115 28. pantu, var izveidot vienkāršotu kontroles sistēmu:
- a) attiecībā uz labuma guvējiem, kuri saņem maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 28. pantu; vai
- b) attiecībā uz mazajiem lauksaimniekiem, kā dalībvalstis tos definējušas, ievērojot Regulas (ES) 2021/2115 28. pantu, kuri nepiesakās šādiem maksājumiem.

Ja dalībvalsts nepiemēro Regulas (ES) 2021/2115 28. pantu, tā var izveidot vienkāršotu kontroles sistēmu lauksaimniekiem, kuru saimniecības maksimālais lielums nepārsniedz 5 hektārus lauksaimniecības zemes, kas deklarēta saskaņā ar šīs regulas 69. panta 1. punktu.

3. Lai nodrošinātu atbilstību nosacījumu sistēmai, dalībvalstis var izmantot savas pašreizējās administrācijas un kontroles sistēmas.

Minētās sistēmas ir saderīgas ar 1. un 2. punktā minētajām kontroles sistēmām.

4. Dalībvalstis katru gadu izskata 1. un 2. punktā minētās kontroles sistēmas, ņemot vērā sasniegtos rezultātus.

5. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- a) "prasība" ir katra atsevišķa Savienības tiesību aktos noteiktā pārvaldības prasība, kas ir noteikta ar kādu konkrētu tiesību aktu un pēc būtības atšķiras no visām pārējām prasībām tajā pašā tiesību aktā, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 12. pantā;
- b) "tiesību akts" ir katra atsevišķā direktīva un regula, kas minēta Regulas (ES) 2021/2115 12. pantā;
- c) "neatbilstības atkārtošanās" ir neatbilstība vienai un tai pašai prasībai vai standartam vairāk nekā vienu reizi secīgā trīs kalendāro gadu laikposmā, ar noteikumu, ka labuma guvējs ir bijis informēts par iepriekšējo neatbilstību un attiecīgā gadījuma tam ir bijusi iespēja veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu minēto iepriekšējo neatbilstību.

6. Lai izpildītu savus kontroles pienākumus, kas noteikti 1.–4. punktā, dalībvalstis:

- a) iekļauj pārbaudes uz vietas, kurās verificē to, kā labuma guvēji pilda Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas I nodaļas 2. iedaļā noteiktos pienākumus;
- b) ņemot vērā attiecīgās prasības, standartus, tiesību aktus vai nosacījumu sistēmas jomas, var nolemt izmantot pārbaudes, tostarp administratīvās pārbaudes, ko veic saskaņā ar kontroles sistēmām, kuras piemērojamas attiecīgajai prasībai, standartam, tiesību aktam vai nosacījumu sistēmas jomai, ar noteikumu, ka šo pārbaudu rezultativitāte ir vismaz līdzvērtīga a) apakšpunktā minēto pārbaudu uz vietas rezultativitātei;
- c) attiecīgā gadījumā var izmantot tālizpēti vai platību uzraudzības sistēmu, vai citas attiecīgas tehnoloģijas, kuras tām palīdz veikt a) apakšpunktā minētās pārbaudes uz vietas;
- d) izveido kontrolizlasi attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām pārbaudēm uz vietas, kas katru gadu jāveic, pamatojoties uz riska analīzi, kurā:
- i) ņem vērā, piemērojot svēruma koeficientus, lauku saimniecību struktūru, objektīvu neatbilstības risku un – attiecīgā gadījumā – labuma guvēju dalību lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumos, kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 15. pantā,
- ii) iekļauj nejausības komponentu, un
- iii) nodrošina, ka kontrolizlase aptver vismaz 1 % labuma guvēju, kas uzskaitīti šā panta 1. punktā;

- e) attiecībā uz nosacījumu sistēmas pienākumiem attiecībā uz Padomes Direktīvu 96/22/EK⁽³⁵⁾ uzskata, ka, piemērojot uzraudzības plānos paredzēto konkrēto izlases lielumu, ir izpildīta šā punkta d) apakšpunktā noteiktā prasība par minimālo īpatsvaru;
- f) gadījumā, ja tās izmanto 2. punktā minēto vienkāršoto kontroles sistēmu, var nolemt pārbaudēs uz vietas, kas minētas šā punkta a) apakšpunktā, neiekļaut minētajā apakšpunktā noteikto pienākumu izpildes verifikāciju, ja var pierādīt, ka gadījumā, ja konkrētie labuma guvēji neizpildītu savus pienākumus, tam nebūtu būtiskas ietekmes uz attiecīgo tiesību aktu un standartu mērķu īstenošanu.

84. pants

Ar nosacījumu sistēmu saistītā administratīvo sodu sistēma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu, kas paredz administratīvo sodu piemērošanu labuma guvējiem, kuri minēti šīs regulas 83. panta 1. punktā un kuri jebkurā attiecīgā kalendārā gada laikā nepilda pienākumus, kas noteikti Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas I nodaļas 2. iedaļā.

Pirmajā daļā minētos administratīvos sodus piemēro tikai tad, ja neatbilstība ir tieši uz attiecīgo labuma guvēju attiecināmas darbības vai bezdarbības rezultāts un ja ir izpildīts viens vai abi no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) neatbilstība ir saistīta ar labuma guvēja lauksaimniecisko darbību;
- b) neatbilstība attiecas uz saimniecību, kas definēta Regulas (ES) 2021/2115 3. panta 2) punktā, vai citām platībām, ko pārvalda labuma guvējs un kas atrodas vienas un tās pašas dalībvalsts teritorijā.

Tomēr attiecībā uz meža platībām pirmajā daļā minēto administratīvo sodu nepiemēro, ja par attiecīgo platību atbalsts saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 70. un 71. pantu nav pieprasīts.

2. Savās administratīvo sodu sistēmās, kas minētas 1. punktā, dalībvalstis:

- a) iekļauj noteikumus par administratīvo sodu piemērošanu gadījumos, kad lauksaimniecības zeme vai lauksaimniecības uzņēmums vai to daļa attiecīgā kalendārā gada vai gadu laikā tiek nodoti citām personām; minētie noteikumi balstās uz taisnīgu un objektīvu par neatbilstību piekritīgās atbildības sadali starp personām, kuras nodod zemi vai saimniecību, un personām, kuras to pārņem;
- b) neatkarīgi no 1. punkta var nolemt nepiemērot administratīvo sodu labuma guvējam par katru kalendāro gadu, ja soda summa ir 100 EUR vai mazāk; tomēr labuma guvēju informē par neatbilstības konstatējumu un par pienākumu veikt korektīvus pasākumus nākotnē;
- c) paredz, ka administratīvais sods netiek uzlikts, ja:
 - i) neatbilstību ir izraisījusi nepārvarama vara vai ārkārtas apstākļi saskaņā ar 3. pantu;
 - ii) neatbilstība ir radusies publiskas iestādes rīkojuma dēļ.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkā "nodošana" ir jebkāds darījums, ar ko lauksaimniecības zeme vai lauksaimniecības uzņēmums, vai to daļa pārstāj būt tās personas rīcībā, kura tos nodod.

3. Administratīvā soda piemērošana neietekmē to izdevumu likumību un pareizību, uz kuriem tas attiecas.

⁽³⁵⁾ Padomes Direktīva 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un par Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.).

85. pants

Administratīvo sodu piemērošana un aprēķināšana

1. Šīs regulas 84. pantā minētos administratīvos sodus piemēro, samazinot vai izslēdzot no finansējuma 83. panta 1. punktā uzskaitīto maksājumu kopsummu, kuri attiecīgajam labuma guvējam ir piešķirti vai ir piešķirami saistībā ar atbalsta pieteikumiem, ko labuma guvējs ir iesniedzis vai iesniegs neatbilstības konstatējuma kalendārajā gadā. Samazinājumus vai no finansējuma izslēdzamās summas aprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas piešķirti vai piešķirami tajā kalendārajā gadā, kurā notikusi neatbilstība. Tomēr, ja nav iespējams noteikt kalendāro gadu, kurā notikusi neatbilstība, samazinājumus vai no finansējuma izslēdzamās summas aprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas piešķirti vai piešķirami neatbilstības konstatējuma kalendārajā gadā.

Lai aprēķinātu minētos samazinājumus un no finansējuma izslēdzamās summas, ņem vērā konstatētās neatbilstības smagumu, apmēru, pastāvīgumu vai atkārtēanos un tīšumu. Uzliktie administratīvie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

Administratīvo sodu pamatā ir kontroles, ko veic saskaņā ar 83. panta 6. punktu.

2. Samazinājuma apmērs parasti ir 3 % no 1. punktā minētās maksājumu kopsummas.

3. Administratīvo sodu nepiemēro, ja neatbilstībai nav seku vai tās ir tikai nenozīmīgas attiecīgā standarta vai prasības mērķa sasniegšanai.

Dalībvalstis izveido informēšanas mehānismu, lai nodrošinātu, ka labuma guvēji ir informēti par konstatēto neatbilstību un iespējamiem veicamiem korektīviem pasākumiem. Šis mehānisms ietver arī konkrētus lauksaimniecisko konsultāciju pakalpojumus, kuri minēti Regulas (ES) 2021/2115 15. pantā un kuru apmeklēšanu attiecīgajiem labuma guvējiem var noteikt par obligātu.

4. Ja dalībvalsts neatbilstības gadījumu konstatēšanai izmanto 66. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto platību uzraudzības sistēmu, tā var nolemt piemērot mazāku procentuālo samazinājumu, nekā paredzēts šā panta 2. punktā.

5. Ja neatbilstība smagi ietekmē attiecīgā standarta vai prasības mērķa sasniegšanu vai rada tiešu risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai, piemēro lielāku procentuālo samazinājumu, nekā paredzēts 2. punktā.

6. Ja viena un tā pati neatbilstība turpina pastāvēt vai atkārtojas vienu reizi trīs secīgos kalendārajos gados, procentuālais samazinājums parasti ir 10 % no 1. punktā minētās maksājumu kopsummas. Turpmāku vienas un tās pašas neatbilstības atkārtēanos, kurai labuma guvējs nesniedz pamatotu iemeslu, uzskata par tīšas neatbilstības gadījumiem.

Tīšas neatbilstības gadījumā procentuālais samazinājums ir vismaz 15 % no 1. punktā minētās maksājumu kopsummas.

7. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dalībvalstīm un šajā nodaļā paredzēto administratīvo sodu iedarbīgumu, samērīgumu un atturošo ietekmi, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar detalizētiem noteikumiem par minēto sodu piemērošanu un aprēķināšanu.

86. pants

Summas, kas izriet no administratīvajiem sodiem par nosacījumu sistēmas neievērošanu

Dalībvalstis drīkst paturēt 25 % no summām, kas izriet no 85. pantā minētās samazināšanas un izslēgšanas.

V NODAĻA

Ar sociālo nosacījumu sistēmu saistītā kontroles sistēma un administratīvie sodi

87. pants

Ar sociālo nosacījumu sistēmu saistītā kontroles sistēma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu, kas paredz administratīvo sodu piemērošanu labuma guvējiem, kuri minēti Regulas (ES) 2021/2115 14. pantā un kuri neievēro sociālo nosacījumu sistēmas noteikumus, kas uzskaitīti minētās regulas IV pielikumā.

Šajā nolūkā dalībvalstis izmanto savas piemērojamās kontroles un izpildes sistēmas sociālo un nodarbinātības tiesību aktu jomā un piemērojamās darba standartus, lai nodrošinātu, ka Regulas (ES) 2021/2115 14. pantā un Regulas (ES) Nr. 228/2013 IV nodaļā un Regulas (ES) Nr. 229/2013 IV nodaļā minētie labuma guvēji pilda Regulas (ES) 2021/2115 IV pielikumā minētos pienākumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek skaidri nodalīti pienākumi starp iestādēm vai struktūrām, kuras ir atbildīgas par sociālo un nodarbinātības tiesību aktu un piemērojamo darba standartu izpildi, no vienas puses, un maksājumu aģentūrām, no otras puses; maksājumu aģentūru uzdevums ir maksājumu izpilde un sodu piemērošana saskaņā ar sociālo nosacījumu mehānismu.

88. pants

Ar sociālo nosacījumu sistēmu saistītā administratīvo sodu sistēma

1. Šīs regulas 87. panta 1. punkta pirmajā daļā minētās sistēmas ietvaros maksājumu aģentūrai vismaz reizi gadā paziņo par neatbilstības gadījumiem, kuros 87. panta 2. punktā minētās iestādes vai struktūras šajā sakarā ir pieņēmušas izpildāmus lēmumus. Šajā paziņojumā iekļauj attiecīgās neatbilstības smaguma, apmēra, pastāvīguma vai atkārtotības un tīšuma novērtējumu un klasifikāciju. Lai veiktu šādu novērtējumu, dalībvalstis var izmantot jebkuru piemērojamo valsts sistēmu darba sankciju klasifikācijai. Paziņojumā maksājumu aģentūrai ievēro 87. panta 2. punktā minēto iestāžu un struktūru iekšējo organizāciju, uzdevumus un procedūras.

Maksājumu aģentūrai paziņo tikai tad, ja neatbilstība ir tieši uz attiecīgo labuma guvēju attiecināmas darbības vai bezdarbības rezultāts; un ja ir izpildīts viens vai abi no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) neatbilstība ir saistīta ar labuma guvēja lauksaimniecisko darbību;
- b) neatbilstība attiecas uz saimniecību, kas definēta Regulas (ES) 2021/2115 3. panta 2) punktā, vai citām platībām, ko pārvalda labuma guvējs un kas atrodas vienas un tās pašas dalībvalsts teritorijā.

2. Savās administratīvo sodu sistēmās, kas minētas 87. panta 1. punktā, dalībvalstis:

- a) var nolemt nepiemērot administratīvo sodu labuma guvējam par katru kalendāro gadu, ja soda summa ir 100 EUR vai mazāk; tomēr labuma guvēju informē par neatbilstības konstatējumu un pienākumu veikt korektīvus pasākumus nākotnē;
- b) paredz, ka administratīvais sods netiek uzlikts, ja:
 - i) neatbilstību ir izraisījusi nepārvarama vara;
 - ii) neatbilstība ir radusies publiskas iestādes rīkojuma dēļ.

3. Administratīvā soda piemērošana neietekmē to izdevumu likumību un pareizību, uz kuriem tas attiecas.

89. pants

Administratīvā soda piemērošana un aprēķināšana

1. Administratīvos sodus piemēro, samazinot vai izslēdzot no finansējuma 83. panta 1. punktā uzskaitīto maksājumu kopsummu, kuri attiecīgajam labuma guvējam ir piešķirti vai ir piešķirami saistībā ar atbalsta pieteikumiem, ko labuma guvējs ir iesniedzis vai iesniegs neatbilstības konstatējumā kalendārajā gadā. Samazinājumus vai no finansējuma izslēdzamās summas aprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas piešķirti vai piešķirami tajā kalendārajā gadā, kurā notikusi neatbilstība. Tomēr, ja nav iespējams noteikt kalendāro gadu, kurā notikusi neatbilstība, samazinājumus vai no finansējuma izslēdzamās summas aprēķina, pamatojoties uz maksājumiem, kas piešķirti vai piešķirami neatbilstības konstatējumā kalendārajā gadā.

Lai aprēķinātu minētos samazinājumus un no finansējuma izslēdzamās summas, atbilstoši 87. panta 2. punktā minēto iestāžu vai struktūru novērtējumam ņem vērā konstatētās neatbilstības smagumu, apmēru, pastāvīgumu vai atkārtēanos un tīšumu. Uzliktie administratīvie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

Administratīvo sodu piemērošanai un aprēķināšanai *mutatis mutandis* piemēro 85. panta 2., 5. un 6. punkta attiecīgos noteikumus.

2. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dalībvalstīm un šajā nodaļā paredzētās administratīvo sodu iedarbīgumu, samērīgumu un atturošo ietekmi, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar detalizētiem noteikumiem par minēto sodu piemērošanu un aprēķināšanu.

V SADAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

I NODAĻA

Informācijas nodošana

90. pants

Informācijas nosūtīšana

1. Papildus to paziņošanas pienākumiem, ievērojot Regulu (ES) 2021/2115, dalībvalstis nosūta Komisijai šādu informāciju, deklarācijas un dokumentus:

- a) par akreditētām maksājumu aģentūrām un izraudzītām un akreditētām koordinējošām struktūrām:
 - i) akreditācijas un, attiecīgā gadījumā, izraudzīšanas dokumentu,
 - ii) funkciju (akreditēta maksājumu aģentūra vai izraudzīta un akreditēta koordinējošā struktūra),
 - iii) attiecīgā gadījumā – akreditācijas atsaukumu;
- b) par sertifikācijas struktūrām:
 - i) nosaukumu,
 - ii) adresi;
- c) par pasākumiem, kas saistīti ar ELGF un ELFLA finansētām darbībām:
 - i) akreditētās maksājumu aģentūras vai izraudzītās un akreditētās koordinējošās struktūras parakstītas izdevumu deklarācijas, ko izmanto arī kā maksājuma pieprasījumus, kopā ar vajadzīgo informāciju;

- ii) attiecībā uz ELGF – finansējuma vajadzību aplēses, un attiecībā uz ELFLA – atjauninātas aplēses par izdevumu deklarācijām, ko iesniegs gada laikā, un aplēses par izdevumu deklarācijām attiecībā uz nākamo finanšu gadu;
- iii) akreditēto maksājumu aģentūru pārvaldības deklarāciju un gada pārskatus.

2. Dalībvalstis regulāri informē Komisiju par IV sadaļas II nodaļā minētās integrētās sistēmas piemērošanu. Komisija par šo tematu organizē viedokļu apmaiņu ar dalībvalstīm.

91. pants

Konfidencialitāte

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu tās informācijas konfidencialitāti, kura darīta zināma vai iegūta, veicot inspekcijas vai grāmatojumu noskaidrošanas pasākumus saskaņā ar šo regulu.

Uz minēto informāciju attiecas Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96 8. pantā paredzētie noteikumi.

2. Neskarot valstu noteikumus tiesvedības jomā, IV sadaļas III nodaļā minētajā rūpīgajā pārbaudē savākto informāciju aizsargā kā dienesta noslēpumu. To neizpauž nevienai personai, izņemot personas, kurām sakarā ar to pienākumiem dalībvalstīs vai Savienības iestādēs tā ir jāzina, lai varētu veikt minētos pienākumus.

92. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz informācijas nodošanu

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka noteikumus par:

- a) to, kādā formā, ar kādu saturu, cik bieži, kādos termiņos un kādā kārtībā Komisijai nosūta vai dara pieejamu šādu informāciju:
 - i) izdevumu deklarācijas un izdevumu aplēses un to atjauninājumus, tostarp piešķirtos ieņēmumus,
 - ii) maksājumu aģentūru pārvaldības deklarāciju un gada pārskatus,
 - iii) ziņojumus par pārskatu apliecināšanu,
 - iv) akreditēto maksājumu aģentūru, izraudzīto un akreditēto koordinējošo struktūru un izraudzīto sertifikācijas struktūru nosaukumus un identifikācijas datus,
 - v) kārtību, kādā ieģrāmatojami un izmaksājami ELGF un ELFLA finansētie izdevumi,
 - vi) paziņojumi par finanšu korekcijām, ko dalībvalstis veikušas saistībā ar lauku attīstības intervencēm,
 - vii) informāciju par pasākumiem, kas veikti, ievērojot 59. pantu;
- b) kārtību, kādā organizējama informācijas un dokumentu apmaiņa starp Komisiju un dalībvalstīm, un informācijas sistēmu ieviešanu, tostarp ar šīm sistēmām apstrādājamo datu veidu, formu un saturu un šo datu uzglabāšanas noteikumus;
- c) dalībvalstu paziņojumiem Komisijai par informāciju, dokumentiem, statistiku un ziņojumiem, kā arī par šādas paziņošanas termiņiem un metodēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

II NODAĻA

Euro izmantošana

93. pants

Vispārējie principi

1. Summas, kas norādītas Komisijas īstenošanas lēmumos, ar kuriem apstiprina KLP stratēģiskos plānus, Komisijas saistību un maksājumu summas, dalībvalstu apliecinātās vai sertificētās izdevumu summas un summas dalībvalstu izdevumu deklarācijās izsaka un izmaksā euro.
2. Lauksaimniecības tiesību aktos noteiktās cenas un summas izsaka euro.

Minētās cenas un summas piešķir vai iekasē euro dalībvalstīs, kuras ir pieņēmušas euro, un valsts valūtā dalībvalstīs, kuras euro nav pieņēmušas.

94. pants

Valūtas kurss un noteicošā diena

1. Dalībvalstīs, kuras nav pieņēmušas euro, 93. panta 2. punktā minētās cenas un summas konvertē valsts valūtā, izmantojot valūtas maiņas kursu.
2. Valūtas kursa noteicošā diena ir:
 - a) attiecībā uz summām, ko iekasē vai piešķir tirdzniecībā ar trešām valstīm, – muitas importa vai eksporta formalitāšu nokārtošanas diena;
 - b) visos pārējos gadījumos – tā notikuma diena, ar kuru tiek sasniegts darbības ekonomiskais mērķis.
3. Ja Regulā (ES) 2021/2115 paredzēto tiešo maksājumu labuma guvējam veic valūtā, kas nav euro, dalībvalstīs euro izteikto atbalsta summu konvertē valsts valūtā, pamatojoties uz pēdējo Eiropas Centrālās bankas (ECB) noteikto valūtas kursu pirms tā gada 1. oktobra, par kuru piešķirts atbalsts.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstīs pienācīgi pamatotos gadījumos var nolemt veikt valūtas konvertēšanu, pamatojoties uz vidējo valūtas kursu, ko ECB noteikusi mēnesī pirms tā gada 1. oktobra, par kuru piešķirts atbalsts. Dalībvalstīs, kas izvēlas minēto iespēju, minēto vidējo kursu nosaka un publicē pirms attiecīgā gada 1. decembra.

4. Attiecībā uz ELGF dalībvalstīs, kuras nav ieviesušas euro, izdevumu deklarāciju sagatavošanā piemēro to pašu valūtas kursu, ko tās izmantoja, lai veiktu maksājumus labuma guvējiem vai saņemtu ieņēmumus, saskaņā ar šo nodaļu.
5. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par minētajām noteicošajām dienām un izmantojamo valūtas kursu. Konkrēto noteicošo dienu nosaka, ņemot vērā šādus kritērijus:
 - a) pēc iespējas drīzāku valūtas kursa korekciju faktisko piemērojamību;
 - b) noteicošo dienu līdzību tādās pašās darbībās, kas veiktas tirgus organizācijas satvarā;
 - c) noteicošo dienu sakarību attiecībā uz dažādām cenām un summām, kas saistītas ar tirgus organizāciju;
 - d) pārbaužu realizējamību un rezultativitāti attiecībā uz atbilstošu valūtas kursu piemērošanu.

6. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar noteikumiem par valūtas kursu, kas piemērojams, kad tiek sagatavotas izdevumu deklarācijas un intervences krājumu darbības tiek iegrāmatotas maksājumu aģentūras kontos.

95. pants

Aizsardzības pasākumi un atkāpes

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem aizsargā Savienības tiesību aktu piemērošanu, ja to var apdraudēt ārkārtēja monetāra rakstura prakse attiecībā uz valsts valūtu. Ar minētajiem īstenošanas aktiem var atkāpties no spēkā esošajiem noteikumiem vienīgi uz laiku, kas ir noteikti nepieciešams. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

Par pirmajā daļā minētajiem pasākumiem nekavējoties informē Eiropas Parlamentu, Padomi un dalībvalstis.

2. Ja ir ticams, ka ārkārtēja monetāra rakstura prakse attiecībā uz valsts valūtu varētu apdraudēt Savienības tiesību aktu piemērošanu, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar atkāpēm no šīs nodaļas noteikumiem, šādos gadījumos:

- a) ja dalībvalsts izmanto nepieņemamus maiņas paņēmienus, piemēram, vairākus valūtas kursus, vai izmanto bārterlīgumus,
- b) ja dalībvalstīm ir valūtas, kuras nav kotētas oficiālos ārvalstu valūtas tirgos, vai ja šo valūtu tendence var radīt tirdzniecības izkropļojumus.

96. pants

Euro izmantošana dalībvalstīs, kas nav ieviesušas euro

1. Ja dalībvalsts, kas nav pieņēmusi euro, nolemj izdevumus, ko rada lauksaimniecības tiesību akti, maksāt euro, nevis attiecīgās valsts valūtā, šī dalībvalsts veic pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka euro izmantošana nerada sistemātiskas priekšrocības salīdzinājumā ar valsts valūtas izmantošanu.

2. Šā panta 1. punktā minētos plānotos pasākumus dalībvalsts paziņo Komisijai pirms to stāšanās spēkā. Šie pasākumi nestājas spēkā, kamēr Komisija minētajai dalībvalstij nav paziņojusi savu piekrišanu.

III NODAĻA

Ziņojumi

97. pants

Gada finanšu ziņojums

Komisija katru gadu, kas seko budžeta gadam, līdz 30. septembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei finanšu ziņojumu par ELGF un ELFLA pārvaldību iepriekšējā budžeta gadā.

IV NODAĻA

Pārredzamība

98. pants

Ar labuma guvējiem saistītās informācijas publicēšana

1. Regulas (ES) 2021/1060 49. panta 3. un 4. punkta nolūkos un saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu dalībvalstis nodrošina, ka katru gadu *ex post* tiek publicēts ELGF un ELFLA labuma guvēju saraksts, tostarp – attiecīgā gadījumā – informācija par grupām, kurās labuma guvēji ir iesaistīti, saskaņā ar šīs regulas 59. panta 4. punktu, kuru minētie labuma guvēji tām snieguši saskaņā ar šīs regulas 59. panta 4. punktu.
2. Attiecīgā gadījumā ELFLA un ELGF labuma guvējiem piemēro Regulas (ES) 2021/1060 49. panta 3. punkta a), b), d) līdz j) un l) apakšpunktu un 49. panta 4. punktu. Minētās regulas 49. panta 3. punkta e) apakšpunktu piemēro vienīgi darbības nolūkos. Attiecībā uz ELFLA piemēro minētās regulas 49. panta 3. punkta k) apakšpunktu.
3. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:
 - a) “darbība” ir pasākums, nozare vai intervenču veids;
 - b) “darbības kopējās izmaksas” ir to maksājumu summas, kas atbilst katram ELGF vai ELFLA finansētajam pasākumam, nozarei vai intervenču veidam un ko katrs labuma guvējs ir saņēmis attiecīgajā finanšu gadā; attiecībā uz maksājumiem, kas atbilst ELFLA finansētajiem intervenču veidiem, publicējamās summas atbilst kopējam publiskajam finansējumam, kas ietver gan Savienības, gan valsts iemaksu;
 - c) “darbības atrašanās vietas indikators vai ģeolokācijas dati” ir pašvaldība, kurā labuma guvējs dzīvo vai ir reģistrēts, un pasta indekss vai tā daļa (ja pieejams), pēc kā nosaka pašvaldību.
4. Regulas (ES) 2021/1060 49. panta 3. un 4. punktā minēto informāciju katra dalībvalsts dara pieejamu vienā tīmekļa vietnē. Šāda informācija ir pieejama divus gadus no tās sākotnējās publicēšanas dienas.

Regulas (ES) 2021/1060 49. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minēto informāciju dalībvalstis nepublicē, ja atbalsta summa, ko labuma guvējs saņēmis vienā gadā, ir vienāda ar vai mazāka par 1 250 EUR.

99. pants

Labuma guvēju informēšana par tādu datu publicēšanu, kas uz tiem attiecas

Dalībvalstis informē labuma guvējus par to, ka ar tiem saistīti dati tiks publicēti saskaņā ar 98. pantu un ka Savienības finanšu interešu aizsardzības nolūkos šādus datus var apstrādāt Savienības un dalībvalstu revīzijas un izmeklēšanas struktūras.

Saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 prasībām attiecībā uz personas datiem dalībvalstis informē labuma guvējus par viņu tiesībām, kas paredzētas minētajā regulā, un par procedūrām, kas piemērojamas minēto tiesību izmantošanai.

100. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz pārredzamību

Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz noteikumus par:

- a) 98. un 99. pantā paredzētās publicēšanas formu, tostarp veidu, kā informāciju pasniegt sadalījumā pa pasākumiem, nozarēm vai intervenču veidiem, un paredzētās publicēšanas termiņiem;
- b) 99. panta vienādu piemērošanu;

c) sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 103. panta 3. punktā.

V NODAĻA

Personas datu aizsardzība

101.pants

Personas datu apstrāde un aizsardzība

1. Neskarot 98., 99. un 100. pantu, dalībvalstis un Komisija vāc personas datus nolūkā īstenot savus attiecīgos pārvaldības, kontroles, revīzijas, uzraudzības un izvērtēšanas pienākumus saskaņā ar šo regulu, un jo īpaši tos, kas noteikti II sadaļas II nodaļā, III sadaļas III un IV nodaļā, IV sadaļā un V sadaļas III nodaļā, kā arī statistikas nolūkos un neapstrādā šos datus veidā, kas ar minēto nolūku nav saderīgs.
2. Ja personas datus apstrādā uzraudzības un izvērtēšanas nolūkos saskaņā ar Regulu (ES) 2021/2115, kā arī statistikas vajadzībām, tos padara anonīmus.
3. Personas datus apstrādā saskaņā ar Regulām (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725. Jo īpaši šādus datus neuzglabā veidā, kas ļauj identificēt datu subjektus ilgāku laiku, nekā tas ir vajadzīgs nolūkiem, kādiem tie ir vākti vai kādiem tie ir turpmāk apstrādāti, ņemot vērā minimālos uzglabāšanas periodus, kas noteikti piemērojamajos Savienības un valstu tiesību aktos.
4. Dalībvalstis informē datu subjektus par to, ka valsts un Savienības struktūras var apstrādāt viņu personas datus saskaņā ar šā panta 1. punktu un ka šajā sakarā datu subjektiem ir datu aizsardzības tiesības, kas paredzētas Regulās (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725.

VI SADAĻA

DELEĢĒTI AKTI UN ĪSTENOŠANAS AKTI

102. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 11. panta 1. punktā, 17. panta 5. punktā, 23. panta 2. punktā, 38. panta 2. punktā, 40. panta 3. punktā, 41. panta 3. punktā, 44. panta 4. un 5. punktā, 47. panta 1. punktā, 52. panta 1. punktā, 54. panta 4. punktā, 55. panta 6. punktā, 60. panta 3. punktā, 64. panta 3. punktā, 74. pantā, 76. panta 2. punktā, 85. panta 7. punktā, 89. panta 2. punktā, 94. panta 5. un 6. punktā, 95. panta 2. punktā un 105. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2021. gada 7. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 11. panta 1. punktā, 17. panta 5. punktā, 23. panta 2. punktā, 38. panta 2. punktā, 40. panta 3. punktā, 41. panta 3. punktā, 44. panta 4. un 5. punktā, 47. panta 1. punktā, 52. panta 1. punktā, 54. panta 4. punktā, 55. panta 6. punktā, 60. panta 3. punktā, 64. panta 3. punktā, 74. pantā, 76. panta 2. punktā, 85. panta 7. punktā, 89. panta 2. punktā, 94. panta 5. un 6. punktā, 95. panta 2. punktā un 105. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģēta akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas paredzēti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 11. panta 1. punktu, 17. panta 5. punktu, 23. panta 2. punktu, 38. panta 2. punktu, 40. panta 3. punktu, 41. panta 3. punktu, 44. panta 4. un 5. punktu, 47. panta 1. punktu, 52. panta 1. punktu, 54. panta 4. punktu, 55. panta 6. punktu, 60. panta 3. punktu, 64. panta 3. punktu, 74. pantu, 76. panta 2. punktu, 85. panta 7. punktu, 89. panta 2. punktu, 94. panta 5. un 6. punktu, 95. panta 2. punktu un 105. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

103. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, ko sauc Lauksaimniecības fondu komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

Šīs regulas 11., 12., 17., 18., 23., 26., 32., 39. līdz 44., 47., 51. līdz 55., 58., 59., 60., 64., 75., 82., 92., 95. un 100. panta nolūkos attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiešo maksājumu intervencēm, intervencēm konkrētās nozarēs, lauku attīstības intervencēm un tirgu kopīgo organizāciju, Komisijai attiecīgi palīdz Lauksaimniecības fondu komiteja, Kopējās lauksaimniecības politikas komiteja, kas izveidota ar Regulu (ES) 2021/2115, un Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

104. pants

Atcelšana

1. Regula (ES) Nr. 1306/2013 tiek atcelta.

Tomēr:

- a) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 5. pantu, 7. panta 3. punktu, 9., 17., 21. un 34. pantu, 35. panta 4. punktu, 36., 37., 38., 40. līdz 43., 51., 52., 54., 56., 59., 63., 64., 67., 68., 70. līdz 75., 77., 91. līdz 97., 99. un 100. pantu, 102. panta 2. punktu un 110. un 111. pantu turpina piemērot:
 - i) attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti par atbalsta shēmām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 attiecībā uz 2022. kalendāro gadu un pirms tā;
 - ii) pasākumiem, kas saskaņā ar Regulām (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 229/2013, (ES) Nr. 1308/2013 un (ES) Nr. 1144/2014 tiek īstenoti līdz 2022. gada 31. decembrim;

- iii) atbalsta shēmām, kuras minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/2115 ⁽³⁶⁾ 5. panta 6. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā un 5. panta 7. punktā, attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti par darbībām, kuras, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1308/2013, tiek īstenotas pēc 2022. gada 31. decembra un līdz minēto atbalsta shēmu beigām; un
- iv) saistībā ar ELFLA – attiecībā uz izdevumiem, kas labuma guvējiem radušies, un maksājumiem, ko maksājumu aģentūra veikusi lauku attīstības programmu īstenošanas ietvaros, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1305/2013;
- b) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 69. pantu turpina piemērot attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti par atbalsta shēmām, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1307/2013, un lauku attīstības programmu īstenošanas ietvaros, kuras Komisija apstiprinājusi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, un citiem KLP pasākumiem, kuri noteikti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II sadaļas I nodaļā un īstenoti pirms 2023. gada 1. janvāra;
- c) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 2. punktu turpina piemērot attiecībā uz ieņēmumiem, kas deklarēti lauku attīstības programmu īstenošanas ietvaros, kuras Komisija apstiprinājusi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, Regulu (EK) Nr. 1698/2005 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 27/2004 ⁽³⁷⁾;
- d) Regulu (ES) Nr. 1306/2013 turpina piemērot attiecībā uz izdevumiem, kas izriet no juridiskām saistībām, kuras minētas Regulas (ES) 2021/2115 155. panta 2. punktā. Neatkarīgi no tā izdevumiem, par kuriem Komisijai paziņots saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 155. panta 2. punktu, piemēro šīs regulas 31. pantu, ko šajā nolūkā uzskata par intervences veidu.
2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, uz Regulu (ES) 2021/2115 un uz Regulu (ES) 1308/2013 un lasa saskaņā ar pielikumā doto atbilstības tabulu.

105. pants

Pārejas pasākumi

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 102. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuri ir nepieciešami, lai nodrošinātu raitu pāreju no kārtības, kas paredzēta Regulā (ES) Nr. 1306/2013, kā minēts šīs regulas 104. pantā, uz to, kas noteikta šajā regulā, šo regulu papildinot ar atkāpēm no šajā regulā paredzētajiem noteikumiem un ar to papildinājumiem.

106. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2023. gada 1. janvāra.

Tomēr 16. pantu attiecībā uz ELGF piemēro izdevumiem, kas radušies no 2022. gada 16. oktobra.

⁽³⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

⁽³⁷⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 27/2004 (2004. gada 5. janvāris), ar ko paredz sīki izstrādātus pārejas noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 piemērošanai attiecībā uz lauku attīstības pasākumu finansēšanu, kuru veic ELVGF Garantiju nodaļa, Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovēnijā (OV L 5, 9.1.2004., 36. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 2. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. VRTOVEC

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (ES) Nr. 1306/2013	Šī regula	Regula (ES) 2021/2115	Regula (ES) Nr. 1308/2013
1. pants	1. pants	—	—
2. pants	2. un 3. pants	—	—
3. pants	4. pants	—	—
4. pants	5. pants	—	—
5. pants	6. pants	—	—
6. pants	7. pants	—	—
7. panta 1., 2. un 3. punkts	9. pants	—	—
7. panta 4. un 5. punkts	10. pants	—	—
7. panta 6. punkts	—	—	—
8. pants	11. pants	—	—
9. pants	12. pants	—	—
10. pants	37. panta a) punkts	—	—
11. pants	44. panta 1. punkts	—	—
12. pants	—	15. panta 1., 2. un 4. punkts	—
13. panta 1. punkts	—	15. panta 3. punkts	—
13. panta 2. un 3. punkts	—	—	—
14. pants	—	—	—
15. pants	—	—	—
16. pants	14. pants	—	—
17. pants	20. pants	—	—
18. pants	21. pants	—	—
19. pants	22. pants	—	—
20. pants	23. pants	—	—
21. pants	24. pants	—	—
22. pants	25. pants	—	—
23. pants	26. pants	—	—
24. pants	15. pants	—	—
25. pants	16. pants	—	—
26. pants	17. pants	—	—
27. pants	18. pants	—	—
28. pants	19. pants	—	—
29. pants	—	—	—
30. pants	36. pants	—	—
31. pants	27. pants	—	—

32. pants	28. pants	—	—
33. pants	29. pants	—	—
34. pants	30. pants	—	—
35. pants	31. pants	—	—
36. pants	32. pants	—	—
37. pants	33. pants	—	—
38. pants	34. pants	—	—
39. pants	35. pants	—	—
40. pants	38. pants	—	—
41. pants	39. pants	—	—
42. pants	—	—	—
43. pants	45. pants	—	—
44. pants	43. panta 1. punkts	—	—
45. pants	46. pants	—	—
46. pants	43. panta 2. punkts un 47. pants	—	—
47. pants	49. pants	—	—
48. pants	50. pants	—	—
49. pants	51. panta 1. un 2. punkts	—	—
50. pants	51. panta 3. punkts un 52. pants	—	—
51. pants	53. pants	—	—
52. pants	55. pants	—	—
53. pants	—	—	—
54. pants	—	—	—
55. pants	56. pants	—	—
56. pants	57. pants	—	—
57. pants	58. pants	—	—
58. pants	59. pants	—	—
59. pants	—	—	—
60. pants	62. pants	—	—
61. pants	63. pants	—	—
62. pants	60. pants	—	—
63. panta 1. punkta pirmā daļa un 2. līdz 5. punkts	—	—	—
63. panta 1. punkta otrā daļa	61. pants	—	—
64. pants	—	—	—
65. pants	—	—	—
66. pants	64. pants	—	—
67. pants	65. pants	—	—

68. pants	66. pants	—	—
69. panta 1. punkta pirmā daļa	67. panta 1. punkta otrā daļa	—	—
69. panta 1. punkta otrā daļa	—	—	—
69. panta 1. punkta trešā daļa	67. panta 1. punkta ceturrtā daļa	—	—
69. panta 2. punkts	67. panta 2. punkts	—	—
70. pants	68. pants	—	—
71. pants	73. pants	—	—
72. pants	69. pants	—	—
73. pants	71. pants	—	—
74. panta 1. punkts	72. pants	—	—
74. panta 2., 3. un 4. punkts	—	—	—
75. pants	44. panta 2., 3. un 5. punkts	—	—
76. pants	74. pants	—	—
77. pants	—	—	—
78. pants	75. pants	—	—
79. pants	76. pants	—	—
80. pants	77. panta 1., 2. un 5. punkts	—	—
81. pants	78. panta 1., 2. un 3. punkts	—	—
82. panta 1. un 2. punkts	78. panta 4. un 5. punkts	—	—
82. panta 3. un 4. punkts	—	—	—
83. panta 1. punkts	79. pants	—	—
83. panta 2. un 3. punkts	—	—	—
84. panta 1., 2., 3. un 4. punkts	80. pants	—	—
84. panta 5. punkts	—	—	—
84. panta 6. punkts	77. panta 4. punkts	—	—
85. panta 1., 3. un 4. punkts	77. panta 3. punkts	—	—
85. panta 2. punkts	—	—	—
86. panta 1. punkts	80. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—	—
86. panta 2. punkts	—	—	—
87. pants	81. pants	—	—
88. pants	82. pants	—	—
89. pants	—	—	90.a pants
90. pants	—	—	116.a pants
91. pants	—	12. pants	—

92. pants	—	12. pants	—
93. pants	—	12. pants	—
94. pants	—	14. pants	—
95. pants	—	—	—
96. pants	83. pants	—	—
97. pants	84. pants	—	—
98. pants	—	—	—
99. pants	85. pants	—	—
100. pants	86. pants	—	—
101. panta 1. punkts	—	—	—
101. panta 2. punkts	85. panta 7. punkts	—	—
102. pants	90. pants	—	—
103. pants	91. pants	—	—
104. pants	92. pants	—	—
105. pants	93. pants	—	—
106. pants	94. pants	—	—
107. pants	95. pants	—	—
108. pants	96. pants	—	—
109. pants	97. pants	—	—
110. pants	—	128. pants	—
111. pants	98. panta 1., 2. un 3. punkts	—	—
112. pants	98. panta 4. punkts	—	—
113. pants	99. pants	—	—
114. pants	100. pants	—	—
115. pants	102. pants	—	—
116. pants	103. pants	—	—
117. pants	101. pants	—	—
118. pants	—	—	—
119. pants	104. pants	—	—
119.a pants	—	—	—
120. pants	105. pants	—	—
121. pants	106. pants	—	—
I pielikums	—	—	—
II pielikums	—	III pielikums	—
III pielikums	Pielikums	—	—

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2021/2117**(2021. gada 2. decembris),**

ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālakajiem Eiropas Savienības reģioniem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 114. pantu, 118. panta pirmo daļu un 349. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Komisijas 2017. gada 29. novembra paziņojumā "Pārtikas un lauksaimniecības nākotne" ir izklāstīta kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) nākotnes problemātika, mērķi un virzieni pēc 2020. gada. Minētie mērķi ir padarīt KLP vairāk orientētu uz rezultātiem, veicināt lauksaimniecības, mežsaimniecības un lauku apvidu modernizāciju un ilgtspēju, tostarp ekonomisko, sociālo, vides un klimata ilgtspēju, un palīdzēt samazināt atbalsta saņēmēju administratīvo slogu, kas ir saistīts ar Savienības tiesību aktiem.
- (2) Tā kā KLP ir labāk jāreaģē uz problēmām un iespējām, kas rodas starptautiskā, Savienības, valstu, reģionu, vietējā un lauku saimniecību līmenī, ir jāracionalizē KLP pārvaldība un jāuzlabo tās rezultāti Savienības mērķu sasniegšanā, un ievērojami jāsamazina administratīvais slogs. KLP pamatā vajadzētu būt snieguma īstenošanai. Tāpēc Savienībai būtu jāparedz politikas pamatparametri, piemēram, KLP mērķi un pamatprasības, bet dalībvalstīm būtu jāuzņemas lielāka atbildība par minēto mērķu un mērķrādītāju sasniegšanu. Lielāka subsidiaritāte dod iespēju labāk ņemt vērā vietējos apstākļus un vajadzības, kā arī lauksaimniecības īpatnības, ko rada lauksaimniecības sociālā struktūra un dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirības, pielāgojot atbalstu tā, lai tas sniegtu pēc iespējas lielāku devumu Savienības mērķu sasniegšanā.

⁽¹⁾ OV C 62, 15.2.2019., 214. lpp.

⁽²⁾ OV C 86, 7.3.2019., 173. lpp.

⁽³⁾ OV C 41, 1.2.2019., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2021. gada 2. decembra lēmums.

- (3) Šai regulai piemēro horizontālos finanšu noteikumus, ko pieņem Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 322. pantu. Minētie noteikumi ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾ ("Finanšu regula") un jo īpaši nosaka procedūru budžeta izveidei un izpildei ar dotācijām, iepirkumu, godalgām un netiešo izpildi, kā arī paredz finanšu dalībnieku atbildības pārbaudes. Noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD 322. pantu, aptver arī vispārēja nosacījuma mehānisma režīmu Savienības budžeta aizsardzībai.
- (4) Lai nodrošinātu KLP saskaņotību, visām turpmākās KLP intervencēm vajadzētu būt ietvertām stratēģiskā plānā, kurā būtu iekļauti intervenču veidi konkrētās nozarēs, kas bija paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾.
- (5) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 II pielikumā ir izklāstītas dažas definīcijas, kas attiecas uz minētās regulas darbības jomā ietilpstošām nozarēm. Minētā pielikuma II daļas B iedaļā ir izklāstītās definīcijas, kas attiecas uz cukura nozari, būtu jāsvīturo, jo tās vairs nav piemērojamas. Lai, ņemot vērā jaunas zinātniskās atziņas vai tirgus attīstību, atjauninātu minētajā pielikumā iekļautās definīcijas, kas attiecas uz citām nozarēm, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz minēto definīciju grozīšanu, taču ne pilnvaras pievienot jaunas definīcijas. Tāpēc būtu jāsvīturo minētā pielikuma II daļas A iedaļas 4. punktā Komisijai deleģētās individuālās pilnvaras grozīt inulīna sīrupa definīciju. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁷⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (6) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I daļa būtu jāvienkāršo. Būtu jāsvīturo liekās un novecojušās definīcijas un noteikumi, ar kuriem Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus.
- (7) Ņemot vērā gūto pieredzi, būtu jāpagarina daži valsts intervences laikposmi. Gadījumos, kad valsts intervence tiek sākota automātiski, valsts intervences laikposms būtu jāpagarina par vienu mēnesi. Gadījumos, kad valsts intervence tiek sākota atkarībā no norisēm tirgū, valsts intervences laikposmam vajadzētu būt visam gadam.
- (8) Lielākas pārredzamības nolūkos un saistībā ar Savienības starptautiskajām saistībām ir lietderīgi paredzēt, ka tiek publicēta attiecīgā informācija par valsts intervencē iepirkto produktu apjomu un iepirkšanas un pārdošanas cenu.
- (9) Atbalsta piešķiršana olīveļļas privātai uzglabāšanai ir izrādījusies efektīvs tirgus stabilizācijas instruments. Ņemot vērā gūto pieredzi un lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni un lai stabilizētu tirgu olīveļļas un galda olīvu nozarē, ir lietderīgi paplašināt to produktu sarakstu, par kuriem var saņemt atbalstu privātai uzglabāšanai, iekļaujot tajā arī galda olīvas.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (10) Pēc Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības būtu jāatjaunina Regulas (ES) Nr. 1308/2013 23.a pantā izklāstītie ierobežojumi Savienības atbalstam izglītības iestāžu apgādei ar augļiem un dārzeņiem un pienu un piena produktiem. Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi paredzēt samazināto ierobežojumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku no 2021. gada 1. janvāra.
- (11) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 II daļas I sadaļas II nodaļas 2.–6. iedaļā izklāstītie noteikumi par atbalsta shēmām būtu jāsvītiro, jo visi attiecīgajās nozarēs īstenojamo intervenču veidi ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/2115 ⁽⁸⁾.
- (12) Savienības vīna politika un tās spēkā esošā atļauju piešķiršanas sistēma, kas kopš 2016. gada ir nodrošinājusi sakārtotu vīnogulāju stādījumu audzēšanu, ir palīdzējusi paaugstināt Savienības vīna nozares konkurētspēju un veicināt augstas kvalitātes ražošanu. Lai gan vīna nozare ir panākusi līdzsvaru starp produkcijas piedāvājumu, kvalitāti, patērētāju pieprasījumu un eksportu pasaules tirgū, minētais līdzsvars vēl nav pietiekami ilgstošs vai stabils, it īpaši nopietnu tirgus traucējumu gadījumā vīna nozarē. Turklāt, mainoties patērētāju ieradumiem un dzīvesveidam, vīna patēriņš Savienībā turpinās samazināties. Līdz ar to jaunu vīnogulāju stādīšanas liberalizācija ilgtermiņā var apdraudēt līdz šim panākto līdzsvaru starp nozares piegādes jaudu, pietiekami augstu dzīves līmeni ražotājiem un saprātīgām cenām patērētājiem. Tas var apdraudēt pozitīvās norises, kas pēdējās desmitgadēs panāktas ar Savienības tiesību aktiem un politiku.
- (13) Arī esošā vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēma tiek uzskatīta par būtisku, lai nodrošinātu vīnu daudzveidību un reaģētu uz Savienības vīna nozares īpatnībām. Savienības vīna nozarei ir specifiskas īpašības, tostarp ilga vīna dārzu mūžs, ņemot vērā, ka tie sāk ražot tikai vairākus gadus pēc iestādīšanas, bet pēc tam turpina vairākas desmitgades, un ka nozarē iespējamās ievērojamas ražošanas svārstības no vienas ražas līdz nākamajai. Atšķirībā no daudzām trešām valstīm, kurās ražo vīnu, Savienības vīna nozarei ir raksturīgs arī ļoti liels skaits mazu ģimenes lauku saimniecību, kā rezultātā pastāv daudzveidīgs vīnu klāsts. Lai garantētu savu projektu ekonomisko dzīvotspēju un uzlabotu Savienības vīna nozares konkurētspēju pasaules tirgū, nozares dalībniekiem un ražotājiem ir vajadzīga ilgtermiņa prognozējamība, ņemot vērā ievērojamos ieguldījumus, kas nepieciešami, lai iestādītu vīna dārzus.
- (14) Lai pasargātu Savienības vīna nozares līdz šim gūtos panākumus un panāktu ilgstošu kvantitatīvo un kvalitatīvo līdzsvaru nozarē, turpinot sakārtotu vīnogulāju stādījumu audzēšanu pēc 2030. gada, vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmas darbība būtu jāpagarina līdz 2045. gadam, t. i. uz laikposmu, kas atbilst sākotnējam laikposmam, kurš ir spēkā kopš 2016. gada, bet veicot divus vidusposma pārskatus 2028. un 2040. gadā, lai izvērtētu sistēmu un vajadzības gadījumā, balstoties uz minēto vidusposma pārskatu rezultātiem, iesniegtu priekšlikumus, lai uzlabotu vīna nozares konkurētspēju.
- (15) Tas, ka ražotājiem ļauj atlikt vēlreizēju vīna dārzu apstādīšanu, varētu labvēlīgi ietekmēt vidi, ar mazāku ķīmisko vielu daudzumu uzlabojot augsnes sanitāros apstākļus. Tādēļ, lai veicinātu labāku augsnes apsaimniekošanu vīnkopībā, ir lietderīgi atļaut pagarināt vēlreizējas apstādīšanas atļauju derīguma termiņu no trīs uz sešiem gadiem, ja vēlreizēja apstādīšana notiek tajā pašā zemes gabalā.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2115. (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

- (16) Tā kā Covid-19 pandēmija bija izraisījusi krīzi Savienības vīna nozarē, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/2220⁽⁹⁾ līdz 2021. gada 31. decembrim tika pagarināts derīguma termiņš tām jaunu stādījumu vai vēlreizējas apstādīšanas stādīšanas atļaujām, kuru termiņam bija jābeidzas 2020. gadā. Tā kā Covid-19 pandēmija bija izraisījusi ilgstošas krīzes sekas, ražotājiem, kam bija jaunu stādījumu vai vēlreizējas apstādīšanas stādīšanas atļauja, kuru termiņam bija jābeidzas 2020. un 2021. gadā, lielā mērā joprojām ir liegta iespēja izmantot minētās atļaujas to derīguma termiņa pēdējā gadā. Lai izvairītos no minēto atļauju zaudēšanas un lai samazinātu risku, ka varētu pasliktināties apstākļi, kādos būtu jāveic stādīšana, ir lietderīgi atļaut vēl pagarināt derīguma termiņu tām jaunu stādījumu vai vēlreizējas apstādīšanas stādīšanas atļaujām, kuru termiņš beidzas 2020. gadā, un pagarināt to atļauju termiņu, kuru termiņš beidzas 2021. gadā. Tāpēc visas jaunu stādījumu vai vēlreizējas apstādīšanas stādīšanas atļaujas, kuru termiņam bija jābeidzas 2020. un 2021. gadā, būtu jāpagarina līdz 2022. gada 31. decembrim.
- (17) Turklāt, ņemot vērā izmaiņas tirgus perspektīvās, tādu stādīšanas atļauju turētājiem, kuru termiņš beidzas 2020. un 2021. gadā, vajadzētu būt iespējai neizmantot savas atļaujas, nesāņemot administratīvu sodu. Turklāt, lai izvairītos no jebkādas diskriminācijas, ražotājiem, kuri saskaņā ar Regulu (ES) 2020/2220 līdz 2021. gada 28. februārim kompetentajai iestādei paziņoja, ka neplāno izmantot savu atļauju, nezinot par iespēju pagarināt atļauju derīguma termiņu uz vēl vienu gadu, būtu jāatļauj atsaukt savus paziņojumus, līdz 2022. gada 28. februārim iesniedzot rakstisku iesniegumu kompetentajai iestādei, un izmantot savu atļauju līdz 2022. gada 31. decembrim.
- (18) Ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radītos tirgus traucējumus un ekonomisko nenoteiktību, ko tā ir radījusi attiecībā uz atļauju izmantošanu, Regulas (ES) Nr. 1308/2013 noteikumi par jaunu vīnogulāju stādīšanas vai vēlreizējas apstādīšanas atļaujām, kuru termiņš beidzās 2020. un 2021. gadā, būtu jāpiemēro ar atpakaļejošu spēku no 2021. gada 1. janvāra.
- (19) Ņemot vērā, ka vairākās dalībvalstīs 2014.–2017. gadā samazinājās faktiski apstādītā vīnogulāju platība un ka tā rezultātā var samazināties ražošanas apjoms, dalībvalstīm, nosakot platību, par kuru izdodamas jaunas stādīšanas atļaujas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 63. panta 1. punktā, vajadzētu būt iespējai izvēlēties starp pastāvošo bāzi un procentuālo daļu no faktiski apstādītās vīnogulāju kopējās platības, kāda to teritorijā bija 2015. gada 31. jūlijā un kam pieskaitīta platība, kura atbilst saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007⁽¹⁰⁾ piešķirtajām stādīšanas tiesībām, ko attiecīgajā dalībvalstī, sākot no 2016. gada 1. janvāra, varēja pārvērst par atļaujām.
- (20) Būtu jāprecizē, ka dalībvalstis, kas ierobežo atļauju izdošanu reģionālā līmenī attiecībā uz noteiktām platībām, kurās ir tiesības ražot vīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, vai platībām, kurās ir tiesības ražot vīnus ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, var pieprasīt, lai šādas atļaujas tiktu izmantotas minētajos reģionos.
- (21) Būtu jāprecizē, ka vīnogulāju stādīšanas atļauju piešķiršanas nolūkā dalībvalstis var piemērot objektīvus un nediskriminējošus atbilstības un prioritātes kritērijus valsts vai reģionālā līmenī. Turklāt dalībvalstu pieredze liecina, ka daži prioritātes kritēriji ir jāpārskata, lai varētu dot priekšroku vīna dārzēm, kas veicina vīnogulāju ģenētisko resursu saglabāšanu, un saimniecībām, kurām ir pierādīta augstāka rentabilitāte, konkurētspēja vai klātbūtne tirgos.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/2220 (2020. gada 23. decembris), ar ko nosaka dažus pārejas noteikumus atbalstam no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) 2021. un 2022. gadā un ar ko attiecībā uz līdzekļiem un piemērošanu 2021. un 2022. gadā groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1307/2013, un attiecībā uz līdzekļiem un šāda atbalsta sadalījumu 2021. un 2022. gadā groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (OV L 437, 28.12.2020., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotas TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

- (22) Lai nodrošinātu, ka netiek piešķirtas nekādas priekšrocības fiziskai vai juridiskai personai, attiecībā uz kuru ir konstatēts, ka nosacījumi, kas vajadzīgi šādu priekšrocību iegūšanai, tika radīti mākslīgi, ir lietderīgi precizēt, ka dalībvalstīm vajadzētu būt atļautam pieņemt pasākumus, lai novērstu tādu noteikumu apiešanu, kas saistīti ar aizsardzības pasākumiem attiecībā uz jauniem stādījumiem un ar atbilstības un prioritātes kritērijiem attiecībā uz atļauju jauniem stādījumiem piešķiršanu.
- (23) Pēdējais pieteikumu iesniegšanas termiņš stādīšanas tiesību pārvēršanai atļaujās beidzas 2022. gada 31. decembrī. Dažos gadījumos tādi apstākļi kā Covid-19 pandēmijas izraisītā ekonomikas krīze varēja ierobežot stādīšanas tiesību pārvēršanu stādīšanas atļaujās. Minētā iemesla dēļ un lai ļautu dalībvalstīm saglabāt šādām stādīšanās tiesībām atbilstošu ražošanas jaudu, ir lietderīgi, lai no 2023. gada 1. janvāra stādīšanas tiesības, kuras varēja pārvērst stādīšanas atļaujās 2022. gada 31. decembrī, bet kuras vēl netika pārvērstas stādīšanas atļaujās, paliktu attiecīgo dalībvalstu rīcībā, kuras tās vēlākais līdz 2025. gada 31. decembrim var piešķirt kā jaunu vīnogulāju stādīšanas atļaujas, minētās atļaujas neuzskaitot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 63. pantā noteikto ierobežojumu vajadzībām.
- (24) Dažās dalībvalstīs ir tradicionāli vīna dārzi, kas apstādīti ar šķirnēm, kuras nav atļautas vīna ražošanai un kuru produkcija, tostarp produkcija, kas paredzēta raudzētu vīnogu dzērienu, kas nav vīni, ražošanai, nav paredzēta vīna tirgum. Ir lietderīgi precizēt, ka uz šādiem vīna dārzēm neattiecas izaršanas pienākumi un ka šajā regulā izklāstītā vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēma neattiecas uz šādu šķirņu stādīšanu un vēlreizēju apstādīšanu, ja to veic citiem mērķiem, nevis vīna ražošanai.
- (25) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 90. pantā ir noteikts, ka, ja vien starptautiskos nolīgumos, kas noslēgti saskaņā ar LESD, nav paredzēts citādi, Savienībā importētiem produktiem piemēro Savienības noteikumus par cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, marķējumu, definīcijas, apzīmējumus un tirdzniecības nosaukumus konkrētiem produktiem vīna nozarē, kā arī Savienības atļautās vīndarības metodes. Tādēļ konsekvences labad ir lietderīgi paredzēt, ka noteikumi, kas attiecas uz šo produktu importam vajadzīgajiem atbilstības sertifikātiem un analīzes protokoliem, būtu jāpiemēro, arī ņemot vērā starptautiskos nolīgumus, kas noslēgti saskaņā ar LESD.
- (26) Īstenojot KLP reformu, noteikumi par marķēšanas noteikumiem neatbilstošu produktu izņemšanu no tirgus būtu jāiekļauj Regulā (ES) Nr. 1308/2013. Ņemot vērā arvien pieaugošo patērētāju pieprasījumu pēc produktu kontrolēm, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka produkti, kuri nav marķēti atbilstīgi minētajai regulai, netiek laisti tirgū vai, ja šādi produkti jau ir laisti tirgū, ka tie tiek no tirgus izņemti. Izņemšana no tirgus nozīmē arī iespēju labot produktu marķējumu, tos neizņemot no tirgus pavisam.
- (27) Tā kā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2116 ⁽¹⁾ tiek atcelta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 ⁽²⁾, noteikumi par pārbaudēm un sodiem, kas saistīti ar tirdzniecības noteikumiem, aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionāliem apzīmējumiem, būtu jāiekļauj Regulā (ES) Nr. 1308/2013.
- (28) Lai ražotāji varētu izmantot vīnogulāju šķirnes, kas ir labāk pielāgojušās mainīgiem klimata apstākļiem un ir izturīgākas pret slimībām, būtu jānosaka, ka cilmes vietas nosaukumus atļauts izmantot produktiem, kas iegūti gan no *Vitis vinifera* sugas vīnogulāju šķirnēm, gan arī no tādām vīnogulāju šķirnēm, kas iegūtas no *Vitis vinifera* sugas krustojumiem ar citām *Vitis* ģints sugām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2116. (2021. gada 2. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 atcelšanu (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 187 lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

- (29) “Cilmes vietas nosaukuma” un “ģeogrāfiskās izcelsmes norādes” definīcijas Regulā (ES) Nr. 1308/2013 būtu jāaskaņo ar definīcijām, kas sniegtas Līgumā par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspekciem (“TRIPS līgums”), kurš apstiprināts ar Padomes Lēmumu 94/800/EK⁽¹³⁾, jo īpaši ar TRIPS līguma 22. panta 1. punktu, proti, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādes identificē produktu, kura izcelsme ir konkrētā vietā, reģionā vai valstī. Skaidrības labad ir lietderīgi skaidri noteikt, ka pārskatītā cilmes vietas nosaukuma definīcija aptver tradicionāli lietotus apzīmējumus. Tādēļ Regulā (ES) Nr. 1308/2013 iekļautais saraksts ar prasībām attiecībā uz tradicionāli lietotu apzīmējumu, lai tas varētu būt cilmes vietas nosaukums vīna nozarē, kļūs novecojis un būtu jāsvīturo. Konsekvences labad šāds precizējums būtu jāveic arī “ģeogrāfiskās izcelsmes norādes” vīna nozarē definīcijā, kas noteikta Regulā (ES) Nr. 1308/2013, un “cilmes vietas nosaukuma” un “ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu” pārtikas nozarē definīcijās, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1151/2012⁽¹⁴⁾.
- (30) Ģeogrāfiskā vide ar tās dabas un cilvēka faktoriem ir būtisks elements, kas ietekmē to vīnkopības produktu, lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitāti un īpašības, kuriem ir piešķirti aizsargāti cilmes vietas nosaukumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1308/2013 un Regulu (ES) Nr. 1151/2012. Jo īpaši attiecībā uz svaigiem mazapstrādātiem vai neapstrādātiem produktiem dabas faktori var būt noteicoši attiecīgā produkta kvalitātei un īpašībām, savukārt ietekme, ko rada cilvēka faktors, uz produkta kvalitāti un īpašībām var būt mazāk specifiska. Tāpēc cilvēka faktoriem, kas būtu jāņem vērā, raksturojot starp produkta kvalitāti vai īpašībām un konkrētu ģeogrāfisko vidi esošo saikni, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 94. pantu un Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. pantu jāiekļauj aizsargātā cilmes vietas nosaukuma produkta specifikācijā, nebūtu jāaprobežojas tikai ar konkrētām ražošanas vai pārstrādes metodēm, kas attiecīgajam produktam piešķir īpašu kvalitāti, bet tie var attiekties arī uz tādiem faktoriem kā augsnes un ainavas pārvaldība, audzēšanas paņēmieni un jebkādam citām cilvēka darbībām, kas palīdz saglabāt tos būtiskos dabas faktoros, kuri ir galvenie noteicošie attiecīgā produkta ģeogrāfiskajai videi, kvalitātei un īpašībām.
- (31) Lai nodrošinātu, ka lēmumi par aizsardzības pieteikumiem un iebildumiem, kas iesniegti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 96. pantā un Regulas (ES) Nr. 1151/2012 49. pantā minētās iepriekšējās valsts procedūras ietvaros, tiek pieņemti konsekventi, Komisijai būtu laikus un regulāri jāsaņem informācija gadījumos, kad valstu tiesās vai citās struktūrās ir sāta procedūra par aizsardzības pieteikumu, ko dalībvalsts ir pārsūtījusi Komisijai, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 96. panta 5. punktā un Regulas (ES) Nr. 1151/2012 49. panta 4. punktā. Tā paša iemesla dēļ, gadījumos, ja dalībvalsts Komisijai paziņo par valsts lēmumu, kas ir aizsardzības pieteikuma pamatā un kas valsts tiesvedības beigās varētu tikt atzīts par spēkā neesošu, Komisija būtu jāatbrīvo no pienākuma noteiktajā termiņā veikt Regulas (ES) Nr. 1308/2013 97. pantā un Regulas (ES) Nr. 1151/2012 50. pantā noteikto pārbaudes procedūru attiecībā uz aizsardzības pieteikumu un no pienākuma informēt pieteikuma iesniedzēju par kavēšanās iemesliem. Lai aizsargātu pieteikuma iesniedzēju no ļaunprātīgas tiesvedības un saglabātu pieteikuma iesniedzēja pamattiesības uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību saprātīgā termiņā, atbrīvojums būtu jāattiecinā tikai uz gadījumiem, kad aizsardzības pieteikums valsts līmenī ir atzīts par nederīgu ar nekavējoties piemērojamu, bet ne galīgu tiesas nolēmumu, vai kad dalībvalstis uzskata, ka pieteikuma derīguma apstrīdēšanas prasība ir balstīta uz pamatotiem iemesliem.
- (32) Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrācija būtu jāvienkāršo un jāpaātrina, noskaidrojot intelektuālā īpašuma noteikumu ieviešanas novērtējumu no novērtējuma par produkta specifikācijas atbilstību tirdzniecības standartos un marķēšanas noteikumos noteiktajām prasībām.
- (33) Dalībvalstu kompetento iestāžu veiktais novērtējums ir svarīgs reģistrācijas procedūras solis. Dalībvalstīm ir zināšanas, kompetence un piekļuve datiem un faktiem, kas dod tām vislabākās iespējas pārliecināties par to, vai pieteikumā sniegtā informācija ir pareiza un patiesa. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka minētā novērtējuma rezultāts, kas ir precīzi jādokumentē vienotajā dokumentā, kurā ir rezumēti produkta specifikācijas attiecīgie

⁽¹³⁾ Padomes Lēmums 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajai kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

elementi, ir uzticams un pareizs. Ievērojot subsidiaritātes principu, pēc tam pieteikumi būtu jāpārbauda Komisijai, lai pārlicinātos, ka tajos nav acīmredzamu kļūdu un jo īpaši, ka tajos ir ietverta prasītā informācija, ka tajos nav acīmredzamu saturisku kļūdu, ka iesniegtie fakti pamato pieteikumu, un ka tiek ņemti vērā Savienības tiesību akti un to ieinteresēto personu intereses, kas atrodas ārpus dalībvalsts, kurā iesniegts pieteikums, un ārpus Savienības.

- (34) Vīna nozarē laikposms, kurā var paust iebildumu, būtu jāpagarina līdz trim mēnešiem, lai nodrošinātu, ka visām ieinteresētajām personām ir pietiekami daudz laika, lai izanalizētu aizsardzības pieteikumu un apsvērtu iespēju iesniegt iebildumu paziņojumu. Lai nodrošinātu, ka iebildumiem, ko iesniedz saskaņā ar Regulām (ES) Nr. 1308/2013 un (ES) Nr. 1151/2012, tiek piemērota tā pati procedūra, un lai dalībvalstis varētu saskaņoti un efektīvi pārsūtīt Komisijai iebildumus, ko iesniegušas fiziskas vai juridiskas personas, kuras dzīvo vai ir iedibinājušās to teritorijā, fizisku un juridisku personu iebildumi būtu jāiesniedz ar tās dalībvalsts iestāžu starpniecību, kurā tās dzīvo vai ir iedibinājušās. Lai vienkāršotu iebildumu procedūru, Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai īstenošanas aktā, ar ko tiek piešķirta aizsardzība attiecīgi cilmes vietas nosaukumam vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, noraidīt nepieņemamus iebildumu paziņojumus.
- (35) Lai palielinātu procedūras efektivitāti un nodrošinātu, ka cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības piešķiršanas nosacījumi ir vienādi, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, kas piešķir šādu aizsardzību vīna nozarē, nepiemērojot pārbaudes procedūru, ja pret aizsardzības pieteikumu nav iesniegts neviens pieņemams iebildumu paziņojums. Gadījumiem, kad ir iesniegts pieņemams iebildumu paziņojums, būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, ar ko vai nu piešķir aizsardzību, vai noraida aizsardzības pieteikumu, saskaņā ar pārbaudes procedūru.
- (36) Saikne starp preču zīmēm un vīnkopības produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm būtu jāprecizē attiecībā uz atteikuma, atzīšanas par spēkā neesošu un līdzaspastāvēšanas kritērijiem. Šādi precizēšanai nevajadzētu ietekmēt tiesības, ko ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu turētāji ieguvuši valsts līmenī vai kuras pastāv saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem, kurus dalībvalstis noslēgušas par laikposmu pirms Savienības aizsardzības sistēmas vīnkopības produktiem izveides.
- (37) Pašlaik Komisijas Deleģētajā Regulā (ES) 2019/33⁽¹⁵⁾ izklāstītie noteikumi, kas attiecas uz valsts procedūru, iebildumu procedūru, grozījumu klasificēšanu Savienības un standarta grozījumos, tostarp galvenie noteikumi par šādu grozījumu pieņemšanu, un pagaidu marķējumu un noformējumu, ir svarīgs elements cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēmā vīna nozarē. Lai nodrošinātu konsekveni ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 un Regulu (ES) 2019/787⁽¹⁶⁾, kā arī piemērošanas ērtības labad, minētos noteikumus būtu jāintegrē Regulā (ES) Nr. 1308/2013.
- (38) Attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību ir svarīgi pienācīgi ņemt vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību, tostarp tās V pantu par brīvu tranzītu, kuru apstiprināja ar Lēmumu 94/800/EK. Lai stiprinātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un iedarbīgāk apkarotu viltošanu, minētā tiesiskā regulējuma ietvaros cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība būtu jāpiemēro arī precēm, kas tiek ievestas Savienības muitas teritorijā, bet netiek laistas brīvā apgrozībā un kas tiek pakļautas īpašām muitas procedūrām, piemēram, tranzīta, uzglabāšanas, īpašas izmantošanas vai apstrādes procedūrām. Tādēļ ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. 1151/2012 13. panta 1. punktu piešķirtā aizsardzība būtu jāpaplašina, to attiecinot arī uz precēm, kas ir tranzītā Savienības muitas teritorijā, un ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punktu un Regulas (ES) Nr. 1151/2012 13. panta 1. punktu un 24. pantu piešķirtā aizsardzība cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālām īpatnībām būtu jāpaplašina, to

⁽¹⁵⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/33 (2018. gada 17. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 papildina attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un tradicionālo apzīmējumu aizsardzības pieteikumiem vīna nozarē, iebildumu procedūru, lietošanas ierobežojumiem, produkta specifikācijas grozījumiem, aizsardzības anulēšanu un marķēšanu un noformēšanu (OV L 9, 11.1.2019., 2. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/787 (2019. gada 17. aprīlis) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu un marķējumu, stipro alkoholisko dzērienu nosaukumu lietošanu citu pārtikas produktu noformējumā un marķējumā, stipro alkoholisko dzērienu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, lauksaimnieciskās izcelsmes etilspirta un destilātu izmantošanu alkoholiskajos dzērienos un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 110/2008 (OV L 130, 17.5.2019., 1. lpp.).

attiecinot uz precēm, ko pārdod internetā vai ar citiem elektroniskās tirdzniecības līdzekļiem. Turklāt cilmes vietas nosaukumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vīna nozarē būtu jāaizsargā arī pret jebkādu tiešu vai netiešu komerciālu izmantošanu, ja tie attiecas uz produktiem, ko izmanto kā sastāvdaļas. Cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība vīna nozarē un garantētās tradicionālās īpatnības būtu jāaizsargā arī pret ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai atsaukšanos uz tām, ja tās izmanto, lai atsauktos uz produktiem, kurus izmanto kā sastāvdaļas.

- (39) Vajadzētu būt iespējai atcelt cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, ja to vairāk nelieto vai ja Regulas (ES) Nr. 1308/2013 95. pantā minētais pieteikuma iesniedzējs vairs nevēlas saglabāt šo aizsardzību.
- (40) Ņemot vērā aizvien pieaugošo patērētāju pieprasījumu pēc inovatīviem vīnkopības produktiem, kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir zemāka par Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļā vīnkopības produktiem noteikto minimālo faktisko spirta tilpumkoncentrāciju, vajadzētu arī būt iespējai Savienībā ražot šādus inovatīvus vīnkopības produktus. Minētajā nolūkā ir jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem dažus vīnkopības produktus var dealkoholizēt vai daļēji dealkoholizēt, un jānosaka, kādi dealkoholizācijas procesi ir atļauti. Minētajos nosacījumos būtu jāņem vērā Starptautiskās vīnkopības un vīna organizācijas (OIV) rezolūcija OIV-ECO 432-2012 par dzērienu, kas ir iegūts, veicot vīna dealkoholizāciju, rezolūcija OIV-ECO 433-2012 par dzērienu, kas ir iegūts, veicot daļēju vīna dealkoholizāciju, rezolūcija OIV-ECO 523-2016 par vīnu, kura spirta saturs ir mainīts dealkoholizācijas rezultātā, un rezolūcija OIV-OENO 394A-2012 par vīna dealkoholizāciju.
- (41) Minētie inovatīvie vīnkopības produkti Savienībā nekad nav bijuši laisti tirgū kā vīni. Šā izesla dēļ būtu vajadzīgi turpmāki pētījumi un eksperimenti, lai uzlabotu minēto produktu kvalitāti un jo īpaši, lai nodrošinātu, ka pilnīga spirta satura ekstrahēšana dotu iespēju saglabāt kvalitatīvo vīnu atšķirīgās īpašības, kas aizsargātas ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai cilmes vietas nosaukumu. Tādēļ, lai arī vīniem, kuriem nav ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai cilmes vietas nosaukuma, būtu jāatļauj gan daļēja, gan pilnīga dealkoholizācija, vīniem ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai aizsargātu cilmes vietas nosaukumu būtu jāatļauj tikai daļēja dealkoholizācija. Turklāt, lai nodrošinātu skaidrību un pārredzamību gan vīnu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai cilmes vietas nosaukumu ražotājiem, gan to patērētājiem, ir lietderīgi paredzēt, ka gadījumos, kad vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai cilmes vietas nosaukumu var veikt daļēju dealkoholizāciju, to produkta specifikācijā būtu jāiekļauj daļēji dealkoholizētā vīna apraksts un attiecīgā gadījumā īpašās izmantojamās vīndarības metodes, kas izmantotas daļēji dealkoholizētā vīna vai vīnu ražošanā, kā arī attiecīgie ierobežojumi to ražošanā.
- (42) Lai patērētājiem sniegtu plašāku informāciju, obligātajās ziņās, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 119. pantā, būtu jāiekļauj paziņojums par uzturvērtību un sastāvdaļu saraksts. Tomēr ražotājiem vajadzētu būt iespējai paziņojumā par uzturvērtību uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes norādīt tikai enerģētisko vērtību un pilnu uzturvērtības paziņojumu un sastāvdaļu sarakstu darīt pieejamu elektroniski, ar nosacījumu, ka šādā veidā netiek vākti vai izsekoti lietotāju dati un netiek sniegta tirdzniecības mērķiem paredzētā informācija. Tomēr šai iespējai nenorādīt pilnu uzturvērtības paziņojumu uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes nevajadzētu ietekmēt spēkā esošo prasību norādīt uz etiķetes vielas, kas izraisa alerģiju vai nepanesamību. Regulas (ES) Nr. 1308/2013 122. pantā būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu Regulu (ES) Nr. 1308/2013, nosakot noteikumus par sastāvdaļu norādīšanu un to apzīmējumiem. Būtu jāļauj turpināt esošo vīna krājumu tirdzniecību pēc jauno marķējuma prasību piemērošanas datumiem līdz brīdim, kad minētie krājumi beidzas. Pirms jauno marķējuma prasību spēkā stāšanās dalībniekiem būtu jāsniedz pietiekami daudz laika, lai tām pielāgotos.
- (43) Lai nodrošinātu, ka patērētāji tiek informēti par dealkoholizētu vīna produktu raksturu un ka noteikumus, kas reglamentē vīna nozares produktu marķēšanu un noformēšanu, piemēro arī dealkoholizētiem vīnkopības produktiem vai daļēji dealkoholizētiem vīnkopības produktiem, būtu jāgroza Regulas (ES) Nr. 1308/2013 119. pants. Tomēr, lai saglabātu pašreizējo informācijas līmeni par minimālo derīguma termiņu, kas saskaņā ar

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1169/2011⁽¹⁷⁾ jānorāda dzērieniem, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir zemāka par 10 %, ir lietderīgi noteikt, ka dealkoholizētiem produktiem, kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir mazāka par 10 %, obligāti jānorāda minimālais derīguma termiņš.

- (44) Turklāt Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikuma XII daļā, kurā uzskaitīti produkti, uz kuriem attiecas vīna nozare, pašlaik ir iekļauti daļēji dealkoholizēti vīni, kuru spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 0,5 %. Lai nodrošinātu, ka visi dealkoholizētie vīni, tostarp vīni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir 0,5 % vai mazāk, ir iekļauti vīna nozarē, ir lietderīgi grozīt Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikuma XII daļu, pievienojot jaunu ierakstu.
- (45) Lai nodrošinātu, ka patērētāji tiek pasargāti no maldinošas dažu tādu aizkorķējumu lietošanas, kuri saistās ar konkrētiem dzērieniem, un no bīstamiem aizkorķējuma materiāliem, kuri var piesārņot dzērienus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz noteikumiem, kas attiecas uz aizkorķējumu izmantošanas nosacījumiem vīna nozarē. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmeni, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (46) Noteikumu un prasību, kas attiecas uz cukura kvotu sistēmu, termiņš beidzās 2016./2017. tirdzniecības gada beigās. Regulas (ES) Nr. 1308/2013 124. pants un 127.–144. pants tagad ir novecojuši un būtu jāsvīturo.
- (47) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/633⁽¹⁸⁾ ir paredzēts izņēmums no maksimālā maksājumu termiņa vīnogu un misas pārdošanai vīna nozarē. Lai veicinātu vīna piegādes ķēdes stabilitāti un lauksaimniecības produktu ražotājiem nodrošinātu ilgstošu tirdzniecības attiecību drošību, nefasēta vīna pārdošanai būtu jāpiemēro tāda pati kārtība. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt, ka, atkāpjoties no Direktīvā (ES) 2019/633 noteiktajiem piemērojamiem maksimālajiem maksājumu termiņiem, pēc starpnozaru organizācijas lūguma dalībvalstis var nolemt, ka piemērojami maksimālie maksājumu termiņi neattiecas uz nefasēta vīna pārdošanu, ja standartlīgumos ir iekļauti konkrēti maksājumu termiņu noteikumi, kuru piemērošanu dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 164. pantu ir paplašinājušas pirms 2021. gada 31. oktobra, un ja starp nefasēta vīna piegādātājiem un tā tiešajiem pircējiem ir noslēgti daudzgadu piegādes nolīgumi vai tie kļūst par daudzgadu līgumiem.
- (48) Ja par ražotāja lauksaimniecības produktu piegādi pārstrādātājam vai izplatītājam ir noslēgts rakstisks līgums vai piedāvājums, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 148. un 168. pantu, un ja cenu, kas maksājama par piegādi, aprēķina, apvienojot dažādus līgumā izklāstītus faktorus, tad šiem faktoriem, kas var ietvert objektīvus rādītājus, indeksus un aprēķināšanas metodes, vajadzētu būt pusēm viegli saprotamiem. Turklāt dalībvalstīm, balstoties uz objektīvu pieejamu tirgus informāciju un pētījumiem, būtu jāvar precizēt fakultatīvus rādītājus, ko līgumu puses var izmantot.
- (49) Pēc Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības kopējais Savienībā saražotā svaigpiena apjoms ir samazinājies. Lai neapdraudētu piena un piena produktu nozares ražotāju organizācijām piešķirtās pilnvaras risināt sarunas par līgumu noslēgšanu, svaigpiena apjomam, par kuru tiek risinātas šādas sarunas, būtu jāpalielina piemērojamais kvantitatīvais ierobežojums, kas izteikts procentos no kopējā Savienības ražošanas apjoma. Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi paredzēt palielinātā kvantitatīvā ierobežojuma piemērošanu ar atpakaļejošu spēku no 2021. gada 1. janvāra.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/633 (2019. gada 17. aprīlis) par negodīgu tirdzniecības praksi starpuņēmumu attiecībās lauksaimniecības un pārtikas piegādes ķēdē (OV L 111, 25.4.2019., 59. lpp.).

- (50) Lai palīdzētu sasniegt Savienības vides mērķus, dalībvalstīm būtu jāvar atzīt ražotāju organizācijas, kuras īsteno konkrētus mērķus, kas saistīti ar blakusproduktu, atliekvielu plūsmu un atkritumu apsaimniekošanu un valorizāciju, jo īpaši, lai aizsargātu vidi un sekmētu apritīgumu, kā arī ražotāju organizācijas, kuras īsteno mērķus, kas saistīti ar jebkuras nozares kopfondu pārvaldīšanu. Tāpēc ir lietderīgi paplašināt esošo ražotāju organizāciju mērķu sarakstu, kas izklāstīts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152. pantā. Lai paaugstinātu ražotāju organizāciju pārredzamību, ražotāju organizāciju statūtos vajadzētu arī būt paredzētai iespējai to biedriem ražotājiem demokrātiski uzraudzīt organizācijas pārskatus un budžetus. Turklāt, lai atvieglotu komercdarījumus, kurus slēdz ražotāju organizācija, ir lietderīgi noteikt, ka ražotāju organizācijas statūti var ļaut biedriem ražotājiem tieši sazināties ar pircējiem, ja šāda tieša saziņa neapdraud ražotāju organizācijas veiktās produktu piegādes koncentrāciju un produktu laišanu tirgū un ja ražotāju organizācija saglabā ekskluzīvu rīcības brīvību attiecībā uz būtiskajiem pārdošanas elementiem, kas jāveic ražotāju organizācijai.
- (51) Ņemot vērā gūto pieredzi un piena un piena produktu nozares attīstību kopš kvotu sistēmas beigām, vairs nav lietderīgi saglabāt īpašus noteikumus attiecībā uz mērķiem un atzīšanas kārtību, kas paredzēta attiecībā uz starpnozaru organizācijām piena un piena produktu nozarē.
- (52) Pieredze dažādās nozarēs liecina, ka dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas dažādos ģeogrāfiskos līmeņos, neapdraudot šādu organizāciju lomu un mērķus. Tāpēc ir lietderīgi precizēt, ka dalībvalstis var izvēlēties atzīt šādas starpnozaru organizācijas vienā vai vairākos ģeogrāfiskos līmeņos. Starpnozaru organizācijām jācenšas sasniegt konkrētu mērķi, ņemot vērā savu biedru un patērētāju intereses. Ņemot vērā Savienības vides mērķus, ir lietderīgi paplašināt Regulas (ES) Nr. 1308/2013 157. pantā izklāstīto mērķu sarakstu, iekļaujot tajā arī vajadzīgās informācijas sniegšanu un vajadzīgo pētījumu veikšanu, lai ieviestu produktus, kuri ir piemērotāki klimatrīcības īstenošanai un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības aizsardzībai, veicinot blakusproduktu valorizāciju un atkritumu samazināšanu un apsaimniekošanu, kā arī veicinot un īstenojot pasākumus, lai novērstu, kontrolētu un pārvaldītu dzīvnieku veselības, augu aizsardzības un vides riskus, tostarp, izveidojot un pārvaldot fondus vai veicot iemaksas šādos fondos, lai izmaksātu finansiālu kompensāciju lauksaimniekiem par izmaksām un ekonomiskajiem zaudējumiem, kas rodas, veicinot un īstenojot šādus pasākumus. Lai nepieļautu iespēju, ka pārāk liela vara tiek koncentrēta tādu organizāciju rokās, kuras pārstāv kādu atsevišķu pārtikas piegādes ķēdes posmu, dalībvalstīm būtu jāatstāj tikai tādas starpnozaru organizācijas, kas cenšas panākt līdzsvarotu to pārtikas piegādes ķēdes dažādu posmu organizāciju pārstāvību, kuras veido attiecīgo starpnozaru organizāciju.
- (53) Noteikumu un obligāto iemaksu paplašināšanas nolūkā būtu jāpapildina Regulas (ES) Nr. 1308/2013 164. pantā sniegtā jēdziena "ekonomiskā zona" definīcija, lai pielāgotu minēto regulu to produktu ražošanas specifikai, kuriem ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kas atzīta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Lai veicinātu ilgtspējīgu praksi, vajadzētu būt iespējamam starpnozaru organizāciju nolīgumus, lēmumus un saskaņotās darbības saistībā ar augu veselību, dzīvnieku veselību, pārtikas nekaitīgumu un vides riskiem noteikt par saistošiem personām, kuras nav tās biedri. Tomēr, ņemot vērā, cik liela nozīme ir bioloģiskajā lauksaimniecībā izmantotā sēkļu materiāla bioloģiskajai daudzveidībai, noteikumus, kas ir saistīti ar sertificētu sēkļu izmantošanu, nevajadzētu noteikt par saistošiem, tos paplašināti attiecinot uz personām, kuras nav organizācijas biedri un kuras nodarbojas ar bioloģisko lauksaimniecību.
- (54) Ņemot vērā aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu nozīmīgumu lauksaimnieciskajai ražošanai Savienībā un to, ka ir sekmīgi ieviesti piedāvājuma pārvaldības noteikumi sieriem un zāvētiem šķiņķiem, kam ir piešķirta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ar mērķi nodrošināt minēto produktu pievienoto vērtību un uzturēt to reputāciju, kā arī stabilizēt to cenas, iespēja piemērot piedāvājuma pārvaldības noteikumus būtu jāattiecinā arī uz lauksaimniecības produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 vai Regulu (ES) Nr. 1151/2012. Skaidrības un konsekvences labad esošos noteikumus par piegādes regulēšanu ir lietderīgi apvienot vienā noteikumā, kas attiektos uz visiem lauksaimniecības produktiem. Tādēļ būtu jāatļauj dalībvalstīm piemērot minētos noteikumus, lai pēc starpnozaru organizācijas, ražotāju organizācijas vai ražotāju vai tirgus dalībnieku grupas lūguma regulētu piedāvājumu lauksaimniecības produktiem, uz kuriem attiecas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ja vismaz divas trešdaļas attiecīgā produkta ražotāju vai to pārstāvju piekrit ir attiecīgā gadījumā ir notikusi apspriešanās ar attiecīgo lauksaimniecības izejvielu ražotājiem un – attiecībā uz sieru – nepārtrauktības labad tie ir devuši piekrišanu. Minētie noteikumi būtu jāsaista ar stingriem nosacījumiem, jo īpaši, lai novērstu kaitējumu produktu tirdzniecībai citos tirgos un aizsargātu mazākuma tiesības. Dalībvalstīm pieņemtie noteikumi būtu nekavējoties jāpublicē un jā dara zināmi Komisijai, jānodrošina regulāras pārbaudes un neatbilstības gadījumos šie noteikumi

jāatceļ. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt īstenošanas aktus, kuros ir prasīts, lai dalībvalsts atceļ šādus noteikumus, ja Komisija konstatē, ka šie noteikumi neatbilst noteiktiem nosacījumiem, ierobežo vai kropļo konkurenci ievērojamā iekšējā tirgus daļā, apdraud brīvu tirdzniecību vai LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu. Ņemot vērā Komisijas pilnvaras Savienības konkurences politikas jomā un minēto aktu specifiskumu, Komisijai būtu jāpieņem šādi īstenošanas akti, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

- (55) Vērtības sadales klauzulas pārtikas piegādes ķēdē ir svarīgas ne tikai nolīgumos starp ražotājiem un pirmajiem pircējiem, bet arī, ja tās var sniegt iespēju lauksaimniekiem piedalīties cenu veidošanā ķēdes lejupējos posmos. Tāpēc lauksaimniekiem un to organizācijām vajadzētu būt iespējai vienoties par šādām klauzulām ar dalībniekiem ķēdes lejupējos posmos, kas seko aiz pirmo pircēju posma.
- (56) To vīnu īpašā komerciālā vērtība, uz kuriem attiecas aizsargāts cilmes vietas nosaukums (ACVN) vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AĢIN), izriet no to piederības augstākā līmeņa tirgus segmentam, pateicoties to kvalitātes reputācijai, kas izriet no to produkta specifiskās. Tirgū šādiem vīniem ir augstāka cena, jo patērētāji novērtē īpašības, ko apliecina cilmes vietas nosaukums un ģeogrāfiskās izcelsmes norāde. Tādēļ, lai novērstu to, ka agresīvas cenu politikas rezultātā minētajiem kvalitāti apliecinātajiem datiem zūd jēga, starpnozaru organizācijām, kuras pārstāv tirgus dalībniekus, kas gūst labumu, izmantojot minētos kvalitāti apliecinātos datus, vajadzētu būt iespējai nākt klajā ar cenu norādēm attiecībā uz attiecīgo vīnogu pārdošanu, atkāpjoties no LESD 101. panta 1. punkta. Tomēr šādām norādēm vajadzētu būt neobligātām, lai neizskaustu pavisam ACVN/AĢIN iekšējo cenu konkurenci.
- (57) Pasaulē Tirdzniecības organizācijas (PTO) Nolīguma par lauksaimniecību 5. pantā ir iekļautas aprēķina metodes, ko var izmantot, lai noteiktu sprūda apjomu, kas attiecīgajās nozarēs aktivizē īpašo drošības klauzulu. Lai ņemtu vērā visas iespējamās aprēķina metodes, ar kurām nosaka sprūda apjomu papildu ievadumtas piemērošanas nolūkā, tostarp gadījumos, kad netiek ņemts vērā vietējais patēriņš, būtu jāgroza Regulas (ES) Nr. 1308/2013 182. panta 1. punkts, lai atspoguļotu aprēķina metodi, kas izklāstīta PTO Nolīguma par lauksaimniecību 5. panta 4. punktā.
- (58) Būtu jāsvīturo Regulas (ES) Nr. 1308/2013 192. un 193. pants, jo, tā kā cukura nozarē ražošanas regulējums vairs nav spēkā, šādi pasākumi vairs nav vajadzīgi. Lai ar importu no trešām valstīm nodrošinātu, ka Savienības tirgus tiek pietiekami apgādāts, būtu jāpiešķir Komisijai deleģētās un īstenošanas pilnvaras apturēt ievadumtas cukurniedru un cukurbiešu melasei.
- (59) Nairobi notikušajā 10. PTO ministru konferencē pieņemtajā ministru 2015. gada 19. decembra Lēmumā par eksporta konkurenci ir izklāstīti noteikumi par eksporta konkurences pasākumiem. Eksporta subsīdiju jomā PTO dalībniekiem ir no minētā lēmuma datuma jālikvidē savas piešķirtās tiesības uz eksporta subsīdijām. Tāpēc Regulas (ES) Nr. 1308/2013 196.–204. pantā izklāstītie Savienības noteikumi par eksporta kompensācijām būtu jāsvīturo. Attiecībā uz eksporta kredītiem, eksporta kredīta garantijām un apdrošināšanas programmām, lauksaimnieciskajiem eksportējošajiem valsts tirdzniecības uzņēmumiem un starptautisko pārtikas palīdzību dalībvalstis, ievērojot Savienības tiesību aktus, var pieņemt valsts pasākumus. Tā kā Savienība un tās dalībvalstis ir PTO dalībnieces, šādiem valsts pasākumiem būtu jāatbilst arī noteikumiem, kas izklāstīti minētajā PTO ministru 2015. gada 19. decembra lēmumā, jo šo jautājumu reglamentē kā Savienības, tā starptautiskās tiesības.
- (60) Iekšējais tirgus balstās uz konsekventu konkurences noteikumu piemērošanu visās dalībvalstīs. Tādēļ ir jāturpina cieša valstu konkurences iestāžu un Komisijas sadarbība Eiropas konkurences iestāžu tīklā, kurā var apspriest konkurences noteikumu interpretācijas un piemērošanas jautājumus un saskaņot darbības konkurences noteikumu piemērošanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁹⁾.
- (61) Lai nodrošinātu, ka starpnozaru organizācijas efektīvi izmanto Regulas (ES) Nr. 1308/2013 210. pantu, kā arī vienkāršošanas labad un lai samazinātu administratīvo slogu, starpnozaru organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām nevajadzētu būt nepieciešams iepriekšējs Komisijas lēmums par to, ka uz tiem neattiecas LESD 101. panta 1. punkta piemērošana, ja minētie nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības atbilst Regulas (ES) Nr. 1308/2013 210. pantā noteiktajām prasībām. Tomēr pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma Komisijai būtu

⁽¹⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

jāsniedz atzinums par šādu nolīgumu, lēmumu un saskaņoto darbību saderību ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 210. pantu. Neatkarīgi no Komisijas sniegtā atzinuma par to, ka šādi nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības atbilst minētajam pantam, Komisijai būtu jāsaģlabā iespēja jebkurā laikā pēc šāda atzinuma sniegšanas paziņot, ka attiecīgajiem nolīgumiem, lēmumiem vai saskaņotajām darbībām turpmāk tiks piemērots LESD 101. panta 1. punkts, ja tā atklāj, ka vairs netiek izpildīti attiecīgie nosacījumi Regulas (ES) Nr. 1308/2013 210. panta piemērošanai.

- (62) Dažas vertikālas un horizontālas iniciatīvas attiecībā uz lauksaimniecības un pārtikas produktiem, kuru mērķis ir piemērot par obligātajām prasībām stingrākas prasības, var pozitīvi ietekmēt ilgtspējības mērķus. Vienošanās par šādiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kas noslēgtas starp ražotājiem un tirgus dalībniekiem dažādos ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības līmeņos, varētu arī stiprināt ražotāju pozīcijas piegādes ķēdē un palielināt viņu spējas aizstāvēt savas intereses. Tādēļ konkrētos apstākļos uz šādām iniciatīvām nebūtu jāattiecinā LESD 101. panta 1. punkts. Lai nodrošinātu praktisku šīs jaunās atkāpes izmantošanu un lai samazinātu administratīvo slogu, šādām iniciatīvām nebūtu nepieciešams iepriekšējs Komisijas lēmums par to, ka uz tām neattiecas LESD 101. panta 1. punkta piemērošana. Tā kā šī ir jauna atkāpe, ir lietderīgi noteikt, ka Komisijai divu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā būtu jāizstrādā tirgus dalībniekiem paredzētas pamatnostādnes par atkāpes piemērošanu. Pēc minētā termiņa ražotājiem arī būtu jāvar lūgt Komisiju sniegt atzinumu attiecībā uz atkāpes piemērošanu viņu nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām. Pamatotos gadījumos Komisijai būtu jāvar vēlāk pārskatīt sava atzinuma saturu. Valstu konkurences iestādēm būtu jāvar nolemt, ka nolīgums, lēmums un saskaņotā darbība ir jāmaina, jāpārtrauc vai ka tām vispār nav jānotiek, ja tās to uzskata par nepieciešamu, lai aizsargātu konkurenci, un tādā gadījumā tām būtu jāinformē Komisija par savu rīcību.
- (63) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 214.a pants ļauj Somijai, ievērojot īpašus nosacījumus un saņemot Komisijas atļauju, līdz 2022. gadam piešķirt valsts atbalstu Dienvidsomijā. Minēto valsts atbalstu būtu jāturpina atļaut piešķirt arī laikposmā no 2023. līdz 2027. gadam. Lai nodrošinātu, ka šo valsts atbalstu var turpināt piešķirt arī pārejas laikposmā no 2021. līdz 2022. gadam, jauni noteikumi attiecībā uz to būtu jāiemēro tikai no 2023. gada 1. janvāra.
- (64) Brīvas augļu un dārzeņu nozares produktu aprites ierobežojumi, kas izriet no tādu pasākumu piemērošanas, kuru mērķis ir apkarot augiem kaitīgo organismu izplatīšanos, var radīt grūtības tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs. Tādēļ, jo īpaši ņemot vērā augiem kaitīgo organismu izplatības pieaugumu, ir lietderīgi atļaut ārkārtas atbalsta pasākumus, lai ņemtu vērā tirdzniecības ierobežojumus, kas noteikti augiem kaitīgo organismu dēļ, un paplašināt to produktu sarakstu, attiecībā uz kuriem var pieņemt ārkārtas atbalsta pasākumus augļu un dārzeņu nozarē.
- (65) Esošie Savienības tirgus novērošanas centri un darba grupas lauksaimniecības tirgu jomā ir apliecinājuši savu lietderību, sniedzot informāciju, lai ekonomikas dalībnieki un valsts iestādes varētu pieņemt lēmumus, kā arī veicinot tirgus norišu uzraudzību. Minētajā nolūkā un lai uzlabotu lauksaimniecības un pārtikas tirgus pārredzamību Savienības līmenī un veicinātu lauksaimniecības tirgu stabilitāti, minētie instrumenti būtu jāpastiprina. Tādēļ ir lietderīgi izveidot vienotu oficiālu tiesisko regulējumu Savienības lauksaimniecības tirgu novērošanas centru izveidei un darbībai jebkurā lauksaimniecības nozarē un šiem novērošanas centriem noteikt attiecīgus paziņošanas un ziņošanas pienākumus.
- (66) Pamatojoties uz statistikas datiem un informāciju, kas apkopota lauksaimniecības tirgu uzraudzībai, Savienības tirgus novērošanas centriem savos ziņojumos būtu jāidentificē tirgus traucējumu draudus. Komisijai būtu regulāri jāsniedz Eiropas Parlamentam un Padomei informācija par situāciju lauksaimniecības produktu tirgū, tirgus traucējumu draudiem un iespējamiem veicamajiem pasākumiem, regulāri piedaloties Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Īpašās lauksaimniecības komitejas sanāksmēs.

- (67) Skaidrības labad Regulas (ES) Nr. 1308/2013 223. pantā būtu skaidri jānosaka Komisijas loma attiecībā uz tās esošajiem pienākumiem sadarboties un apmainīties ar informāciju ar kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 ⁽²⁰⁾ 22. pantu, un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI).
- (68) Būtu jāsvīturo novecojušie Komisijas pienākumi ziņot par piena un piena produktu tirgu un skolu apgādes programmu tvēruma paplašināšanu. Ziņošanas pienākumi, kas attiecas uz biškopības nozari, būtu jāiekļauj Regulā (ES) 2021/2115. Būtu jānosaka jauni ziņošanas pienākumi un termiņi attiecībā uz konkurences noteikumu piemērošanu lauksaimniecības nozarei, attiecībā uz Savienības tirgus novērošanas centru izveidi un attiecībā uz ārkārtas pasākumu izmantošanu. Komisijai būtu arī jāziņo par situāciju saistībā ar tirdzniecības nosaukumiem un liemeņu klasifikāciju aitas un kazas gaļas nozarē.
- (69) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 V daļas III nodaļā izklāstītie noteikumi par rezervi krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē būtu jāsvīturo, jo atjaunināti noteikumi par lauksaimniecības rezervi ir iekļauti Regulā (ES) 2021/2116
- (70) Ņemot vērā spēkā esošo atkāpi no tirdzniecības nosaukumiem, kas izmantojami teļa gaļai ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kura reģistrēta pirms 2007. gada 29. jūnija, konsekvences labad un lai sniegtu patērētājiem nepārprotamu informāciju, būtu dalībvalstīm jādod iespēja atļaut grupām, kas atbild par aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras reģistrētas pirms minētā datuma, atkāpties no obligātās liemeņu klasifikācijas attiecībā uz teļa gaļu.
- (71) Lai panāktu taisnīgāku līdzsvaru starp skartajām interesēm, būtu jāparedz noteikumi par to, kā novērtēt konfliktu starp nosaukumu, kas iesniegts reģistrācijai kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012, un Savienībā ražotas augu šķirnes un dzīvnieku sugas nosaukumu.
- (72) Lai uzlabotu patērētāju informētību par aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālām īpatnībām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012, obligātā attiecīgo Savienības simbolu izmantošana būtu jāattiecinā arī uz reklāmas materiāliem.
- (73) Būtu jāparedz īpašas atkāpes, kas dod iespēju līdztekus reģistrētajam garantētas tradicionālās īpatnības nosaukumam izmantot citus nosaukumus. Komisijai būtu jānosaka pārejas periodi tādu apzīmējumu izmantošanai, kuri satur garantētu tradicionālo īpatnību nosaukumus, saskaņā ar šādu pārejas periodu nosacījumiem, kas jau ir spēkā attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.
- (74) Regulā (ES) Nr. 1151/2012 izklāstītās procedūras, kas ir saistītas ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantētu tradicionālo īpatnību reģistrāciju, būtu jāracionalizē un jāvienkāršo, lai nodrošinātu, ka jauno nosaukumu reģistrācija aizņem mazāk laika. Būtu jāvienkāršo iebildumu procedūra. Pamatotajā iebildumu paziņojumā būtu jāizklāsta visu iebildumu pamatojums un minēto iebildumu iztīrījums. Tam nebūtu jāliedz iebildumus iesniegšanai iestādei vai personai Regulas (ES) Nr. 1151/2012 51. panta 3. punktā minētās apspriešanās gaitā pievienot turpmāku informāciju un precizēt to.
- (75) Būtu jāvienkāršo Regulā (ES) Nr. 1151/2012 noteiktā grozījumu produkta specifikācijā apstiprināšanas procedūra, nošķirot Savienības grozījumus no standarta grozījumiem. Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par grozījumu produkta specifikācijā apstiprināšanu, ja tie ir standarta grozījumi, bet Komisijai – ja tie ir Savienības grozījumi. Būtu jāparedz noteikums, kas nodrošinātu pietiekamu laiku, lai veicinātu netraucētu pāreju no Regulā (ES) nr. 1151/2012 paredzētajiem noteikumiem, kas attiecas uz grozījumiem produkta specifikācijā, uz jauniem noteikumiem, kas paredzēti šajā regulā.

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

- (76) Ņemot vērā arvien lielāko Savienības patērētāju pieprasījumu pēc bišu vaska, arvien lielāko tā izmantošanu pārtikas nozarē un ciešo saikni ar lauksaimniecības produktiem un lauku ekonomiku, būtu jāpaplašina Regulas (ES) Nr. 1151/2012 I pielikumā sniegtais lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu saraksts, iekļaujot tajā minēto produktu.
- (77) Tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 251/2014 ⁽²¹⁾ reģistrēto aromatizēto vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu skaits ir mazs, šo produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības tiesiskais regulējums būtu jāvienkāršo. Aromatizētiem vīna produktiem un citiem alkoholiskajiem dzērieniem, izņemot stipros alkoholiskos dzērienus un vīnkopības produktus, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļā, būtu jāpiemēro tāds pats juridiskais režīms un procedūras kā citiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem. Regulas (ES) Nr. 1151/2012 darbības joma būtu jāpaplašina, lai tiktu aptverti arī minētie produkti. Lai ņemtu vērā šīs izmaiņas, būtu jāgroza Regula (ES) Nr. 251/2014 attiecībā uz tās nosaukumu, darbības jomu un definīcijām un attiecībā uz noteikumiem par aromatizētu vīna produktu marķēšanu. Attiecībā uz nosaukumiem, kas ir aizsargāti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 251/2014, būtu jānodrošina netraucēta pāreja.
- (78) Lai veicinātu tirdzniecību ar trešām valstīm, būtu jānosaka, ka dalībvalstis var atļaut uz eksportam ražoto aromatizēto vīnu produktu iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes norādīt trešo valstu pieprasītos tirdzniecības nosaukumus, tostarp valodās, kas nav Savienības oficiālās valodas, ja uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes ir norādīti atbilstošie tirdzniecības nosaukumi, kas uzskaitīti II pielikumā.
- (79) Būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu Regulas (ES) Nr. 251/2014 II pielikumā noteiktos aromatizēto vīna produktu tirdzniecības nosaukumus un aprakstus nolūkā tos pielāgot tehnikas attīstībai un zinātnes un tirgus tendencēm, kā arī lai ņemtu vērā patērētāju veselību vai patērētāju vajadzību pēc informācijas.
- (80) Lai patērētājiem sniegtu plašāku informāciju, Regulā (ES) Nr. 251/2014 būtu jāiekļauj obligātais aromatizēto vīna produktu marķējums ar paziņojumu par uzturvērtību un sastāvdaļu sarakstu. Tomēr ražotājiem vajadzētu būt iespējai paziņojumā par uzturvērtību uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes norādīt tikai enerģētisko vērtību un pilnu paziņojumu par uzturvērtību un sastāvdaļu sarakstu darīt pieejamu elektroniski, ar nosacījumu, ka šādā veidā netiek vākti vai izsekoti lietotāju dati un netiek sniegta tirdzniecības mērķiem paredzētā informācija. Tomēr iespējamā uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes nenorādīt pilnu uzturvērtības paziņojumu nevajadzētu ietekmēt spēkā esošo prasību norādīt uz etiķetes vielas, kas izraisa alerģiju vai nepanesamību. Būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu Regulu (ES) Nr. 251/2014, nosakot sīki izstrādātus noteikumus par aromatizētu vīna produktu sastāvdaļu norādīšanu un to apzīmējumiem. Būtu jāļauj turpināt esošo aromatizēto vīna produktu krājumu tirdzniecību pēc jauno marķējuma prasību piemērošanas datumiem līdz brīdim, kad minētie krājumi beidzas. Pirms jauno marķējuma prasību spēkā stāšanās dalībniekiem būtu jāsniedz pietiekami daudz laika, lai tām pielāgotos.
- (81) Ir lietderīgi atļaut pievienot ierobežotu daudzumu stipro alkoholisko dzērienu, lai aromatizētu aromatizētos vīnus jebkurā no Regulas (ES) Nr. 251/2014 II pielikuma A. punktā norādītajām kategorijām. Tā kā tehnikas attīstība mūsdienās ļauj ražot vermutu bez spirta pievienošanas, turpmāk nevajadzētu prasīt, lai vermutam tiek pievienots spirts. Ņemot vērā patērētāju pieprasījumu, ir lietderīgi atļaut *Glühwein* ražošanai izmantot sarkanvīna un baltvīna kombināciju. Lai ņemtu vērā Polijas tirgū esošo aromatizēto vīna dzērienu, ir lietderīgi izveidot jaunu kategoriju "Wino ziołowe", Savienības tiesību aktos nosakot tradicionālās prasības tā ražošanai.

(21) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp.).

- (82) Ņemot vērā Reinjonas nelielo izmēru, attālumu un īpašo situāciju pārtikas nodrošinājuma jomā, tās vietējie tirgi ir īpaši neaizsargāti pret cenu svārstībām. Starpnozaru organizācijas apvieno ražotājus un citus dažādo pārtikas piegādes ķēdes posmu dalībniekus, un tās var palīdzēt saglabāt un dažādot vietējo ražošanu. Īpašā pārtikas nodrošinājuma kontekstā Reinjonā, atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 165. panta, ir lietderīgi paredzēt, ka, ja atzītas starpnozaru organizācijas noteikumi tiek paplašināti, tos attiecinot uz tirgus dalībniekiem, kas nav starpnozaru organizācijas biedri, Francija pēc apspriešanās ar attiecīgajām ieinteresētajām personām var nolemt, ka tirgus dalībniekiem, kuri nav starpnozaru organizācijas biedri, ir jāveic finansiālas iemaksas par darbībām, uz kurām attiecas paplašinātie noteikumi, kas ir to ekonomikas dalībnieku vispārējās ekonomiskās interesēs, kuru darbības tiek veiktas tikai Reinjonā saistībā ar produktiem, kuri paredzēti vietējam tirgum.
- (83) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 251/2014 un (ES) Nr. 228/2013.
- (84) Būtu jānosaka pārejas kārtība attiecībā uz pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas iesniegtajiem aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību aizsardzības pieteikumiem un attiecībā uz to reģistrācijas pieteikumiem, attiecībā uz izdevumiem, kas radušies pirms 2023. gada 1. janvāra saistībā ar olīveļļas un galda olīvu, augļu un dārzeņu, vīna, biškopības un apiņu atbalsta shēmām, attiecībā uz atzīto ražotāju organizāciju vai to apvienību augļu un dārzeņu nozarē darbības programmām un attiecībā uz atbalsta programmām vīna nozarē, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 29.–60. pantā.
- (85) Lai nodrošinātu netraucētu pāreju uz jauno tiesisko regulējumu, kas izklāstīts Regulā (ES) 2021/2115, grozījumi Regulā (ES) Nr. 1308/2013, kuri attiecas uz minēto jauno tiesisko regulējumu, būtu jāpieņem no 2023. gada 1. janvāra.
- (86) Lai nodrošinātu paredzēto pasākumu raitu īstenošanu un steidzamības labad šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1308/2013

Regulu (ES) Nr. 1308/2013 groza šādi:

- 1) regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) vispārējie noteikumi

Šajā regulā izklāstītajiem pasākumiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2116 (*) un noteikumus, kas pieņemti, to ievērojot.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2116 (2021. gada 2. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013 (OV L 435, 6.12.2021., 187. lpp.);”;

- 2) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu svīturo;

b) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Šajā regulā piemēro definīcijas, kas izklāstītas Regulā (ES) 2021/2116 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/2115. (*), ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai grozītu definīcijas, kas attiecas uz II pielikumā minētajām nozarēm, ciktāl nepieciešams definīcijas atjaunināt, ņemot vērā tirgus attīstību, nepievienojot jaunas definīcijas.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2116 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 (OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp.);

3) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

Konversijas likmes rīsiem

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuri nosaka konversijas likmes rīsiem dažādās apstrādes stadijās.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru”;

4) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Tirdzniecības gadi

Nosaka šādus tirdzniecības gadus:

- a) no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim — augļu un dārzeņu, pārstrādāto augļu un dārzeņu un banānu nozarei;
- b) no 1. aprīļa līdz nākamā gada 31. martam sausās lopbarības nozarei un zīdītārpiņu nozarei;
- c) no 1. jūlija līdz nākamā gada 30. jūnijam:
 - i) labības nozarei,
 - ii) sēkļu nozarei,
 - iii) linu un kaņepju nozarei,
 - iv) piena un piena produktu nozarei;
- d) no 1. augusta līdz nākamā gada 31. jūlijam – vīna nozarei;
- e) no 1. septembra līdz nākamā gada 31. augustam – rīsu nozarei un attiecībā uz galda olīvām;
- f) no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. septembrim – cukura nozarei un attiecībā uz olīveļļu.”;

5) regulas 12. pantu aizstāj ar šādu:

“12. pants

Valsts intervences laikposmi

Valsts intervence ir pieejama:

- a) parastajiem kviešiem – no 1. oktobra līdz 31. maijam;
- b) cietajiem kviešiem, miežiem un kukurūzai – visu gadu;
- c) nelobītajiem rīsiem – visu gadu;

- d) liellopu un teļa gaļai – visu gadu;
- e) sviestam un vājpiena pulverim – no 1. februāra līdz 30. septembrim.”;
- 6) regulas 16. pantu groza šādi:
- a) pantam pievieno šādu punktu:
- “2.a Dalībvalstis paziņo Komisijai visu vajadzīgo informāciju, lai varētu uzraudzīt 1. punktā noteikto principu ievērošanu.”;
- b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:
- “3. Komisija katru gadu publicē sīki izklāstītu informāciju par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem iepriekšējā gadā ir iepirkti vai pārdoti valsts intervencē iepirktie produkti. Minētajā informācijas izklāstā iekļauj attiecīgos apjomus un iepirkuma un pārdošanas cenas.”;
- 7) regulas 17. panta pirmās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “b) olīveļļa un galda olīvas;”;
- 8) regulas II daļas I sadaļas II nodaļu groza šādi:
- a) pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu:

“II NODAĻA

Atbalsts augļu un dārzeņu un piena un piena produktu piegādei izglītības iestādēs”;

- b) virsrakstu “1. iedaļa” un iedaļas nosaukumu svītro;
- c) regulas 23. panta 11. punktu aizstāj ar šādu:
- “11. Produktus, kurus paredzēts izplatīt vai iekļaut papildu izglītojošos pasākumos, dalībvalstis izvēlas, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kuru vidū ir viens vai vairāki no šādiem aspektiem: ar veselību un vidi saistītus apsvērumus, vietējo vai reģionālo produktu sezonalitāti, dažādību un pieejamību, praktisko iespēju robežās priekšroku dotot Savienības izcelsmes produktiem. Dalībvalstis jo īpaši var sekmēt vietējo vai reģionālo iepirkšanu, bioloģiskās lauksaimniecības produktus, īsas piegādes ķēdes vai ieguvumus vides jomā, tostarp ilgtspējīgu iepakojumu, un – attiecīgā gadījumā – produktus, kas atzīti saskaņā ar kvalitātes shēmām, kas izveidotas ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012.
- Dalībvalstis savās stratēģijās var apsvērt iespēju piešķirt prioritāti ilgtspējai un taisnīgas tirdzniecības apsvērumiem.”;
- d) regulas 23.a pantu groza šādi:
- i) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:
- “1. Neskarot šā panta 4. punktu, atbalsts, ko saskaņā ar skolu apgādes programmu piešķir par produktu izplatīšanu, papildu izglītojošiem pasākumiem un saistītajām izmaksām, kas minētas 23. panta 1. punktā, nepārsniedz 220 804 135 EUR vienā mācību gadā. Minētā maksimālā ierobežojuma robežās, atbalsts nepārsniedz:
- a) par skolām paredzētiem augļiem un dārzeņiem – 130 608 466 EUR vienā mācību gadā;
- b) par skolām paredzētu pienu – 90 195 669 EUR vienā mācību gadā.”;
- ii) panta 2. punkta trešajā daļā pēdējo teikumu svītro;
- iii) panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:
- “4. Nepārsniedzot 1. punktā noteikto maksimālo ierobežojumu 220 804 135 EUR apmērā, ikviena dalībvalsts var vienreiz mācību gadā pārdaļīt līdz 20 % no tās viena vai otra indikatīvā piešķiruma.”;
- e) nodaļas 2.–6. iedaļu, kurā ir 29.–60. pants, svītro;

- 9) regulas 61. pantu aizstāj ar šādu:

“61. pants

Ilgums

Šajā nodaļā izveidoto vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu piemēro no 2016. gada 1. janvāra līdz 2045. gada 31. decembrim, Komisijai veicot divus vidusposma pārskatus 2028. un 2040. gadā, lai izvērtētu sistēmas darbību un vajadzības gadījumā ņaktu klajā ar priekšlikumiem.”;

- 10) regulas 62. pantu groza šādi:

- a) panta 3. punktu groza šādi:

- i) pēc pirmās daļas pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis var nolemt, ka tad, ja vēlreizēja apstādīšana notiek tajā pašā zemes gabalā vai zemes gabalos, kuros veikta izaršana, 66. panta 1. punktā minētās atļaujas ir derīgas sešus gadus no to piešķiršanas dienas. Šādās atļaujās skaidri norāda zemes gabalu vai zemes gabalus, kuros notiks izaršana un vēlreizēja apstādīšana.”;

- ii) punkta otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, saskaņā ar 64. pantu un 66. panta 1. punktu piešķirtajām atļaujām, kuru termiņš beidzas 2020. un 2021. gadā, termiņu pagarina līdz 2022. gada 31. decembrim.

Ražotājiem, kam ir saskaņā ar šīs regulas 64. pantu un 66. panta 1. punktu paredzētās atļaujas, kuru termiņš beidzas 2020. un 2021. gadā, atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, nepiemēro Regulas (ES) Nr. 1306/2013 89. panta 4. punktā minēto administratīvo sodu ar noteikumu, ka tie līdz 2022. gada 28. februārim informē kompetentās iestādes par to, ka tie neplāno izmantot savas atļaujas un nevēlas izmantot to derīguma termiņa pagarinājumu, kā minēts šā punkta trešajā daļā. Ražotājiem, kam ir atļaujas, kuru termiņš tika pagarināts līdz 2021. gada 31. decembrim, un kas līdz 2021. gada 28. februārim paziņoja kompetentajai iestādei, ka tie neplāno izmantot minētās atļaujas, būtu jāatļauj atsaukt savus paziņojumus, līdz 2022. gada 28. februārim iesniedzot kompetentajai iestādei rakstisku iesniegumu, un izmantot savas atļaujas pagarinātajā derīguma termiņā, kas noteikts trešajā daļā.”;

- b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šo nodaļu nepiemēro stādīšanai vai vēlreizējai apstādīšanai tādās platībās, kuras ir paredzētas eksperimentāliem nolūkiem, ģenētisko resursu saglabāšanai paredzētu vīnogulāju šķirņu kolekciju izveidošanai, vai potzaru audzētavām, tādām platībām, no kurām iegūtais vīns vai vīna produkti ir paredzēti tikai patēriņam vīnkopja mājsaimniecībā, vai tādām platībām, kas no jauna ir jāapstāda tādēļ, ka tika veikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieņemts obligāts iepirkums sabiedrības interesēs.”;

- 11) regulas 63. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis katru gadu dara pieejamas stādīšanas atļaujas jauniem stādījumiem, kas veido vai nu:

- a) 1 % no faktiski apstādītajām kopējām vīnogulāju platībām to teritorijā; tas tiek noteikts iepriekšējā gada 31. jūlijā; vai arī
- b) 1 % no platības, kas aptver 2015. gada 31. jūlijā noteikto faktiski apstādīto vīnogulāju platību to teritorijā un platību, uz kuru attiecas stādīšanas tiesības, kas to teritorijā piešķirtas ražotājiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.h, 85.i vai 85.k pantu un kuras 2016. gada 1. janvārī varēja pārvērst par atļaujām, kā minēts šīs regulas 68. pantā.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis, kuras ierobežo atļauju izdošanu reģionālā līmenī attiecībā uz konkrētām platībām, kur atļauts ražot vīnus ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, vai platībām, kur atļauts ražot vīnus ar aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, saskaņā ar pirmās daļas b) apakšpunktu var pieprasīt, lai šādas atļaujas tiktu izmantotas minētajos reģionos.”;

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) vajadzība izvairīties no skaidri pierādīta riska, ka mazināsies kāda konkrēta aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai kādas aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vērtība.”;

ii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“c) vēlme sekmēt attiecīgo produktu attīstību, vienlaikus saglabājot minēto produktu kvalitāti.”;

d) pantam pievieno šādu punktu:

“3.a Dalībvalstis var veikt visus regulatīvos pasākumus, lai novērstu to, ka tirgus dalībnieki apiet ierobežojošos pasākumus, kas veikti, ievērojot 2. un 3. punktu.”;

12) regulas 64. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otrajā daļā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis šā panta nolūkos var valsts vai reģionālā līmenī piemērot vienu vai vairākus no šādiem objektīviem un nediskriminējošiem atbilstības kritērijiem.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Ja 1. punktā minētajos atbilstīgajos pieteikumos norādītā kopējā platība kādā konkrētā gadā pārsniedz platību, ko dalībvalsts ir darījusi pieejamu, atļaujas piešķir visiem pieteikuma iesniedzējiem proporcionāli pēc hektāru skaita, pamatojoties uz to platību, kurai tie ir lūguši piemērot atļauju. Ar šādu piešķiršanu var noteikt minimālo un/vai maksimālo platību katram pieteikuma iesniedzējam, un tā var būt arī daļēja vai pilnīga saskaņā ar vienu vai vairākiem no šādiem objektīviem un nediskriminējošiem prioritāriem kritērijiem, kurus var piemērot valsts vai reģionālā līmenī.”;

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) platības, kur vīna dārzi veicina vides saglabāšanu vai vīnogulāju ģenētisko resursu saglabāšanu.”;

iii) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) no jauna apstādāmas platības, kuras dod ieguldījumu tādu vīnkopības nozares saimniecību ražošanas palielināšanā, kurām ir augstāka rentabilitāte, konkurētspēja vai klātbūtne tirgos.”;

iv) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) no jauna apstādāmas platības saistībā ar mazu un vidēju vīnkopības saimniecību paplašināšanu.”;

c) pantam pievieno šādu punktu:

“2.b Dalībvalstis var veikt visus regulatīvos pasākumus, lai novērstu to, ka tirgus dalībnieki apiet ierobežojošos kritērijus, kurus tās piemēro, ievērojot 1., 2. un 2.a punktu.”;

13) regulas 65. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Piemērojot 63. panta 2. punktu, dalībvalsts ņem vērā ieteikumus, ko sniegušas atzītas 152., 156. un 157. pantā minētās profesionālās organizācijas, kas darbojas vīna nozarē, 95. pantā minētās ieinteresētās ražotāju grupas vai cita veida profesionālās organizācijas, kas ir atzītas, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka pirms šiem ieteikumiem attiecīgās reprezentatīvās puses ģeogrāfiskajā atsauces teritorijā noslēdz vienošanos.”;

14) regulas 68. pantu groza šādi:

a) pantam pievieno šādu punktu:

“2.a No 2023. gada 1. janvāra platība, kas atbilst platībai, uz kuru attiecas stādīšanas tiesības, kuras varēja pārvērst stādīšanas atļaujās 2022. gada 31. decembrī, bet kuras vēl netika pārvērstas atļaujās saskaņā ar 1. punktu, paliek attiecīgo dalībvalstu rīcībā, kuras vēlākais līdz 2025. gada 31. decembrim var piešķirt atļaujas saskaņā ar 64. pantu.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Platības, uz kurām attiecas atļaujas, kas piešķirtas, ievērojot šā panta 1. un 2.a punktu, netiek skaitītas 63. panta izpratnē.”;

15) regulas 81. pantam pievieno šādu punktu:

“6. Izaršanas pienākumu neattiecinā uz platībām, kas apstādītas citiem mērķiem, nevis vīna ražošanai, ar vīnogulāju šķirnēm, kuras – to dalībvalstu gadījumā, kas nav minētas 3. punktā, – nav klasificētas, vai kuras – to dalībvalstu gadījumā, kas ir minētas 3. punktā, – neatbilst 2. punkta otrajai daļai.

Regulas II daļas I sadaļas III. nodaļā noteikto vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu nepiemēro šā punkta pirmajā daļā minēto vīnogulāju šķirņu stādīšanai un vēlreizējai apstādīšanai, ko veic citiem mērķiem, nevis vīna ražošanai.”;

16) regulas 86. pantu aizstāj ar šādu:

“86. pants

Fakultatīvo rezervēto apzīmējumu rezervēšana, grozīšana un atcelšana

Lai ņemtu vērā patērētāju priekšstatus, tostarp attiecībā uz ražošanas metodēm un ilgtspējību piegādes ķēdē, zinātnisko un tehnisko zināšanu attīstību, tirgus situāciju un tirdzniecības standartu un starptautisko standartu attīstību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu ar mērķi:

- a) rezervēt papildu fakultatīvo rezervēto apzīmējumu, norādot tā lietošanas nosacījumus;
- b) grozīt fakultatīvā rezervētā apzīmējuma lietošanas nosacījumus; vai
- c) atcelt fakultatīvo rezervēto apzīmējumu.”;

17) regulas 90. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja vien starptautiskajos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar LESD, nav noteikts citādi, Savienībā importētiem produktiem ar KN kodu 2009 61, 2009 69, 2204 un attiecīgā gadījumā ex 2202 99 19 (citi dealkoholizēti vīni, kuru spirta tilpumkoncentrācija nepārsniedz 0,5 %) piemēro noteikumus par vīna cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un marķējumu, kas izklāstīti šīs nodaļas 2. iedaļā un šīs regulas 78. pantā minētajās definīcijās, apzīmējumos un tirdzniecības nosaukumos.”;

b) panta 3. punktu ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“3. Ja vien starptautiskajos nolīgumos, kas noslēgti saskaņā ar LESD, nav minēts citādi, importējot 1. punktā minētos produktus, uzrāda.”;

18) regulas II daļas II sadaļas I nodaļas I. iedaļā iekļauj šādu apakšiedaļu:

“4.a apakšiedaļa

Pārbaudes un sodi

90.a pants

Pārbaudes un sodi saistībā ar tirdzniecības noteikumiem

1. Dalībvalstis veic pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka 119. panta 1. punktā minētie produkti, kas nav marķēti atbilstīgi šai regulai, netiek laisti tirgū vai, ja tie jau ir laisti tirgū, tiek no tirgus izņemti.

2. Neskarot īpašu noteikumu piemērošanu, kurus Komisija var pieņemt, Savienībā importējamiem produktiem, kas norādīti 189. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, veic pārbaudes, lai noteiktu, vai ir ievēroti minētā panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.

3. Dalībvalstis veic pārbaudes, pamatojoties uz riska analīzi, lai pārbaudītu, vai 1. panta 2. punktā minētie produkti atbilst šajā iedaļā paredzētajiem noteikumiem, un attiecīgos gadījumos piemēro administratīvos sodus.

4. Ja ir pārkāpti Savienības noteikumi vīna nozarē, dalībvalstis, neskarot aktus par vīna nozari, kas pieņemti, ievērojot Regulas (ES) 2021/2116 58. pantu, piemēro samērīgus, iedarbīgus un atturošus administratīvos sodus saskaņā ar minētās regulas IV sadaļas I nodaļu. Dalībvalstis šādus sodus nepiemēro gadījumos, kad neatbilstība ir maznozīmīga.

5. Lai aizsargātu Savienības līdzekļus un Savienības vīna identitāti, izcelsmi un kvalitāti, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu attiecībā uz:

- a) analītiskas izotopu datu datubāzes izveidi vai uzturēšanu, kas palīdzēs atklāt krāpšanu, pamatojoties uz dalībvalstu ievāktiem paraugiem;
- b) noteikumiem par kontroles struktūrām un to savstarpējo palīdzību;
- c) noteikumiem par dalībvalstu konstatējumu kopīgo izmantošanu.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuri nosaka visus pasākumus, kas nepieciešami attiecībā uz:

- a) procedūrām, kuras saistītas ar dalībvalstu attiecīgajām datubāzēm un 5. punkta a) apakšpunktā minēto analītisko izotopu datu datubāzi;
- b) procedūrām, kuras saistītas ar kontroles iestāžu un struktūru savstarpējo sadarbību un palīdzību;
- c) 3. punktā minēto pienākumu – noteikumus par to, kā veikt pārbaudes par atbilstību tirdzniecības standartiem, noteikumus par iestādēm, kuras atbildīgas par minēto pārbaūžu veikšanu, kā arī noteikumus par šo pārbaūžu saturu un biežumu un par tirdzniecības posmu, kurā minētās pārbaudes veicamas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

19) regulas 92. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr šajā iedaļā izklāstītos noteikumus nepiemēro produktiem, kas minēti VII pielikuma II daļas 1., 4., 5., 6., 8. un 9. punktā, ja šādi produkti ir pilnībā dealkoholizēti saskaņā ar VIII pielikuma I daļas E iedaļu.”;

20) regulas 93. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) “cilmes vietas nosaukums” ir nosaukums, tostarp tradicionāli lietots nosaukums, kas identificē 92. panta 1. punktā minētu produktu:

- i) kura kvalitāti vai īpašības ir radījusi galvenokārt vai vienīgi konkrēta ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgo dabas un cilvēka faktoru;
- ii) kura izcelsme ir konkrētā vietā, reģionā vai – izņēmuma gadījumos – valstī;
- iii) kurš ražots no vīnogām, kuru izcelsme ir vienīgi attiecīgais ģeogrāfiskais apgabals;
- iv) kura ražošana notiek attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā; un
- v) kurš iegūts no *Vitis vinifera* sugas vīnogulāju šķirnēm vai šķirnēm, kas iegūtas no *Vitis vinifera* sugas krustojumiem ar citām *Vitis* ģints sugām;

b) “ģeogrāfiskās izcelsmes norāde” ir nosaukums, tostarp tradicionāli lietots nosaukums, kas identificē 92. panta 1. punktā minētu produktu:

- i) kura īpašā kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir saistāmas ar tā ģeogrāfisko izcelsmi;
- ii) kura izcelsme ir konkrētā vietā, reģionā vai – izņēmuma gadījumos – valstī;
- iii) kura ražošanai izmantoti vismaz 85 % vīnogu, kas ir augušas tikai attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā;
- iv) kura ražošana notiek attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā; un
- v) kurš iegūts no *Vitis vinifera* sugas vīnogulāju šķirnēm vai šķirnēm, kas iegūtas no *Vitis vinifera* sugas krustojumiem ar citām *Vitis* ģints sugām.”;

b) panta 2. punktu svītro;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ražošana, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā un b) apakšpunkta iv) punktā, attiecas uz visām ar to saistītām darbībām – no vīnogu ražas novākšanas līdz vīna gatavošanas procesu noslēgumam, izņemot to vīnogu ražas novākšanu, kuras nenāk no attiecīgā ģeogrāfiskā apgabala, kā minēts 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā, un izņemot jebkādu procesu pēc ražošanas.”;

21) regulas 94. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Nosaukumu kā cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības pieteikumus iekļauj”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) sīka informācija, kas apstiprina 93. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā vai attiecīgā gadījumā b) apakšpunkta i) punktā minēto saikni:

- i) attiecībā uz aizsargātu cilmes vietas nosaukumu – saikni starp produkta kvalitāti vai īpašībām un ģeogrāfisko vidi, kas minēta 93. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā; sīku informāciju attiecībā uz minētās ģeogrāfiskās vides cilvēka faktoriem attiecīgā gadījumā var ierobežot, tajā ietverot tikai augsnes, augu materiāla un ainavu pārvaldības, audzēšanas paņēmieni vai jebkādu citu attiecīgu cilvēka darbību, kas veicina minētajā punktā minētās ģeogrāfiskās vides dabas faktoru saglabāšanu, aprakstu;
- ii) attiecībā uz aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi – saikni starp produkta konkrēto kvalitāti, reputāciju vai citām īpašībām un ģeogrāfisko izcelsmi, kas minēta 93. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā”;

ii) pievieno šādas daļas:

“Produkta specifikācijā var iekļaut aprakstu par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ieguldījumu ilgtspējīgā attīstībā.

Ja vīnam vai vīniem var būt veikta daļēja dealkoholizācija, produkta specifikācijā *mutatis mutandis* iekļauj arī daļēji dealkoholizētā vīna vai vīnu aprakstu saskaņā ar otrās daļas b) apakšpunktu un attiecīgā gadījumā aprakstu par īpašām vīndarības metodēm, ko izmanto, lai iegūtu daļēji dealkoholizētu vīnu vai vīnus, kā arī par attiecīgajiem ierobežojumiem to ražošanai.”;

22) regulas 96. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja dalībvalsts, kas izvērtē pieteikumu, uzskata, ka prasības ir izpildītas, tā veic valsts procedūru, kas nodrošina atbilstīgu produkta specifikācijas publikāciju vismaz internetā, un pārsūta pieteikumu Komisijai.

Iesniedzot aizsardzības pieprasījumu Komisijā saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, dalībvalsts iekļauj paziņojumu, ka tā uzskata, ka pieteikuma iesniedzēja iesniegtais pieprasījums atbilst šajā iedaļā ietvertajām aizsardzības prasībām un noteikumiem, kas pieņemti, to ievērojot, un ka tā apstiprina, ka 94. panta 1. punkta d) apakšpunktā norādītais vienotais dokuments ir patiens šā produkta specifikācijas kopsavilkums.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādiem valsts procedūras ietvaros saņemtiem iebildumiem.”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“6. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, ja valsts tiesā vai citā valsts struktūrā tiek sākti procesi attiecībā uz aizsardzības pieteikumu, kuru dalībvalsts saskaņā ar 5. punktu ir pārsūtījusi Komisijai, un ja šis pieteikums tika atzīts par nederīgu valsts līmenī ar nekavējoties piemērojamu, bet ne galīgu tiesas nolēmumu.”;

23) regulas 97. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Komisija pārbauda aizsardzības pieteikumus, ko tā saņem saskaņā ar 96. panta 5. punktu. Komisija, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts veiktās iepriekšējās valsts procedūras iznākumu, pārbauda, vai pieteikumos ir iekļauta prasītā informācija un vai tajos nav acīmredzamu kļūdu. Šajā pārbaudē īpaši rūpīgi izskata 94. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto vienoto dokumentu.

Komisijas veiktajai pārbaudei nevajadzētu būt ilgākai par sešiem mēnešiem no dienas, kad attiecīgais pieteikums saņemts no dalībvalsts. Ja minētais laikposms tiek pārsniegts, Komisija pieteikuma iesniedzēju rakstveidā informē par aizkavēšanās iemesliem.

3. Komisija ir atbrīvota no pienākuma ievērot pārbaudes veikšanas termiņu, kas minēts 2. punkta otrajā daļā, un informēt pieteikuma iesniedzēju par kavēšanās iemesliem, ja tā saņem tādu dalībvalsts paziņojumu par saskaņā ar 96. panta 5. punktu iesniegtu reģistrācijas pieteikumu, kas vai nu:

- a) informē Komisiju, ka pieteikums ir atzīts par nederīgu valsts līmenī ar nekavējoties piemērojamu, bet ne galīgu tiesas nolēmumu; vai
- b) lūdz Komisiju apturēt 2. punktā minēto pārbaudi, jo nolūkā apstrīdēt pieteikuma derīgumu ir uzsāka valsts līmeņa tiesvedība, un dalībvalsts uzskata, ka minētā tiesvedība ir balstīta uz pamatotiem iemesliem.

Atbrīvojums ir spēkā līdz brīdim, kad attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par to, ka sākotnējais pieteikums ir atjaunots vai ka dalībvalsts atsauc savu apturēšanas pieprasījumu.

4. Ja Komisija, ņemot vērā pārbaudi, kas veikta saskaņā ar šā panta 2. punktu, uzskata, ka 93., 100. un 101. pantā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, tā pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz vienotā dokumenta, kas minēts 94. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un atsaucies uz iepriekšējās valsts procedūras gaitā publicēto produkta specifikāciju publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

Ja Komisija, ņemot vērā pārbaudi, kas veikta saskaņā ar šā panta 2. punktu, uzskata, ka 93., 100. un 101. pantā izklāstītie nosacījumi nav izpildīti, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem pieteikumu noraida.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

24) regulas 98. un 99. pantu aizstāj ar šādiem:

“98. pants

Iebildumu procedūra

1. Trīs mēnešu laikā no dienas, kad 94. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētais vienotais dokuments ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, dalībvalsts vai trešās valsts iestādes vai jebkura fiziska vai juridiska persona, kas dzīvo vai ir iedibinājusies trešā valstī un kam ir likumīgas intereses, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot Komisijai pamatotu iebildumu paziņojumu.

Jebkura fiziska vai juridiska persona, kura dzīvo vai ir iedibinājusies dalībvalstī, kas nav aizsardzības pieteikumu pārsūtījusi dalībvalsts, un kam ir likumīgas intereses, termiņā, kurā, ievērojot pirmo daļu, pieļaujams iesniegt iebildumu paziņojumu, var iesniegt iebildumu paziņojumu ar tās dalībvalsts iestāžu starpniecību, kurā šī persona dzīvo vai ir iedibinājusies.

2. Ja Komisija uzskata, ka iebildums ir pieņemams, tā aicina iestādi vai fizisko vai juridisko personu, kura iesniedza iebildumu, un iestādi vai fizisko vai juridisko personu, kura iesniedza aizsardzības pieteikumu, uzsākt pienācīgu apspriešanos, kas ilgst saprātīgu laikposmu, nepārsniedzot trīs mēnešus. Minēto uzaicinājumu izdod piecu mēnešu laikā no dienas, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēts aizsardzības pieteikums, uz kuru attiecas pamatots iebildumu paziņojums. Uzaicinājumam pievieno pamatotā iebilduma paziņojuma kopiju. Jebkurā brīdī šo trīs mēnešu laikā Komisija var pēc pieteikumu iesniegušās iestādes vai fiziskās vai juridiskās personas pieprasījuma pagarināt apspriešanās termiņu ne vairāk kā par trim mēnešiem.

3. Iebildumu iesniegušī iestāde vai persona un aizsardzības pieteikumu iesniegušī iestāde vai persona bez liekas kavēšanās uzsāk 2. punktā minēto apspriešanos. Tās viena otrai iesniedz informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu, vai aizsardzības pieteikums atbilst šai regulai un noteikumiem, kas pieņemti, to ievērojot.

4. Ja iebildumu iesniegušī iestāde vai persona un aizsardzības pieteikumu iesniegušī iestāde vai persona panāk vienošanos, vai nu pieteikuma iesniedzējs, kas ir iedibinājies trešā valstī, vai tās dalībvalsts vai trešās valsts iestādes, no kuras aizsardzības pieteikums iesniegts, paziņo Komisijai par apspriešanās rezultātiem un visiem faktoriem, kas ļāva panākt minēto vienošanos, tostarp par pušu atzinumiem. Ja informācija, kas publicēta, ievērojot 97. panta 4. punktu, ir būtiski grozīta, Komisija atkārti 97. panta 2. punktā minēto pārbaudi pēc tam, kad ir veikta valsts procedūra, kas nodrošina pienācīgu šo grozīto ziņu publicēšanu. Ja pēc vienošanās nav izdarīti grozījumi produkta specifikācijā vai ja grozījumi produkta specifikācijā nav būtiski, Komisija pieņem 99. panta 1. punktā paredzēto lēmumu, ar ko piešķir aizsardzību cilmes vietas nosaukumam vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei neatkarīgi no pieņemama iebildumu paziņojuma saņemšanas.

5. Ja vienošanās nav panākta, vai nu pieteikuma iesniedzējs, kas ir iedibinājies trešā valstī, vai tās dalībvalsts vai trešās valsts iestādes, no kuras aizsardzības pieteikums iesniegts, paziņo Komisijai par notikušās apspriešanās rezultātiem un par visu saistīto informāciju un dokumentiem. Komisija pieņem 99. panta 2. punktā paredzēto lēmumu, ar kuru vai nu piešķir aizsardzību, vai noraida pieteikumu.

99. pants

Lēmums par aizsardzību

1. Ja Komisija nav saskaņā ar 98. pantu saņēmusi pieņemamu iebildumu paziņojumu, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem piešķir aizsardzību. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

2. Ja Komisija ir saņēmusi pieņemamu iebildumu paziņojumu, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem vai nu piešķir aizsardzību, vai noraida pieteikumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 229. panta 2. punktā.

3. Aizsardzība, kas piešķirta saskaņā ar šo pantu, neskar attiecīgo produktu ražotāju pienākumu ievērot citus Savienības noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz produktu laišanu tirgū un pārtikas marķēšanu.”;

25) regulas 102. pantu aizstāj ar šādu:

“102. pants

Saistība ar preču zīmēm

1. Ja cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, tad preču zīmes reģistrāciju, kuras izmantošana būtu pretrunā 103. panta 2. punktam un kura attiecas uz produktu, kas ietilpst vienā no VII pielikuma II daļā uzskaitītajām kategorijām, noraida, ja preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts pēc dienas, kad Komisijai iesniegts reģistrācijas pieteikums attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

Preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot pirmo daļu, atzīst par nederīgām.

2. Neskarot šīs regulas 101. panta 2. punktu, preču zīmi, kuras izmantošana ir pretrunā šīs regulas 103. panta 2. punktam, par kuru Savienības teritorijā labticīgi tika iesniegts reģistrācijas pieteikums, kura tika reģistrēta vai kura – ja šādu iespēju paredz attiecīgie tiesību akti – tika iegūta lietojuma dēļ pirms dienas, kad Komisijai tika iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, var turpināt lietot un atjaunot neatkarīgi no cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācijas, ja nav pamatojuma preču zīmes spēkā neesamībai vai atsaukšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2436 (*) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (**).

Šādos gadījumos ir atļauta gan cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes lietošana, gan attiecīgo preču zīmju lietošana.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 336, 23.12.2015., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV L 154, 16.6.2017., 1. lpp.).”;

26) regulas 103. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) jebkādu tiešu vai netiešu šā aizsargātā nosaukuma komerciālo izmantošanu, tostarp izmantošanu produktiem, kurus izmanto kā sastāvdaļas,

i) attiecībā uz salīdzināmiem produktiem, kas neatbilst aizsargāta nosaukuma produkta specifikācijai; vai arī

- ii) ja šādi tiek ļaunprātīgi izmantota, vājināta vai mazināta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reputācija;
- b) ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai atsaukšanos uz to, pat tad, ja norādīta produkta vai pakalpojuma patiesā izcelsme vai ja aizsargāts nosaukums ir tulkots, transkribēts vai transliterēts vai tam pievienoti vārdi "veids", "tips", "metode", "ražots kā", "atdarinājums", "buķete", "līdzīgs" vai tamlīdzīgi vārdi, tostarp gadījumos, ja minētie produkti tiek izmantoti kā sastāvdaļas;"
- b) pantam pievieno šādu punktu:
- "4. Šā panta 2. punktā minētā aizsardzība attiecas arī uz:
- a) precēm, kas tiek ievestas Savienības muitas teritorijā, bet netiek laistas brīvā apgrozībā Savienības muitas teritorijā; un
- b) precēm, kas tiek pārdotas ar tālpārdošanas līdzekļiem, piemēram, elektroniskā tirdzniecībā.

Attiecībā uz precēm, kas tiek ievestas Savienības muitas teritorijā, bet netiek laistas brīvā apgrozībā minētajā teritorijā, ražotāju grupai vai jebkuram tirgus dalībniekam, kuram ir tiesības izmantot aizsargāto cilmes vietas nosaukumu vai aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ir tiesības liegt visām trešām personām tirdzniecības aprītē ievest preces Savienībā, nelaižot tās tajā brīvā apgrozībā, ja šādas preces, tostarp iepakojums, nāk no trešām valstīm un uz tām bez atļaujas ir izvietots aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.";

27) regulas 105. pantu aizstāj ar šādu:

"105. pants

Grozījumi produkta specifikācijā

1. Pieteikuma iesniedzējs, kas atbilst 95. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, var iesniegt pieteikumu par grozījuma apstiprināšanu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes produkta specifikācijā, jo īpaši lai ņemtu vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas vai grozītu 94. panta 2. punkta otrās daļas d) apakšpunktā minētā ģeogrāfiskā apgabala robežas. Pieteikumā apraksta un pamato pieprasītos grozījumus.

2. Grozījumus produkta specifikācijā klasificē divās kategorijās atkarībā no to nozīmīguma: Savienības grozījumos, par kuriem iebildumu procedūra norisinās Savienības līmenī, un standarta grozījumos, kurus izskata dalībvalsts vai trešās valsts līmenī.

Piemērojot šo regulu, "Savienības grozījums" ir grozījums produkta specifikācijā, kas:

- a) paredz izmaiņas aizsargātā cilmes vietas nosaukumā vai aizsargātā ģeogrāfiskās izcelsmes norādē;
- b) paredz izmaiņas VII pielikuma II daļā minēto vīnkopības produktu kategorijās, šādu vīnkopības produktu kategorijas pievienošanu vai dzēšanu;
- c) varētu par spēkā neesošām padarīt saiknes, kas minētas 93. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā – attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem – vai saiknes, kas minētas 93. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā – attiecībā uz aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm; vai
- d) paredz jaunus produkta tirdzniecības ierobežojumus.

"Standarta grozījums" ir grozījums produkta specifikācijā, kas nav Savienības grozījums.

"Pagaidu grozījums" ir standarta grozījums, kas attiecas uz tādu pagaidu izmaiņu produkta specifikācijā, kas izriet no valsts iestāžu noteiktu obligāto sanitāro un fitosanitāro pasākumu ievērošanas, vai kas ir saistīta ar dabas katastrofām vai nelabvēlīgiem laika apstākļiem, ko oficiāli par tādiem atzinušas kompetentās iestādes.

3. Komisija apstiprina Savienības grozījumus. Savienības grozījumu apstiprināšanas procedūru *mutatis mutandis* īsteno, piemērojot 94. un 96.–99. pantā noteikto procedūru.

Savienības grozījumu apstiprināšanas pieteikumos, ko iesniedz trešās valstis vai trešo valstu ražotāji, iekļauj pierādījumu tam, ka pieprasītais grozījums atbilst attiecīgajā trešajā valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību.

Savienības grozījumu apstiprināšanas pieteikumi attiecas vienīgi uz Savienības grozījumiem. Ja pieteikums Savienības grozījumam attiecas arī uz standarta grozījumiem, pieteikuma daļas, kas saistītas ar standarta grozījumiem uzskata par neiesniegtām, un Savienības grozījumu procedūru piemēro tika tām pieteikuma daļām, kas saistītas ar minēto Savienības grozījumu.

Pārbaudot šādus pieteikumus, uzmanību koncentrē uz ierosināto Savienības grozījumu.

4. Standarta grozījumus apstiprina un publisko dalībvalstis, kuru teritorijās atrodas attiecīgā produkta ģeogrāfiskais apgabals, un par tiem paziņo Komisijai.

Attiecībā uz trešām valstīm grozījumus apstiprina saskaņā ar attiecīgajā trešajā valstī piemērojamiem tiesību aktiem.”;

28) regulas 106. pantu aizstāj ar šādu:

“106. pants

Anulēšana

Komisija pēc savas ierosmes vai pēc pienācīgi pamatota lūguma, ko izteikusi dalībvalsts, trešā valsts vai fiziska vai juridiska persona, kurai ir likumīgas intereses, var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem anulē cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, ja ir spēkā viens vai vairāki šādi apstākļi:

- a) ja vairs netiek garantēta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai;
- b) ja vismaz septiņus secīgus gadus tirgū nav laists neviens produkts ar attiecīgo cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;
- c) ja pieteikuma iesniedzējs, kas atbilst 95. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, paziņo, ka vairs nevēlas saglabāt cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

29) regulā iekļauj šādu pantu:

“106.a pants

Pagaidu marķējums un noformējums

Kad pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību ir pārsūtīts Komisijai, ražotāji produkta marķējumā un noformējumā var norādīt, ka šāds pieteikums ticis iesniegts, un izmantot valsts logotipus un norādes atbilstoši Savienības tiesību aktiem, jo īpaši Regulai (ES) Nr. 1169/2011.

Savienības simbolus, kas norāda uz aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un Savienības norādes “aizsargāts cilmes vietas nosaukums” vai “aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde” marķējumā var norādīt tikai pēc tam, kad ir publicēts lēmums par aizsardzības piešķiršanu attiecīgajam cilmes vietas nosaukumam vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei.

Ja pieteikumu noraida, jebkādus vīnkopības produktus, kas marķēti saskaņā ar šā panta pirmo daļu, var tirgot, līdz izbeidzas krājumi.”;

30) regulas 111. pantu svītrot;

31) regulas II daļas II sadaļas I nodaļas 2. iedaļai pievieno jaunu apakšiedaļu:

“4. apakšiedaļa

Pārbaudes saistībā ar cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionālajiem apzīmējumiem

116.a pants

Pārbaudes

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārtrauktu šajā regulā minēto aizsargāto cilmes vietas nosaukumu, aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un aizsargāto tradicionālo apzīmējumu nelikumīgu izmantošanu.

2. Dalībvalstis norīko kompetento iestādi, kas ir atbildīga par tādu pārbaudzi veikšanu, kurās pārbauda šajā iedaļā izklāstīto pienākumu ievērošanu. Šajā nolūkā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/625 (*) 4. panta 2. un 4. punktu un 5. panta 1., 4. un 5. punktu.

3. Savienībā kompetentā iestāde, kas minēta šā panta 2. punktā, vai viena vai vairākas deleģētās struktūras Regulas (ES) 2017/625 3. panta 5. punkta nozīmē, kuras pilda produktu sertifikācijas struktūras pienākumus saskaņā ar minētās regulas II sadaļas III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem, katru gadu pārbauda atbilstību produkta specifikācijai gan vīna ražošanā un iepakojšanā, gan pēc tās.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz:

- a) paziņojumu, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai;
- b) noteikumiem par iestādi, kas ir atbildīga par atbilstības produkta specifikācijai pārbaudi, tostarp gadījumos, kad ģeogrāfiskais apgabals ir trešā valstī;
- c) dalībvalstu veicamajiem pasākumiem aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un aizsargātu tradicionālo apzīmējumu nelikumīgas izmantošanas novēršanai;
- d) pārbaudēm un verifikāciju, kas jāveic dalībvalstīm, tostarp testēšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 229. panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprītes tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).”;

32) regulas 119. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) vīnkopības produkta kategorijas apzīmējums saskaņā ar VII pielikuma II daļu. Vīnkopības produktu kategorijām, kas definētas VII pielikuma II daļas 1. punktā un 4.–9. punktā, ja šādiem produktiem ir veikta dealkoholizācija saskaņā ar VIII pielikuma I daļas E iedaļu, kategorijas apzīmējumam pievieno:

i) terminu “dealkoholizēts”, ja produkta faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir mazāka par 0,5 %; vai

ii) terminu “daļēji dealkoholizēts”, ja produkta faktiskā spirta tilpumkoncentrācija pārsniedz 0,5 % un ir mazāka par kategorijas minimālo faktisko spirta tilpumkoncentrāciju pirms spirta satura samazināšanas.”;

ii) punktam pievieno šādus apakšpunktus:

“h) paziņojums par uzturvērtību, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta l) apakšpunktu;

i) sastāvdaļu saraksts, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

j) attiecībā uz vīnkopības produktiem, kam veikta dealkoholizācija saskaņā ar VIII pielikuma I daļas E iedaļu un kuru faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir mazāka par 10 %, – minimālais derīguma termiņš, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta f) apakšpunktu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, to vīnkopības produktu gadījumā, kas nav tie, kam veikta dealkoholizācija saskaņā ar VIII pielikuma I daļas E iedaļu, norādi uz vīnkopības produkta kategoriju var neminēt vīniem, uz kuru etiķetes ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.”;

c) pantam pievieno šādus punktus:

“4. Atkāpjoties no 1. punkta h) apakšpunkta, paziņojumā par uzturvērtību uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes var būt norādīta tikai enerģētiskā vērtība, ko var izteikt, izmantojot simbolu “E”, ar ko apzīmē enerģiju. Šādos gadījumos pilnu paziņojumu par uzturvērtību sniedz ar elektroniskiem līdzekļiem, kas norādīti uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes. Minēto paziņojumu par uzturvērtību nenorāda kopā ar citu informāciju, kas paredzēta pārdošanai vai tirdzniecībai, un lietotāja datus nevāc vai neizseko.

5. Atkāpjoties no 1. punkta i) apakšpunkta, sastāvdaļu sarakstu var sniegt ar elektroniskiem līdzekļiem, kas norādīti uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes. Šādos gadījumos piemēro šādas prasības:

a) lietotāju dati netiek vākti vai izsekoti;

b) sastāvdaļu sarakstu nenorāda kopā ar citu informāciju, kas paredzēta pārdošanai vai tirdzniecībai; un

c) Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās ziņas norāda tieši uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes.

Noradītajās ziņās, kas minētas šā punkta pirmajā daļas c) apakšpunktā, iekļauj vārdu “satur”, kam seko vielas vai produkta nosaukums, kā uzskaitīts Regulas (ES) Nr. 1169/2011 II pielikumā.”;

- 33) regulas 122. panta 1. punktu groza šādi:
- a) punkta b) apakšpunktu groza šādi:
 - i) apakšpunkta ii) punktu svīturo;
 - ii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“vi) noteikumiem par sastāvdaļu norādīšanu un apzīmēšanu 119. panta 1. punkta i) apakšpunkta piemērošanai.”;
 - b) punkta c) apakšpunktam pievieno šādu punktu:

“iii) termiņiem, kas attiecas uz saimniecību, un to izmantošanas nosacījumiem.”;
 - c) punkta d) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) nosacījumiem par noteiktas formas pudeļu un aizkorķējumu izmantošanu un konkrētu īpašu pudeļu formu sarakstu.”;
- 34) regulas II daļas II sadaļas II nodaļas 1. iedaļu groza šādi:
- a) regulas 124. pantu svīturo;
 - b) virsrakstu “1. apakšiedaļa” un apakšiedaļas virsrakstu svīturo;
 - c) regulas 125. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Tirdzniecības nolīgumiem ir jāatbilst X pielikumā izklāstītajiem iepirkuma noteikumiem.”;
 - d) iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu, kurā ir 127.–144. pants, svīturo;
- 35) regulas 145. panta 3. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:
- “Dalībvalstis, kuras saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu savos KLP stratēģiskajos plānos paredz vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu, katru gadu līdz 1. martam iesniedz Komisijai atjauninātu ražošanas potenciāla pārskatu, kas sagatavots, pamatojoties uz vīna dārzu reģistra datiem.”;
- 36) regulā iekļauj šādu pantu:
- “147.a pants
- Maksājumu kavējumi par nefasētu vīnu**
- Atkāpjoties no Direktīvas (ES) 2019/633 3. panta 1. punkta, dalībvalstis pēc tādas starpnozaru organizācijas pieprasījuma, kas atzīta saskaņā ar šīs regulas 157. pantu un darbojas vīna nozarē, var noteikt, ka Direktīvas (ES) 2019/633 3. panta 1. punkta pirmās daļas a) punktā minēto aizliegumu nepiemēro maksājumiem, ko veic par nefasēta vīna pārdošanas darījumiem saskaņā ar piegādes līgumiem starp vīna ražotājiem vai tālākpārdevējiem un to tiešajiem pircējiem, ar noteikumu, ka:
- a) īpaši noteikumi, saskaņā ar kuriem maksājumus ir atļauts veikt pēc 60 dienām, ir iekļauti standartlīgumos par nefasēta vīna pārdošanas darījumiem, kurus dalībvalsts saskaņā ar šīs regulas 164. pantu padarījusi saistošus pirms 2021. gada 30. oktobra un šo pagarinājumu standartlīgumiem dalībvalsts atjauno sākot ar minēto dienu, būtiski nemainot maksāšanas noteikumus, kas varētu būt par sliktu nefasēta vīna piegādātājiem; un
 - b) piegādes līgumi starp nefasēta vīna piegādātājiem un to tiešajiem pircējiem ir daudzgadu vai kļūst par daudzgadu līgumiem.”;
- 37) regulas 148. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:
- “i) cenu, kas maksājama par piegādāto svaigpienu, kura:
- ir nemainīga un noteikta līgumā, un/vai

— tiek aprēķināta, apvienojot dažādus līgumā izklāstītus faktorus, kas var ietvert objektīvus rādītājus, indeksus un galīgās cenas aprēķināšanas metodes, kuri ir viegli pieejami un saprotami un atspoguļo izmaiņas tirgus apstākļos, piegādāto apjomu un piegādātā svaigpiena kvalitāti vai sastāvu; minēto rādītāju pamatā var būt attiecīgās cenas, ražošanas un tirgus izmaksas. Šajā nolūkā dalībvalstis var noteikt rādītājus saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas balstīti uz pētījumiem par ražošanu un pārtikas piegādes ķēdi; līgumu puses var brīvi atsaukties uz šiem rādītājiem vai jebkuriem citiem rādītājiem, ko tās uzskata par būtiskiem;”;

38) regulas 149. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) svaigpiena apjoms, par kuru tiek risinātas šādas sarunas, nepārsniedz 4 % no kopējā Savienības ražošanas apjoma,”;

39) regulas 150. pantu svīturo;

40) regulas 151. pantu groza šādi:

a) panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Pirmie svaigpiena pircēji valsts kompetentajai iestādei paziņo svaigpiena apjomu, kas tiem piegādāts katru mēnesi, un vidējo samaksāto cenu. Bioloģisko pienu nošķir no piena, kas nav bioloģisks.”;

b) panta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis informē Komisiju par pirmajā daļā minētajiem svaigpiena apjomiem un vidējām cenām.”;

41) regulas 152. panta 1. punkta c) apakšpunktu groza šādi:

a) apakšpunkta vii) punktu aizstāj ar šādu:

“vii) apsaimniekot un valorizēt blakusproduktus, atliekvielu plūsmas un atkritumus, jo īpaši, lai aizsargātu ūdens un augsnes kvalitāti un ainavu un saglabātu vai veicinātu bioloģisko daudzveidību, kā arī sekmētu apritīgumu,”

b) apakšpunkta x) punktu aizstāj ar šādu:

“x) pārvaldīt kopējos fondus,”;

42) regulas 153. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) noteikumus, kas ļauj tās biedriem ražotājiem demokrātiski uzraudzīt savu organizāciju un tās lēmumus, kā arī tās kontus un budžetu,”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“2.a Ražotāju organizācijas statūtos var paredzēt iespēju biedriem ražotājiem tieši sazināties ar pircējiem, ja šāda tiešā saziņa neapdraud ražotāju organizācijas veiktās produktu piedāvājuma koncentrēšanu un produktu laišanu tirgū. Piedāvājuma koncentrēšanu uzskata par nodrošinātu, ja par būtiskiem pārdošanas elementiem, piemēram, cenu, kvalitāti un apjomu, vienojas un tos nosaka ražotāju organizācija.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1., 2. un 2.a punktu nepiemēro ražotāju organizācijām piena un piena produktu nozarē.”;

43) regulas 154. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) kurā ir minimālais biedru skaits un/vai kura aptver tās darbības teritorijā minimālo pārdodamās produkcijas apjomu vai vērtību, ko nosaka attiecīgā dalībvalstis; šie noteikumi neliedz atzīt ražotāju organizācijas, kuras orientētas uz mazapjoma ražošanu,”;

44) regulas 157. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis pēc pieprasījuma var konkrētā nozarē, kas minēta 1. panta 2. punktā, atzīt starpnozaru organizācijas valsts un reģionālā līmenī un 164. panta 2. punktā minēto ekonomikas zonu līmenī, ja tās”;

b) panta 1. punkta c) apakšpunktu groza šādi:

i) apakšpunkta vii) punktu aizstāj ar šādu:

“vii) sniegt informāciju un veikt pētījumus, kas vajadzīgi, lai ražošanā un vajadzības gadījumā arī pārstrādē un/vai tirdzniecībā ieviestu jauninājumus, to racionalizētu, uzlabotu, virzoties uz produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un priekšstatiem, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti, tostarp specifiskām iezīmēm, kas piemīt produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, un attiecībā uz vides aizsardzību, klimatrīcību, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību;”;

ii) punkta xiv) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“xiv) dot ieguldījumu blakusproduktu valorizācijas iniciatīvu apsaimniekošanā un izstrādē un atkritumu samazināšanā un apsaimniekošanā;”;

iii) punkta xvi) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“xvi) veicināt un īstenot pasākumus ar mērķi novērst, kontrolēt un pārvaldīt dzīvnieku veselības, augu aizsardzības un vides riskus, tostarp izveidojot un pārvaldot kopējos fondus vai veicot iemaksas šādos fondos, lai izmaksātu finansiālu kompensāciju lauksaimniekiem par izmaksām un ekonomiskajiem zaudējumiem, kas rodas no šādu pasākumu veicināšanas un īstenošanas.”;

c) panta 1.a punktu aizstāj ar šādu:

“1.a Dalībvalstis pēc pieprasījuma var nolemt starpnozaru organizācijai, kas darbojas vairākās 1. panta 2. punktā minētajās nozarēs, piešķirt vairāk nekā vienu atzīšanu, ar noteikumu, ka starpnozaru organizācija atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem katrai nozarei, attiecībā uz kuru tā lūdz atzīšanu.”;

d) panta 3. punktu svīturo;

45) regulas 158. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ca) cenšas panākt līdzsvarotu tādu organizāciju pārstāvību 157. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos piegādes ķēdes posmos, kas veido starpnozaru organizāciju;”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas visās nozarēs, kas pastāvēja pirms 2014. gada 1. janvāra, neatkarīgi no tā, vai tās bija atzītas pēc pieprasījuma vai noteiktas ar likumu, lai arī tās neatbilst 157. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.”;

46) regulas 163. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis var atzīt starpnozaru organizācijas piena un piena produktu nozarē ar noteikumu, ka šādas organizācijas:

a) atbilst 157. pantā noteiktajām prasībām;

b) darbojas vienā vai vairākos attiecīgās teritorijas reģionos;

c) atbild par ievērojamu daļu ekonomisko darbību, kuras minētas 157. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

d) pašas neiesaistās piena un piena produktu nozares produktu ražošanā, pārstrādē vai tirdzniecībā.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka starpnozaru organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2012. gada 2. aprīļa, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, ir jāuzskata par atzītām starpnozaru organizācijām saskaņā ar 157. panta 1. punktu.”;

b) panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) atsauc atzīšanu, ja vairs netiek ievērotas ar atzīšanu saistītās prasības un nosacījumi, kas paredzēti šajā pantā;”;

47) regulas 164. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Piemērojot šo iedaļu, “ekonomiskā zona” ir ģeogrāfiska zona, ko veido piegulošie vai kaimiņos esošie ražošanas reģioni, kuros ir vienādi ražošanas un tirdzniecības apstākļi, vai – attiecībā uz produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas atzīta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, – produkta specifikācijā noteiktā ģeogrāfiskā zona.”;

b) panta 4. punktu groza šādi:

i) punkta l), m) un n) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“l) sertificētu sēkļu izmantošana, izņemot gadījumus, kad tas tiek izmantots bioloģiskajai ražošanai Regulas (ES) 2018/848 nozīmē, un produktu kvalitātes uzraudzība;

m) fitosanitāro, dzīvnieku veselības, pārtikas nekaitīguma vai vides risku novēršana un pārvaldība;

n) blakusproduktu apsaimniekošana un valorizācija.”;

ii) punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Minētie noteikumi nerada kaitējumu citiem attiecīgās dalībvalsts vai Savienības tirgus dalībniekiem un neliek šķēršļus jaunpienācējiem, tiem nav 210. panta 4. punktā norādīto seku, un tie nevienā citā veidā nav pretrunā spēkā esošiem Savienības tiesību aktiem vai valsts noteikumiem.”;

48) regulas 165. pantu aizstāj ar šādu:

“165. pants

To ražotāju finansiālās iemaksas, kas nav biedri

Ja atzītu ražotāju organizāciju, atzītu ražotāju organizāciju apvienību vai atzītu starpnozaru organizāciju noteikumus paplašina saskaņā ar 164. pantu un darbības, uz kurām attiecas minētie noteikumi, ir to saimnieciskās darbības veicēju vispārējās ekonomiskās interesēs, kuru darbības ir saistītas ar attiecīgajiem produktiem, dalībvalsts, kas piešķirusi atzīšanu, pēc apspriešanās ar attiecīgām ieinteresētajām personām, var nolemt, ka atsevišķi saimnieciskās darbības veicēji vai grupas, kuras nav organizācijas biedri, bet gūst labumu no šīm darbībām, maksā organizācijai visas finansiālās iemaksas vai daļu no iemaksām, ko maksā attiecīgās organizācijas biedri, ciktāl šādas iemaksas ir paredzētas, lai segtu vienas vai vairāku attiecīgo darbību veikšanas izmaksas. Ikvienu organizācija, kura saskaņā ar šo pantu saņem iemaksas no tirgus dalībniekiem, kas nav tās biedri, pēc organizācijas biedra vai tāda tirgus dalībnieka, kas nav organizācijas biedrs, bet veic finansiālās iemaksas organizācijas darbību veikšanai, lūguma, dara pieejamas sava gada budžeta daļas, kas attiecas uz 164. panta 4. punktā uzskaitīto darbību veikšanu.”;

49) regulā iekļauj šādu pantu:

“166.a pants

Lauksaimniecības produktu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi piedāvājuma regulēšana

1. Neskarot šīs regulas 167. un 167.a pantu, pēc ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības, kas atzīta saskaņā ar šīs regulas 152. panta 1. punktu vai 161. panta 1. punktu, starpnozaru organizācijas, kas atzīta saskaņā ar šīs regulas 157. panta 1. punktu, uzņēmumu grupas, kas minēta 3. panta 2. punktā Regulā (ES) Nr. 1151/2012, vai ražotāju grupas, kas minēta šīs regulas 95. panta 1. punktā, lūguma dalībvalstis uz ierobežotu laikposmu var paredzēt saistošus noteikumus, ar kuriem regulē piedāvājumu šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem lauksaimniecības produktiem, kuriem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 5. panta 1. un 2. punktu vai šīs regulas 93. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu ir piešķirts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

2. Attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem ir nepieciešams iepriekšējs nolīgums, kam jābūt noslēgtam starp vismaz divām trešdaļām to šā panta 1. punktā minētā produkta ražotāju vai to pārstāvju, kuri saražo vismaz divas trešdaļas no minētā produkta ģeogrāfiskajā apgabalā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā, vai – attiecībā uz vīnu – šīs regulas 93. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā un b) apakšpunkta iv) punktā. Ja šā panta 1. punktā minētā produkta ražošanā ir ietverta pārstrāde un Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punktā vai šīs regulas 94. panta 2. punktā minētā produkta specifikācijā ir noteikts ierobežojums attiecībā uz izejvielu iegūvi tikai noteiktā ģeogrāfiskajā apgabalā, dalībvalstis to noteikumu nolūkā, kas jāparedz saskaņā ar šā panta 1. punktu, prasa, lai:

- a) pirms šajā punktā minētā nolīguma noslēgšanas notiek apspriešanās ar attiecīgo izejvielu ražotājiem konkrētajā ģeogrāfiskajā apgabalā; vai
- b) šajā punktā minētā nolīguma puse ir arī vismaz divas trešdaļas attiecīgo izejvielu ražotāju vai viņu pārstāvju, kuri saražo vismaz divas trešdaļas no pārstrādē izmantotās izejvielas konkrētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta, attiecībā uz tāda siera ražošanu, kam piešķirts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem ir nepieciešams iepriekš noslēgts nolīgums starp vismaz divām trešdaļām to piena ražotāju vai to pārstāvju, kuri saražo vismaz divas trešdaļas no svaigpiena, ko izmanto minētā siera ražošanai, un attiecīgā gadījumā starp vismaz divām trešdaļām minētā siera ražotāju vai to pārstāvju, kuri saražo vismaz divas trešdaļas minētā siera ģeogrāfiskajā apgabalā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

Piemērojot šā punkta pirmo daļu, attiecībā uz siera šķirnēm, kurām ir aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, svaigpiena ģeogrāfiskās izcelsmes apgabals, kā tas noteikts attiecīgās siera šķirnes produkta specifikācijā, saistībā ar šo siera šķirni ir tāds pats kā ģeogrāfiskais apgabals, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1151/2012 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

4. Noteikumi, kas minēti 1. punktā:

- a) attiecas tikai uz attiecīgā produkta un attiecīgā gadījumā izejvielu piedāvājuma regulēšanu, un to mērķis ir saskaņot minētā produkta piedāvājumu ar pieprasījumu;
- b) ietekmē tikai attiecīgo produktu un attiecīgā gadījumā – izejvielu;
- c) var būt saistoši ne vairāk kā trīs gadus, bet minētā laikposma beigās tos var atjaunināt, ja ir saņemts jauns pieprasījums, kā minēts 1. punktā;
- d) nerada traucējumus tādu produktu tirdzniecībai, uz kuriem neattiecas minētie noteikumi;
- e) neattiecas ne uz vienu darījumu pēc attiecīgā produkta pirmā tirdzniecības posma;
- f) nepieļauj cenu noteikšanu, tostarp orientējošu cenu noteikšanu vai ieteikuma veidā;
- g) nepadara nepieejamu pārmērīgi lielu daļu attiecīgā produkta, kas pretējā gadījumā būtu pieejama;
- h) nerada diskrimināciju, neveido šķērslī jaunu dalībnieku ienākšanai tirgū un negatīvi neietekmē sīkražotājus;
- i) palīdz saglabāt attiecīgā produkta kvalitāti vai pilnveidot attiecīgo produktu;
- j) neskar 149. pantu un 152. panta 1.a punktu.

5. Šā panta 1. punktā minētos noteikumus publisko, publicējot tos attiecīgās dalībvalsts oficiālajā izdevumā.
6. Dalībvalstis veic pārbaudes, lai pārlicinātos, ka tiek ievēroti 4. punktā paredzētie nosacījumi. Gadījumos, kad kompetentās valsts iestādes atklāj, ka šie nosacījumi nav ievēroti, dalībvalstis atceļ 1. punktā minētos noteikumus.
7. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmus Komisijai visus 1. punktā minētos noteikumus, ko tās pieņēmušas. Komisija informē citas dalībvalstis par jebkuriem paziņojumiem par šādu noteikumu pieņemšanu.
8. Komisija jebkurā laikā var pieņemt īstenošanas aktus, pieprasot, lai dalībvalsts atceļ noteikumus, ko minētā dalībvalsts pieņēmusi, ievērojot šā panta 1. punktu, ja Komisija konstatē, ka minētie noteikumi neatbilst šā panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ierobežo vai kropļo konkurenci ievērojamā iekšējā tirgus daļā, apdraud brīvu tirdzniecību vai LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem, nepiemērojot šīs regulas 229. panta 2. un 3. punktā minēto procedūru.”;

50) regulas 168. panta 4. punkta c) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) cenu, kas maksājama par piegādāto produktu, kura:

— ir nemainīga un noteikta līgumā, un/vai

— tiek aprēķināta, apvienojot dažādus līgumā izklāstītus faktorus, kas var ietvert objektīvus rādītājus, indeksus un galīgās cenas aprēķināšanas metodes, kuri ir viegli pieejami un saprotami un atspoguļo izmaiņas tirgus apstākļos, piegādāto apjomu un piegādāto lauksaimniecības produktu kvalitāti vai sastāvu; minēto rādītāju pamatā var būt attiecīgās cenas, ražošanas un tirgus izmaksas; šajā nolūkā dalībvalstis var noteikt rādītājus saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas balstīti uz pētījumiem par ražošanu un pārtikas piegādes ķēdi; līgumu puses var brīvi atsaukties uz šiem rādītājiem vai jebkuriem citiem rādītājiem, ko tās uzskata par būtiskiem.”;

51) regulas 172. pantu svītros;

52) regulas 172.a pantu aizstāj ar šādu:

“172.a pants

Vērtības sadale

Neskarot nevienu konkrētu vērtības sadales klauzulu cukura nozarē, lauksaimnieki, tostarp lauksaimnieku apvienības, var vienoties ar dalībniekiem ķēdes lejupējos posmos par vērtības sadales klauzulām, tostarp tirgus guvumiem un zaudējumiem, nosakot, kā jebkādas izmaiņas attiecīgajās konkrēto produktu tirgus cenās vai citu preču tirgos ir sadalāmas to starpā.

172.b pants

Starpnozaru organizāciju norādījumi par tādu vīnogu pārdošanu, kas paredzētas vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi

Atkāpjoties no LESD 101. panta 1. punkta, starpnozaru organizācijas, kas ir atzītas saskaņā ar šīs regulas 157. pantu un darbojas vīna nozarē, var izdot neobligātus cenu norādījumu rādītājus attiecībā uz tādu vīnogu pārdošanu, kas paredzētas vīnu ražošanai, kam ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ar noteikumu, ka šādi norādījumi nelikvidē konkurenci attiecībā uz būtisku attiecīgo produktu daļu.”;

53) regulas 182. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Sprūda apjoms ir vienāds vai nu ar 125 %, 110 % vai 105 % atkarībā no tā, vai tirgus piekļuves iespējas, kas izteiktas kā importa procentuālā daļa no attiecīgā iekšzemes patēriņa iepriekšējos trīs gados, ir attiecīgi mazākas nekā vai vienādas ar 10 %, lielākas par 10 %, bet mazākas nekā vai vienādas ar 30 %, vai lielākas par 30 %.

Ja iekšzemes patēriņš netiek ņemts vērā, sprūda apjoms ir vienāds ar 125 %.”;

- 54) regulas 192. un 193. pantu svītros;
- 55) regulas IV nodaļā pievieno šādu pantu:

“193.a pants

Ievedmuitas apturēšana melasei

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, izveidojot noteikumus pilnīgai vai daļējai ievadmuitas apturēšanai KN kodam 1703 atbilstoši melasei.

2. Piemērojot šā panta 1. punktā minētos noteikumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai pilnībā vai daļēji apturētu ievadmuitas uzlikšanu KN kodam 1703 atbilstoši melasei, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.”;

- 56) regulas III daļas VI nodaļu, kur ir 196.–204. pants, svītros;
- 57) regulas 206. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, saskaņā ar LESD 42. pantu LESD 101.–106. pantu un to īstenošanas noteikumus, ievērojot šīs regulas 207.–210.a pantu, piemēro visiem LESD 101. panta 1. punktā un 102. pantā minētajiem nolīgumiem, lēmumiem un darbībām, kas saistītas ar lauksaimniecības produktu ražošanu vai tirdzniecību.”;

- 58) regulas 208. pantu aizstāj ar šādu:

“208. pants

Dominējošs stāvoklis

Piemērojot šo nodaļu, “dominējošs stāvoklis” ir situācija, kurā vienam uzņēmumam ir ekonomiska vara, kas ļauj tam radīt šķēršļus efektīvas konkurences saglabāšanai konkrētajā tirgū, radot šim uzņēmumam iespēju rīkoties īpaši neatkarīgi attiecībā pret saviem konkurentiem, piegādātājiem, klientiem un patērētājiem.”;

- 59) regulas 210. pantu groza šādi:

- a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro tādiem saskaņā ar šīs regulas 157. pantu atzītu starpnozaru organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kas nepieciešami, lai sasniegtu šīs regulas 157. panta 1. punkta c) apakšpunktā uzskaitītos mērķus, vai attiecībā uz olīveļļas un galda olīvu nozari un tabakas nozari – mērķus, kas uzskaitīti šīs regulas 162. pantā, un kas nav neatbilstīgi Savienības noteikumiem saskaņā ar šā panta 4. punktu.

Nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas atbilst šā punkta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, netiek aizliegti, un šajā sakarā nav nepieciešams iepriekšējs lēmums.

2. Atzītas starpnozaru organizācijas var lūgt Komisiju sniegt atzinumu par šā panta 1. punktā minēto nolīgumu, lēmumu un saskaņoto darbību saderību ar šo pantu. Savu atzinumu Komisija nosūta lūgumu iesniegusējai starpnozaru organizācijai četrus mēnešus laikā pēc pilnīga lūguma saņemšanas.

Ja Komisija jebkurā laikā pēc šāda atzinuma sniegšanas konstatē, ka vairs netiek izpildīti šā panta 1. punktā minētie nosacījumi, tā paziņo, ka attiecīgajam nolīgumam, lēmumam vai saskaņotajai darbībai turpmāk piemēro LESD 101. panta 1. punktu, un attiecīgi informē starpnozaru organizāciju.

Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma var mainīt atzinuma saturu, jo īpaši tad, ja lūgumu iesniegusī starpnozaru organizācija ir sniegusi neprecīzu informāciju vai ļaunprātīgi izmantojusi sniegto atzinumu.”;

- b) panta 3., 5. un 6. punktu svītros;

60) regulā iekļauj šādu pantu:

“210.a pants

Ilgspējas vertikālās un horizontālās iniciatīvas

1. LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro lauksaimniecības produktu ražotāju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kas saistītas ar lauksaimniecības produktu ražošanu vai tirdzniecību un kuru mērķis ir piemērot augstāku ilgspējas standartu, nekā noteikts Savienības vai valstu tiesību aktos, ja šie nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības nosaka tikai tādas konkurences ierobežojumus, kas ir obligāti nepieciešami minētā standarta sasniegšanai.

2. Šā panta 1. punktu piemēro tādiem lauksaimniecības produktu ražotāju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kuru puses ir vairāki ražotāji vai kuru puses ir viens vai vairāki ražotāji un viens vai vairāki tirgus dalībnieki dažādos ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības līmeņos pārtikas piegādes ķēdē, tostarp izplatīšanā.

3. Šā panta 1. punkta kontekstā ilgspējas standarts nozīmē standartu, kura mērķis ir veicināt viena vairāku šādu mērķu sasniegšanu:

- a) vides mērķi, tostarp klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām; ilgtspējīga ainavu, ūdens resursu un augsnes izmantošana un aizsardzība; pāreja uz aprites ekonomiku, tostarp pārtikas atkritumu samazināšana, piesārņojuma novēršana un kontrole, un bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana;
- b) lauksaimniecības produktu ražošana, lietojot mazāku pesticīdu daudzumu un pārvaldot no tā izrietošos riskus, vai samazinot mikrobu rezistences risku lauksaimnieciskajā ražošanā; un
- c) dzīvnieku veselība un labturība.

4. Nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas atbilst šajā pantā minētajiem nosacījumiem, netiek aizliegti, un šajā sakarā nav nepieciešams iepriekšējs lēmums.

5. Komisija līdz 2023. gada 8. decembrim izdod tirgus dalībniekiem paredzētās pamatnostādnes tirgus dalībniekiem, par šā panta piemērošanas nosacījumiem.

6. Šā panta 1. punktā minētie ražotāji var no 2023. gada 8. decembra lūgt Komisiju sniegt atzinumu par 1. punktā minēto nolīgumu, lēmumu un saskaņoto darbību saderību ar šo pantu. Savu atzinumu Komisija nosūta lūguma iesniedzējam četrus mēnešu laikā pēc pilnīga lūguma saņemšanas.

Ja Komisija jebkurā laikā pēc šāda atzinuma sniegšanas konstatē, ka vairs netiek izpildīti šā panta 1., 3. un 7. punktā minētie nosacījumi, tā paziņo, ka attiecīgajam nolīgumam, lēmumam vai saskaņotajai darbībai turpmāk piemēro LESD 101. panta 1. punktu, un attiecīgi informē ražotājus.

Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma var mainīt atzinuma saturu, jo īpaši tad, ja lūguma iesniedzējs ir sniedzis neprecīzu informāciju vai ļaunprātīgi izmantojis sniegto atzinumu.

7. Valsts konkurences iestāde, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1/2003 5. pantā, atsevišķos gadījumos var nolemt, ka nākotnē viens vai vairāki nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas minētas 1. punktā, ir jāmaina, jāpārtrauc vai ka tām vispār nav jānotiek, ja tā uzskata, ka šāds lēmums nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu, vai ja tā uzskata, ka ir apdraudēti LESD 39. pantā paredzētie mērķi.

Attiecībā uz nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kas skar vairākas dalībvalstis, šā punkta pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. un 3. punktā minētās procedūras.

Rīkojoties saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, valsts konkurences iestāde pēc pirmā oficiālā izmeklēšanas pasākuma uzsākšanas par to rakstveidā informē Komisiju un paziņo Komisijai par izrietošiem lēmumiem uzreiz pēc to pieņemšanas.

Šajā punktā minētos lēmumus nepiemēro pirms dienas, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.”;

- 61) regulas 212. pantu svītro;
- 62) regulas 214.a pantu aizstāj ar šādu:

“214.a pants

Valsts maksājumi konkrētām nozarēm Somijā

Ja tiek saņemta Komisijas atļauja, Somija laikposmā no 2023. līdz 2027. gadam var turpināt piešķirt ražotājiem valsts atbalstu, kādu tā piešķīra 2022. gadā, pamatojoties uz šo pantu, ar noteikumu, ka:

- a) ienākumu atbalsta kopējā summa visā laikposmā samazinās un 2027. gadā nepārsniedz 67 % no 2022. gadā piešķirtās summas; un
- b) pirms šīs iespējas izmantošanas ir pilnībā izmantotas kopējā lauksaimniecības politikā attiecīgajām nozarēm paredzētās atbalsta shēmas.

Komisija sniedz atļauju, nepiemērojot procedūru, kas minēta šīs regulas 229. panta 2. vai 3. punktā.”;

- 63) regulas 218. panta 2. punktā svītro rindu, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti;
- 64) regulas 219. panta 1. punktu groza šādi:

- a) punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Lai efektīvi un iedarbīgi reaģētu uz tirgus traucējumu draudiem, ko rada būtiska cenu palielināšanās vai samazināšanās iekšējos vai ārējos tirgos vai citi notikumi un apstākļi, kas rada ievērojamus attiecīgā tirgus traucējumus vai šādu traucējumu draudus, ja paredzams, ka minētā situācija vai tās ietekme uz tirgu turpināsies vai pasliktināsies, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 227. pantu, lai veiktu pasākumus, kas vajadzīgi, lai risinātu minēto tirgus situāciju, vienlaikus ievērojot visas saistības, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar LESD, un ar noteikumu, ka visi citi šajā regulā paredzētie pasākumi izrādās nepietiekami vai nepiemēroti.”;

- b) punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Šādi pasākumi var tādā mērā un uz tik ilgu laiku, cik nepieciešams, lai novērstu tirgus traucējumus vai to draudus, paplašināt vai grozīt citu šajā regulā paredzēto pasākumu piemērošanas jomu, ilgumu vai citus aspektus, pilnībā vai daļēji, tostarp vajadzības gadījumā arī noteiktiem apjomiem vai uz noteiktu laikposmu, pielāgot vai apturēt ieviešanas piemērošanu, vai arī var tikt īstenoti kā brīvprātīga ražošanas pagaidu samazināšanas shēma, jo īpaši pārmērīgi liela piedāvājuma gadījumā.”;

- 65) regulas V daļas I nodaļas 2. iedaļu groza šādi:

- a) iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Tirgus atbalsta pasākumi, kas saistīti ar dzīvnieku slimībām un augu kaitēkļiem un patērētāju uzticības zaudēšanu sabiedrības, dzīvnieku vai augu veselības risku dēļ”;

- b) regulas 220. pantu groza šādi:

- i) iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Pasākumi, kas saistīti ar dzīvnieku slimībām un augu kaitēkļiem un patērētāju uzticības zaudēšanu sabiedrības, dzīvnieku vai augu veselības risku dēļ”;

- ii) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) ierobežojumus Savienības iekšējā tirdzniecībā un tirdzniecībā ar trešām valstīm, kas var rasties, piemērojot pasākumus dzīvnieku slimību vai augu kaitēkļu izplatības apkarošanai; un”;

- iii) panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“-a) augli un dārzeni”;

iv) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Pasākumus, kas paredzēti 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, var veikt tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts ir veikusi sanitāros, veterināros vai fitosanitāros pasākumus, lai ātri likvidētu slimību vai uzraudzītu, kontrolētu un iznīcinātu kaitēkļus vai ierobežotu to izplatību, un vienīgi tādā apmērā un tik ilgi, cik noteikti nepieciešams attiecīgā tirgus atbalstam.”;

66) regulas V daļā iekļauj šādu nodaļu un pantus:

“I.a nodaļa

Tirgus pārredzamība

222.a pants

Savienības tirgus novērošanas centri

1. Lai uzlabotu pārredzamību pārtikas piegādes ķēdē, palīdzētu ekonomikas dalībniekiem un valsts iestādēm izdarīt apzinātu izvēli, veicinātu tirgus noriņu un tirgus traucējumu draudu uzraudzību, Komisija izveido Savienības tirgus novērošanas centrus.

2. Komisija var lemt, kurām no 1. panta 2. punktā uzskaitītajām lauksaimniecības nozarēm tiks izveidoti Savienības tirgus novērošanas centri.

3. Savienības tirgus novērošanas centri dara pieejamus tirgus noriņu un traucējumu draudu uzraudzībai nepieciešamos statistikas datus un informāciju, jo īpaši:

- a) datus par ražošanu, piegādēm un krājumiem;
- b) cenas, izmaksas un, ciktāl iespējams, uzcenojumu visos pārtikas piegādes ķēdes līmeņos;
- c) īstermiņa un vidēja termiņa tirgus prognozes;
- d) datus par lauksaimniecības produktu importu un eksportu, it īpaši tarifa kvotu izpildī attiecībā uz lauksaimniecības produktu importu Savienībā.

Savienības tirgus novērošanas centri sagatavo ziņojumus, kuros iekļauj pirmajā daļā minētos elementus.

4. Dalībvalstis apkopo 3. punktā minēto informāciju un nosūta to Komisijai.

222.b pants

Komisijas ziņojumi par norisēm tirgū

1. Savienības tirgus novērošanas centri, kas izveidoti, ievērojot 222.a pantu, savos ziņojumos identificē tirgus traucējumu draudus, kas saistīti ar būtisku cenu pieaugumu vai kritumu iekšējos vai ārējos tirgos, vai ar citiem notikumiem vai apstākļiem, kam ir līdzīga ietekme.

2. Komisija regulāri sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei informāciju par situāciju lauksaimniecības produktu tirgū, par tirgus traucējumu cēloņiem un par iespējamiem veicamajiem pasākumiem, lai reaģētu uz minētajiem tirgus traucējumiem, jo īpaši par pasākumiem, kas paredzēti II daļas I sadaļas I nodaļā un 219., 220., 221. un 222. pantā, kā arī par šādu pasākumu pamatojumu.”;

67) regulas 223. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Iegūto informāciju var nosūtīt vai darīt pieejamu starptautiskām organizācijām, Savienības un valstu finanšu tirgus iestādēm, trešo valstu kompetentajām iestādēm un var darīt zināmu atklātībai, ievērojot personas datu aizsardzību un uzņēmumu likumīgās intereses savu komercnoslēpumu, tostarp cenu, aizsargāšanā.

Komisija sadarbojas un apmainās ar informāciju ar kompetentajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 22. pantu, un ar Eiropas Vērtspapīru un tirgus iestādi (EVTI), lai palīdzētu tām pildīt to uzdevumus, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 596/2014.”;

- 68) regulas 225. pantu groza šādi:
- a) panta a) apakšpunktu svīturo;
 - b) panta b) un c) apakšpunktu svīturo;
 - c) panta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) līdz 2025. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc septiņiem gadiem par konkurences noteikumu, kā tie izklāstīti šajā regulā, piemērošanu lauksaimniecības nozarei visās dalībvalstīs;”;
 - d) pantam pievieno šādus apakšpunktus:
 - “da) līdz 2023. gada 31. decembrim par Savienības tirgus novērošanas centru izveidi saskaņā ar 222.a pantu;
 - db) līdz 2023. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc trīs gadiem par krīzes pasākumu izmantošanu, kas jo īpaši pieņemti, ievērojot 219.–222. pantu;
 - dc) līdz 2024. gada 31. decembrim par jaunu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu, lai nodrošinātu labāku tirgus pārredzamību, kā minēts 223. pantā;
 - dd) līdz 2024. gada 30. jūnijam par tirdzniecības nosaukumiem un liemeņu klasifikāciju aitas un kazas gaļas nozarē;”;
- 69) regulas V daļas III nodaļu, kurā ir 226. pants, svīturo;
- 70) regulas I pielikumu groza šādi:
- a) pielikuma I daļas a) punkta pirmo un otro rindu (KN kodi 0709 99 60 un 0712 90 19) svīturo;
 - b) pielikuma I daļas d) punkta ierakstu pirmajā rindā (KN kods 0714) aizstāj ar šādu:

“ex 0714 Manioks, niedru maranta, saleps un tamlīdzīgas saknes un bumbuļi ar augstu cietes vai inulīna saturu, svaigi, atdzesēti, saldēti vai kaltēti, arī šķēlītēs vai zirnīšos, izņemot apakšpozīcijā 0714 20 iekļautās batātes un apakšpozīcijā ex 0714 90 90 iekļautos topinambūrus; sāgo palmas serdes”;
 - c) pielikuma IX daļu groza šādi:
 - i) aprakstu piektajā rindā (KN kods 0706) aizstāj ar šādu:

“Burkāni, galda rāceņi un kāļi, galda bietes, auzu saknes (puravlapu plostbārži), sakņu selerijas, redīsi un tamlīdzīgi ēdami sakņu dārzeni ⁽¹⁾), svaigi vai atdzesēti

⁽¹⁾ Tas ietver kāļus.”;
 - ii) aprakstu astotajā rindā (KN kods ex 0709) aizstāj ar šādu:

“Citi svaigi vai atdzesēti dārzeni, izņemot apakšpozīcijās 0709 60 91, 0709 60 95, ex 0709 60 99 (Pimenta ģints), 0709 92 10 un 0709 92 90 iekļautos dārzenus”;
 - iii) iekļauj šādas rindas:

“0714 20 batātes
ex 0714 90 90 topinambūri”;
 - d) pielikuma X daļā svīturo izņēmumus attiecībā uz cukurkukurūzu;
 - e) pielikuma XII daļā pievieno šādu ierakstu:

“e) ex 2202 99 19: - - - citi dealkoholizēti vīni, kuru spirta tilpumkoncentrācija nepārsniedz 0,5 %”;
 - f) pielikuma XXIV daļas 1. iedaļā ierakstu “0709 60 99” aizstāj ar šādu:

“ex 0709 60 99: - - - citi Pimenta ģints augļi”;
- 71) regulas II pielikuma II daļu groza šādi:
- a) daļas A iedaļas 4. punkta otro teikumu svīturo;
 - b) daļas B iedaļu svīturo;

72) regulas III pielikumu groza šādi:

a) pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu:

“RĪSU UN CUKURA STANDARTA KVALITĀTE, KĀ MINĒTS REGULAS (ES) Nr. 1370/2013 (*) 1.a PANTĀ

(*) Padomes Regula (ES) Nr. 1370/2013 (2013. gada 16. decembris) par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem saistībā ar lauksaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 346, 20.12.2013., 12. lpp.).”;

b) pielikuma B daļas I iedaļu svītro;

73) regulas VI pielikumu svītro;

74) regulas VII pielikumu groza šādi:

a) pielikuma I daļu groza šādi:

i) daļas II punktam pievieno šādu daļu:

“Pēc Regulas (ES) Nr. 1151/2012 3. panta 2. punktā minētās grupas lūguma attiecīgā dalībvalsts var nolemt, ka šajā punktā minētos nosacījumus nepiemēro liellopu gaļai, attiecībā uz kuru pirms 2007. gada 29. jūnija ir reģistrēts aizsargātas cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kas aizsargāta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012.”;

ii) daļas III punkta 1. apakšpunkta A punktā svītro rindu, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti;

iii) daļas III punkta 1. apakšpunkta B punktā svītro rindu, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti;

b) pielikuma II daļu groza šādi:

i) pievieno šādu ievadfrāzi:

“Vīnkopības produktu kategorijas ir uzskaitītas 1.–17. punktā. Vīnkopības produktu kategorijām, kas uzskaitītas 1. punktā un 4.–9. punktā, var veikt pilnīgu vai daļēju dealkoholizāciju saskaņā ar VIII pielikuma I daļas E iedaļu pēc tam, kad ir pilnībā sasniegti to attiecīgie raksturlielumi, kā aprakstīts minētajos punktos.”;

ii) daļas 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 15 % un nav lielāka par 22 %. Izņēmuma kārtā vīniem, kas paredzēti ilgstošākai izturēšanai, šie ierobežojumi var atšķirties noteiktos desertvīnos, kuru cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir sarakstā, ko Komisija izveidojusi, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 75. panta 2. punktu, ja vien attiecīgajā gadījumā ir izpildīti šādi nosacījumi:

— vīni, kas ir izturēšanas procesā, atbilst desertvīnu definīcijai; un

— izturēta vīna faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 14 %;”;

c) pielikuma I papildinājumu groza šādi:

i) papildinājuma 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) Beļģijā, Dānijā, Igaunijā, Īrijā, Lietuvā, Nīderlandē, Polijā un Zviedrijā: šo dalībvalstu vīnogu audzēšanas reģioni;”;

ii) papildinājuma 2. punkta g) apakšpunktā vārdu “reģions” aizstāj ar “vīnogu audzēšanas reģions”;

iii) papildinājuma 4. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) Rumānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos vīnogu audzēšanas reģionos: *Dealurile Munteniei și Olteniei* ar vīna dārziem *Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului* un *Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării*, Dienvidu vīna reģions, tostarp smiltaines un citi labvēlīgi reģioni;”;

iv) papildinājuma 4. punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) Horvātijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos apakšreģionos: *Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje un Dalmatinska zagora*.”;

v) papildinājuma 6. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“h) Horvātijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos apakšreģionos: *Sjeverna Dalmacija un Srednja i Južna Dalmacija*.”;

75) regulas VIII pielikumu groza šādi:

a) pielikuma I daļu groza šādi:

i) daļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Stiprināšana, paskābināšana, atskābināšana dažās vīnogu audzēšanas zonās un dealkoholizācija”;

ii) daļas B iedaļas 7. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) līdz dalībvalstu noteiktai robežvērtībai palielināt kopējo spirta tilpumkoncentrāciju 6. punktā minētajiem produktiem, lai ražotu vīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.”;

iii) daļas C iedaļu aizstāj ar šādu:

“C. Paskābināšana un atskābināšana

1. Drīkst veikt svaigu vīnogu, vīnogu misas, daļēji norūgušas vīnogu misas, rūgstoša jaunvīna un vīna paskābināšanu un atskābināšanu.

2. Šīs iedaļas 1. punktā minēto produktu paskābināšanu drīkst veikt tikai līdz robežvērtībai 4 g/l, kas izteikta vīnskābē, vai 53,3 miliekvivalenti uz litru.

3. Vīna atskābināšanu drīkst veikt tikai līdz robežvērtībai 1 g/l, kas izteikta vīnskābē, vai 13,3 miliekvivalenti uz litru.

4. Vīnogu misu, kas paredzēta koncentrēšanai, drīkst daļēji atskābināt.

5. Viena un tā paša produkta paskābināšana un stiprināšana, izņemot atkāpes, kas Komisijai jāpieņem ar deleģētajiem aktiem, ievērojot 75. panta 2. punktu, un paskābināšana un atskābināšana ir procesi, kas savstarpēji cits citu izslēdz.”;

iv) daļas D iedaļas 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Vīnu paskābināšanu un atskābināšanu veic tikai tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas attiecīgā vīna ražošanā izmantotās vīnogas.”;

v) pievieno šādu iedaļu:

“E. Dealkoholizācijas procesi

VII pielikuma II daļas 1. punktā un 4.–9. punktā minēto vīnkopības produktu spirta satura daļējai vai gandrīz pilnīgai samazināšanai ir atļauts izmantot zemāk uzskaitītos dealkoholizācijas procesus vai nu katru atsevišķi, vai kombinācijā ar citiem zemāk uzskaitītajiem dealkoholizācijas procesiem:

a) daļēja vakuuma iztvaicēšana;

b) membrānu metodes;

c) destilācija.

Izmantojot dealkoholizācijas procesus, netiek pieļauts, ka vīnkopības produktam rodas organoleptiski defekti. Nedrīkst līdztekus vīnkopības produkta spirta satura likvidēšanai palielināt cukura saturu vīnogu misā.”;

- b) pielikuma II daļas B iedaļas 3. punktu aizstāj ar šādu:
- “3. Produktiem, kas paredzēti, lai Īrijā un Polijā ražotu produktus ar KN kodu 2206 00, attiecībā uz kuriem dalībvalstis var atļaut izmantot saliktu nosaukumu, kurā iekļauts produkta tirdzniecības nosaukums “vīns”, 1. un 2. punkta noteikumus nepiemēro.”;
- 76) regulas X pielikuma II punkta 2. apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “2. Šā punkta 1. apakšpunktā minēto cenu piemēro cukurbietēm, kuras ir veselas, tīras un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē un kuru cukura saturs pieņemšanas punktā ir 16 %.
- Cenu pielāgo, saskaņā ar pušu iepriekšēju vienošanos šo cenu paaugstinot vai pazeminot, lai ņemtu vērā atkāpes no pirmajā daļā minētās kvalitātes.”;
- 77) regulas X pielikuma XI punkta 1. apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “1. Nozares nolīgumos, kas minēti šīs regulas II pielikuma II daļas A iedaļas 6. punktā, iekļauj samierināšanas vai mediācijas mehānismus un arbitražas klauzulas.”;
- 78) regulas XI, XII un XIII pielikumu svītro.

2. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1151/2012

Regulu (ES) Nr. 1151/2012 groza šādi:

- 1) regulas 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) pievienoto vērtību paaugstinošas pazīmes, kas izriet no to ražošanā izmantotajām lauksaimniecības vai pārstrādes metodēm, to ražošanas vai tirdzniecības vietas, vai no to iespējamā pienesuma ilgtspējīgas attīstības veicināšanā.”;
- 2) regulas 2. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Šo regulu nepiemēro stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem vai Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļā definētajiem vīnkopības produktiem, izņemot vīna etiķus.

3. Reģistrācija, kas veikta, ievērojot 52. pantu, neskar attiecīgo ražotāju pienākumu ievērot citus Savienības noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz produktu laišanu tirgū un pārtikas marķēšanu.”;
- 3) regulas 5. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Šajā regulā “cilmes vietas nosaukums” ir nosaukums, kurš var būt tradicionāli lietots nosaukums, kas identificē produktu, kura:

 - a) izcelsme ir konkrētā vietā, reģionā vai – izņēmuma gadījumos – valstī;
 - b) kvalitāti vai īpašības ir radījusi galvenokārt vai vienīgi īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgo dabas un cilvēka faktoru; un
 - c) visi ražošanas posmi notiek definētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

2. Šajā regulā “ģeogrāfiskās izcelsmes norāde” ir nosaukums, tostarp tradicionāli lietots nosaukums, kas identificē produktu, kura:

 - a) izcelsme ir konkrētā vietā, reģionā vai valstī;
 - b) īpašā kvalitāte, reputācija vai cita īpašība ir galvenokārt saistāma ar tā ģeogrāfisko izcelsmi; un
 - c) vismaz viens ražošanas posms notiek definētajā ģeogrāfiskajā apgabalā.”;
 - 4) regulas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Nosaukumu nedrīkst reģistrēt kā cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja rodas konflikts ar augu šķirnes vai dzīvnieku sugas nosaukumu un ja tas var patērētāju maldināt attiecībā uz produkta patieso izcelsmi vai radīt apjukumu attiecībā uz produktiem ar reģistrētajiem nosaukumiem un attiecīgo šķirni vai sugu.

Pirmajā daļā minētos nosacījumus izvērtē attiecībā uz konfliktējošo nosaukumu faktisko izmantošanu, tostarp augu šķirnes vai dzīvnieku sugas nosaukuma izmantošanu ārpus tās izcelsmes apgabala un tās augu šķirnes nosaukuma izmantošanu, ko aizsargā citas intelektuālā īpašuma tiesības.”;

5) regulas 7. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) sīka informācija, kas nosaka:

i) attiecībā uz aizsargātu cilmes vietas nosaukumu – saikni starp produkta kvalitāti vai īpašībām un ģeogrāfisko vidi, kas minēta 5. panta 1. punktā; sīku informāciju attiecībā uz minētās ģeogrāfiskās vides cilvēka faktoriem attiecīgā gadījumā var ierobežot, tajā iekļaujot tikai augsnes un ainavu pārvaldības, audzēšanas paņēmieni vai jebkādu citu attiecīgu cilvēka darbību, kas veicina minētajā punktā minētās ģeogrāfiskās vides dabas faktoru saglabāšanu, aprakstu;

ii) attiecībā uz aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi – saikni starp produkta konkrēto kvalitāti, reputāciju vai citām īpašībām un ģeogrāfisko izcelsmi, kas 5. panta 2. punktā;”;

b) pievieno šādu daļu:

“Produkta specifikācijā var iekļaut aprakstu par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ieguldījumu ilgtspējīgā attīstībā.”;

6) regulas 10. panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Šīs regulas 51. panta 1. punktā minētais pamatotais iebildumu paziņojums ir pieņemams tikai tad, ja Komisija to ir saņēmusi minētajā punktā noteiktajā termiņā un ja tas:”;

7) regulas 12. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Tādu Savienības izcelsmes produktu gadījumā, kurus tirgo ar atbilstīgi šajā regulā noteiktajām procedūrām reģistrētu aizsargātas cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, marķējumā un reklāmas materiālos norāda ar tiem saistītos Savienības simbolus. Uz produkta reģistrēto nosaukumu attiecas Regulas (ES) Nr. 1169/2011 13. panta 1. punktā izklāstītās marķējuma prasības attiecībā uz obligāto ziņu noformējumu. Marķējumā var parādīties norādes “aizsargāts cilmes vietas nosaukums” vai “aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde” vai atbilstīgie saīsinājumi “ACVN” vai “AGIN”.”;

8) regulas 13. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) jebkādu tiešu vai netiešu reģistrēta nosaukuma komerciālo izmantošanu produktiem, uz kuriem reģistrācija neattiecas, ja minētie produkti ir salīdzināmi ar tiem produktiem, kuri reģistrēti ar šo nosaukumu, vai ja, lietojot nosaukumu, tiek izmantota, vājināta vai mazināta aizsargātā nosaukuma reputācija, tostarp, ja minētie produkti tiek izmantoti kā sastāvdaļa;”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 1. punktā minētā aizsardzība attiecas arī uz:

a) precēm, kas tiek ievestas Savienības muitas teritorijā, bet netiek laistas brīvā apgrozībā Savienības muitas teritorijā; un

b) precēm, kas tiek pārdotas ar tālpārdošanas līdzekļiem, piemēram, elektroniskā tirdzniecībā.

Attiecībā uz precēm, kas tiek ievestas Savienības muitas teritorijā, bet netiek laistas brīvā apgrozībā minētajā teritorijā, grupai vai jebkuram tirgus dalībniekam, kuram ir tiesības izmantot aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ir tiesības liegt visām trešām personām tirdzniecības aprītē ievest preces Savienībā, tās nelaižot tajā brīvā apgrozībā, ja šādas preces, tostarp iepakojums, nāk no trešām valstīm un uz tām bez atļaujas ir izvietots aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.”;

9) regulas 15. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, izņemot, ja saskaņā ar 49. panta 3. punktu ir iesniegts pieņemams iebildumu paziņojums.”;

b) panta 2. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Neskarot 14. pantu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem pagarina šā panta 1. punktā minēto pārejas laiku līdz pat 15 gadiem pietiekami pamatotos gadījumos, kad ir parādīts, ka:”;

10) iekļauj šādu pantu:

“16.a pants

Pastāvošas aromatizēto vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

Nosaukumus, kas iekļauti reģistrā, kurš izveidots, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 251/2014 (*) 21. pantu, automātiski iekļauj šīs regulas 11. pantā minētajā reģistrā kā aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes. Attiecīgo specifikāciju uzskata par šīs regulas 7. pantā minēto specifikāciju.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp.).”;

11) regulas 21. panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“1. Šīs regulas 51. panta 1. punktā minētais pamatotais iebildumu paziņojums ir pieņemams tikai tad, ja Komisija to ir saņēmusi pirms termiņa beigām un ja tas:”;

12) regulas 23. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Neskarot šā panta 4. punkta noteikumus, šā panta 2. punktā minētais simbols tiek norādīts tādu Savienības izcelsmes produktu marķējumā un reklāmas materiālos, kurus tirgo kā atbilstīgi šai regulai reģistrētu garantētu tradicionālo īpatnību. Uz produkta reģistrēto nosaukumu attiecas Regulas (ES) Nr. 1169/2011 13. panta 1. punktā izklāstītās marķējuma prasības attiecībā uz obligāto ziņu noformējumu. Marķējumā var būt norāde “garantēta tradicionālā īpatnība” vai atbilstīgais saīsinājums “GTĪ”.

Simbols ir fakultatīvs tādu garantēto tradicionālo īpatnību produktu marķējumā, kuri ražoti ārpus Savienības.”;

13) regulas 24. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Reģistrētie nosaukumi ir aizsargāti pret jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai atsaukšanos uz tiem, tostarp attiecībā uz produktiem, kurus izmanto kā sastāvdaļas, kā arī pret jebkuru citu praksi, kas var maldināt patērētāju.”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“4. Panta 1. punktā minētā aizsardzība attiecas arī uz precēm, ko pārdod ar tālpārdošanas līdzekļiem, piemēram, elektroniskā tirdzniecībā.”;

14) regulā iekļauj šādu pantu:

“24.a pants

Pārejas laiks garantētu tradicionālo īpatnību lietošanai

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka pārejas laiku līdz pieciem gadiem, lai attiecībā uz produktiem, kuru apzīmējums sastāv no nosaukuma, kas ir pretrunā 24. panta 1. punktam, vai satur šādu nosaukumu, atļautu turpināt lietot apzīmējumu, ar kuru tie tika tirgoti, ar nosacījumu, ka saskaņā ar 49. panta 3. punktu vai 51. pantu ir iesniegts pieņemams iebildumu paziņojums, kas liecina, ka šāds nosaukums tika likumīgi lietots Savienības tirgū vismaz piecus gadus pirms 50. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās publikācijas dienas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, izņemot, ja saskaņā ar 49. panta 3. punktu ir iesniegts pieņemams iebildumu paziņojums.”;

15) regulas 49. pantam pievieno šādu punktu:

“8. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, ja valsts tiesā vai citā valsts struktūrā tiek sākti procesi attiecībā uz pieteikumu, kas iesniegts Komisijai saskaņā ar 4. punktu, un ja šis pieteikums tika atzīts par nederīgu valsts līmenī ar nekavējoties piemērojamu, bet ne galīgu tiesas nolēmumu.”;

16) regulas 50. pantu aizstāj ar šādu:

“50. pants

Komisijas veiktā pārbaude un publikācija iebildumu sniegšanai

1. Komisija izskata reģistrācijas pieteikumus, ko tā saņem saskaņā ar 49. panta 4. un 5. punktu. Komisija, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts veiktās izskatīšanas un iebildumu procedūras iznākumu, pārbauda, vai pieteikumos ir iekļauta visa prasītā informācija un tajos nav acīmredzamu kļūdu.

Komisijas veiktajai pārbaudei nevajadzētu būt ilgākai par sešiem mēnešiem no dienas, kad attiecīgais pieteikums saņemts no dalībvalsts. Ja minētais laikposms tiek pārsniegts, Komisija pieteikuma iesniedzēju rakstveidā informē par aizkavēšanās iemesliem.

Komisija vismaz reizi mēnesī publicē to nosaukumu sarakstu, par kuriem tai ir iesniegti reģistrācijas pieteikumi, kā arī datumu, kad tie iesniegti.

2. Ja, pamatojoties uz pārbaudi, kas veikta, ievērojot šā panta 1. punktu, Komisija uzskata, ka ir izpildīti 5. un 6. pantā izklāstītie nosacījumi – ja reģistrācijas pieteikums iesniegts saskaņā ar II sadaļā noteikto shēmu – vai 18. panta 1. un 2. punktā izklāstītie nosacījumi – ja pieteikums iesniegts saskaņā ar III sadaļā noteikto shēmu –, tā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē:

a) pieteikumiem saskaņā ar II sadaļā noteikto shēmu – vienoto dokumentu un atsauci uz produkta specifikācijas publikāciju;

b) pieteikumiem saskaņā ar III sadaļā noteikto shēmu – specifikāciju.”;

3. Komisija ir atbrīvota no pienākuma ievērot pārbaudes veikšanas termiņu, kas minēts 1. punktā, un informēt pieteikuma iesniedzēju par kavēšanās iemesliem, ja tā saņem tādu dalībvalsts paziņojumu par saskaņā ar 49. panta 4. punktu iesniegtu reģistrācijas pieteikumu, kas vai nu:

a) informē Komisiju, ka pieteikums tika atzīts par nederīgu valsts līmenī ar nekavējoties piemērojamu, bet ne galīgu tiesas nolēmumu; vai

- b) lūdz Komisiju apturēt 1. punktā minēto pārbaudi, jo nolūkā apstrīdēt pieteikuma derīgumu ir uzsākta valsts līmeņa tiesvedība, un dalībvalsts uzskata, ka minētā tiesvedība ir balstīta uz pamatotiem iemesliem.

Atbrīvojums ir spēkā līdz brīdim, kad attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par to, ka sākotnējais pieteikums ir atjaunots vai ka dalībvalsts atsauc savu apturēšanas pieprasījumu.”;

17) regulas 51. pantu groza šādi:

- a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Trīs mēnešos pēc publicēšanas dienas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* dalībvalsts vai trešās valsts iestādes vai arī jebkura fiziska vai juridiska persona, kura dzīvo vai ir iedibinājusies trešā valstī un kam ir likumīgas intereses, var iesniegt Komisijai pamatotu iebildumu paziņojumu.

Jebkura fiziska vai juridiska persona, kura dzīvo vai ir iedibinājusies dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, no kuras tika iesniegts pieteikums, un kam ir likumīgas intereses, termiņā, kurā, ievērojot pirmo daļu, pieļaujams iesniegt iebildumus, var iesniegt pamatotu iebildumu paziņojumu dalībvalstij, kurā tā dzīvo vai ir iedibinājusies.

2. Komisija pārbauda pamatotā iebildumu paziņojuma pieņemamību, pamatojoties uz 10. pantā izklāstīto iebildumu pamatojumu – attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm – un pamatojoties uz 21. pantā izklāstīto iebildumu pamatojumu – attiecībā uz garantētām tradicionālajām īpatnībām.

3. Ja Komisija uzskata, ka pamatotais iebildumu paziņojums ir pieņemams, tā piecu mēnešu laikā no dienas, kad pieteikums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, aicina pamatoto iebildumu paziņojumu iesniegušo iestādi vai personu un Komisijai pieteikumu iesniegušo iestādi vai struktūru veikt pienācīgu apspriešanos, kas ilgst saprātīgu laikposmu, nepārsniedzot trīs mēnešus.

Pamatoto iebildumu paziņojumu iesniegusī iestāde vai persona un pieteikumu iesniegusī iestāde vai struktūra bez liekas kavēšanās uzsāk šādu pienācīgu apspriešanos. Tās viena otrai iesniedz būtisku informāciju, lai izvērtētu, vai reģistrācijas pieteikums atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti šajā Regulā. Ja netiek panākta vienošanās, šo informāciju iesniedz Komisijai.

Jebkurā apspriešanās laikposma brīdī Komisija var pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma apspriešanās termiņu pagarināt ne vairāk kā par trim mēnešiem.”;

- b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Pamatoto iebildumu paziņojumu un citus dokumentus, ko Komisijai sūta saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, nosūta vienā no Savienības oficiālajām valodām.”;

18) regulas 52. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Ja, pamatojoties uz informāciju, kas Komisijai pieejama no pārbaudes, kuru veic, ievērojot 50. panta 1. punkta pirmo daļu, Komisija uzskata, ka nav izpildīti 5. un 6. pantā paredzētie nosacījumi attiecībā uz II sadaļā izklāstītajām kvalitātes shēmām vai 18. pantā paredzētie nosacījumi attiecībā III sadaļā izklāstītajām kvalitātes shēmām, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem noraida pieteikumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 57. panta 2. punktā.

2. Ja Komisija nesaņem pieņemamus pamatotos iebildumu paziņojumus saskaņā ar 51. pantu, tā pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem reģistrē nosaukumu, nepiemērojot 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

19) regulas 53. pantu groza šādi:

a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

“53. pants

Produkta specifikācijas grozījumi”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Grozījumus produkta specifikācijā klasificē divās kategorijās atkarībā no to nozīmīguma: Savienības grozījumos, par kuriem iebildumu procedūra norisinās Savienības līmenī, un standarta grozījumos, kurus izskata dalībvalsts vai trešās valsts līmenī.

Piemērojot šo regulu, “Savienības grozījums” ir grozījums produkta specifikācijā, kas:

- a) paredz izmaiņas aizsargātā cilmes vietas nosaukumā vai aizsargātā ģeogrāfiskās izcelsmes norādē, vai to izmantošanā;
- b) varētu par spēkā neesošām padarīt saiknes, kas minētas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā – attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem – un saiknes, kas minētas 5. panta 2. punktā b) apakšpunktā – attiecībā uz aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm;
- c) attiecas uz garantētu tradicionālo īpatnību; vai
- d) paredz turpmākus produkta tirdzniecības ierobežojumus.

“Standarta grozījums” ir grozījums produkta specifikācijā, kas nav Savienības grozījums.

“Pagaidu grozījums” ir standarta grozījums, kas attiecas uz tādu pagaidu izmaiņu produkta specifikācijā, kas izriet no valsts iestāžu noteiktu obligāto sanitāro un fitosanitāro pasākumu ievērošanas, vai tāds pagaidu grozījums, kas ir jāveic kompetento iestāžu oficiāli atzītas dabas katastrofas vai nelabvēlīgu laikapstākļu dēļ.

Savienības grozījumus apstiprina Komisija. Apstiprināšanas procedūru *mutatis mutandis* īsteno, piemērojot 49.–52. pantā izklāstīto procedūru.

Pārbaudot pieteikumus, uzmanību koncentrē uz ierosināto grozījumu. Attiecīgā gadījumā Komisija vai attiecīgā dalībvalsts var aicināt pieteikuma iesniedzēju veikt izmaiņas citos produkta specifikācijas elementos.

Standarta grozījumus apstiprina un publisko dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas attiecīgā produkta ģeogrāfiskais apgabals, un par tiem paziņo Komisijai. Trešās valstis standarta grozījumus apstiprina saskaņā ar attiecīgajā trešā valstī piemērojamajiem tiesību aktiem un paziņo par tiem Komisijai.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Lai atvieglotu administratīvo procesu saistībā ar Savienības un standarta grozījumiem produkta specifikācijā, arī gadījumos, kad grozījums nenozīmē nekādas izmaiņas vienotajā dokumentā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 56. pantu, ar kuriem papildina grozījumu pieteikuma procesa noteikumus.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par procedūrām attiecībā uz Savienības grozījumu pieteikumu iesniegšanu, šādu grozījumu pieteikumu formu un noformējumu un par procedūrām attiecībā uz standarta grozījumiem un to formu un par to paziņošanu Komisijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 57. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

20) regulas I pielikuma I punktā pievieno šādus ievilkumus:

“– aromatizētie vīni, kas definēti Regulas (ES) Nr. 251/2014 3. panta 2. punktā,

- citi alkoholiskie dzērieni, izņemot stipros alkoholiskos dzērienus un vīnkopības produktus, kas definēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļā,
- bišu vasks.”;

3. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 251/2014

- 1) regulas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu un marķējumu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91”;
- 2) regulas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Šajā regulā ir paredzēti noteikumi aromatizētu vīna produktu definīcijai, aprakstam, noformējumam un marķējumam.”;
- 3) regulas 2. panta 3. punktu svīturo;
- 4) regulas 5. pantu groza šādi:
 - a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Tirdzniecības nosaukumus var papildināt vai aizstāt ar aromatizēta vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas aizsargāta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012.”;
 - b) pantam pievieno šādus punktus:

“6. Attiecībā uz Savienībā ražotiem aromatizētiem vīna produktiem, kas paredzēti eksportam uz trešām valstīm, kuru tiesību aktos ir noteikts, ka ir jāizmanto atšķirīgi tirdzniecības nosaukumi, dalībvalstis var atļaut minētos tirdzniecības nosaukumus pievienot tirdzniecības nosaukumiem, kas izklāstīti II pielikumā. Minētos papildu tirdzniecības nosaukumus var norādīt valodās, kas nav Savienības oficiālās valodas.

7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu nolūkā papildināt II pielikumu, lai ņemtu vērā tehnikas attīstību, zinātnes un tirgus tendences, patērētāju veselību vai patērētāju vajadzību pēc informācijas.”;
- 5) regulā iekļauj šādu pantu:

“6.a pants

Paziņojums par uzturvērtību un sastāvdaļu saraksts

1. Savienībā tirgoto aromatizēto vīna produktu marķējumā iekļauj šādas obligātās ziņas:
 - a) paziņojums par uzturvērtību, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta l) apakšpunktu; un
 - b) sastāvdaļu saraksts, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, paziņojumā par uzturvērtību uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes var būt norādīta tikai enerģētiskā vērtība, ko var izteikt, izmantojot simbolu “E”, ar ko apzīmē enerģiju. Šādos gadījumos pilnu paziņojumu par uzturvērtību sniedz ar elektroniskiem līdzekļiem, kas norādīti uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes. Minēto paziņojumu par uzturvērtību nenorāda kopā ar citu informāciju, kas paredzēta pārdošanai vai tirdzniecībai, un lietotāja datus nevāc vai neizseko.
3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, sastāvdaļu sarakstu var sniegt ar elektroniskiem līdzekļiem, kas norādīti uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes. Šādos gadījumos piemēro šādas prasības:
 - a) lietotāju dati netiek vākti vai izsekoti;
 - b) sastāvdaļu sarakstu nenorāda kopā ar citu informāciju, kas paredzēta pārdošanai vai tirdzniecībai; un

- c) Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās ziņas norāda tieši uz iepakojuma vai tam pievienotās etiķetes.

Norādītajās ziņās, kas minētas šā punkta pirmajā daļas c) apakšpunktā, iekļauj vārdu “satur”, kam seko vielas vai produkta nosaukums, kā uzskaitīts Regulas (ES) Nr. 1169/2011 II pielikumā.

4. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 33. pantu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot noteikumus par sastāvdaļu norādīšanu un to apzīmējumiem šā panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā.”;

- 6) regulas 8. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012 aizsargāto aromatizēta vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi uz etiķetes norāda valodā vai valodās, kurās tā reģistrēta, pat tad, ja ģeogrāfiskās izcelsmes norāde aizstāj tirdzniecības nosaukumu saskaņā ar šīs regulas 5. panta 4. punktu.

Ja saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012 aizsargāto aromatizēta vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāde nav rakstīta ar latīņu alfabēta burtiem, to var norādīt arī vienā vai vairākās Savienības oficiālajās valodās.”;

- 7) regulas 9. pantu svītrot;

- 8) regulas III nodaļu, kurā ietverts 10.–30. pants, svītrot;

- 9) regulas 33. pantu groza šādi:

- a) pantam pievieno šādu punktu:

“2.a Pilnvaras pieņemt 5. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2021. gada 7. decembra. Pilnvaras pieņemt 6.a panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2023. gada 8. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu attiecībā uz pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms 5 gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.”;

- b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 2. punktā, 5. panta 7. punktā, 6. a panta 4. punktā, 28. pantā, 32. panta 2. punktā un 36. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.”;

- c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Saskaņā ar 4. panta 2. punktu, 5. panta 7. punktu, 6.a panta 4. punktu, 28. pantu, 32. panta 2. punktu un 36. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

- 10) regulas I pielikuma 1. punkta a) apakšpunktā pievieno šādu punktu:

“iv) stipros alkoholiskos dzērienus daudzumā, kas nepārsniedz 1 % no kopējā tilpuma.”;

- 11) regulas II pielikumu groza šādi:

- a) pielikuma A daļas 3) punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“– kam var būt pievienots spirts; un”

b) pielikuma B daļu groza šādi:

i) daļas 8) punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“– kas iegūts tikai no sarkanvīna vai baltvīna vai no abiem,”;

ii) daļai pievieno šādu punktu:

“14) Wino ziołowe

Aromatizēts vīna dzēriens:

a) kas iegūts no vīna un kurā vīnkopības produkti veido vismaz 85 % no kopējā tilpuma,

b) kas aromatizēts tikai ar aromatizējošiem preparātiem, kuri iegūti no garšaugiem vai garšvielām, vai no abiem,

c) kam nav pievienota krāsviela,

d) kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 %”.

4. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 228/2013

Regulā iekļauj šādu pantu:

“22.a pants

Starpnozaru nolīgumi Reinjonā

1. Ievērojot Līguma 349. pantu, atkāpjoties no Līguma 101. panta 1. punkta un neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 164. panta 4. punkta pirmās daļas a) līdz n) punkta, Francija pēc tādas starpnozaru organizācijas, kas atzīta, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 157. pantu, un darbojas tikai Reinjonā un tiek uzskatīta par viena konkrēta produkta ražošanas, tirdzniecības vai pārstrādes posma pārstāvi, lūguma var attiecināt uz citiem tirgus dalībniekiem, kuri nav minētās starpnozaru organizācijas biedri, noteikumus, kuru mērķis ir palīdzēt saglabāt un dažādot vietējo ražošanu nolūkā uzlabot pārtikas nodrošinājumu Reinjonā, ar noteikumu, ka minētos noteikumus piemēro tiem tirgus dalībniekiem, kuru darbības tiek veiktas tikai Reinjonā saistībā ar produktiem, kas ir paredzēti vietējam tirgum. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 164. panta 3. punkta, starpnozaru organizāciju uzskata par reprezentatīvu pārstāvi saskaņā ar šo pantu, ja tā pārstāv vismaz 70 % no attiecīgā produkta vai produktu ražošanas, tirdzniecības vai pārstrādes apjoma.

2. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 165. panta, ja noteikumus par atzītām starpnozaru organizācijām, kuras darbojas tikai Reinjonā, paplašina saskaņā ar šā panta 1. punktu un darbības, uz kurām attiecas minētie noteikumi, ir to ekonomikas dalībnieku vispārējās ekonomiskajās interesēs, kuru darbības tiek veiktas tikai Reinjonā saistībā ar produktiem, kas ir paredzēti vietējam tirgum, Francija pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām var nolemt, ka atsevišķiem ekonomikas dalībniekiem vai grupām, kuras nav organizācijas biedri, bet darbojas minētajā vietējā tirgū, ir jāmaksā organizācijai visas finansiālās iemaksas vai daļa no iemaksām, ko maksā attiecīgās organizācijas biedri, ciktāl šādas iemaksas ir paredzētas, lai segtu attiecīgo darbību veikšanas tiešās izmaksas.

3. Francija informē Komisiju par jebkādu nolīgumu, kura darbības joma ir paplašināta saskaņā ar šo pantu.”

5. pants

Pārejas noteikumi

1. Noteikumus, ko piemēro pirms 2021. gada 7. decembra, turpina piemērot tiem cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības pieteikumiem, grozījumu apstiprināšanas pieteikumiem un anulēšanas lūgumiem, ko Komisija saņēmusi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 pirms 2021. gada 7. decembra, un aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantētu tradicionālo īpatnību reģistrācijas pieteikumiem un anulēšanas lūgumiem, ko Komisija saņēmusi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012 pirms 2021. gada 7. decembra.

2. Tiem aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu, vai garantētu tradicionālo īpatnību grozījuma produkta specifikācijā apstiprināšanas pieteikumiem, ko Komisija saņēmusi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012 pirms 2021. gada 7. decembra, turpina piemērot noteikumus, ko piemēro pirms 2022. gada 8. jūnija.

3. Noteikumus, ko piemēro pirms 2021. gada 7. decembra, turpina piemērot aromatizētu vīnu nosaukumu kā ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības pieteikumiem, grozījumu apstiprināšanas pieteikumiem un anulēšanas lūgumiem, ko Komisija saņēmusi, ievērojot Regulu (ES) Nr. 251/2014, pirms 2021. gada 7. decembra. Tomēr lēmumu par reģistrāciju pieņem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1151/2012 52. pantu, kas grozīts ar šīs regulas 2. panta 18. punktu.

4. Regulas (ES) Nr. 1308/2013 29.–38. pantu un 55.–57. pantu turpina piemērot arī pēc 2022. gada 31. decembra attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti par darbībām, kuras minētajos pantos norādītajās atbalsta shēmās īstenotas pirms 2023. gada 1. janvāra.

5. Regulas (ES) Nr. 1308/2013 58.–60. pantu turpina piemērot arī pēc 2022. gada 31. decembra attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti minētajos pantos norādītajā atbalsta shēmā pirms 2023. gada 1. janvāra.

6. Atzītas ražotāju organizācijas vai to apvienības augļu un dārzeņu nozarē, kam ir Regulas (ES) Nr. 1308/2013 33. panta minētā darbības programma, kuru dalībvalsts apstiprinājusi laikposmam, kas turpinās pēc 2022. gada 31. decembra, līdz 2022. gada 15. septembrim iesniedz minētajai dalībvalstij pieprasījumu, lai tās darbības programma:

- a) varētu tikt mainīta Regulas (ES) 2021/2115 prasību izpildes vajadzībām; vai
- b) varētu tikt aizstāta ar jaunu darbības programmu, kas apstiprināta saskaņā ar Regulu (ES) 2021/2115; vai arī
- c) turpinātu darboties līdz savam beigu termiņam saskaņā ar nosacījumiem, kas piemērojami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013.

Ja šādas atzītas ražotāju organizācijas vai to apvienības šādu pieprasījumu līdz 2022. gada 15. septembrim neiesniedz, to darbības programmas, kuras bija apstiprinātas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013, beidzas 2022. gada 31. decembrī.

7. Atbalsta programmas vīna nozarē, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 40. pantā, turpina piemērot līdz 2023. gada 15. oktobrim. Regulas (ES) Nr. 1308/2013 39.–54. pantu turpina piemērot pēc 2022. gada 31. decembra attiecībā uz:

- a) izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti par darbībām, kuras, ievērojot minēto regulu, īstenotas pirms 2023. gada 16. oktobra minētās regulas 39.–52. pantā norādītajā atbalsta shēmā;
- b) izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti par darbībām, kuras, ievērojot minētās regulas 46. un 50. pantu, īstenotas pirms 2025. gada 16. oktobra, ar noteikumu, ka līdz 2023. gada 15. oktobrim šādas darbības ir daļēji īstenotas un izdevumi ir sasnieguši vismaz 30 % no kopējās plānotās izdevumu summas, un ka šādas darbības ir pilnībā īstenotas līdz 2025. gada 15. oktobrim.

8. Vīnu, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 1308/2013 119. panta marķēšanas prasībām, un aromatizētos vīna produktus, kuri atbilst Regulas (ES) Nr. 251/2014 marķēšanas prasībām, kas abos gadījumos ir piemērojamas pirms 2023. gada 8. decembra, un kuri bija ražoti un marķēti pirms minētā datuma, var turpināt laist tirgū, līdz beidzas to krājumi.

6. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Regulas 1. panta 8. punkta d) apakšpunkta i) un iii) punktu, 10. punkta a) apakšpunkta ii) punktu un 38. punktu piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

Regulas 2. panta 19. punkta b) apakšpunktu piemēro no 2022. gada 8. jūnija.

Regulas 1. panta 1. punktu, 2. punkta b) apakšpunktu, 8. punkta a), b) un e) apakšpunktu, 18. punktu, 31. punktu, 35. punktu, 62. punktu, 68. punkta a) apakšpunktu, 69. un 73. punktu piemēro no 2023. gada 1. janvāra.

Regulas 1. panta 32. punkta a) apakšpunkta ii) punktu un c) apakšpunktu un 3. panta 5. punktu piemēro no 2023. gada 8. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 2. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J. VRTOVEC

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV